

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

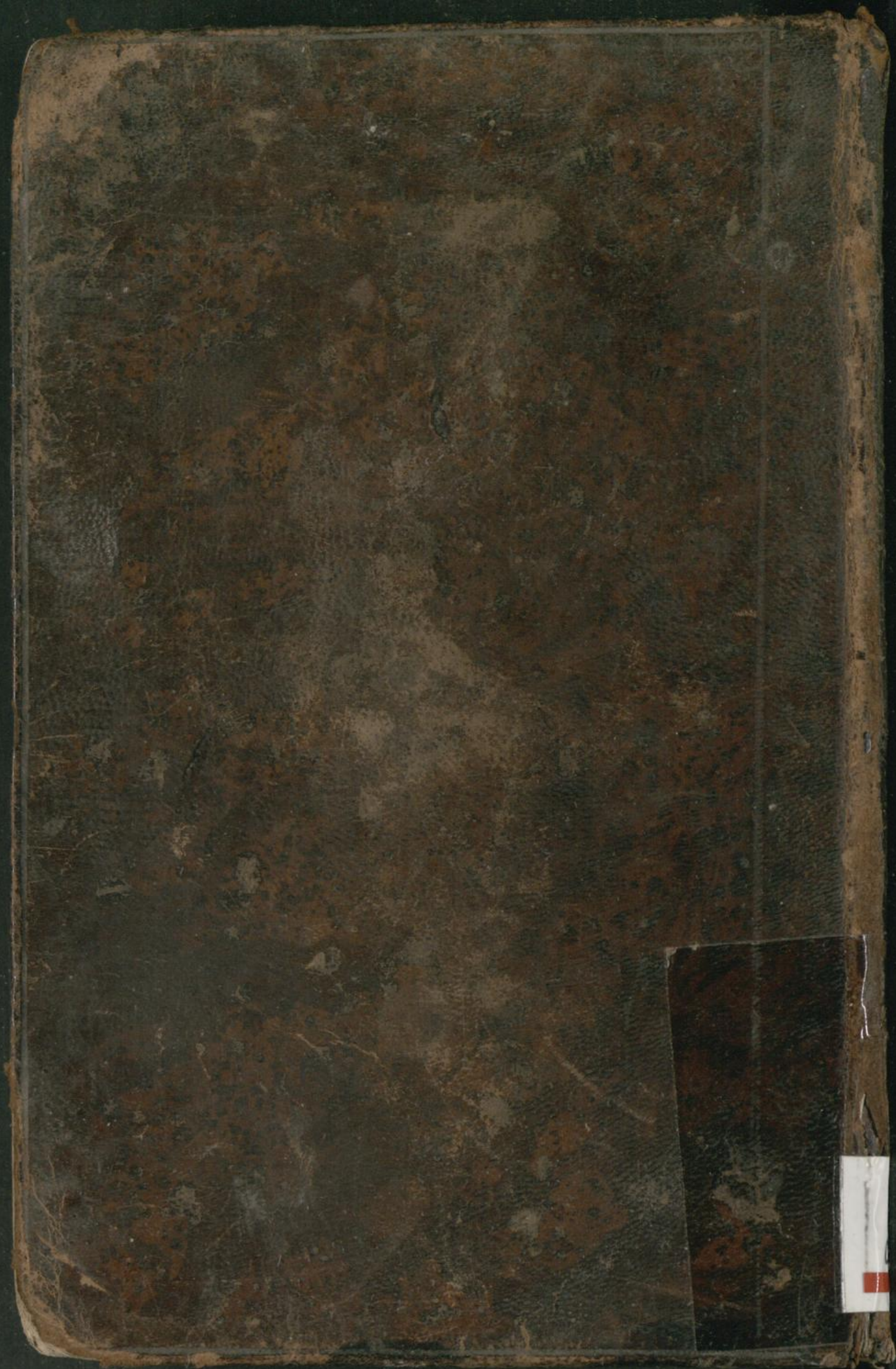
Festgebete der Israeliten

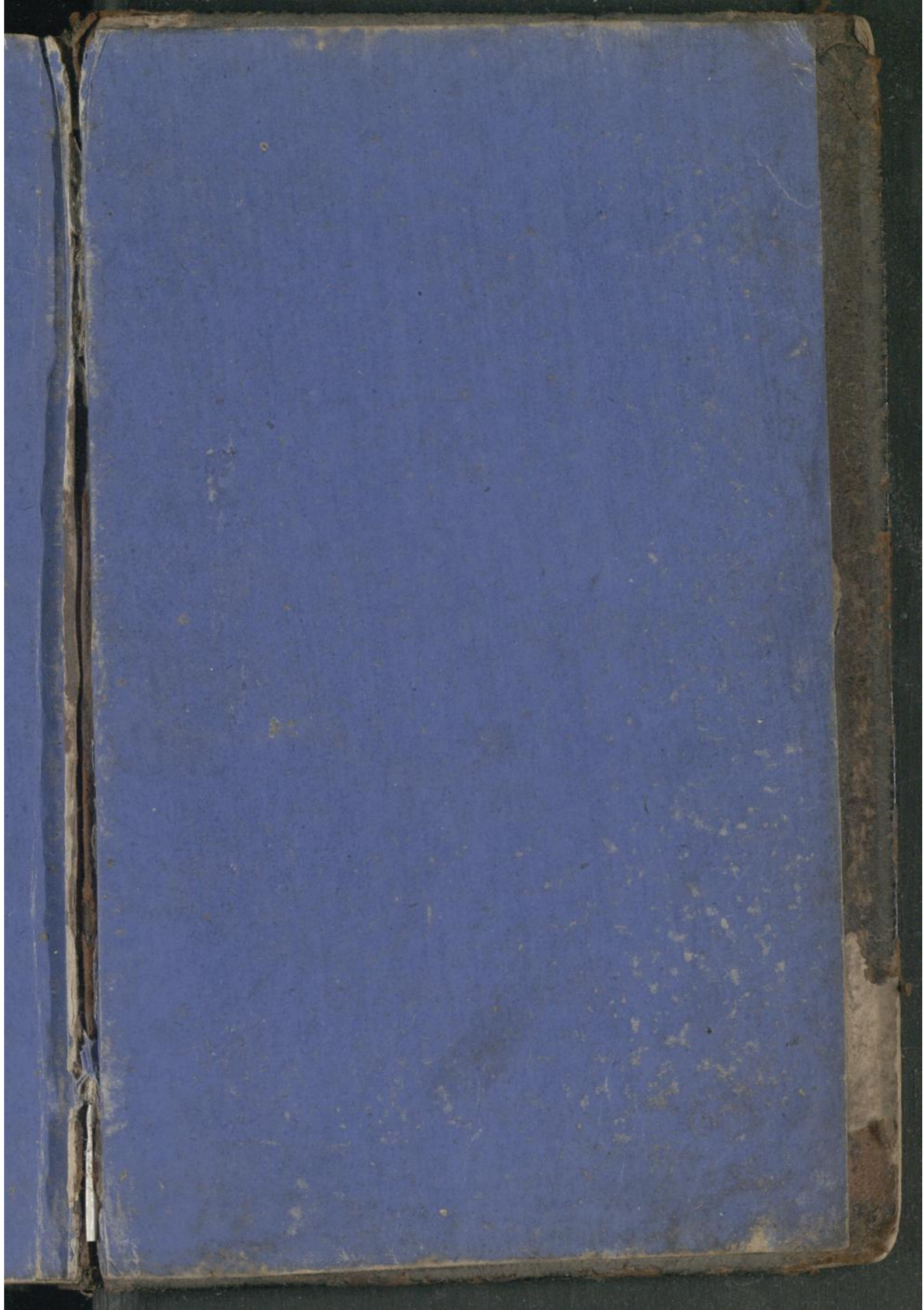
Für die ersten Tage des Wochenfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 620 = 1859

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293)





Filip ^{off} Kohn



מחזור
למקראי קודש

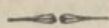


2203

UNIVERSITÄT POTSDAM
Universitätsbibliothek

מחזור

ליום ראשון ושני של שבועות



Festgebete der Israeliten

für die ersten Tage des Wochenfestes.

Mit einer reinen deutschen Uebersetzung

und

mit kritisch-historischen Noten versehen

von

Sal. G. Stern.

מחזור לימי מועד כל השנה לפ"ק

Neunter Band.

WIEN,

Druck und Verlag von Adalbert della Torre.

1859.

1798

Das ist die erste Ausgabe des Buches

Handbuch der Geschichte

des Reichs von Friedrich

von dem Grafen von Schmettau

aus dem Druck der

Verlagsbuchhandlung

in Berlin, bei dem

Verleger

1798

Druck und Verlagsbuchhandlung

1798

ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט

מנחה לערב חג השבעות

איתא במס' זרכות דף למ"ד ע"ג חסידים הראשונים היו שיהיו
שעה אחת ואח"כ התפללו דהיינו שהו שעות להעיר נפשם אל
התפעלות ולהכין לזכרון להציהם שצמחים להתפלל
אליו צמחצמה טהורה וע"כ נהגו חסידים עליון ואנשי ונעשה
הצאים אחריהם כדמלאנו בהרצה קדורים קדמונים ליטב מעט
אחר חמירת פקוקי מה טובו לאמר פקוק זה:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:

וישפה מעט ויאמר תפלה זו.

מי אנכי שאזכה להתפלל לפני הקדוש
ברוך הוא שהוא אל גדול ונורא ואנכי
איש חוטא והכעסתי שמו הגדול במעשי
הרעים ואני בשר ודם עפר ואפר ואיני כדאי
וראוי להזכיר שמו הגדול כמה פעמים אוי
לי איך אשא פני לעמוד לפני המלך הגדול
ונורא מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך
הוא עלת כל העלות וסבת כל הסבות אלא
מפני רחמיו וחסדיו הגדולים שהוא מרחם
על בריותיו ורוצה בתפלה ותחנונים של
עבדיו כמו שנאמר קרוב יי לכל קוראיו לכל
אשר יקראהו באמת רצון יראיו יעשה ואת
שועתם ישמע ויושיעם שומע תפלה עדיך
כל בשר יבואו:

מנחה לערב שבעות

Wie schön sind deine
 Zelte Jakob! deine Wohnungen
 Israel! durch deine große Güte
 betrete ich dein Haus; werfe
 mich anbetend nieder in deinem
 heiligen Tempel in Ehrfurcht
 vor dir. Herr! ich liebe den Auf-
 enthalt in deinem Hause, falle
 nieder und beuge das Knie vor
 dem Herrn meinem Schöpfer.
 An dich, Herr! richte ich mein
 Gebet zur Gnadenzeit. Gott!
 in deiner großen Güte erhöere mich
 mit deinem wahrhaftigen Heile.

מַה טוֹבוֹ אֱהָלֶיךָ יַעֲקֹב
 מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל: וְאֲנִי כְּרֹב
 חֲסִדֶךָ אֵבֵא בֵּיתְךָ אֲשֶׁתְּחַוֶּה
 אֶל־הַיֵּכָל קְדוֹשְׁךָ בִּירְאֲתֶךָ: יי
 אֶהְבֵּתִי מֵעוֹן בֵּיתְךָ וּמִקוֹם
 מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ: וְאֲנִי אֲשֶׁתְּחַוֶּה
 וְאֶכְרַעָה אֶבְרָכָה לְפָנַי־יְיָ עֲשֵׂי:
 וְאֲנִי תַפְלֵתִי־לָךְ יי עֵת רְצוֹן
 אֱהִים בְּרַב־חֲסִדֶךָ עֲנֵנִי בְּאֵמֶת
 יִשְׁעֶךָ:

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלֹךְ סְלָה: אֲשֶׁרִי הָעַם שֹׁבְכָה לוֹ
 אֲשֶׁרִי הָעַם שְׂוִי אֱלֹהָיו:

קמה תהלה לדוד ארוממה אלוהי המלך ואברכה שמך
 לעולם ועד: בכל־יום אברכה ואהללה
 שמך לעוזך ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדקתו אין
 חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורתך יגידו: הדר
 כבוד הודך ודברי נפלאותך אשיחה: ועוזו נוראותך
 יאמרו וגדלותך אספרנה: זכר רב טובך יביעו וצדקתך
 ירגנו: חנון ורחום יי ארך אפים וגד־חסד: טוב יי
 רב ורחמיו על־כל מעשיו: יודוך יי כל־מעשיך וחסדיך
 יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו:
 להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד הדר מקכותו:
 מלכותך מלכות כל־עולמים וממשלתך בכל־דור ודור:
 סומך יי קכל־הנפלים וזקק לכל־הכפופים: עיני כל
 אליך ישברו ואתה נתן להם את־אכלם בעתו: פותח
 את־ידך ומשביע לכל־חי רצון: צדיק יי בכל־הדרכיו

תפלת מנחה לערב שבעות

וְחָסִיד בְּכָל-מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יי לְכָל-קוֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר
 יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת: רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֵת שְׁוַעֲתָם יִשְׁמַע
 וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יי אֶת-כָּל-אֲהָבָיו וְאֵת כָּל-הַרְשָׁעִים
 יִשְׁמִיד: תְּהִלַּת יי יְדַבֵּר-פִּי וַיְבָרֵךְ כָּד-בְּשׂוֹר שֵׁם קֹדֶשׁוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד: וְאִנְהַנּוּ נְבָרֵךְ יְהִי מַעֲתָהּ וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

יְתַגַּדַל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי-בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ
 מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוּז וּבְיוֹמֵיכוּז וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן
 קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרֵךְ לְעֵלְמֵי וּלְעֵלְמֵי עֵלְמֵי. יְתַבְרַךְ

וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל
 שְׁמֵהּ דְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַבְתָּא וּשְׁרִתָּא
 תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

כי שם יי אקרא חבו גדל לאלהינו

אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
 אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
 אֲבוֹת וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.
 מְלַךְ עֶזְרָה וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אַבְרָהָם
 אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
 מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
 סוֹמֵךְ גּוֹפְלִים וְרוֹפֵא הוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם
 אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָי. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֵה
 לְךָ מְלַךְ מַמְיָת וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמַן אֶתְּהָ לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחְיֵה הַמֵּתִים:
 אֶתְּהָ קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם יִהְלְלוּךָ סְלֵחַ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

(ל"ט) נְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּעוֹלָם. בְּשֵׁם
 שְׁמֵךְ דִּישִׁים אוֹתוֹ בְּשֵׁמי מְרוֹם. כַּכְּתוּב עַל
 יַד נְבִיאֶךָ וַקְרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: ס"ק קְדוֹשׁ
 קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹאכֵל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
 לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ: ס"ח בְּרוּךְ כְּבוֹד יי
 מִמְּקוֹמוֹ: ט"ז וּבְדַבְרֵי קְדוּשָׁתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר:
 י"ח יְמִלְךָ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָר וְדָר
 הִלְלוּיָהּ:

לְדָר וְדָר נְגִיד גְּדֻלָּתְךָ. וּלְנֹצַח נְצָחִים
 קְדוּשָׁתְךָ נְקֻדֵּישׁ. וְשִׁבְחָתְךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ
 לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גְּדוֹל
 וְקְדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:
 אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לְאִנּוּשׁ בִּינָה. חֲנֻנוּ מֵאִתְּךָ
 דַּעַת בִּינָה וְהַשְׁפֵּל. בְּרוּךְ אַתָּה יי חוֹנֵן הַדַּעַת:

הַשִּׁיבֵנו אָבִינוּ לְתוֹרָתְךָ וּקְרַבֵנוּ מִלְּפָנֵינוּ לְעִבּוֹדְתְךָ
 וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה
 יי הַרוֹצֵה בְּתַשׁוּבָה:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטְאנוּ מְחַל לָנוּ מִלְּפָנֵינוּ כִּי פָשַׁענוּ
 כִּי מוֹחֵל וְסוֹלַח אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי חֲנוּן הַמְרַבֵּה
 לְסִלּוֹחַ:

רָאָה (נָא) בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ מִהֶרְחֵל מֵעַן שְׁמָה
כִּי גֹאֵל חֶזֶק אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי גֹּאֵל יִשְׂרָאֵל:
רָפֵאנוּ יי וְנִרְפָא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה כִּי תִהְלֹתֵנוּ אַתָּה.
וְהֵעֵלָה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ
רוֹפֵא נְאֻמָּן וְרַחֲמָן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל:

בְּרַךְ עָלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֵת כָּל מִינֵי
תְּבוּאָתָה לְטוֹבָה וְתֵן בְּרָכָה עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
וְשִׁבְעֵנוּ מִטוֹבָהּ וּבְרַךְ שְׁנֵתֵנוּ בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת. בְּרוּךְ
אַתָּה יי מְבַרֵךְ הַשָּׁנִים:

תִּרְעֵ בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשֵׁא גַם לְקַבֵּץ גְּלוּתֵינוּ
וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. בְּרוּךְ אַתָּה יי
מְקַבֵּץ גְּדֵחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרֵאשׁוּנָה וְיִזְעֲצֵנוּ כִּבְתַחֲלָה וְהִסֵּר
מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאֲנָחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יי לְבִדְדָה
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדִּיקֵנוּ בְּמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ
אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

וּלְמַלְשִׁינִים עַל תְּהִי תִקְוָה וְכָל עוֹשֵׂי רָשָׁעָה כְּרַגְעֵי אֲבָדוֹ
וְכָלֵם מִהֶרְחֵל יִכְרְתוּ וְהַזֹּדִים מִהֶרְחֵל תִּעַקֵּר
וְתִשְׁבֵּר וְתִמְגַּר וְתִכְנִיעַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי
שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנְיַע זֵדִים:

עַל הַצְּדִיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
וְעַל פְּלִיטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצְּדִק וְעַל יְהוָה יְהוָה
רַחֲמֵיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ
בְּאֵמֶת וְשִׁים חֲלִיקֵנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא נִבּוֹשׁ כִּי בָּךְ
בְּטַחְנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מִשְׁעֵן וּמִבְטָח לַצְּדִיקִים:
וְלִירוּשָׁלַיִם עִירָהּ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כְּבְּאִשֶּׁר

תפלת מנחה

דְּבַרְתָּ וּבִנְיָה אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנִיץ עוֹלָם וְכֶסֶף דָּוָד
 מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תִּכְנֶן. בְּרוּךְ אַתָּה יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם:
 אֵת צִמַח דָּוִד עֲבַדְךָ מְהֵרָה תִצְמַיֵחַ וּקְרָנוּ תַרְוִם
 בִּישׁוּעָתְךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוִינּוּ כָּל הַיּוֹם בְּרוּךְ אַתָּה יי
 מִצְמִיחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וּקְבַל בְּרַחֲמִים
 וּבְרָצוֹן אֵת תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים
 אַתָּה. וּמְלַפְּנִיךָ מְלַכְנוּ רִיקִם אֵל תְּשִׁיבֵנוּ. כִּי אַתָּה
 שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי
 שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפִּלָּתָם. וְהִשְׁבֵּ אֵת
 הָעֲבוּדָה לְדַבֵּיר בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה
 תִּקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה קְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:
 וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי
 הַמְּחַזֵּיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרכנו

מִוְדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָּל בְּשָׂר
 יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת
 לְשִׁמְךָ הַפְּדוּל וְהַקְּדוֹשׁ עַל שֶׁהִחַיֵּיתָנוּ
 וְקִנְיַתָּנוּ בֶּן תַּחֲיֵינוּ וְתַקְיַמָּנוּ וְתַאֲסֹף
 בְּלִיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׁמְרֵךְ הַקָּדִישׁ
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּלֶבֶת שְׁלֵם
 עַל שְׂאֵנָהּנוּ מִוְדִים לָךְ: בְּרוּךְ אַתָּה
 הַהוֹדָאוֹת:

מִוְדִים אֲנַחְנוּ לָךְ
 שְׂאֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
 וָעַד צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן
 יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר
 וָדוֹר נוֹדָה לָךְ וּנְסַפֵּר

תְּהִלָּתְךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל
 נְשִׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נְפִשָׁיְךָ שֶׁבְכָל יוֹם
 עִמָּנוּ וְעַל נְפְלְאוֹתֶיךָ וְמוֹבּוֹתֶיךָ שֶׁבְכָל עֵת

עַרְבֵי בִקְרָה וְצִדְקָה. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ.
וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם קוֹיֵנו לָךְ.
וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּכֵנו תָּמִיד לְעוֹלָם
וְעַד :

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וַיְהַלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵל
יִשׁוּעֵתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סֵלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ
נָאָה לְהוֹדוֹת :

שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה
הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכֹל הַשְּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת
עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכֹל יְעַת וּבְכֹל שְׁעָה בְּשִׂדְוָמָךְ :

בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרַךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם :

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וְשִׁפְתֵי מַדְבַּר מְרֻמָּה וְלִמְקַלְלֵי
נַפְשֵׁי תִדּוּם וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכֹל תַּהְיֶה : פֶּתַח דְּבִי בְּתוֹרָתֶךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשֵׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה
הִפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ.
עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן דְּרִשְׁתָּךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן
תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְרִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי :
יְהִי לְרַצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי
עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהִי רַצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ : וְשֵׁם גְּעַבְרָךְ
בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת :

וְעַרְבָה לֵי מְנַחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם
וּכְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת : קְדִישׁ שְׁלֵם

ערוב תבשילין

Das vergemeinschaftete Kochen.

Eigentlich darf man von יום טוב auf שבת nichts kochen, hat man aber schon auf שבת gefocht, und man hat auf שבת nicht genug, so kann man noch dazu kochen. Daher ist es Gebrauch, wenn י"ט an einen Donnerstag fällt (so fällt auch י"ט an שבת) daß man י"ט ein Gericht auf שבת kocht, und dann kann man auch am יום טוב willkürlich auf שבת kochen, und nennt dies ערוב תבשילין oder das Vergemeinschaften, die Erlaubniß, die Gerichte auf שבת und יום טוב zu vermischen; und es ist eine מצוה, daß die dazu bestimmte ברכה in Gegenwart der Köchin in einer ihr verständlichen Sprache gesagt wird.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו על מצות ערוב:

בהדין ערובא יהא שרא לנא למיפא ולבשלא ולאטמנא
ולאדלקא שרגא ולמעבד כל צורכנא מיזמא טבא לשבתא
לנו ולכל הדורים בעיר הזאת:

ברוך Gelobt seist du, Ewiger unser Gott, Herr der Welt! der du uns durch deine Gebote geheiligt hast, und uns befohlen das Gebot des ערוב.

בהדין Durch diesen ערוב sei es uns erlaubt, zu backen, zu kochen, die Speisen warm zu erhalten, Lichter anzustecken, und überhaupt, alles nöthige von יום טוב auf שבת zu verrichten; so wohl uns als Jedem ישראל, der in diesem Orte wohnt.

סדר ברכת הדלקת הנרות

Man zündet die Lampen an, die Zimmer zu beleuchten mit לכבוד י"ט mit folgendem Segensspruch.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
במצותיו וצונו להדליק נר של (שבת ושל) יום טוב:

מעריב ליל ראשון של שבועות

ברכו Benedicet den Ewigen, den Hochgebenedeiten.
 Gem. Vorb. Gebenedeiet sei der Ewige, der in alle Ewigkeit Gebenedeite.

בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְּבָרֵךְ:

ט"ו בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

Während der Vorbeter beginnt, sagt die Gemeinde.

יְתַבַּרְךָ Gelobt und gebenedeit, gerühmt, erhöht und verherrlicht sei der Name des Königs aller Könige, des Heiligen — gelobt sei er! der als Allererster und als Allerletzter im Walten, und außer ihm keine Gottheit ist Machtet Bahn vor ihm, der auf den Wolken einherfährt, den der Name Gottheit schmückt, und freuet euch ob seiner Allgegenwart. Erhaben ist sein Name über alles Lob und allen Ruhm. Gelobt sei dessen Namen, der da verherrlicht sein Reich in Ewigkeit. Der Name Gottes sei gepriesen ist und in aller Ewigkeit!

ברוך Gelobt seist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der durch sein Wort den Abend dämmern läßt, mit Weisheit die Thore öffnet und mit Vernunft die Zeiten wechseln heißt, und Tagesstunden wandelt und die Sternenscheere ordnet nach ihren Bestimmungen an der Himmelsfeste nach seinem Willen; der Schöpfer des Tages und der Nacht. Du lassetst weichen das Licht vor der Finsterniß und die Finsterniß vor dem Lichte, entführst den Tag und bringst die Nacht, und scheidest Tag und Nacht; Gott der Herrschaaften ist sein Name. All-

יְתַבַּרְךָ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמַם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמְבַלְעֵדָיו אֵין אֱלֹהִים סְלוּ לְרַגְבֵי בְּעַרְבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעָלוּ לְפָנָיו וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרֵךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ מְעַרִיב עַרְבִים בְּחֻקְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים וּבְתַבּוּנָה מְשַׁנֶּה עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמַרְתֵּיהֶם בְּרַקִּיעַ כְּרַצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי־הַשֶּׁדֶךְ וְחַשְׁךְ מִפְּנֵי־אֹר וּמַעְבִּיר יוֹם וּמְבִיא לַיְלָה וּמְבַדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה

מעריב ליל ראשון של שבועות

mächtiger, ewig lebend und dauernnd, in alle Ewigkeit wirst du über uns herrschen.

Du Mächtiger Jakobs, furchtbar in deinen Thaten, ließe dich herab, und sprachst in lautem Tone die zehn Gebote; sie fangen an mit den Worten: „Ich, der Ewige dein Gott.“ Dies die erste deiner Offenbarungen, die dein Volk erleuchten sollten.

Geliebter! der du den Tag wegführtest und die Nacht herbringst.

Gesegnet sei du, Ewiger, der du den Abend dämmern lässt.

Ewige Liebe hast du dein Volk, das Haus Israel, geliebt, Lehr' und Gebote, Satzungen und Vorschriften hast du uns gelehrt. Darum Ewiger, unser Gott, wenn wir uns niederlegen und wenn wir aufstehen, wollen wir nachsinnen deinen Satzungen und uns freuen an den Worten deiner Lehre und an deinen Geboten immer und ewig; denn sie sind unser Leben und die Verlängerung unserer Tage, und auf sie wollen wir

יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל הַיּוֹמִים וְקִיּוֹם תְּמִיד יִמְלֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

וַיֵּרֶד, אֲבִיר יַעֲקֹב נוֹרָא עַל־יְלֵה.

וַיְדַבֵּר, בְּשׁוֹי עֲשׂוֹרֹת הַדְּבָרוֹת בְּהַמוֹקָה.

אֲנֹכִי, גְּדֹה וְהַאֲוִיר לְעַמּוֹ תַחֲלָה.

יּוֹד מֵעֲבִיר יוֹם וּמִבֵּיא לַיְלָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּעַרֵיב עֲרֵבִים:

אֲהַבְתָּ עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲהַבְתָּ.

תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמַדָּתָךְ

עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁכְבְּנוּ וּבְקוּמָנוּ נִשְׁיַח בְּחֻקֶיךָ.

וְנִשְׂמַח בְּדַבְּרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם

trachten Tag und Nacht,
und deine Lieb' entzieh' uns
nicht in alle Ewigkeit.

לֹא Dein zweites Gebot lau-
tet: „Du sollst keine Götzen-
bilder haben.“ — Das dritte
heißt: „Du sollst meinen
heiligen Namen nicht vergeb-
lich aussprechen. Das vierte
heißt: „Sei eingedenk des
Ruhetages, und ehre ihn.“
Dies beweiset deine Liebe zu
deinem Volke, welches du dir
erforen. Allgnädiger, wirst du
uns diese Liebe ewig gedenken.

Gelobt sei du, Ewiger,
der dein Volk Israel liebt.

שמע „Höre Israel, der
Ewige, unser Gott, ist ein
einzig, ewiger Gott.“

ברוך Gelobt sei der Name
eines herrlichen Reiches auf
immer und ewig.

„Du sollst lieben
den Ewigen, deinen Gott,
mit deinem ganzen Herzen
und mit deiner ganzen Seele
und mit deinem ganzen Ver-
mögen. Und es sollen diese
Worte, die ich dir heute be-
fehle, auf deinem Herzen
sein. Und du sollst sie ein-
schärfen deinen Söhnen und
davon reden, wenn du sitzt

וְלַיְלָה. וְאָהַבְתָּ אֱלֹ-

תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים:

לֹא יִהְיֶה לָּךְ. הַקֵּל

תִּבְנֶית אֱלִיל נִכְלָם:

לֹא תִשָּׂא. וְרַתְּמִיר

קִדְשֵׁת שֵׁם נִעְלָם:

זְכוּר. זְרִיזוֹת מִשְׁפָּטֵי

נֵעָם וְסִלְסוּלָם.

חֲנוּן יִזְכֹּר לָנוּ אֲהַבַת

עוֹלָם:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֹהֵב

עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ יְהוָה | אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֵד:

וְאָהַבְתָּ אֶת יְהוָה

אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לְבָבְךָ וּבְכָל-

נַפְשֶׁךָ וּבְכָל-מְאֹדֶךָ:

וְהָיָה הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה

אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם

עַל-לְבָבְךָ: וְשָׁנַנְתָּם

לְבְנֶיךָ וְדַבַּרְתָּ בָּם

בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ

in deinem Hause und wenn du gehst auf dem Wege, und wenn du dich hinlegst und wenn du aufstehst. Und bindeste als Zeichen auf deine Hand, und sie sollen sein eine Binde zwischen deinen Augen, und schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses und an deine Eingänge."

והיה „Und es wird geschehen, wenn ihr höret auf meine Gebote, die ich euch heute gebiete, den Ewigen, euren Gott zu lieben, und ihm zu dienen mit eurem ganzen Herzen und mit eurer ganzen Seele: so werd' ich geben den Regen eures Landes zu seiner Zeit, Früh- und Spätregen, und du wirst einsammeln dein Getreide, deinen Most und dein Del, und ich gebe Grün auf deinem Felde für dein Vieh, daß du issest und satt werdest. Nehmet euch in Acht, daß euer Herz nicht thöricht sei, und ihr abtrünnig werdet und fremden Göttern dienet und euch zu ihnen bückt. Und es wird entbrennen über euch der Zorn des Ewigen, und er wird die Himmel verschließen und es wird kein Regen sein, und der Erdboden wird sein Ge-

בְּדַרְךָ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְהוֹמְךָ:
וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-יְדֶיךָ
וְהָיוּ לְטָטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ:
וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוּזוֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַע
תִּשְׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
אֲנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל-
לְבַבְכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם:
וְנָתַתִּי מְטָר--אֲרֻצְכֶם
בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ
וְאִסַּפְתָּ דֶגְנְךָ וְתִירְשֶׁךָ
וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשָׂדֶךָ לְבְהֵמָתְךָ וְאִכְלָתָ
וּשְׂבַעְתָּ: הִשְׁמְרוּ לָכֶם
פֶּן-יִפְתָּה לְבַבְכֶם
וּסְרַתֶם וְעַבַדְתֶם אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם: וְחָרָה אַף-יְהוָה
בְּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם
וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר

wächs nicht geben, und ihr werdet schleunig verschwinden von dem guten Lande, das Gott euch gibt. Und ihr sollt diese meine Worte euch zu Herzen nehmen und zu Sinne, und sie binden als Zeichen auf eure Hand, und sie sollen sein eine Binde zwischen euren Augen, und ihr sollt sie lehren eure Kinder, davon zu reden, wenn du sitzt in deinem Hause und wenn du gehest auf dem Wege, und wenn du dich hinlegst und wenn du aufstehst. Und du sollst sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Eingänge. Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer Kinder auf dem Erdreiche, das der Ewige zugeschworen euren Vätern, ihnen zu geben, wie die Tage des Himmels über der Erde."

וַיֹּאמֶר „Der Ewige sprach zu Moscheh also: Rede zu den Kindern Israel

וְהָאָדָמָה לֹא תִתֶּן אֶת־
 יְבוּלָהּ וְאֲבֹדְתֶם מֵהָרָה
 מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבֹרָה
 אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם׃
 וְשִׁמְתֶם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהִים
 עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־
 נַפְשֵׁכֶם וּקְשַׁרְתֶם אֹתָם
 לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם וְהָיִי
 לְטֹמֵפֶת בֵּין עֵינֵיכֶם׃
 וְלִמְדַתֶם אֹתָם אֶת־
 בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם
 בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְכֶם וּבְלִכְתֹּתְכֶם
 בְּדַרְךְ וּבְשֹׁכְבְּכֶם וּבְקוּמְכֶם׃
 וְכָתַבְתֶּם עַל־מְזוּזֹת
 בֵּיתְכֶם וּבְשַׁעְרֵיכֶם׃ לְמַעַן
 יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם
 עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 יְהוָה לְאַבְתֵּיכֶם לֵאמֹר
 לָהֶם כִּי־יָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־
 הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
 לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

in
 du
 we
 we
 sie
 So
 Bi
 ge
 B
 an

 he
 G
 bi
 zu
 m
 un
 so
 eu
 S
 di
 G
 de
 a
 W
 m
 di
 fe
 d
 d
 b
 b
 d
 S
 n
 d

מעריב ליל ראשון של שבועות

daß sie sich Schaufäden machen an den Ecken ihrer Kleider, in alle ihre Geschlechter, und sie sollen an die Fäden der Ecke eine himmelblaue Schnur thun, Und sie sollen euch dienen als Schaufäden, daß ihr sie ansehet und euch erinnert all der Gebote des Ewigen und sie ausübet, und nicht nachspähet eurem Herzen und euren Augen, welchen ihr nachbuhlet. Auf daß ihr euch erinnert und ausübet all meine Gebote und heilig feiet eurem Gotte. Ich bin der Ewige euer Gott, der ich euch herausgeführt aus dem Lande Mizraim, euch zum Gott zu sein. Ich bin der Ewige, euer Gott."

אמת Wahr und zuverlässig ist Alles dies und es steht fest für uns, daß er, der Ewige, unser Gott und Keiner außer ihm, und wir Israel sein Volk. Er, der

וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-
כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
וְנָתְנוּ עַל-צִיצִית הַכֶּנֶף
פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם
לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
וְזָכַרְתֶּם אֶת-כָּל-מִצְוֹת
יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
וְלֹא-תִתְּוּרוּ אַחֲרַי
לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר-אֲתֶם זָנִים
אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי
וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים
לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לְהִיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אמת ואמונה כל זאת
וקים עלינו כי הוא יי
אלהינו ואין זולתנו
ואנחנו ישראל עמו
הפודנו מיד מלכים.

uns löste aus der Hand von
 Königen, unser König, der
 uns erlöst aus der Faust
 aller Tyrannen; der All-
 mächtige, der für uns
 Strafe nahm an unseren
 Drängern, und der Lohn
 vergalt all' den Feinden,
 leben und nicht wanken ließ
 unsern Fuß; der uns auf
 die Höhen unserer Feinde
 treten ließ und erhöhte unser
 Horn über all' unsere Hasser.
 Der für uns Zeichen und
 Rache übte an Pharao,
 Wunder und Zeichen auf
 dem Boden der Kinder
 Cham; der in seinem Zorn
 schlug all' die Erstgeborenen
 Mizraims und heraus-
 führte sein Volk Israel
 aus ihrer Mitte in ewige
 Freiheit. Der seine Kinder
 durchführte durch das zer-
 stückte Schilfmeer, ihre Ver-
 folger und Hasser in die
 Tiefen versenkte. Und es
 sahen seine Kinder seine
 Macht, lobten und sangen
 Preis seinem Namen, und

מִלְכֵנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף
 כָּל־הַעֲרִיצִים. הָאֵל
 הַנּוֹפֵרֵנוּ לָנוּ מִצָּרֵינוּ.
 וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל
 אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה
 גְּדֻלּוֹת עַד אֵין חֶקֶר
 וְנִפְלְאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר.
 הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בַחַיִּים וְלֹא
 נָתַן לַמוֹט רַגְלֵנוּ.
 הַמְדַרְיֵנוּ עַל כְּמוֹת
 אוֹיְבֵינוּ וַיְרַם־קַרְנֵנוּ עַל־
 כָּל־שׂוֹנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה
 לָנוּ נִפְיִים וְנִקְמָה
 בַּפְּרַעֲהַ. אֶתֹת וּמוֹפְתִים
 בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה
 בְּעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי
 מִצְרַיִם. וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכָם לְחֵרוֹת
 עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנָיו בֵּין
 גְּזֵרֵי יַם סוּף. אֶת־
 רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם
 בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע. וְרָאוּ
 בְנָיו גְּבוּרָתוֹ. שִׁבְּחוּ

מעריב ליל ראשון של שבועות

feine Herrschaft nahmen sie willig auf sich. Moscheh und die Kinder Israel stimmen dir einen Wechselgesang an.

Moses bestieg den Himmel, und brachte es herab, das preisliche Gesetz, am Feste שבועות. Der Schöpfer selbst ließ sich herab, und ertheilte den Preis seinem Volke unter Donner und bebendem Schall. Des Waldes Bäume ergriff Schrecken und Beben, und Berge und Hügel. Er lehrte einem geheiligten Volke die Ordnung der Sonnen- und der Monden Lauf, und die Berechnung der Stunden. Ueber alle Völker liebt er sie, führte zum Berge Sinaj sie hin, der Gott des Heiles! Auf Adlersflügel trug er sie, der Bewohner des unermesslichen Raumes, der Erhalter der Unterwelten. Heiden vernahmen des majestätischen Volkes Krönung bebend unter ihren Hütten. Sie verhüllten beschämt ihr Haupt. Der Schöpfer hat sie preisgegeben, als er sich dort öffentlich gezeigt. Der weit-

והודו לשמו. ומלכותו
ברצון קבלו עליהם.
משה ובני ישראל לקד
ענו שירה:

שוביה למרום עליה.
והוריד דת כלולה. בחג
השבועות: ירד צור
בעצמו. ונתן עוז לעמו.
ברעמים וזועות: כל
עצי היער. אחזום חיל
וסער. ודורים ונבעות:
למד לעם קדושים. סדר
תקופות וחדשים.
וחשכן השעות: מכל
אום חבכם. ולהר סיני
קרבים. אל למושעות:
נשאם בכנפי נשרים.
שוכן ברום אוירים.
ומתחת זרועות: סוררים
בעת שמעם. צבי
תפארת עם. ירנזון
יריעות: עלובים חפו
ראשם. ולהרנה צור

ausgespannte majestätische Himmel, und ein Hügel auf der Erde Fläche (der Berg Sinai), berührten sich einander. Der Allgerechte stürzte den Berg (Sinai) über das holde und schöne Volk wie eine Bottiche. Da standen sie wie unter einem Baldachin. Die auserwählte Nation vernahm gerade Gesetze und Rechte mit horchendem Ohr. Des Allerhöchsten Güte schützte sie vor dem Angriffe ihrer Beleidiger und bösen Verhängnissen. Er ließ Zeichen aus und Wunder, und überlieferte ihr gehauene Tafeln des Gesetzes, voll der Weisheit und Kenntnisse. Hoch hob er ihren Glanz, schuf ihr Namen und Ruhm durch den segnenden Becher des Heils.

יְשׁוּעָה גְדוֹלָה יְשׁוּעָה
 ihr der Erlöser und Befreier;
 er krönte und zierte sie mit dem
 Gesetze (משה), יְקוּתֵי אֱלֹהִים

הַקָּדוֹשׁ בְּפָרְעַ
 פְּרָעוֹת: פְּרִישׁתָּ הַיּוֹד
 שְׁלֵמָה. וְרַקוּעַת גְּבִי
 אֲדָמָה. שְׁתִּיחֶן נוֹגְעוֹת:
 צְדִיק הָרַב כְּפָרָה. עָלֵי
 נְאוּרָה וְיָפָה. בְּגִיגִית
 וְכִירִיעוֹת: קָשְׁבוּ עִם
 בְּחִירֵי אֱלֹהִים. הַקָּדוֹשׁ
 וּמְשַׁפְּטֵי יִשְׂרָאֵל. לְאִזֹּן
 הַשְּׁמָעוֹת: רָם בְּחֶסְדוֹ
 שְׁמָרָם. מִכָּף כָּל
 צוּרָם. וּמִגְזֵרוֹת רָעוֹת:
 שְׁלַח אֹתוֹת וּמוֹפְתִים.
 וְהִנְחֵלָם דָּת וְרַת
 חֲרוּתֵי אֱלֹהִים. בְּחֶסְדָּה
 וּבְדַעוֹת: ^{ע"ז} תְּפַאֲרָתָם
 הַגְּדִיל לְמַעְלָה. לְתַתָּם
 לְשֵׁם וּלְתִהְלָה. כְּבָרְבַת
 כּוֹס יְשׁוּעוֹת:

יְשׁוּעוֹת רַבּוֹת הָרָאִם
 פּוֹדָה וְגוֹאֵל. וְעֲמָרָם
 וְהַגְּנוֹם בְּדַת יְקוּתֵי אֱלֹהִים:
 שׁוֹחֲחִים רִנָּן וְהוֹדִיָה

sang und Dank zum Allmächtigen, jubelten und priesen Moses und die Kinder Israels, in Lust und Jubel und im Hochentzücken riefen alle:

„Wer ist wie du unter den Mächtigen, Ewiger? wer wie du prangend in Heiligkeit, Furchtbarer der Preisgefänge, Wunderthäter!“ Deine Herrschaft sahen deine Kinder, der du gespalten das Meer vor Moses.

„Berehre, die dich gezeigt!“ lautet das fünfte Gebot. Du sollst kein irdisches Wesen boshaft umbringen. Du sollst dich vom Reiz eines unkeuschen Weibes nicht verführen lassen. Dies sind Befehle des unendlichen, deines Heils Schöpfer! ihm huldige unter des Volkes Menge

Ja er ist unser Hort und Heil! so brachen sie aus und riefen:

„Der Ewige wird regieren ewig und immer!“ Und es heißt: „Ja, der Ewige hat Jakob erlöst und ihn befreit aus der Hand des ihm Ueberlegenen.“

לְאֵל . פִּאֲרוּ וְשִׁבְחוּ
מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל :

בְּגִילָה בְּרָנָה בְּשִׂמְחָה
רָבָה וְאָמְרוּ כָּלֶם :

מִי־כַמְכָה בְּאֵלִים יי
מִי כַמְכָה נִאֲדָר בְּקִדְשׁ .

נִוְרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה־פְלֵא:
מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְנֵי־

בֹּקֵעַ יָם לְפָנַי מֹשֶׁה :
כְּבֹד . הוֹרִיךְ בְּדַבּוּר

חַמִּישֵׁי הַשְּׁמִיעִים . לֹא
תִרְצַח . קְרוּצֵי חוֹמֵר

לְהַכְרִית בְּזַעַם . לֹא
תִנְאָף . שׁוֹבֵת חֵן וְסִרַת

טַעַם . נֶצַח צוּר יִשְׁעֶךָ
הַמְּלִיכָהוּ בְרוּב עַם :

זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ
פֶּה וְאָמְרוּ :

יי מְלוּךְ לְעוֹלָם וָעֶד :
וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יי אֶת

יַעֲקֹב . וְנֶאֱלוּ מִיַּד חֲזָק
מִמֶּנּוּ :

לא Du sollst nicht stehlen, noch verkehlen, noch lauern im Hinterhalte der Höfe. Du sollst wider deinen Nächsten nichts unrichtig aussagen als ein falcher Zeuge. Du sollst nach deines Nächsten Ueberfluß und Kostbarkeiten nicht gelüsten. Israel's König und Erlöser, dieser währet für und für.

Gelobt seist du, Ewiger, König, Israel's Fels und Erlöser.

Gib, Ewiger unser Gott, daß wir in Frieden uns hinlegen, und laß uns, unser König! zum Leben wieder aufstehen, und breite über uns deines Friedens Zelt, und richte unseren Schritt durch gütige Leitung von dir, und steh' uns bei um deines Namens willen, und beschirm uns, und thu' ab von uns Feind und Seuche und Schwert und Mangel und Kummer, und entferne von uns den Hinderer aus unserem Angesicht und auch vom Rücken; und im Schatten deiner Fittige

לא תגנוב. במסתרים. לישב במארב חצרים לא תענה. ריע חמם היות עד שקרים. לא תחמוד. שפעת ריע וחפצים יקרים. מלך ישראל וגואלו מים לדור דורים:

ברוך אתה יי מלך צור ישראל וגואלו:

השכיבנו יי אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים. ופרוש עלינו סבת שלומך. ותקננו בעצרה טובה מלפניך. והושיענו למען שמך. והגן בעדנו והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגון. והסר שטן מלפנינו ומאחרינו. ובצל כנפיק תסתירנו. כי אל שמרנו ומצילנו אתה. כי אל מלך חנון

מעריב ליל ראשון של שבועות

birg uns, denn du bist, Allmächtiger, unser Hüter und Retter. So hüte denn unseren Ausgang und unser Eingehen zu Leben und Heil, von nun an bis ewig, und breite über uns deines Friedens Decke.

Die ganze Nation empfand und vernahm die Donnerstimmen. Allesammt waren einmüthig, anzunehmen die schweren sowohl als die leichten zu befolgenden Gebote. Der Berrichter großer Thaten setzte sie in sichere Ruhe; möge doch über alle Gemeinden eben so sein Friede walten!

Gebenedeiet sei du, Ewiger, der seines Friedens Decke breitet über uns und sein ganzes Volk Israel und über Jerusalem.

Und Moses trug vor die Feste des Ewigen den Kindern Israels.

וְרַחֲמוּ אֶתְּךָ. וְיִשְׁמְרוּ
צֵאתֵנוּ וּבואֵנוּ לְחַיִּים
וְלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם: וּפְרוּשׁ עָלֵינוּ
סִכַּת שְׁלוֹמְךָ.

וְכָל הָעָם רוֹאִים.
וְשׁוֹמְעִים אֶת הַקּוֹלוֹת.
אֲנֹדִים יַחַד לְקַבֵּל
הַמּוֹרֹת וְקִלּוֹת. לְבַטַח
הוֹשִׁיבֶם עוֹשֵׂה גְדוּלוֹת.
כִּן יְפָרוּשׁ שְׁלוֹמוֹ עַל
כָּל מְקַהְלֹת:

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַפּוֹרֵשׁ
סִכַּת שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל
כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל-
יְרוּשָׁלָּיִם:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת
מוֹעֲדֵי יי אֶל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל:

Herr! öffne meine Lippen,
mein Wort verkünde deinen
Ruhm.

ברוך Gefegnet seist Du,
Ewiger! unser Gott und
Gott unserer Väter, Gott
Abraham's, Gott Si-
chak's und Gott Jakob's,
großer, mächtiger und furcht-
barer Gott! Allerhöchster!
der gütig Wohlthaten er-
weist; Eigner des Weltalls!
der du gedenkest der from-
men Werke der Urväter, und
bringst in Liebe ihren Nach-
kommen den Erlöser, um
deines Namens willen.

מלך Herr des Lebens!
König, Beistand und Helfer!
Gefegnet seist du, Ewiger,
Schirm Abraham's!

אתה Du bist mächtig in
Ewigkeit, o Herr! du be-
lebst die Todten wieder, all-
mächtiger Erretter! du er-
nährest die Lebenden mit

אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן
גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים
וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי
אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי
בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ
בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ
וּמַגֵּן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן
אֲבֹרָהם:

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם
אֲדַנִּי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה
רֵב לְהוֹשִׁיעַ:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד
מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים

birg
Allm
und
unser
Ging
von
breite
dens

כל
empf
Don
ware
men
die I
Geho
große
in sid
über
so sei

יד
Ewig
dens
und
rael
sch a

בר
vor
den S

Gnade, erweckest die Todten durch deine große Barmherzigkeit; stüttest die Fallenden, heilest die Kranken, und lösest die Gefeßelten; du lässest dauern deine Treue den im Staube Schlummernden. Wer gleicht dir, allmächtiger Herr? und wer ist dir ähnlich, o Königin, der du tödtest, wieder belebst, und Heil aufblühen lässest?

Du bist deiner Zusage treu, die Todten wieder zu beleben. Gesegnet seist du, Ewiger, der du die Todten belebest.

Du bist heilig, heilig ist dein Name, und Heilige preisen dich täglich. Selah.

Gelobt seist du Gott, allerheiligster Weltenherr.

Du hast uns erloren aus allen Völkern, hast uns geliebt und an uns Wohlgefallen gefunden, und uns erhoben über alle Völker und uns geheiligt durch deine Gebote, und uns eingeführt, o unser König, zu deinem Dienste, und mit deinem großen und heiligen Namen uns benannt.

וְרוּפָא חוֹלִים וּמְתִיר
אֲסוּרִים וּמְקִיִּים אֲמוּנָתוֹ
לְיִשְׁנֵי עֶפְרַיִם כְּמוֹד
בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה
לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה
וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת
מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי
מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ
קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל
יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל
הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל
הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ
וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ
מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת.
וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.
וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּפָנֶיךָ
לְעִבּוֹדְתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

Fällt das Fest beim Ausgang des Sabbath, wird hier ותדענו eingeschaltet.

Du hast, o Herr unser Gott, uns kund gethan die Gesetze deiner Gerechtigkeit, und hast uns gelehrt zu üben die Satzungen deines Willens. Auch hast du Herr, unser Gott, uns gegeben gerechte Verordnungen, wahre Lehren, und heilbringende Satzungen und Gebote, und hast uns zu Theil werden lassen freudige Zeiten und heilige Feste und mildevolle Feier. Du hast auch zu unserem Erbe uns gegeben des Sabbath's Heilige, des Halbfestes Herrlichkeit, und des Festes Feier. Du hast ferner, o Herr, unser Gott, gesondert Heiliges vom Gemeinen, Licht von Finsterniß, Israel von heidnischen Völkern, den siebenten Tag von den sechs Werktagen, auch des Sabbath's Herrlichkeit hast du von des Festes Heiligkeit gesondert, und den siebenten Tag vor den sechs Werktagen geheiliget, auch dein Volk Israel hast du abgesondert und geheiliget in deiner Heiligkeit.

וְתוֹדִיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 אֶת־מִשְׁפָּטֵי צִדְקָה
 וְתִלְמַדְנוּ לַעֲשׂוֹת חֻקֵי
 רְצוֹנְךָ וְתִתֶּן לָנוּ יי
 אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים
 וְתוֹרַת אֱמֶת חֻקִּים
 וּמִצְוֹת טוֹבִים וְתַנְחִילָנוּ
 זְמַנֵּי שָׂשׂוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ
 וְחַגֵּי נְדָבָה . וְתוֹרִישָׁנוּ
 קֹדֶשׁ שַׁבָּת שְׂכָרָה וְכְבוֹד
 מוֹעֵד וְחַגֵּי־גֵרַת הָרְגֵל .
 וְתַבְדִּיל יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין
 קֹדֶשׁ לְחֹל וּבֵין אֹר
 לְחֹשֶׁךְ בֵּין יְשָׁר לְ
 לְעָמִים בֵּין־יוֹם הַשְּׁבִיעִי
 לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה בֵּין
 קֹדֶשׁ שַׁבָּת שְׂכָרָה לְקֹדֶשׁ
 יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּה וְאֶת־
 יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשַּׁשַּׁת
 יָמֵי־הַמַּעֲשֶׂה קֹדֶשׁ שַׁבָּת .
 הַבְּדִלָּה וְקֹדֶשׁ אֶת־
 עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשְׁתָּהּ :

du
 her
 len
 un
 du
 Tu
 Se
 dir
 we
 nig
 bel
 läf
 sag
 zu
 du
 Tu
 lig
 He
 Se
 all
 ren
 un
 W
 un
 fer
 de
 gef
 de
 de
 Na

מעריב ליל ראשון של שבועות

Du gabest liebevoll
Ewiger, unser Gott, uns
die Feste zur Freude, Feier-
tage und Zeiten zur Lust
und Fröhlichkeit, diesen Tag
des Wochenfestes, als die
Zeit, da uns die Thora ward
gegeben zur Verkündigung
der Heiligung, zum Ange-
denken an die Befreiung
aus Egypten.

Unser Gott und
Gott unserer Väter, möge
aufsteigen, vor dich kom-
men und zu dir dringen
und vor dir erscheinen unser
Andenken und das Anden-
ken unserer Väter und das
Andenken des Gesalbten, des
Sohnes David's, deines
Knechtes, und das Andenken
Jeruschalaim's, deiner
heiligen Stadt, und das
Andenken deines ganzen
Volkes Israel vor dir
zur Rettung, zum Heile,
zu Gunst und Gnad' und
Erbarmen, zum Leben und
zum Frieden an diesem Tage
des Wochenfestes! Gedenk'
unser, Ewiger unser Gott,
an ihm zum Heile und ver-
hänge über uns Segen und
helf' uns an ihm zum Leben,

וּתְהִי־לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים
לְשִׂמְחָה חַגִּים וְזִמְנִים
לְשִׂשׂוֹן אֶת־יוֹם חַג
הַשְּׂבָעוֹת הַזֶּה. זִמְנֵי מִתֵּן
תּוֹרַתְנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זִכָּר
לְיִצְיַאת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
יַעֲלֶה וְיִבֵּא וְיִגִּיעַ וְיִרְאֶה
וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד
וְיִזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ
וְזְכוֹרֵן אֲבוֹתֵינוּ. וְזְכוֹרֵן
מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עֲבֹדְךָ
וְזְכוֹרֵן יְרוּשָׁלַיִם עִיר
קֹדְשְׁךָ. וְזְכוֹרֵן כָּל־עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ.
לְפָלְטָה לְטוֹבָה לְחַן
וּלְחֶסֶד. וּלְרַחֲמִים.
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. בְּיוֹם
חַג הַשְּׂבָעוֹת הַזֶּה. זְכוֹרֵנוּ
יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה.
וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ לְבִרְכָה.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים.

und um der Verheißung des Heiles und des Erbarmens, begnade und schone uns und erbarme dich unser und hilf uns; denn auf dich sind unsere Blicke, denn ein Gott, huldvoll und erbarmend bist du.

Und laß uns empfangen, Ewiger, unser Gott, den Segen deiner Feste zu Leben und Heil, zu Freude und Wonne, so wie du in Gnade gesprochen, uns zu segnen. Heilige uns durch deine Gebote und laß uns Theil haben an deiner Thora; sättige uns mit deinem Gute und erfreue uns mit deiner Hilfe, und reinige unser Herz, dir in Wahrheit zu dienen, und verleihe uns, Ewiger, unser Gott, aus Liebe und Huld, mit Freude und Wonne deine heiligen Feste, daß sich in dir freuen die Kinder Israel, die deinen Namen heilig preisen. Gelobt seist du, Ewiger der du heiligest Israel und die Festzeiten.

וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים
חַיִּים וְחַיִּנּוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ.
וְרוּשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ
עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַיִּים
וְרַחֵם אֶתָּה :

וְהַשִּׂיאוּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
וְלְשָׁלוֹם. לְשִׂמְחָה
וְדִשְׁשׁוֹן בְּאֲשֶׁר רָצִיתָ
וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְרִמְזָנוּ חֻלְקֵנוּ
בְּתוֹרָתֶךָ שֶׁבָּעֵנוּ מִשׁוּבָךָ
וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהַר
לְבָנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֶמֶת
וְהִנְחֵילָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּשִׂמְחָה וּבְדִשְׁשׁוֹן מוֹעֲדֵי
קִדְּשֶׁךָ. וַיִּשְׂמַחֵנוּ בְּךָ
יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶךָ.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקִּדְּשֵׁי
יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִינֵם :

רצה Nimm wohlgefällig an, Gott unser Herr, dein Volk Israel und ihr Gebet, und führe zurück den Dienst in die Halle deines Tempels, und die Feueropfer Israels und ihr Gebet; mit Liebe mögest du das wohlgefällig annehmen, und stets sei dir zum Wohlgefallen der Dienst deines Volkes Israel.

Und unsere Augen mögen es schauen, wenn du zurückkehrst nach Zion mit Barmherzigkeit. Gesegnet bist du, Ewiger, der zurückkehren lässest seinen Gottesglanz nach Zion.

Wir danken dir; denn du, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, bist für immer und ewig, Hort unseres Lebens, Schirm unseres Heils bist du in alle Geschlechter. Wir danken dir und verkünden deinen Ruhm, für unser Leben, das in deiner Hand liegt, und für unsere Seelen, die du in Obhut nimmst, und für deine Wunder und Gnaden zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags, du, Gütiger! denn nicht

רצה יי אלהינו בעמך
 ישראל ובתפלתם
 והשב את העבודה
 לדביר ביתך ואשי
 ישראל ורתפלתם
 באהבה תמכל ברצון
 ותהי לרצון תמיד עבודת
 ישראל עמך

ותחזינה עינינו
 בשובך לציון ברחמים
 ברוך אתה יי המחזיר
 שכבתו לציון

מודים אנחנו לך
 שאתה הוא יי אלהינו
 ואלהי אבותינו לעולם
 ועד צור חיינו מגן
 ישענו אתה הוא לדור
 ודור נודה לך ונספר
 תהלתך על חיינו
 המסורים בידך ועל
 נשמותינו הפקודות
 לך ועל נפיק שבכל
 יום עמנו ועל נפלאותיך

endet dein Erbarmen, du Barmherziger! denn nicht Höret auf deine Gnade. Von Ewigkeit hoffen wir auf dich.

וְלַי פִּיּוּר לְדִישׁ אֵלֶּיךָ כֹּל הַיּוֹם וְלַי פִּיּוּר לְדִישׁ אֵלֶּיךָ כֹּל הַיּוֹם
Für dieses alles sei dein Name hochgepriesen und gebenedeiet, du, unser König, immer und ewig.

וְכָל אֲנֵשׁ חַיִּים וְכָל אֲנֵשׁ חַיִּים
Alle lebendigen Wesen werden dir ewig danken und deinen Namen in Wahrheit preisen. Allmächtiger, unser Heil und unsre Hilfe! Gebenedeiet seist du, Ewiger! Allgütiger ist dein Name, dir allein gebühret Lob.

וְשַׁלְּמוּ לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל שְׁלוֹם
Verleihe deinem Volke Israel immerwährenden Frieden, denn du bist König und Herr des Friedens; dir möge es gefallen, dein Volk Israel zu allen Zeiten und Stunden mit deinem Frieden zu segnen.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
Gelobt seiest du, Gott, der dein Volk Israel mit Frieden gesegnet.

וּמְבוֹרָתֶיךָ שְׁבַכְל־עַתָּה
ערב ובקר וצְהַרִים *
הַמְּבוֹרָא כִּי לֹא כָּלֹי רַחֲמֶיךָ
וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תִּמְנֹחַ
חֲסִדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ *
וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ
וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּכֵנוּ
תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד *
וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ פֶּלֶא
וְיִהְיֶה לְךָ אֵת שְׁמֶךָ בְּאֵמֶת
הָאֵל יִשׁוּעֵתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ
סֶלְהוּ * בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמְּבוֹרָא שְׁמֶךָ וְיִתְבָּרַךְ
לְהוֹדוֹת *
שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ תְּשִׁים לְעוֹלָם כִּי
אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן
לְכָל הַשְּׁלוֹם וְמוֹרָא
בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֵת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּכָל עַתָּה וּבְכָל
שָׁעָה בְּשְׁלוֹמֶךָ *
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרַךְ
אֵת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם *
an
B
be
D
E
F
G
H
I
J
K
L
M
N
O
P
Q
R
S
T
U
V
W
X
Y
Z

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ פֶּלֶא
וְיִהְיֶה לְךָ אֵת שְׁמֶךָ בְּאֵמֶת
הָאֵל יִשׁוּעֵתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ
סֶלְהוּ * בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמְּבוֹרָא שְׁמֶךָ וְיִתְבָּרַךְ
לְהוֹדוֹת *
שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ תְּשִׁים לְעוֹלָם כִּי
אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן
לְכָל הַשְּׁלוֹם וְמוֹרָא
בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֵת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּכָל עַתָּה וּבְכָל
שָׁעָה בְּשְׁלוֹמֶךָ *
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרַךְ
אֵת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם *
de
G
bi
E
ul
al
di
N
in
fü
in
de
zu
u
di

שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ תְּשִׁים לְעוֹלָם כִּי
אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן
לְכָל הַשְּׁלוֹם וְמוֹרָא
בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֵת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּכָל עַתָּה וּבְכָל
שָׁעָה בְּשְׁלוֹמֶךָ *
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרַךְ
אֵת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם *
את
ע
מ
ו
י
ש
ר
א
ל
ב
ש
ל
ו
מ
ך
ך
*

Mein Gott! אלהי נצור
 bewahre meine Zunge vor
 Bösem, und meine Lippen
 vor Trugreden, laß meine
 Seele meinen Lästern
 schweigen und gegen Jeden
 gebeugt sein, wie Staub
 der Erde. Deffne mein Herz
 deiner Lehre, laß meine
 Seele deine Gebote befol-
 gen, und die gegen mich
 Böses stimmen — vernichte
 bald ihren Rathschluß und
 vereitle ihr Sinnen. Thue
 es deines Namens willen,
 deiner Rechte willen, dei-
 ner Heiligkeit willen, deiner
 Lehre willen, auf daß deine
 Geliebten errettet werden;
 deine Rechte helfe mir, und
 erhöere mich. Mögen dir
 gefallen die Reden meines
 Mundes und die Gedanken
 meines Herzens, dir, Ewi-
 ger! mein Fels und mein
 Erlöser! — Er, der in den
 Himmelshöhen Eintracht er-
 hält, erhalte auch uns und
 ganz Israel in Frieden.
 Amen.

אלהי נצור לשוני
 מרע ושפתי מדבר
 מרמה ולמקללי נפשי
 תדום ונפשי כעפר לכל
 תהיה פתח לבי בתורתך
 ובמצותיך תרהור נפשי
 וכל החושבים עלי רעה
 מהרה הפר עצתם
 וקלקל מחשבתם.
 עשה למען שמך. עשה
 למען ימינה. עשה למען
 קדשך. עשה למען
 תורתך. למען יחלצון
 ידיך: הושיעה ימינה
 וענגי: יהיו לרצון אמרי
 פי והגיון לבי לפניך
 יי צורי וגואלי: עשה
 שלום במרומי הווא
 יעשה שלום עלינו ועל
 כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש
 במהרה בימינו ותן הלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי
 עולם ובשגים קדמוניות: וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי
 עולם ובשגים קדמוניות: קדיש שלם

ליל ראשון

קידוש לליל חג השבועות

Gelobt seist du, Gott unser Herr, Herr der Welt, der die Frucht der Rebe hat geschaffen!

Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns hat erwählet vor jedem Volke, uns hat erhöht über alle Sprachen und Nationen, uns hat geheiligt durch seine Gebote. Du hast uns gegeben, Gott unser Herr, in deiner Liebe Feste zur Freude, feierliche Tage und Zeiten, zur Wonne dieses Tag des Wochenfestes, die Zeit der Ueberlieferung unseres Gesetzes, zur Verkündigung des Heiligen, zum Angedenken an den Auszug aus Egypten.

Denn uns hast du erwählet, und geheiligt vor allen Völkern, und deine heiligen Feste in Freude und Wonne uns theilhaftig werden lassen. Gelobt seist du, Herr der Welt, der da heiligt Israel und des Festes Zeiten.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי
הַנֶּפֶץ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בָּנוּ מִכָּל עַם וְרוּמְמָנוּ
מִכָּל לְשׁוֹן וּקְדִישָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו. וַתִּתֵּן לָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים
לְשִׂמְחָה חַגִּים וְזִמְנִים
לְשִׂשׁוֹן אֶת־יוֹם חַג
הַשְּׁבֻעוֹת הַזֶּה זְמַן מִתֵּן
תּוֹרָתְנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זִכָּר
לְיִצִיאַת מִצְרַיִם. כִּי בָנוּ
בְּחֵרָתְךָ וְאוֹרָתְנוּ קֹדֶשׁ
מִכָּל־הָעַמִּים. וּמוֹעֲדֵי
קֹדֶשׁךָ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן
הִנְחַלְתָּנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה
יי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִנִּים:

שהחיינו

הנדלה בתוך קידוש

Wenn der erste Abend des Festes am Ausgange des Sabbath fällt, wird diese
הנדלה nach קידוש vor שהחינו eingeschaltet.

Gelobt seist du Gott unser
Herr, Herr der Welt, der
das leuchtende Feuer hat ge-
schaffen.

ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם בורא
מאורי האש:

Gelobt seist du Gott, un-
ser Herr, Herr der Welt,
der da scheidet zwischen Hei-
ligem und Gemeinem, zwi-
schen Licht und Finsterniß,
zwischen Israel und den
Völkern, zwischen dem sie-
benten Tage der Ruhe und
den sechs Werktagen. Zwi-
schen der Heiligkeit des Sab-
bats und der Heiligkeit der
festlichen Tage, hast du die
Scheidung gemacht, wie du
den siebenten Tag vor den
sechs Werktagen geheiliget
hast. Du hast geschieden und
geheiligt dein Volk Israel
in deiner Heiligkeit. Gelobt
seist du Gott, geschieden
zwischen Heiligem und Hei-
ligem! M.

ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם. המבדיל
בין קדש לחול. בין אור
לחשך. בין ישראל
לעמים. בין יום השביעי
לששת ימי המעשה.
בין קדשת שבת לקדשת
יום טוב הבדלת. ואת
יום השביעי מששת ימי
המעשה קדשת. הבדלת
וקדשת את עמך ישראל
בקדשתך: ברוך אתה יי
המבדיל בין קדש לקדש:

Gelobt seist du Gott, unser
Herr, Herr der Welt, der
uns hat am Leben erhalten,
daß wir erlebt und erreicht
haben diese Zeit. M.

ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם שהחינו
וקיימנו ודהניענו לימן
הזה:

Uns liegt es ob, zu huldigen dem Herrn des Weltalls, daß wir die Größe und die Ehre geben dem, der die Welt geschaffen in ihrem ersten Entstehen, daß er uns nicht gemacht wie die Völker der Welt, uns nicht hat gleich gestellt den Stämmen und Geschlechtern der Erde; uns nicht den gleichen Theil, uns nicht das gleiche Loos hat beschieden wie den Völkerfaren. — Wir beugen das Knie, wir bücken uns und bekennen unsern Glauben vor dem König der Könige, dem Heiligen — gelobt sei er — der die Himmel hat ausgespannt, und die Erde hat gegründet auf ihren Grundfesten; seine Herrlichkeit thronet in den Himmeln oben, und seine Macht waltet in den höchsten Höhen! Er ist unser Gott, und Keiner sonst; in Wahrhaftigkeit — er unser Herr und König, und Keiner außer ihm.

So steht es geschrieben in seiner Lehre: „Erkenne es heute, und nimm es dir zu Herzen, Gott ist der Herr im Himmel oben, auf der Erde unten, und Keiner sonst.“

Darum hoffen wir, Gott

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֵדוֹן
הַכֹּל לְתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית שְׁלֹא עֲשָׂנוּ
כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת וְלֹא
שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת
הָאָדָמָה שְׁלֹא שָׁם
חֻלְקֵנוּ כְּהֵם וְגוֹרְלֵנוּ
כְּכָל־הַמּוֹנִים . וְאַנְחֵנוּ
כְּזֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים
וּמִזְדִּים לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם
וְיוֹסֵד אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ
בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְיִשְׁכְּנֵת
עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים : הוּא
אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד : אִמֵּת
מֶלְכֵנוּ אִפְסֵם זִוְלָתֵנוּ
בְּכַתוּב בְּתוֹרָתֵנוּ וַיִּדְעָת
הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל־לְבָבְךָ
כִּי יי הוּא הָאֱלֹהִים
בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל
הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד :
עַל כֵּן נִמְוָה לְךָ יי

unser Herr, auf dich, daß wir dich ehestens schauen werden in deiner ganzen Macht und Herrlichkeit, wie du bannest allen Gräuel von der Erde weg, und aller Götzendienst ist getilget; wie du vervollkommnest die Welt und sie verklärst im Reiche der Allmacht, daß Alle, die leben im Fleische, dich rufen bei deinem Namen, alle Sünder auf Erden sich zu dir befehren, alle Weltenbewohner es wissen und erkennen, daß vor dir sich beuget jedes Knie, zu dir schwöret jede Zunge!

Vor dir, unserm Gott und Herrn, beugen sie das Knie, und fallen sie nieder; deinem Namen geben sie die Ehre und den Ruhm, und nehmen über sich einstimmig und einmüthig das Gesetz und die Herrschaft deines Reiches; dann regierest du über sie — ehestens und für die Ewigkeit. Denn dein ist das Reich, und bis in Ewigkeit regierest du in Ehren; wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Gott regieret in Ewigkeit!“ und gesprochen ward von dem Profeten: „Gott wird Herr sein über die ganze Erde; an dem Tage ist Gott der Einige, und sein Name der — Einige!“

אֱלֹהֵינוּ לְרֵאוֹת מְהֵרָה
בְּתַפְאֵרֶת עֶזְךָ לְהַעֲבִיר
גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ
וְהָאֱלֹלִים כְּרוֹת יִכְרֹתוּן.
לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת
שְׁדֵי וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ
בְשִׁמְךָ: לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ
כָּל רָשָׁעֵי אֶרֶץ. יִכִּירוּ
וַיֵּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵלָה
כִּי לָךְ תִּכְרַע כָּל בָּרֶךְ.
תִּשָׁבַע כָּל לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וַיִּפְּלוּ.
וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יִקָּר יִתְנוּ.
וַיִּקְבְּלוּ כִּדְם אֶת-עוֹלָם
מִלְכוּתְךָ. וְתִמְלֹךְ
עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם
וָעֵד כִּי הַמְּלָכוֹת שִׁקָּךְ
הֵיאֵוֹלְעוֹלָמִי עַד תִּמְלֹךְ.
בְּכָבוֹד: כִּכְתוּב בְּתוֹרַתְךָ
יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֵד:
וַנֹּאמֶר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ
עַל-כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא
יְהִי יְיָ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

שחרית לחג השבועות

Vor dem Eintritte in das Bethaus.

וַיֵּאָנִי בְרוּב חֶסֶדְךָ נִבְוֵי בֵּיתְךָ
אֲשֶׁתְּחַוֶּה אֶל־הֵיכַל־קֹדֶשְׁךָ בִּירְאָתְךָ :

Nach dem Eintritte in das Bethaus.

בְּבֵית אֱלֹהִים נִהְלַךְ בְּרָגְשׁ :

מה Wie schön sind deine
Gezelte Jakob, deine Wohn-
stätten Israel! — Und ich,
durch die Größe deiner Gna-
de betrete dein Haus, bücke
mich vor dem Tempel deiner
Heiligkeit in Ehrfurcht. —
Ewiger! ich liebe die Stätte
deines Hauses, den Ort, wo
deine Herrlichkeit thront. —
Und ich bücke mich und beuge
mich und neige das Knie vor
dem Ewigen, meinem Schöp-
fer. — Und ich richte zu dir
mein Gebet zur Gnadenzeit;
Herr, in der Größe deiner
Huld, erhöre mich mit dei-
ner treuen Hülfe.

יגדל Hochgelobt sei der le-
bendige Gott und gepriesen;
er ist da, und keiner Zeit ge-
hört sein Dasein. Er ist ein-
zig und keine Einheit wie die

מֵה־מַּבּוּי אֱהַלְיָהּ יַעֲקֹב
מִשְׁכְּנֹתַיִךְ יִשְׂרָאֵל: וַיֵּאָנִי
בְרוּב חֶסֶדְךָ אֲבֵא בֵּיתְךָ
אֲשֶׁתְּחַוֶּה אֶל־הֵיכַל־
קֹדֶשְׁךָ בִּירְאָתְךָ :
אֲהַבְתִּי מְעֹז בֵּיתְךָ
וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ :
וַיֵּאָנִי אֲשֶׁתְּחַוֶּה וְאֶכְרַעָה
אֶבְרָכָה לְפָנַי־יְיָ עֲשֵׂי :
וַיֵּאָנִי תַפְלְתִי־לָךְ | יְיָ
עַת רְצוֹן אֱלֹהִים בְּרַב־
חֶסֶדְךָ עֲנֵנִי בְּאֵמֶת
יִשְׁעֶךָ :

יגדל אלהים חי
וישתבח. נמצא ואין
עת אל-מציאותו: אחד
ואין יחיד ב'יחודו. נעלם

unser
dich e
in de
Herr
allen
weg,
ist ge
fomn
verfl
mach
im E
deine
der e
fehre
es w
vor d
zu di
B
Herr
und
Ram
und
über
müth
Herr
dann
ehest
feit.
und
du i
ben
lehre
Ewi
wari
Go
gan
Gott
Man

feine; verhüllt und unendlich ist seine Einigkeit. Er hat nicht Gestalt des Körpers und er ist unförperlich; Nichts können wir gleichstellen seiner Heiligkeit. Er war früher, denn alles Erschaffene: der Erste, und Nichts früher als sein Ursein. Siehe, er ist von Ewigkeit der Herr alles Geschaffenen, er zeigt seine Größe und seine Herrschaft. Seiner Weissagungen Ausfluß hat er verliehen den Männern, die er sich geeignet zu seinem Ruhm. Nicht ist in Israel noch ein Profet erstanden wie Moscheh, noch einer, der seines Abglanzes Bild erschauet. Die Lehre der Wahrheit hat Gott seinem Volke gegeben durch seinen Profeten, den Getreuen seines Hauses. Nicht wird ändern noch vertauschen Gott seine Lehre in Ewigkeit gegen eine andere außer ihr. Er schauet und kennt unser Verborgenstes, und sichtet der Dinge Ende bei ihrem Urbeginn. Er vergilt dem Frommen nach seinem Thun, gibt dem Frevler, dem Bösen

וְגַם אֵין סוּף לְאַחַדוֹתָיו :
 אֵין לוֹ דְמוּת הַגּוֹף
 וְאֵינוּ גוֹף . לֹא נִעְרֹךְ
 אֵלָיו קְדוּשָׁתוֹ : קְדֻמוֹן
 לְכָל־דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא
 רֵאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית
 לְרֵאשִׁיתוֹ : הֵנוּ יִבְדּוּן
 עוֹלָם לְכָל־נוֹצֵר . יוֹרֵה
 גְּדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ : שֹׁפֵעַ
 נְבוֹאָתוֹ נְתָנוּ אֶל־אֲנָשִׁי
 סִגְלָתוֹ וְתַפְאֲרוֹתָיו : לֹא
 קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד .
 נִבְיָא וּמִבֵּית אֶרֶת־
 תְּמוּנָתוֹ : תּוֹרַת אֱמֶת
 נָתַן לְעַמּוֹ אֵל . עַל־יַד
 נִבְיָאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ : לֹא־
 יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יִמִּיר .
 דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ :
 צוּפָהּ וַיִּוֹדַע סִתְרֵינוּ .
 מִבֵּית לְסוּף דְּבָר
 בְּקִדְמָתוֹ : גּוֹמֵל לְאִישׁ
 חֶסֶד כְּמַפְעָלוֹ . נוֹתֵן
 לְרָשָׁע רָע כְּרִשְׁעוֹתָיו :

nach seinem Frevel. Er wird senden am Ende der Tage unsern Gesalbten, zu erlösen, die harren auf das Ziel seines Heils. Die Todten wird wiederbeleben Gott in Größe seiner Huld. Gebenedeiet für und für sei sein hochgelobter Name.

יהוה Herr der Welt, der regiert hat, eh' noch ein Geschöpf erschaffen. Als nach seinem Willen Alles ward, da schon war sein Name „König.“ Und wenn Alles wird dahin sein, wird allein Er mächtig herrschen. Und er war und ist und wird sein, Er in seinem Ruhme. Er ist einzig und kein Zweiter ist ihm zu vergleichen, zu gesellen. Ohne Anfang, ohne Ende, sein die Macht und die Herrschaft. Er ist mein Gott, ja er lebt mein Erlöser — und der Hort meines Antheils zur Zeit der Noth. Er ist mein Panier, meine Zuflucht, meines Kelches Heil, wenn ich ihn rufe. In seine

יְשַׁלַּח לְיָמֵינוּ
 מְשִׁיחֵנוּ. לְפָדוֹת מַחְכֵי
 קַץ יְשׁוּעָתוֹ: מֵתִים יְחִיָּה
 אֵל בְּרוּב חֶסְדּוֹ. בְּרוּךְ
 עַד־עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:
 אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ.
 בְּמַרְם כָּל־יְצִיר נִבְרָא:
 לַעֲת נַעֲשֶׂה בְּחַפְצוֹ כָּל־
 אֲזֵי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
 וְאַחֲרֵי כִּלּוֹת הַכֹּל:
 לְבָדּוֹ יִמְלֹךְ נִוְרָא:
 וְהוּא הָיָה וְהוּא הוּוֹה.
 וְהוּא יְהִיָּה בְּתַפְאֲרָה:
 וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי.
 לְהַמְשִׁילָּו לְהַחְבִּירָה:
 בְּלִירְאֵשִׁית בְּלִי תַּכְלִית.
 וְלוֹ הָעֵז וְהַמְשָׁרָה:
 וְהוּא אֵלֵי וְחֵי גֵּאֵלֵי.
 וְצוּר חֶבְלֵי בְּעֵת צָרָה:
 וְהוּא נֶסִי וּמָנוֹס לִי.
 מִנֵּת כּוֹסֵי כּוֹסֵי אֶקְרָא:
 בְּיָדּוֹ אֶפְקִיד רוּחֵי.
 בְּעֵת אִישָׁן וְאַעִירָה:

feit
 lich
 nid
 und
 Nic
 len
 frü
 fen
 frü
 Sie
 der
 er
 sein
 We
 er
 die
 nem
 rael
 den
 ner,
 Bil
 We
 Vol
 Bri
 nes
 der
 sein
 eine
 fche
 bor
 Di
 beg
 Fro
 gibt

Hand übergib' ich meinen Geist, meinen Leib, Gott ist mein! — ich fürchte nichts!

ברוך Gebenedeit bist du Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du uns durch deine Gesetze geheiligt, und uns geboten das Hände-waschen.

ברוך Gebenedeit bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du den Men-schen weislich gebildet, und ihm Oeffnungen und Höh-lungen erschaffen. Es ist of-fenbar, und vor dem Throne deiner Majestät bekant, daß, wenn eine dieser Oeffnun-gen verstopft, oder eine die-ser Höhlungen offen stehe, der sich unmöglich erhalten und vor dir bestehen könne. Gebenedeiet bist du, Ewiger, der du heilest alles Fleisch und Wunder thust.

ברוך Gebenedeit bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du uns durch deine Gesetze geheiligt, und geboten hast, uns mit den Worten der Lehre zu beschäf-tigen.

והערב So laß denn Ewi-ger, unser Gott, den Inhalt deiner Lehre unserm Mund

ועב-רוחי גויתי . יי לי ולא אירא :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על נמילת ידים :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר יצר את האדם בהכמה וברא בונקבים נקבים חלולים חלולים גלוי וידוע לפני כסא כבודך שאם יפתח אחד מהם או יסתם אחד מהם אי אפשר להתקיים ולעמוד לפניך : ברוך אתה יי רופא כל בשר ומפליא לעשות :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לעסוק בדברי תורה :

והערבנא יי אלהינו את דברי תורתך בפינו

und dem Munde deines Volkes, des Hauses Israel, angenehm sein, damit wir, unsere Nachkommen und die Nachkommen deines Volkes, des Hauses Israel, alle deinen Namen erkennen, und uns deiner Lehre befleißigen. Gebenedeit bist du Ewiger, der du dein Volk Israel das Gesetz lehrst.

ברוך Gebenedeit bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du uns aus allen Völkern erkoren, und uns dein Gesetz gegeben. Gebenedeit bist du Ewiger, der das Gesetz gegeben.

יברכך „Der Ewige segne dich und behüte dich. Der Ewige lasse sein Antlitz dir leuchten, und sei dir gnädig. Der Ewige wende sein Antlitz dir zu, und gebe dir Frieden.“

אלו „Für folgende Dinge hat das Gesetz kein Maß bestimmt: für den Ackerwinkel, für die Erstlinge, das Erscheinen im Tempel, die Mildthätigkeit und die Beschäftigung mit dem Gesetze. Folgende sind die Handlungen, von denen der Mensch die Früchte schon in

וּבְפִי־וַת־עַמֶּךָ בַּיִת יִשְׂרָאֵל
וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצֵאֵינוּ
וְצִאֲצֵאֵי עַמֶּךָ בַּיִת יִשְׂרָאֵל
כְּלָנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי
תּוֹרָתְךָ : בְּרוּךְ אַתָּה יי
הַמַּלְמֵד מִד תּוֹרָה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן
לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ . בְּרוּךְ
אַתָּה יי נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

יְבָרְכֶךָ יי וַיִּשְׁמְרֶךָ : יְאֹר
יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ : יִשְׂאֵל
יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ
שְׁלוֹם :

אֵלֹהֵי דְבָרִים שְׂאִין לָהֶם
שְׂעוֹר הַפֶּאֶה וְהַבְּכוֹרִים
וְהָרְאִיוֹן וְגַמְלֹת הַסִּדִּים
וְתַלְמוּד תּוֹרָה : יְאֵל
דְּבָרִים שְׂאֵדָם אוֹכֵל
פְּרוֹתֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה
וְהַקֶּרֶן קִיְמַת לְעוֹלָם

Hand
Geist,
mein!

ברוך
Ewige
der W
deine
uns
wasche

ברוך
Ewige
der W
schen r
ihm L
lungen
senbar
deiner
wenn
gen ve
fer S
der sic
und ve
Gebene
der du
und W

ברוך
Ewige
er W
eine G
eboten
Worten
igen.

הערב
er, un
meiner

diesem Leben genießt, und das Hauptgut ihm für das zukünftige bleibt: Verehrung der Eltern, Mildehätigkeit, fleißiges Besuchen der Lehrhäuser, Gastfreiheit, Versorgung der Kranken, Ausstattung der Bräute, Begleitung der Todtenbahre, Andacht im Gebete, und Friedensstiftung zwischen Nebenmenschen. Die Beschäftigung mit dem Gesetze aber wiegt dies Alles auf."

Mein Gott, die Seele, die du mir gegeben, ist rein; du hast sie erschaffen, gebildet und mir eingehaucht; du bewahrst sie in mir, und du wirst sie mir einst nehmen, und sie mir wiedergeben in einem zukünftigen Leben. So lange die Seele in mir sein wird, dank' ich dir, Ewiger, mein Gott und meiner Väter Gott, Urheber aller Geschöpfe Herr aller Seelen. Gebenedeiet bist du, Ewiger,

הָבֵא . וְאֵלֹהֵי הַזֶּן כְּבוֹד אָב
וְאִם וּגְמִילוֹת חֲסָדִים
וְהַשְׁכַּמַּת בַּיִת הַמְדַרְשׁ
שְׁחָרִית וְעֶרְבִית וְהַכְנָסַת
אוֹרְחִים וּבִקּוּר חוֹלִים
וְהַכְנָסַת כֶּלֶה וְהַלְוִיָּת
הַמֵּת וְעִיּוֹן תְּפִלָּה וְהַבָּאָת
שְׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ
וְתִלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד
כָּלֵם :

אֱלֹהֵי . נִשְׁמָה שְׁנַתָּה
בִּי טְהוֹרָה הִיא אַתָּה
בְּרֵאֲרָתָה אַתָּה יִצְרָתָה
אַתָּה גִּפְחָתָה בִּי וְאַתָּה
מְשַׁמְרָה בְּקִרְבִּי וְאַתָּה
עֹרֵתִיד לְמִלָּה מִמְּנִי
וְלִהְיוֹתִי בִּי לְעֵתִיד
לְבֵא : כָּל זְמַן נִשְׁמָה
בְּקִרְבִּי מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
רַבּוֹז כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן
כָּל הַנְּשֻׁמוֹת : בְּרוּךְ

der du zurückgibst die Seelen
den todten Körpern.

ברוך Gebenedeit bist du,
Ewiger, unser Gott, König
der Welt, der du dem Hahne
den Trieb gegeben, Tag und
Nacht zu unterscheiden.

Gebenedeiet bist du, Ewi-
ger, unser Gott, König der
Welt, der du mich nicht zum
Heiden erschaffen. Gebenedeit
bist du, Ewiger, unser Gott,
König der Welt, der du mich
nicht zum Sklaven erschaffen.
Gebenedeit bist du, Ewiger,
unser Gott, König der Welt,
der du dem Blinden die Au-
gen öffnest. Gebenedeit bist
du, Ewiger, unser Gott,
König der Welt, der du die
Nackten kleidest. Gebenedeit
bist du, Ewiger, unser Gott,
König der Welt, der du die
Gefesselten lösest. Gebene-
deiet bist du, Ewiger, unser
Gott, König der Welt, der
du die Gebeugten aufrichdest.
Gebenedeit bist du, Ewiger,
unser Gott, König der Welt,
der du die Erde über die
Wasser ausgedehnt. Gebene-
deiet bist du, Ewiger, unser
Gott, König der Welt, der

אתה יי המַחְזִיר נְשָׁמוֹת
לְפָנָיִם מֵתִים :

ברוך אתה יי אלהינו מֶלֶךְ
הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לְשִׁכּוֹי בֵּינָה
לְהִבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה :

ברוך אתה יי אלהינו מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשִׂי נְכָרִי :

ברוך אתה יי אלהינו מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשִׂי עֶבֶד :

Männer sagen :

ברוך אתה יי אלהינו מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשִׂי אִשָּׁה :

Frauen sagen :

(ברוך אתה יי אלהינו מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שֶׁעָשִׂי בְרָצוֹנוֹ) :

ברוך אתה יי אלהינו מֶלֶךְ
הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עוֹרִים :

ברוך אתה יי אלהינו מֶלֶךְ
הָעוֹלָם מִלְּבִישׁ עֲרָמִים :

ברוך אתה יי אלהינו מֶלֶךְ
הָעוֹלָם מִתִּיר אֲסוּרִים :

ברוך אתה יי אלהינו מֶלֶךְ
הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים :

ברוך אתה יי אלהינו מֶלֶךְ
הָעוֹלָם רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל

הַמַּיִם :

שהרית

du für alle meine Bedürfnisse
sorgest. Gebenedeit bist du,
Ewiger, unser Gott, König
der Welt, der du die Schritte
des Mannes richtest. Gebene-
deit bist du, Ewiger, unser
Gott, König der Welt, der
du Israel mit Stärke um-
gürtest. Gebenedeit bist du
Ewiger, unser Gott, König
der Welt, der du Israel mit
Herrlichkeit krönest. Gebene-
deit bist du, Ewiger, unser
Gott, König der Welt, der
du dem Müden Kraft ver-
leihst. Gebenedeit bist du,
Ewiger, unser Gott, König
der Welt, der du den Schlaf
von meinen Augenlidern
nimmst. — Möge es dir
wohlgefallen, Ewiger, unser
Gott und Gott unserer Väter,
uns deine Lehre geläu-
fig zu machen, und gib uns
Anhänglichkeit an deine Ge-
setze; laß uns nicht gerathen
in die Hand der Sünde,
des Verbrechens, des Lasters,
der Versuchung und der
Schande, und halte uns
ern von bösen Menschen und
bösen Genossen, und laß' uns
anhangen dem Triebe zum

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם שְׁעָשָׂה לִי כָל-צְרָכַי:
בְּ"א"י אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר הֵכִין מִצְעָדַי-גָּבֵר:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם עוֹשֵׂה יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיְעָקֹב כֹּחַ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שָׁנָה מֵעֵינַי
וְתַנּוּמָה מֵעַפְעָפַי:

וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ
וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל
תְּבִיאֵנוּ לֹא לַיְדֵי חַטָּא
וְלֹא לַיְדֵי עֲבָרָה וְעוֹן
וְלֹא לַיְדֵי גְסִיוֹן וְלֹא לַיְדֵי
בְּזִיוֹן וְאַל תִּשְׁלַח בְּנוֹ
יֵצֵר הָרַע וְהִרְחִיקֵנוּ
מֵאָדָם רָע וּמִחֵבֵר רָע
וְדַבְּקֵנוּ בְּיֵצֵר טוֹב

nicht um unserer Frömmigkeit stehen wir vor dir, sondern um deine große Barmherzigkeit. Was sind wir? Was ist unser Leben? Was unsere Frömmigkeit? Was unsere Tugend? Was unsere Hülfe? Was unsere Kraft? Was unsere Stärke? Was können wir, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, vor dir sagen? Alle Helden sind wie ein Nichts vor dir, und die Männer des Ruhmes, als wären sie nie gewesen, die Klugen als wären sie ohne Erkenntniß, und die Verständigen wie ohne Einsicht, denn ihrer Thaten Menge ist nichtig, die Tage ihres Lebens ein Hauch; und der Vorzug des Menschen vor dem Vieh verschwindet, denn alles ist eitel.

אבר Doch wir, dein Volk, sind Genossen deines Bundes, Söhne Abrahams, dem du geschworen auf dem Berge Morijah, Sprößlinge Ischaks seines Einzigen, der

לא על צדקותינו אנהנו
 מפילים תחנונינו לפניך
 כי על רחמיך הרבים
 מה אנהנו מה חיינו
 מה חסדנו מה צדקותינו
 מה ישועתנו מה כחנו
 מה גבורתנו מה נאמר
 לפניך יי אלהינו ואלהי
 אבותינו הלא כל
 הגבורים כאין לפניך
 ואנשי השם כלא היו
 וחכמים ככלי מדע
 ונבונים ככלי השכל
 כי רוב מעשיהם תהו
 וימי חייהם הכל לפניך
 ומורתר האדם מן
 הבהמה אין כי הכל
 הכל

אבל אנהנו עמך
 בני בריתך. בני אברהם
 אהבה שנשבעת לו
 בהר המוריה. זרע יצחק
 יחידו שנעקד על גב

auf dem Altar gebunden ward, die Gemeinde Jakobs, deines erstgeborenen Sohnes, den du um deine Liebe zu ihm und die Freude an ihm, Israel und Jeschurun genannt.

Daher sind verpflichtet, dir zu danken, dich zu loben und zu verherrlichen und deinen Namen zu preisen, zu heiligen und ihm Lob und Dank zu bringen. Heil uns! Wie gut ist unser Antheil, wie lieblich unser Loos, wie schön unser Erbe! Heil uns, die wir zweimal des Tages, am Abend und Morgen, ausrufen:

Höre, Israel, der Ewige unser Gott ist ein einziges ewiges Wesen!

Gebenedeit ist der Name der Herrlichkeit seines Reiches in Ewigkeit.

Du warst, bevor die Welt erschaffen war, du bist derselbige, nachdem die Welt erschaffen worden, du bist in dieser Welt derselbe in der zukünftigen. Heilige deinen Namen durch die, welche deinen Namen heiligen, und hei-

הַמְזִיבָה עֵדוּת יַעֲקֹב בְּנֵךְ
בְּכוֹרֶךָ שְׂמֵאֵלֵהֶבְרֵתֶךָ
שְׂאֵל הַבֵּת אֹרְתוֹ
וּמְשַׁמְחֵתֶךָ שְׂשֻׁמְחָתָה
בּוֹ קָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל
וַיִּשְׂרוּן:

לְפִיכֹךְ אֲנַחֲנוּ חַיִּיבִים
לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְשַׁבְּחֶךָ
וּלְפָאֲרֶךָ וּלְבָרֶךְ וּלְקַדְּשׁ
וּלְתַת שְׁבַח וְהוֹדִיָּה
לְשִׁמְךָ: אֲשֶׁר־נּוּ מַה-
שׁוּב חֲלַקְנוּ וּמַה-נְּעִים
גּוֹרְלֵנוּ וּמַה-יְפָה
יְרֵשֶׁתֵנוּ אֵלֵּנוּ שְׂרִינוּ
שְׂאֵלֵנוּ מִשְׁכִּימִים
וּמִעֲרִיבִים עֶרֶב וּבּוֹקֵר
וְאוֹמְרִים פְּעַמִּים בְּכָל
יּוֹם:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלְכוּתוֹ לְעוֹלָם
וָעֶד:
אָתָּה הוּא עַד שְׁלֹא נִבְרָא הָעוֹלָם

lige deinen Namen in deiner Welt; erhebe und erhöhe unser Horn durch dein Heil. Gebenedeiet bist du, Ewiger, der du deinen Namen öffentlich heiligest.

אתה Du bist derselbige, Ewiger, unser Herr, im Himmel und auf Erden und in Himmeln der Himmel, den höchsten. Wahrlich, du bist der Erste und du bist der Letzte, und außer dir kein Gott. Sammle die, welche deiner harren, aus den vier Enden der Erde. Mögen alle Weltbewohner einsehen und erkennen, daß nur du Herr aller Reiche der Erde bist. Du hast den Himmel, die Erde, das Meer und alles was darin, erschaffen. Und wer unter allen deinen Geschöpfen, unter den höhern oder unter den niedern, kann zu dir sagen: Was thust du? Unser Vater im Himmel, erweis uns Gnade um deines großen Namens willen, nach welchem wir genannt werden, und erfülle, Ewiger, unser Herr uns die Verheißung: „Zur selben Zeit werde ich euch heimbringen, zur selben Zeit, wo ich euch sammle; denn ich werde euch machen zum Preis und Ruhm unter allen Völ-

אתה הוא משנברא העולם אתה הוא בעולם הזה ואתה הוא לעולם הבא קדש את שמך על מקדישי שמך וקדש את שמך בעולמך ובישועתך תרים ותגביה קרננו: ברוך אתה יי מחדש את שמך ברבים:

אתה הוא יי אלהינו בשמים ובארץ ובשמי השמים העליונים. אמרת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדך אין אלהים. קבץ הויך מארבע כנפות הארץ יבירו וידעו כל באי עולם כי אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ. אתה עשית את השמים ואת הארץ. את הים ואת כל אשר בם ומי בכל מעשה ידיך בעדיונים או בתחתונים שיאמר לך מה תעשה. אבינו שבשמים עשה עמנו חסד בעבור שמך הגדול שנברא עלינו וקיים לנו יי אלהינו מה שכתוב בערת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כי

fern der Erde, indem ich eure
Weggeführten zurückführe
vor euren Augen, spricht der
Ewige."

אֵתְּוּ אֶתְּכֶם לְשֵׁם וּלְתַהֲלָהּ
בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוֹבֵי אֶרֶץ
שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יי:

וַיְדַבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְעָשִׂיתָ כִּי־זֹר נְהַשְׂתָּ וּכְנֹז
נְהַשְׂתָּ לְרַחֲצָה וּנְתַתָּה אֹתוֹ בֵּין אֱהָל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ
וּנְתַתָּ שָׂמָה מַיִם: וּרְחֲצוּ אֶהְרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם
וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: בְּבֹאֵם אֶל־אֶהָל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ מַיִם וְלֹא
יָמְתוּ אוֹ כְּגַשְׁתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁרֶת לְהַקְטִיר אִשָּׁה
לִי: וּרְחֲצוּ יְדֵיהֶם וּרַגְלֵיהֶם וְלֹא יָמְתוּ וְהִיְתָה לָהֶם חֻק־
עוֹלָם לֹו וְלִזְרָעוֹ לְדֹרֹתָם:

וּלְבַשׁ הַכֹּהֵן מִדֹּבַד וּמִכְנָסֵי־בָד יִלְבַּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ
וְהָרִים אֶת־הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאִשׁ אֶת־הָעֹלָה עַל־
הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ אֶצְלֵי הַמִּזְבֵּחַ: וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו וּלְבַשׁ
בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדֶּשֶׁן אֶל־מַחֲוֵץ לַמַּחֲנֶה
אֶל־מְקוֹם שְׂהוֹר:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צֹו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת־קִרְבְּנֵי לְהַמִּי לְאִשֵּׁי רִיחַ נִיחֹהִי
תִשְׁמְרוּ דְחַקְרֵיב לִי בְּמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה
אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִים שְׁנַיִם
לְיוֹם עֹלָה תָּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶד אֶהְדֹּת תַּעֲשֶׂה בְּבִקְרָה
וְאֵת הַכֶּבֶד הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים: וְעִשְׂרִית
הָאִיפָה סֹגֶת לְמִנְחָה בְּדוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִית רְבִיעִית
הֶהָיִן: עֹלֹת תָּמִיד תַּעֲשֶׂה בְּהַר סִינַי לְרִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה
לַיהוָה: וּנְסָכוֹ רְבִיעֵת הֶהָיִן לְכֶבֶד הָאֶהָר בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ
נֶסֶךְ שֶׁכֶר לַיהוָה: וְאֵת הַכֶּבֶד הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין
הָעֲרֵבִים כְּמִנְחַת הַבִּקְרָה וּכְנֶסְכּוֹ תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ
נִיחֹחַ לַיהוָה:

יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מְשֹׁכֵב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְיָ צְבָאוֹת אֱשֶׁרֵי אָרֶם בּוֹטֵחַ בָּךְ:
 יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם קָרָאנוּ: אַתְּדָה סֵתֵר לִי מִצָּר תִּצְרַנּוּ רְנֵי פִלְט
 תְּסוּבְבֵנִי סֵלָה: וְעִרְבָה לִי מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְכַשְׁנֵים
 קְדְמוֹנוֹת:

| | |
|----------|---|
| אבנ"יתץ: | אָנָּה בְּכָה בְּדוּלַת יְמִינֶךָ תִּתִּיר צְרֹרָה |
| קרע"שמן: | קִבַּל רַבַּת עֲמָךְ שֹׁכְבֵנִי טְהַרְנוּ נוֹרָא |
| גנד"כש: | גֵּא נִפְוֹר דּוֹרְשֵׁי יְחִידָךְ בְּכַבַּת שְׁמַרֵם |
| בטר"צתג: | בָּרַכְם טְהַרֵם רַחֲמֵם צְדָקָתְךָ תָּמִיד בְּמַלֵּם |
| חקב"מנע: | חֲסִין קְדוֹשׁ בְּרוּךְ טוֹבָךְ נִהַל עֲדָמָךְ |
| ינל"פוק: | יְחִיד בְּאֵה לְעַמָּךְ פְּגִי זֹכְרֵי קִדְשֶׁתְךָ |
| שקו"צית: | שְׁוֹעַתְנוּ קִבַּל וְשָׁמַע צַעֲקוֹתֵנוּ יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת |

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

Wenn das Fest an einem Sabbath fällt

וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי-כַבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה
 תְּמִימִם וְשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֵלַת מְנַחֵה בְּלוּלָה
 בְּשֶׁמֶן וְנִסְכוּ: עֲלֵת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתוֹ עַל-עֲלֵת
 הַתְּמִיד וְנִסְכָּה:

אִיזְהוּ מְקוֹמָן שֶׁל-זֹבְחִים קִדְשֵׁי קִדְשִׁים שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן
 פָּר וְשְׁעִיר שֶׁל-יּוֹם הַכִּפָּרִים שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן וְהַבּוּל דָּמָן בְּכִלֵּי
 שָׂרֵת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טָעוֹן הַזֵּיהָ עַל בֵּין הַבָּדִים וְעַל הַפְּרֻכָּת
 וְעַל מְזִבַּח הַזֹּהֵב מִתְּנָה אַחַת מֵהֵן מְעַכְּבַת שִׁירֵי הַדָּם הִיָּה
 שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד מְעַרְבֵי שֶׁל-מְזִבַּח הַחִיצוֹן אִם-לֹא נָתַן לֹא
 עֵכָב: פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וְשְׁעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן
 וְהַבּוּל דָּמָן בְּכִלֵּי שָׂרֵת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טָעוֹן הַזֵּיהָ עַל הַפְּרֻכָּת
 וְעַל מְזִבַּח הַזֹּהֵב מִתְּנָה אַחַת מֵהֵן מְעַכְּבַת שִׁירֵי הַדָּם הִיָּה
 שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד מְעַרְבֵי שֶׁל-מְזִבַּח הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עֵכָב
 אֱלוֹ וְאֱלוֹ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדָּשָׁן: חֲטָאת הַצִּבּוֹר וְהַיְחִיד אֱלוֹ
 הֵן חֲטָאת הַצִּבּוֹר שְׁעִירֵי רָאשֵׁי חֲדָשִׁים וְשֶׁל-מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן
 בְּצִפּוֹן וְקַבּוּל דָּמָן בְּכִלֵּי שָׂרֵת בְּצִפּוֹן וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע

מתנות על ארבע קרנות: כיצד עלה בכבש ופנה לסובב
ובאלו לקרן דרומית מזרחית. מזרחית צפונית. צפונית
מערבית. מערבית דרומית. שירי הדם היה שופך על יסוד
הרומי. ונאכליו לפנים מן הקלעים לזכרי כהונה בכל-
מאכל ליום ולילה עד הצות: העולה קדש קדשים שחיטתה
בצפון וקבול דמה בכלי שרת בצפון ודמה טעון שתי
מתנות שהן ארבע וטעונה הפשט ונתוח וכליל לאשים:
זבחי שלמי צבור ואשמות. אלו הן אשמות אשם גזלות
אשם מעילות אשם שפחה חרופה אשם גזיר אשם מצורע
אשם תלוי. שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון
ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע. ונאכלין לפנים מן
הקלעים לזכרי כהונה בכל-מאכל ליום ולילה עד הצות:
התורה ואל גזיר קדשים קלים שחיטתן בכל-מקום
בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע. ונאכלין בכל-
העיר לכל-אדם בכל-מאכל ליום ולילה עד הצות: המורם ו
מהם פיוצא בהם אלא שהמורם נאכל לפהגים לנשיהם
ולבניהם ולעבדיהם: שלמים קדשים קלים שחיטתן בכל
מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין
בכל-העיר לכל-אדם בכל-מאכל לשני ימים ולילה אחד:
המורם מהם פיוצא בהם אלא שהמורם נאכל לפהגים
לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם: הפכור והמעשר והפסח
קדשים קלים שחיטתן בכל-מקום בעזרה ודמן טעון מתנה
אחת. ובלבד שיתן כנגד היסוד: שנה באכילתן הפכור
נאכל לפהגים והמעשר לכל-אדם ונאכלין בכל-העיר
בכל-מאכל לשני ימים ולילה אחד: הפסח אינו נאכל
אלא בלילה ואינו נאכל אלא עד הצות ואינו נאכל אלא
למנויו ואינו נאכל אלא צלי:

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת.
 מִקַּל וְחֹמֵר. וּמִגְּזֵרָה שְׁוֵה. מִבְּנִין אֵב מִכְּתוּב אֶחָד. וּמִבְּנִין
 אֵב מִשְׁנֵי כְּתוּבִים. מִכֻּלָּל וּפְרָט. וּמִפְּרָט וּכְלָל. כֻּלָּל וּפְרָט
 וּכְלָל אִי אַתָּה דָן אֶלֶּא בְּעֵין הַפְּרָט. מִכֻּלָּל שֶׁהוּא צָרִיךְ
 לְפָרֵט. וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לְכֻלָּל. כָּל־דָּבָר שֶׁהִיָּה בְּכֻלָּל
 וַיֵּצֵא מִן הַכֻּלָּל לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל עֲצָמוֹ יֵצֵא אֶלֶּא לְלַמֵּד
 עַל הַכֻּלָּל כִּלּוֹ יֵצֵא: כָּל־דָּבָר שֶׁהִיָּה בְּכֻלָּל וַיֵּצֵא לְטַעוֹן טוֹעֵן
 אֶחָד שֶׁהוּא כְּעֵנִינוּ יֵצֵא לְהַקְלֹל וְלֹא לְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר
 שֶׁהִיָּה בְּכֻלָּל וַיֵּצֵא לְטַעוֹן טוֹעֵן אַחֵר שֶׁלֹּא כְּעֵנִינוּ יֵצֵא לְהַקְלֹל
 וּלְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהִיָּה בְּכֻלָּל וַיֵּצֵא לְדוֹן בְּדָבָר הַחֲדָשׁ
 אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לְכֻלָּלוֹ עַד שִׁיחֲזִירֵנוּ הַכְּתוּב לְכֻלָּלוֹ
 בְּפָרוֹשׁ. דָּבָר הַלְּמַד מֵעֵנִינוּ. וְדָבָר הַלְּמַד מִסּוּפּוֹ. וְכֵן שְׁנֵי
 כְּתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁים זֶה אֶת־זֶה עַד שִׁיבֹא הַכְּתוּב הַשְּׁלִישִׁי
 וַיְכַרֵּעַ בֵּינֵיהֶם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ נֹאֱלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ וְתֵן תְּהַלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם גְּעֻבְךָ בְּיַרְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת:
 וְעֲרֹבָה לִי מִנַּחַת יְהוָה וִירוּשָׁלַם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת: ק"

Ein Psalm, (nach dem Liede der Hausweihe,) von David. Ich will dich erheben, Ewiger, daß du mir aufgeholfen, und meine Feinde sich nicht freuen ließeſt über mich. Ewiger, mein Gott, ich ſchrie zu dir, und du heilteſt mich. Ewiger, du zogſt herauf aus der Gruft meine Seele, du belebteſt mich, daß ich nicht in die Grube ſank. Singet dem Ewigen, ihr ſeine Frommen, und preiſet ſeinen heiligen Namen. Denn einen Augenblick währt fein Zorn, lebenslang ſeine Gnade; am Abend kehrt Weinen ein, und am Morgen Jubel. Ich ſprach in meinem Wohlſtande: Nicht wanke ich

ל מִזְמוֹר שִׁיר הַנְּגִינָת הַבַּיִת לְדָוִד:
 אֲרוּמָמָךְ יְהוָה כִּי דָלִיתָנִי וְלֹא
 שִׂמְחַת אֵיבֵי לִי: יְהוָה אֱלֹהֵי שׁוֹעֵתִי
 אֱלִיךָ וְתִרְפְּאֵנִי: יְהוָה הַעֲלִיתָ מִן
 שְׂאוֹל גַּפְשִׁי חַיִּיתָנִי מִיּוֹרְדֵי־כּוֹר:
 זָמְרוּ לַיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזָכָר
 קִדְשׁוֹ: כִּי רָגַע בְּאָפוֹ חַיִּים בְּרָצוֹנוֹ
 בְּעָרֵב יֵלִין בְּכִי וּלְפָקֵר רָנָה: וְאֲנִי
 אִמַּרְתִּי בְּשֵׁלֹוֹי בַּל אֲמוּט לְעוֹלָם:
 יְהוָה בְּרָצוֹנְךָ הַעֲמַדְתָּה לְהַרְרֵי עוֹ

שחרית

ewiglich. Ewiger, durch deine Gnade hattest du meinem Berge Macht verliehen; du verbargst dein Antlitz, da erschrock ich. Zu dir, Ewiger, rief ich, und zum Ewigen flehte ich: „Welcher Gewinn ist an meinem Sinken zur Grube? Kann Staub dich preisen, verkünden deine Treue? Höre, Ewiger, und sei mir gnädig! Ewiger sei mir ein Helfer!“ Da wandeltest du meine Klage in Reigen mir, löstest meinen Sack, und gürtetest mich mit Freude, auf daß dir singe (mein) Geist und nicht verstumme. Ewiger, mein Gott, ewig will ich dich preisen.

Gelobt sei der, auf dessen Wort die Welt entstanden; gelobt er, gelobt, der das Schöpfungswerk gemacht; gelobt, der da spricht und ausführt; gelobt, der beschließt und vollzieht; gelobt, der sich erbarmt der Erde; gelobt, der sich erbarmt der Geschöpfe; gelobt er, der vergilt reichen Lohn seinen Fürchtigen; gelobt, der ewig Lebende und beständig Dauernde; gelobt der Erlöser und Erretter; gelobt sei sein Name. Gelobt sei Ewiger, unser Gott, König der Welt! der Allmächtige, der barmherzige Vater, den seines Volkes Mund preist, den die Zunge seiner Frommen und Diener rühmt und

הַסְתַּרְתָּ פָּנֶיךָ הַיְיְתִי נִבְהַל: אֵלֶיךָ
יְהוָה אֶקְרָא וְאֵל יְהוָה אֶתְחַנֵּן: מִהֲ
בָצַע בְּדַמִּי בְרִדְתִּי אֶל־שַׁחַת הַיּוֹדֵךָ
עֵפֶר תִּיגִיד אֲמַתְּהָ: שָׁמַע יְהוָה
וַחֲנֹנִי יְהוָה הִיָּה עֲזָרָה לִּי: הַפְּכַת
מִסְפְּרֵי לְמַחֹלָל לִי פִתְחַת שָׁקִי
וַתִּאֲזָרְנִי שְׂמֹחֲרָה: לְמַעַן יִזְמְרְךָ
כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם
אוֹדְךָ: קְדִישׁ יְתוֹם

בְּרוּךְ שֶׁאָמַר וַהֲיִהֶה
הָעוֹלָם. בְּרוּךְ הוּא בְּרוּךְ
עֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. בְּרוּךְ
אֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בְּרוּךְ
גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בְּרוּךְ
מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בְּרוּךְ
מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת.
בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב
לִירְאָיו. בְּרוּךְ חַי לְעַד
וְקַיִם לְנֶצַח. בְּרוּךְ פּוֹדֵה
וּמַצִּיל בְּרוּךְ שְׁמוֹ. בְּרוּךְ
אֲתֵדָה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם הָאֵל הָאָב
הַרְחֵמֵן הַמְהַלֵּל בְּפִי
עַמּוֹ מְשֻׁבָּח וּמְפָאָר

feiert. Und mit den Liedern Davids deines Knechtes, wollen wir dich preisen, Ewiger, unser Gott! mit Lobgesängen und Psalmen erheben und loben und rühmen wir dich, und verherrlichen deinen Namen, und ersehen dich, unsern König, unser Gott, Einziger, in alle Ewigkeiten lebend, König, dessen Name gerühmt und gepriesen wird für und für. Gelobt sei, Ewiger, König, Gepriesener durch Lobgesänge.

דודו Danksinget dem Ewigen, rufet an seinen Namen, machet kund unter den Völkern seine Thaten. Singet ihm, spielet ihm, sinnet nach über all' seine Wunder. Rühmet euch mit seinem heiligen Namen, freue sich das Herz der Gottverlangenden. Forset nach Gott und seiner Macht, suchet sein Antlitz beständig. Gedenket seiner Wunder, die er gethan, seiner Zeichen und der Aussprüche seines Mundes. Du, Nachkomme Israels, sein Knecht, ihr Söhne Jakobs, seine

בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבְדָּיו
וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ
נְהַלְלֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת
נְהַלְלֶךָ וְנִשְׁבַּחֶךָ
וְנִפְאָרְךָ וְנִזְכִּיר שִׁמְךָ
וְנִמְלִיכֶךָ מִלְּפָנֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים. מְלֹךְ
מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר עַד־יְעַד
שִׁמּוֹ הַגָּדוֹל. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מֶלֶךְ מֵהַלְלָל
בְּתִשְׁבְּחוֹת:

הודו ל' קראו בשמו.
הודיעו בעמים
עלילותיו: שירו לו
זמרו לו שיהו בכל
נפלאותיו: התהללו
בשם קדשו. ישמח לב
מבקשי יי: דרשו יי ועזו
בבקשו פניו תמיד: זכרו
נפלאותיו אשר עשה:
מפתיו ומשפטי פיהו.
זרע ישראל עבדו. בני

ewig
Gna
Mad
dein
dir,
Ewi
win
zur
preis
Hör
dig!
Da
in
Sac
Fret
(me
Ewi
dich

deff
sta
der
ma
un
bef
lob
Er
ba
er,
sein
de
stä
Er
sei
ge
W
ba
ne
di
uy

Erfornen. Er ist der Ewige, unser Gott, durch all die Lande seine Aussprüche. Gedenket ewiglich seines Bundes, des Wortes, das er geboten, für tausend Geschlechter, was er gestiftet mit Abraham und seines Schwures an Jizchak. Und aufstellt er es für Jakob zur Satzung, für Israel zum ewigen Bunde, und sprach: Dir geb' ich das Land Kanaan zum Antheil eures Besizes, da ihr noch ein zählbares Häuflein, da ihr noch geringe Fremdlinge darin. Und sie zogen von Volk zu Volk und von einem Reiche zum andern Volk. Er ließ keinen Menschen sie gewältigen, und straft um sie Könige. „Rühret nicht an meine Gesalbten, und meinen Profeten thuet kein Leid.“ Singet dem Herrn, Erdenall verkündet von Tag zu Tag seine Hülfe. Meldet unter Völkern seine Herrlichkeit, unter all' den Nationen seine Wunder. Denn groß ist Gott und hochgepriesen über all' die Götter. Denn all' die Götter der Völker sind nichtig, aber der Ewige hat die

יַעֲקֹב | בְּחִירָיו : הוּא יי
 אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ
 מִשְׁפָּטָיו : זָכְרוּ לְעוֹלָם
 בְּרִיתוֹ . דְּבַר צִוְיָה לְאַלְפָּה
 דּוֹר : אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־
 אַבְרָהָם . וּשְׁבוּעָתוֹ
 לְיִצְחָק : וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב
 לְחֵק . לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית
 עוֹלָם : לֵאמֹר לְךָ אֶתֶּן
 אֶרֶץ־כְּנָעַן . חֶבְל
 בְּחַלְתְּכֶם : בְּהִיוֹתְכֶם |
 מִתֵּי מִסְפָּר . כְּמַעַט
 וְגֵרִים בָּהּ : וַיִּתְּהֶלְכוּ |
 מִגּוֹי אֶל־גּוֹי . וּמִמַּמְלָכָה
 אֶל־עַם אֲחֵר . לֹא־הִנִּיחַ
 לְאִישׁ לַעֲשֹׂקֶם : וַיּוֹכַח
 עֲלֵיהֶם מְלָכִים : אֶל־
 תִּגְעוּ בְּמִשְׁיָחַי . וּבְנַבִּיאֵי
 אֱלֹהֵי־תַרְעוּ : שִׁירוּ לֵי
 כָּל־הָאָרֶץ . בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם
 אֶל־יּוֹם יִשׁוּעָתוֹ : סִפְרוּ
 בְּגוֹיִם | אֶת־כְּבוֹדוֹ . בְּכָל־
 הָעַמִּים גַּפְלֵאתָיו : כִּי־

Himmel geschaffen. Glanz und Majestät ist vor ihm, und Freude in seiner Stätte. Spendet Gott, ihr Völkergeschlechter, spendet Gott Ehre und Macht. Spendet Gott die Ehre seines Namens, bringet Geschenke und kommet vor ihn; bückt euch vor Gott in heiligem Schmucke. Erzittere vor ihm, Erdenall. Aufgerichtet ist der Erdfreis, wanket nicht. Freuen sich die Himmel und juble die Erde, und mögen sie sprechen unter den Völkern: Gott regiert! Dröhne das Meer und was es füllet, jauchze die Flur und Alles, was darin. Dann müssen jubeln die Bäume des Waldes vor dem Antlitze Gottes; denn er kommt zu richten die Erde. Dank singet dem Ewigen; denn er ist gütig; denn ewiglich währt seine Huld, und sprecht: Hilf uns, Gott unseres Heils, und sammle und rette uns aus den Völkern, Dank zu singen deinem heiligen Namen, uns zu rühmen mit deinem Preise. Gebenedeit sei der Ewige, Gott Israels, von Ewigkeit zu Ewigkeit, und das ganze

גָּדוֹל יי וּמְהֻלָּל מְאֹד .
 וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל--
 אֱלֹהִים : כִּי כָל--אֱלֹהֵי
 הָעַמִּים | אֱלֵלִים . יי
 שָׁמַיִם עֲשָׂה : הוֹד וְהַדָּר
 לְפָנָיו . עֲזוּ וְחַדְוּהָ
 בְּמִקְמוֹ : הִבּוּ לַיי
 מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים . הִבּוּ
 לַיי כְּבוֹד וְעֲזוּ : הִבּוּ לַיי
 כְּבוֹד שְׁמוֹ . שִׂאוּ מִנְחָה
 וּבֵאוּ לְפָנָיו הַשְׂתַּחֲוּוּ
 לַיי בְּהַדְרַת-קֹדֶשׁ : חִילוּ
 מִלְּפָנָיו כָּל-הָאָרֶץ . אֲפֹ-
 תְּכוֹן תִּבֵּל בַּל-תִּמּוֹט :
 יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל
 הָאָרֶץ . וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם
 יי מִלֶּךְ : יִרְעַם הַיָּם
 וּמִלְּאוּ יַעֲלֶץ הַשָּׁדָה
 וְכָל-אֲשֶׁר-בּוֹ : יֵאוּ
 יִרְנְנוּ עֲצֵי הַיַּעַר . מִלְּפָנָי
 יי כִּי-בָא לְשִׁפּוֹט אֶת-
 הָאָרֶץ : הוֹדוּ לַיי כִּי טוֹב .
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ : וַיֹּאמְרוּ

Erfor
unfer
Land
denfe
des,
boten
ter, r
ham
an
er es
für
Bun
ich
Ant
ihr
lein
Fre
zog
von
der
Me
unt
"R
Ge
Pr
Si
ver
sein
Bä
un
B
un
die
Gi
tig

Volk sprach: Amen! und Preisgesang dem Ewigen — Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bückt euch vor seines Fußes Schemel, denn heilig ist er. Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bückt euch vor dem Berge seines Heiligthums; denn heilig ist der Ewige unser Gott. Und er ist barmherzig, sühnt die Schuld, und verhilft nicht, und wendet vielmals seinen Grimm ab, und regt nicht all' seine Zorn-gluth auf. Du Ewiger, wirst dein Erbarmen mir nicht verschließen, deine Gnade, deine Treue werden beständig mich bewahren. Gedenke deines Erbarmens, Ewiger, und deiner Huld: denn sie sind von Ewigkeit. Gebet dem Herrn den Siegpriest; über Israel seine Hoheit und seine Macht im Gewölke. Furchtbar bist du, o Herr! aus deinem Heiligthume; der Gott Israel — er verleiht Macht und Stärke dem Volke. Gebenedeiet ist der

הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו
 וְקַבְּצֵנו וְהַצִּילֵנו מִן־
 הַגּוֹיִם. לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
 קְדוֹשׁ לְהִשְׁתַּבַּח
 בְּתִהְלֶתְךָ: בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־
 הָעוֹלָם. וַיֹּאמְרוּ כָל־
 הָעַם אָמֵן וְהִלֵּל לַיְיָ:
 רֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְהִשְׁתַּחֲוּ לַהֵדֶם רַגְלָיו.
 קְדוֹשׁ הוּא:

רֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְהִשְׁתַּחֲוּ לְהַר קְדָשׁוֹ.
 כִּי־קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא
 רַחוּם | יְכַפֵּר עֲוֹן וְלֹא
 יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשְׁיב
 אָפוֹ וְלֹא־יַעִיר כָּל־
 חַמְתּוֹ: אַתָּה יְיָ לֹא־תִכְלָא
 רַחֲמֶיךָ מִפְּנֵי חַסְדֶּיךָ
 וְאַמְתָּךְ תָּמִיד יִצְרוּנֵי:
 זְכוֹ רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחַסְדֶּיךָ
 כִּי מֵעוֹלָם הִמָּה: תָּנוּ
 עֵז לְאֱלֹהִים עַד־יִשְׂרָאֵל

Herr! — Gott der Rache,
 o Herr, Gott der Rache!
 erscheine. Erhebe dich, Rich-
 ter der Erde, erstatte den
 Hoffärtigen Lohn! Bei Gott
 ist die Hülfe, über deinem
 Volke dein Segen. Gott der
 Heerschaaren ist mit uns, eine
 Beste ist uns der Gott Ja-
 kobs. Gott der Heerschaaren,
 glücklich ist der Mann, der
 auf dich vertraut. Ewiger, o
 hilf, erhöre uns, o König, am
 Tage, da wir rufen. Hilf
 deinem Volke und segne dein
 Eigenthum, und weide sie
 und trage sie bis in Ewig-
 keit. Unsere Seele hoffet
 des Ewigen; unser Beistand
 und unser Schild ist er.
 Denn an ihm freut sich unser
 Herz, denn auf seinen hei-
 ligen Namen vertrauen wir.
 Sei deine Gnade, Ewiger,
 über uns, wie wir dein ge-
 harret. Zeige uns, Ewiger,
 deine Gnade, und dein Heil
 verleihe uns. Stehe auf uns
 zum Beistand, und erlöse uns
 um deine Gnade. Ich bin der

גְּאוֹתוֹ. וְעִזּוֹ בַשְּׁחָקִים :
 נֹרָא אֱלֹהִים מִמְּקוֹדֵי שֵׁיף .
 אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נֹתֵן
 עִזּוֹ וְתַעֲצוּמוֹת לָעַם . בְּרוּךְ
 אֱלֹהִים : אֵל--נִקְמוֹת יי
 אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ : הַנְּשֵׂא
 שִׁפְט הָאָרֶץ . הַשֵּׁב גְּמוּל
 עַל--גְּאוֹת : לִי הִישׁוּעָה .
 עַל--עַמֶּךָ בִּרְכָתֶךָ סֶלָה .
 יי צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשָּׁנָב
 לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה :
 יי צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם
 בּוֹטַח בְּךָ : יי הוֹשִׁיעָה .
 הַמֶּלֶךְ יַעֲזָרֵנוּ בְּיוֹם--
 קְרָאֵנוּ : הוֹשִׁיעָה אֶת--
 עַמֶּךָ וּבִרְדֵךְ אֶת--נַחֲלָתֶךָ .
 וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד--
 הָעוֹלָם : נַפְשֵׁנוּ חִבָּתָהּ
 לִי עֲזָרְנוּ וּמִגְּנוּ הוּא :
 כִּי--בוֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי
 בְּשֵׁם קְדֹשׁ בְּמַחֲנוּ :
 יְהִי--חֶסֶדְךָ יי עֲלֵינוּ
 כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ :

Ewige, dein Gott, der dich heraufgebracht aus dem Land Mizrajim: öffne weit deinen Mund, daß ich ihn fülle. Glücklich das Volk, dem solches ward, glücklich das Volk, dessen Gott der Ewige. Und ich — deiner Gnade vertraue ich, es jubelt mein Herz in deiner Hülfe; singen will ich dem Ewigen, weil er an mir wohl gethan.

למנצח Von dem Sangmeister. Ein Psalm Davids. Die Himmel erzählen die Herrlichkeit Gottes, und seiner Hände Werk verkündet die Ausdehnung. Ein Tag strömet dem andern Rede zu, und eine Nacht der andern eröffnet die Kunde; doch nicht in Rede und nicht in Worten, nicht vernommen wird ihr Laut. Ueber das All der Erde geht aus ihr Klang, und am Aeußersten des Erdenrundes ihre Worte, wo er dem Sonnenball ein Zelt geschaffen. Und er, wie ein Bräutigam, heraustretend aus seinen Baldachin, froh-

הִרְאֵנוּ יי חֶסֶדְךָ ויִשְׁעֶךָ
תִּתֵּן לָנוּ: כּוֹמֵה עֲזָרְתָה
לָנוּ. וּפִדְנוּ לְמַעַן חֶסֶדְךָ:
אֲנֹכִי יי אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. הִרְחֵב-
פִּיךָ וְאִמְלֵא-וּ: אֲשֶׁר־
הָעַם שִׂכְכָה לוֹ. אֲשֶׁר־
הָעַם שִׁי אֱלֹהֶיךָ: וְאֲנִי
בְּחֶסֶדְךָ בִּטְחָתִי יִגַּל לִבִּי
בִּישׁוּעָתְךָ. אֲשִׁירָה לִי
כִּי גָמַל עָלַי:

י לְמִנְצַח מִזְמוֹר
לְדָוִד: הַשָּׁמַיִם מִסְפָּרִים
כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו
מִגִּיד הַרְקִיעַ: יוֹם לַיּוֹם
יִבְיַע אָמַר וּלְלֵילָה לְלֵילָה
יִתְוַה דְּעֵרַת: אֵינן אָמַר
וְאֵינן דְּבָרִים בְּלִי גִשְׁמַע
קוֹלָם: בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא
בּוֹם וּבִקְצָה תִּבְלַ מְלִיָּהֶם
לְשִׁמְשׁ שָׁם אֶהְל בָּהֶם:
וְהוּא כְּחָתָן יוֹצֵא מִחֻפְתּוֹ
יֵשִׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ אֶרֶץ

lockt, wie ein Held, die Bahn zu durchlaufen. Vom Aufersten des Himmels ist sein Aufgang, und sein Kreislauf über seine Grenzen, und Nichts ist verhüllt vor seiner Gluth. Die Lehre Gottes ist makellos, erquickt die Seele; das Zeugniß Gottes ist wahrhaft, macht weise den Thoren; die Verordnungen Gottes sind gerade, erfreuen das Herz; das Gebot Gottes ist lauter, erleuchtet die Augen. Die Furcht Gottes ist rein, bestehet auf ewig; die Aussprüche Gottes sind wahrhaft, gerecht allesammt. Sie, die Köstlichen als Gold und Gediegenes in Menge, und Süßeren, als Honig und Honigseim. Auch dein Knecht ist durch sie belehret; wenn er sie hält, — groß ist sein Lohn. Verirrungen, wer bemerkt sie? Von verborgenen Sünden reinige mich! Auch von dem Uebermuthe halte deinen Knecht zurück, — daß er mich nicht bemeistere; dann bin ich fest und rein von schwerer Schuld. Mögen dir wohlgefallen die Worte meines Mundes und das Sinnen meines Herzens vor dir, Gott, mein Hort und mein Erlöser.

מְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם מוֹצֵאוֹ
וּתְהוֹפְרָתוֹ עַל קְצוֹתָם
וְאֵין נִסְתָּר מִחֶמְרָתוֹ:
תּוֹרַת יי תְּמִימָה מְשִׁיבַת
נֶפֶשׁ עֲדוּת יי נְאֻמָּנָה
מִחֲכִימַת פִּתִּי: פְּקוּדֵי
יי יִשְׂרָאֵל מְשִׁמְחֵי לֵב
מְצוֹת יי בָּרָה מְאִירַת
עֵינַיִם: יֵרָאֵת יי מְהוֹרָה
עֹמְדַת לְעַד מִשְׁפְּטֵי
יי אִמֶּת צְדָקוֹ יִחְדָּו:
הַנְּחַמְדִּים מוֹזֶהָב וּמְפִי
רַב וּמְרִוּמִים מְדַבֵּשׁ
וְנִפְתַּת צוּפִים: גַּם עַבְדְּךָ
נִזְהָר בָּהֶם בְּשִׁמְרָם עֵקֶב
רַב: שְׁגִיאוֹת מִי יִבִּין
מִנְּסִתְרוֹת נִקְנִי: גַּם
מִזֵּדִים חֲשׂוֹד עַבְדְּךָ אֵל
יִמְשֵׁל־וֹרְבֵי אֵז אֵיתָם
וְנִקְתִּי מִפֶּשַׁע רַב: יְהִיוּ
לְרֵצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן
לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי
וְגֹאֲלֵי:

177 Von David, da er verläugnete seinen Verstand vor dem Abimelech, und dieser ihn forttrieb und er ging. Segnen will ich den Ewigen zu jeglicher Zeit, sein Lob ist stets in meinem Munde. Des Ewigen rühme sich meine Seele, daß es hören die Gebeugten und sich freuen. Gebet mit mir dem Ewigen die Ehre, und wir wollen seinen Namen vereint erheben. Ich habe den Herrn gesucht und er erhörte mich, und aus allen meinen Nöthen hat er mich gerettet. Sie schaueten auf ihn und leuchteten vor Freude, und ihr Antlitz war nicht schamroth. Dieser Arme rief, und der Herr erhörte, und aus allen seinen Nöthen half er ihm. Es lagert der Engel des Herrn rings um seine Fürchtigen und befreit sie. Fühlet, sehet, daß gütig der Herr. Glückselig der Mann, der bei ihm sich birgt. Fürchtet den Herrn, ihr seine Heiligen, denn kein Mangel trifft, die ihn fürchten. Zunge Leuen verkümmern und darben, aber die den Herrn suchen, er-mangeln keines Guten. Kommet, Kinder, höret auf mich. Got-

לִּדְרוֹד בְּשָׁנוֹתָיו אֶת
 מַעֲמֹו לְפָנַי אֲבִימֶלֶךְ
 וַיִּגְרֶשְׁהוּ וַיֵּלֶךְ אֶבְרָכָה
 אֶת יְיָ בְּכָל עֵרַת תְּמִיד
 תְּהַלְּלוּ בְּפִי בְּיְיָ
 תְּהַלְּלוּ גַּפְשֵׁי יִשְׁמְעוּ
 עֲנוּיִם וַיִּשְׁמְחוּ גְדָלוֹ
 לְיְיָ אֶתִּי וַנְּרוֹמְמָה שְׁמוֹ
 יַחְדָּו דְּרַשְׁתִּי אֶת יְיָ
 וַעֲנֵנִי וּמְכַל מְגִוֹרוֹתַי
 הֲצִילָנִי הַבִּיטוּ אֱלֹהֵי
 וַנְּהָרוּ וּפְנֵיהֶם אֵל יַחְפְּרוּ
 זֶה עָנִי קָרָא וַיִּשְׁמַע
 וּמְכַל צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעֵו
 חָנָה מִלְּאֵה יְיָ סָבִיב
 לִירֵאָיו וַיַּחֲלֶצֶם מַעֲמֹו
 וַרְאוּ כִּי טוֹב יְיָ אֲשֶׁרִי
 הַגִּבֹּר יַחֲסֶה בּוֹ יֵרְאוּ
 אֶת יְיָ קִדְּשׁוּ כִּי אֵין
 מַחֲסוֹר לִירֵאָיו כְּפִירִים
 רָשׁוּ וְרַעְבוּ וְדָרְשׁוּ יְיָ לֹא
 יַחֲסְרוּ כָּל טוֹב לָכוּ
 בָּנִים שִׁמְעוּ לִי יֵרְאוּ

tesfurcht will ich euch lehren. Wo ist der Mann, der das Leben begehret, der sich Jahre wünschet, Glück zu schauen? — Bewahre deine Zunge vom Bösen, und deine Lippen, daß sie nicht Falschheit reden. Weiche vom Bösen und thue Gutes, suche den Frieden und gehe ihm nach. Die Augen Gottes sind auf die Frommen gerichtet, und seine Ohren auf ihr Flehen. Das Antlitz Gottes ist wider die Uebelthäter, ihr Andenken von der Erde zu tilgen. Sie rufen und Gott höret, und aus ihren Nöthen rettet er sie. Nahe ist der Herr denen, die gebrochenen Herzens sind, und hilft denen, deren Gemüth gebeugt. Viel sind die des Gerechten, aber aus allen errettet ihn Gott. Er hütet all seine Gebeine, keines davon wird verfehrt. Aber den Frevler tödtet die Bosheit, und die Feinde des Gerechten büßen. Gott erlöst die Seele seiner Knechte, und nicht büßen alle, die sich bei ihm bergen.

תפלה Gebet Moscheh's, des göttlichen Mannes: O Herr! eine Heimat warst du uns in allen Geschlechtern. Bevor die

יִי אֱלֹהֵינוּ מִי הָאִישׁ
הַחֹפֵץ חַיִּים אֲהַב יָמִים
לְרֹאוֹת טוֹב: נִצַּר
לְשׁוֹנָךְ מֵרַע וּשְׂפָתֶיךָ
מִדְבַר מְרֻמָּה: סוּר מֵרַע
וַעֲשֵׂה טוֹב בְּקֶשׁ שְׁלוֹם
וְרַדְפָהוּ: עֵינַי יִי אֱלֹהֵי
צְדִיקִים וְאֲזִנֵּי אֱלֹהֵי
שׁוֹעֲתָם: פָּנַי יִי בְעַשְׂי
רַע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ
זְכָרָם: צַעֲקוּ וַיִּי שָׁמַע
וּמָכַל צָרוֹתָם הַצִּילָם:
קָרוֹב יִי לְנִשְׁבְּרֵי לֵב וְאֶת
דְּבַאי רוּחַ יוֹשִׁיעַ: רַבּוֹת
רְעוֹת צְדִיק וּמְכַלֵּם יַצִּילֵנוּ
יִי: שֹׁמֵר כָּל עַצְמוֹתָיו
אֶחָת מֵהִנָּה לֹא נִשְׁבְּרָה:
תְּמוֹתַת רָשָׁע רָעָה
וּשְׁנֵי צְדִיק יִאֲשָׁמוּ:
פְּדָה יִי נַפְשׁ עַבְדֵּי וְלֹא
יִאֲשָׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ:
תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ
הָאֱלֹהִים. אֲדַנִּי מֵעוֹן

Berge waren gezeugt und Erd' und Welt gebar, und von Ewigkeit zu Ewigkeit bist du, Gott. Du fñhrest den Sterblichen bis zur Berknirschung und sprichst: Kehret zurñck ihr Menschenkinder. Denn tausend Jahre sind in deinen Augen, wie der gestrige Tag, wenn er verstrichen, und wie eine Wache in der Nacht. Weg fluthest du sie, einem Traume werden sie, gleich am Morgen wie Gras ist er frisch. Am Morgen blñhet er und ist frisch, am Abend welkt er und verdorret. Ja wir vergehen in deinem Grimme, und bei deiner Zornluth sind wir geångstet. Du stellest unsere Sñnden vor dein Auge, unsere Jugendschuld vor das Licht deines Antlizes. Ja, all' unsere Tage verstreichen in deinem Zorne, wir verbringen unsere Jahre wie einen flñchtigen Laut. Die Dauer unserer Lebensjahre ist siebzig Jahre, und, kommt es hoch, achtzig Jahre, und ihr Stolz ist Elend und Unheil, denn endlich entfleucht es und wir fliegen davon. Wer kennet die Macht deines Zornes, und wie in deinem Grimme, so deine

אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר וּדְרָ:
 בְּטָרַם הָרִים יִלְדוּ.
 וַתְּחַוֶּלְלֵנוּ אֶרֶץ וַתִּבְלֵנוּ
 וּמֵעוֹלָם עַד עוֹלָם אַתָּה
 אֵל: תָּשׁוּב אֲנֹשׁ עַד
 דִּכְּאָ וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי
 אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים
 בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אַתְמוֹל
 כִּי יַעֲבוֹר וְאַשְׁמוּרָה
 בַּלַּיְלָה: זֶרְמַתָּם שָׁנָה
 יִהְיוּ בַּבֶּקֶר כְּחֶצִיר יִחַלֶּף:
 כַּבֶּקֶר יִצְיֵן וַחֲלָף לָעָרֶב
 יִמּוֹלֵל וַיִּבֶשׁ: כִּי כָלֵינוּ
 כְּאַפָּה וּבַחֲמָתֶךָ
 נִבְהַלְנוּ: שֶׁתֵּ עֲוֹנוֹתֵינוּ
 לִנְגִידֶךָ עַל־מָנוּ לְמֵאוֹר
 פָּנֶיךָ: כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ
 בְּעֵבְרֹתֶךָ כָּלֵינוּ שָׁנֵינוּ
 כְּמוֹ הַגָּה: יָמֵי שָׁנוֹתֵינוּ
 בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם
 בְּנִבְרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה
 וְרָהֲבָם עָמַל וְאֶזֶן כִּי נָזַ
 חִישׁ וַנִּעְפֶּה: מִי יוֹדֵעַ עוֹ

Ehrfurcht. So lehre uns denn unsere Tage zählen, und daß wir gewinnen ein weises Herz. Kehre zurück o Gott! Wie lange noch? — Erbarme dich deiner Knechte. Sättige uns am Morgen deiner Gnade und laß uns jauchzen und froh sein all unsere Tage. Erfreue uns so viele Zeiten, als du uns gebeugt, so viele Jahre, als wir Leiden gesehen. Laß schauen deine Knechte dein Werk, laß sichtbar werden deine Herrlichkeit über ihren Söhnen. Und die Huld des Herrn unseres Gottes, sei über uns, und das Werk unserer Hände laß bestehen für uns, und unser Handewerk — bestätige es.

21 Der im Schirm des Höchsten sitzet, in des Allmächtigen Schatten sich birgt. Ich spreche zum Herrn: meine Zuflucht und meine Burg, mein Gott, dem ich vertraue. Denn er wird dich retten vor der Schlinge, die gelegt, vor verbender Seuche. Mit seinem Gefieder bedeckt er dich und unter seinen Flügeln bist du geborgen, Schild und Panzer ist deine Treue. Nicht darfst du hangen vor dem Pfeil, der

אָפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֲבָרְתֶךָ׃
 לְמִנּוֹת יְמֵינוּ כִּן הוֹדַע
 וְנָבִיא לִבְבִּי חֲכָמָה׃
 שׁוּבָה ייַי עַד מָתִי וְהִנָּחֵם
 עַל עֲבֹדָיִךָ׃ שִׁבְעֵנוּ בְּבֹקֶר
 חֶסֶדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׂמַחָה
 בְּכָל יְמֵינוּ׃ שִׂמְחֵנוּ
 בְּיָמוֹת עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת
 רְאִינוּ רָעָה׃ יִרְאֶה אֵל
 עֲבֹדֶיךָ פִּעְלֶךָ וְהִדְרֶךָ עַל
 בְּנֵיהֶם׃

וְיִהְיֶה נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ
 עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
 יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ׃

22 יֵשֵׁב בְּסֹתֵר עֲלִיּוֹן
 בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנֵן׃ אָמַר
 לַיי מַחְסִי וּמְצֻדָּתִי
 אֱלֹהֵי אֲבֹתַי־כּוֹ׃ כִּי
 הוּא יִצִּילֶךָ מִפֶּחַ יְקוּשׁ
 מִדְּבַר הַחוֹת׃ בְּאַבְרָתוֹ
 יִסָּךְ לָךְ וְתַחַת־כַּנְּפוֹ
 תִּחְסֶה צִנְהָ וְסַחֲרָה

da fliegt bei Tag, vor der
 Seuche, die im Finstern
 schleicht, vor dem Verderben,
 das wüthet bei Tageshelle.
 Fällt an deiner Seite ein Tau-
 send, und Myriaden zu deiner
 Rechten, aber dir nahet es nicht.
 Nur mit deinen Augen schauest
 du und der Frevler Vergeltung
 siehest du an. Denn du, o Gott,
 bist meine Zuflucht, den Höch-
 sten hast du dir zum Schutze
 genommen. Nicht wird dir zu-
 geschickt ein Leid, und keine
 Plage nahet deinem Zelte.
 Denn seine Engel entbietet er
 dir, dich zu behüten auf allen
 deinen Wegen. Auf Händen
 tragen sie dich, daß du nicht
 an einem Stein deinen Fuß
 verletzest. Auf Schakal und Nat-
 ter trittst du, zerstampfest jun-
 ge Leuen und Drachen. Denn
 an mir hat er Lust, so rett' ich
 ihn, mache ihn stark, denn er
 fennt meinen Namen. Er ruft
 mich an, ich erhö're ihn, bin
 um ihn zur Zeit der Noth; ich
 befreie ihn und bringe ihn zu
 Ehren. Mit langem Leben sät-

אָמְתוּ: לֹא־תִירָא מִפְּחָד
 לַיְלָה מִחַץ יְעוֹף יוֹמָם:
 מִדְּבַר בְּאִפְלֵי יְהוָה:
 מִקָּטָב יִשׁוּד צְהָרִים:
 יִפֹּל מִצִּדָּה | אֶלֶף וּרְבָבָה
 מִימִינָה אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ:
 רַק בְּעֵינַיִךָ רַתְּבִיט
 וְשִׁלַּמְתָּ רְשָׁעִים תִּרְאֶה:
 כִּי־אַתָּה יי מַחְסֵי עֲלִיּוֹן
 שָׁמָּה מְעוֹנָה: לֹא־
 תֵּאֲנֶה אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע
 לֹא יִקְרַב בְּאֶהְלֶיךָ: כִּי
 מִלְּאֲכָוִי יִצְוֶה־לָּהּ:
 לְשִׁמְרָהּ בְּכָל־דְּרָכֶיהָ:
 עַל כַּפָּיִם יִשְׁאֹנָה פֶּן־
 תִּגּוֹף בְּאֶבֶן רַגְלֶיךָ: עַל־
 שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹה תִרְמַם
 כַּפִּיר וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק
 וְאִפְלָטָהוּ אֲשַׁגְּבֶהוּ כִּי־
 יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי
 וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנַכִּי בְּצָרָה
 אֲחַקְצֶהוּ וְאֲכַבְּדֶהוּ: אֲרָךְ

tige ich ihn und lasse ihn schauen
meine Hülfe.

הללויה Preiset den Namen
Gottes. Preiset ihr Knechte
Gottes. Die ihr im Hause des
Herrn stehet, in den Vorhöfen
des Hauses unseres Gottes.
Preiset Gott! denn gütig ist der
Herr, spielet seinen Namen,
denn er ist lieblich. Denn Ja-
kob hat sich erkoren Gott, Is-
rael zu seinem Heiligthume.
Denn ich weiß, daß groß ist
Gott, und unser Herr über alle
Götter. Alles, was Gott be-
gehret, vollführet er im Him-
mel und auf Erden, in den
Meeren und allen Tiefen.
Herauf führet er Wolken vom
Ende der Erde, Blitze schaffet
er beim Regenguß, den Wind
führet er aus seiner Vorraths-
kammer. Er, der die Erstge-
bornen Mizrajims schlug, vom
Menschen bis zum Vieh. Er
sandte Wunder und Zeichen
in deine Mitte, Mizrajim, ge-
gen Pharao und all seine
Knechte. Er schlug zahlreiche
Völker und mordete mächtige

ימים אשביעהו ואראהו
בישועתי: אורך ימים וכו'

קלה הללויה הללו את
שם יי הללו עבדי יי
שעומדים בבית יי
בחדרות בית אלהינו:
הללויה כי טוב יי זמרו
לשמו כי נעים: כי יעקב
בחר לו יה ישראל
לסגלתו: כי אני ידעתי
כי גדול יי ואדנינו מכל
אלהים: כל אשר חפץ
יי עשה בשמים ובארץ
בימים וכל תהמות:
מעלה נשאים מקצה
הארץ ברקים למטר
עשה מוצא רוח
מאוצרותיו: שהכה
בכורי מצרים מאדם
עד בהמה: שלח אותת
ומפתים בתוככי מצרים
בפרעה ובכל עבדיו:
שהכה גוים רבים והרג

Könige. Den Sichon, des Emori König, und den Og, König von Baschan, und all' die Reiche Kenaans. Und gab ihr Land zum Besitze, zum Besitz an Israel sein Volk. Gott, in Ewigkeit ist dein Name, Gott, dein Andenken in alle Geschlechter. Denn rechten wird Gott für sein Volk, und über seine Knechte sich erbarmen. Die Gebilde der Völker sind Gold und Silber, der Menschenhände Werk. Sie haben einen Mund und reden nicht, sie haben Augen und sehen nicht. Sie haben Ohren und hören nicht, ja kein Odem ist in ihrem Munde. Also, wie sie werden ihre Verfertiger, Alles, was ihnen vertraut. Haus Israel! lobet Gott! Haus Aron! lobet Gott! Haus des Levi! lobet Gott! Ihr Gottesfürchtigen! lobet Gott. Gelobt sei Gott von Zion aus, er, der da wohnet in Jeruschalajim. Hallelujah.

הודו Danket dem Herrn, denn er ist gütig; denn ewig währet seine Gnade. Danket dem Gotte aller Götter! denn ewig währet seine Gnade.

מְלָכִים עֲצוּמִים לְסִיחֹן
מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְלִעֹג מֶלֶךְ
הַבָּשָׁן וְלִכְל מַמְלָכוֹת
כְּנָעַן וְנָתַן אֶרְצָם נַחֲלָה
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃
יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ זְכוֹר
לְדֹר וָדֹר׃ כִּי יִדִּין יְיָ עַמּוֹ
וְעַל עֲבָדָיו יִתְנַחֵם׃ עֲצָבֵי
הַגּוֹיִם כְּסָף וְזָהָב מַעֲשֵׂה
יְדֵי אָדָם פֶּה לָהֶם וְלֹא
יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא
יִרְאוּ׃ אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא
יִשְׁמְעוּ אֶף אֵין יֵשׁ רוּחַ
בְּפִיהֶם׃ כַּמּוֹדֵם יִהְיֶה
עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בְּמַחַ
בָּהֶם׃ בַּיִת יִשְׂרָאֵל בְּרַכּוּ
אֶת יְיָ בַּיִת אֶהְרֹן בְּרַכּוּ
אֶת יְיָ׃ בַּיִת הַלְלוּ בְּרַכּוּ
אֶת יְיָ יְרֵאֵי יְיָ בְּרַכּוּ אֶת
יְיָ׃ בְּרוּךְ יְיָ מְצִיּוֹן שְׁכֵן
יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ׃

קלו הודו ל' כי טוב

כי לעולם חסדו׃

Danket dem Herrn der Herren,

denn ewig währet seine Gnade.

Der große Wunder thut allein!

ewig währet seine Gnade. Der

mit Vernunft die Himmel ge-

schaffen! ewig währet seine

Gnade. Der die Erde über die

Wasser ausgedehnt! ewig

währet seine Gnade. Der große

Lichter hat gemacht! ewig

währet seine Gnade. Die

Sonne, zu herrschen am Tage!

ewig währet seine Gnade.

Mond und Sterne, zu herr-

schen des Nachts! ewig wä-

ret seine Gnade. Der Mizra-

jim schlug an ihrer Erstge-

burt! ewig währet seine Gnade.

Und führte Israel aus ihrer

Mitte! ewig währet seine

Gnade. Mit starker Hand und

ausgestrecktem Arme! ewig

währet seine Gnade. Der das

Schilfmeer in Stücke zer-

schlug! ewig währet seine Gnade.

Und Israel hindurch geführt!

ewig währet seine Gnade. Und

stürzte Pharao mit seinem

Heere hinein! ewig währet

seine Gnade. Der sein Volk

הודו לאלהי האלהים

: כי לעולם חסדו :

הודו לאדני האדנים

: כי לעולם חסדו :

לעשה נפלאות גדלות לברו

: כי לעולם חסדו :

לעשה השמים בתבונה

: כי לעולם חסדו :

לרוקע הארץ על-המים

: כי לעולם חסדו :

לעשה אורים גדלים

: כי לעולם חסדו :

את השמש לממשלת ביום

: כי לעולם חסדו :

את הירח וכוכבים לממשלות

: כי לעולם חסדו :

בלילה

למכה מצרים בבכוריהם

: כי לעולם חסדו :

ויצא ישראל מתוכם

: כי לעולם חסדו :

ביד חזקה ובזרוע גמויה

: כי לעולם חסדו :

לגזור ים סוף לגזרים

: כי לעולם חסדו :

והעביר ישראל בתוכו

: כי לעולם חסדו :

כי לעולם חסדו :

führte durch die Wüste! ewig
währet seine Gnade. Der
große Könige schlug! ewig
währet seine Gnade. Und töd=
tete mächtige Könige! ewig
währet seine Gnade. Den Si=
chon, König der Emoriter!
ewig währet seine Gnade. Und
den Og, König zu Baschan;
ewig währet seine Gnade. Und
gab ihr Land zum Besitz! ewig
währet seine Gnade. Besitz für
Israel, sein Volk! ewig wäh=
ret seine Gnade. Der in un=
serer Erniedrigung unser
dachte! ewig währet seine
Gnade. Und uns vom Feinde
erlöset! ewig währet seine
Gnade. Der allem Fleische
Speise gibt! ewig währet seine
Gnade. Danket dem Gotte des
Himmels! ewig währet seine
Gnade.

רנני Jubelt ihr Frommen
in Gott, denn Reblichen ste=
het ein Loblied an. Danket
dem Herrn auf der Harfe, mit
zehnsaitigem Psalter spielet
ihm. Singet ihm einen neuen

וְנָעַר פְּרָעָה וַחִילוֹ בַיַּם־סוּף
כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ :
לְמוֹלֵךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר
כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ :
לְמַבַּח מְלָכִים גְּדֹלִים
כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ :
וַיַּחְרוֹג מְלָכִים אֲדִירִים
כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ :
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ :
וַיַּעְזוֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן
כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ :
וַיִּתֵּן אֶרֶץ לְנַחֲלָה
כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ :
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ
כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ :
שֶׁבַשְׁפִּילָנוּ זָכַר לָנוּ
כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ :
וַיַּפְרֵחֵנוּ מִצָּרֵינוּ
כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ :
נָתַן לָחֶם לְכָל־בָּשָׂר
כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ :
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם
כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ :
לֵב רִנְנוּ צְדִיקִים בַּיָּי
לְיִשְׂרָאֵל נְאֻוָּה תְהִלָּה :

Gefang, meisterlich rühret die Saiten mit Sauchzen. Denn redlich ist das Wort des Herrn und all sein Thuen mit Treue. Er liebt Gerechtigkeit und Recht: der Gnade Gottes ist voll die Erde. Auf Gottes Wort sind die Himmel entstanden, und durch den Odem seines Mundes all ihre Schaar. Aufschichtet er wie eine Mauer des Meeres Fluthen, in Behälter legt er die Tiefen. Fürchten soll sich vor dem Herrn das Erdenall, vor ihm hangen die Bewohner des Erdrunds. Denn er hat gesprochen und es ward, er hat geboten und es bestand. Der Herr hat gebrochen der Völker Rath, zerstückt der Völker Sinnen. Des Herrn Rath wird auf ewig bestehen, seines Herzens Sinnen in alle Geschlechter. Glückselig das Volk, dessen Gott der Herr, das Volk, das er zum Besitz sich erkor. Aus den Himmeln schauet herab der Herr, siehet auf alle Menschenkinder. Aus der Weste seines Sitzes

הוֹדוּ לַיְי בְּכִנּוֹר בְּנִבְלָה
עֲשׂוֹר זָמְרוּ לֵאמֹר: שִׁיר
לֵאמֹר שִׁיר הַדָּשׁ הַטִּיבוּ
גִּיזָן בְּתַרְוָעָה: כִּי יֵשֶׁר
דְּבַר יְיָ וְכָל מַעֲשָׂהוּ
בְּאֱמוּנָה: אֲהַב צְדָקָה
וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְיָ מְלֵאָה
הָאָרֶץ: בְּדַבַּר יְיָ שָׁמַיִם
נִעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי כָל
צְבָאָם: כִּגַּם כִּנּוֹר מִי
הַיָּם נֹתֵן בְּאֲזָרוֹת
תְּהוֹמוֹת: יִירָאוּ מִי כָל
הָאָרֶץ מִמְּנוּ יִגְוְרוּ כָל
יֹשְׁבֵי תֵבֵל: כִּי הוּא אָמַר
וַיְהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד:
יְיָ הַפִּיר עֲצַת גּוֹיִם הִנְיָא
מַחֲשַׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת
יְיָ לֵאמֹר לָם תַּעֲמֵד:
מַחֲשַׁבוֹת לְבוֹ לְדָד וְדָד:
אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֵי
הָעָם בָּחַר לְנַחֲקָה לֵאמֹר:
מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְיָ רְאָה
אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם:

läßt er schweifen den Blick über alle Erdbewohner. Er, der insgesamt ihr Herz gebildet, der auf all ihr Thuen merket. Nicht durch des Heeres Menge wird dem Könige Sieg, dem Held nicht Rettung durch die Größe der Kraft. Vergeblich ist das Roß zum Siege, und mit der Größe seiner Kraft rettet es nicht. Siehe Gottes Auge ist auf seine Furchtigen, auf die, welche harren seiner Gnade. Ihre Seele zu retten vom Tode und sie zu erhalten bei Hungersnoth. Unsere Seele harret des Herrn, unser Beistand und Schirm ist er. Denn an ihm freuet sich unser Herz, denn auf seinen heiligen Namen vertrauen wir. Sei deine Gnade, o Gott, über uns, so wie wir dein geharret!

מזמור Psalmlied für den Sabbath Tag. Schön ist Gott Dank zu singen, und deinem Namen zu spielen, Höchster. Zu künden mit dem Morgen deine Huld und deine Treue in den Nächten. Auf Zehnsait' und auf Psalter unter Getön der Harfe. Denn du hast mich erfreut Gott durch dein Werk, bei den Thaten deiner Hände jauchz' ich. Wie groß sind deine Werke, o Gott, wie ganz unergründlich deine Gedanken. Der Unvernünftige erkennt es nicht, und der Thor sieht es nicht ein. Wenn die Frevler sprossen wie Grünes, und all die Uebelthäter blühen, so ist's, um vertilgt

ממכון שבתו השניח
אל כל ישרי הארץ:
היצר יחד לבם המבין
אל כל מעשיהם: אין
המלא נושע ברב היל
גבור לא ינצל ברב כח:
שקר הסום לתשוועה
וברב חילו לא ימלט:
הנה עין יי אד יראיו
למיחלים לחסדו:
להציל ממות נפשם
ולחיותם ברעב: נפשנו
הכתה ליי עזרנו ומגננו
הוא: כי בו ישמח לבנו
כי בשם קדשו בטחנו:
יהי חסדך יי עלינו
כאשר יחלנו לך:

צב מזמור שיר ליום השבת:
טוב זהודות ליי ולומר לשמך
עליון: להגיד בבקר חסדך
ואמונתך בלילות: עלי-עשור
ועלי נבל עלי הגיון בכנור:
כי שמחתני יי בפעלה במעשי
ידך ארגן: מהגדרו מעשיך

zu werden auf immerdar. Du aber bist erhaben in Ewigkeit, o Gott. Denn siehe, deine Feinde, o Gott, denn siehe, deine Feinde kommen um, sie zerfliehen, alle die Uebelthäter. Aber mein Horn erhöhst du gleich dem des Rejim, ich triefe von frischem Oele. Und mein Auge schauet an meinen Laurern, an meinen Widersachern, den Frevlern, legt sich mein Ohr. Der Gerechte blühet gleich der Palme, wie die Zeder im Libanon wächst er empor. Gepflanzt im Hause Gottes, in den Vorhöfen unseres Herrn treiben sie Blüthe. — Fürder knospen sie im Greifenalter, saftvoll und frischbe- laubt werden sie sein. — Zu verkünden, daß redlich ist Gott, mein Hort, und kein Fehl an ihm.

Gott regiert, mit Hoheit bekleidet, bekleidet Gott mit Macht, er hat sich umgürtet. Ja, fest stehet der Erdball, wanket nicht. Aufgerichtet ist dein Thron von je, von Ewigkeit du! Es erheben Ströme, o Gott, erheben Ström' ihre Stimme, erheben Ström' ihre Brandungen. Vor den Stimmen großer, mächtiger Fluthen, Brandungen des Meers, ist mächtig in der Höhe Gott. Deine Zeugnisse sind bewähret durchaus; deinem Hause geziemet die Weihe, o Gott, in die Länge der Zeiten.

יִי מֵאֵד עֲמָקוֹ מִחֲשַׁבְתֶּיךָ :
 אִישׁ-בָּעַר לֹא יָדַע וְכִסִּיל לֹא-
 יִבִּין אֶת-זֹאת : בְּפִרְהָ רִשְׁעִים
 כִּמּוֹ עֵשֶׂב וַיִּצְיֹצְאוּ כָּל-פְּעָלֵי אֹן
 לְהַשְׁמָדָם עַד-יְעָר : וְאַתָּה
 מָרוֹם לְעוֹלָם יִי : כִּי-הִנֵּה
 אֵיבֶיךָ יִאֲבְדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל-פְּעָלֵי
 אֹן : וְתָרַם בְּרֵאִים קָרְנֵי בִלְתֵי
 בְּשִׁמֶן רֵעֲנָן : וְתַבַּט עֵינַי בְּשׂוֹרֵי
 בְּקָמִים עָלַי מֵרַעִים תִּשְׁמַעְנָה
 אֹזְנֵי : צַדִּיק בְּתֶמֶר יִפְרָח כְּאֶרֶז
 בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָה : שְׁתוּלִים בְּבַיִת
 יִי בְּחֲצֵרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ : עוֹד
 יִגְבוֹן בְּשִׁיבָה דְשָׁנִים וְרֵעֲנָנִים
 יִהְיוּ : לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יִי צוֹרֵי
 וְלֹא-עֲוֹרְתָה בּוֹ :

צַן יִי מֶלֶךְ גִּאוֹת לִבְשׁ לִבְשׁ
 יִי עֹז הַתְּאֵזֶר אַף-תִּכּוֹן תִּבְלָל
 בַּל-תִּמּוֹט : נָכוֹן כַּסְאֶךָ מֵאֵז
 מֵעוֹלָם אָתָּה : נִשְׂאוּ נְהָרוֹת
 יִי נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ
 נְהָרוֹת דְּבָבִים : מִקְלוֹת מַיִם
 רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי-יָם אֲדִיר
 בְּמָרוֹם יִי : עֲדֹתֶיךָ נִאֲמְנוּ מֵאֵד
 לְבֵיתֶךָ נִאֲוָה-קֹדֶשׁ יִי לְאָרֶץ
 יָמִים :

יהי Sei die Herrlichkeit
 Gottes in Ewigkeit, freue sich
 der Herr seiner Werke. Sei
 der Name Gottes gesegnet von
 nun an bis in die Ewigkeit.
 Vom Aufgang der Sonne
 bis zu ihrem Niedergang wird
 gepriesen der Name Gottes.
 Erhaben über die Völker all
 ist Gott, über die Himmel
 seine Herrlichkeit. Gott, dein
 Name ist ewig; Gott, dein
 Andenken in alle Geschlechter,
 Gott hat im Himmel aufge-
 richtet seinen Thron, und sein
 Reich herrschet über Alles.
 Freuen sich die Himmel und
 juble die Erde, und mögen sie
 sprechen unter den Völkern:
 Gott regiert! Gott re-
 giert, Gott hat regiert,
 Gott wird regieren auf
 ewig und immer! Gott
 regiert auf ewig und immer!
 Geschwunden sind die Völker
 aus seinem Lande. Gott hat
 gebrochen den Anschlag der
 Völker, gestört die Entwürfe
 der Nation. Viel sind der Ent-
 würfe im Herzen der Sterb-
 lichen; doch Gottes Rath, der
 besteht. Der Rath Gottes be-
 steht in Ewigkeit; seines Her-
 zens Entwürfe in alle Ge-

יהי כבוד יי לעולם
 ישמח יי במעשיו יהי
 שם יי מברך מעתה
 ועד עולם: ממזרח
 שמש עד מבואו מהלל
 שם יי: רם על כל גוים
 יי על השמים כבודו: יי
 שמך לעולם יי זכרך
 דרודר: יי בשמים הכין
 כסאו ומלכותו בכל
 משלה: ישמחו השמים
 ותגל הארץ ויאמרו
 בגוים יי מלך: יי מלך
 יי מלך יי מלך לעולם
 ועד: יי מלך עולם ועד
 אבדו גוים מארצו: יי
 הפיר עצת גוים הגיא
 מהשבות עמים: רבות
 מהשבות בלב-איש
 ועצת יי היא תקום: עצת
 יי לעולם תעמד
 מהשבות לבו לדר ודר:
 כי הוא אמר ויהי הוא

schlechter. Denn er hat gesprochen und es ward; er hat geboten und da stand. — Denn Gott hat Zion erkoren, es sich erlesen zum Sitz. Denn Jakob hat Gott sich erkoren, Israel zu seinem Eigenthum. Denn nicht läßt Gott sein Volk, und sein Besitzthum gibt er nicht auf. Und er ist barmherzig, sühnt die Schuld und vertilgt nicht, und läßt vielfach seinen Grimm sich wenden, und regt nicht auf all seine Zornluth. Gott, hilf uns! Der König erhöre uns am Tage, da wir rufen:

אשרי Glückselig, die in deinem Hause weilen; immerdar müssen sie dich preisen. Glückselig das Volk, dem solches geworden, glücklich das Volk, dessen Gott der Ewige.

תהלה Loblied von David. Ich will dich erheben, mein Gott, o König, und segnen deinen Namen, auf ewig und immer. An jeglichem Tage will ich dich segnen und preisen deinen Namen auf ewig und immer. Groß ist Gott und sehr gepriesen, und seiner Größe kein

צָוָה וַיַּעֲמֵד: כִּי בָחַר יי
בְּצִיּוֹן אֹתָהּ לְמוֹשָׁב לָו:
כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לָו יִהְיֶה
יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: כִּי לֹא
יִשָּׁשׁ יי עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא
יַעֲזֹב: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר
עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה
לְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעֲיִר
כָּל חַמְתּוֹ: יי הוֹשִׁיעֵנָה
הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַיּוֹם
קָרָאנוּ:

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ
עוֹד יִהְיֶה לְלוֹךְ סְלָה:
אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁכְּבֹדָה לָו
אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁיִּי אֱלֹהֵיוּ:
קמַה תְּהַלְלֶה לְדָוִד
אֲרוֹמְמֶךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ
וְאֶבְרַכְּךָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם
וָעֵד: בְּכָל־יּוֹם אֶבְרַכְּךָ
וְאֶהַלְלֶה שִׁמְךָ לְעוֹלָם
וָעֵד: גְּדוֹל יי וּמְהַלְלֵי
מְאֹד וְלִגְדֹלְתּוֹ אֵין חֶקֶר:
דָּוִד לְדָוִד יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ

Ergründen. Ein Geschlecht dem andern rühmet deine Werke und deine Machtthaten künden sie. Der Glanz der Herrlichkeit deiner Majestät und die Begebnisse deiner Wunder will ich überdenken. — Und die Gewalt deiner Schrecken sprechen sie aus, und deine Größe will ich erzählen. Das Andenken deiner großen Güte strömen sie aus, und deine Gnade jauchzen sie. Gnädig und erbarmend ist Gott, langmüthig und huldreich. Gütig ist Gott gegen Alles, und sein Erbarmen über all seine Werke. Es preisen dich, o Gott, all' deine Werke, und deine Frommen segnen dich. Die Herrlichkeit deines Reiches sprechen sie aus, und von deiner Stärke reden sie. Den Menschensohnen kund zu thun seine Stärke, und die Herrlichkeit der Majestät seines Reiches. Dein Reich ist ein Reich in alle Ewigkeiten, und deine Herrschaft in alle Geschlechter. Gott stüzet alle Fallenden, und richtet alle Gebeugten auf. Die Augen Aller schauen zu dir empor, und gibst ihnen ihre Speise zu seiner Zeit. Auf-

וּגְבוּרַתְךָ יְגִידוּ: הַדָּר
 כְּבוֹד רְחוּמֶיךָ וְדַבְרֵי
 נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשֵׁיחָה: וְעֵזוֹן
 נֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ
 וּגְדֻלַּתֶךָ אֲסַפְּרָנָה: זְכֹר
 רַב טוֹבָה יִבְיְעוּ וְצַדִּיקְתֶּךָ
 יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם
 אַרְךָ אֲפִים וּגְדֹל־חֶסֶד:
 טוֹב יִי לְכֹל וְרַחֲמֵי עַל
 כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדֶךָ
 כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וְיַחֲסִידֶיךָ
 יְבָרְכוּךָ: כְּבוֹד
 מַלְכוּתֶךָ יֹאמְרוּ
 וּגְבוּרַתֶךָ יִדְבְּרוּ:
 לְהַזְדִּיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם
 גְּבוּרַתוֹ וְכְבוֹד הַדָּר
 מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתֶךָ
 מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים
 וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכָל־דּוֹר
 וְדוֹ: סוֹמֵךְ יִי לְכָל־
 הַנִּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־
 הַכַּפּוּפִים: עֵינֵי כָל
 אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן

thust du deine Hand und sättigst alles Lebendige seines Begehrs. Gerecht ist Gott in allen seinen Wegen, und huldvoll in all' seinem Thun. Nahe ist Gott Allen, die ihn rufen, Allen, die ihn anrufen mit Treue. Begehrt seiner Fürchtigen gewährt er, und ihren Ruf hört er, er hilft ihnen. Gott hütet all' die ihn lieben, aber all' die Frevler vertilgt er. Den Ruhm Gottes soll aussprechen mein Mund, und segnen alles Fleisch seinen heiligen Namen, der ewig und immer. Und wir wollen segnen Jah, der von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah.

Hallelujah. הללויה הללי.
Lobe, meine Seele, Gott. Ich will Gott loben in meinem Leben, saitenspielen dem Herrn in meinem Dasein. Vertraut nicht auf Vornehme, auf den Menschensohn, bei dem keine Hülfe: Ausgeht sein Ddem, er kehrt zurück zu seiner Erde; an dem Tage gehen unter Entwürfe. Glückselig der, des' Beistand der Gott Jakobs, des' Hoff-

לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ.
פּוֹתַח אֶת-יְדֶיךָ וּמִשְׁבִּיעַ
לְכָל-חַי רְצוֹן: צַדִּיק יי
בְּכָל-דַּרְכָיו וְחָסִיד בְּכָל-
מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יי לְכָל-
קֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר
יִקְרָאֵהוּ בְּאֵמֶת: רְצוֹן
יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה וְאֶת-
שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:
שׁוֹמֵר יי אֶת-כָּל-אֲהָבָיו
וְאֶת כָּל-הַדּוֹרְשָׁעִים
יִשְׁמִיד: תִּהְיֶה לְיִי יְדְבָר-
פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל-בָּשָׂר שֵׁם
קְדֹשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:
וְאֲנַחְנוּ נִבְרָךְ יְהִי מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

קמו הַקְּלוּיָהּ הַלְלוּ לִי נַפְשִׁי
אֶת יי: אֶהְלֵלָה יי בְּחַיִּי
אֲזַמְּרָה לְאֱלֹהֵי בְּעוֹדֵי יי:
אֵל תִּבְטְחוּ בַּגְּדִיבִים בְּבֶן
אָדָם שְׂאִין לוֹ תִשׁוּעָה:
תִּצְאָרוּחוֹ יִשָּׁב לְאֲדָמָתוֹ
בַּיּוֹם הַהוּא אֵל בְּדוֹ

nung auf Gott, seinen Herrn; Der gemacht Erd' und Himmel, das Meer und Alles was darin; der die Treue bewahrt in Ewigkeit; der Recht thuet den Bedrückten, Brod gibt den Hungrigen, Gott, der löst die Gefesselten; Gott öffnet die Augen der Blinden, Gott richtet auf die Gebeugten, Gott liebt die Gerechten; Gott behütet die Fremdlinge, Wais' und Witwe erhält er, und den Weg der Frevler krümmt er. Herrschen wird Gott in Ewigkeit, dein Herr, Zion, in alle Geschlechter. Hallelujah.

כי הללויה Hallelujah.
Denn schön ist's, unserem Herrn zu spielen; lieblich geziemend der Lobgesang. Gott baut Jeruschalajim, die Verstoßenen Israels sammelt er. Er heilet die gebrochenen Herzen und leget ihren Wunden Verband an. Er zählt die Zahl der Sterne, ihnen Allen nenut er Namen. Groß ist unser Herr und mächtig an Kraft, und seiner Einsicht keine Zahl. Er

עֲשֵׂה נִתְיוֹ: אֲשֶׁר יִשְׂאֵל
יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׁבְרוֹ עַל יי
אֱלֹהָיו: עֲשֵׂה שָׁמַיִם
וְאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל
אֲשֶׁר בָּם הַשֹּׁמֵר אֶמְת
לְעוֹלָם: עֲשֵׂה מִשְׁפַּט
לְעֹשִׂיקִים נִתַּן לַיהוָה
לְרַעֲבִים יי מִתִּיר אֲסוּרִים
יי פִּקַּח עוֹרִים יי זִקָּה
בְּפוֹפִים יי אֲהַב צַדִּיקִים:
יי שֹׁמֵר אֶת גְּרִים יִתּוֹם
וְאֶלְמָנָה יַעֲוִד וְדָרַךְ
רַשְׁעִים יַעֲוִת: יִמְלֹךְ יי
לְעוֹלָם אֱלֹהֵי צִיּוֹן לְדוֹר
וְדוֹר הַלְלוּיָהּ:

קמז הַלְלוּיָהּ בִּי מִזֶּבֶד
זְמִרָה אֱלֹהֵינוּ בִּי גְעִים
גְּאוּרָה תְהִלָּה: בּוֹנֵה
יְרוּשָׁלַם יי גְּדַחֵי יִשְׂרָאֵל
יִבְנֵם: הָרוּפָא לְשִׁבּוּרֵי
לֵב וּמַחֲבֵשׁ לְעַצְבוֹתָם:
מוֹנֵה מִסְפָּר לְכוֹכָבִים
לְבָבָם שְׁמוֹת יִקְרָא גְדוֹל

erhält die Gebeugten, — Gott, — erniedrigt Frevler bis zur Erde. Stimmt an dem Gotte mit Danklied, spielet unserem Herrn mit Harfen. Der die Himmel bedeckt mit Wolken, der bereitet der Erde Regen, der sprossen läffet die Berge Gras. Der dem Viehe gibt seine Nahrung, den jungen Raben, welche rufen. Nicht an des Rosses Stärke hat er Lust, nicht an des Mannes Schenkel Freude. Freude hat Gott an seinen Fürchtigen, an denen, die seiner harren. Preise, Seruschalajim, Gott! lobe deinen Herrn, Zion. Denn er hat befestigt die Kiegel deiner Thore, gesegnet deine Söhne in deiner Mitte; Der zu deiner Grenze gesetzt Frieden, mit dem Marke des Waizens sättigt er dich. Der sendet sein Wort zur Erde, in schnellem Fluge läuft sein Geheiß. Der Schnee gibt, wie Wollflocken, Reif wie Asche, streuet er; er wirft sein Eis, wie Stücke; vor seinem Froste wer besteht? Er sendet sein Wort und

אֲדַגִּינוּ וְרַב כַּח לְתַבּוּנָתוֹ
 אִין מִסְפָּר: מְעוֹדֵד עֲנֹוִים
 יי מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי
 אָרֶץ: עֲנֹו לֵי בְּתוֹדָה
 זָמְרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְּכִנּוֹר:
 הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעָבִים
 הַמְכִּין לְאָרֶץ מָטָר
 הַמְצַמִּיחַ הָרִים חֲצִיר:
 נֹוֹתָן לְבַהֲמָה לְחֶמְהָ
 לְבָנֵי עֹדֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ:
 לֹא בְּגִבּוֹרַת הַסּוּם יִחַפֵּץ
 לֹא בְּשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה:
 רוֹצֶה יי אֶת יִרְאֵיו אֶת
 הַמִּיֶּחֱלִים לְחֶסְדּוֹ: שֶׁבַחֵי
 יְרוּשָׁלַם אֶת יי הַלְלֵי
 אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן: כִּי חִזַּק
 בְּרִיחֵי שַׁעְרֶיךָ בִּרְךָ בְּנֵיךָ
 בְּקִרְבֶּךָ: הַשָּׁם גְּבוּלֶךָ
 שָׁלוֹם חֶדֶב חַטִּיִּם
 יִשְׁבִּיעֶךָ: הַשִּׁדָּח אִמְרָתוֹ
 אָרֶץ עַד מְהֵרָה יִרְוֶץ
 דְּבָרוֹ: הַנּוֹתָן שֶׁלֵּג כְּצֶמֶר
 כְּפֹר כְּאֵפֶר יִפְזֹר:

macht sie schmelzen, läßt wehen seinen Wind, Wasser rinnen. Er kündigt seine Worte an Jakob, seine Sagen und Rechte an Israel. Nicht that er also irgend einem Volke, und seine Rechte kennen sie nicht. Hallelujah.

Hallelujah הללויה הללו את
 Lobet Gott aus dem Himmeln, lobet ihn in den Höhen. Lobet ihn all seine Engel, lobet ihn, all seine Heere. Lobet ihn, Sonn' und Mond, lobet ihn, all ihr Sterne des Lichts. Lobet ihn Himmel der Himmel, und ihr Wasser, die über den Himmeln. Loben sie den Namen Gottes; denn er gebot, und sie waren erschaffen; und stellte sie fest für immer, auf ewig; ein Gesetz hat er gegeben und übertritt es nicht. Lobet Gott aus der Erde, ihr Meerungehüme und alle Tiefen: Feuer und Hagel, Schnee und Dunst, Sturmwind, der sein Wort vollführt; ihr Berg' und alle Hügel, Frucht bäume und alle Zedern, Gewild und alles Vieh,

מְשַׁלֵּיךְ קָרְחוֹ כְּפִתִּים
 לְפָנַי קָרְתוּ מִי יַעֲמֹד:
 יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסּוּ יֹשְׁבֵי
 רוּחוֹ יִזְלוּ מֵיָם: מִגִּיד
 דְּבָרָיו לֵי עַקֵּב הַקָּיֹו
 וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא
 עָשָׂה בֵּן לְכֹל גּוֹי
 וּמִשְׁפָּטִים בָּל יִדְעוּם
 הַלְלוּיָהּ:

קמה הללויה | הללו
 אֶת יי מִן הַשָּׁמַיִם
 הַלְלוּהוּ בַּמַּרוֹמִים:
 הַלְלוּהוּ כָּל־מַלְאָכָיו
 הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאוֹ
 הַלְלוּהוּ שֶׁשֶׁשׁ וַיְרַח
 הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי אֹר:
 הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
 וְהַמַּיִם אֲשֶׁר | מֵעַל
 הַשָּׁמַיִם: יִהְלְלוּ אֶת־
 שֵׁם יי. כִּי הוּא צְוָה
 וַנְּבְרָאוּ: וַיַּעֲמִדֵם לְעַד
 לְעוֹלָם חֵק־נָתַן וְלֹא
 יַעֲבֹר: הַלְלוּ אֶת־יי מִז־

Gewürm, und beschwingte
 Vögel, Könige der Erde
 und alle Nationen, Fürsten
 und alle Richter der Erde,
 Jünglinge sammt Jungfrauen
 Greise sammt Knaben.
 Mögen sie loben den Namen
 Gottes, denn sein Nam' al-
 lein ist erhaben; sein Glanz
 über Himmel und Erde. Und
 er erhöhet das Horn seinem
 Volke, Lob all seinen From-
 men, den Kindern Israel,
 dem Volke, das ihm nahe.
 Hallelujah.

Hallelujah הללויה שירו
 Singet Gott einen neuen
 Sang, seinen Ruhm in
 der Versammlung der From-
 men. Freue sich Israel an
 seinem Schöpfer, dir Söhne
 Sijons müssen jubeln in ih-
 rem Könige; preisen seinen
 Namen in Reigentanz, mit
 Pauk' und Harf' ihm sai-
 tenspielen. Denn Wohlge-
 fallen hat Gott an seinem
 Volke, er schmückt die Ge-

הָאָרֶץ. הַבְּנִיִּים וְכָל--
 הַתְּהוֹמוֹת: אֵשׁ וּבְרָד שֶׁלֵּג
 וְקִישׁוֹר. רוּחַ סַעֲרָה
 עֹשֶׂה דְבָרוֹ: הַהָרִים
 וְכָל-גְּבֻעוֹת. עֵץ פְּרִי
 וְכָל-אֲרָזִים: הַחַיָּה וְכָל-
 בְּהֵמָה. רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר
 כָּנָף: מַלְכֵי-אֶרֶץ וְכָל-
 לְאֻמִּים. שָׂרִים וְכָל--
 שִׁפְטֵי אֶרֶץ: בַּחֹרִים
 וְגַם-בְּתוֹלוֹת. זִקְנִים
 עִם-נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת-
 שֵׁם יי כִּי-נִשְׁבַּח שְׁמוֹ
 לְבָדוֹ. הוֹדוּ עַל-אֶרֶץ
 וּשְׁמַיִם: וַיֵּרָם קִרְן אֲלֵעָמוֹ
 תִּהְיֶה לְכָל-חֲסִידָיו.
 לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קוֹרְבֵי
 הַלְלוּיָהּ:

קמט הללויה שירו ליי
 שיר חדש תה לרתו
 בקהל חסידים: ישמח
 ישראל בעשיו בני ציון
 יגילו במלכום: יהללו

beugten mit Heil. Es jubeln die Frommen in Ehre, jauchzen auf ihren Lagern; die Erhebungen Gottes in ihrer Kehle, und zweischneidiges Schwert in ihrer Hand, Rache zu üben an den Völkern, Strafen an den Nationen; ihre Könige zu binden mit Fesseln und ihre Gelehrten mit eisernen Banden, an ihnen Recht zu üben, das vorgeschrieben. Eine Zier ist er all seinen Frommen. Hallelujah.

Hallelujah הללויה הללויה
 Lobet Gott in seinem Heiligthume, lobet ihn im Firmament seiner Macht; lobet ihn mit seinen Wundern, lobet ihn nach der Fülle seiner Größe. Lobet ihn mit dem Hall der Posaune, lobet ihn mit Psalter und Harfe. Lobet ihn mit Pauk' und Reigen, lobet ihn mit Sattenspiel und Zither; lobet ihn mit klingenden

שָׁמוּ בְּמַחֹל בְּתוֹף וּכְנֹר
 יִזְמְרוּ לוֹ: כִּי רוּצָה יי
 בַּעֲמוּ יִפְאֵר עַנּוּיִם
 בִּישׁוּעָה: יַעֲלוּ חֲסִידִים
 בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל
 מִשְׁכְּבוֹתָם: רוּמְמוֹת אֱל
 בְּגִרוֹנָם וְחָרַב פִּיפְיוֹת
 בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נִקְמָה
 בְּגוֹיִם תּוֹכְחוֹת בְּלְאֻמִּים:
 לְאָסוּר מַלְכֵיהֶם בְּזֻקִים
 וְנִגְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בְרִזָּל:
 לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט
 כְּתוֹב. הָדָר הוּא לְכָל
 חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:
 ק הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ-אֱל
 בְּקֹדֶשׁוֹ. הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ
 עֲזוֹ: הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו.
 הַלְלוּהוּ כָּרֹב גְּדֻלוֹ:
 הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר.
 הַלְלוּהוּ בְּנִגְלוֹ וּכְנֹר:
 הַלְלוּהוּ בְּתוֹף וּמַחֹל.
 הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִנּוּב:
 הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי-שִׁמְעַ.

Schalmeien, lobet ihn mit lärmenden Schalmeien. Aller Odem lobe den Herrn. Hallelujah.

Gebenedeit ist Gott in Ewigkeit. Amen und Amen. Gebenedeit Gott von Zion aus, der in Jeruschalajim thronet. Hallelujah. Gebenedeit Gott, der Herr, Israels Herr, der allein Wunder schafft; und gebenedeit sein herrlicher Name in Ewigkeit. Und seiner Herrlichkeit erfülle sich die ganze Erde. Amen und Amen.

David benedete den Ewigen vor den Augen der ganzen Versammlung, und sprach: Gebenedeiet hast du, Ewiger, Herr Israels, unsers Vaters, von Ewigkeit zu Ewigkeit. Dein, Ewiger, ist die Größe, die Stärke, die Herrlichkeit, der Sieg und die Majestät, ja Alles im Himmel und auf Erden; dein Reich ist das, und du bist erhaben über Alles als Haupt. Und der Reichthum und die Würde kommt von dir, und du waltest über Alles. In deiner Hand ist die

הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי תְרוּעָה:
כָּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְהוָה
הַלְלוּיָהוּ: כִּי הוֹדוּ יְהוָה:

בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן
וְאָמֵן: בְּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן
שֹׁכֵן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהוּ:
בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל עָשָׂה נִפְלְאוֹת
לְבָדּוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
לְעוֹלָם וַיְמַלֵּא כְבוֹדוֹ
אֶת כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן
וְאָמֵן:

וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת־יְיָ לְעֵינָיו
כָּל־הַקְּהָל. וַיֹּאמֶר דָּוִד
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֱבֹיֵנוּ מֵעוֹלָם
וְעַד־עוֹלָם: לָהּ יְיָ
הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה
וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצְחָה
וְהַהוֹד כִּי־כָל בְּשָׁמַיִם
וּבָאָרֶץ לָהּ יְיָ הַמַּמְלָכָה
וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל
לְרֹאשׁ: וְהַעֲשֶׂר וְהַכְּבוֹד

Macht und die Stärke, und in deiner Hand ist es, Alles groß und mächtig zu machen. Und nun danken wir dir, o Herr! und lobpreisen den Namen deiner Herrlichkeit. Du, o Ewiger, allein hast gemacht die Himmel und die Himmel der Himmel mit allen ihren Heeren, die Erde, mit Allem was darauf ist, die Meere mit Allem was darin, und du erhältst Alles, und des Himmels Heere bücken sich dir. Du bist es, Ewiger, der Gott, der du den Abram erkoren, und ihn aus Urkasdim geführt, und ihm den Namen Abraham gegeben. Du fandest sein Herz treu vor dir und stiftetest den Bund mit ihm, das Land des Kenaani, Chitti, Emori, Beriffi, Zebussi und Girgasschi seinen Nachkommen zu geben; und du erfülltest deine Verheißung, denn du bist gerecht. Und du sahst das Elend unserer Väter in

מִלְפָּנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל
בְּכֹל. וּבִידֶךָ כַּח וּגְבוּרָה
וּבִידֶךָ לְגִדּוֹל וּלְחִזּוֹק
לְכֹל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ
מוֹדִים אֲנֵחֲנוּ לָךְ.
וּמְהֵרָה לְלִים לְשֵׁם
תְּפִאֲרֹתֶיךָ: אַתָּה הוּא
” לְבַדְּךָ אַתָּה עֹשֶׂית
אֶת־הַשָּׁמַיִם שָׁמַי
הַשָּׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם
הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ
הַיָּמִים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם
וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־כָּל־ם.
וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לָךְ
מִשְׁתַּחֲוִים: אַתָּה הוּא יי
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ
בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר
כַּשְׁדִּים. וְשָׁמַתְּ שָׁמוֹ
אֲבָרָהֶם: וּמִצַּאתְּ אֶת־
לְבָבוֹ נֶאֱמַן לְפָנֶיךָ:
וְכָרוֹת עָמוֹ הַבְּרִית
לָתֵת אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
הַחַתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי

Mizrim, und ihren Jammer hörtest du am Schilfmeer, und thatest Zeichen und Wunder an Pharao und all seinen Knechten und allem Volke seines Landes; denn du wußtest, daß sie gefrevelt gegen sie, und schafftest dir Ruhm, wie an dem heutigen Tage. Und das Meer hast du vor ihnen gespalten, daß sie mitten durchs Meer in Trockenem gingen, und ihre Verfolger warfst du in die Tiefen, wie Steine in mächtige Fluthen.

„Und der Ewige rettete an demselben Tage das Volk Israel von der Hand Mizrajims, und Israel sah Mizrajim todt am Ufer des Meeres. Als nun Israel die große Macht sah, welche der Ewige an den Mizrajim ausgeübt, da fürchtete das Volk den Ewigen, und glaubte an den Ewigen und an Moscheh seinen Knecht.“

וְהַיְבוּסִי וְהַגְרָגְשִׁי לָתֵת
 לְזָרְעוֹ וְתַקַּם אֶת דְּבָרֶיךָ
 כִּי צַדִּיק אַתָּה: וְתִרְאֶה
 אֶת עָנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם
 וְאֵת זַעֲקָתָם שְׁמַעְתָּ עַל
 יַם סוּף: וְתִתֵּן אֹתָם
 וּמִפְתִּיּוֹם בְּפָרְעָה וּבְכָל
 עַבְדָּיו וּבְכָל עַם אֶרְצוֹ
 כִּי יִדְעָתָּ כִּי הִזִּידוּ עֲלֵיהֶם
 וְתַעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם
 הַזֶּה: וְהָיָה בְּקִעְתָּ
 לְפָנֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ
 הַיָּם בַּיַּבֶּשֶׁה וְאֵת
 רֹדְפֵיהֶם הוֹשַׁלְתָּ
 בְּמִצּוֹלַת כְּמוֹ-אֶבֶן בְּמַיִם
 עֲזִיּוֹם:

וַיִּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-
 יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם וַיִּרְאֶה
 יִשְׂרָאֵל אֶת-מִצְרַיִם מֵתֵ-עַד-
 שִׁפְתַּי הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת-
 יַד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
 בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעָם אֶת-
 יְהוָה וַיֵּאֱמִינוּ בִּיהוָה וּבְמֹשֶׁה
 עַבְדּוֹ:

„Damals sang Moscheh und die Kinder Israels dieses Lied dem Ewigen, und sprachen also: Singen will ich dem Ewigen, denn mit Hoheit hat er sich erhoben; Rosß und Reiter hat er geschleubert ins Meer. Mein Sieg und mein Sang ist Jah, er war meine Rettung; der ist meine Macht, und ich will seine Schöne preisen, der Gott meines Vaters, und ich will ihn erheben. Der Ewige ist ein Mann des Krieges, der Ewige — das ist sein Name. Wagen Pharaos und seine Macht hat er geschleubert ins Meer, und der Ausbund seiner Wagenkämpfer wurde versenkt ins Schilfmeer. Fluthen bedeckten sie; sie fuhren hinunter gleich wie ein Stein. Deine Rechte Ewiger, prangend in Stärke, deine Rechte, Ewiger, zerschmettert den Feind. Und in der Größe deiner Hoheit hast du niedergedrückt deine Gegner, du hast losgelassen deine Zornfluth, sie hat sie verzehrt wie Stoppeln. Und durch den Hauch deiner Nase thürmten sich Gewässer, stand wie ein Damm Fließendes, gerannen die Fluthen im Herzen des Meers. Der Feind sprach: „Ich jage nach, erreiche, theile Beute; an ihnen erfassen soll meine Gier; zücken will ich mein Schwert, vertilgen soll sie meine Hand. Du hauchtest mit deinem Odem, da bedeckte sie das Meer; sie rollten wie Blei in die gewaltigen Wasser. Wer ist gleich dir unter den Mächten, Ewiger, wer ist gleich dir, prangend in Heiligkeit, furchtbar an Ruhm, Wunderthäter. Du strecktest deine Rechte, die Erde verschlang sie. Du führst mit deiner Gnade das Volk, so du erlösest; du leitest es mit deiner

אֶזְיִשׁוּר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה
וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר אֲשִׁירָה לַיהוָה
כִּי־גָאָה גָאָה סוּס וְרִכְבּוֹ
רָמָה בַּיָּם: עֵזִי וְזִמְרַתִּי יְהוָה
וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי
וַאֲנוּהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וְאֶרְמָמְנֵהוּ:
יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ:
מִרְכַּבַּת פָּרְעֹה וַחֲיָקוֹ יִרְדּוּ
בַּיָּם וּמִבְּחַר שְׁלֹשֵׁי מִבְּעֵי
בַּיָּם־סוּף: תִּהְיֶה יָבֵשׁ יָבֵשׁ
יָרְדוּ בַמַּצֹּלֹת כַּמֶּזֶל־אֲבָן:
יְמִינֶךָ יְהוָה נִאֲדָרִי בְּכַח יְמִינֶךָ
יְהוָה תִּרְעֵץ אֹיֵב: וּכְלַב
גָּאוֹנֶךָ תִּהְרַס קַמֶּיךָ תִּשְׁלַח
חֲרָבֶךָ יֹאכְלֵמוּ בְּקֶשׁ: וּבְרִוּחַ
אֲפִידֶךָ גַּעְרֵמוּ מִיָּם נִצְבּוּ כַּמֶּזֶל־
נָד נִזְלִים קִפְאוּ תִהְיֶה בְּלִב־
יָם: אָמַר אֹיֵב אֲרֹדֶךָ אֲשִׁיג
אֲחַלֵּק שְׁלָל תִּמְלֹאמוּ נַפְשֵׁי
אֲרִיק חֲרָבִי תִזְרִישְׁמוּ יָדֵי:
נִשְׁפָּת בְּרוּחֶךָ בְּסָמוּיָם צָדְלוּ
כְּעוֹפֹת בְּמַיִם אֲדִירִים: מִי־
כְּמַכָּה בְּאֵלֹם יְהוָה מִי כְּמַכָּה
נִאֲדָר בְּקֹדֶשׁ נִזְרָא תִהְלֹל
עֲשֵׂה־פִקְדָּאֵ: נְטִייתִי יְמִינֶךָ
תִּכְלַעְמוּ אֲרִיץ: נְחִית בַּחֲסִידֶךָ

Macht zur Wohnung deines Heiligthums. Es hören's die Völker, sie beben: Zittern ergreift die Bewohner Beleschet. Da erschrecken die Stammfürsten Edom's, die mächtigen Moab's, sie ergreift Beben; vor Angst aufgelöst sind alle Bewohner Kanaan's. Es falle über sie Schrecken und Angst; an der Größe deines Armes erstarren sie wie Stein; bis hinübergezogen dein Volk, Ewiger, bis hinübergezogen das Volk, so du geeignet. Bis du sie gebracht und eingepflanzt auf den Berg deines Eigenthums, die Stätte, die zu deinem Sitze du gemacht, Ewiger, das Heiligthum, Herr, das deine Hände eingerichtet. Der Ewige wird König sein immer und ewig!“ „Denn des Ewigen ist das Reich und die Herrschaft unter den Völkern; Erretter werden hin auf steigen, auf Sijons Berg, das Gebirg Esav's zu richten, dann wird das Reich des Ewigen sein. Der Ewige wird König sein über die ganze Erde; dann wird der Ewige als einig sein und sein Name einig.“

Wie es in deiner Thora heißt: Höre Israel, der Ewige, unser Gott, ist ein einiges, ewiges Wesen.

נשמת Der Obem alles Lebendigen benedeie deinen Namen, Ewiger unser Herr! der Hauch alles Fleisches preise und erhebe dein Andenken

עם-זו גאֹלֶת נְהַלְתָּ בְּעֵזָה אֶל-
 נֹוֹה קְדֻשָּׁה: שָׁמְעוּ עַמִּים יְרֵגוּן
 חֵיל אֲחֹז יִשְׁבִי פְלִשְׁתִּי: אִז
 נִבְהַלּוּ אֱלֹופֵי אֲדוֹם אֵילֵי מוֹאָב
 יֵאֲחֹזוּ רָעַד נִמְגּוּ כָּל יֹשְׁבֵי
 כְּנָעַן: תִּפֹּל עַדֵיהֶם אֵימַתָּה
 וּפָחַד בְּגִדְלֵךְ זִרְעֶךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן
 עַד-יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה עַד-יַעֲבֹר
 עִם-זו קִנִּיתָ: תִּבְאָמוּ וְתִשְׁעַמּוּ
 בְּהַר נִחְלַתְךָ מִכּוֹן לְשִׁבְתְּךָ
 פְּעֻלַת יְהוָה מִקֹּדֶשׁ אֲדֹנָי
 בּוֹנֵנוּ יְדִיד: יְהוָה | יִמְלֹךְ
 לְעוֹלָם וָעֶד: יי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם
 וָעֶד: כִּי לֵי הַמְּלוּכָה וּמִשְׁלַ
 בְּגוֹיִם: וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן
 לְשַׁפֵּט אֶת-הַר-עֵשׂוֹ וְהִיתָה
 לֵי הַמְּלוּכָה: וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ
 עַל-כָּל-הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא
 יְהִי יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

(ובתורה כתוב לאמר שמע ישראל יי אלהינו יי אחד)

נשמת כל חי תברך
 את שמך יי אלהינו.
 ורוח כל בשר תפאור
 ותרומם זכרך מלכנו
 תמיד. מן העולם ועד

beständig, unser König! von Ewigkeit zu Ewigkeit bist du der Allmächtige, und außer dir haben wir keinen König, keinen Erlöser und Retter. Du befreiest und rettest uns, erhältst und erbarmst dich unser in jeder Zeit der Angst und Noth, wir haben außer dir keinen König. Gott der Vorwelt und Gott der Nachwelt! Herr aller Wesen, Urheber aller Geschöpfe, du gepriesen durch die Menge Loblieder, der du leitest die Welt mit Gnade, und die Geschöpfe mit Barmherzigkeit. Und der Ewige schlummert nie und schläft nimmer, der du Schlafende erweckest, und Schlummernde in's Leben rufft, Sprachlosen Rede verleihest, und Gebundene entsestest, Fallende stüttest und Gebeugte aufrichtest. — Dir allein spenden wir Dank. Wäre unser Mund voll von Dankliedern wie das Meer, und unsere Zunge von Saugen wie das Brausen der Meereswogen, und unsere Lippen von Preis wie die Räume des Firmaments ver-

הָעוֹלָם אַתָּה אֱלֹהִים
וּמִבְּלִעְדֵיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ
גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה וּמַצִּיל
וּמַפְרֵנֶם וּמְרַחֵם בְּכָל
עֵת צָרָה וְצוּקָה אֵין לָנוּ
מֶלֶךְ אֱלֹהִים אַתָּה: אֱלֹהֵי
הָרְאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים.
אֱלֹהֵי כָל בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל
תּוֹקְדוֹת הַמְהַלְלֵי בְרַב
דְּהַתְּשַׁבַּח וְרַתְּהַמְנִיג
עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו
בְּרַחֲמִים: וַיִּי לֹא יָנוּם
וְרֵא יִישָׁן. הַמְעוֹרֵר
יְשׁוּנִים וְהַמְקִיץ נִרְדָּמִים
וְהַמְשִׁיחַ אֱלֹהִים.
וְהַמְתִּיר אֲסוּרִים
וְהַמְזַמֵּךְ נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵק
בְּפוֹפִים. לֵךְ לְבִדְךָ
אֲנַחְנוּ מוֹדִים. אֱלֹהֵי
פִינוּ מִלֵּא שִׁירָה בֵּינֵם.
וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה. כְּדֵמוֹן
בְּלִיו. וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שִׁבַּח
בְּמִרְחַבֵי רְקִיעַ. וְעֵינֵינוּ

breitet, und leuchteten unsere Augen gleich der Sonne und dem Monde, wären unsere Hände wie der Adler Fittige unter dem Himmel ausgebreitet, und wären unsere Füße so schnell, wie die leichtfüßigen Rehe; wir vermöchten nicht, dir, Ewiger, unser und unserer Väter Herr, zu danken und deinen Namen zu beneiden für eine von den Tausenden und Miriaden Wohlthaten, die du unsern Vätern und uns erzeugt hast. Du Ewiger unser Herr! hast uns aus Aegypten erlöst und uns aus dem Sklavenhause befreiet, in Hungersnoth gespeiset, und mit Fülle gesättiget, vom Schwerte uns errettet, der Pest entzogen, und vor Bösen und schweren Krankheiten uns bewahrt.

עַד הַנְּהָ עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ. וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֶסְדֶיךָ וְאֵל תַּשְׁשֵׁנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְנִצָּחַ: עַל בֶּן אֲבָרִים שִׁפְלָגָת בָּנוּ. וְרוּחַ וּנְשָׁמָה

עַד הַנְּהָ עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ. וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֶסְדֶיךָ וְאֵל תַּשְׁשֵׁנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְנִצָּחַ: עַל בֶּן אֲבָרִים שִׁפְלָגָת בָּנוּ. וְרוּחַ וּנְשָׁמָה

עַד הַנְּהָ עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ. וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֶסְדֶיךָ וְאֵל תַּשְׁשֵׁנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְנִצָּחַ: עַל בֶּן אֲבָרִים שִׁפְלָגָת בָּנוּ. וְרוּחַ וּנְשָׁמָה

מֵאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִיְרָח. וַיְדִינוּ פְרוּשׁוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם. וְרָגְלָנוּ קְלוֹרָת כְּאַיִלוֹת: אֵינן אֲנוּ מִסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַהֲבֵי אֲבוֹתֵינוּ. וְלִבְרַךְ אֶת שִׁמְךָ. עַל אַחַת מֵאַלְפֵי אֵלֶּף אֵלֶּף אֵלֶּפִים וְרַבֵּי רַבְבוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ: מִמִּצְרַיִם גְּאֻלָּתָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. כְּרָעַב זָנַתָּנוּ. וּבְשָׁבַע כָּל־כָּל־תָּנוּ. מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ. וּמִדְּבַר מַלְטָתָנוּ. וּמִחֲלָיִם רָעִים וּנְאֻמָּנִים דִּלִּיתָנוּ.

עַד הַנְּהָ עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ. וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֶסְדֶיךָ וְאֵל תַּשְׁשֵׁנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְנִצָּחַ: עַל בֶּן אֲבָרִים שִׁפְלָגָת בָּנוּ. וְרוּחַ וּנְשָׁמָה

und diese Zunge, die du uns
unserm Munde verliehen hast,
diese alle sollen dich loben,
benedeien, preisen, rühmen, er-
höhen, verherrlichen, heiligen
deinen Namen, unserm König
huldigen. Jeder Mund soll dir
danken, jede Zunge dir schwö-
ren, jedes Knie vor dir sich
beugen, jedes Hohe dir sich bü-
cken, jedes Herz dich verehren,
und jedes Innere dich verehren,
und jede Niere deinem Namen
lobsingen, so wie geschrieben:
Alle meine Glieder sprechen:
Ewiger! wer ist wie du?
Du rettetest den Bedrängten
von den Uebermächtigen, und
den Dürftigen und Armen von
einem Räuber. Wer ist dir
ähnlich? Wer ist dir gleich?
Wer darf sich mit dir messen?
Allmächtiger! Großer! All-
gewaltiger und Ehrfurchtsvol-
ler! Allerhöchstes Wesen!
das Himmel und Erde erschaf-
fen. Dich wollen wir loben,
preisen, rühmen, und wollen
benedeien deinen heiligen Na-
men. So sang David: Meine
Seele benedeie den Herrn, all
mein Inneres seinen heiligen
Namen.

שִׁנְפַחַת בְּאִפֵּינוּ וּלְשׁוֹן אֲשֶׁר
שָׁמַת בְּפִינוּ: הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ
וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיְרֹמְמוּ וַיַּעֲרִיצוּ
וַיִּקְדִּישׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת שְׁמֶךָ
מִלְּבָנוּ: כִּי כָל פֶּה לָּךְ יוֹדֶה.
וְכָל לְשׁוֹן לָּךְ תִּשְׁבַּע. וְכָל בֶּרֶךְ
לָּךְ תִּכְרַע. וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ
תִּשְׁתַּחֲוֶה: וְכָל לִבָּבוֹת יִירְאוּךָ.
וְכָל קֶרֶב וּכְלִיֹּת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ.
בְּדָבָר שִׁבְתוֹב כָּל עֲצָמוֹתַי
תֹּאמְרָנָה יי מִי כָמוֹךָ. מִצִּיל
עֲנִי מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ וְעֲנִי וְאֲבִיוֹן
מִגּוֹזְלוֹ:

מִי יִדְמָה לָּךְ וּמִי יִשׁוּהָ
לָּךְ וּמִי יַעֲרֶךְ לָּךְ הָאֵל
הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל
עֲלִיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ
גֹּהַל לָּךְ וּנְשִׁבַּחְךָ
וּנְפַאֲרְךָ וּנְבָרְךָ אֶת שֵׁם
קְדֻשֶׁךָ. בְּאִמּוֹר לְדוֹד
בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יי וְכָל
קֶרְבִי אֶת שֵׁם קְדֻשׁוֹ:

G o t t

Du bist allmächtig durch die Allgewalt deiner Kraft, groß durch die Herrlichkeit deines Namens, allgewaltig in Ewigkeit, und ehrfurchtbar durch deine furchtbaren Thaten.

Du der König! sitzend auf erhabenem und hohem Throne, thronet unendlich — Allerhöchster und Allerheiligster, sein Name. So heißt es: „Frohlocket ihr Gerechten in Gott! den Redlichen geziemt Lobpreis!“

Mit dem Munde der Redlichen wirst du hochgepriesen. Mit den Worten der Gerechten wirst du hochgelobt.

Mit der Zunge der Frommen wirst du hoherhoben.

In der Heiligen Mitte wirst du hochgeheilligt.

In den Versammlungen der Tausenden deines Volkes Israel wird mit Jubel verherrlicht dein Name, unser König, in jedem Geschlecht — denn dies ist die Pflicht aller Geschöpfe, vor dir, o Ewiger, unser und unserer Väter Gott, — zu danken, zu loben, zu rühmen, zu verherrlichen, zu erhöhen, zu huldigen, zu benedeien, zu würdigen und zu preisen, über die Sprüche, Lieder und Lobgesänge Davids, Sohn Dschaj, deines Knechtes, deines Gesalbten.

ה א ל

בְּתַעֲצוּמוֹת עֲזָךְ. הַגְּדוֹל
בְּכְבוֹד שְׁמֶךָ. הַגְּבוֹר לְנִצְחָה
וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ:

הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַם וְנִשְׂא:

שׁוֹבֵן עַד מְרוֹם וְקְדוֹשׁ שְׁמוֹ. וּבְתוֹב
רַגְנוֹ צַדִּיקִים בְּיָי לְיִשְׂרָאֵל נִאֻוָּה תְהִלָּה:

בְּפִי יִשְׂרָאֵל תְּתַהַלֵּל:

וּבְדַבְרֵי צַדִּיקִים תְּתַבְרַךְ:

וּבְלִשׁוֹן חַסִּידִים תְּתַרְוַם:

וּבִקְרֹב קְדוֹשִׁים תְּתַקַּדֶשׁ:

וּבִמְקַהֲלוֹת רַבְּבוֹת

עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה

יִתְפַּאֵר שְׁמֶךָ מֶלֶךְ כְּנוֹ

בְּכָל דּוֹר וְדוֹר. שֶׁכֵּן

חֹבֶת כָּל-הַיְצוּרִים

לְפָנֶיךָ יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

אֲבוֹתֵינוּ. לְהוֹדוֹת

לְהַלֵּל לְשַׁבַּח לְפָאֵר

לְרוֹמַם לְהַדָּר לְבָרַךְ

לְעֹלָה וּלְקַלֵּם. עַל כָּל-

דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת

דָּוִד בֶּן-יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ:

Gepriesen sei dein Name in Ewigkeit, unser König, Gott! großer und heiliger Regent im Himmel und auf Erden. Ja, dir gebührt, Ewiger, unser und unserer Väter Gott, Lied und Lob, Ruhm und Gesang, Macht und Herrschaft, Sieg, Größe und Stärke, Preis und Herrlichkeit, Heiligkeit und Majestät, Benedelung und Dank von nun an und in Ewigkeit. Gebenedeiet sei, Ewiger! Gott und König, erhaben über Lobpreisungen, Gott der Danklieder, Herr der Wunder; der Wohlgefallen hat an Lobgesängen; König, Gott, Welterhalter!

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד
 מֶלְכֵנוּ הַיָּיָאֵל הַמֶּלֶךְ
 הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם
 וּבָאָרֶץ כִּי לָךְ נִאֲדָה יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שִׁיר וְשִׁבְחָה הַלֵּל
 וְזִמְרָה עִזּוֹ וּמְמִשְׁלָה
 נִצָּח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה
 תְּהִלָּה וְתִפְאֳרַת קְדוּשָׁה
 וּמְלִכוּת בְּרָכִיּוֹת
 וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד
 עוֹלָם: בְּרוּךְ אַתָּה יי
 אֱלֹהֵי הַגָּדוֹל בְּתִשְׁבָּחוֹת
 אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן
 הַנִּפְלְאוֹת הַבּוֹחֵר
 בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל
 חַי הָעוֹלָמִים:

וְעַתָּה יְגַדֵּל נָא כַח אֲדָנִי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְאָמֹר:

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הָיָה:

יְתַגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא בְרַעֲוִיתָהּ וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוֹן
 וּבְיָוִמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵנְלָא וּבְזִמְנָן קָרִיב. וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא:

יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ
 דְקִדְוִשׁא בְּרוּךְ הוּא לְעֵלְמָא מִן כָּל-בְּרַבְתָּא וְשִׁירְתָּא וְשִׁבְחָתָא וְנַחֲמָתָא
 דְאָמִירָן בְּעֵלְמָא. וְאָמְרוּ אָמֵן:

יוצר ליום ראשון של שבועות
 ט"ז בְּרָכוּ אֶת־יְיָ הַמְּבָרֵךְ :

יְתִבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ
 מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן
 וּמְבַלְעֵדָיו אֵין אֱלֹהִים: סָלוּ לְרִכְבּ בְּעֶרְבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעֲלוּ קַנְיֵינוּ
 וְשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתִהְיֶה: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרֵךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

קטל בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

Gebendezeit sei,
 Ewiger, unser Gott, König der
 Welt, Bildner des Lichts und
 Schöpfer der Finsterniß; der
 Friede stiftet und das All
 geschaffen.

אור Das Uelicht barg er in des
 Lebens Schatz. Er sprach, und Licht
 entstand aus dem Dunkel!

Mich hat der Herr ge-
 pflaget, bei ihm hatte ich mein
 Lager, mich gab er preis dem
 Menschen, der Ewige, mein
 Schöpfer! Als er entwarf
 den Weltbau, vertraut' er
 seinen Willen mir, seines
 Schoßes Liebling, dem Erst-
 linge seiner Schöpfung. An
 seinen Tritt gebunden, wohnt
 ich in seinem Schatten; an
 ihn, ward ich gefesselt, vor
 seiner Werke Ursprung. Noch
 barg er meine Lehren, zum
 Heile meiner Freunde, ich
 blieb geheime Weisheit, seit
 dem die Welt entstanden.
 Mein Inneres zu entfalten,

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר
 וּבוֹרֵא חֲשֵׁךְ עֲשֵׂה שְׁלוֹם
 וּבוֹרֵא אֶת־הַכּוֹל:

אור עוֹלָם בְּאוֹצֵר חַיִּים.
 אורות מֵאֵפֶל אָמַר וַיְהִי.
 אֲדוֹן אֲמִנֵּנִי. אֲצִלוֹ שְׁכֻנֵּי.
 אָדָם הִקְנֵנִי. יְיָ קִנְנִי. בְּנִין
 בְּעֶרְכוֹ. בִּי עֵץ צַרְכוֹ.
 בְּשַׁעֲשׂוֹעַ בְּרָכוֹ. רֵאשִׁית
 דְּרָכּוֹ: גִּשְׁתִּי לְרִגְלָיו. גְּרָתִי
 בְּצִלּוֹ. גַּעְגּוּעֵי עָלָיו. קָדָם
 מִפְּעֻלָּיו: דָּתוֹתֵי עֲלָם. דוּדֵי
 לְהוֹעִילָם. דַּעַת הַנֶּעְלָם. מֵאוֹ
 מֵעוֹלָם: הִגִּי לְאֵרוֹשׁ. הַמְזַקֵּק
 לְפָרוֹשׁ. הַנְּפָלֵא קְדָרוֹשׁ.
 נִסְכָּתִי מֵרֵאשׁ: וְאֶהְיֶה בְּעֶרְיָן.
 וְשַׁעֲשׂוֹעֵי יָרֵן. וְקִדְמֵנִי בְּמָרְץ:

das Reinste zu erklären, das Höchste zu ergründen, ist meine Urbestimmung. Mein Wohnort ist der Himmel, mein Zeitvertreib gefällig, er schuf mich früh mit Anmuth, vor allen Erdgeschöpfen. Geschmückt bin ich mit Reinheit, mit Klarheit durchgewoben; das spricht zu meinem Ruhme, mein unerforschlich Wesen. Geheimniß der Zeiten, des Raums, der Weltenreiche, er grub in mir dies alles bevor Gedanken spielten. Die weite Himmelswölbung, die Feuer-Wasser Geister, die wasserschwangern Wolken, sind spät nach mir entstanden. Entfaltet war mein Reichthum, fest standen meine Pfeiler, mit Teppiche umschmücket, bevor sich Berge senkten. Im Ganzen höchst vollendet, im Einzelnen vollkommen, und doch beschränkt im Umfang, entstand ich vor den Hügeln. — Mir gab er weise Einsicht, Genuß der reinsten Freude, ehe er des Erdballs Grenzen, und seinen Ruhm bestimmte. Befolgung meiner Lehren, ist Erbgut und Bestimmung, sonst hätt' er nicht den Urstoff, der Welten Stolz gebildet. Vom Glanz der Grundgesetze hat er auf Anmuthsgängen, mir mein Gebiet erleuchtet, als er die Himmel wölbte, Verborgenes mir zei-

מִקְדָּמִי אֶרֶץ: זוֹהַר נִבְלָלְתִּי
 זְכוֹרַת נִבְלָלְתִּי. זֹאת
 נִתְהַלְלְתִּי. בְּאֵין תְּהוֹמוֹת
 חוֹדְתִּי. חֶקֶר עֲוֹנוֹת. חָלַל
 וּמַעֲוֹנוֹת. חֶק בִּי עֲנִינֹת. בְּאֵין
 מַעֲנִינֹת: טְפוּחֵי שָׁמַיִם.
 טַפְסָרֵי אִשׁ וּמַיִם. טַרְמִנֵי
 יוֹמַיִם. נִכְבְּדֵי מַיִם: יְקָרוֹתֵי
 נִבְעוּ. יִתְדוֹתַי נִקְבְּעוּ.
 יְרִיעוֹתַי רַבְעוּ. בְּטָרָם חָרִים
 הִשְׁבְּעוּ. כָּלְלוֹת נִבְלָלְתִּי. בֵּין
 פָּרַט נִתְלַדְתִּי. כְּמַדְתִּי נִגְלַלְתִּי.
 לִפְנֵי גִבְעוֹת חוֹלְלֵתִי: לִי שֵׁת
 מוֹעֲצוֹת. לְדוּיָן בְּדִיצוֹת. לֹא
 עָשָׂה קְצוֹת. אֶרֶץ וְחוֹצוֹת:
 מְצוֹתַי דְּקַבֵּל. מָנָה וְהַקְּבֵל.
 מְדַבְּקִים לֹא גִבֵּל. וְרֹאשׁ
 עֲפָרוֹת תֵּיבֵל. נוֹי שְׁלֹשִׁים
 וְשֵׁתִים. נוֹעַם נְתִיבוֹתַיִם. נִהַר
 בִּי שְׁפָתַיִם. בְּהִכִּינוּ שָׁמַיִם:
 סְפוּנוֹת הָרְאֵנִי. סוֹדוֹ קָרְאֵנִי.
 סִמְךָ לְגֵאוֹנִי. שָׁם אָנִי: עֲצָתִי
 תַּחֲוֶק. עוֹלָם נִרְוֹג. עֲנֵד
 בְּמַחֲוֹג. בְּחֶקוֹ חוּג: פְּצוּמָה
 לְהוֹם. פֶּקֶד קוֹר וְחוּם. פִּלֵּם
 לְתַהוֹם. עַל פְּנֵי תַהוֹם:
 צוֹפֵיָה לְמַרְחָקִים. צִפְצוּפֵי

gend, mich sein Geheimniß nennend, hat seiner Hoheit nahe meinen Stand bestimmet Mein Rath war eine Weisung, den Gang der Welt zu leiten, die Zirkel recht gerundet, er fort bewegt im Kreise. Den Erdball zu beleben, herrscht wechselnd Kälte und Wärme, er wog des Abgrunds Tiefe, nach Maas der Oberfläche. Mein Blick schweift in die Fernen, mein Flüstern heut Ergößen, mein Gang er wanket nimmer, ist fest so wie die Himmel. Die stark sind nimmer wanken, die selbst im Dunkeln strahlen, sich fest in Fugen halten, mit Kraft in Höhen prangen. Es toben wild die Wogen, sie brechen am Gestade; dem Sande angefesselt hat er den Quell des Weltmeers. Versöhnet mit der Erde, prangt es in süßer Ruhe, ins Beet muß' es zurücke, denn er setzt ihm die Schranken. So ward die Welt gegründet, ihr Wesen ruht auf Weisheit, sie war vor allen Kräften, vor allen Elementen. Fest schlossen sich die Massen, voll innrer Kraftbewegung, gestärkt durch seine Wirkung, beschränkt durch seinen Willen. Und für der Erde Frommen, bahnt er den Gang der Schöpfung; ihr Wandel entfernt Unheil, seit der Erde Gründung.

וַאֲהִיָּה יִשְׂרָאֵל וְאֵלֹהֵינוּ יְהוָה

מְשַׁחֲקִים. צְעָדֵי לֹא דוֹחֲקִים.
בְּאַמְצוֹ שְׂחָקִים: קְבוּעֵם
מִזּוּז. קְדִירְתֵם לְחִזּוּז.
קְדִישְׁתֵם לְפִזּוּז. מִמַּעַל בְּעִזּוּז:
רוֹגְעִים בְּנִהוּם. רִגְבִים יְגִיהוּם.
רִתֵק חוּךְ לְתִהוּם. עֵינֹרֶת
תִּהוּם: שׁוּרֵה אֲרָקוּ. שִׁפְר
מִתְקוּ. שָׁב בְּהִנְתְּקוּ. בְּשׁוּמוֹ
לֵים חֵקוּ: תִּבֵּל בְּשִׁבְדָּלוּ.
תּוֹשִׁיָה שֶׁת שִׁבְלוּ. תְּכוּנִים
קָדָם מְלֵא. וּמִים לֹא: שְׁתוֹת
חֲבָרוּ: מְלוֹאֵם הַגְּבָרוּ.
עֲבוּדָתוֹ יִגְבָּרוּ. וּפְיוֹ לֹא
יַעֲבֹרוּ. מִן וְעַל נְאֻמֵי אֲרָץ.
בְּרִיתוֹ הַתְּרִץ. צִדְקָם חֲשׂוּךְ
קָרַץ. בְּחֹקוֹ מוֹסְדֵי אֲרָץ:

מִן וְאֵהִיָּה שְׂכוּנָה.

ק"ו בְּחֵבִיוֹן עִזּוֹ אֲרָמוֹן:

מִן אֲצִלוֹ מִיּוֹחֶדֶת.

ק"ו בְּתוֹךְ גְּנָזֵיוֹ לְטָמוֹן:

מִן אָמוֹן עֲמוּסָה.

ק"ו מְלוֹי מְצוֹת כְּרָמוֹן:

מִן וְאֵהִיָּה וְעוֹדָה. ק"ו

לְנִינֵי פִצְלָה לַח וְלוֹז וְעֶרְמוֹן:

in seinem glanzumzogenen
Palaste, war bei ihm aus-
gezeichnet, würdig unter sei-
nen Schätzen aufbewahrt
zu sein; war ein reichbela-
dener Zögling, wie ein
Granatapfel vollgefüllt —
mit Belehrung; ward dann
als Geschenk bestimmt den
Enkeln Jakobs.

שֶׁעָשׂוּעִים . נַחֲלִיאֵל מִתְּנָה
מִמְדָּבָר לְזִמּוֹן . יוֹם . בְּאוֹר
לְסִינֵי נֹחֲלֵי דַת אֲמוֹן . יוֹם
רָדוּ מִלְּאֲכֵי צְבָאוֹת בְּהִמּוֹן .
מִשְׁחָקָת . יְדִירוֹת עַד נִשְׁמַעַת
בְּפַעֲמוֹן . לְפָנָיו . צָגוּ מַלְכִים
בְּפָרֵשׁ בָּהּ תִּשְׁלַג בְּצִדְמוֹן .

בְּכָל עֵת . חֲשָׁכוּ מִיֹּשְׁרֵי מוֹאֵב וְעַמּוֹן . מִשְׁחָקָת . קִלְקִלוּן
פְּאָרָן וּבֹוֹז וְאֲדָמוֹן . בְּתַבֵּל . חֲמֻדוֹנֵי קַבְּלוֹנֵי הוֹלְכֵי יָלֵל
יִשְׁמוֹן . אֶרְצוֹ . זָרַח אֹרֵי וְנִדְרָף רִיחֵי פְּאֶפְרֶס־מוֹן .
וְשַׁעֲשַׁעֵי . קִדְשׁוֹ חוֹרֵב וְנִדְרוֹ תְּבוֹר וְחֶרְמוֹן . מִן אֶרֶץ
אֱלֹוֹהַ קְדֻשָּׁה וְכְבוֹד כֵּד יִשִּׁימוֹן . בְּנֵי . מַעֲלָה מוֹרָאוֹ
יַעֲרִיצוֹן וְיַעֲצִימוֹן . אָדָם . נִצַּחַת תְּהַלְתּוּ יְקִדְשׁוֹן וִירוֹמְמוֹן;

Du leuchtest der
Erde und ihren Bewohnern
durch deine Barmherzigkeit;
deine Güte erneuet immer=
während jeden Tag das Schö=
pfungswerk. Wie zahlreich
sind deine Werke, Ewiger!
Alles hast du mit Weisheit
angeordnet, die Erde ist voll
von deinen Gütern. O König,
du allein Erhabener von An=
beginn, ohchgerühmt, verherr=
licht und gepriesen für ewige
Zeiten. Aller Welten Gott,

הַמַּאִיר לְאֶרֶץ וְלַדָּרִים
עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבְטוֹבוֹ
מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תְּמִיד
מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית: מָה
רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יי כָּלָם
בְּחֶכְמָה עָשִׂיתָ . מְלֵאָה
הָאֶרֶץ קִנְיָנְךָ הַמְּלֵךְ
הַמְּרוֹמֵם לְבִדּוֹ מֵאֵז .
הַמְּשַׁבַּח וְהַמְּפָאֵר
וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִמוֹת עוֹלָם .
אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ

mit deiner großen Barmherzigkeit, erbarme dich unser, Herr unserer Stärke, Fels unserer Macht, Schild unseres Heils, unser Schutz. Er! der Allmächtige. Gebenedeit, unendlicher Beistand! — hat die Strahlen der Sonne bereitet und geschaffen; er, der Gütige, hat sie gebildet zu seines Namens Preis; mit Lichtern umgab er rings um seinen Thron; die Häupter seiner Heere, Heilige vom Allmächtigen erhoben, verkünden ununterbrochen die Majestät Gottes und seine Heiligkeit. Hochgelobt bist du, Ewiger, unser Gott; um deiner herrlichen Werke willen, und des leuchtenden Lichtes, das du erschaffen hast, müssen sie dich preisen.

Hochgelobt du, unser Gott, König und Erlöser; Schöpfer der Heiligen, gepriesen sei dein Name ewig, unser König. Schöpfer jener Diener, die in höheren Wolken stehen, und verkünden mit Ehrfurcht allesammt, laut die Befehle des lebendigen Gottes und Königs der Welt. Sie alle sind lieblich

הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן
עֵזֵנוּ צוּר מִשְׁגָּבֵנוּ מִגֵּן
יִשְׁעֵנוּ מִשְׁגָּב בְּעֵדְנוּ :
אֵל בְּרוּךְ גָּדֹל-דָּעָה הַכִּין
וּפָעַל זְהָרֵי-חֶמָה. מוֹבִיָּצַר
כְּבוֹד לְשָׁמוֹ. מְאֹרוֹת
נָתַן סְבִיבוֹת עֵזוֹ : פְּנוֹת
צָבָאוֹ קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי
שָׁדַי. תָּמִיד מְסַפְּרִים
כְּבוֹד אֵל וּקְדוּשָׁתוֹ :
תִּתְבָּרַךְ יי אֱלֹהֵינוּ עַל
שִׁבְחָה מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל
מְאֹרֵי אֹר שֶׁעָשִׂיתָ
יִפְאָרוּךְ סְלָה :

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מִלְכֵנוּ
וּגְאֻלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים
יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד
מִלְכֵנוּ יוֹצֵר מִשְׁרָתִים
וְאֲשֶׁר מִשְׁרָתוֹ כָּלֵם
עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם
וּמִשְׁמִיעִים בִּירָאָה יַחַד
בְּקוֹל דְּבַרֵי אֱלֹהִים חַיִּים
וּמְלֶךְ עוֹלָם : בְּרָם

und auserwählt, und sind mächtig, und alle vollstrecken sie mit tiefer Ehrfurcht den Willen ihres Schöpfers, — ertönen mit Heiligkeit und mit Reinheit, mit Lied und mit Sang, benedeien, loben, preisen, verherrlichen, heiligen und huldigen.

שם אלהים, des großen, mächtigen und furchtbaren Königs, heilig Er!

Alle beugen sich unter der Macht der göttlichen Regierung mit einander, um vereinigt zu heiligen ihren Schöpfer mit seliger Lust, und in reiner Sprache und mit heiliger Anmuth, alle wie Einer stimmen und sprechen ehrfurchtsvoll:

קדוש, heilig, heilig, heilig ist der Ewige, Sebaoth! dessen Majestät den ganzen Erdfreis füllt.

אֱהוּבִים כָּלֵם בְּרוּרִים
 כָּלֵם גְּבוּרִים וְכָלֵם
 עֲשִׂים בְּאִמָּה וּבִירָאָה
 רְצוֹן קוֹנֵם וְכָלֵם
 פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם
 בְּקִדְשָׁהּ וּבְמִדְוָהּ
 בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה
 וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים
 וּמְפָאֲרִים וּמְעֲרִיצִים
 וּמְקַדְּשִׁים וּמְמַלְכִים :
 אֶת שֵׁם הָאֵל הַמְּלִךְ
 הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא
 קְדוֹשׁ הוּא וְכָלֵם
 מִקְבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל
 מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה
 וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לְזֶה :
 לְהַקְדִּישׁ קְיֻצְרֵם בְּנַחַת
 רוּחַ בְּשִׁפְוֵה בְּרוּרָה
 וּבְנִעֻמָּה . קִדְשָׁהּ כָּלֵם
 בְּאַחַד עוֹנִים וְאוֹמְרִים
 בִּירָאָה :
 קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת
 מְלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :

ועתה בנים. שירו למלך בתפארת מפואר. ברקמי
מעשף ומעטר ומתואר. בהוד והדר ושבה מבאר.
בעטרת גאות וכתר נזרא יתפאר:

שמעו לי. מללו. עזו נזרא פלאי גדלו. ששמו ערב
לו. וזכרו נעים להללו. והיכלו נחמד לו. וכבודו
נהדר לו. והודו נאה לו. ומשרתיו מנעימים לו:

ואשרי. עבדיו המשמיעים בקול שבחו: כי ערבים
לפניו ומקבלים נכחו. שמעיאל השר משמיעים
בכוחו. לשתק המון מעלה ברוך בני אורחו:

ירכי. וחובי תת קדשה למקרה אורים. המשגב
ומכתר בכתרי כתרים. פאר מלכים תהקה לברורים.
מפחדו יחילו איתנים וצורים:

ישמרו. נכספים בהצרות מעט מקדשו. בפחד
יראה להעריצו ולהקדשו:

מן אחר שתי תיבות מזכירים שם קדשו. להודיע לבל
כי הם זרע קדשו:

והחיות ישוררו
וכרובים יפארו ושרפים
ירנו ויאראלים יברכו
פני כל חיה ואופן וכרוב
לעמת שרפים. לעמתם
משבחים ואומרים:

ברוך כבוד יי ממקומו:
לאיל ברוך נעימור
יתנו. למלך אל חי וקים

Und die Chajoth
besingen ihn, die Cherubim
verherrlichen, die Seraphim
stimmen Hymnen an, die
Grelim benedeien, und Chajah,
Dphan und Cherub wenden zu
Einem Zwecke den Seraphim
sich zu, und einen Kreis um
sie bildend, loben sie und
rufen: Gebenedeiet sei die
Majestät Gottes durch ihre
Allgegenwart.

אל Ihm, dem gebenedei-
ten Gott, weihen sie anmuthig
Löhne, dem Allmächtigen, dem
immer lebenden König stim-

men sie Sanglieder an, lassen sie Lobesklänge hören. Denn er allein thut Wunder, schafft Neues, der Kriege Herr; säet Gerechtigkeit, läßet Heil aufgehen, schafft die Heilmittel, furchtbar im Lobe. Der Wunderdinge Herr! der gütevoll alle Tage stets erneuet das Schöpfungswerk. So heißt es (Psalm 136, 7.) „Dank ihm, der große Lichter schafft, ewig währet seine Güte!“ — Ein neues Licht wirfst du über Zion verbreiten, o daß wir Alle dieses Lichtes bald genießen möchten! Gebenedeiet du, Ewiger, Schöpfer jener Lichter.

גדוּלַת אֱהָבָה
 mit welcher du uns geliebt,
 überschwenglich die Scho-
 nung, mit welcher du unser
 geschont; Vater und König!
 um unserer Väter wegen, die
 dir vertrauten, die du ihnen
 lehrtest die Gesetze des Le-

זְמִירוֹת יֵאָמְרוּ
 וְתִשְׁבַּחֲוֹת יִשְׁמִיעוּ.
 הוּא לְבָדוֹ פֹעֵל גְּבוּרוֹת
 עֲשֵׂה חֲדָשׁוֹת בְּעַל
 מַלְחָמוֹת זֹרַע צְדָקוֹת
 מִצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא
 רַפּוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת
 אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת
 הַמְחִדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל
 יוֹם תִּמְיֵד מַעֲשֵׂה
 בְרֵאשִׁית: כְּאֲמֹר
 לַעֲשֵׂה אֲזָרִים גְּדוּלִים
 כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: אֲזֹר
 חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן תִּבְנֶה
 וְנִזְכָּרָה כְּלָנוּ מִהֲרָה
 לְאֲזָרוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יי
 יוֹצֵר הַמְּאֹרוֹת:

אֱהָבָה רַבָּה אַתְּ כֹתֵב
 יי אֱלֹהֵינוּ חֲמֵלָה גְּדוּלָה
 וִיתְרָה חֲמֵלָתָ עָלֵינוּ:
 אֲבֵינוּ מִלְּכָנוּ בְּעֵבֹר
 אֲבוֹרֵינוּ שְׂבַחְהוּ בְּךָ
 וְתִלְמִדֵם חֲקֵי חַיִּים בֵּן

bens — o sei auch uns gnädig und lehre uns! Unser Vater, erbarmungsvoller Vater, Allbarmherziger! erbarme dich unser, und mache fähig unser Herz, auf daß wir einsehen, verstehen, aufmerken, lernen, lehren, beobachten, ausüben und vollziehen alle die Vorschriften deiner Lehre, mit Liebe; erleuchte unsere Augen in deiner Lehre, laß unser Herz zugethan sein deinen Geboten, bestimme unser Herz, daß es liebe und fürchte deinen Namen, und wir nie zu Schanden werden; denn auf deinen großen und furchtbaren Namen vertrauen wir ja, frohlocken und freuen uns deines Heils. So bringe uns in Frieden aus den vier Seiten der Erde, und führe uns aufrecht in unser Land; du bist ja heilwirkend, allmächtig, hast uns erkoren aus allen Völkern und Sprachen, hast uns deinem Namen anverwandt, in Wahrheit zu hul-

תְּחַנְּנוּ וְתִלְמַדְנוּ: אָבִינוּ
הָאֵלֹהִים הַרְחֵמֵנוּ הַמְּרַחֵם
רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ
לְהוֹבִיִן וְלִשְׂכֵי לֵךְ
לְשִׁמּוֹעַ לְלַמֵּד וְלִלְמֹד
לְשָׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְיִים
אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד
תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר
עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וּדְבַר
לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיִיחַד
לְבַבֵּנוּ לְאַהֲבָה וְלִירְאָה
שְׁמֶךָ וְלֹא נִבּוֹשׁ לְעוֹלָם
וָעַד: כִּי בְשֵׁם קִדְשְׁךָ
הַגָּדֹל וְהַנּוֹרָא בְּמַחְנוּ
נָגִילָה וְנִשְׂמַחָה
בִּישׁוּעָתְךָ: וְהַבִּיאֵנוּ
לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְּפוֹת
הָאָרֶץ וְתוֹלֵי בָנוּ
קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ: כִּי
אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אַתָּה
וּבָנוּ בְּחַרְתָּ מִכָּל עַם
וְלִשׁוֹן וּקְרַבְתָּנוּ לְשְׁמֶךָ
הַגָּדֹל סְלָה בְּאַמֶּת.

יוצר. ליום ראשון של שבועות

digen dir, dich in deiner Einheit anzuerkennen. Gebenedeiet, du, Ewiger, der dein Volk Israel erkoren, in Liebe. —

שמע „Höre Israel, der Ewige, unser Gott, ist ein einziger, ewiger Gott.“

ברוך Gelobt sei der Name deines herrlichen Reiches auf immer und ewig.

ואהבת „Du sollst lieben den Ewigen, deinen Gott, mit deinem ganzen Herzen und mit deiner ganzen Seele und mit deinem ganzen Vermögen. Und es sollen diese Worte, die ich dir heute befehle, auf deinem Herzen sein. Und du sollst sie einschärfen deinen Söhnen und davon reden, wenn du sitzt in deinem Hause und wenn du gehest auf dem Wege, und wenn du dich hinlegst und wenn du aufstehst. Und binde sie als Zeichen auf deine Hand, und sie sollen sein eine Binde zwischen deinen Augen, und schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses und an deine Eingänge.“

והיה „Und es wird geschehen, wenn ihr höret auf meine

להודות לך וליחדך באהבה: ברוך אתה הבורח בעמו ישראל באהבה:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברתם בם בשבתך בביתך ובילכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על ידך והיו לשמפת בין עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמע תשמעו לא מצותי אשר

Gebote, die ich euch heute gebiete, den Ewigen, euren Gott zu lieben, und ihm zu dienen mit eurem ganzen Herzen und mit eurer ganzen Seele: so werd' ich geben den Regen eures Landes zu seiner Zeit, Früh- und Spätregen, und du wirst einsammeln dein Getreide, deinen Most und dein Del, und ich gebe Grün auf deinem Felde für dein Vieh, daß du issest und satt werdest. Nehmet euch in Acht, daß euer Herz nicht thöricht sei, und ihr abtrünnig werdet und fremden Göttern dienet und euch zu ihnen bückt. Und es wird entbrennen über euch der Zorn des Ewigen, und er wird die Himmel verschließen und es wird kein Regen sein, und der Erdboden wird sein Gewächs nicht geben, und ihr werdet schleunig verschwinden von dem guten Lande, das Gott euch gibt. Und ihr sollt diese meine Worte euch zu Herzen nehmen und zu Sinne, und sie binden als

אֲנֹכִי מְצִיחַ אֶתְכֶם הַיּוֹם
 לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־
 לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם :
 וְנָתַתִּי מִטְּרוֹ אֶרְצְכֶם
 בְּעֵתוֹ יוֹרֵד וּמִלְקוֹשׁ
 וְאִסַּפְתָּ דַגְנְךָ וְתִירְשֶׁךָ
 וַיִּצְהַרְךָ : וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
 בְּשִׂדְךָ לְבְהֵמָתְךָ וְאֹכְלֵת
 וּשְׂבַעְתָּ : הַשְׁמֵרוּ לָכֶם
 פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם
 וּסְרֹתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
 לָהֶם : וְחָרָה אַף־יְהוָה
 בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם
 וְלֹא־יִהְיֶה מִטְּרוֹ
 וְהִיאַדְמָה לֹא תִתֵּן אֶת־
 יְבוּלָהּ וְאֹבַדְתֶּם מִהָרָה
 מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבִיחָה
 אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם :
 וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי
 עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־
 נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם

Zeichen auf eure Hand, und sie sollen sein eine Binde zwischen euren Augen, und ihr sollt sie lehren eure Kinder, davon zu reden, wenn du sitzt in deinem Hause und wenn du gehst auf dem Wege, und wenn du dich hinlegst und wenn du aufstehst. Und du sollst sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Eingänge. Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer Kinder auf dem Erdreiche, das der Ewige zugeschworen euren Vätern, ihnen zu geben, wie die Tage des Himmels über der Erdrunde."

וַיֹּאמֶר „Der Ewige sprach zu Moseh also: Rede zu den Kindern Israel, daß sie sich Schaufäden machen an den Ecken ihrer Kleider, in alle ihre Geschlechter, und sie sollen an die Fäden der Ecke eine himmelblaue Schnur thun. Und sie sollen euch dienen als Schaufäden, daß ihr sie ansehst und euch erinnert all der Gebote des Ewigen

לְאוֹת עַל-יְדֵיכֶם וְהָיוּ
לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם:
וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת-
בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם
בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ
בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ:
וּכְתַבְתֶּם עַל-מְזוּזוֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן
יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיְמֵי בְנֵיכֶם
עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לְאַבְתֵּיכֶם לֵאמֹר
לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל-
הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה
לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם
וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-
כַּנְפֵי בְגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
וּנְתַנוּ עַל-צִיצִית הַכַּנֹּף
פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם
לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
וּזְכַרְתֶּם אֶת-כָּל-מִצְוֹת
יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם

und sie ausübet, und nicht nachspähet eurem Herzen und euren Augen, welchen ihr nachbuhlet. Auf daß ihr euch erinnert und ausübet all meine Gebote und heilig feiet eurem Gotte.

Ich bin der Ewige euer Gott, der ich euch herausgeführt aus dem Lande Mizraim, euch zum Gott zu sein. Ich bin der Ewige, euer Gott."

אמת Wahrhaft und zuverlässig, unwandelbar, gerecht und gewiß, lieblich und angenehm, schätzbar und ergötzend, ehrwürdig und herrlich, bewährt und erprobt, nützlich und schön ist diese Verheißung uns in Ewigkeit. Wahr ist's! der Gott der Welt ist unser König, der Fels Jakobs, Schild unsers Heils, für und für dauert er, dauert sein Name, steht fest sein Thron, sein Reich und seine Treue blei-

וְלֹא־תִתְּוֹרוּ אַחֲרַי
לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר־אַתֶּם זְנִים
אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים
לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לְהִיוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אמת ויציב ונכון וקיים
וישר ונאמן ואהוב
והביב ונחמד ונעים
ונורא ואדיר: ומתקן
ומקבל וטוב ויפה
הודבר הזה עלינו
לעולם ועד: אמת אלהי
עולם מלכנו צור יעקב
מגן ישענו לדור ודור
הוא קיים ושמו קיים
וכסאו נכון ומלכותו
ואמונתו לעד קימת:

ben ewig. Und seine Verheißungen leben und bestehen, sind treu und erquickend auf alle Zeiten, für unsere Vorfahren, für uns, für unsere Kinder, für unsere Nachkommen und für alle Geschlechter der Abkömmlinge Israels, deine Knechte.

על Diese Verheißung ist der Vor- und Nachwelt eine wohlthätige, ewig dauernde; treue Wahrheit, ein ewiges Gesetz, unverleßlich. Du bist unser König und unserer Väter König. Um deines Namens willen erlöse uns bald, wie du unsere Väter erlöset hast. Wahr ist's! von je nanntest du deinen großen Namen über uns, in Liebe; außer dir ist kein Gott!

אנכי Ich bin der Ewige — dies gabst du kund und sie erbebten — erkennet meine Herrschaft an — und ihr werdet nimmer fehlen; nehmt Belehrung an — und ihr werdet weise. Vertrauet nimmer einem fremden We-

וּדְבָרָיו חַיִּים וְקַיָּמִים
נְאֻמִּים וְנַחֲמִים לְעַד
וְדַעוּלְמֵי עוֹלָמִים עַל
אֲבוֹתֵינוּ וְעַלֵינוּ עַל
בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ
וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זְרַע יִשְׂרָאֵל
עַבְדֶּיךָ:

עַל הָרְאשׁוֹנִים וְעַל
הָאַחֲרוֹנִים לְעוֹלָם וָעַד
חֹק וְלֹא יַעֲבוֹר: אֲמֶת
שָׂאֲתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
וָעַד: אֲתָה הוּא מֶלֶכְנוּ
מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲתָה.
לְמַעַן שִׁמְךָ מִהַר לְגַאֲלָנוּ
כִּי אֵשׁ נִאֲרָתְךָ אֶת
אֲבוֹתֵינוּ: אֲמֶת מֵעוֹלָם
שִׁמְךָ הַגָּדוֹל טָלֵינוּ נִקְרָא
בְּאַהֲבָה אֵין אֱלֹהִים
זוֹלָתְךָ:

אֲנֹכִי שִׁמְעַת וְנִרְתָּאִמוּ.
קִבְּלוּ מַלְכוּתִי וְלֹא תִאֶשְׁמוּ.
שִׁמְעוּ מוֹסֵר וְחִכְמוּ:
לֹא יִהְיֶה. מִקְּוֵיכֶם זָר וְתִרְעוּ.

sen, fern sei euch solch ein Frevel, entzieht euch meinem Dienste nicht, und artet nimmer aus. O lade nicht auf dich die Schuld, meinen Namen zu entweihen, dann wirst du frei von Schmerz und Leid; denn Heil dem Sterblichen der mir gehorcht. Sei eingedenk des Ruhetages, beobachte ihn streng, dann findest du Erlösung und Befreiung, wirst täglich dann an meine Pforten eilen. Verehere du für meiner Verheißung Lohn deine Erzeuger; du lebest lange dann, stehest lebenskräftig da, meiner Thore Eingang zu bewachen. Du sollst nicht morden, und nicht den eigenen Geist vom Leben trennen, wie auch immer sei dein Los hienieden; denn wer meine Bestimmung erreicht, wird Glückseligkeit erreichen. Du sollst nicht unkeusch sein; denn solche Gluth ist verzehrender Brand, wer sie verdrängt, schwelgt einst im himmlischen Genuß, ihm wird die Huld des Ewigen zu Theil. O stehle nicht was ehrlich sich der Mensch erworben, denn fremdes, schwer errungenes Eigenthum, wird schnell in Nichts zerfließen — wer mein Gebot verlegt, ist Räuber seines Seelenheils. Lege nie zum Nachtheil der Gerechtigkeit ein Zeugniß ab; der Verleum-

וּמַעְבוֹדָתִי בַל תִּגְרַעוּ. וְאַל
תִּפְרַעוּ:

לֹא תִשָּׂא. עוֹנֵשׁ לְחַלְלִי.
וְתִנְצֵד מִמִּכְאוֹב וּמִחֶלְי. אֲשֶׁר־
אָדָם שׁוֹמֵעַ לִי:

זְכוֹר. וְשִׁמּוֹר אֶת יוֹם.
וְתִמְצֵא כּוֹפֵר וּפְדִיּוֹם. לְשִׁקֵּד
עַל דְּלֹתַתִּי יוֹם יוֹם:

כְּבִד. נָא הוֹרִיךְ בְּמִבְטָחִי.
וְתִאֲרִיךְ יָמִים וְתִהְיֶה חַי.
לְשִׁמּוֹר מְזוּזוֹת פִּתְחֵי:

לֹא תִרְצֵחַ. בְּנַפְשׁ מַחַיִּים.
וְיִהְיֶה חֶלְקֶךָ בְּחַיִּים. כִּי מִצְאֵי
מִצְאָ חַיִּים:

לֹא תִנְאָף. רָשָׁף כּוֹיֹזֵנִי.
מִרְהִיקָה יִשְׁבַּע עַדְנִי. וַיִּפֹּק
רְצוֹן מִי:

לֹא תִגְנוֹב. יִגִּיעַ אִישׁ
לְאִישׁוֹ. כִּי עִמְלֹו לְרִיק
יְחִישׁוּ. וְחוֹמְאֵי חוֹמָם נִפְשׁוּ:

לֹא תַעֲנֶה. צֶדֶק לְעֵוִת.
מִלְשֹׁנֵי יִרְשׁ צִלְמוֹת. כָּד
מִשְׁנֵאֵי אֲהַבּוּ מוֹת:

לֹא תִחַמֵּד. חֶפְצֵי
הָרִבִּיתָהּ. תְּעוֹדָה קִשֶׁר
אֲרִבְתָּהּ. חֲכָמוֹת בְּנִתָּהּ
בֵּיתָהּ:

יוצר ליום ראשון של שבועות

der fällt der Hölle heim, denn alle meine Feinde sind des Verderbens Freunde. Gelüste nicht der Güter Zahl zu häufen, dem heiligen Ge- seze nur verbinde dich mit Liebe, denn die Wissenshaf- ten nur gründen deines Hauses Glück.

Die irdischen Güter alle, bald wird man ihrer übersatt; doch Wissenschaft behält ewig ihren hohen eigenthümlichen Werth, sie hat sich auf sieben Säulen festgestellt.

Sei muthig und be- harrlich durch ihre Weihe; umgürte dich mit Gottes- furcht, dann wird dein Schöpfer auch dein Beistand sein.

Der Beistand un- serer Väter warst du von je- her, Schild und Erretter ihren Kindern nach ihnen in jedem Zeitalter. Ueber der Welten Höhe ist dein Sitz, dein Recht und deine Ge- rechtigkeit reichen bis zu der Erde Enden. Heil dem Manne, der deinen Befehlen gehorcht, deine Lehre und deine Verheißung zu Herzen nimmt. Fürwahr! du bist Herr deines Volkes und mächtiger König, ihr Recht auszuführen. Fürwahr! du bist der Erste, du bist der Letzte, und außer dir haben wir keinen König, Erlöser und Erretter. Aus Mizrajim

וְכָל . קִנְיֵיךָ שִׁבְעָה . יָקָר
מְאֹד טִבְעָה . חֲצֵבָה עֲמוּדֶיךָ
שִׁבְעָה : טוֹן חֹזֵק וְאַמֵּץ בְּגִזְרֶה .
בְּיִרְאַת צוּרָה לְהִתְאַזְרֶה .
וְהוּא יְהִיָּה קָדָה לְעִזְרָה :

עִזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אֲתָה
הוּא מְעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ
לְבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל
דוֹר וָדוֹר : בְּרוּם עוֹלָם
מוֹשֶׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ
וְצַדִּיקְתֶּךָ עַד אֲפָסֵי אָרֶץ :
אֲשֶׁרִי אִישׁ שִׁישְׁמַע
לְמִצְוֹתֶיךָ וְרַחֲמֵיךָ
וְדַבְרֶךָ יִשִּׁים עַל לִבּוֹ .
אֲמַת אֲתָה הוּא אֲדוֹן
לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גְּבוּר לָרִיב
רִיבָם : אֲמַת אֲתָה הוּא
רֹאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא
אַחֲרוֹן וּמִבְרַעְדֶיךָ אֵינִי
לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ :
מִמִּצְרַיִם גְּאֻלָּתָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים
פְּדִיתָנוּ כָּל בְּכוֹרֵיהֶם

hast du uns erlöst, Ewiger unser Gott, und aus dem Sklavenhause uns befreit; alle ihre Erstgeborenen hast du erschlagen, und deine Erstgeborenen erlöst; das Schilfmeer hast du getheilt, die Frevler versenkt, die Lieblinge hindurchgeführt, worauf die Fluthen ihre Verfolger verschlangen, daß keiner von ihnen entkam. Darob priesen die Geliebten und erhöhten den Allmächtigen, und es brachten die Geliebten Lieder und Gesänge, Lobgedichte, Benedigungen und Dankfagungen dar, dem allmächtigen, lebendigen, dauernden König, dem hohen und erhabenen, großen und furchtbaren — der die Stolzen niederdrückt, die Gebeugten erhebt, die Gefesselten löst, die Unterdrückten befreit, den Armen besteht, und sein Volk erhört, wenn sie zu ihm schreien; Dank dem höchsten Gotte, gelobt und gebenedeiet er. Moscheh und die Kinder Israel's stimmten dir ein Lied an, freudenvoll, und alle sprachen:

מ "Wer ist wie du unter den Mächtigen, Ewiger! Wer wie du, verherrlicht mit Heiligkeit, furchtbar im Lobe, Wunderthäter!"

הַרְגַתָּ וּבְכוּרֶיךָ גְּאֻלַּתָּ
וַיִּם סוּתָּ בְּקַעַתָּ וַיִּזְדִּים
שִׁבְעַתָּ וַיִּדְיִים הֵעֲבַרְתָּ
וַיִּכְסּוּ מַיִם צְרִיחֵם אֶחָד
מֵהֶם לֹא נוֹתַר: עַד זֹאת
שָׁבְחוּ אֱהוּבִים וְרוֹמְמוֹ
לֹא וְנִתְּנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת
שִׁירוֹת וְהִתְשַׁבְּחוּת
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לַמֶּלֶךְ
אֵל חַי וְקַיִם: רַם וְנִשְׂא
גְּדוּלָּה וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל
גִּבּוֹרִים וּמִגְּבִיָּה שְׁפָלִים
מוֹצִיא אִסּוּרִים וּפּוֹדָה
עֲגוּבִים וְעוֹזֵר דְּלִים וְעוֹנָה
לְעַמּוֹ בְּעֵת שׁוֹעֵם אֱלֹיוֹ:
תְּהִלּוֹת לֹא עֲלִיוֹן בְּרוּךְ
הוּא וּמְבוֹרָךְ מִשָּׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה
בְּשִׁמְחָה רַבָּה וַאֲמָרוּ
כָּלֵם:

מִי־כְמֹכָה בְּאֵלִים יי
מִי כְּמֹכָה נִאֲדָר בְּקִדְשׁ
נוֹרָא תְּהִלַּת עֲשֵׂה־פְּלֵא:

der f
denn
des
Gelüb
zu hä
setze
Liebe
ten
Hau
alle
über
behäl
eigen
hat
festg
harr
umg
furch
pfer
sein.
serer
her,
ihre
in j
We
dein
rech
Er
Mo
geb
dein
nin
Hei
mä
aus
bist
Leg
win
un!

שירה Ein neues Lied sangen die Erlösten deinem Namen am Ufer des Meers, einstimmig dankten sie alle, huldigten und sprachen: „Der Ewige wird immer und ewig regieren!“

צור Fels Israel's! Auf zum Beistande Israel's, und befreie, nach deinem Ausspruche, Jehuda und Israel; unser Erlöser, Ewiger, Sebaoth sein Name, Heiliger Israels;

ברוך Gebenedeiet du, Ewiger, der Israel erlöste.

שִׁירָה חֲדָשָׁה שֶׁבַּחוּ
גְּאוּלַּיִם לְשִׁמְךָ עַל שִׁפְתֵי
הַיָּם יַחַד כָּלָם הַיְּהוּדִי
וְהַמְּלִיכִי וְאָמְרוּ:
”יִמְלֹךְ לְעַלְמֵי וָעַד:
צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמֵה
בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה
בְּנֵי אִמְךָ יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל.
גְּאוּלַּיִם יִי צְבָאוֹת שְׁמוֹ
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
בְּרוּךְ אַתָּה יִי גֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

אֲדַגֵּי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
אֲבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יִי מִגֵּן אַבְרָהָם:
אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדַגֵּי מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
מִכָּל־כָּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם
כְּמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרָת וּמִי דוֹמָה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחִיָּה מְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:
וּנְאֻמֵּן אַתָּה לְהַחֲיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יִי מַחִיָּה הַמֵּתִים:
אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה:
בְּרוּךְ אַתָּה יִי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

Du hast uns erwählt unter allen Völkern, hast uns geliebet und dein Wohlgefallen an uns gehabt; hast uns erhöht über alle Nationen, uns durch deine Gebote geheiligt und uns dir genähert, Herr, zu deinem Dienste, und deinen erhabenen und heiligen Namen genannt über uns.

Du hast uns gegeben in deiner Liebe, Ewiger, unser Gott, die Feste der Freude, Festtage und Zeiten zur Lust und Freude; — diesen Tag des Wochenfestes, die Zeit der Gesetzgebung, zum Andenken an den Auszug aus Mizraim.

Unser Gott und Gott unserer Väter, möge aufsteigen, vor dich kommen, und zu dir dringen und vor dir erscheinen unser Andenken und das Andenken unserer Väter, und das Andenken David's, deines Gefalbten, so wie das Andenken an Jerusalem, deiner geweihten Stadt, zu befreien und zum Heile, zur Gunst und Milde, zur Gnade, zum Leben und Frieden an diesem Tage des

Wochenfestes.

Gedenke unser, o Ewiger,

אתה בחרתנו מכל העמים.
אהבת אותנו. ורצית בנו.
ורוממתנו מכל הלשונות
וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו
מקדננו לעבודתך. ושמה הגדול
והקדוש עלינו קראת:

והתן לנו יי אלהינו באהבה
ומועדים לשמחה חגים וזמנים
לששון. את יום חג השבועות
הזה. זמן מתן תורתנו מקרא
קדש וזכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו.
יעלה ויבא ויגיע ויראה
וירצה וישמע ויפקד
ויזכר זכרוננו ופקדוננו
זכרון אבותינו. וזכרון
משיח בן דוד עבדך
וזכרון ירושלים עיר
קדשך. וזכרון כל עמך
בירת ישראל לפניך.
לפליטה לטובה לחן
ולחסד ולרחמים לחיים
ולשלום. ביום חג
השבועות הזה. זכרנו

unser Gott, zum Heile! —
Gedenke unser zum Segen,
laß uns Hilfe angedeihen,
damit wir des Lebens Heil
erlangen. Schonung und
Guld schenke uns durch dein
Gnadenwort; begnadige uns
mit deinem Beistand, denn
dir sind unsere Augen zu-
gewendet, da du ein Gott
und König der Guld und
Gnade bist.

Und lasse uns empfangen, Ewiger, unser Gott, den Segen deiner Feste zum Leben und Heil, zur Freude und Wonne, so wie du in Gnade gesprochen, uns zu segnen, heilige uns durch deine Gebote, und laß uns Theil haben an deiner Thora; sättige uns mit deinem Gute, und erfreue uns mit deiner Hilfe, und reinige unser Herz, dir in Wahrheit zu dienen, und verleihe uns, Ewiger unser Gott, mit Freude und Wonne deine heiligen Feste, daß sich in dir freuen die Kinder Israel, die deinen Namen heilig preisen. Ge-

יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹצָה.
וּפְקֻדָנוּ בּוֹ לְבִרְכָה.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים.
וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים
חַוֶּם וְחַנּוּן. וּרְחֻמֶיךָ
עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי
אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל
מֶלֶךְ חַנּוּן וּרְחוּם אַתָּה:

וְהוֹשִׁיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם. לְשִׂמְחָה
וּלְשִׂשׁוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ
וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ.
קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְרִמֵּנוּ
חֻלְקָנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שְׂבַעֵנוּ
מִטוֹבֶיךָ וְשִׂמְחָנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ וּמְחִיר לִבֵּנוּ
לְעִבְדָּתֶךָ בְּאַמֶּת וְהִנְחִילָנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה
וּבְשִׂשׁוֹן מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ.
וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל
מִקִּדְשֵׁי שְׂמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה

lobt feiest du, Ewiger, der du heiligst Israel und die Festzeiten.

יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל
וְהַזְמַנִּים :

רצה Nimm wohlgefällig an, Gott unser Herr, dein Volk Israel und ihr Gebet, und führe zurück den Dienst in die Halle deines Tempels, und die Feueropfer Israel's und ihr Gebet; mit Liebe mögest du das wohlgefällig annehmen, und stets sei dir zum Wohlgefallen der Dienst deines Volkes Israel.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל וּבַתְּפִלָּתָם .
וְהַשֵּׁב אֶת הָעֲבוּדָה
לְדַבֵּיר בֵּיתֶךָ . וְאֲשֵׁי
יִשְׂרָאֵל וְרַתְּפִלָּתָם
בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרָצוֹן .
וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת
יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ .

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים . בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמִּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
וָעַד צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ : אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדָה לְךָ וְנִסְפָּד
תְּהַלְתֶּךָ . עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ .
וְעַל נַסִּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל גַּפְּלֵאוֹתֶיךָ וּמִצְבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת
עָרַב וּבָקֵר וְצִהָרִים . הַשּׁוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמְרָחֵם כִּי לֹא תִמוּ
חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם סוּיֵנוּ לְךָ :

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מַלְכֵנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם
וָעַד :

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וַיְהַלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵל
יְשׁוּעָתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סֵלָה . בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַשּׁוֹב שְׁמֶךָ וְלִךָ
נֶאֱדָה לְהוֹדוֹת :

שִׁים שְׁלוֹם מְזוּכָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ

וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עֲמָהּ . בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד
 בְּאוֹר פְּנֵיהָ . כִּי בְּאוֹר פְּנֵיהָ נִתְּתָהּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת
 חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם
 וְטוֹב בְּעֵינֶיהָ לְבָרֵךְ אֶת עַמָּהּ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל
 שָׁעָה בְּשִׂדְמוֹמָהּ : בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 בְּשְׁלוֹם :

Mein Gott! bez
 wahre meine Zunge vor Bösem,
 und meine Lippen vor Trugreden;
 laß meine Seele meinen Läst-
 rern schweigen und gegen Jeden
 gebeugt sein, wie Staub der Er-
 de. Deffne mein Herz deiner Lehre,
 laß meine Seele deine Gebote be-
 folgen, und die gegen mich Bö-
 ses stimmen, vernichte bald ihren
 Rathschluß und vereitle ihr Sin-
 nen. Thue es deines Namens
 willen, deiner Rechte willen, dei-
 ner Heiligkeit willen, es helfe
 deine Rechte mir, und erhöre
 mich. Mögen dir gefallen die
 Reden meines Mundes und die
 Gedanken meines Herzens, dir,
 Ewiger! mein Fels und mein
 Erlöser! — Er, der in den Him-
 mels Höhen Eintracht erhält, er-
 halte auch uns und ganz Israel
 in Frieden. Amen.

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מִרְעָה
 וְשִׁפְתֵי מַדְבַּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי
 נַפְשֵׁי תְהוֹמוֹת וְנַפְשֵׁי כְּעַפְרָה לְכָל
 תַּהֲוִירָה פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרַתְךָ
 וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשֵׁי וְכָל
 הַחוֹשְׁבִים עָלַי רַעַה מְהֵרָה
 הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחְשַׁבְתָּם .
 עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
 יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ
 עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ לְמַעַן
 יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ
 וְעֲנֵנִי : יְהִי לְרִצּוֹן אֱמָרֵי פִי
 וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי
 עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוֹרָה
 יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ : שִׁיבְנָה
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ : וְשֵׁם
 לְעַבְדְּךָ בְּיָרְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדְמוֹנִיּוֹת :
 וְעֲרֹבָה לִי מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
 קְדְמוֹנִיּוֹת :

חזרת התפלה לשליח צבור

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
 אל עליון גומל הסדים טובים וקנה הכל וזוכר הסדי
 אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:
 מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתחה
 פי בשיר ורננים. להודות ולהלל פני שוכן מעונים:

Als du die Lehr
 der Sittlichkeit, welche auf den
 Weg des Lebens führt, jenen
 ertheiltest, die fromm und
 gelassen auf dein Heil ver-
 trauen, da erbehten die Stützen
 des Himmels und der Erde,
 und deine Getreuen, sie kamen,
 erhabene Geschenke zu empfan-
 gen. Du liehest dieses Volk wie
 Schafe ziehen, und führtest es
 wie eine Heerde, auf lachende
 Trieften. Du würdigtest sie der
 göttlichen Lehre, um sie mit Lie-
 be zu vereinen. Es war am drit-
 ten Monate nach ihrem Auszuge
 zur Freiheit. Zwar zeigtest du
 dich erst den Bewohnern ^{שעיר} ^{פארן} ^ו
 und ^{פארן} ^ו, gabst ihnen deine
 Satzungen kund, so wie Stra-
 fe und Belohnung; doch du
 sahst, daß sie die Befolgung
 versagen, und ohne sie zu be-
 achten, gabst du sie ihrem freien
 Willen preis. Endlich ging
 deine Lehre aus einer wüsten
 frei gegebenen Gegend aus,
 bei klarem Sonnenschein, in

(* אורח היים מוסר תזכחת.
 בתתך לנושעים בשובה ונחת.
 געשו עמודי רום ותחת. דבקיה
 בבואם מתנות לקחת: הסעת
 עם בצאן לנחות. ונהגתם
 בעדר בשובע שמחות. זביתם
 לתורה באהב להאחות. הודש
 שלישי בצאתם לרוחות: מרם
 נגלית בשעיר ופארן. ידעתם
 חקיה עגשן ושכרן. בראותך
 כי מאנו לשמרן. לא השבתם
 וראית להתירן: ממדבר נהנה
 מקום הפקר. נגד השמש לעין
 כל סוקר. סוררים שכנו צחיקה
 להתעקר. עת יבואו במשפט
 להתחקר: פיה לא דבר
 במסתרים. צדק דובר מגיד
 מישרים. קולות ולפידים

(* In vielen קהלות wird am ersten Tag מסה vom zweiten Tag
 gesagt.

Gegenwart jedes Schaugierigen; aber die Entarteten, ruhig in ihrem trocknen Starrsinne, werden dann erst aufgerüttelt, wenn sie ein strenges Gericht zur Rechenschaft ziehen wird. Dein Mund sprach nicht in verborgener Gegend, er verkündete Gerechtigkeit, lehrte Jugend unter Donnerschall und flammenden Blitzen, so daß Könige und Fürsten sie schaueten und staunten. Die dreifache Lehre hast du aufgezeichnet für ein in drei Stände getheiltes Volk, du hast den dritten aus dem dritten Stamme als Mittler erkohren. Von ihm ward mir zu Theil die vollkommene reine Lehre, das Labfal meiner Seele. Am dritten Monate gabst du sie mir als Erbe.

כי ישרים עבן שנים כל מי שירם
 die deine Allgüte vor-
 gezeichnet, du gabst sie mit
 deinem eigenen Munde deinem
 dir verwandten Volke kund;
 durch Feuerflammen gabst du
 deiner Stimme Nachdruck, du,
 der du ein Schild bist allen,
 die dir vertrauen.

תמוך So ward der Ruhm
 gegründet für des Gesetzes Er-
 ben, ihnen ward in Eintracht
 das köstliche und herrliche Ge-
 schenk zu Theil; es ist das an-
 muthigste, trefflichste aller
 Köstlichkeiten. Mit Recht wird

וּבְרָקִים בּוֹעֲרִים . רְאוּ וְתַמְהוּ
 מַלְכִים וְשָׂרִים . שְׁלִישִׁים כְּתַבְתָּ
 לָעַם מִשְׁלָשִׁי . שְׁלֹשֶׁת שְׁלִישִׁי
 מִשְׁבַּט שְׁרִישִׁי : מִן תְּמִימָה
 וּבִרְהַ מְשִׁיבַת נְפָשִׁי . תִּמְכָּת
 לְהַנְחִילִי בְּיָרַח שְׁלִישִׁי :

קסל מִיִּשְׂרָאֵל כָּל מַעֲגָלֵי טוֹבוֹ .
 הַשְּׁמִיעַ מִפִּי לְעַם קְרוֹבוֹ :
 מִן לְהַבֹּת אֵשׁ בְּקוֹל בְּחֻצְבוֹ .
 מִגֵּן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ :
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מִגֵּן אֲבֹרָהֶם :
 אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַתִּיָּה
 מֵתִים אַתָּה רַב דְּהוֹשִׁיעַ :

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיר
 מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר
 אֲסוּרִים . וּמְקִים אֲמוֹנָתוֹ דִּישְׁנֵי
 עֶפֶר . מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרָה
 וּמִי רוֹמֵה לְךָ מֶלֶךְ מִמִּית וּמַחִיָּה
 וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה : וְנֶאֱמַן אַתָּה
 דְּהַחִיֹּת מֵתִים :

קסל תִּמְכוּ כְבוֹד נֹחַלִי
 תְּעוּדָה . שְׁתַּפּוּ בְּמַתָּן יְקָרָה
 וְחֻמּוּדָה . רְצוּיָה חֲשׂוּקָה מְכַל
 כְּלֵי חֻמּוּדָה . קְרוֹיָה בֵּת מֶלֶךְ
 כְּבוֹדָה : צִיר נֶאֱמַן קִרְאָה

diese Lehre die himmlische Königstochter genannt. Du riefst zu dir hinan den treuen Boten (Moses), offenbartest ihm deine Schätze, die leichten so wie die schwer zu erfüllenden Gebote, Strafen, Warnungen, allgemeine und einzelne Weisungen, die Belohnung frommer Handlungen und die Vergeltung der Tugenden, du lehrtest ihn den Vortrag, um im Ausdrucke das zu Viel und das zu Wenig zu vermeiden; das Frauengeschlecht durch sanfte Rede, Männer aber mit starkem Nachdrucke zu belehren. Nun kam er vom Berge herab, und verkündete angenehme Sagen und sanfte Lehren; sie traten zusammen, und wurden eines Sinnes, denn sie entschlossen sich, die Befolgung vor dem Auftrage zu geloben. Am dritten Tage war der Tag ihrer Weihe, und schon erwartete sie der König mit seinem himmlischen Gefolge. Die Sitte erheischt, daß der Lehrling seinen Lehrer erwarde, aber seine Erhabenheit wollte die Nachkommen seines Lieblings (Abrahams) auszeichnen. In Einigkeit zogen sie dahin vom Schilfmeere ab, allein in Zank und Hader setzten sie die Reise fort, und unterbrachen sie wieder; und kamen wieder in friedlicher Eintracht zum Sinai hin.

ללוייה לובת דען אומאכ-

לעלות. פניניה בארתו המורות
וקלות. עונשין ואזהרות פרטות
וקלות. שכר המצות ושלום
גמולות: נמת לו כה תאמר.
מלפחות ומלהוסיף מאמר.
לנשים בלשון רכה לומר.
בוכד הדקדוק לאנשים לגמר:
ירד מן ההר והשמיעם. טעמי
מתק ואמרי נועם. הקרו
והשוו כאחד במדעם. זורזו
להקדים מעש למשמעם:
ובשלישי ליום התקדשם בו.
הקדים על ידם מלך במסבו.
דרך תקמיד להמתין לרבו.
גדלתו הפליא לזרע אוהבו:
בנסעם מים סוף אגודים. בריב
ומצה נוסעים ועומדים.
מן אזי בעת נסעו מרפידים.
אל סיני באו כאחד אחודים.

קסל הללויה כי הוא היה
ויהיה. בגשם נדבות אותנו
יהיה. מן לפני יקימנו ונחיה
וצדיק באמונתו יהיה:

tigen, der da ward, ist, und sein wird, der durch einen Regen uns einst zum neuen Leben erweckte; vor seinem Angesichte werden wir auferstehen und fortleben; ja der Fromme bleibet durch seinen Glauben unsterblich.

Als die mit Vollkommenheit Ausgerüsteten sich dem Berge gegenüber lagerten, gleichgestimmt und erwartungsvoll in demüthiger Stimmung, da verkündetest du ihnen deine wohlgeordneten befolgungswerthen Gesetze. — „Hörche auf, mein Volk! ich rede!“ — Und nun lernten sie Gebote, Satzungen, Gesetz und Recht, und was zur Aufrechthaltung der Gerechtigkeit gehört; sie wurden gewürdigt, sich an den üppigen Ausfluß deines himmlischen Haares zu erquicken; denn aus den Himmelsböhen gabst du ihnen kund das Recht. Bevor er sich den Grundfesten der Erde (den Frommen) offenbarte, zog er im leuchtenden Zuge durch die bewohnte Erde, wo die Heiden in sittenloser Ausartung fortschritten; er stand und maß die Sündenzahl der Erdbewohner. Nun schritt er einher im Gefolge heiliger Viriaden, zeigte sich vom Sinai aus seinem verwandten Volke; die Säulen der Welt wankten erschüttert zusammen, die Weltberge erbeben, Völkerschaften stießen von diesem Getöse zusammen,

בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחֲיֵה הַמֵּתִים:

קסל שְׁלָמִים בְּהַנּוֹתָם נֶגְדַּת הַהָרָה. שְׁוִים וּנְכוֹנִים בְּרוּחַ נִשְׁבְּרָה. שְׁמַעְתָּם חֲקִיךָ עֲרוּכָה וְשִׁמּוּרָה. שְׁמָעָה עַמִּי וְאִדְבַרְהָ: מִצּוֹרַת וְחֻקִּים דָּת וְדִין. מִשֵּׁם לְמַדּוֹ מֵאֲמִצֵּי הַדִּין. מִדִּשָׁן. בִּירְתָךְ זָכוּ לְהַעֲרִין. מִשָּׁמַיִם הַשְׁמַעְתָּ דִּין: עַד לֹא נִגְלָה לְמִצְוֵיךָ אֶרֶץ. עֵבֶר וְזֶרַח וְהוֹפִיעַ בְּאֶרֶץ. עַמִּים מִשֵּׁם נִפְרָצוּ פָרֶץ. עַמְדוֹ וַיִּמּוֹרֵד אֶרֶץ: וַיִּמְרַבּוּת קוֹדֶשׁ אֶתְהָ בְּמִצְעָד. וְדַעַם קָרוֹבוֹ מִסִּינֵי נוֹעֵד. וְעַמּוּדֵי תִּבְלַ גַּעֲשׂוּ לְהַרְעֵד. וַיִּרְפּוּצְצוּ הַרְרֵי עֵד. נִקְבְּצוּ דְאֲמִים רָגַשׁ בְּשִׁמְעָם. נֶאֱסָפוּ לְקוֹסֵם לְשִׁאֲלוֹ מֵהַ מַעַם. נֶאֱמַר הַשִּׁיבֵם עַל מֵהַ הַרְעָם. נוֹתֵן עוֹז וְתַעֲצוּמוֹת לָעַם: בְּנִתָּה מִרְחוֹק דְּנוֹחֲלֵי תַעֲוִדָה. בְּשָׁלֵם יִסְדֶּתָ עַל אֶרֶץ אֲגוּדָה

und strömten hin zu ihrem zauberischen Priester (בלעם), um ihn zu fragen, was dieses Ereigniß deute? Dieser Donnerschall, entgegnete er, deutet an, daß der Allmächtige seinem Volke Sieg und Kraft verleiht. Schon in der Zeiten Urbeginn waren die Erben des Gesetzes dein Augenmerk, ihretwegen hast du das Erdennrund gegründet, darum wollen wir dir freudig und ehrfurchtsvoll huldigen im Kreise frommer Vereine; du fuhrst hernieder auf den Sinai, umgeben von flammenden Himmelschaaren, deine Spuren bezeichnete majestätisches Leuchten, Zagen und Beben ergriff die ganze Schöpfung, bei deinem Anblicke freisten die Berge; die Erde staunte und bangte vor dieser Erschütterung, sie währte in ihr ursprüngliches Nichts zurück zu fallen. Aber du sprachst: Ich bin! und ihre Seelen standen wieder in ihrer Festigkeit da. Darob preisen dich, o Ewiger! alle Könige der Erde. Aber auch die heiligen Schaaren Israels ergriff ein Schrecken, indem du den Berg wie eine stürzende Wölbung über sie gestaltet, und sie empfingen die geläuterte Lehre unter Beben und Angst, die Lehre welche den sittlichen Wandel überblickt und vorzeichnet; die Berge eilten gleichsam hierher, die göttliche Glorie zu

בְּכֵן נֶעְבְּדְךָ בְּגִיל וְרַעְדָּהּ .
 בְּסוּד יִשְׂרָאֵל וְעַדְרָהּ : רְדִתְךָ
 לְסִנֵּי בְּאֱלִים בּוֹעֲרִים . רִשְׁפָה
 לְרִגְגְךָ יֵצֵא בְּהַדּוּרִים . רוֹעֲדִים
 גְּמוּגִים כָּל יְצוּרִים . רְאוּךָ יְחִילוּ
 הָרִים : יִרְאֶה וְחָלָה מִתְנַאֲהָ
 הָאָרֶץ . יִזְמַח פֶּן תִּהְפֵּךְ לְתַהוֹ
 בְּחָרָץ . יִסְרוּ עֲמוּדֶיהָ בְּאֲנָכִי
 בְּמָרָץ . יוֹרוּךְ יִּכְלֵ מַלְכֵי אָרֶץ :
 צְבָאוֹת קוֹדֵשׁ אֲחֻזּוֹם בְּעֵתָהּ .
 צָלַע בְּגִיגִית עֲלֵיהֶם כַּפְפָּתָהּ .
 צְרוּפָה קָבְלוּ בְּמַנּוֹד וְאִמְתָּהּ .
 צוּפִיָה הִדְּיכוֹת בֵּיתָהּ : חָשׂוּ
 הָרִים לְקַבֵּל שְׂכִינָתוֹ . הַפְּצִים
 לְהַתְעַדּוֹת בִּיקָר תִּפְאַרְתּוֹ .
 חֲבַב חוֹרֵב מְהִרֵי אֲדָמָתוֹ : חָמַד
 אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ : קָרְאָתָהּ לְעֵנִי
 מְרוֹם גְּבוּרִים . לְהִנְחִיל הַתְעוּדָה
 לְעַם כְּמֵהֵימָּן . מְאוֹד נֶעְלִיתָהּ
 עַל כָּל אֱלֹהִים . וּמֹשֶׁה עָלָה
 אֶל הָאֱלֹהִים :

furcht an Geist und Körper, makelrein, und ein Geheimniß, nur den himmlischen Engelschaaren eigen, wurde ihnen offenbar; indem sie die That vor dem Inhalt angelobten, da sprachst du: „O möge doch dieser Sinn ihnen ewig bleiben! mir immerfort Ehrfurcht zu weihen! daß es ihnen wohlergehe durch ihre ganze Lebenszeit. O! daß mein Volk mir stets gehorche, und sich auf meinem angewiesenen Pfade auszeichne, dann würden sie standhaft bleiben, und sich ihrer Unschuld rühmen können; ich würde vor ihnen her die Feinde strecken, und meine strafende Hand gegen Feinde und Widersacher wenden. — Israel würde Hülfe finden vom Ewigen durch ewiges Heil, sie würden nie beschämt, nie zu Schanden werden. O, du Herr! unfehlbarer Schutz! Laß sie wandeln im Lichte deines Angesichtes immerdar! gib ihnen ferner deine Lehre kund, und Einsicht, sie zu begreifen, würdige sie eines glückseligen Lebens und der immerwährenden Erhaltung, und du, Allerhöchster! richte deine Residenz in ihrer Mitte auf.

Ewig Lebender, Furchtbarer, Höchster und Allerheiligster!

Er setzte Zeugnisse ein in Jakob, und offenbarte in Israel die heilige Lehre; sie ist ein Erbtheil der Gemeinde Jakob's, von ihm dem Heiligsten.

הַיּוֹת אֲשֶׁמִים כְּמַעַט מִפְּנֵיהֶם
אֲכַנִּיעַ שׁוֹמְמִים. וְאָשִׁיב יָדַי עַל
אֹיְבִים וְקָמִים. יִשְׂרָאֵל נוֹשֵׁעַ
בֵּי תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים. לֹא
בוֹשִׁים וְלֹא נִכְלָמִים. וְאַתָּה
אֲדוֹן הַצּוּר תָּמִים. בְּאֵזֶר
פְּנִיךָ יִהְיֶה לְאֹרֶךְ יָמִים פֶּתַח
דְּבָרֶיךָ רַחֲמִים בְּחַבּוּמִים.
וּתְזַכֶּם לְהַיּוֹרֵת חַיִּים וְקָמִים.
וּבְתוֹכֶם תִּשְׁכּוֹן רַם עַד רָמִים:
חַי וְקָיִם נוֹרָא וּמְרוֹם
וְקָדוֹשׁ:

ח"ק וְיָקָם עֲדוּרַת בְּיַעֲקֹב.
וְתוֹרַה שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל לְנִקּוּב
מוֹרְשָׁה קְהֵלַת יַעֲקֹב. קָדוֹשׁ:

קבל שְׁבוּיֵי מְרוֹם לְקַחְהָ
כְּהַיּוֹם. מִצּוֹתֶיהָ וְהוֹרִיזוּתֶיהָ
מִפִּי אִיּוֹם. מִמְדַּבֵּר נְתוּנָה
לְיוֹצְאֵי פְדִיּוֹם: מֵאִמֵּר וְצוּרֵי
וְעוֹנֵשׁ וְאַזְהָרָה. חוֹק וּמִשְׁפָּט
בְּרִית וְתוֹרָה. נוֹעַם הִגָּאֵר דְּבָרוֹת
עֲשָׂרָה: עֲרוּכִים יַחַד זֶה אַחֵר

Die im Himmel fest verschlossene Lehre, sie wurde einst an diesem Feiertage errungen, ihre Gebote und Weisungen kamen aus dem Munde der Gottheit; sie wurde auf einem freien Raume einem freien Volke überliefert. Sein Wille, sein Gebot, Strafe und Warnung, Gesetz und Recht, Bündniß und Religion, dies alles enthielt der liebliche Ausdruck der zehn Gebote, sie folgten wohlgerichtet nach einander, und schlossen sich wohlgeordnet an einander; jene beiden Tafeln, geschrieben auf beiden Seiten, die Schrift war eine Schrift des Allmächtigen, unvertilgbar; er grub sie selbst ein, Spruch gegen Spruch, nach Sinn und Bezeichnung stellt er fünf gegen fünf. Als mit Lieblichkeit der Ausspruch: ich bin! ertönte, erschien die Warnung: „du sollst nicht morden.“ Beide Sprüche stehen in sinniger Verbindung; denn fällt der Mensch in das Verbrechen des Blutvergießens, dann frevelt er gegen das Bild der Gottheit, denn in seinem Ebenbilde hat Gott den Menschen geschaffen. Im zweiten Ausspruche verbietet er das Gößenwesen, und als Seitenstück erschien das Verbot der Unkeuschheit; auch diese stehen in gegenseitiger Bedeutung, der Gößendiener gleicht der buhlerischen Dirne, welche statt ihres Mannes, Fremde in ihre Arme schließt. Er verbot den Namen des Allwissenden vergeblich auszusprechen, und als Seitenstück den Diebstahl in nachdrücklicher Warnung, indem Diebstahl, Mord und Ehebruch, falschen Eid zur Folge haben. Nun befohl er des Ruhetags eingedenk zu sein, und als Seitenstück erschien das strenge Verbot: du sollst nicht falsch zeugen! denn dur

זה. ויצמודים מהזה אל מהנה. לוחורת כתובים מזה ומזה: והפכתב מכתב אלהים דאששה. תקקם זה כנגד זה לדדשה. כונם והתום חמשה מול חמשה: נועם אנכי השמיע במאמר. כנגדו לא התרצה הזהיר במשמר. זה ער זה להבין ולגמר: בהכשל יצורים לשפוך דם. כאלו ממעטים דכות בהזידם. כי בצלם אלהים עשה את האדם: רמו לא יהיה בשני דבור כנגדו לא תנאף הזהיר לצבור. על אופניו דבר דבור: יגיד ויזכיר עלי כופרים. הומים דאשה מנאפת מאחרים. תחת אישה תקח ארת זרים: צנה לא תשא לשוא שם כליות חוקר. כנגדו לא תגנב הזהיר להתיקר. הגנוב רצוח ונאף והשבע לשקר: חוה זכור את יום השבת. כנגדו לא תענה הזהיר במשיבת. פן תשקר ותוציא דבת: קריאתם יזכיר לו ללו לדון כל מחלל יום קדש בודון. כאלו מעיד עדות

die Lüge bringst du Unheil hervor. Beide Aussprüche stehen in sinniger Verwandtschaft; denn wer den heiligen Tag muthwillig entweicht, legt gleichsam ein falsches Zeugniß gegen den Herrn ab; wer aber die Feier des Ruhetages nicht entweicht, bezeugt zugleich, daß der Herr das Welt-All in sechs Tagen gegründet hat, und ihr sollt ja meine Zeugen sein, spricht der Ewige, daß ich der Schöpfer bin. Nun bezeichnete er das Gebot jener Ehrfurcht, welche ein gebildetes Volk gegen Vater und Mutter auszuüben schuldig ist; denn wer es befolgt, den wird nie eine Unglücksfunde in Furcht setzen; und als Seitenstück befahl er: du sollst nicht gelüsten nach dem Hause deines Nächsten, nach seiner Magd, seinem Knechte, seinem Ochs und Esel und nach dem was er sonst besitzt. Die gegenseitige Stellung dieser Sprüche verkündet dem Lüfternen einen unvermeidlichen Fall; es wird ihm ein ungehorsamer Sohn geboren, der ihm einst fluchen wird. — Das ist der sinnige Inhalt der zehn Gebote, welche auf den köstlichen Tafeln eingegraben waren; sie wurden von Mund zu Mund ausgesprochen, und unter Donnerstimme verkündet, die aufmerksamen Zuhörer wurden gleichsam entzündet von dem flammenden Tone, und äußerten (dem Moses:) wir halten es nimmer aus, ferner zuzuhören, tritt du hinzu und höre! — Der ewig Lebende gewährte, was sie wünschten; sie wurden heilig, sie wurden selig genannt, als er sprach: sie haben wohl geredet.

שָׁקֵר בְּאֵדוֹן : בְּשִׁמּוֹר יַצִּיר
שֶׁבֶת מַחֲלָל . מַעִיד כִּי לְשֵׁנָה
עוֹדֵם שִׁכְלָל . וְאַתֶּם עַדִּי נִאֵם
” וְאַנִּי אֵל : רָשָׁם מִצֹּת כְּבֹד
לְעַם נִבְרָא . אָב וְאִם מְכֹבֵד
בְּמוֹרָא . מִשְׁמוּעָה רָעָה לֹא
” רָא : אֹמֵר לֹא תִחַמַּד שֶׁת
לְנִגְדוֹ . בֵּית רַע וְאַמְתוֹ וְעַבְדוֹ
שׁוֹרוֹ וְחַמּוֹרוֹ וְכָל כְּבוֹדוֹ : בְּאֵר
מֵאֵמֶר לְמֵאֵמֶר לְמוֹלוֹ . יְגִיד
עַל רֵיחוֹמַי לְהַכְשִׁילוֹ . סוֹפוֹ
לְהוֹלִיד בֵּן שָׁהוּא מְקַלְלוֹ :
וְאֵלּוֹ עֵשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת
הַכְּלוּלוֹת . נִחְרַתוּ עַל הַלּוּחוֹת
הַמְּעֵלוֹת . וּמִפֶּה אֵל פֶּה
רוֹשְׁמָעוּ בְּקוֹלוֹת : נְבוֹנִים
שׁוֹלְהֵבוּ מִלֵּב הַפִּשְׁמָע .
קָרַב אֶתָּה וְשָׁמַע : חֵי הוֹדָה
לְאֲשֶׁר אָמְרוּ . זְכוּ קְרוֹשִׁים
וּמִשָּׁם נִתְאַשְׁרוּ . כָּנָם הִטִּיבוּ
אֶת אֲשֶׁר דִּבְרוּ :

קו"ח וַיִּקָּם עַדּוֹת בְּיַעֲקֹב . וְתוֹרָה שָׁם בְּיִשְׂרָאֵל לְנִקְוֹב .
מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב . קְרוֹשׁ :

אל נא לעולם תוערץ. ולעולם תוקדש. ולעולמי
עולמים תמלוד ותתנשא: האל מלך נורא מרום
וקדוש. כי אתה הוא מלך מלכי המלכים. מלכותו
נצח. נוראותיו שיהו ספרו עזו. פארוהו צבאו.
קדשוהו רוממוהו. רון שיר ושבח תוקף תהלורת
תפארתו:

ס"ק באשר נגלית לאבותינו ביום הזה. בן נזכה
שכינתך לחזה. ונאמר הנה אלהינו זה. קדוש:

ובכן יי קנני ראשית דרכו:

שעשוע יום יום מראש אמנה. קדם מפעליו אלפים
שנה. אז ראה ויספרה חקרה והכינה: בימינו תקקה
ובחיקו נתנה. הלא חכמה תקרא ותבונה. בראש
מרומים קולה נתנה. אקייכם אקרא בעלי אמונה. שמעו
בינגידים אדבר להכינה. מפתח שפתי מישרים ונכונה.
בצדק כד אמרי פי בלי תואנה. כלם נכוחים לידעי
בינה. קחו מוסרי ואל כסף ותבונה:

מקדמי קדם מראש נסכתי. באין תחום ומעין
נתהקלתי: בטרים הר וגבע נתחוללתי: בהכינו שמים
שם הייתי: באמצו שחקים עמו נמצאתי: אני חכמה
ערמה שכנתי. משחרי ימצאוני ואהבי אהבתי.
מחרוץ ומפז נבחרה תכונתי. באורה צדקה ומשפט
התהלכתי יסורו אלי חסר לב ופתי. ללחום בלחמי
ולשתות יין מסכתי. כי עושר וכבוד נמצא אתי:

עצתו מרחוק אמן לאמני. חקות שמים וארץ שם
למעני. ראשית דרכו בחדר קנני. ומצוף דבש ונופת
המתיקני. זהב ופנינים לא יערכוני. כי כל ביתי לבוש

שְׁנֵי. לַיִת הֵן וְרַפְאוֹת נִתְּנֵנִי. יְדֵי וְכַפַּי לְפָרוֹשׁ לְעֵנִי. פִּי
פְתוּחַ בְּחִכְמָה וּבְשִׁכְלֵי חֵכְמָנִי. וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנִי.
טְבוּחַ טְבַחֵי וְעָרוֹךְ שְׁלַחֲנִי. אֲזַרְךָ יָמִים וְכָבוֹד בְּשִׁמְאֵלִי
וּבִמְיָנִי:

וּבַעֲצָתִי נוֹעֵץ רוֹכֵב כְּרוּבִים. מְמַדֵּי אֶרֶץ שָׁם וְדַבֵּק
רְגָבִים. שָׁמַיִם נֹטֶה וַיֵּשֶׁם סִתְרוֹ עָבִים. שָׁמֵשׁ הַזְּרִיחַ וְצֹר
יָרַח וְכוֹכְבִים. וְהַדְּשִׂיא וְהַזְּרִיעַ אֲלֵנוֹת וְעֹשֵׂבִים וְהַשְּׂרִיץ
דָּגִים וְעוֹפּוֹת וְחַגְבִּים. וְחַיָּה וּבְהֵמָה וְכָל פְּרִים וְרִבִּים.
וַיֵּצֵר בְּכַפּוֹ רֵאשִׁי לְכָל נְצִיבִים. בְּהַבְרָאוֹ כּוֹנְנוֹ תַפְּסִים
וּנְקָבִים. וַיַּעַשׂ מֵאֱלֹהִים חֶסְרוֹ בְּאֱהָבִים. וְכָבוֹד וְהַדָּר
עָפְרוֹ בְּשִׁגְוִבִים וְהַמְשִׁילוֹ בְּמַעֲשָׂיו הָעֲצוּמִים וְהַרְבִּים:
נוֹעַם אֶבֶן יִקְרָה שֵׁשֶׁת מְסוּבָתוֹ. בְּצִלְמוֹ רַקְמוֹ וְהַפְּאִיר
תְּמוּנָתוֹ. וּמִקְצֵה עַד קֵצֵה הַקִּים קוֹמָתוֹ. וְחָלָה לוֹ מִשִּׁכְלֵי
תְּבוּנָתוֹ. וּבְמַלְתֵּי לְשׁוֹן הַפֶּלֶא דְבָרָתוֹ. וַיִּקְרָא שְׁמוֹת
לְכָל בְּרִיתוֹ. וְעַד כָּל יְצוּרִים הֵיטָה אֵימָתוֹ. וּבְעֵדֵן גֵּן
הֵיטָה חֲנִיתוֹ. וְלֹא הִמְתִּיקֵנוּ בְּפִי הֵיטָה תְּאוּתוֹ. עַקֵּב
הַיּוֹתוֹ. רֵאשִׁי עֲפָרוֹת אֲדָמָתוֹ. חֲקוֹתֵי וְתוֹרוֹתֵי לְהַגּוֹת
בְּאִמְרָתוֹ. וְנוֹעַם מִשְׁפָּטֵי צְדָקָי לְחַוּוֹתוֹ:

בְּשׁוּרֵי מַעֲשָׂהוּ זָר מַעֲשָׂהוּ. לֹא שָׁמַר צוּוֵי וַיִּפְרָהוּ.
בִּיקָר לֹא גָן וַיִּגְרָשֶׁהוּ. וְנִמְשַׁח כְּבִהְמוֹת נִדְמָה מִקְרָהוּ.
בְּאֲכָלוֹ מִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוָּהוּ. לְבַלְתִּי אֲכֹל מִמֶּנּוּ
וְלִשְׁעֵמָהוּ: וְהִרְצָתִי אֲמַרִי לְפָנָי בּוֹרְאָהוּ. לֹא חֲפָצָתִי בּוֹ
כִּי מְרִי הוּא: בְּמִפְקָד אֶחָד לֹא עִמַּד לְקִימָהוּ. וּבְקִצּוֹת
תְּלַתֵּי אֵיךְ יַעֲמוֹד הוּא בְּחֶסֶד לֵב יָמוֹת בְּלִי לְחַחִיָּהוּ.
לֹא נוֹכַל לְהִדְבֵּק אֲנִי וְהוּא:

דְּבוּ שָׁנִים וְהִלְכוּ דוֹרוֹת. אֲנִי הָיִיתִי אֲצוּרָה בְּמְרוֹמֵי
דִּירוֹת. בֵּין אֲרָאֵלִי מוֹהַר אֲמָרוֹתֵי מְהוֹרוֹת. וְעִמַּד אִישׁ

צדיק תמים בדורות מִיִּשְׂרָאֵל מִעַגְל וּמִסְלוֹת יִשְׂרָאֵל. אֵת
הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ בְּכוֹשְׁרוֹת. מִנְחָם. מִמַּעַשׂ וּמִמַּעֲבָד
מְאֹרוֹת וּבְשִׁטְף זַעַם נִחַלֵץ מְצָרוֹת. בְּצֵאתוֹ לְרוּחָה
מִתּוֹךְ מִסְגְּרוֹת. הַקְּרִיב קֶרְבֵן מִנְחָה וּתְשׁוּרוֹת. מִכָּל
חַיָּה וּבְהֵמָה וְעוֹפוֹת שָׁהָרוֹת. וּרְצָה לְדַבְּקוֹ בִּי אֲמָרוֹתֵי
לְהוֹרוֹת:

יוֹם נִשְׁתַּכַּר נִפְרְדָה תְּאוֹתוֹ. מִמַּטְעֵי כְרֵמוֹ הַרְוָה
שְׂתִיתוֹ. וּנְתַגֵּל בְּאֶהְלוֹ וּגְדָה נִבְלוֹתוֹ. וּבְנוֹ נִכְנָם וּרְאָה
עֲרוֹתוֹ. וַיִּקַּץ מִיִּנּוֹ וַאֲרָרוּ בְּקִלְלָתוֹ. עֶבֶד עֲבָדִים קָאָחִיו
הָיוּתוֹ. בְּעִשׂוֹתוֹ כָּכָה מֵאֲסִתּוֹ לְשִׁנְאוֹתוֹ. וּנְמָתִי לְצוּרֵי
לֹא אֲחַפּוּץ קֶרְבָתוֹ. כִּי בְשִׁכְרוֹתוֹ יֵצֵא מִדַּעַתוֹ. וַיִּפֹּר
חֲקִי וַיִּקְרַב מִיתָתוֹ. לֵץ הָיִן הוֹמָה בְּשִׁתּוֹתוֹ. כָּל שׁוֹגָה
בּוֹ לֹא יִרְבֶּה חֲכָמָתוֹ:

צָדֵק לְעֹשְׂרִים הָעִיר מִמְזָרָה. בּוֹרְאוֹ הַכִּיר לְשִׁלוֹשׁ
אֵיתָן הָאֲזָרָה. וּכְתַת וְשִׁבְר אֱלִילֵי תְרַח. וּמִבֵּין חֲשָׁכִים
אוֹרוֹ זָרָה. וּמִבֵּית מוֹלְדָתוֹ גָּלָה וּבְרַח. וְהַצְלִיחַ בְּלִכְתּוֹ
וּכְחֻבְצֵלַת פְּרָח. אֵשׁ לְנֹטַע וְהָעוֹבְרִים הָאֲרָח. וּבְקוֹצוֹ
אֲרֵץ רִיחוֹ הִירַח. וְתוֹעֵי דָרֶךְ הַסְּלִיל בְּאוֹרָח. יִתֵּן לְפָנָיו
גּוֹיִם וּמַלְכִים הַבְּרַח. וְשִׁמְר תּוֹרוֹת וּבְמִצּוֹת טְרַח. וּגְבַר
בְּצֵאת הַשֶּׁמֶשׁ מִן הַמְזָרָח:

חֲבַב וּנְחַשֵׁק בְּשִׁמְרוֹ אֲמוֹנָה. בְּנִסְיוֹנוֹת עֶשֶׂר נִצְרָף
קִבְחָנָה. וּמִצָּא שִׁכְר בְּטַנּוֹ לְמֵאָה שָׁנָה. וְהִתְחִיל בְּמִצּוֹה
נִתְנָה לְשִׁמּוֹנָה. וְגַם צוּר בָּא עֵת וְהִגִּיעַ עוֹנָה. אֲכוּן
שְׁעֵשׂוּעִים לְהַנִּיתָן בְּמִתְנָה. וְגַם אֲנִי נִרְצִיתִי בּוֹ
לְהִתְחַתְּנָה. לוֹקִי גַם בְּמָה יֵאָדַע כִּי אִירְשָׁנָה. וְשִׂאֵל
אוֹת קְהוֹדִיעוֹ נִכּוֹנָה. וְגַרְם גְּרוֹת אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה.
בְּפִרְדֵּי לְעִנּוֹת עֵדֶת מִי מָנָה. אוֹ חֲדַלְתִּי בְּאֲרֵץ לְשִׁכְנָה:

קָם בָּנוּ תַחֲתָיו וְהוֹשֵׁת לְשָׂרִים. בְּדַרְכֵי הוֹרוּ הַלֵּךְ
 בְּמִישָׁרִים. לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּטִים יִשְׂרָיִם. וּבְקָרְבָן
 גִּיחוּחַ הוֹעֵלָה בִּבְרוּרִים. וְנִרְצָה בְּכִלֵּי וְשִׁלְמֵי אֱמוּנִים.
 וְזָרַע וּמִצָּא מֵאָה שְׁעָרִים. וְהִצְלִיחַ וְהִשְׁכִּיל וְהִנְעִים
 אֲמָרִים. וְחַפֵּץ לְהַגְדִּילוֹ בְּתוֹרַת מוֹסָרִים. וְגַם אֲנִי
 אֶהְבֵּתִיו וְחִמְדָּתִיו מִנְעוּרִים. לוֹלֵי שְׂאֵתוֹ פָּנֵי עוֹזֵר
 בְּעוֹכְרִים. וּבְעֵשְׁנוֹ נִעֲשֵׂן וְהִכְהֵרָה מְאוּרִים. בְּעִבּוּר
 נִמְנַעְתִּי לְהוֹדֵעַ בְּשְׁעָרִים:

חֲבִיזוֹן עוֹן שְׁכַנְתִּי בְּמַחְמֵד. לְאָרֶץ לֹא יִרְדֵּתִי לְהַתְלַמֵּד.
 וְעַמֵּד אִישׁ תָּם וְתִאֲוֹתֵי חֵמֵד. יוֹשֵׁב אוֹהֲלִים עֵתוֹתֵי
 לְהַתְמַד. בְּרָכָה יִרְשׁ וְלִגְבִיר הוֹעֵמֵד. זָרַעוּ לְהַרְבּוֹת
 בְּחוֹל לֹא יִמַּד. וְרוּחַ גְּדִיבָה סִמְכַתְּהוּ לְהַצְמֵד. בְּתַמּוֹ
 הַלֵּךְ וּבְכִשְׁרוֹ עֵמֵד. יוֹצְרוֹ אֶהְבּוּ וּבִיעֵינֵי נְחֵמֵד. וַיִּזְרְנֵי
 הֵנָּה זֶה נְעִים וְנַחֲמֵד. וְנֶאֱחָה לוֹ בְּהַגְיוֹנְךָ דְקָמֵד. יִתְמוּד
 דְבוּ דְבַרְיָךְ וּבְסוּדְךָ יוֹעֵמֵד:

זָדָהּ וְנָכַר וְאִישׁ אֱמוּנָה. וְרֵאוּי לְהַשְׁתַּעֲשֵׁעַ בְּמַתָּן
 צְפוּנָה. אֲבָד לֹא שְׁקָט וְלֹא הוֹפְנָה. בְּבֵית אָבִיו לֹא
 נָח מִתְלוּנָה. אֶחָיו מִתְנַחֵם לְהַרְגוֹ בְּשִׁטְנָה. עֵמֵד מִפְּנֵי
 וַיִּלֵּךְ פְּדָנָה. בְּמַקְלוֹ עָבַר וַיִּבֵּא חֲרָנָה. בְּאִשָּׁה שְׁמֵר
 עֲשָׂרִים שָׁנָה. בְּגִדוֹל בָּנִים נִטְרַח בְּאִגְנָה. נִמְכַר פּוֹרַת
 לְתֵאֵלָה וְדַמְגִינָה. וּבְשִׁנֵּי רַעְבוֹן יָרַד גּוֹשְׁמָה. לִכְן לֹא
 נִפְדֵּתִי בְּגוֹרְלוֹ לְמָנָה:

קָרַב מוֹעֵד וְהִגִּיעַ זְמַן. וְשָׂר בְּעֵנֵי עֵם לֹא אֶלְמָן.
 וַיִּקָּם מוֹשִׁיעַ רוּעָה נְאֻמָּן. תַּחֲלַת צֵאתוֹ מִצְרֵי טָמָן. וַיֵּד
 בְּמִצְרַיִם כָּל אֱלִיל וְחַמָּן. וַיִּכְחַד כָּל גְּבוּר שָׂר וּמִשְׁמָן
 וְהִגִּיה אֹר וְהֵאִיר אֲשָׁמָן. אֲסִירֵי עוֹנֵי לִישַׁע זְמָן. יָם
 הָעִבְרִים וְהַסִּיעֵם לְתַחוּמָן. וְהִגִּין לְמוֹשֵׁלוֹ וְהַמְטִירָם מָן.

הִכָּה צוֹר וַיִּזְכְּבוּ מִיָּמָיו וַאֲנִי לְהִנְחִילָם מֵעֲשֵׂי יָדֵי אָמֵן:
 וּבִירַח הַשְּׁלִישִׁי לְחֹפֶשׂ לְצֹאתָם. בָּאוּ לְחֹרֵב כָּל
 מִקְהֵלוֹתָם. וַיִּגְדֵּה הַהָר הַיְתֵה חֲנִיתָם. הִסְכִּימוּ דַעְתָּם
 וְהָשׂוּ עֲצָתָם. וּמִשָּׁה עָלָה וְהוֹשֵׁם כְּחוֹתָם. וַנְּצַטְוֶה לָךְ
 אֶל הָעַם קִדְשָׁתָם. הַיּוֹם וּמָחָר צִוְּהוּ פְּרִישָׁתָם. וַיּוֹם
 אֶחָד הוֹסִיף לְטַהֲרָתָם. וּסְדֵר עֲנִינָם וּמִצּוֹת הַגְּבֻלָּתָם.
 וּבָנָה מִזְבֵּחַ וְכִרַת בְּרִיתָם. וְהָקִים מִצְבוֹת כְּנֶגֶד שְׂכַמֵּי
 תָם. וַיִּקְדֵּשׁ אֶת הָעַם וַיִּכְבְּסוּ שְׂמֵלוֹתָם.

אֲזִי בַשְּׁלִישִׁי בַהֲיוֹת בְּקָרוֹ. מֶלֶךְ בְּמִסְבּוֹ הוֹפִיעַ בִּיקְרוֹ.
 רִבּוֹתִים אֶלְפֵי שְׁנָאֵן מִשְׁנֵנִי פִּאֲרוֹ. וַיְהִי קוֹלוֹת וּבְרָקִים
 וְהִזְרִיחַ אֹרוֹ. קוֹלוֹ בְּכַחוֹ וְקוֹלוֹ בְּהִדְרוֹ. וְרוּחַ סְעָרָה
 עוֹשָׂה דְבָרוֹ. וְעֵנָן כָּבֵד כָּסָה עַל הָרוֹ. וְהַצּוּרִים נִתְּצוּ
 הָרִים בְּעֵקְרוֹ. הוֹלֵךְ וְחֹזֵק קוֹל שׁוֹפְרוֹ. חוֹצֵב לְהַבּוֹת
 אֲרָזִים בְּשִׁבְרוֹ. קוֹל יִי יַחִיל מִדְּבָרוֹ. וְכֵלֹ אֹמֵר כְּבוֹד
 בְּפִאֵר דְּבִירוֹ:

מִתְפַּאֲרֶת הַיִּתִּי בַיּוֹם חֲתוּנָתִי. הִנֵּה בָּא קִצִּי וְהִגִּיעַ
 עִתִּי. לְהוֹדִיעַ יַפְיִי וּלְהַגִּיד תְּפֹאֲרָתִי. יֵצֵא טְבָעִי וְתִתְעַלֶּה
 חֶפְתִּי. יִדְעוּ הַכֹּל מֵה מְלֹאכְתִּי. צָדֵק וּמִשְׁפָּט בְּתוֹךְ
 נְתִיבָתִי. עוֹמֵק חֲכָמָתִי וְסוֹד בִּינָתִי. יְבִינוּ שְׂכָרֵי עֲנָשִׁי
 וְאִזְהַרְתִּי. עֲרֵךְ שְׁלַחְנִי וְסַגֵּר מִסְגְּרָתִי. תִּקּוּן אֲצַבְּעוֹתַי
 וְרַב פְּעוּלָתִי. כִּי עַד עַתָּה. בְּמַרוֹמִים שָׁכַנְתִּי. וְהַיּוֹם
 בְּאָדָם מִתְנַגֵּת לְקַחְתִּי:

צִיר אֲמוּנִים נִתְעַלֶּה בְּכַחֲרִים. בְּצַנֵּת שְׁלֵג בַיּוֹם
 קִצְרִים. חָכָם עָלָה לְעִיר גְּבוּרִים. וַיִּזְרַד עוֹז מִבְּטָחָה
 לְהַדוּרִים. אֲמָרִים נְעִימִים מִפְּנִינִים יְקָרִים. וְקַבְּלָם
 מִיָּמִין יוֹצֵר הָרִים. וְצַבָּאוֹת קוֹדֵשׁ עוֹנִים וְאוֹמְרִים. מָרָם
 נִשְׁמַע אָנוּ שׁוֹמְרִים. וְשָׁמְעוּ מִפִּי עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים.

וּפְחָדוֹ וְרָעָדוֹ מֵרַעְמִים כְּבִירִים. וּפְתָחוּ וְעֲנוּ כָּל הַיְצוּרִים.
 ייֵעוּז לְעַמּוֹ יִתֵּן וּמִשְׁפָּטִים יִשְׂרִים: ^{סז} וַיִּשְׁמְחוּ כָּל הָעַם.
 בְּשִׂמְחַת אִמְרֵי נֹעַם. וּנְתַמְנֶה צִיר רָעַם. וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן
 הַהָר אֶל הָעַם:

וּבִבְנֵי. וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן הַהָר אֶל הָעַם:
 אֱלוֹהַּ מְסַבֵּל בְּהוֹר אֲפוּדִים. בְּיָדָיו גְּלִילֵי זֶהָב עֲמוּדִים.
 גְּרוֹן עָנוּק לְשׁוֹן לְמוּדִים. דְּבָרִים דְּבוּרִים כְּאוֹפֵן
 שְׁקוּדִים. הַמְשׁוּלִים לְשֵׁלֶשׁ מִשְׁקִים נְחֻמָּדִים. וּבְפָחוֹת
 שְׂבִיבִלִים נִשְׁמָרִים וְעוֹמְדִים. זֹנְחִים הַגְּבוּהָ וְלִנְמוּד
 יוֹרְדִים. חַיִּים וְרַפְאוֹת לְמוֹצָאֵיהֶם מֵעֲמִידִים. מוֹהַר
 בְּעֵלִיל שְׂבַעֲתִים מְנַקְדִים. יְקָרִים מוֹהַב וּמְפַנִּינִים
 נְחֻמָּדִים. כָּל חֲפָצִים לְנִגְדָם בַּל נְמַדְדִים. קָח טוֹב
 וּמוֹסַר מִגִּידִים. מִתֵּק וּמְרַפֵּא לְעֲצָמוֹת וְגִידִים. נְתוּנִים
 מֵאֵשׁ יוֹקְדִים. סֵם חַיִּים לְבָהֶם מִתְּכַבְּדִים. עוֹזְבֵיהֶם
 עוֹזְבִים וְחוֹבְקֵיהֶם מְכַבְּדִים. פְּלִפּוּלָה בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה
 מִתְּלַמְּדִים. צוֹרְפֵיהֶם מוֹשִׁיבִים בֵּין נְגִידִים. קוֹנֵיהֶם
 לְחַיֵּי עוֹלָם עֲתִידִים רַב טוֹב הַצָּפוֹן לְחַסִּידִים. שׁוֹמְרֵיהֶם
 יִצְלוּ מִכָּד פְּחָדִים. תּוֹמְכֵיהֶם מֵאֲשֵׁרִים וּבוֹזֵיהֶם מִלְּפָדִים.
^{סז} מִלְּפָדִים לְפִידִים וּבְרָקִים נוֹגְהִים. בְּתַתּוֹ
 קוֹל עוֹז מִשְׁמֵי גְבוּהִים:

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים:

תַּחֲתֵיּוֹת אֶרֶץ כְּדוֹנָג נְמַקִּים. שְׁחוּ גְבַעוֹת
 עוֹלָם הַמְּצוּקִים. רַבּוּ רַעְמִים וְגַבְרוּ זְקִים.
 הוֹלֵי קוֹלוֹת מְשֻׁנִים וְחֻזְקִים. צַפְצוּף הַדְּבוּר
 בְּנִצּוּצֵי בְרָקִים. פְּשִׁישׁ מְפּוֹצֵץ סְלַעֵי נְקִיקִים.

עוֹרֵךְ אַחַת וּשְׁתַּיִם מִתְחַלְקִים. סוּד יִרְאִים
 וּמִשְׁפָּטִים צְדִיקִים. נוֹתְנֵי הוֹלָ שׁוֹפֵר
 מִתְחַזְקִים. מִשָּׁה יִדְבֵּר וְהַכֵּל שׁוֹתְקִים.
 לְעַמּוֹ הַנְּחִיל מִדְּבַשׁ מִתּוֹקִים. כּוֹשֵׁר אֲמוּנַת
 עֵתִים חֲשׂוֹקִים. יִדְעֵת חוֹסֵן וְיִשׁוּעַת נְזִיקִים.
 מַעֲמֵי חֲכָמָה וְדַעַת מְפִיקִים. חֲנֻם נְתָנָם גּוֹזֵר
 וּמְקִים. זָכָם בְּמִתְנַדָּה לְכוּ דְבָקִים. וְכֹלֹ
 מִחֲמַדִּים וְחִכּוֹ מִמִּתְקִים הַשְּׁמִיעַ אֲנֹכִי בְּרֹאשׁ
 פְּרָקִים. דֶּרֶךְ בְּעִשׂוֹת בְּמִים עֲמוּקִים. גְּבוּר
 נִגְלָה וְנִלְחָם בְּמִצּוּקִים. בְּתַתּוֹ בְּסִנֵּי דָתוֹת
 וְחֲקִים. אֲזִי בְּרַחֲמֵן נִגְלָה מִשְׁחָקִים.
 מִשְׁחָקִים הַבְּרַקָּת נִוְגְהִיָּה. וְהַשְּׁמַעַת
 לְעַם כְּמִהִיָּה.

קו"ס אֲנֹכִי יי אֱלֹהִיָּה:

אֶרֶץ עֲשִׂיתִי וְאָדָם בְּרֹאשִׁי. בְּרִיחַ וְדִלְתִים לַיִם
 שְׁמַתִּי. גְּלִיתִי שַׁחַר וְנִשְׁפָּה וּבֹקֵר צִוִּיתִי. דֶּרֶךְ לַחֲזוֹן קוֹלוֹת
 פְּלִגְתִּי. הָאֹזֵר וְהַחֹשֶׁף בְּמִקּוֹמָם שְׁבַנְתִּי. וְהָאֶרֶץ
 וּמִלֵּאָה לְכַבּוֹדִי יִצְרַתִּי. זִרְיַחַת מְזֻרֹת בְּעֵתָם הוֹצֵאתִי
 חֲקוֹת שָׁמַיִם וְאֶרֶץ מִשְׁטָרָם שְׁמַתִּי. מוֹפֵל שְׁקָר בְּשִׁטְף
 הָאֲבֵדֹתִי. יוֹרְדֵי בְּקַעָה לְשׁוֹנָם בְּלִלְתִּי כְּדָרְלַעֲזוֹמֵר
 וְעוֹזְרֵי הַבֵּיתִי. לְעַמְּקֵי שְׁוֹה לִילָה חֲלַקְתִּי. מוֹרִיָּה עֲקֵדֹת
 יָחִיד רֹאשִׁי. נֶדֶר נְדָרְתִּי בִּי נִשְׁבַּעְתִּי. שָׁר אֶל מִלְּאָךְ
 בְּעוֹרוֹ הָיִיתִי עַמּוֹ מִדְּבַר לְרוֹדְפוֹ הַזֹּהֲרֹתִי. פִּתְרוּסִים
 בְּעִשְׂרֵי מִבּוֹת מִחֲצֵיתִי. צְבָאוֹתֵיכֶם בְּעֵצָם הַיּוֹם גְּאֻלְתִּי.

קָרַעְתִּי יָם סוּף וְאֶתְכֶם הֶעֱבַרְתִּי. רֵאִיתָם בְּעֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר עָשִׂיתִי. שִׁדְדַתִּי מִזֶּנֶב וְחִילוֹ חֲחַלְשִׁיתִי. שִׁבַּרְתִּי
קוֹדֶשׁ לָכֶם הִנְחַלְתִּי. תִּרְגַּלְתִּי וּבְכַנְפֵי נֶשֶׁר נִשְׂאֵתִי.
תִּזְקַק שְׁלֹשׁ מִתְנֹות לָכֶם נָתַתִּי:

יִזְזוּ נָתַתִּי לָךְ תּוֹכְחוֹת מוֹסְרִים. הִשְׁמַר לְבַל תִּטְרַח
אֲשׁוּרִים:

ק"ח לא יִהְיֶה לָךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים:

תַּעֲתוּעִים הֵמָּה מוֹסַר הַכָּלִים. שִׁחַר אֵין לָמוֹ וְלֹא
מוֹעִילִים. רוֹדְפִים אֲחֵרֵיהֶם לָבֶם הַתּוֹלִים קֶצֶף מוֹסִיפִים
וְחֶמָּה מְגַדִּידִים. צוֹרֵת חֶמָּה וְלִבָּנָה נוֹטְלִים. פְּלִשִׁי
עַב וְתִבְנִית מְזוֹלִים. עֲצָבִים בְּתִבּוֹנָם מַעֲשֵׂה כִשְׁוִלִים.
סוֹגְדִים לָהֶם וְאֵלֵיהֶם מִתְפַּלְלִים. נוֹתְנִים לָהֶם כְּבוֹד
וְהַלּוּלִים. מִשְׁתַּחֲוִים לָמוֹ וּמִשְׁאֲלוֹתֵם שׁוֹאֲלִים. לֹא
יָשִׁיבוּ לְלִבָּם וְאִינָם מִשְׁכִּילִים. כִּי יִרְאֶתֶם פְּגָרִים
אוּמְלָלִים. יַצְעֲקוּ אֵלֵיהֶם וְאִינָם נִצּוֹלִים. טָחוּ עֵינֵיהֶם
וְלִבּוֹתֵם סָכְלִים. חוֹכִים יִשׁוּעָה מֵאֲשִׁים וְאֵלִילִים.
זְנוּחִים תַּעֲוִבִים שְׁקוֹצִים וְגִלּוּלִים. וְחֶלֶק יַעֲקֹב יוֹצֵר
הַכֹּל אֵל אֱלִים. הַמּוֹן מֵיָם נוֹתֵן וּגְשָׁאִים עוֹלִים. הִכְרוּ
מִקִּים וַעֲצַתוֹ יִשְׁדִּים: גּוֹעַר בָּיִם וַיַּחֲמוּ גִלִּים. בּוֹ תִדְבְּקוּ
וְעַדִּיו הָיוּ מִיַּחֲלִים. אוֹיְבֵיכֶם יִפִּיל חֲלָלִים חֲלָלִים:

יִזְזוּ חֲלָלִים אִפִּיל כָּל שׁוֹכְחֵי הַשֵּׁם. הִשְׁמַר פֶּן תִּבְשַׁל
וְתֵאשֵׁם:

ק"ח לא תִּשָּׂא אֶת שֵׁם:

אֲמַתִּי שְׁמוֹ הַמְּפֹרָשׁ בְּשִׁבְעִים. בּוֹ נוֹסְרוּ אֲרָצוֹת
וּנְשַׁעוּ רְקִיעִים. גְּבוּלוֹת אֶרֶץ וְרוּחוֹת מְרַבְּעִים. דְּבָקוּ
בְּחוֹתְמוֹ הַיּוֹת נִקְבְּעִים. הַזְּכֹר עַל הַיָּם וְנִעֲשֶׂה בְּקִיעִים.
וְעַל הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד הַרְעִים. זְכֹר קוֹדֶשׁוֹ בּוֹ יְרוּצוּ

נושעים. הוצב להבות ומפוצץ סדעים. מהור עינים
 מראות רעים. יצוריו בוחזן בכל עתים ורגעים. כלות
 בחמה בו נפשעים. להביא שבר לחטאים ופושעים
 מפירי חוק ולשקר נשבעים. נלכדים בעונם וכזונם
 נתבעים. שונאי תוכחות ומוסר פורעים. עברות
 יוכלו וברזגו שבעים. פוקד עון אבות על שלשים
 ורבעים. צומת לבקרים כל רשעים קנזא ונוקם
 וקובע קובעים. רואה וצופה מזכים ורעים. שמור
 והזהר מארר פגעים. התירא מלשא לשוא שם תמים
 דעים:

מן תמים דעים דבר בקדשו. והזהיר על מורא
 מקדשו:

קו"ח זכור את יום השבת לקדשו:

תשלום כל מעש וגמר מלאכה. שבת מנוחה
 וקדוש ברכה. רגל להשיב ולמעט הליכה. קרוי
 עונג לכבודו כהלכה. צעד תחומיו ארפים לילכה.
 פסיעה גסה בו בלי להלכה. ערה הכנתו בשישי
 לערכה. סעודות שלש מצותו ערוכה. נכפל בלחמו
 לענוגה ורכה. ממרה נתו כדת וכהלכה. דאור
 הושם עליו לסמכה. כי לשה מלאכתו נערכה.
 יציאותיו ורשויותיו בלי להפכה. מורה משא בו
 לחשכה. חלול מזיד לסקילה למשכה. זכירה ושמירה
 עדיו תנוכה. ומעין העולם הבא מתקו להנכה.
 הנוצרו ינצל משלוש מבוכה. דין ענשו ואזהרתו
 חתוכה. גמול משכרתו מאתי תמוכה. ביני ובין אום
 המבורכה. אות שמתי כי לי הממלכה:

חַיֵּן הַמְּמַלְכָה הַמְּלִיכָנוּ בְּנֵאמָהּ. וְתִזְכֶּה לְאֹרֶךְ יָמֶיהָ:

קו"ח כְּבֹד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ:

אוֹמֵן וּמִיִּנְקַת בֶּדֶךָ מִתְעַסְקִים. בְּשִׁלְךָ תִּחְלָה
בְּאֶזְרוֹ דְּבָקִים גְּעִירַת שְׁוֹעַ וְתַחַן מְפִיקִים. הוֹרְשִׁים
לְצוּרֵם הַיּוֹת בֵּן חוֹבְקִים: הוֹשְׁתָּפוּ שְׁנֵיהֶם עִמּוֹ
עֶסוּקִים. וְנוֹצְרַת וְנוֹלְדַת לְעֵתִי חֲקִים. זְכוּךְ וְהִבִּיאֹךְ
בְּבִרְיַת לְחֲקִים. תִּבְקוּךְ בְּרַבִּים וְשָׂדִים מְנִיקִים.
טָרַף חֲקִיךָ זָנִים וּמְשָׁקִים. יִגִּיעַת עֵמְלָם עִמָּךְ
מִחֲלָקִים. כּוֹשֶׁר וּמוֹסֵר מִחֲנֻכִּים וּמִחֲזֻקִים. לְשׁוֹן
לְמוֹדִים וּדְבָרִים עֵתִיקִים. מִתְקַנִּים לְךָ עֶזֶר וְלֹהֲשֵׁיֶיךָ
זוֹקְקִים. נוֹשָׂאִים פֶּלֶךְ עֲבוּרָךְ וְלֹא לְזוֹעֲקִים. סְמִכֶם
בְּמֵאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה וּבְתַפְנוּקִים. עֲנֵדֶם בְּכִסּוֹת נְקִיָּה
בְּחִשּׁוּקִים. פְּנֵה לְגַעְרַתֶּם לְבַל יְהוּ מְצוּקִים. צִפּוּר
לְמוֹסְרָם וְלֹא תִרְדֶּף רַקִּים. קִיִּם כְּבוֹדֶם וּמוֹרָאֵם
בְּחֲקִים. רְבוֹת אֹרֶךְ יָמִים וּמַעֲוֹן מְנִיקִים. שְׁוֹם
לְכְבוֹדוֹ וְלְמוֹרָאוֹ גּוֹזֵר וּמְקִים. תַּחַת בֵּן הוֹדוּהוּ מִלְּכֵי
אֲרָקִים:

חַיֵּן אֲרָגִים וּגְבוּהִים יִסֵּר בְּפִצָּח. קֶבֶל מוֹרָאוֹ
וְאֵל תַּעֲזִיז מִצָּח:

קו"ח לֹא תִרְצָח:

תּוֹכַחַת אֱהָב מוֹסֵר יִרְאִים. שְׁמוֹר וְהִזְהַר מִפְתּוּי
חַטָּאִים. רַגְלֵיהֶם רָצִים וְלָרַע מוֹבְאִים. קָשֶׁר
קוֹשְׁרִים לְהַפִּיל חֲלָבָאִים: צָרִים בְּעַמְקֵי שְׂאוּל
קְרוּאִים. פּוֹעֵרַת לְבָלֵי חוֹק בָּאִים. עֲצַבַת נוֹתָנִים
וּכוֹשֶׁל מִמְצִיאִים. שְׁפַתוֹתֵיהֶם אָרַב דָּם מִמְלָאִים.
נִחַדַת אוֹלָרַת יִנְחִלוּ פְתָאִים. מְשׁוּבְתָם תִּהְרָגֶם
בְּתַחֲלוּאִים. לֹא תֵאָכֵה לְעֵצַת נִשְׁנָאִים. כִּי בְּחֲצִיר

יִמְלֹךְ וְכִדְשָׁאִים. יְהִי רִים אֲשֶׁר בְּרָצַח הוֹטְאִים. מוֹרַח
 גְּזֵרְתָם עָלַי מְשִׁי אִים. חַנְפִּים אֶרֶץ בְּדָם מְטַמְאִים.
 זוֹהַר שְׂכִינְתוֹ מִתּוֹכְם מוֹצִיאִים. וְעַל יְדֵי חֲלָלִים
 חֲנֻמְצָאִים. הֶעֱגְלָה הָעֲרוּפָה בְּנַחַל מְבִיאִים. דָּם
 שׁוֹפְכִים בְּשׁוֹגֵג בְּלֹא רוּאִים. גּוֹלִים לְעָרֵי מִקְלַט
 חֲנֻקְרָאִים. בְּהִזְדָּם לְהַרוּג בְּצֶלֶם בְּרוּאִים. אֲתָה
 תִּבְאֵר הַדָּם לְעֵין בֶּל רוּאִים:

חזן רוּאִים יוֹסְרוּ לְהַשְׁמֵר מֵאֵף. שְׁמוֹר מְצוּרָה
 וּלְהַכֵּל אֵל תִּשְׁאָף:

קו"ס לא תנאף:

אִשֶׁת כְּסִילוֹת הוֹמִיָּה וְסוֹרֶרֶת. בֵּיתָה הִרְחַק כִּי
 נִפְשׁוֹת עוֹבְרֹת. גְּחָלִים בְּחֵיק מִחֲתָה וּמִבְּעֵרֶת.
 דְּרָכֶיהָ שְׂאוֹל וּמּוֹת חוֹדְרֹת. הוֹלֵךְ אַחֲרֶיהָ לְשִׁבַּח
 מוֹסְרֹת. וּכְעַכְסֵם אֵל מוֹסֵר אוֹיֵל מִיִּסְרֹת. זַעַם מְרֵבָה
 וְעֶצֶב מִמְּהֵרֶת: חֶמֶת גָּבַר וְשִׁנְאָה מְעוֹרֶרֶת. טִיף
 נוֹפֵת בְּשִׁפְתֶיהָ מְדַבֶּרֶת. יוֹם אַחֲרִיתָהּ כְּלַעֲנָה
 כִּי אֵין הָאִישׁ בְּבֵיתוֹ אוֹמֶרֶת. לֵיד שְׁעָרִים קָפִי קָרֶת.
 מוֹדַע תִּקְרָא לְבִינָה הַמְּאֻשֶּׁרֶת. נִצָּח עָדִי עַד עֲלֶיךָ
 מְשֻׁמֶרֶת. שְׂמַח בְּאֻשֶׁרֶת גְּעוֹרֶיךָ הַמְּחַבְּרֹת. עִמָּה
 תִּתְרַפֵּק וְלֹא בְּאַחֲרֹת. פּוֹצֵת מְעִינּוֹתֶיךָ חוֹצֵה עוֹבְרֹת.
 צְמָחִים תִּרְבֶּה לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת. קִדְשׁ עֲצֻמָּה
 בְּפִרְיֵשׁוֹת אֲדָרֶת. רִצָּח לְעֵשׂוֹת מְשֻׁמֶרֶת לְמִשְׁמֶרֶת.
 שְׁמַע מוֹסֵר וְעֲנֶדְהוּ לְגִרְגֵרֹת. תִּתֵּן לְרֹאשְׁךָ לְגִירֹת
 חֵן וְעֶטְרֹת:

חזן וְעֶטְרֹת תִּנְחַל וּכְשִׁיבָה תִּנּוּב. אִם תִּשְׁמוֹר
 חוֹן מִלְּגִנּוּב:

ק"ס לא תגנוב:

תתעב מתי גנבים וסיעתם. שוללים וחומסים
 כל עתם. רחק מעושק והירח תם. קשט מעבדיך
 והצדק אותם. צפה להכמים ואלף ארחותם פעולת
 צדקה לחיים תבואתם. עפשים הרחק המעקלים
 נתיבתם. שפתותיהם דולקים ובלבם רעתם. נכוננו
 שפטים ומהלומות לגויתם. מדון משלחים ומצדה
 אהבתם. לא יחרכו רמיה צידתם. כי און ועמל
 תחת שפתם. יום ילכרו בוגדים בהותם. מזרפים
 בנוער ובקדשים חיתם. חולקים עם גנב שונאי
 בפשותם. זה דרכם ולהכל אחריתם. ואל תאשר
 גלוי מעגלותם. הזורר פן תלכד במצודתם. דין
 ארבעה וחמשה השקמתם. גנבה אין למו נמכרים
 בגנבתם. בני אל תלך בדרך אתם. ארת רגלה
 מנע מנתיבתם:

מן מנתיבתם חשוד ואל תתגנה. ורעה אליך
 לא תאנה:

ק"ס לא תענה:

אמרי כזב ומען כחשים. בניב שפתיה כל יהו
 ארושים. גם אוילים אשר מחרשים. דומים
 ונחשבים להכמי חרשים. חולכי רכיל שלשה
 מענשים. ונאמני רוח מכסים ומחשים. זרה חלק
 מלשנים הרמגשים. חצי גבור שנונים קשים
 מזמני פח כשך יוקשים. יועצי מרמה וכזב מלחשים.
 במדקרות חרב בומים מנקשים. לשון חכמים מרפא
 מגישים. מפרי פיהם ישבעו אנשים. נרגן דבריו
 כמתלהמים חשים. שפת אמת יבון בישישים. עד

אֲרַגִּיעָה לְשׁוֹן מַפְשִׁים. פּוֹשְׁקֵי שִׁפָּה מְהַתָּה עֲנוּשִׁים.
צָרוֹת רוֹדְפִים וְעוֹנֵשׁ מִבְּקָשִׁים. קָמִים לְהַעֲד חָמֶס
וְלֹא בּוֹשִׁים. רוּחָם יוֹצִיאוּ כְּסִילִים אֲנוּשִׁים. שֶׁקָר
בְּהַעֲדָם יוֹזְמָמוּ בְּפִרוּשִׁים. תַּעֲשֶׂה לָמוּ כְּזִמּוֹתָם
לְהֵאֲשִׁים:

חזן לְהֵאֲשִׁים מִנֵּעַ עֲצָמָךְ קְתָמוֹד. וְנִצַּח לְפָנַי
תַּעֲמֹד:

קו"ח לֹא תַחֲמֹד:

שָׁכַן רַעַף בֵּיתוֹ וְאַהֲלוֹ. מְקַנְהוּ וְקַנְיָנוּ וְכָל חִילוֹ.
עֲבָדוֹ וְאַמְתּוֹ שָׂדְהוֹ וְגִבּוֹדוֹ וְשׁוֹרוֹ וְחַמּוּרוֹ וְכָל אֲשֶׁר
לוֹ. נִמְעוּ וְכָרְמוֹ גִּנּוּ וְשָׁכִילוּ. בְּעִירוֹ וְעֲצִיו פִּירוֹתָיו
וַיְבִילוּ. רִכְבוֹ וּפְרָשָׁיו יַעֲרוּ וְכָרְמָלוֹ. יָקָר בְּסָפוֹ וּזְהָבוֹ
וְנוֹעַם גִּדְלוֹ. צֹאנֹו וְאַלְפֵיו מִשְׁקָהוּ וּמֵאֲכָלוֹ. חֲבֵרָתוֹ
וְכָל מַחֲמָדֵי מַכְלָלוֹ: חזן קְרוּיָן מַחֲמָד מֵרָה מוֹעִילוֹ.
חֹמֶד וּמִתְאַוָּה אֶת שְׂאֵינוֹ שְׁלוֹ. זֶה שֵׁשׁ לוֹ אֵינוֹ
שְׁלוֹ. קִנְיָן שְׂאֵינוֹ שְׁלוֹ לְמָה הוּא לוֹ. יֵבִין וַיִּשְׁכַּל
בְּדַעַו וְשָׁכִלוֹ. יִשְׁמַח וַיַּעֲזוּ בְּמַתַּת גּוֹרְדוֹ:
חזן גּוֹרְלוֹ הַטְּחִיל אֵל לִירָאִים. בְּמֹלֹת וּבְרָקִים
וּלְפִידִים נּוֹרָאִים:

קו"ח וְכָל הָעַם רוֹאִים:

וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדָשָׁה כִּי אַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:
סִילוֹק וְכָל הָעַם רוֹאִים אֶת הַנִּרְאָה וְהַנִּשְׁמָע.
וְשׁוֹמְעִים אֶת הַנִּשְׁמָע וְהַנִּרְאָה: כְּשֶׁהַדְּבַר יוֹצֵאת מִפִּי
הַגְּבוּרָה: וְנִחְצַב עַל הַלְּהוֹת בְּתַפְאָרָה: קוֹל קוֹלֵי קוֹלוֹת
וְרוּחַ סְעָרָה. וְלִפִּיד לְפִידִים וְלִפִּידֵי אֵשׁ בּוֹעֵרָה. קוֹל יִי
בְּפֶתַח וּמוֹל יִי בְּהַדְרָה. מִפְּרֹשׁ אֶרֶץ הַדְּבַר לְבִאָרָה.
יִסּוּכְכֶנְהוּ יְבוֹנְנֶהוּ סְתָרֵי תוֹרָה. וַיֵּרָא הָעַם וַיִּנְעוּ לִפְנֵים

לְשִׁבְרָה. וַיַּעֲמְדוּ מֵרְחוֹק מִלֵּין שָׁנִים וַעֲשָׂרָה. וּמִלְאֲכֵי
 הַשָּׁרִית יָרְדוּ לְסִיעָם מִשָּׁמַי שִׁבְרָה. וּמִלְאֲכֵי צְבָאוֹת יִדְּוֹן
 בְּהַלִּיכָה יִדְּוֹן בְּחִזְרָה. וְלֹא הֵם בְּקִבְרָה כִּי אִם עֹטְרָה
 אֹרֶה. שְׂמָאלוֹ תַּחַת לְרֹאשֵׁי וַיִּמְיֵנוּ תַּחֲבִקְנֵי לְהַעֲזֹרָה.
 וְנִשְׁתַּלְּחֵנוּ מִכַּח הָאֵשׁ וְרוּחָם עֲבָרָה. וַעֲנֵנֵי כְבוֹד הַזֵּילוּ
 מִלֵּי אֹרֶה. אֶרֶץ רַעֲשָׁה וְגַם שָׁמַיִם נִטְפוּ לְחִשְׁרָה.
 נֶשֶׁם נְדָבוֹת תְּנִיף אֱלֹהִים לִיפָה וּבָרָה. נַחֲלֶתְךָ וְנִלְאָה
 אֶתְּךָ כֹּונֶנְתָּה לְשִׁמְרָה. וְכִמּוֹצֵא שָׁלַל רַב שָׁשׂוּ בְּאִמְרָה
 טְהוֹרָה. וְנַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע הַשְּׁמִיעוּ בְּאִמְרָה. וְלֹא הָיָה
 כְּהֵם כַּח לְקַבֵּל יוֹתֵר מִדְּבָרוֹת עֲשָׂרָה. וְנָמוּ לְרוּעָם קָרֵב
 אֶתְּךָ וְשָׁמַע אִמְרָה. כִּי אִם יִסְפִּים אֲנַחְנוּ לְשִׁמְעַע נְמוֹת
 מִהָרָה. וְרוּחַ הַקּוֹדֶשׁ הוֹדֵרָה לְדַבְרֵיהֶם בְּעֵינָיו לְיִשְׂרָה.
 וּמִשָּׁם זָכוּ לְהַעֲמִיד נְבִיאִים לְהַתְּאֲשָׂרָה. וְגַם מִי יִתֵּן וְהָיָה
 לְבַבְכֶם זֶה לְהֵם לְבַחֲרָה. אֵלֵינוּ אֲפֹשֶׁר לְבַלַּע הַמּוֹרָה
 וְלַהֲעִבְרָה. אֲבָל אִי אֲפֹשֶׁר שֶׁכֶּבֶר נִגְזָרָה גִּזְרָה. וְעַל
 תְּנֵאנִי כִּי עָמְדוּ לְקַבֵּל הַתּוֹרָה. אֲנִי אִמְרָתִי אֱלֹהִים אֶתְּם
 לְהַתְּפַאֲרָה. תַּבְּלַתְּם מֵעֲשִׂיכֶם אֲכֵן בְּאֶדְם תְּמוֹתוֹן
 בְּעֲבָרָה. וּמִשָּׁה מְזוֹרֵן וּמִפִּים קָכָל שׁוֹרָה וְשׁוֹרָה. וְהַכְּתוּב
 מִשְׁבַּחוֹ וְהַחֲכָמָה תַּעֲזוּ לְחַכֵּם יוֹתֵר מִשְׁלִיטִים עֲשָׂרָה.
 וְאָמַר לְהֵם אֵל תִּירָאוּ מִן הָאֵשׁ וּמִן הַסַּעֲרָה. כִּי לְבַעֲבוֹר
 נְפוֹת אֶתְכֶם בָּא וְלַגְדֵּל לְכֶם עֲטָרָה. וּבַעֲבוֹר תִּהְיֶה עַל
 פְּנֵיכֶם יִרְאָה טְהוֹרָה. סִמֵּן טוֹב בְּאֶדְם שְׁהוּיָה בִישָׁן
 וְרוּחוֹ נִשְׁבְּרָה. שְׁכָל מִי שְׁהוּיָה עָנוּ עִמּוֹ שְׁכִינָה שׁוֹרָה.
 אֲשַׁכּוֹן אֶת דְּבָא וְשִׁפְלָה רוּחַ לְעִזְרָה. וְאֵל זֶה אֲבִיט אֵל
 עָנִי וְנִכְהָ רוּחַ לְהַעֲתָרָה. אֲחַלְצָהוּ וְאֲכַבְּדָהוּ עִמּוֹ אֲנִכִי
 בְּצָרָה. וַעֲנוּ נִכְנָם לְפָנִים מִשְׁלֵשׁ מְחִיצוֹת. הַשֶּׁךְ עָנָן
 וְעַרְפֵּל נְחוּצוֹת. עָנָן לְפָנִים וְעַרְפֵּל לְפָנִים וְלְפָנִים וְהַשֶּׁךְ

יוצר ליום ראשון של שבועות

בַּחֲצוֹת. וְסַבַּר לוֹ פָּנִים לְהַתְרַצוֹת. וְקָבְלוּ עַל יְדוֹ שֵׁשׁ
מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִצְוֹת קְבוּצוֹת. וְנָתַן נַפְשׁוֹ עַל
הַתּוֹרָה בְּדַעַת וּבְמוֹעֲצוֹת. וְלָכֵן נִקְרְאָתָה עַל שְׁמוֹ תְּלַתְּלִיָּה
קְבוּצוֹת. זְכוּרֵי תּוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדֵי אֲשֶׁר עָמְדוּ בַּפְּרָצוֹת.
אֲשֶׁר צוּיְתִי אוֹתוֹ בְּחֹרֵב הַר הַנִּבְחָר מִהָרֵי אֶרְצוֹת.
חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים וְתוֹרוֹת לְחֻדְיָה נְמַלְצוֹת: וְכָל הַיְהוּדִים
הַהוּא אֲשֶׁר שָׁמְעוּ קוֹלוֹ. זְכוּ לְהַיּוֹרָתָה כְּמִלְאָכֵי זְבוּלוֹ.
עֲלִיּוֹ נִתְרַפְּקוּ וַחֲיוֹ כִּבְצֻלוֹ. וְנָתַן בְּתוֹכְכֶם מִשְׁכָּנוֹ וְאַהֲלוֹ.
וְהִרְאָם וְהִרְבָּם לְהִרְאוֹתָם מוֹפְתֵי מַפְעָלוֹ. וַיְדוּ הַחֲזוֹקָה
וּכְבוֹדוֹ וְגִדְלוֹ. וּבְשׁוֹב רוּחָם לְאוֹצַר מִכְּלָלוֹ. לֹא שָׁלְטָה
בְּבִשְׂרָם רַמָּה לְאֹכְלוֹ. אֲשֶׁרֵיהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה הַדְרִיכֶם
שְׂכִיזוֹ. וְלַעֲוֹלָם הַבָּא יֵאָסְפוּ לוֹ. וְעֲלֵיהֶם הַכְּתוּב אוֹמֵר
מְלוּלוֹ. אֲשֶׁרֵי הָעַם שָׁכְכָה לוֹ. וּבַיּוֹם זֶה הִשְׁמִיעַ אֶת
הַזֶּה קוֹלוֹ. וְכָל יֹשְׁבֵי תֵּבֵל פָּצְחוּ הַלּוּלוֹ. וּמִלְאָכֵי מַעֲלָה
הַנְּעִימוּ מִהֲלָלוֹ. וּבְהִיכָלוֹ כְּכּוֹד אוֹמֵר בְּלוֹ. שְׂרָפִים
וְאוֹפָנִים וְזִיקֵי חֲשָׁמְלוֹ. קִדְשָׁה וְתִהְיֶה קִדְמוֹ לְסִלְסָלוֹ.
וַחֲיוֹרָתָה הַקּוֹדֵשׁ אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם סִבְלוֹ. נִרְאִים נוֹשְׂאִים
וּנְשָׂאִים בְּחִילוֹ. וְנִהַר דִּינֹר הַעוֹזֵר לְמוּלוֹ. נוֹרָתָן עוֹז
וְגִדְלָהּ לְהִלְלוֹ. וּמֵאֵז מְקַדִּישִׁים חֵבֵל גּוֹרְלוֹ. יוֹם יוֹם
יְנַשְׂאוּהוּ וַיְרוּ מְמוּהוּ קָהְלוֹ. חִלֵּי מַעֲלָה אֵינָם. מְעַרְצִים
לוֹ. עַד יִקְדִּישׁוּהוּ הָעַם אֲשֶׁר בָּחַר לוֹ. אֱלוֹ אַחַר אֱלוֹ
מֵאֲדִירִים צִלְצוּלוֹ. וְשְׁלוֹשׁ קִדְשָׁה יִשְׁלְשׁוּ לוֹ. דְּרֵי מַעֲלָה
עִם דְּרֵי מַטָּה קוֹרְאִים וּמִשְׁלֵשִׁים לְהַקְדִּישׁ לוֹ:

כְּכַתּוּב עַל יַד נְבִיאָהּ וְקָרְאָהּ אֵל זֶה וְאָמַר:

קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

אז בקול רעש גדול אהיר וחזק משמיעים קול
מתנשאים לעמת שרפים לעמתם ברוך יאמרו:

ברוך כבוד יי ממקומו:

ממקומך מלבנו תופיע ותמלוך עלינו כי מחכים
אנחנו לך מתי תמלוך בציון בקרוב בימינו לעזרם
ועד תשבון. תתגדל ותתקדש בתוך ירושלים עירך
לדור ודור וגנצח גנצחים: ועינינו תראינה מלכותך
כדבר האמור בשירי עזך על ידי דוד משיח צדקך:

ק"ס יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר
הַלְלוּיָהּ.

מון לדור ודור נגיד גדלה. ולגנצח גנצחים. קדשתך נקדיש
ושבחתך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד. כי אל מלך גדול
וקדוש אתה. ברוך אתה יהוה האל הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו. ורצית
בנו. ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך.
וקרבתנו מלבנו לעבודתך: ושמה הגדול והקדוש
עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה מועדים לשמחה חגים
וזמנים לששון את יום חג השבועות הזה. זמן מתן
תורתנו. מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו.
וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך.
וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך. לפליטה לטובה לחן
ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום חג המצות הזה:
זכרנו יי אלהינו בו. לטובה. ופקדנו בו. לברכה.

והושיענו כו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים. חוס וחסנו.
 ורחם עלינו והושיענו. כי אליה עינינו כי אל מלך חנון
 ורחום אלה:

והשיאנו "אלהינו את ברכת מזעדיך לחיים ולשלום לשמחה
 ולששון כאשר רצית ואמרת לברכנו. קדשנו במצותיך ותן חלקנו
 בתורתך שבוענו מטוביך ושמחנו בישועתך וטחר לבנו לעבדך
 באמת והנחילנו "אלהינו בשמחה ובששון מזעדי קדשך. וישמחו
 בך ישראל מקדש שמך. ברוך אתה "מקדש ישראל ותזמנים:

רצה "אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את
 העבודה גדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
 תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך אתה
 "המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא "אלהינו ואלהי אבותינו לעולם
 ועד צור חיינו מגן ישענו: אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר
 תהלתך. על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך.
 ועל גפיה שבכל-יום עמנו ועל גפלאותיך וטובותיך שבכל עת
 ערב ובקר וצהרים. השוב בי לא בלו רחמיך והמרחם בי לא תמו
 חסדיך מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד
 לעולם ועד.

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל
 ישועתינו ועזרתנו סלה: ברוך אתה "השוב שמך
 ולך נאה קהודות:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
 הנתובה על ידי משה עבדך האמורה מפיו אהרן ובניו כהנים
 עם קדושיך באמור וברכה "וישמרה: יאר "פניו אליך ויחנה.
 ישא "פניו אליך וישם לך שלום:

שים שלום אלהי נצור וכו'.

סדר הלל

Lobesp salmen.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְקַרֹּא
אֶת הַהֵלֵל:

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns hat geheiligt mit seinen Geboten und uns das Hallel zu lesen gebot.

Hallelujah! Lobet, Knechte des Ewigen, lobet den Namen des Ewigen. Der Name des Ewigen sei gepriesen von nun an bis in Ewigkeit. Von Sonnenaufgang bis zu ihrem Niedergang wird gelobt der Name des Ewigen. Hoch über allen Völkern ist der Ewige, über den Himmeln seine Herrlichkeit. Wer ist gleich dem Ewi-

קי הַלְלוּ יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵי
יְיָ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ יְהוִי
שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ
עַד־מְבֹאוֹ מְהֵלֵל שֵׁם
יְיָ: רַם עַל־כָּל־גּוֹיִם יְיָ
עַל־הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי
כִּי אֱלֹהֵינוּ הַמְגִבִּיהִי

gen, unserm Gotte, der so hoch thronet, der so tief hernieder-schauet, im Himmel und auf Erden? Er richtet empor aus dem Staube den Armen, aus dem Rothe erhöht er den Dürftigen, daß er ihn setze neben die Edlen seines Volkes; der bevölkert die Unfruchtbare im Hause — die Mutter der Kinder, frohlocket. Hallelujah!

Da Israel aus Mizrajim zog, das Haus Jakob's von dem Volke fremder Zunge, ward Jehudah zu seinem Heiligthume, Israel seine Herrschaft. Das Meer sah und floh, der Jarden wandte sich zurück, die Berge hüpfen wie Widder, die Hügel wie junge Schafe. Was ist dir, o Meer, daß du fliehst; Jarden? daß du zurück dich wendest? Ihr Berge, daß ihr hüpfet wie Widder, Hügel, wie junge Schafe? Vor dem Herrn erzittere, Erde, vor dem Gotte Jakobs, der wandelt den Felsen in Wasser-teiche, den Kiesel in Wasser-quellen.

לְשֹׁכֵת: הַמְּשִׁפִּילִי
 לְרֵאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:
 מִקִּימֵי מַעַפָּר דָּל
 מֵאֲשֵׁפוֹת יָרִים אֲבִיוֹן:
 לְהוֹשִׁיבֵי עַם-נְדִיבִים עִם
 נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבֵי
 עֵקֶרֶת הַבַּיִת אִם-הַבָּנִים
 שְׂמַחָה הַלְלוּיָהּ:

קד בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל
 מִמִּצְרַיִם בַּיַּת יַעֲקֹב
 מֵעַם לֵעָז: הִיִּתְהַ
 יְהוּדָה לְקֹדֶשׁוֹ יִשְׂרָאֵל
 מִמְּשֻׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה
 וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יָסַב לְאַחֲזֹר:
 הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים
 גְּבַעוֹת כְּבָנֵי-צֹאן: מֵהַ-
 קֶדֶ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן
 תִּסַּב לְאַחֲזֹר: הַהָרִים
 תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים גְּבַעוֹת
 כְּבָנֵי-צֹאן: מִלְּפָנֵי אֲדוֹן
 חוּלֵי אֶרֶץ מִלְּפָנֵי אֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב: הַהֶפְכִי הַצּוּרָאִים
 מִיָּם חֲלָמִישׁ לְמַעַיְנוּ מִיָּם:

Nicht uns, Ewiger, nicht uns, sondern deinem Namen gib Ehre, um deiner Huld, um deiner Treue willen. Warum sollen die Völker sprechen: Wo ist doch ihr Gott? Und unser Gott ist im Himmel; Alles was ihm gefällt, thut er. Ihre Gözen sind Silber und Gold, Werk von Menschenhänden. Einen Mund haben sie und reden nicht, Augen, und sehen nicht; Ohren und hören nicht; eine Nase und riechen nicht; haben Hände und tasten nicht; Füße und gehen nicht. Sie geben keinen Laut mit ihrer Kehle. Ihnen gleich werden ihre Verfertiger, Jeglicher, der ihnen vertraut. Israel, vertraue dem Ewigen — ihr Beistand und ihr Schild ist er. Haus Aron, vertraue dem Ewigen — ihr Beistand und ihr Schild ist er. Die ihr den Ewigen fürchtet, vertrauet dem Ewigen — ihr Beistand und ihr Schild ist er. Der Ewige hat unser gedacht, er segnet, segnet das Haus Israel, segnet das Haus Aron, segnet die den Ewigen fürchten, die Kleinen sammt den Großen. Der Ewige möge hinzuthun zu euch, zu euch und zu euren Kindern. Gesegnet seid ihr dem Ewigen, dem Schöpfer des Himmels und der Erde

קטו לא לנו יי לא לנו כִּי-
 לְשִׁמְךָ הֵן כְּבוֹד עַל-חֶסְדְּךָ
 עַד-אַמְתֶּךָ: לְמָה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם
 אֵי-הוּא אֱלֹהֵיהֶם: וְאֵלֵהֵנוּ
 בְּשָׁמַיִם כֹּל אֲשֶׁר-חָפֵץ עָשָׂה:
 עַצְבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה
 יְדֵי אָדָם: פֶּה-לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ
 עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: אָזְנַיִם
 לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף-לָהֶם
 וְלֹא יִרְיִחוּן: יְדֵיהֶם וְלֹא יִמְיִשוּן
 רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ לֹא-יִהְיוּ
 בְּגִרְוֹנָם: כְּמוֹהֶם יְהִיוּ עֹשֵׂיהֶם
 כֹּל אֲשֶׁר-בָּטַח בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל
 בָּטַח בַּיְיָ עֲזָרָם וּמִגֹּגָם הוּא:
 בַּיִת אֶהְרֹן בָּטְחוּ בַיְיָ עֲזָרָם
 וּמִגֹּגָם הוּא: יִרְאוּ יְיָ בָטְחוּ
 בַיְיָ עֲזָרָם וּמִגֹּגָם הוּא:
 יְיָ זָכְרֵנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ
 אֶת-בַּיִת יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ
 אֶת-בַּיִת אֶהְרֹן: יְבָרֵךְ
 יִרְאוּ יְיָ הַקְטַנִּים עִם-
 הַגְּדֹלִים: יִסַּף יְהוָה
 עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל-
 בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם
 לַיהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם

Die Himmel sind des Ewigen
Himmel, die Erde aber hat er
gegeben den Menschenkindern.
Nicht die Todten loben Jah,
und alle nicht, die sinken in
Grabesstille; aber wir preisen
Jah, von nun an bis in Ewig-
keit. Hallelujah!

וְאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם
לִיהוָה וְהָאָרֶץ נָתַן לְבְנֵי
אָדָם. לֹא-הַמֵּתִים
יְהַלְלוּהָ וְלֹא כָל-יִרְדֵי
דוּמָה: וְאִנְחָנוּ | נְבָרֵךְ
יְהִי מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם
הַלְלוּיָהּ:

Ich liebe, denn der Ewige
erhört meine Stimme, mein
Flehen. Denn er neigte mir
sein Ohr, lebenslang will ich
(ihn) anrufen. Mich umfingen
des Todes Bande, und Angst
der Hölle traf mich, Noth und
Elend traf mich, Noth und
Kummer fand ich. So ruf
ich an den Namen des Ewigen:
ach Ewiger, rette meine Seele!
Gnädig ist der Ewige und ge-
recht, und unser Gott ein Er-
barmer. Es hütet die Einfäl-
tigen der Ewige. elend war
ich und er half mir aus. Kehre
zurück, meine Seele, in deine
Ruhe; denn der Ewige hat
dir wohlgethan. Denn befreit
hast du meine Seele vom Tode,
mein Auge von Thränen, mei-
nen Fuß vom Sturze. Wan-
deln werd' ich vor dem Ewi-
gen, in dem Lande des Lebens.
Ich vertraue, wenn ich rede:
ich bin sehr gebeugt. Ich sprach
in meiner Verirrung: des
Menschen Alles ist trügerisch.
Wie soll ich vergelten dem

קטו אֶהְבֵּתִי כִּי-יִשְׁמַע יי
אֶת-הוֹלֵי הַתְּחִנּוֹתַי: כִּי-הִשְׁמָר
אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא: אֶפְפוֹנֵי
חֲבַל־מָוֶת וּמִצָּרֵי שְׂאוֹל
מִצָּאוֹנֵי צָרָה וַיִּגְזַן אֶמְצָא:
וּבְשֵׁם-יְיָ אֶקְרָא אֲנִי יי מִלְטָה
נַפְשִׁי: חֲנוּן יי וְצַדִּיק וְאֱלֹהֵינוּ
מִרְחָם. שֹׁמֵר פֶּתָאִים יי דַּלְתֵי
וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבֵי נַפְשִׁי
לְמַנוּחַיִכִי כִּי-יִי גָמַר עָלַיִכִי: כִּי
חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת-עֵינַי
מִן-דִּמְעָה אֶת רַגְלֵי מִדְּחַי:
יֶאֱתַלְלֵךְ לִפְנֵי יי בְּאַרְצוֹת
הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי
עֲנִיתִי מְאֹד: אֲנִי אָמַרְתִּי בְּחִפְזִי
כָּל-הָאָדָם פֶּזֶב:
מָה-אָשִׁיב לִי כָּל--
תַּגְּמוֹלָהּ עִלָּי: כּוֹס--

Ewigen all' seine Wohlthaten gegen mich? Den Kelch des Heiles erhebe' ich, und den Namen des Ewigen ruf' ich an. Meine Gelübde bezahle ich dem Ewigen, im Angesicht seines ganzen Volkes.

Thuer ist in den Augen des Ewigen das Sterben seiner Frommen. Ach Herr, denn mir deinem Knecht, mir deinem Knecht, Sohne deiner Magd, hast du meine Bande gelöst. Dir will ich opfern Opfer des Dankes, und den Namen des Ewigen ruf' ich an. Meine Gelübde bezahle ich dem Ewigen im Angesichte seines ganzen Volkes, in den Höfen des Hauses des Ewigen, in deiner Mitte Jeruschalajim. Hallelujah.

Lobet den Ewigen, all ihr Völker, preiset ihn alle Nationen. Denn mächtig über uns ist seine Huld, und die Treue des Ewigen ist ewiglich. Hallelujah!

Danket dem Ewigen, denn er ist gütig, denn ewiglich währt seine Huld. Sprechen soll Israel: denn ewiglich währt seine Huld. Sprechen soll das Haus Aron, denn ewiglich währt

יְשׁוּעוֹת אִשָּׁא וּבָשִׁם יי
אֶקְרָא: נְדָרֵי לַיִי אֲשַׁלֵּם
נְגִידָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ: יִקְר
בְּעֵינַי יי הַ מְּוֹתָהּ
לְחַסִּדָּיו: אָנָּה יי כִּי־אֲנִי
עַבְדְּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בְּיָד־
אֲמַתְךָ פִּתְחָתָ לְמוֹסְרֵי:
לְךָ אֲזַבַּח זִבְחַ תּוֹדָה
וּבָשִׁם יי אֶקְרָא: נְדָרֵי
לַיִי אֲשַׁלֵּם נְגִידָה־נָּא
לְכָל־עַמּוֹ: בְּחַצְרוֹת־בַּיִת
יְהוָה בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלַם
הַלְלוּ־יָהּ:

ק"י הַלְלוּ אֶת־יְהוָה כָּל־
גּוֹיִם שִׁבְחִוּוֹ כָּל־
הָאֲמִים: כִּי־גָבַר עָלֵינוּ
חַסְדּוֹ וְאֲמַת יְהוָה לְעוֹלָם
הַלְלוּ־יָהּ:

ק"י הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

יֹאמְר־נָּא יִשְׂרָאֵל כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

יֹאמְרוּ נָּא בֵּית־אַהֲרֹן

seine Schuld. Sprechen sollen, die den Ewigen fürchten, denn ewiglich währt seine Schuld. Aus der Enge rief ich Jah, mich erhörte Jah im freien Raum. Der Ewige ist mit mir, ich fürchte nicht; was kann ein Mensch mir thun? Der Ewige ist mit mir unter meinen Helfern, und ich werde mich weiden an meinen Hassern. Besser ist es, sich bergen beim Ewigen, als auf Menschen vertrauen. Besser ist es, sich bergen beim Ewigen, als auf Edle vertrauen. Alle Völker haben mich umringt, im Namen des Ewigen raffe ich sie weg. Sie haben mich umringt, ja umzingelt, im Namen des Ewigen raffe ich sie weg. Sie haben mich umringt wie Bienen, sie verlöschen wie Dornenfeuer, im Namen des Ewigen raffe ich sie weg. Stießest du mich auch zum Falle, stand der Ewige mir bei. Mein Sieg und mein Sang ist Jah, er war meine Rettung. Stimme des Jubels und der Rettung erschallt in den Zelten der Gerechten: die Rechte des Ewigen

כִּי לְעוֹלָם חֶסְדּוֹ:
 יֹאמְרוּ נָא יְרֵאֵי יְהוָה
 כִּי לְעוֹלָם חֶסְדּוֹ:
 מִן־הַמֶּצַר קָרָאתִי יְהוָה
 עֲנֵנִי בְּמַרְחֲבֶיהָ: יְהוָה
 לִי לֹא אִירָא מַה־יַּעֲשֶׂה
 לִי אָדָם: יְיָ לִי בְּעֶזְרִי וְאֲנִי
 אֶרְאֶה בְּשִׁנְאֵי: טוֹב
 לְחַסוֹת בְּיְיָ מִבְּטַח
 טוֹב לְחַסוֹת בְּיְיָ מִבְּטַח
 בְּגַדִּיבִים: כָּל־גּוֹיִם
 סָבְבוּנִי בְּשֵׁם־יְיָ כִּי אֲמִילֵם
 סָבְבוּנִי גַם־סָבְבוּנִי בְּשֵׁם
 יְיָ כִּי אֲמִילֵם: סָבְבוּנִי
 כְּדַבְרֵי־ם דַּעְכוּ כַּאֲשֶׁר
 כּוֹצִים בְּשֵׁם־יְיָ כִּי אֲמִילֵם:
 דַּחַח דַּחִיתַנִּי לְגַפְלִי וְיְיָ
 עֲזָרְנִי: עֲזֵי וּזְמַרְתֵּי יְהוָה
 וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה: קוֹל
 רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאֶהְלִי
 צְדִיקִים יִמִּין יְיָ עֲשֵׂה חֵיל:
 יִמִּין יְיָ הוֹמַמְהוּ יִמִּין יְיָ
 עֲשֵׂה חֵיל: לֹא־אָמוֹת כִּי

schafft Macht. Die Rechte des Ewigen ist hochgehoben, die Rechte des Ewigen schafft Macht. Ich sterbe nicht, nein ich lebe, und erzähle die Thaten Jah's. Bächtigen mag mich Jah, aber dem Tode gibt er mich nicht hin. Deffnet mir die Pforten des Heils, will durch sie eintreten, Jah preisen. Dies ist die Pforte des Ewigen, Gerechte treten da ein. Ich will dich preisen, daß du mich gebeugt, und warfst meine Rettung. Der Stein den die Bauleute verwarfen, ist geworden zum Eckstein. Von dem Ewigen ist dies geschehen, das so wunderbar in unsern Augen. Diesen Tag hat der Ewige geschaffen, laffet uns jubeln und uns freuen an ihm. Ach Ewiger, gewähre: Hülfe, ach Ewiger gewähre Glück! Gesegnet, der da kommt im Namen des Ewigen! grüßen wir euch aus dem Hause des Ewigen. Ein Gott ist der Ewige und leuchtet uns. Bindet das Festthier mit Seilen an die Hörner des Altars. Mein Gott bist du, den ich preise, mein Gott, den

אָחִיָּה וְאִסְפָּר מַעֲשֵׂי יְהוָה:
 יִסֹּר יִסְרֹנֵי יְהוָה וְקָמוּת לֹא
 נִתְּנָנִי: פֶּתַח־חַיִּי שִׁעְרֵי-
 צְדָק אָבֹא-בָם אֹדְדֵה יְהוָה:
 זֶה-הַשַּׁעַר לִי צְדִיקִים
 יִבְאוּ בוֹ: אֹדְדֵה כִּי עָנִיתָנִי
 וַתְּהִי-לִי לִישׁוּעָה: אֹדְדֵךְ
 אֶבְנֵי-מַאֲסוֹ הַבּוֹנִים הָיְתָה
 לְרֹאשׁ פְּנֵה: אֲבֵן מֵאֵת
 יְיָ הָיְתָה זֹאת הֵיאֵל
 נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ: מֵאֵת
 זֶה-הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נִגְלָה
 וְנִשְׁמַחָה בוֹ: זֶה

אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא:

אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא:

אָנָּה יְיָ הַצְּלִיחָה נָּא:

אָנָּה יְיָ הַצְּלִיחָה נָּא:

בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁם יְהוָה
 בְּרִכּוֹתֵיכֶם מִבֵּית יְהוָה:
 בְּרוּךְ אֱלֹהֵי יְהוָה וַיֵּאָר לָנוּ
 אֶסְרוּ-חַג בְּעַבְתֵּימָם עַד-
 קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֱלֹהֵי
 אֲתָרָה וְאֹדְדֵךְ יֵאלֹהֵי

ich erhebe. Danket dem Ewigen, denn er ist gütig: denn ewiglich währt seine Guld.

Deine Geschöpfe alle loben dich Ewiger! unser Herr! über alles; deine frommen Gerechten die nach deinem Wohlgefallen handeln, und dein Volk des Hauses Israel, danken und benedeken dir, lobpreisen, erhöhen, erheben und heiligen dich; huldigen dir unser König! denn Anmuth ist's dir zu danken! Wonne, deinem Namen zu lobsingen, der du von Ewigkeit zur Ewigkeit allmächtig bist! Gelobt seist du Ewiger! hochgepriesen durch Danklieder.

Nichts ist dir gleich unter den Götterwesen, Herr! nichts gleicht deinen Thaten. Dein Reich ist aller Ewigkeiten Reich; deine Herrschaft währt für und für. Der Ewige regiert, hat regiert, und wird regieren immer und ewig. Der Ewige wird Stärke verleihen seinem Volke, der Ewige wird sein Volk segnen mit Frieden.

Vater der Barmherzigkeit: möge es dir gefallen, Zion zu beglücken, und die Mauern Jeruschalajims wie-

אֲרוֹמְמוּךָ אֱלֹהֵינוּ לֵי כִי
טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדְךָ הַרְדוּ

יְהַלְלוּךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־
מַעֲשֵׂיךָ וְחֶסֶדְךָ צְדִיקִים עוֹשֵׂי
רְצוֹנְךָ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּרַנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ
וַיִּפְאֲרוּ וַיְרוֹמְמוּ וַיְעַרְצוּ
וַיְקַדְּשׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת־שִׁמְךָ
מִלְּבָנוּ כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת
וְלִשְׁמֹךְ נֶאֱדָה לְזַמֵּר כִּי מֵעוֹלָם
וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל: בְּרוּךְ
אַתָּה יי מֶלֶךְ מְהֻלָּל בְּתִשְׁבָּחוֹת:

קדיש שלם

אֵין כְּמוֹךָ בְּאֱלֹהִים
אֲדָנִי וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיךָ:
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל
עֲלָמִים וּמִשְׁלַתְךָ בְּכָל
דוֹר וָדוֹר: יי מֶלֶךְ יי מֶלֶךְ:
יי יְמִלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד: יי
עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יי בְּרַךְ אֶת
עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

אב הַרְחֵמִים הַיְשִׁיבָה
בְּרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תְּבַנֶּה

der aufzubauen; denn dir allein vertrauen wir, König! Allmächtiger, Allerhabenster, Allerhöchster, aller Welten Herr!

חַיִּמוֹת יְרוּשָׁלַיִם: כִּי בָךְ
לְבַד בְּטַחְנוּ מֶלֶךְ אֱלֹהֵינוּ
רַם וְנִשְׂאָ אֲדוֹן עוֹלָמִים:

Beim Ausheben der Thora.

„Als die Lade zog, sprach Moses: Auf, Ewiger! zerstreue deine Feinde und deine Hasser mache flüchtig.“
„Von Zion geht die Lehre aus und Gottes Wort von Jerusalem.“ Gebenedeit, der Israel das Gesetzbuch gegeben in seiner Heiligkeit.

וַיְהִי בְּנִסְעֵי הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה קוֹמָה יי וַיִּפְצוּ אִיְבֵיךָ
וַיִּנָּסוּ מִשְׂנֵאֵיךָ מִפְּנֵיךָ: כִּי
מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יי
מִירוּשָׁלַיִם: בְּרוּךְ שְׁנַתַּן תוֹרָה
לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ:

Für die drei Feste.

Ewiger, unveränderlich Ewiger, Allmächtiger, Allbarmherziger und Allgewogener! Langmüthig und unendlich gnädig und treu, gedenkt die Tugend tausend Geschlechtern, vergibt die Missethat, den Abfall und die Sünde, und spricht rein.

יְהוָה | יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן
אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת.
נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂאָ עוֹן
וּפְשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְּהָ. ג"פ

Herr des Weltalls, erfülle meine Herzenswünsche zum Guten, willfahre mir und gewähre meine Bitte, mir deinem Diener —, Sohn deiner Dienerin —; verleihe mir Fähigkeit, deinen Willen mit aufrichtigem Herzen zu thun, und befreie mich von lasterhaften Begierden. Laß deine Lehre unser Antheil

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם מֶלֶךְ
מִשְׁאֲלוֹת לְבִי לְמוֹכְרָה
וְהַפֵּק רְצוֹנֵי וְתַן שְׂאֵלָתִי
לִי עֲבֹדָה (פְּלוֹנִי בֶר פְּלוֹנִית)
אֲמָתְךָ וְזַבְנִי (וְאֵת אִשְׁתִּי וְכַנִּי
וּבְנֵי) לְעִשְׂוֹת רְצוֹנְךָ
בְּלֶבֶב שָׁלֵם. וּמִלְטָנִי
מִיֵּצֵר הָרַע. וְתַן חֶלְקִנוּ
בְּתוֹרָתְךָ. וְזַבְנֵנוּ בְּדִי

sein; mache uns zur Aufnahme deiner Heiligkeit empfänglich; bestrahle uns mit dem Geist der Weisheit und Einsicht, daß an uns erfüllt werde jene Verheißung: „Und es wird auf ihm ruhen der Geist Gottes, der Geist der Weisheit und Einsicht der Geist des Rathes und der Stärke, der Geist der Erkenntniß und der Ehrfurcht Gottes.“ Möge es auch dein Wille sein, Gott unser Herr, und Herr unserer Väter, uns Fähigkeiten zu verleihen, dir wohlgefällige Handlungen auszuüben, und in geradem Wege vor dir zu wandeln. Heilige uns durch deine Gebote, damit uns jenes glückselige lange Leben, das Leben der zukünftigen Welt zu Theil werde. Bewahre uns vor Uebelthaten, und vor unglücklichem Geschehe, das den Erdboden trifft. — Wer Gott vertraut, diesen umgibt Liebe. Amen.

Möge mein Gebet in einer gnadenreichen Stunde vor Gott kommen. Gott, in deiner unendlichen Güte und Milde erhöre mich, sende mir dein Heil und deine Wahrheit.

שֶׁתִּשְׁרַח שְׂכִינְתָּךְ עָלֵינוּ
וְהוֹפֵעַ עָלֵינוּ רוּחַ חֲכָמָה
וּבִינָה וְיִתְקִים בְּנוֹ מִקְרָא
שְׁכָתוֹב וְנָחָה עָלָיו רוּחַ
יְיָ. רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה.
רוּחַ עֲצָה וְגִבּוֹרָה. רוּחַ
דַּעַת וְיִרְאַת יְיָ. וְכֵן יְהִי
רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂאֻזְכָּה
לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים
בְּעִינֶיךָ. וְלָלֶכֶת בְּדַרְכֵי
יְשָׁרִים לְפָנֶיךָ. וְקִדְשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ כְּדֵי שְׂנֻזְכָּה
לְחַיִּים טוֹבִים וְאֲרוֹכִים
לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.
וְרַתְּ שְׂמֵרָנוּ מִמַּעֲשִׂים
רָעִים וּמִשְׁעוֹת רְעוּזָה
הַמְתַּרְגְּשׁוֹת לְבוֹא
לְעוֹלָם וְהַבּוֹטָח בְּיְיָ חֶסֶד
יְסוּבְכֶנָּהוּ אָמֵן.
וְאֲנִי תַפְלְתִי לְךָ יְיָ עַתָּה
רְצוֹן אֱלֹהִים בָּרַב חֶסֶדְךָ
עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יְשׁוּעָה; ג"פ

בְּרִיךְ גֵּבֻנֵהוּ עַל־מֵהוּ
 בְּרִיךְ כְּתֹרֶךְ וְאַתְרֹךְ . יְהִי
 רְעוּתְךָ עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 לְעַלְמֵי עַלְמֵי וּפְוֹדֶךָן יִמְנֶךָ אֲחֵזִי
 לְעַמְּךָ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ
 וְלֹא־מִטּוֹיָא לָנָא כְּטוֹב נְהוּרְךָ
 וְדִקְבַל צְלוּתְנָא בְּרַחֲמֵין יְהִי
 רְעוּא קְדָמְךָ דְּתוֹרִיךָ לִן חַיִּין
 בְּטִיבוּתָא . וְלִהּוּא אָנָּא פְּקִידָא
 בְּגוּ צְדִיקָיָא . לְמַרְחָם עַל־י
 וְלִמְנַטְר יְתִי וִית כָּל דִּי לִי וְדִי
 לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל . אַנְתָּ הוּא זֶן
 לְכֻלָּא וּמְפָרְנָם לְכֻלָּא . אַנְתָּ
 הוּא שְׁלִיט עַל כֻּלָּא . אַנְתָּ הוּא
 דְּשְׁלִיט עַל מַלְכֵיָא וּמַלְכוּתָא
 דִּי לָךְ הִיָּא . אָנָּא עַבְדֵּיָא
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּסִגְיָדְנָא
 קָמָה וּמְקָמָה דִּיקָר אֲוֵרִיתָהּ
 בְּכָל עֵדֵן וְעֵדֵן : לֹא עַל אָנָּשׁ
 רַחֲצֵנָא . וְלֹא עַל בַּר אֲקָהִין
 סְמִיכְנָא . אֱלֹהֵי בְּאַלְהֵיָא
 דְּשָׁמַיָא . דְּהוּא אֱלֹהֵי קְשׁוּשׁ
 וְאַוֵרִיתָהּ קְשׁוּשׁ . וּנְבִיאֻהִי
 קְשׁוּשׁ . וּמְסִגָּא לְמַעְבַּד טְבוּן
 וְקְשׁוּשׁ . בְּהֵ אָנָּא רַחֲמֵין וְלִשְׁמָהּ
 קְדִישָׁא יְקִירָא אָנָּא אִמֵּר

Gebenedeit der Name
 des Herrn der Welt, gebe-
 nedeit sein Thron, sein
 Heiligthum. Möge dein
 Wohlgefallen an deinem
 Volke Israel ewig sein;
 mögest du die Macht deiner
 Rechten deinem Volke zei-
 gen in deinem heiligen Tem-
 pel; laß uns zu Theil werden
 die Wohlthat deines Lichtes,
 und nimm unser Flehen mit
 Erbarmen an. Möge es dir
 wohl gefallen, unser Leben
 in Glückseligkeit zu verlän-
 gern; laß mich gezählt sein
 unter die Frommen, daß
 du dich meiner erbarmest,
 und mich beschützeest und alles
 Meinige, und alles, was
 deinem Volke Israel ange-
 hört. Du bist es, der alles
 ernährt, alles speiset; du
 bist es, der alles regiert, du,
 bist es, der Könige beherrscht,
 denn dein ist das Reich. Ich
 der Knecht des Allerheilig-
 sten, hochgelobt er, beuge
 mich vor ihm und vor sei-
 nem erhabenen Gesetzbuche
 alle Zeit. Nicht auf Men-
 schen vertrau' ich, nicht auf
 Engel stütze ich mich, nur
 auf den Gott des Himmels,
 der ein Gott der Wahrheit
 ist, dessen Gesetzbuch Wahr-
 heit ist, dessen Profeten
 wahrhaftig sind, der viel Güte
 und Wahrheit erzeigt —
 auf ihn vertrau' ich, und
 seinem heiligen und erhabene-

nen Namen stimme ich Lob an. Gefalle es dir, mein Herz deinem Gesetze zu öffnen, und zu erfüllen die Wünsche meines Herzens, und die der Herzendeines Volkes Israel, zum Guten, zum Leben und zur Glückseligkeit.

תושֶׁבְחֵךְ. יְהֵא רַעְוֵא קִדְמְךָ
דַּחֲפֵתַח לְבִי בְּאוֹרֵי־תֵא
וְתִשְׁלִים מִשְׁאַלֵּי לִבִּי. וְלִבְּא
דְּכָל עַמְךָ יִשְׂרָאֵל לְטֹב וְלַחַיִּים
וְלְשָׁלָם:

Vorbeter und Chor.

שמע Höre Israel! Der Ewige unser Gott, ist ein einiges, ewiges Wesen.

יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד

Einig ist unser Gott, hochhaben unser Herr, heilig und furchtbar sein Name.

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל
אֲדוֹנֵינוּ קְדוֹשׁ שְׁמוֹ

גלו Preiset des Ewigen Größe mit mir, laßt uns seinen Namen erheben alle-sammt.

גָּדְלוּ לִי אֶתֵּי
וְגִדְמוּמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו

ךְ Dein, Ewiger! ist die Größe, die Allgewalt, die Herrlichkeit, der Sieg und die Majestät; ja alles im Himmel und auf Erden; dein, Ewiger! ist das Reich und das Hoheitsrecht über jedes Haupt. Erhebet den Ewigen, unsern Gott, werfet euch wieder zu seinem heiligen Berge, denn heilig ist der Ewige, unser Gott.

קִבְלָהּ לָךְ יְיָ הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה
וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּח וְהַהוֹד כִּי
כָל בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ לָךְ יְיָ
הַמְּמֹלָכָה וְהַמְתַּנְשָׂא לְכָל
לְרֹאשׁ:

רוֹמְמוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוֹ
לְהַדּוֹם רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא רוֹמְמוֹ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוֹ לְהַר קְדִשׁוֹ
כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

על הפל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: בעולמות שפרא העולם הזה והעולם הבא: פרצונו וברצונו יראיו וברצונו כל בית

ישראל: צור העולמים אדון כל הקריות אלוה כל הנפשות:
 היושב במרחבי מרום השוכן בשמי שמי קדם: קדשתו על
 החיות וקדשתו על פסא הכבוד: וכבן יתקדש שמך בנו יי
 אלהינו לעיני כל חי: ונאמר לפניו שיר חדש בכתוב: שירו
 לאלהים זמרו שמו סלו לרוכב בערכות ביה שמו ועלו לפניו:
 ונראהו עין בעין בשובו אל נהו בכתוב: כי עין בעין יראו בשוב
 יי ציון: ונאמר ונגלה כבוד יי וראו כל בשר יחדו כי פי יי דבר:

אב הרחמים הוא ירחם עם עמוסים ויזכור ברית איתנים
 ויציל נפשותינו מן השעות הרעות וינער ביצר הרע מן הנשואים
 ויחזן אותנו לפליטת עולמים וימלא משאלותינו במדה טובה
 ישועה ורחמים:

סו ויעזור ויגן וישוע לכל החוסים בו ונאמר אמן: הכל הנוגד
 לאלהינו ותנו כבוד לתורה כהן קרב. יעמוד (ס"ג ס"ג). ברוך
 שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו: תורת יי תמימה משיבת
 נפש עדות יי נאמנה מחכימה פתי: פקודי יי ישרים משמחי
 לב מצות יי ברה מאירת עינים: יי עז לעמו יתן יי יברך את
 עמו בשלום: האל תמים דרכו אמרת יי צרופה מנן הוא לכל
 החוסים בו: ואתם הדבקים ביי אלהיכם היים כלכם היום:

Vor dem Vorlesen.

ברכו את יי המברך:

ברוך יי המברך לעולם ועד:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו
 מכל העמים ונתן לנו את תורתו ברוך אתה יי נותן
 התורה:

Nach dem Vorlesen.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו
 תורת אמת וחי עולם נמע בתוכנו: ברוך אתה יי
 נותן התורה:

סדר קריאת התורה

קריאה ליום ראשון של שבועות

כפרשת יתרו.

בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים
ביום הזה באו מדבר סיני: ויסעו מרפידים ויבאו מדבר
סיני ויחגו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר: ומשה ענה
אלההים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר
לבית יעקב ותגיד לבני ישראל: אתם ראיתם אשר
עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא
אתכם אלי: ועתה אם שמעו תשמעו בקלי ושמרתם
את דברתי והייתם לי סגולה מכל העמים כי לי כל
הארץ: ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה
הדברים אשר תדבר אל בני ישראל: לוי ויבא משה
ויקרא לזמני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה
אשר צוהו יהוה: ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר
דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה:
ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי באת אליך בעב הענן
בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם
ויגד משה את דברי העם אל יהוה: ויאמר יהוה אל
משה לך אלה העם ומדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם:
והיו נכנים ליום השלישי ביום השלישי ירד יהוה
לעיני כל העם על ההר סיני: והגבלת את העם סביב
לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע
בהר מות יומת: לא תגע בו יד כי יסקול יסקל או
ירה ירה אסבהמה אסאיש לא יחיה במשך היבל
המה יעלו בהר: שלישי ירד משה מן ההר אל העם
ויקדש את העם וכבסו שמלתם: ויאמר אל העם
היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה: והיו ביום

השלישי בהיות הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על-
ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה:
ויצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו
בתחתית ההר: והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו
יהוה באש ויעל עשנו בעשן הכבשן ויחרד כל ההר
מאד: ויהי קול השפר הולך וחזק מאד משה ידבר
והאלהים יעננו בקול: רביעי וירד יהוה על ההר סיני אל-
ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה:
ויאמר יהוה אל משה רד הער בעם פני הרוסו אל יהודה
לראות וגפל ממנו רב: וגם הכהנים הנגשים אל יהוה
יתקדשו פני פרץ בהם יהוה: ויאמר משה אל יהוה לא-
יוכל העם לעלת אל ההר סיני כי אתה העדתה פני
לאמר הנבל את ההר וקדשתו: ויאמר אליו יהוה לד-
רד ועלית אתה ואתה עמד והכהנים והעם אל יהרוסו
לעלת אל יהוה פני פרץ בם: וירד משה אל העם ויאמר
אליהם: ס וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר: ס
אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית
עבדים לא יהיה לך אלהים אחרים על פני לא תעשה-
לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ
מתחת ואשר במים מתחת לארץ לא תשתחוה להם
ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנאי פקד עון
אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי ועשה הסד
לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: לא תשא את שם יהוה
אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו
לשוא: פ וזכור את יום השבת לקדשו ששת ימים
תעבד ועשית כל מלאכתך ויום השביעי שבת ליהוה
אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך
ואמתך ובחמטה וגרך אשר בשעריך כי ששת ימים
עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל-
אשר בם וינח ביום השביעי על פני ברה יהוה את יום

קריאה ליום ראשון של שנועות

השבת ויקדשהו: ס כפר את-אכיה ואת-אמה למען
 יארכון ימיה על האדמה אשר-יהוה אלהיה נתן לך: ס
 לא תרצח: ס לא תנאף: ס לא תגנב: ס לא-תענה
 ברעה עד שקר: ס לא תחמד בית רעה: לא-תחמד
 אשר רעה ועבדו ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר
 לרעה: פ חמישי וכל-העם ואים את-הקללת ואת-
 הלפידים ואת קול השפר ואת-ההר עשן וירא העם
 וינעו ויעמדו מרחק: ויאמרו אל-משה דבר-אתה עמנו
 ונשמעה ואל-ידבר עמנו אלהים פן-נמות. ויאמר משה
 אל-העם אל-היראו כי לבעבור גפות אתכם בא האלהים
 ובעבור תה יה יראתו על-פניכם לבלתי תחטאו: ויעמד
 העם מרחק ומשה נגש אל-הערפל אשר-שם האלהים: ס
 ויאמר יהוה אל-משה כה תאמר אל-בני ישראל אתם
 ראיתם כי מן-השמים דברתי עמכם: לא תעשון כתי
 אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם: מזבח אדמה
 תעשה-לי וזבחת עליו את-עלתך ואת-שלמיה את-
 צאנך ואת-בקרך בכל-המקום אשר אזכיר את-שמי
 אבוא אליך וברכתך: ואם-מזבח אבנים תעשה-לי לא-
 תבנה אתהן גזית כי חרבה תנפת עליה ותחללה: ולא-
 תעלה במעלת על-מזבתי אשר לא-תגלה ערותך עליו: פ

כפרשת פינחס:

וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה
 בשבעתיכם מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבודה
 לא תעשו: והקרבתם עולה לרית גיחה ליהוה פרים בני-
 בקר שנים איל אחד שבעה ככשים בני-שנה: ומנחתם
 סלת בלולה בשמן שלשה עשרונים לפר האחד שני
 עשרונים לאיל האחד: עשרון עשרון לכבש האחד
 לשבעת הככשים: שעיר עזים אחד לכפר עליכם: מלבד
 עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימם יהי-לכם ונסכיהם:

אקדמות

In manchen Gemeinden wird diese Hymne nicht mehr gesungen, daher haben wir selbe sammt ארכין nach קריאת התורה gestellt.

אֶקְדְּמוֹת מְלִין וְשָׂרִיוֹת שׁוֹתָא.
 אִוְלָא שְׁקִילְנָא הַרְמֵן וְרִשׁוֹתָא:
 בְּבָבִי תִרִי וְתִלְת דְּאַפְתָּח בְּנִקְשׁוֹתָא.
 בְּבָבִי דְבָרִי וְטָרִי עֵדִי לְקִשְׁיִשׁוֹתָא.
 גְּבוּרָן עֲלָמִין לִיה וְלֹא סִפְק פְּרִישׁוֹתָא.
 גְּוִיד אֱלוֹ רְקִיעֵי קִנִּי כָּל חוֹרְשָׁתָא:
 דִּי אֱלוֹ יָמִי וְכֹל מִי כְּנִישׁוֹתָא.
 דִּירִי אֲרַעָא סְפָרִי וְרִשְׁמִי רִשׁוֹתָא:
 הִדְר מְרִי שְׁמִיָּא וְשִׁלִּיט בִּיבְשָׁתָא.
 הַקָּם עֲלָמָא יְחִידָאִי וְכַבְּשִׁיה בְּכַבְּשׁוֹתָא:
 וּבְלָא לָאוּ שְׁכַלְלִיה וּבְלָא תִשְׁשׁוֹתָא.
 וּבְאַתָּא קְלִילָא דְלִית בְּהּ מִשְׁשׁוֹתָא:
 זְמִין כָּל עֲבִידְתִּיה בְּהַךְ יוֹמֵי שָׁתָא.
 זְהוּר יְקָרִיה עֲלִי. עֲלִי כְּרִסִּיה דְאַשְׁתָּא:

Am Anfang der Sprüche bevor ich sie zu sprechen beginne, zuerst bitt' ich um Genehmigung, um Erlaubniß.
 2 Mit einigen Worten will ich sie einleiten, und sprechen schüchtern von des Schöpfers Heiligkeit, des Welterhalters bis ins Alter.
 1 Er besitzt unendliche Kraft! unaussprechliche! —
 Wären auch die Firmamente Rollen, und Federn sämtliche Geröhre, und diene das Weltmeer und alle Gewässer der Seen, und alle Erdenbewohner, Schriftkundige und fertige Schreiber —
 7 unbeschreiblich, die Majestät des Himmels-Regenten, des Erbhalls Herrn! Er hat das Weltall allein aufgeführt, das unerforschliche!
 1 Und ohne Mühe, und ohne Müde vollendet, mit einem einfachen Laute nur, mit einem unorganischen Hauche.
 1 In sechs Tagen hat er es vollführt, dies ganze Meisterwerk, und gesetzt seiner Majestät Herrlichkeit auf seinen Feuerthron.

אקדמות ליום ראשון של שבועות

חֵיל אֱלֹהִים אֲלֵפִין וְרַבּוּא לְשִׁמְשׁוֹתָא.
 חֲדָתִין נְבוֹט לְצַפְרִין סְגִיָּאָה מְרִשׁוֹתָא :
 מְפִי יְקִידִין (נ"א יקירין) שְׂרָפִין כְּלוּל גַּפִּי שְׁתָּא .
 מַעַם עַד יִתְיַהֵב לְהוּן שְׁתִּיקִין בְּאֲדִשְׁתָּא :
 יִמְבְּלוּן דִּין מִן דִּין שְׁוֵי דְלָא בְּשִׁשְׁתָּא .
 יִקְר מְלִי כָּל אֲרַעָא לְתַלּוּתִי קְדוּשְׁתָּא :
 כְּקַל מִן קַדָּם שְׁדִי כְּקַל מִי גַּפִּי שְׁוֹתָא .
 כְּרוּבִין קְבֵל גְּלַגְלִין מְרוּמְמִין בְּאֲוִשְׁתָּא :
 לְמַחְזִי בְּאֲנַפָּא עֵין כּוֹת גִּירִי קְשָׁתָא .
 כְּכַר אֲתַר דְּמִשְׁתַּדְּחִין זְרִיזִין בְּאֲשׁוֹתָא :
 מְבַרְכִין בְּרִיד יְקָרִיָּה בְּכָל לִשְׁן לְחִישׁוֹתָא .
 מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ דְּלָא צְרִיד בְּחִישׁוֹתָא .
 נְהִים כָּל חֵיל מְרוּמָא מְקַלְסִין בְּחִישׁוֹתָא .

7 Legionen von tausendmal Tausend, und Myriaden stehen ihm zu Gebote, und jeder Morgen bringt neue Wesen zu seines Ruhmes Preis.

8 Die hochwürdigen שרפים, die schöngefiederten mit sechs Flügeln, harren lauschend des Befehls, in feierlicher Stille;

und ängstlich und plötzlich rufen jetzt Einer dem Andern zu: Wollt ihr das Weltall, der Majestät des dreimal Heiligen!

9 Wie die Stimme des Allmächtigen, wie das Brüllen gedrungener Ströme, mit schrecklichem Getöse, erheben nun wechselnd sich כרובים und גלגלים,

emporschauend gegen das regenbogenfarbenartig scheinende Antlitz, — den Bestimmungsort ihrer schleunigen Sendung horchend —

und benedelnd: „Preis seiner Majestät! Preis von jeder heimlichen Zunge! von jedem Orte, den seine Herrlichkeit füllt! sie ist allgegenwärtig!“

10 Und sämtliche Chöre der himmlischen Legionen erwiedern be-

נְהִירָא מַלְכוּתֶיהָ לְדָר וְדָר לְאַפְרָשְׁתָּא:
 סְדִירָא בְהוּן קְדָשְׁתָּא וְכַד חֲלָפָא שְׁעָתָא.
 סְיוּמָא דְלַעְלָם וְאוּף לָא לְשִׁבוּעָתָא:
 עֵדב יְקַר אַחְסֵנִתִּיהָ חֲבִיבִין דְּבִקְבַעָתָא.
 עֵבִידִין לִיהָ חֲטָבָה בְּדָנָה וְשִׁקְעָתָא:
 פְּרִישָׁן לְמִנְתִּידָהּ לְמַעַבְדָּ לִיהָ רַעוּתָא.
 פְּרִישְׁתִּי שְׁבַחִיהָ יַחוּז בְּשַׁעוּתָא:
 צְבִי וְחַמִּיד וְרַגִּיג דִּילָאוּ בְּלַעוּתָא.
 צְלוּתְהוּן בְּכֵן מְקַבֵּל וְדַהֲנִיא בְּעוּתָא:
 קְטִירָא לְחֵי עֲלָמָא בְּתַגָּא בְּשִׁבוּעָתָא.
 קָבֵל יְקַר שׁוֹמְפָתָא יְתִיבָא בְּקַבִּיעָתָא:
 רְשִׁימָא הִיא גּוֹפָא בְּחַכְמָתָא וּבְדַעָתָא.
 רְבוּתְהוּן דִּישְׂרָאֵל קְרָאִי בְּשִׁמְעָתָא:
 שְׂבַח רְבוּן עֲלָמָא אֲמִירָא דְכּוּתָא.

bend: „Seines Reiches Glorie dauert für und für, in Ewigkeit!“
 □ Nach Vollendung dieser Benedeiung, und nach Verlauf dieser
 Zeit, verstummen sie allesammt, und nimmermehr kommt die Reihe
 an sie.

y Schätzbarer ist das Volk, das er zum Eigenthume erkoren, be-
 ständig mag dieses seine Heiligkeit preisen, beim Auf- und Untergang.
 □ Er hat es auserlesen für sich selbst, daß es ihm Genüge thue,
 daß stets es verkünde seines Ruhmes Wunderthaten, und immer-
 während

z sich mit dem angenehmen, lieblichen und anmuthigen Gesetze
 beschäftige, so nimmt er auch dessen Gebete mit Wohlgefallen an;

p ein Engel nimmt sie auf, bildet davon ein Diadem,
 — zu schmücken damit des Weltenerhalters heiliges Haupt —

r mit der Umschrift: „Eine weise, vernünftige
 und große Nation ist Israel, sie huldigt dem Einzigen!“

w Des Weltregenten Preis — des Spruches gemäß —

אקדמות ליום ראשון של שבועות

שֶׁפָּרַעְלִי (נ"א עליה) לְחַוִּיָּה בְּאִפִּי מַלְכוּתָא:
 הָאִין וּמִתְכַנְשִׁין בְּחִיזוֹ אֲדוּתָא:
 הַמְהִיִן וְשִׁלִּין לִיהּ בְּעַסְק אֲתוּתָא:
 מְנַן וּמָאן הוּא רְחִימָד שְׁפִירָא בְּרִיּוּתָא.
 אָרוּם בְּגִיגִיָּה סְפִית מְדוּר אֲרִיּוּתָא:
 יִקְרָא וְיֵאָה אֵת אִין הָעֶרְבִי לְמִרוּתָא.
 רְעוּתִיךָ גַּעְבִּיד לִיד בְּכָל אֲתָרוּתָא:
 בְּחַכְמָתָא מְתִיבְתָא לְהוּן קָצַת לְהוּדְעוּתָא.
 יִדְעָתוּן חֲכִימִין לִיהּ בְּאַשְׁתְּמוּדְעוּתָא:
 רְבוּתְכוּן מָה חֲשִׁיבָא קָבֵל הֵהִיא שְׁבַחְתָּא.
 רְבוּתָא דִּיעֵבֵד לִי בְּד מַטְיָא יְשׁוּעָתָא:
 בְּמִיתִי לִי גְהוּרָא וְתַחְפִּי לְכוּן בְּהָתָא.
 יִקְרִיָּה בְּד אֲתַגְלִי בְּתַקְפָּא וּבְגִיּוּתָא:

zient es mir, laut zu verkünden, in Gegenwart der Erdenkönige.

ת Dort traten sie stolz auf, stürzten daher wie Meereswogen, und erkundigten höhnisch sich nach ihm und seinen Wunderthaten:

ו "Was, und wer ist dein Krauter, du stolze Schöne!

א Dessenhalben du so mächtig duldest?

י Würdiger wärest du und schöner, wenn du unserer Hoheit huldigest,

ז dann wollten wir dir Genüge thun allenthalben."

ב Wohlbedacht gab ich ihnen eine kleine Kunde zurück:

י O wisset ihr, die ihr ihn vernünftelnd mißkennt,

ז wie unbedeutend euere Hoheit zu achten, im Vergleich jener Höhe,

ז jener Größe, zu welcher er mich emporhebt einst,

ב wenn er's mir aufgeben läßt, sein Licht — euch umnebelt Finsterniß —

י wenn er in seiner Majestät Glanz erscheint, mächtig und prachtvoll

יִשְׁלַם גַּמְלָיָא לְסַנְיָא וּנְגוּתָא .
 צְדָקָתָא לְעַם חֲבִיב וְסִגְי זְכוּתָא :
 חֲדוּ שְׁלֵמָא בְּמִיתִי וּמָנָא (נ"א וּמָנָא) דְּכִיתָא .
 קְרִיתָא דִּירוּשָׁלַם כַּד יִכְנֹשׁ גְּלוּתָא :
 יִקְרִיָה מָטִיל עָלֶיהָ בְּיוֹמֵי וּלְיָלוּתָא .
 גְּנוּגִיָה לְמַעַבְד בָּהּ בְּתוּשְׁבָהּזן כְּלִילָתָא :
 דִּזְהוּר עֲנָנִיָא לְמִשְׁפָּר כִּילָתָא .
 לְפּוּמִיָה דְּעֵבִידָתָא עֵבִידן מִטְּלָתָא :
 בְּתַכְתְּקִי דְּהַב פִּיזָא וּשְׁבַע מַעְלָתָא .
 תַּחֲמִיִּין צְדִיקֵי קָדָם רַב פְּעֻלָּתָא :
 וְרוּיְהוּז דְּמִי לְשִׁבְעָא חֲדוּתָא .
 רְקִיעָא בְּזִיהוּרִיָה וְכוּכְבֵּי זִוּתָא :
 הַדְרָא דְּלֹא אֶפְשֵׁר לְמַפְרַט בְּשִׁפּוּתָא .
 וְלֹא אֲשַׁתְּמַע וְחֲמִי גְּבִיאן חֲזוּתָא :

י dann vergilt er seinen Feinden und jenen Insulanern,
 ז und belohnt eine holde und tugendhafte Nation.
 ח Dann kehrt volle Freude zurück und reine Wonne,
 ק nach seiner Residenz Jerusalem, nachdem die Ausgewanderten
 wieder heimgekehrt.

י Seine Herrlichkeit waltet dann über ihr Tag und Nacht.
 נ In ihr werden Reihentänze aufgeführt — von Lobgesängen be-
 gleitet —

ד unter Prachthimmeln, gebildet von kristallinen Wolken.
 ל Nach Verhältniß der Verdienste werden Thronhimmel,
 ב nebst goldenen Thronen von sieben Stufen,
 ח allen Frommen angewiesen, vom Bergelster der Thaten.
 ו Ihr Angesicht, vergnügt und wonnesatt, gleicht
 ג dem heitern Himmel, und den lichten Sternen,
 ה ein Anblick, den keine Sprache zu schildern vermag,
 ו den kein Profet gesehen noch empfunden hat.

אקדמות ליום ראשון של שבועות

בְּלֹא שִׁלְמָא בִּיהַ עֵינַן בְּגוּ עֵדֶן גְּנֹתָא .
 מְשִׁילֵי בֵי חֲנֻנָא לְבַהֲדֵי דְשְׂכִינְתָא :
 עֲלִיהַ רַמְזֵי דֵינַן הוּא בְרַם בְּאַמְתְּנוּתָא .
 שְׁבַרְנָא לִיהַ בְּשִׁבְיַן תְּקוּפַת הַמְּנוּתָא :
 יְדַבֵּר לָן עַלְמֵי עַלְמֵי מַדְמוּתָא .
 מְנַת דִּילָן דְּמַלְקֻדְמֵינַן פְּרַשׁ בְּאַרְמוּתָא :
 מְלוּלָה דְּלוּיְתָן וְתוֹר מוֹר רְמוּתָא .
 וְחַד בְּחַד כִּי סְבִיד וְעֵבִיד קְרַבוּתָא :
 בְּקַרְנוּהֵי מְנַנְחַת בְּהַמוּת בְּרַבוּתָא .
 יְקַרְטַע גּוֹן לְקַבְּלִיהַ בְּצִיצוּי בְּגַבְוֹרָתָא :
 מְקַרַב לִיהַ בְּרִיָּה בְּחַרְבֵיהַ רַבְּרַבוּתָא .
 אַרְסֻמוֹן לְצַדִּיקֵי יְתִקֵן וְיִשְׁרוּתָא :

כ Noch hat keines Wesens Blick eingebracht in jene Won-
 gefilde.

כו Wo sie lustwandeln, die Seligen, begleitet von der Majestät
 Gottes!

ע Auf ihr deutend werden sie ausrufen: „Ha! er ist's, dem wir
 geduldig

ש vertraut in unserer Gefangenschaft, mit so großer Standhaf-
 tigkeit.

י Jetzt leitet er uns in dieser Ewigkeit, und wir genießen ewige
 Wonne,

כז die er zum Antheil uns, am Anbeginn beschieden.“

ט Nun beginnt eine Lusthege zwischen לויתן und dem wilden
 Bergstier;

ו sie greifen einander tapfer an, und führen einen lustigen Kampf.

ז Mit den Hörnern führt das ברומת seine tödtlichen Stöße;

י' des Meeres Ungeheuer schnellst ihn todt mit seinen ehernen
 Klößen.

כ Sie erliegen und werden durch des Schöpfers ungeheures
 Schwert zergliedert,

כט und zubereitet, zum köstlichen Mahle für die Seligen.

מִסְחָרִין עָלַי תְּכִי דְכָדְכוּד וְגוֹמְרָתָא .
 נְגִידִין קַמִּיהוּן אַפְרָסְמוֹן נְהָרְתָא :
 וּמַתְפַּנְקִין וְרוּן בְּכַסֵּי רוּיָתָא .
 חָמַר מֵרַת דְּמַבְרָא שִׁית נְטִיר בִּי נְעוּתָא :
 זָכָאִין בַּד שְׁמַעְתוֹן שְׁבַח דָּא שִׁירְתָא .
 קְבִיעִין בֶּן תְּהוּן בְּהַגְהוּ חֲבוּרְתָא :
 וְתִזְכוּן דִּי תִיתְבוּן בְּעָא דְרָתָא .
 אַרְי תְּצִיתוֹן לְמַלּוּי דְנַפְקִין בְּהַדְרָתָא :
 מְרוּמָם הוּא אֵלְהִין בְּקִדְמָה וּבַתְרִיתָא .
 צְבִי וְאַתְרַעִי בֶּן וּמְסַר לָן אֲוִרִיתָא :

זקלת קהלת אומרון ארכין וכו' קודם קריאת עשרת הדברות, ולס קורין
 דק ס' גזרי אומרים אותו קודם שמצרך הדביעי זככת התורה.

מיוסד ע"ס ח"ג

אַרְכִין " שְׁמִיא לְסִינִי. וְאָמַר לְמֹשֶׁה מִהֲמַנִּיהָ תָּא סוּק :
 בְּנֵי פְלִטִין דִּידִי לָא יְבַהֲלוּנְךָ. דְכַבֵּשׁ יְתְהוּן סָבָךְ מִן רִישׁ :
 גּוֹמְרִין דְּאֵתוֹן הוּת גּוּרִיהָ דְנַמְרוּד. וְלֹא יְכִיל לְמַכּוּהָ רַגְלוּי

כ Hier ziehen sie in Reihen um Tische von Jaspis und Karfunkel,

ג neben balsamströmenden Bächen,
 und zechen entzückt aus vollen Pokalen

ח des köstlichsten Weines, der seit des Anbeginns, in Beeren
 aufbewahrt.

ז Ihr habt ihn verstanden, o Fromme! den Werth dieser Hymne ;
 ק o möchtet auch ihr einst aufgenommen werden in dieser seligen
 Gesellschaft !

י Ja, ihr werdet selig sitzen dort, in der ersten Reihe,
 כ wenn ihr den Worten gehorchet, die majestätisch seinem Munde
 entfloßen.

ל Hochgepriesen sei der Herr, am Anfange und am Ende ;
 ז aus Liebe und Neigung zu uns, hat er uns das Geseß über-
 liefert.

דְּסִבְבָּךְ: דְּבִק לִית הוּא נוֹרָא דְּמִלְאֲכֵי בְּךָ: דְּעַמְךָ אִשָּׁא
 אֲכֻלָּא אִשָּׁא: הָא אָנָּא מִלְבִּיש לָךְ פּוֹרְפּוּרוֹן דִּידִי. דְּאִין
 קָרִיב מִלְאֲכֵיָא תַנְנְשִׁינִיה בְּהוֹן: וְקִבְעִית קָרְנֵי הוֹדָא
 בְּרֵאשָׁךְ. דְּלִית גְּבַר דְּקָרַב לְוֹתְךָ: זַעֲרָא לָא תִּהְוִי בְּאַפְךָ
 מִשָּׁה דְּלִית אֵת יַדַּע מַה חֲבַתְךָ עָלֵי: חֵי וְקִים אָנָּא דְּבְרָאִית
 אִפוּנְךָ עַד לָא שְׁכַלְלִירַת רוּמָה וּמוֹכָא: מִירוּנֵי מְרוּמָא
 קָמוּ לְהוֹן תַּמְחִין דִּין אֲכַסְנָאָה הֲכָא מָאן הוּא: יְהִי יְהִי
 רְשׁוֹ לְבִשְׂרָא וּדְמָא לְמִקְרַב הֲכָא וּמָאן כִּדּוֹ אֲנַפְרַטִּין
 (ג"ה וּמִן כִּדּוֹ אָנָּא אֲנַפְרַטִּין): בְּדַ חֲמוּן מִלְאֲכֵיָא דְּעַנֵּי כְּדִין
 לְהוֹן דִּין אֲכַסְנָאָה אָנָּא מוֹדַע לְכוּן: לְעַנּוֹתָנוּתָא דְּאִתְקַרִּי
 מִשָּׁה רַעֲיִיְהוֹן דְּבְנֵי מַהֲמַנִּיה דְּכִיִּיתִי: מְכוּ שְׁמִיא וְרַמַּת
 אֲרַעָא וְאַשְׁתַּכַּח דְּקָאִים בֵּין חוֹתָא: גַּעוּ מִלְאֲכֵיָן וּדְחִילוּ
 אוֹפְנִין כִּדּוֹ חֲמוּן מִשָּׁה דְּקָרַב לְעַרְפְּלָא: שְׁעַרוֹרַת רִישִׁיה
 קָמוּ לְהוֹן כְּתֻדָּא דְּאִפְנִין דִּיעַלֵּב חוּזָא מוּזַקָּה לְקַבְלָה: עוּל
 וְקָרַב לָךְ הֲכָא רַעֲיִיְהוֹן דְּבְנֵי צוּחַ מִן כְּרִסְיָה מִלְכָּא רְמָא:
 פִּסַּל לָךְ תַּרְיִן לוּחִין מִן סַנְפַּרְגּוֹן דְּתַחֲזוֹת כְּרִסְיָה דְּמִלְכָּא
 חֵיא: צַהִיל הוּוּ לְפָה דְּמִשָּׁה וְחַדִּי דְּתוּהָ אֵל רַחוּם
 אִפִּילְגוּם דִּידָהּ: קָרִיבוּ מִלְאֲכֵיָא לְוֹת כְּרִסְיָה דְּקָרִים
 וְאִמְרִין בְּכַעוּ מִנְךָ דְּלָא יִשְׁלוּט בָּן: רִישָׁא דְּכַפָּא בְּחוּטְרָה
 תִּבְר וְאִנְן קִשְׁיִן לִיה לְמַנְנָשָׁא: שְׁדֵי אִמַּר לִיה לָא תִּדְחַל
 מִשָּׁה דְּמִמְרֵי יְהוִי לָךְ בְּסַעֲרָךְ: תַּסַּב אוֹרְיָתִי וְתַחֲזוֹת לָךְ
 דְּלָא אִשְׁכַּחִית בְּנִבְיָאֵי מְחִימִן כְּוֹתְךָ: וְיִדְבַר אֱלֹהִים וְגו'.

Beim Emporheben der Thora:

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: על פי יי ביד
 משה: עץ חיים היא לפתחוקים ביה ותזמכיה מאשר: דרכיה
 דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: ארך ימים בימינה בשמאלה
 עשר וכבוד: יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנביאים
טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת:
ברוך אתה יי הבורח בתורה ובמשה עבדו ובִּישְׂרָאֵל
עמו ובנביאי האמת וצדק.

Haftorah für den ersten Tag Schewuoth.

Ezechiel 1. Kap.

Es war im dreißigsten Jahre, im vierten Monate, am fünften des Monats, und ich war unter den Verbannten am Flusse Kebar; da öffnieten sich die Himmel, und ich sah die Erscheinung Gottes.

Am fünften des Monates, es war das fünfte Jahr nach der Verbannung des Königs Jojachin — da ward Gottes Wort dem Tscheskel, Sohn Busi's, des Priesters, im Lande Chaldäa, am Strome Kebar, und es ruhete dort auf ihm die Hand Gottes.

Ich sah, ein Sturmwind kam von Mitternacht her, ein großes Gewölke, ein in sich zusammengeballtes Feuer, und ein Glanz war ringsherum, und mitten darin war es anzuschauen wie glänzend Erz im Feuer!

וַיְהִי אִנִּי בְּשָׁלְשִׁים שָׁנָה
בְּרַבִּיעֵי בַחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ
וְאֲנִי בְּתוֹךְ הַנְּוָלָה עַל-
נְהַר כְּבַר נִפְתְּחוּ חוֹהַ שְׁמַיִם
וַאֲרָאָה מַרְאֹת אֱלֹהִים:
בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ הַיּוֹם
הַשְּׁנֵי הַחֲמִישִׁית לַנְּלוֹת
הַמֶּלֶךְ יוֹיָכִן: הָיָה הָיָה
דְּבַר יְהוָה אֵלַי יְחֻזְקָאֵל
בְּנֵי בִוְיָ הַכְּהֵן בְּאֶרֶץ
כַּשְׂדִּים עַל-נְהַר כְּבַר
וַתְּהִי עָלָיו שֵׁם יְדֵי-יְהוָה:
וַאֲרָא וְהִנֵּה רוּחַ סַעְרָה
בָּאָה מִן-הַצָּפוֹן עָנָן
גָּדוֹל וְאֵשׁ מִתְּלַחַת

In der Mitte war die Gestalt von vier Thieren, und sie sahen so aus:

Sie hatten die Gestalt eines Menschen, und vier Gesichter ein jedes, und vier Flügel ein jedes von ihnen. Ihre Füße waren gerade, ihre Fußsohlen wie der Fuß eines Kalbes, und funkelnd wie ein polirtes Erz. Und Menschenhände hatten sie unter ihren Flügeln auf ihren vier Seiten; und die Gesichter und die Flügel hatten sie alle viere. Die Flügel schloßen an einander, einer an den andern; siekehrten sich nicht um wenn sie gingen, jeder ging nach der Richtung seines Angesichtes.

Die Gestalt der Gesichter war: Das Gesicht eines Menschen; das Gesicht eines Löwen zur Rechten bei allen vieren; das Gesicht eines Stieres zur Linken bei den vieren, und das Gesicht eines Adlers bei den vieren; das waren die Gesichter.

Die Flügel die trennten sich nach oben; jedes hatte zwei, die es verbanden mit dem anderen, und zwei die da bedeckten die Leiber.

וְנִגְהָ לּוֹ סָבִיב וּמִתּוֹכָהּ
 כְּעֵין הַחֹשֶׁמֶל מִתּוֹךְ
 הָאָשׁ: וּמִתּוֹכָהּ דְמוּת
 אַרְבַּע חַיּוֹת וְזֶה מֵרְאִיֵּהוּן
 דְמוּת אָדָם לְהֵנָּה:
 וְאַרְבַּעַה פָּנִים לְאַחַת
 וְאַרְבַּע כַּנְּפִים לְאַחַת
 לָהֶם: וּרְגְלֵיהֶם רְגַל
 יִשְׂרָאֵל וְכַף רְגְלֵיהֶם כַּכַּף
 רְגַל עֶגְלָה וְנִצְצִים כְּעֵין
 נְחֹשֶׁת קָלִיל: וַיְדִי אָדָם
 מִתַּחַת כַּנְּפֵיהֶם עַל
 אַרְבַּעַת רַגְלֵיהֶם
 וּפְנֵיהֶם וְכַנְּפֵיהֶם
 לְאַרְבַּעַתָּם: הִבְרִית
 אִשְׁהָל־אֲחֻתֵּיהֶם כַּנְּפֵיהֶם
 לְאִיִּסְבוּ בְּלִכְתָּן אִישׁ
 אֶל־עֵבֶר פָּנָיו יִלְכוּ:
 וְדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם
 וּפְנֵי אֲרִיָּה אֶל־הַיָּמִין
 לְאַרְבַּעַתָּם וּפְנֵי־שׁוֹר

Sie gingen ein jedes in der Richtung seines Angesichtes, wohin der Geist sie trieb zu gehen, dahin gingen sie, und dreheten sich nicht um im Gehen. Die Gestalt der Thiere war anzuschauen wie feurige Kohlen, brennend, wie Fackelschein, und es fuhr herum zwischen den Thieren, und einen Glanz hatte das Feuer, und aus dem Feuer fuhr ein Blitz! Und die Thiere liefen hin und her; da war es anzuschauen wie Wetterleuchten.

Und ich schaute an die Thiere, — sieh, da war ein Rad am Boden neben den Thieren, nach den vier Gesichtern. Das Aussehen der Räder und ihre Einrichtung war anzuschauen wie Chrysolith, und alle viere hatten eine Gestalt; und das Aussehen und die Einrichtung war so, als wäre ein Rad im Rade.

Wenn sie gingen, gingen sie nach allen vier Seiten; sie drehten sich nicht um im Gehen. Und Felgen hatten sie, und eine Höhe, die war furchtbar; und die Felgen

מֵהַשְּׂמֹאל לְאַרְבַּעַתָּן
 וּפְנֵי־נֶשֶׁר לְאַרְבַּעַתָּן:
 וּפְנֵיהֶם וּכְנִפֵיהֶם פְּרֻדוֹת
 מִלְמַעְלָה לְאִישׁ שְׁתֵּים
 חֹבְרוֹת אִישׁ וּשְׁתֵּים
 מְכַסּוֹת אֶת גְּוִיתֵיהֶנָּה:
 וְאִישׁ אֶל־עֵבֶר פָּנָיו
 יֵלְכוּ אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה־
 שָׁמָּה הָרוּחַ לְלֶכֶת יֵלְכוּ
 לֹא יִסְבוּ בְּלֶכְתָּן: וּדְמוּת
 הַחַיּוֹת מֵרְאִיֵהֶם כְּגַחְלֵי־
 אֵשׁ בְּעֵרוֹת כְּמֵרְאֵה
 הַלַּפִּידִים הִיא מֵתִהַלֶּכֶת
 בֵּין הַחַיּוֹת וְנִגְהָ לְאֵשׁ
 וּמִן־הָאֵשׁ יוֹצֵא בָרֶק:
 וְהַחַיּוֹת רָצוּא וְשׁוּב
 כְּמֵרְאֵה הַבּוֹק: וְאֶרְמֵ
 הַחַיּוֹת וְהִנֵּה אוֹפֵן אַחַד
 בְּאֶרֶץ אֶצֶל הַחַיּוֹת
 לְאַרְבַּעַת פָּנָיו: מֵרְאֵה
 הָאוֹפְנִים וּמַעֲשֵׂיהֶם כְּעֵין

waren voller Augen ringsherum an den vieren. Und wenn die Thiere gingen, gingen die Räder neben ihnen, und wenn die Thiere sich erhoben von dem Boden, erhoben sich die Räder.

Wohin der Geist sie trieb zu gehen, gingen sie, dahin trieb sie der Geist zu gehen: und die Räder erhoben sich mit ihnen zugleich, denn der Geist des Thieres war in den Rädern. Wenn sie gingen, gingen sie, wenn sie still standen, standen sie; wenn sie sich erhoben vom Boden, erhoben sich die Räder mit ihnen zugleich; denn der Geist des Thieres war in den Rädern.

Ueber den Häuptern der Thiere war die Gestalt der Himmelswölbung, anzuschauen wie das Kristall von Eis so furchtbar, das breitete sich aus oben über ihren Häuptern. Unter der Wölbung waren die Flügel gerade gerichtet, einer schloß sich an den andern an; jedes hatte zwei, die deckten von der einen Seite, und jedes zwei, die deckten

תְּרֵשִׁישׁ וּדְמוֹת אֶחָד
 לְאַרְבַּעַתָּן וּמֵרְאִיָּהֶם
 וּמַעֲשֵׂיהֶם כַּאֲשֶׁר יְהִי
 הָאוֹפֵן בְּתוֹךְ הָאוֹפֵן:
 עַל־אַרְבַּעַת רַבְעֵיהֶן
 בְּלַכְתָּם יִלְכוּ לֹא יִסְבוּ
 בְּלַכְתָּן: וְנִבִּידֵן וְנִגְבָּה
 לָהֶם וַיִּרְאֶה לָהֶם וְנִגְבְּתָם
 מִלֵּאֵת עֵינַיִם סָבִיב
 לְאַרְבַּעַתָּן: וּבְלַכְתָּ
 הַחַיּוֹת יִלְכוּ הָאוֹפְנִים
 אַצְלָם וּבַהֲנִשָּׂא הַחַיּוֹת
 מֵעַל הָאָרֶץ יִנָּשְׂאוּ
 הָאוֹפְנִים: עַל־אֵשׁ
 יְהִי־שֵׁם הָרוּחַ לְלַכְתָּ
 יִלְכוּ שָׁמָּה הָרוּחַ לְלַכְתָּ
 וְהָאוֹפְנִים יִנָּשְׂאוּ
 לְעַמְּתָם כִּי רוּחַ הַחַיָּה
 בְּאוֹפְנִים: בְּלַכְתָּם יִלְכוּ
 וּבְעַמְּדָם יַעֲמִדוּ
 וּבַהֲנִשָּׂא מֵעַל הָאָרֶץ

von der andern Seite ihre
Leiber.

Und ich hörte das Rauschen
ihrer Flügel; es war wie
das Rauschen der gewaltigen
Wasser, wie die Stimme des
Allmächtigen, wenn sie gin-
gen; ein rauschendes Getüm-
mel, wie das Rauschen eines
Feldlagers; und wenn sie
standen, senkten sie still ihre
Flügel.

Und es war das Rauschen
über der Wölbung, welche
über ihren Häuptern war;
wenn sie standen, senkten sie
still ihre Flügel. Und über
der Wölbung, welche über
ihrem Haupte war, die Ge-
stalt eines Thrones, anzu-
schauen wie Saphir.

Und auf dem Throne eine
Gestalt, anzuschauen wie ein
Mensch oben darauf. Ich sah
hin, es hatte den Schein von

יְנִישָׁאוּ הָאוֹפָנִים
לְעַמְתָּם כִּי רוּחַ הַחַיָּה
בְּאוֹפָנִים: וּדְמוּת עַל-
רֹאשֵׁי הַחַיָּה רָקִיעַ כְּעֵין
הַקָּרָה הַנּוֹרָא נָטוּי עַל-
רֹאשֵׁיהֶם מִלְמַעְלָה:
וּתַחַת הַרָקִיעַ כְּנַפְיָהֶם
יְשׁוּת אִשָּׁה לְאֲחוֹתָהּ
לְאִישׁ שְׁתֵּים מְכֹסוֹת
לְהִנָּה וּלְאִישׁ שְׁתֵּים
מְכֹסוֹת לְהִנָּה אֶת
גּוֹיֹתֵיהֶם: וְאֶשְׁמַע אֶת-
קוֹל כְּנַפְיָהֶם כְּקוֹל
מִים רַבִּים כְּקוֹל-שִׁדִּי
בְּלִכְתָּם קוֹל הַמָּלְאָה
כְּקוֹל מַחְנֶה בְּעַמְדָם
תִּרְפִּינָה כְּנַפְיָהֶן. וַיְהִי-
קוֹל מֵעַל לְרָקִיעַ אֲשֶׁר
עַל-רֹאשָׁם בְּעַמְדָם
תִּרְפִּינָה כְּנַפְיָהֶן: וּמִמַּעַל
לְרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל-רֹאשָׁם

glänzendem Erz, anzuschauen wie das Feuer nach Innen ringsherum — von den Hüften und aufwärts, und von den Hüften und abwärts sah ich wieder ein Feuer, das seinen Glanz hatte ringsherum, Wie der Bogen, der in den Wolken erscheint an einem regnerischen Tage, so war der Glanz anzuschauen ringsherum.

Das war die Erscheinung von der Gestalt der Herrlichkeit Gottes.

Und wie ich sie sah, fiel ich auf mein Angesicht, und ich hörte eine redende Stimme. Und es hob mich auf der Wind, und ich hörte hinter mir eine starke Wetterstimme:

„Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo sie waltet.“

כְּמֵרָאָה אֶבֶן־סַפִּיר
 דְּמוֹת כֶּסֶף וְעַל דְּמוֹת
 הַכֶּסֶף דְּמוֹת כְּמֵרָאָה
 אָדָם עָלָיו מִלְּמַעְלָה׃
 וְאָרָא אֶבְעִין חֵשְׁמַל
 כְּמֵרָאָה־אֵשׁ בֵּית־לָהּ
 סָבִיב מִמֵּרָאָה מִתְנִי
 וְלְמַעְלָה וּמִמֵּרָאָה
 מִתְנִי וְלְמַטָּה רָאִיתִי
 כְּמֵרָאָה־אֵשׁ וְנִגְהָ לֹו
 סָבִיב׃ כְּמֵרָאָה הַקִּשְׁת
 אֲשֶׁר יְהִיָּה בְּעֵנָן בְּיוֹם
 הַנִּשְׁפָּט כֵּן מֵרָאָה הַנִּגְהָ
 סָבִיב הוּא מֵרָאָה דְּמוֹת
 כְּבוֹד־יְהוָה וְאָרָאָהּ
 וְאָפַל עַל־פְּנֵי וְאִשְׁמַע
 קוֹל מְדַבֵּר׃ וְהִשְׁמַעֲנִי
 רוּחַ וְאִשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל
 רַעַשׁ גָּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד־
 יְהוָה מִמְּקוֹמוֹ׃

ברכות

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל העולמים
צדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר ועושה. המדבר
ומקים. שכל דבריו אמת וצדק:

נאמן אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דבריה. ודבר
אחד מדבריה אהור לא ישוב ריקם. כי אל מלך נאמן
ורחמן אתה: ברוך אתה יי האל הנאמן בכל דבריו:
רחם על ציון כי היא בית חיינו. ולעלובת נפש
הושיע במהרה בימינו: ברוך אתה יי משמח ציון בכניה:
שמחנו יי אלהינו באליהו הנביא עבדך. ובמלכות
בית דוד משיחך. במהרה יבא ויגל לבנו. על כסאו
לא ישב זר. ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו. כי
בשם קדשה נשבעת לו שלא יכבה נרו לעולם ועד:
ברוך אתה יי מגן דוד:

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום חג השבועות
הזה שנתת לנו יי אלהינו לששון ולשמחה לכבוד ולתפארת.
על הכל יי אלהינו אנו מודים לך ומברכים אותך ותברך שמך בפי
כלחי תמיד לעולם ועד: ברוך אתה יי מקדש ישראל והזמנים:

הנותן תשועה

Gebet für den Landesfürsten.

Gott! der du den
Königen Sieg, den Fürsten
Gewalt verleihst, dein Reich
ist aller Welten Reich, der du
deinen Knecht David gerettet
von der Bosheit Schwert,
durchs Meer einen Weg ge-
bahnt, einen Pfad in mächtigen
Fluthen: segne, behüte
und bewahre, unterstütze, er-

הנותן תשועה למלכים
וממשלה לנסיכים מלכותו
מלכות כל עולמים הפועה
את־דוד עבדו מחרב רעה.
הנורתו בים דרך ובמים
עזים גתיבה. הוא יברך
וישמור וינצור ויעזור וירומם

höhe, vergrößere und hebe hoch empor unsern Regenten: Franz Josef I.; hochehaben bleibe seine glorreiche Herrschaft! König aller Könige! erhalte und behüte ihn huldvoll, bewahre ihn vor jedem Leiden, Kummer und Schaden, erfülle mit Treue und Folgsamkeit die Untertanen, und lasse niederfallen vor ihm seine Feinde, und laß ihn, wohin er sich wendet, glücklich sein. König aller Könige! Allbarmherziger! stöße ein seinem Herzen und dem Herzen eines jeden seiner Räte und Beamten Wohlwollen für uns, daß sie Gutes üben an ganz Israel. Laß' in seinen Tagen und in unsern Tagen Hülfe erstehen für Jehuda, und Israel in Sicherheit wohnen, und Sion den Erlöser kommen. So wollest du! Amen.

וַיַּגְדֵּל וַיַּנְשֵׂא לְמַעַרְהָ אֶת־
אֲדוֹנֵינוּ הַמֶּלֶךְ :

פְּרֹאֲנִין יִאֲזַעַף הָרֹאשׁוֹן

יְרוֹם הוֹדוּמֶלֶךְ מְלָכֵי הַמְּלָכִים.
בְּרַחֲמָיו יִתְיַהוּ וַיִּשְׁמְרֵהוּ וּמִכָּל־
צָרָה וַיִּגֹּן וַיִּנָּק וַיַּצִּילֵהוּ וַיְדַבֵּר
עִמּוֹס תַּחַת רַגְלָיו וַיִּפִּיל שְׂנְאָיו
לְפָנָיו וּבְכָל־אֲשֶׁר יִפְנֶה יַצִּילֵהוּ.
מֶלֶךְ מְלָכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו
יִתֵן בְּלִבּוֹ וּבְלִבְ כָּל־יֹעֲצָיו
וַיִּשְׁרִי רַחֲמָנוֹת לַעֲשׂוֹת טוֹבָה
עִמָּנוּ וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל. בְּיָמָיו
וּבְיָמֵינוּ תִּשְׁעַ יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל
יִשְׁכּוֹן לַבַּיִתָּה וּבֵא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל
וְכֵן יְהִי רָצוֹן. וְנֹאמֵר אָמֵן:

אֲשֶׁר־י יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיֶה לְלוֹךְ סֶלָה :
אֲשֶׁר־י הָעַם שִׁכְכָה לוֹ אֲשֶׁר־י הָעַם שִׁי אֱלֹהֵינוּ :

קסח תהלה לְהוֹדוּ אֲרוֹמָמָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרָכָה שְׁמֶךָ
לְעוֹלָם וָעֶד : בְּכָל־יּוֹם אֶבְרָכָךָ וְאֶהְלֵלְךָ
שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד : גָּדוֹל יי וּמְהַלָּל מְאֹד וּלְגִדְדָתוֹ אֵין
חֶקֶר : הוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מֵעַשְׂיָךְ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ הַדָּר
כְּבוֹד הוֹדָךְ וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה : וְעֵזוֹ גּוֹרֵאוֹתֶיךָ
יֹאמְרוּ וּגְדֻלּוֹתֶיךָ אֲסַפְּרָנָה : זְכַר רַב טוֹבָךָ יִבְיַעוּ וְצַדִּיקְתֶּךָ
יִרְגְּנוּ : חַנּוּן וְרַחוּם יי אֲרַךְ אַפִּים וּגְדֻלַּת־חֶסֶד : טוֹב יי

לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוק יי כל מעשה וחסידיו
 יברכוה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו:
 להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו:
 מלכותך מדכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור:
 סומך יי לכל הנפלים וזוקף לכל הפופים: עיני כל
 אליך ישברו ואתה נתן להם את הכלם בעתו: פותח
 את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל הדרכיו
 וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל קוראיו לכל אשר
 יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע
 ויושיעם: שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים
 ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברך כדבשר שם חדשו
 לעולם ועד: ואנהנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

Während des Vorbeitragens der Thora:

יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לברו:

קסל הודו על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו תהלה
 לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה:

לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה:
 כי הוא על ימים יסדה ועל גהרות יכוננה: מי יעלה
 בהר יהוה ומי יקים במקום קדשו: נקי כפים ובר לבב
 אשר לא נשא לשוא נפשו ולא גשבע למרמה: ישא
 ברכה מאת יהוה וצדקה מאלתי ישעו: זה דור דרשו
 מבקשי פניה יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם והנשאו
 פתחי עלם ויבא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יהוה
 עזו וגבור יהוה גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם
 ושאו פתחי עלם ויבא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך
 הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

Wenn man die Thora in die Lade stellt :

ובקנחה יאמר שובה יהוה רכבות אלפי ישראל : קומה יהורג
למנוחתך אתה נארוץ ענה : כחגיך ילבוש צדק וחסדיך ירגנו
בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחה : כי לקח טוב גרתי
לכם תורתו אל תעזבו : עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה
מאשר : דרכיה דרכי נעים וכל נתיבותיה שלום : השיבנו יי אליך
ונשובה חדש ימינו בקרבם :

תפלת מוסף

ועתה יגדל נא כח אדני. כאשר דברת לאמר:
זכר רחמיה יי וחסדיה כי מעו לם המח:

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די-ברא ברעותה וימליך
מלכותה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן
קריב ואמרו אמן

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיה. יתברך
וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתגשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל
שמה דקודשא בריך הוא לעלא מן כל ברכתא ושירתא
תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן :

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל
עליון גומל חסדים טובים ומגה הפל וזוכר חסדי אבות
ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה.

מלך עוזר ומזשיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב לחושיע:

מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים.
סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים
אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה :

מוסף ליום ראשון של שבועות
 וּנְאֻמֵן אֶתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחִיָּה
 הַמֵּתִים:

אֶתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁים בְּכָל-יוֹם יְהַלְלוּךָ
 סְלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ
 בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.
 וְהִרְבַּתָּנוּ מִלִּבְנוֹ לְעַבְדְּתֶךָ: וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ
 עָלֵינוּ קִרְאתָ:

וַתִּתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים
 וְזִמְנִים לְשִׁשּׁוֹן אֶת-יוֹם חַג הַשְּׁבָעוֹת הַזֶּה זְמַן מִתֵּן תּוֹרַתְנוּ
 מִקְרֵא-קֹדֶשׁ זָכַר לִיציאת מצרים:

וּמִפְּנֵי חַטָּאֵינוּ גָּלִינוּ
 מֵאֶרְצֵנוּ וּנְתַרְחַקְנוּ מֵעַל
 אֲדָמַתְנוּ וְאִין אֲנַחְנוּ
 יְכוּלִים לָעֲלוֹת וְלִרְאוֹת
 וְלִהְשֵׁתְחוּוֹת לְפָנֶיךָ
 וְלַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית
 בְּחִירְתֶּךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ
 עָלֵינוּ מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלוּחָה
 בְּמִקְדָּשֶׁךָ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 מִקְדָּר רַחֲמַן שֶׁתָּשׁוּב

Aber unserer Sünden
 wegen sind wir weggetrieben
 aus unserem Lande und ent-
 fernt von unserem Erdreich;
 können nimmer hinauf ziehen,
 und erscheinen, dich anbeten,
 und thun, was unsere Pflicht
 und Schuld ist in deinem er-
 wählten Hause, dem großen
 und heiligen Hause, — das
 deinen Namen geführt, weil
 die gewaltige Strafe getrof-
 fen hat dein Heiligthum. O,
 möchte es dir wohlgefallen,
 Ewiger! unser und unserer
 Väter Gott, barmherziger
 König! dich wieder unser und
 deines Heiligthums zu erba-

men, dasselbe bald wieder aufzubauen, und seine Herrlichkeit zu vergrößern. Vater und König! offenbare deines Reiches Herrlichkeit an uns, erhebe dich im Glanz an uns vor den Augen alles Lebendigen, führe zusammen unsere Zerstreuten aus den Völkern, sammle die Verjagten aus den Winkeln der Erde, und bring' uns nach deiner Stadt Zion in Wonne, und nach Jerusalem, deinem heiligen Hause, zur ewigen Freude. Dort wollen wir darbringen unsere Pflicht=Opfer, die gewöhnlichen nach ihrer Ordnung, und die Mussafim (Zugaben) nach Gebühr und das Mussaf für diesen Tag des Wochenfestes wollen wir dir darbringen in Liebe, wie dein Wille geboten, wie du uns vorgeschrieben in deiner Thora, durch deinen Knecht Moses, auf majestätischen Befehl, und so lautet:

וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל
מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
וּתְבַנְּהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל
כְּבוֹדוֹ אֲבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ גְּלוּתָהּ
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ
מְהֵרָה וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֹׂא
עָלֵינוּ לְעֵינַי כָּל חַי
וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם
וּנְפוּצוֹתֵינוּ כִּנְסֵם מִיְרַכְתֵּי
אֶרֶץ וְהַבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ
בְּרִנָּה וּלְיִרוּשָׁלַיִם בְּיַת
מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם
וְשֵׁם גַּעֲשֵׂה לְפָנֶיךָ אֶת
קָרְבָּנֹת חֹבֹתֵינוּ
תְּמִידִים כְּסִדְרָם
וּמוֹסָפִים כְּהַלְכָתָם וְאֶת
מוֹסֵף יוֹם חַג הַשְּׁבֻעוֹת
הַזֶּה גַּעֲשֵׂה וּנְקַרֵּב
לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת
רְצוֹנָה כִּמּוֹ שְׂפָרַתְּ בְּת
עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל
יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי
כְּבוֹדְךָ כְּאָמֹר:

וּבְיוֹם הַבְּכוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה
 לַיְי בְּשִׁבְעַת יָכֶם מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם כָּל־
 מִלְאכְתָּא עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהַקְרַבְתֶּם עֹלָה
 לַרִיחַ נִיחַח לַיְי פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם אֵיל
 אֶחָד שִׁבְעָה כִּבְשִׂים בְּנֵי שְׁנָה:

וּמִנְחָתָם וְנִסְפִיהֶם כַּמְדָּבָר. שְׁלֹשָׁה
 עֶשְׂרֵנָיִם לֶפֶר וּשְׁנַיִ עֶשְׂרֵנָיִם לְאֵיל. וְעִשְׂרוֹן
 לְכֶבֶשׂ וַיִּזְן כְּנֶסֶכוֹ. וְשַׁעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנַיִ
 תְּמִידִים כְּהַלְבֹתָם:

אֱהִינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ
 טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֶשׁ לָנוּ
 שׁוֹבֵה אֱלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ
 רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגָל אֲבוֹת
 שְׁעֵשׂוֹר צוּנָה בְּנֵה בֵיתֶךָ
 כְּבַת חֶלְה וְכוּנֵן מִקְדָּשֶׁךָ
 עַל־מְכוּנוֹ וְהִרְאֵנוּ
 בְּבִנְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ
 וְהַשֵּׁב כְּהַנִּים לְעַבּוּדָתָם
 וְלוֹיִם לְשִׁירָם לְזִמְרָם
 וְהַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם
 וְשֵׁם נִעְלָה וְנִרְאָה
 וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיךָ

Unser Gott, und
 Gott unserer Vorfahren, er=
 barmungsvoller Regent! —
 Erbarme dich unser, All=
 gütiger, der du allen Wesen
 Gutes erzeigst, laß deine Vor=
 sicht über uns sichtbar wer=
 den! Wende dich wieder zu
 uns durch deine große Barm=
 herzigkeit, um unserer Väter
 willen, die deinen Befehlen
 nachlebten. Erbaue deinen
 Tempel, wie vormals, und
 gründe dein Heiligthum auf
 seinen bestimmten Ort, daß
 wir seinen Aufbau wieder
 sehen, und seiner Wieder=
 herstellung uns erfreuen.
 Laß Priester wieder ihren
 Dienst antreten, Leviten ihr
 Saitenspiel erneuern, und
 Israel in ihre Wohnung
 zurückkehren. Dann wollen

wir hinaufgehen, vor dir erscheinen und dich an unsern drei Festen anbeten, nach deines Gesetzes Vorschrift: Dreimal im Jahre soll jede Mannsperson vor dem Angesicht des Ewigen, deines Gottes, erscheinen, an dem Orte, den er erwählen wird; nämlich: am Feste des ungesäuerten Brodes, am Wochenfeste und am Laubhüttenfest. Und es soll Keiner erscheinen leer vor dem Angesichte Gottes, sondern jeder seine Gabe bringen, nach dem Segen Gottes, deines Herrn, den er dir gegeben."

בְּשִׁלוֹשׁ פְּעָמִי רְגַלְיִנִי
כְּכַתוּב בְּתוֹרַתְךָ שְׁלוֹשׁ
פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה
כָּל־זְכוּרָךְ אֶת־פָּנָי יי
אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר כְּחַג הַמִּצּוֹת וּבְחַג
הַשִּׁבְעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת
וְלֹא יִרְאֶה אֶת פָּנָי יי
רִיקִים: אִישׁ כַּמַּתְנֵת יָדוֹ
כְּבִרְכַת יי אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
נָתַן לָךְ:

וְהִשְׁיֵאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־בְּרַכַת מוֹעֲדֶיךָ
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְשִׂמְחָה וּלְשִׁשׁוֹן כְּאֲשֶׁר
רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. קִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ
וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּרִזְרוֹתֶיךָ שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶךָ.
וְשִׂמְחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֲרֵנוּ לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ
בְּאֶמֶת וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה
וּבְשִׁשׁוֹן. מוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל
מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדְּשׁ יִשְׂרָאֵל
וְהַזְּמִינִים:

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְּלָתָם. וְהִשָּׁב אֶת הָעֲבוּדָה
לְדַבֵּר בֵּיתֶךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְּלָתָם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה
לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וּתְחַזְּינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶהָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחְזִיר
שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן :

Wir danken dir; denn du, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, bist für immer und ewig, Hort unseres Lebens, Schirm unseres Heils bist du in alle Geschlechter. Wir danken dir und verkünden deinen Ruhm für unser Leben, das in deiner Hand liegt, und für unsere Seelen, die du in Obhut nimmst, und für deine Wunder und Gnaden zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags. Du, Gütiger! denn nicht endet dein Erbarmen! du, Barmherziger! denn nicht höret auf deine Gnade. — Von Ewigkeit hoffen wir auf dich.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ
שָׂאתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן
יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר
וָדוֹר נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר
תְּהַלְּתָה. עַל חַיֵּינוּ
הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ. וְעַל
נַשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת
לָךְ. וְעַל נַפְשֶׁךָ שֶׁבְּכָל
יוֹם עֲמָנוּ וְעַל גְּפֻלְאוֹתֶיךָ
וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת
עָרַב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים.
הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ
וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ
חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לָךְ:

וְעַל כָּלֵם יְתַבְּרָה וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.
וְכָל הַחַיִּים יִזְדוּקָה סְלָה וְיִהְיֶה לָּךְ שְׁמֶךָ בְּאַמֶּת הָאֵל יִשׁוּעַתָנוּ
וְעֲזַרְתָנוּ סְלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָהּ נִאֶה לְהוֹדוֹת:

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בְּרַכְנוּ אֲבֵינוּ כָּלֵנוּ כְּאַחַד בְּאוֹר
פְּנִיךָ. כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים
וְאַהֲבַת חֶסֶד. וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם.

מוסף ליום ראשון של שבועות

ושוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל
שעה בשלומך:

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל
בשלום:

Mein Gott! be-
wahre meine Zunge vor Bösem,
und meine Lippen vor Trugreden;
laß meine Seele meinen Läst-
rern schweigen und gegen Jeden
gebeugt sein, wie Staub der Er-
de. Deffne mein Herz deiner Lehre,
laß meine Seele deine Gebote be-
folgen, und die gegen mich Bö-
ses stimmen, vernichte bald ihren
Rathschluß und vereitle ihr Sin-
nen. Thue es deines Namens
willen, deiner Rechte willen, dei-
ner Heiligkeit willen, es helfe
deine Rechte mir, und erhöere
mich. Mögen dir gefallen die
Reden meines Mundes und die
Gedanken meines Herzens, dir,
Ewiger! mein Fels und mein
Erlöser! — Er, der in den Him-
mels Höhen Eintracht erhält, er-
halte auch uns und ganz Israel
in Frieden. Amen.

אלהי נצור לשוני מרע
ושפתי מדבר מרמה ולמקללי
נפשי תדום ונפשי כעפר לכל
תהיה פתח לבי בתורתך
ובמצותך תרהוק נפשי וכל
החושבים עלי רעה מהרה
הפר עצתם וקלקל מחשבתם.
עשה למען שמך עשה למען
ימך עשה למען קדשך
עשה למען תורתך למען
יחלצון ידיך הושיעה ימך
וענני: יהיו לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי
עשה שלום במרומוי הויה
יעשה שלום עלינו ועל כל
ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו: שיפנה
בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם
נעבדך ביראה בימי עולם וכשנים קדמוניות:
וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי עולם וכשנים
קדמוניות:

חזרת התפלה לשליח צבור

אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא
גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה: מְלֶךְ
עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶגֶן
אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה
רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מִכָּל־כָּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים סוֹמֵךְ גּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר
אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי
כְמוֹךָ בְּעַל גִּבּוֹרוֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מְלֶךְ מֵמִית
וּמַחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמַן אַתָּה
לְהַחֲיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחִיָּה הַמֵּתִים:

סוֹן גַּעְרִיצָה וּנְקֻדַּיִשָּׁה. בְּסוֹד שֵׁיחַ שְׂרָפִי קִדְשׁ.
הַמְקַדְּשִׁים שְׂמֵךְ בְּקִדְשׁ. בְּכַתּוּב עַל יַד נְבִיאָךְ. וְקָרָא
זֶה אֵלֶּיךָ וְאָמַר:

קִדְשׁ קִדְשׁ | קִדְשׁ קִדְשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא
כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

סוֹן כְּבוֹדוֹ מְלֹא עוֹלָם מְשַׁרְתִּי שׂוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אֵיךְ
מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעַפְתָּם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ:

מוסף ליום ראשון של שבועות

ק"ו בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ:

מִמְקוֹמוֹ הוּא יִפֶּן בְּרַחֲמִים. וַיַּחֲזֵן עִם הַמִּיֻּחָדִים
שָׁמוּ עָרַב וּבִקֶּר בְּכָל-יוֹם תָּמִיד פַּעַמִּים בְּאַהֲבָה שָׁמַע
אוֹמְרִים:

ק"ו שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

מִמְקוֹמוֹ הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אֲבִינוּ הוּא מַלְכֵנוּ הוּא
מוֹשִׁיעֵנוּ וְהוּא יִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׂנִית לְעֵינֵי כָל-חַי
לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

ק"ו אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

מִמְקוֹמוֹ אֲדִיר אֲדִירָנוּ יי אֲדוֹנֵינוּ מָה אֲדִיר שָׁמָּה בְּכָל
הָאָרֶץ. וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי
יי אֶחָד וְשָׁמוּ אֶחָד: מִמְקוֹמוֹ וּבְדַבְרֵי קֹדֶשׁ כְּתוּב לֵאמֹר.
קסל יִמְלֹךְ יי לְעֵלָם אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר
הַלְלוּיָהּ:

מִמְקוֹמוֹ לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּהּ וְלִנְצַח נְצָחִים קֹדֶשְׁתֶּךָ
נִקְדֵּשׁ וְשִׁבְחֶךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ קְעוֹלָם וְעַד כִּי
אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל
הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל-הָעַמִּים. אַהֲבַת אוֹתָנוּ.
וְרָצִיתָ בָנוּ וְרוּמְמַתָּנוּ מִכָּל-הַקְּשׁוֹנוֹת.
וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּכָנוּ
לְעַבְדוֹתֶיךָ. וְשָׁמָּה הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ
קָרְאתָ:

וַתִּתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים
לְשִׂמְחָה חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן אֶת יוֹם חַג

הַשְּׁבַעוֹת הַזֶּה. זְמַן מִתַּן תּוֹרַתְנוּ. מִקְרָא
קֹדֶשׁ זֵכֶר לְיִצְיַאת מִצְרַיִם:

וּמִפְּנֵי חַטָּאתֵינוּ וְגַלְיָנוּ מֵאֶרְצֵנוּ. וּנְתַרְחַקְנוּ
מֵעַל אֲדַמְתָנוּ. וְאִין אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲלוֹת
וּלְרְאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ. וְלַעֲשׂוֹת
חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ. בְּבֵית הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ | שֶׁנִּקְרָא שֵׁמֶךָ עָלָיו. מִפְּנֵי הַיָּד
שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מֶלֶךְ רַחֲמָן.
שֶׁתְּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשֶׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים. וְתִבְנֶהוּ מְהֵרָה וּתְגַדְּלֵהוּ כְבוֹדוֹ:
אָבִינוּ מִלְּכָנוּ. גִּלְהָה כְבוֹד מַלְכוּתֶךָ עָלֵינוּ
מְהֵרָה. וְהוֹפֵעַ וְהַנְּשֵׂא עָלֵינוּ. לְעֵינֵי כָל-
חַי. וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם. וּנְפַוּצוֹתֵינוּ
כַּנֶּסֶם מִיִּרְכַּת־אֶרֶץ. וְהַבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירֶךָ
בְּרָבָה. וְדִירוֹשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ בְּשִׂמְחַת
עוֹלָם. וְשֵׁם נַעֲשׂוּהָ לְפָנֶיךָ אֶת-קַרְבָּנוֹת
חֻבוֹתֵינוּ. תְּמִידִים כְּסֻדְרָם וּמוֹסָפִים
כְּהַלְכָתָם: וְאֶת-מוֹסֵף יוֹם חַג הַשְּׁבַעוֹת הַזֶּה.
נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה. כְּמִצְוַת
רְצוֹנֶךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ. עַל
יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. מִפִּי כְבוֹדֶךָ כְּאִמּוֹר:
וּבְיוֹם הַבְּכוֹרִים בְּהִקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה

לִי בְשִׁבְעַתְיִכֶם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־
 מִלְאכַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֶיהָ
 לְרִיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ. פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם אֵיל
 אֶחָד. שִׁבְעָה כִבָּשִׂים בְּנֵי שָׁנָה:
 וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם כַּמְדָּבָר. שְׁלֹשָׁה
 עֶשְׂרֵנִים לֶפֶר. וּשְׁנַיִם עֶשְׂרֵנִים לְאֵיל. וְעֶשְׂרֹן
 לְכֶבֶשׂ וַיִּזֵּן כַּנְּסֹכוֹ. וְשַׁעִיר לְכֹפֶר. וּשְׁנַיִם
 תְּמִידִים כַּהֲלִבְתֶּם:

קסג

מיוסד ע"פ ע"ג

אֵתָה הַנְּחֻלָּתָ תוֹרָה לְעַמֶּךָ. וּכְאֹב אֵת בֶּן
 אוֹתָם יִסְרֹת: בִּימִינְךָ כְּתִבְתָּ דְבָרוֹת חַיִּים.
 וּכְאֹצְבַעוֹתֶיךָ חֻקֹּת תּוֹכְחוֹת מוֹסֵר: גְּדֹל
 עוֹנְשֵׁיךָ וְאִזְהָרוֹת הַרְבֵּה. מִצּוֹת עֲשֵׂה וּמִצּוֹת
 לֹא תַעֲשֵׂה: דִּינֵי מְמוֹנוֹת וְדִינֵי נַפְשׁוֹת.
 וּנְתִיבֵת מוֹם בְּנוֹתֵי מוֹמִים: הַזְהַרְתָּ שׁוֹפְטִים
 בְּלֹ שִׁחַד רָשָׁע לָמוֹת. וְצִוִּיתָ שׁוֹמְרִים לְבַל
 הִכָּר פָּנִים: וְשִׁבְעַת הָעֵדוֹת וְשִׁבְעַת
 הַפְּקָדוֹן. וְשִׁבְעַת הָעֵלָם דָּבָר וְשִׁלּוּם גְּזֵל
 וְהָשֵׁב אֲבֹדָה: זְקוּק בֵּית דִּין בְּדַרְיִשָּׁה
 וּבְחֻקֵּיהָ. סְנֵה דְרֵי גְדוּלָה וְסְנֵה דְרֵי קִטְנָה:
 חֲזוּק בֵּית דִּין בְּאַרְבַּע מִיתוֹת. עֲבָרָה וְעֲבִירָה
 וְעִנְשׁ שְׁלָה: מְרַפָּה לְהַשְׁלִיךְ וּנְבִלָה לְמַכּוֹר
 לְנִכְרֵי. כָּל חֵלֶב וְכָל דָּם שֶׁלֹא לְאֹכֹל: יִזֵּן

לַנֶּסֶךְ וְשֶׁמֶן לְהַדְלִיק. וְעֲשׂוּן וְשֶׁתִּי הַלֶּחֶם
 וְרֵשׁ קָלִי וְכַרְמֶל: כֹּהֲנִים לְשָׂרֵת וְלוֹיִם
 לְשׂוֹרֵר. תְּרוּמוֹת וּמַעֲשְׂרוֹת וְעָרֵי מִגְרֵשׁ.
 לְחַיִּים וְהַזְרוּעַ וְהַקֶּבֶה דָּתָת לְכַהֵן מֵאֵת הָעַם
 וּמֵאֵת זֹבְחֵי הַזֶּבַח. רֵאשִׁית הַגִּזְ מִגִּזְזֵי צֹאן:
 מַעֲשֵׂר בְּהֵמָה וְקֹדֶשׁ בְּכוֹרוֹת. וּפְדִיּוֹן הַבֶּן
 וְנֶדֶר וְהַקֹּדֶשׁ: גִּטֵּעַ רִבְעֵי וְדוּי מַעֲשֵׂר.
 מִקְרָא בְּכוֹרִים בְּרִכּוֹת וְקִלְלוֹת: שְׂמֵחַת בַּיִת
 הַשְּׂוֹאֵבָה לְשִׂמּוֹחַ בְּחַג. סֶכֶה וְלוֹלֵב וְעַרְבָּה
 וְגִסְוֵה הַמַּיִם: עֲרִיּוֹת לְהַפְרִישׁ נְדָה לְהַרְחִיק.
 חֲלִיצָה וְיִבּוּם וְסֶפֶר בְּרִיתוֹת: פְּרִשְׁת סוּטָה
 וּפְרִשְׁת עֲגֻלָּה עֲרוּפָה. תַּפְלִין וּמְזוּזוֹת וּמְצוֹת
 צִיצִית: צִוָּאת כֹּהֲנִים לְבָרֵךְ קָהָל וְעֵדָה.
 וּפְקוּד לְוִיִּם לְעֲנוּת בְּקוֹל רֹם: קְרִיאַת
 מוֹעֲדִים וְזִמְנֵי רִגְלִים. תְּקִיעָה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה
 וְעֲנוֹי נֶפֶשׁ בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים: רִגְלִים לְעֵלוֹת
 בְּשִׁלוֹשׁ פְּעָמֵי שָׁנָה. וּמַתְנוּת יָדַיִם
 מִבְּרִכּוֹתֶיהָ: שְׁלָמִים וְעוֹלוֹת זִבְחִים וּנְסֻכִים.
 נְדָרִים וּנְדָבוֹת חֲטָאוֹת וְאַשְׁמוֹת: סֵזֶן תַּמִּידִין
 וּמוֹסָפִין בְּשַׁבָּתוֹת וּבְחֻדְשֵׁים וּבְמוֹעֲדִים.
 וּכְלֵי הַקֹּדֶשׁ לְשָׂרֵת לְפָנָיו:

ע"פ תשר"ק

תּוֹדָה וּמִנְחָה בְּשִׁבְחָה וּשְׁעִירָה. תּוֹרִים

וּבְנֵי יוֹנָה וְעֲשִׂירֵי הָאִיפָה: שְׁמַשִּׁים
 וְיִזְבְּלוֹת וְחֲשׂוֹב תְּקוּפוֹת. וְסִפִּירַת הָעֶמֶר
 שֶׁבַע שְׁבַעוֹת: רְבִית הָאֶכֶל וְנִשְׁדַּח הַכֶּסֶף.
 הַשְּׂמֵט מְלוֹדָה וְגִאֲלַת מִמְּכָר: קְרִיאַת
 דְּרוֹר וְשִׁלוּחַ חֲפָשִׁי. חֲפוּשׁ הַנֶּרְצָע בְּיִזְבֵּל
 וְהֶאֱמָרָה בְּסֶמֶן: צָדֵק צָדָה לְרֵדוּף אֲמָרָה
 וּמִשְׁפָּט לַעֲשׂוֹת. פְּעֻלַת שְׂכִיר בַּל תִּלֵּן עַד
 בְּקָר: פְּלִיאַת הַדֵּיין לְלַמֵּד מִדְּשֻׁכַת הַגְּזִית.
 וּמִיתַת חֲנֵק לַעֲשֵׂה בְזִדּוֹן: עֲשִׂית מַעֲקָרָה
 לְבַל יִפּוֹל הַנוֹפֵל. וְעָרִי מִקָּלַט לְרוֹצֵחַ בְּבִלִי
 דָּעַת: סְדָרֵי קָרֵב וּמִשׁוּחַ מִלְחָמָה. אֲזִהְרַת
 שׁוֹמְרִים וְשָׂרֵי צְבָאוֹת: נְקִיּוֹת לְבֵית לְבֵא
 לְשִׁמוּחַ בְּכָה. מְאָרֶם וּבֹנֵה וְנוֹטֵעַ וְרֹדֵד
 הַקֶּבֶב וְקִדּוּשׁ מַחֲנֶה מִעֲרוֹת דָּבָר: מוֹצֵא
 שְׁפָתַיִם בְּדָבָר וּשְׁבוּעַת הָאֶסֶר. וּפְצַת פֶּה
 בְּנִדְרָה לְהַפִּיר וּלְקַיֵּם: לְבִישׁת שְׁעֵטָנִי וּכְלָאִי
 הַכֶּרֶם. הִרְבַּעַת בְּהֵמָה וְהִרְכַּבַת הָאֵילָן:
 בְּתַנּוֹת כְּבוֹד לְהַלְבִּישׁ לְכַהֲנִים. וְאֲזִהְרַת
 עֲבֻדָה לְבַל יִקְרַב בְּזָר: יִדְעוּנִים לְהַשְׁמִיד
 וְאוֹבוֹת לְהַכְרִית. לְהִיּוֹת תְּמִימִים לְקַבֵּל
 תְּמִימָה: מַהֲרָה וּנְקִיּוֹת מִלְּבַא מְזֹר בְּקָהֶל.
 עֲמוּנֵי וּמוֹאֲבֵי פְצוּעַ דְּבָה וּכְרוֹת שְׁפָכָה:
 חֲסִימָה וּפְרִיקָה וְתוֹכַחַת וְשִׁנְאָה. וְקָלַת

חרש ומכשול עור: זריזות להבדיל בין
 השמים לטהור. ושקוץ בהמה ממאה
 המבדלה לטהור: ואותו ואת בנו ביום
 אחד. וגיד הנשר ואבר מן החי ובשר
 בחלב: החיאת אח והלואת אביון. חבילת
 ריחים ורכב והשבת העבוט: דברי הודית
 עון וקרבן חטאת. סמיכה ותנופה כפרה
 וסליחה: גנבה ואבדה מרפה ושבורה
 ושבוייה. השלומי כפל ותשלומי ארבעה
 וחמשה. שומר חנם והשואל נושא שכר
 והשוכר: ביעור חמץ ואכילת מצה. זכרון
 חוק לחוג כל שבעת הימים: אין אף פרשת
 שקלים להזכיר אותה בכל שנה ושנה.
 ופירענות עמלק ופרה אדמה והחדש הזה
 לכם:

ע"פ ח"ב.

אבחנת מומים מלהגיש בעל מום.
 מומי אדם ומומי בהמה: ברית מלח שקלא
 להשבית. להקריב אותה על כל קרבן: גם
 בלילה ופתיחה קמיצה והקטרה. הקרבה
 והגשה קבלה והזיה: דין הבכור למול
 פי שנים. ומשפט איש כי ימות ובן אין לו:
 הנצים יחד לקוץ כף שולחת יד במבושיו.

מְנַרְהָ מְדוּזָן. כְּלִי גִבֹר עַל אִשָּׁה וְשִׁמְלֹת
אִשָּׁה עַל גִּבֹר: וְהִקְרַבְתָּ גִרִי צְדָק לְגוֹר יַחַד.
וּלְמִים הִקְי חֲפִשֵׁי מִפְרֶדְ צוּעָנִים. וְדַחֲזוֹן גִּרִי
שֶׁעַר וְלֹהֵאֲכִילֶם גְּבִלוֹת: זְרִיקַת דָּם וְהִקְטַר
חֲלָבִים. לְשֶׁרוֹף בְּאֵשׁ בְּבִקֹר כָּל הַנְּאֻכָּלִים
לְיוֹם אֶחָד: חֶרֶם וְחֻקָּה וְשֶׁמֶן שֶׁרְפָה קָתַת
כֹּהֵן. וְהָאֵשׁ הַמּוֹשֵׁב מִמִּי שְׂאִין לוֹ גּוֹאֵל:
טְמֵאִים לְנַפְשׁ אָדָם לַעֲשׂוֹת פֶּסַח שְׁנִי. וְכֹל
הוֹצֵאת בְּשַׁר הוֹצֵה וְשִׁבִירַת הָעֵצִים: יִצִּיקַת
שֶׁמֶן חֲמִשָּׁה עַל רֹאשׁ כֹּהֵן גָּדוֹל. לְמֵלֵא
יָדָיו לְכַהֵן תַּחַת אָבִיו: כָּל מַעֲשֵׂה יוֹם
הַכַּפֹּרִים לַעֲשׂוֹתָן כְּתוּבָן. לְכַפֵּר עַל
חַטֹּאתֵינוּ אֶחָת בַּשָּׁנָה: לְקוּם מִפְּנֵי שִׁיבָה
וְלַהֲדַר פְּנֵי זָקֵן. אִזְהָרָה שְׂלֵא תִלְךְ רֶכֶל
וְשֵׁלֵא לַעֲמוֹד עַל דַּם רַע: מִצְוֹת דִּין הַחוּבֵל
בַּחֲבֵרוֹ לְחִיבוֹ בַּחֲמִשָּׁה דְבָרִים בְּגִזְקָה וְצַעַר
וְרַפּוּי וְשִׁבְתָּ וּבִשְׁתָּ. וְנוֹגֵף אִשָּׁה הָרָה לְשֵׁלֵם
דִּמִּי וְקִדּוֹת: גְּמִימָה וְגִטְיָה לְהַרְחִיק מִלֵּב.
וְשׁוֹכֵב עִם גְּחֻרְפָּת קֹהֲבִיא אֵיל אֲשָׁם: שָׂרַט
לְנַפְשׁ וּכְתַבְתָּ קַעֲקַע. קָרַחַה וְהִקְפַּת רֹאשׁ
וְהִשְׁחַתַּת פֶּאת זָקֵן: עוֹרֶד וּמִפְּלִיא בְּגִדּוֹ
וּתְמוּרַת בְּהֵמָה בְּבֵהֵמָה. אֶתְנֵן זֹנָה וּמַחִיר
כְּקֵב לְתַעֵב מִדְּבִיר קִדְשׁ: פּוֹעַל הַבֵּא בְּקַמַּת

רַע שְׂדֵא לְהַנִּיף חֶרְמֵשׁ. וְשָׂכִיר הֵבֵא בְּכֶרֶם
 שְׂלֵא לְתַן אֶל כְּלִי: צִוְּאת בּוֹצֵר הַכֶּרֶם
 לְהַשְׂאִיר עוֹלָלוֹת. וְחֹבֵט זֵיתִים שְׂלֵא לְפֹאֵר
 אַחֲרָיו: קָרֵב בְּחֶלְלֵי חֶרֶב וְנוֹגֵעַ בְּמַת אִוֹ
 בְּעֵצִים אָדָם אִוֹ בְּקֶבֶר יִטְמָא שְׁבַעַת יָמִים.
 לְהִזּוֹת עָלָיו מִי הַנְּדָה בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי: רְאִית נְגָעִים לְהַחֲלִיט וּלְהַסְגִּיר.
 בַּהֲרַת וְצָרְבַת שְׂאֵת וְסַפְחַת. שְׁחִיז וּמְכוּהָ
 וּנְתָקִי רֹאשׁ וּזְקָן. קַרְחַת וּגְבַחַת וְכָל בַּהֲק
 לְטַהֵר: ^{סז} תּוֹרַת צֶמֶר וּפְשֵׁתִים בְּגַד הַיְשָׁתִי
 וְהָעֶרְב. לְקָרוֹעַ וּלְשָׂרוֹף וּלְכַבֵּם שְׁנִית:

ע"פ תסר"ק.

תּוֹצֵאת מְשִׁרַת אֶל מַחוּץ לְמַחֲנֶה. לְטַהֵר
 הַמְצוֹרֵעַ בְּעֵץ אֶרֶז וְאִזּוֹב וּבְשָׁנֵי תוֹרְעוֹת:
 שְׁחִיטַת צְפוּר אַחַת וְשְׁלוּחַ אַחַת. תִּגְלַחַת
 שְׁעַר רֹאשׁוֹ וּזְקָנוֹ וּגְבוֹת עֵינָיו: רֹאשׁ בְּהוֹנוֹת
 יָדָיו וּרְגָלָיו לְהַצִּיק בְּשִׁמְנִים. וְתַנּוּךְ אִזּוֹ
 לְחַטָּא בְּדָמִים: קִירוֹת בְּתִים לְטַהֵרם מִנְּגַע.
 וְעַפְר נְתִיצָה לְהַשְׁלִיךְ אֶל חוּץ: צִוְּאת
 טְמֵאת הַזֵּב וּנְבִלוֹת דָּוָה. זָבַח נְדָה וְיוֹלָדַת
 לְטַהֵרם בְּקָרְבָּן. פְּתוּי לֵב אִישׁ אִם יִרְאֶה
 קָרִי. יָבֵא בְּמִים לְפָנֹת עָרֵב: עַל רֹאשׁ
 כְּהֵנִים שְׂלֵא לְהַעֲלוֹת פָּרַע. וּבֵל יִשְׁכִּירוֹ

M. 9 theilig Tom. IX.

נֶפֶשׁ עֵת יָבֹאוּ לְאֹהֶל: סְנַפִּיר וְקִשְׁקִשְׁתֵּי
 בְּנֵי־שׁוֹת הַמַּיִם וְעוֹף טֵמֵא לְשִׁמּוֹן וְלֶאֱכֹל
 מִנֶּתֶר: נְתִיצַת פֶּסֶל וּמִצְבֵּה. וְאֱלֹהֵי מִסְכָּה
 גְּלוּלִים וּפְסִילִים בֵּל יַעֲדוּ עַל לֵב: מוֹרָא
 וְכַבּוּד אֲבוֹתָם. הִרְחַקְתָּ חֲמוּד בָּתִּים וְתַאֲוֹת
 נָשִׁים: לְעִזּוֹב שִׁכְחָה וּלְהַנִּיחַ פֶּאֶר.
 לְהִשְׁאִיר לֶקֶט וּפְרֹט לְעֹנִי וּלְגֵר: כָּל חֵבֶר
 חָכֵר וְדוֹרֵשׁ אֶל הַמֵּתִים. מְעוֹנָן וּמִנְחָשׁ
 וּמִכִּשְׁף וּמַעֲבִיר לַמֶּלֶךְ: יוֹצֵר שִׁנְאָם וְהֵם
 תּוֹעֵבֵת נֶפֶשׁוֹ. כָּל תְּדַרּוֹשׁ מֵהֶם פֶּן לְשַׁחַת
 תּוֹרֵשׁ: טָבֵל וְעַרְלָה וְדַאי וְדַמְאֵי וּמִתְקָן
 וְעֵשֶׂק (וְגִזּוֹל) וְתִשׁוּמַת יָד. וְכֹל תֹּאכְלוּ עַל
 הַדָּם: חוֹק שְׁמִירַת שַׁבַּת וּמוֹרָא מִקֹּדֶשׁ
 וּקְדוּשַׁת הָאָרֶץ. פֶּן תִּמְלֹא זִמָּה: זְכוּת וּמִישׁוֹר
 לְהִתְהַקֵּד בָּמוֹ. וְנִתִּיב יִרְאָה לְעִשׂוֹרָתוֹ
 מֵאֲהָבָה: וְאַרְחוּת יָפוּת וּמַעֲשֵׂים טוֹבִים.
 בְּלִי לַעֲשׂוֹת עוֹל בַּמִּדָּה בַּמִּשְׁקָל וּבַמִּשׁוֹרָה:
 הַיִּנִּין לְצַדִּיק וּמִדּוֹת לְהַאֲמִין. לְהִרְחִיק אֶבֶן
 וְאֶבֶן מִכִּים אֵיפָה וְאֵיפָה מִבַּיִת: דַּבַּת לְשׁוֹן
 הָרַע לְהִרְחִיק מִפֶּה. וְדוֹבֵר שְׁלוֹם אִישׁ אֶל
 רֵעֵהוּ: גְּרוּשָׁה וְחִקְלָה זֹנָה לְהַכְדִּיל מִשְׁאוֹ
 כַּהֲנִים. וְכִהֵן גְּדוּל לְתַת זְרַעוֹ בְּאִשָּׁה בְּתוֹלָה:
 בְּשִׁיאוֹ לֹא יִטְמָא בְּמַת מִצְוָה יִטְמָא:

בְּנִפְשׁוֹת אָדָם וְלֹא בְּנִפְשׁוֹת בְּהֵמָה : סזן אָז
 יְלִידֵי בֵיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ בְּלַחְמוֹ . אִם יִגַּע
 בְּטִמְאָה וְיֹאכַל בַּקֹּדֶשׁ הוּא יִכְרֹת :

ע"ס ח"ג

אֵת שֵׁם הַמִּיּוֹחָד שְׁלֹא לְקַלֵּל . וְשְׁלֹא
 לְהִזְכִּיר בְּשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים : בַּרְת כִּהֵן כִּי
 תִּזְנֶה מִיתְתָּהּ בְּשֶׁרְפָה . וְאִם תִּחְלַל זֶרַע לֹא
 תֹאכַל בַּקֹּדֶשׁ : גְּרִישֵׁת טִמְאִים אֶל מַחוּץ
 לַמִּהְבֵּה . וְגוֹזֵל הַגֵּר וְכַחֵשׁ בְּעַמִּיתוֹ מִשְׁקָם
 קָרַן וְחָמַשׁ וּמַעִילוֹת : דְּבָרֵי גְזֵירוֹת לַטִּמְאָה
 וְלַתְּגִדְחָת . וּמִלְּאֲכֹל כָּל מִשְׁרָת גִּפְן
 מִחֲרָצִנִים וְעַד זֶג : הֶעֱבַרְתָּ תַעֲרַעַל כָּל בְּשָׂר
 לְוִיִּם . וּלְהָרִים תִּרְוַמָה מִמַּעַשְׂרֵי נְחֻלָּתָם :
 וְכֶסֶף הַדָּם וּמִגָּע וּמִשָּׂא וְאֶהֱלֶה וְהִסַּט . וְאוֹנֵן
 וְטָבוֹל יוֹם וּמַחֲסֵר כְּפוֹרִים : זְבִיחַת בְּשָׂר
 לְאֲכֹל בְּתֵאוֹה . וְגָבִיא הַשֶּׁקֶר שְׁלֹא לְשִׁמוֹעַ
 לוֹ : חֲקִירַת עֵדִים וּמִסִּית וּמַדִּיחַ . וְעִיר הַגְּדִיחַת
 לְשֶׁרְפָח בָּאֵשׁ : טִמְאָת אַרְבַּע סְפִקוֹת וְסוּד
 הַשִּׁסּוּעָה . וּמַעַשְׂרֵי רֵאשִׁוֹן וְקָרְבַּן נְשִׂאִים :
 יוֹפֵי חֶלֶק כְּחֶלֶק וּמִמְכַר אֲבוֹת . וּפְרִשְׁת
 הַמֶּקֶד וּמִשִּׁיג גְּבוּרֵי רַעְהוּ : כָּל עַד זִמְמָם
 לַעֲנוּשׁ וּגְדִילִים לַעֲשׂוֹת . מִשְׁפַּט אֲהוּבָה
 וְשִׁנוּאָה וּבֵן סוּרֵר וּמוֹרְדָה : לְשִׁלַּח הַקָּן

לְהַבִּיא יִפֶּת הַתֶּאֱר. מִצְרֵי וְאֲדוֹמֵי עַד דְּוֹר
 שְׁלִישֵׁי: מִיֵּלָה וּרְחִיצָה דְּמֵי טוֹמְאָה וְדְמֵי
 מְחַרְרָה. וְכֵל תַּסְגִּיר עֶבֶד אֶל אֲדוֹנָיו. וְקִדְשׁ
 וְקִדְשָׁה וְגוֹנֵב נֶפֶשׁ מֵאֲחָיו: נְגִיחָה וְנְגִיפָה
 נְשִׁיכָה רְבִיצָה וּבְעִיטָה. וְדִין יוֹם אוֹ יוֹמִים
 וְחֲפוּשׁ עֶבֶד כְּנַעֲנִי בְעֵינָיו אוֹ בְשָׁנָיו: סְפוּק
 נוֹפֵל לַמֶּשֶׁכֶׁב לְרַפְּאוֹת שְׁבָרוֹ. וְאִם יִתְהַלֵּךְ
 בַּחוּץ לְתֵת שְׁבָתוֹ: עֵבֶרֶת דִּילְקָה וְשִׁלוּחַ
 בְּעִירָה. וְהוֹרֵג בְּעֶרְמָה וְנִמְצָא בְּמַחְתָּרֶת:
 פּוֹתֵחַ וְכוֹרֵה בּוֹר בְּרִשּׁוֹת הַרְבִּים לְשִׁלּוֹם
 נְזִקֵי נוֹפֵל. מִפְּתָה בְּתוֹלָה לְשִׁקּוֹר מִהַר
 וְתוֹפְשָׁה לְשִׁלּוֹם קָנָם: צְוֹאֵת בֶּל קָלֵלֶת
 חֲרֵשׁ שׁוֹפֵט וְנִשְׂיָא. מְלֹאָה וְדַמַּע שְׁלֵא
 לְאַחַר: קוֹל לְהַרְיֵעַ בְּחִצּוֹצְרוֹת וּלְהַסִּיעַ
 מַחְנֹזֶת. וּמִשִּׁים עֲלִילוֹת לְעֵנְשׁוֹ בְּמִמּוֹן:
 רְחִיבָה בְּגִבּוֹלוֹתֶיהָ לְהַנְחִיל אֲדוֹן לְשִׁבְטִים.
 וְשִׁלֵּא תִסּוּב נִחְלָה מִמְּטָה לְמִטָּה אַחַר:
 שְׁבוּעַת שְׁוֹא וְחִלּוּל הַשֵּׁם. וְשׁוֹכֵב עִם
 בְּהֵמָה וְהֵאֲשִׁיהָ הַנְּרַבְּעַת לְבִהֵמָה: ^{סז} תוֹעִים
 בְּדֶרֶךְ לְהִשְׁיֵב לְאָח וּלְאֹיֵב. וְאִם רְחוּק
 מִמֶּנּוּ תִהְיֶה עִמּוֹ עַד דְּרִישָׁה:

ע"ס תטר"ק.

תוֹרָה לְשִׁמּוֹר תְּעוּדָה כְּנִצּוֹר. תְּקוּרָה

מבשה לסקלו באבן: שמע שוא שדא
לשא. ונקי וצדיק שלא להרוג: ריב דלים
שלא להשות. אחרי רבים בל תהי לרעות:
קדושים תהיו כבני אלהים. לקרוא שלום
במלחמה ושלא לקוץ כל עין מאכל: צאן
פסחים שלא לזנוח על חמץ. נא ובשר
מבשל בל תאכלו ממנו: פן ימכור איש
את בתו לאמה. בצאת העבדים בל
יוציאנה: עם נכרי לא ימשל למכרה. אדון
אם לא יעדה יפדנה האב: שמה צלע לגינו
בבית. יכבד אותה כמשפט הבנות: נפשו
אם תתאנה לשא אחרת. שארה פסותה
וענתה לא יגרע ממנה: משלש אלה אם
ימנענה. תצא חנם בלא מתת כסף: לא
לחתחתן בגויי הארצות ולא לחננם ולא
לכרות ברית עםם. ונבלת חושא נתלה בל
תלין על עין: כנוס סממנים וסדר פטומים.
ושמן ממלח וקטורת הסמים: יריעות
ולקאות קרסים וקרשים. וויים וכריחים
ועמודים ואדנים ויתדות למשכן: מחר
מזבח הזהב ומזבח הנחשת. ומכפר וכרכוב
וסירותיו לדשנו: חנוך מנורה ונרותיה
קניה גביעיה כפתוריה ופרחיה. ומלקחיה

וּמַחֲתוּתֶיהָ לַעֲשׂוֹת מִכָּבֶד זָהָב: זָכָד לָחֶם
 הַפָּנִים לַעֲרוֹךְ עַל הַשְּׂקָחַן. וְקִדּוּשׁ יָדַיִם
 וְרִגְלָיִם מִן הַכִּיּוֹר: וּמְלַעֵי הַחֶצֶר וְשֵׁתֵי
 כְּתֻפּוֹת. בָּתִּים לְבַדִּים וְנִבּוּב לַוַּחּוֹת: הַבָּאֵת
 הַבַּדִּים בְּמַטְבְּעוֹת הָאָרוֹן. מָסַךְ וּמִכְסָה לְאֹהֶל
 פָּרֹכֶת וּכְפֹרֶת וְשָׁנֵי כְרוּבִים: דָּקָה וְקָדָה
 קָדָה וְקַנְמוֹן. מוֹר נָטָף וְשִׁחֲלוֹת וְחֻקְכֶנֶה
 וְלִבּוֹנָה לְרִקּוּחַ בְּשָׁמִים: גַּם בְּיוֹם הַשְּׂבֵרָה
 שְׁלֹא לְבַעַר אֵשׁ. לְהַסִּיק עֲצֵי הַמַּעֲרֹכָה
 בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר: בְּגֵדֵי הַקֹּדֶשׁ לְכָבוֹד וְלִתְפָאֶרֶת.
 אוֹרִים וְתוֹמִים אַרְבָּעָה טוֹרִים: ¹⁰ אִפּוֹד
 וְחֹשֶׁן וּמַעִיל וְצִיץ הַזָּהָב וְנֶזֶר הַקֹּדֶשׁ כְּתָנֶת
 וּמִכְנָסִים וּמִצְנַפֶּת וְאַבְנֵט בֶּד וּמִגְבָּעוֹת:

ע"פ ב"ב 3

אֹהֶל מוֹעֵד לְנִשְׂוֹתוֹ בְּחֶסֶד. לְחַנּוּ
 בְּאֲשֵׁים בְּיוֹם הַקָּמְתוֹ: בְּמַחֲבֵת וּבְמַרְחֶשֶׁת
 בְּחֵלוֹת. וּבְרִקְיָהִים בְּסֵלֶת בְּשָׁמֶן וְלִבּוֹנָה
 וּבְאַזְכָּרָה. שְׁלֹא לְהַקְרִיב לְשֵׁם כָּל שְׂאוֹר
 וְכָל דְּבַשׁ: גַּם נְשִׂיא וּמְשׁוּחַ עֵדָה וַיְחִיד.
 אִם יַחֲטְאוּ בְּשׁוֹגֵג בְּקָרְבָּן יִרְצוּ לְמִלְכָּד: דְּבַר
 שְׁמִיעֵת קוֹל אֱלֹהִים אוֹ רֵאָה אוֹ יָדַע. אִם לֹא
 יִגִּיד וְנִשְׂא עוֹנֵו: הוֹרִית בֵּית דִּין וְשִׁבּוּעֵת
 בְּטוֹי וּפַר הַבָּא עַל כָּל הַמִּצְוֹת. אֲשֶׁם נִדְּאִי

וְאִשָּׁם תְּלוּי: וְקִרְבֵּן אֶהְרֹן וּבְנָיו לַחֲצוֹת
 בַּבֶּקֶר וּבְעֶרֶב. מִרְבַּכַּת תְּפִינֵי מִנְחַת כֹּהֵן
 וּכְהֹנֵת: זֶפֶק מְרֹאָה וְנוֹצָה מְלִיקָה וְהַמְצִיָּה.
 וְהַפֶּשֶׁט וְנִתּוּחַ בְּבַהֲמָה וְשִׁסּוּעַ וּבֵל הַבְּדֻקָּה
 בְּעוֹף: חֵלֶב וְשֵׁתֵי הַכִּלְיֹת וַיּוֹתֵרֶת הַכֶּבֶד
 וְהַעֲצָה. שְׁחִיטַת צֹאן בְּצִפּוֹן וְהַפְרֶשֶׁת אֵלֶיהָ
 וַאִימורִים: טְמֵאת שֶׁרֶץ בְּבִגְד אוֹ בְּעוֹר אוֹ
 בְּשֶׁק אוֹ בְּכָל כְּלֵי עֵץ. וְאָכַל וּמִשְׁקָה וְכָל
 זֶרַע זְרוּעַ מֵעֵין וּבוֹר תֵּנוּר וְכִירִים: יִנַּע
 בְּבֶשֶׂר קִדְשׁ יִקְדֹּשׁ וּמִזָּה מִדְּמָה יִכַּבֵּם בְּגִדְיוֹ.
 שְׁבִירָה בְּכֵלֵי חָרֶשׁ מְרִיקָה וְשִׁטִּיפָה בְּכֵלֵי
 נְחֹשֶׁת: כָּל הוֹלֵךְ עַל גַּחֲזוֹן וְכָל הוֹלֵךְ עַל
 אַרְבַּע. חֲגָבִים טְמֵאִים וְחֲגָבִים טְהוֹרִים:
 לְהִרְחִיץ קָרֵב וּכְרָעִים וּלְהַנִּיף חֲזוֹרָה וְשׁוֹק
 הַיָּמִין. וּפְרִים הַנְּשָׂרְפִים וְשַׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח:
 מִלְּקוֹת אַרְבָּעִים כִּדֵי רִשְׁעַת אִישׁ. לְזִכּוֹר
 אֶת הַזֵּבֵאִי וּלְחַיֵּב אֶת הַחַיִּב: גְּעֵרָה הַמְּאַרְסָה
 כִּי תֵאָנֵם. בּוֹעֵלָה יִפְקַל וְהִיא תִנְקָה: סֹדֶר
 עֲבוּרִים לְהַעֲנִיק לְעֶבֶד וּלְאִמָּה. וְשִׁלָּא
 לְאִמֶּץ לֵב וְשִׁלָּא לְקַפּוֹץ יָד מֵעֲנִי וְדָל: עִם
 זָכָר שִׁלָּא לְשֹׁכֵב. וְכָל שְׂאֵר בְּשֶׁר לְהִרְחִיק
 מִגּוֹף: פֶּטֶר חֲמוֹר לְפָדוּתוֹ בְּשֵׁה. וְהַעֲבֵרֶת
 שׁוֹפָר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְעֲנוּי נֶפֶשׁ בְּיוֹם

הכפורים: צאת עבד עברי בשנה השביעית.
 אם יאהב אדונו יהיה לו עבד עולם עד
 שנת היובל: קדוש שנת החמשים ביובל.
 לשוב לאחזרה ולמשפחה ולתת גאולה
 לארץ שלא תמכר לצמיתות: ראשית דגן
 תירוש ויצהר. עשרים וארבע מתנות כהנה:
 שוחט ומעלה בחוץ לחיבו ברת. חק עולם
 שלא לזבוח לשעירים: סז תעוב בין נכר
 שלא לאכול בפסח. כהנים במומים לפסול
 ולוים בשנים:

ע"פ תטר"ק.

תשמח לוי ביום שמחתך וכל תונו איש
 את עמיתו. וגר ויתום ואלמנה: שם מלך
 ליחד שחרית וערבית. בתי החצרים ובתי
 ערי חומה: רואה עור ומשגרו בדרכו.
 תשיגהו קדלה הכתובה בספר: קולע ומכה
 רעהו בסתר. שופך דם האדם באדם דמו
 ישפך: צווי על הסרום שרוע וקלוט.
 ומעיד וכתות ונתוק וברות. ושלל לעבוד
 בכבוד שור ושלל לגוז בכור צאן: פנוי
 מעשר ראשון מתוך הבית. ומעשר שני
 מן האוצר: עד אנף לתקן יתד. לחפור
 ולבסות צאת מאכליה: ספיחי שביעית

וּפְרַט כָּרֶם וְזֵית לְשָׂכִיר וּלְתוֹשֵׁב וְיִתְרֹם
 לְחֵיה: נֶצַח תְּשַׁבּוֹת בְּהַמָּתָה בְּיוֹם מְנוּחָתָה.
 וְגַר וְעֶבֶד וְאָמָה כְּמוֹת יְנוּחֵי: מִזְבַּח אֲדָמָה
 לְבָנוֹת בְּאֲבָנִים שְׁלֵמוֹת. וְדַחֲוִק דַּת עֲלֵיהֶם
 בְּאֵר הַיֵּטֵב: לְתַת לַלְוִיִּם מִנֵּת חֶלֶק בְּאֶרֶץ.
 כִּי בְיִשְׂרָאֵל לֹא יִנְחָלוּ נַחֲלָה: כִּי יִרְבֶּה
 הַדֶּרֶךְ לְשֵׂאת מַעֲשֵׂר שְׁנִי. יִפְדֹּוּ בַכֶּסֶף
 וַיַּעֲלֵהוּ לְעִיר הַקֹּדֶשׁ: יִתֵּן הַכֶּסֶף בְּכָל אֹתוֹת
 גִּפְשׁוֹ. בַּבֶּקֶר וּבַצֹּאן וּבַיִּין וּבַשֶּׂכֶר: מִרְקָה
 עֲשׂוֹר תִּבּוֹאָה בַשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁית. לְהוֹצִיא
 וּלְהַנִּיחַ בַּשְּׁעָרִיךָ לְהַשְׁבִּיעַ דְּלִים: חֲלוֹת פְּנֵי
 אֵל בַּשְּׁבַעַת יְמֵי הַחֵג. בַּפְּרִי עֵץ הַדֶּר וּבַקְלוֹם
 עֲרֵבֵי נָחַל: זִמְרָה וְהִלַּל לְתַת בַּהֲדָם. וְרוֹב
 הַוְדִיּוֹת בַּכַּפּוֹרֶת תִּמְרִים: וַיְמִים שְׁמוֹנָה
 עֶשֶׂר וְלֵילָה אֶחָד לַגִּמּוֹר בָּהֶם אֶת הַהִלָּל
 וּבַנּוֹזָה עֶשְׂרִים וְאֶחָד יוֹם וּשְׁנַיִ לַיְלוֹת. וְגַר
 חֲנֻכָּה בְּעֵתָה בַל תִּשְׁבִּית מֵאֲהַרְיָה. בְּרַכָּה
 וְהוֹדָאָה עַל הַמְּזוֹן בְּאֲכֻלָּהּ וּבַשְּׁבַעָה:
 הַמְּלִיכָהוּ עֲלֶיךָ בְּיוֹם הַזְּכָרוֹן. אֹהֶב שְׁלוֹם
 וְרוֹדֵף שְׁלוֹם. וְהַצַּנֵּעַ לְכַרֵּת עִם אֱלֹהֶיךָ.
 הוֹדַע וְלֹא הוֹדַע וּשְׁעִירֵי עֲבוּדָה זָרָה וּשְׁעִירֵי
 רִגְלִים וּשְׁעִירֵי רָאשֵׁי חֲדָשִׁים. וּשְׁעִירֵי יוֹם
 הַכַּפּוֹרִים: דַּת הַמְּלָאִים וּפְסוּלֵי הַמְּקַדְּשִׁים.

וְשֵׁלֵא לַחֲרוֹשׁ בְּשׂוֹר וּבַחֲמוֹר יַחֲדוּי שְׂהִיָּה
 דְרָסָה חֲלָדָה הַגְרָמָה וְעֵקוֹר : גַּם תְּרוּמַת
 בָּצֵק לְתֵרֵת לְכֹהֵן. הַפְּנוּלָ וְהֶלֶן וְהַנּוֹתָר
 וְהַיּוֹצֵא וְהַטֵּמֵא וְהַנְּשַׁחַט חוּץ לְזִמְנוֹ וְחוּץ
 לְמִקְוָמוֹ. גִּזְק וְחֲצִי גִזְק. וְעִשְׂרִים גִּרָה
 וְכִשְׁקֵבָלוֹ פְּסוּלִין וְזֵרְקוֹ אֶת דָּמָן. הַנְּתַנִּין
 לְמַעַלָּה שְׁנַתָּנָן לְמַטָּה. וְהַנְּתַנִּין לְמַטָּה
 שְׁנַתָּנָן לְמַעַלָּה. הַנְּתַנִּין בְּפָנִים שְׁנַתָּנָן בְּחוּץ.
 וְהַנְּתַנִּין בְּחוּץ שְׁנַתָּנָן בְּפָנִים. וְהַפֶּסֶח
 וְהַחֲטָאת וְהָאֵשֶׁם שֶׁשָּׁחַטָן שְׁלֵא לְשִׁמּוֹן. אִם
 עָלוֹ לֹא יֵרְדוּ : בְּבִיאָהּ וּבְכֶסֶף וּבְשֵׁטֶר לְקִנּוֹת
 בָּהֶן אֶת הָאִשָּׁה. שְׂדֵה אַחֲוָה וְשְׂדֵה מִקְנָה.
 רְשׁוּמֹת קְמוּצוֹת פְּתוּחוֹת וְסִתּוּמֹת
 נוֹטְרִיקוֹן בְּלוֹת וְחֲמוּרוֹת : ^{סז} אֲזָכְרַת מְקָרָא
 מְגִלָּה וְעֶצְרַת וְיוֹם טְבוּחַ. רֵאִיָּה חֲגִיגָה
 וְשִׁמְחָה וְהִקְהֵל וְתִפּוּן גְּדוּל :

אֲזִישַׁשׁ מֵאוֹת וְשֵׁלֵשׁ עֶשְׂרֵה מְצוֹרָת.
 פְּרוֹשׁ עוֹנֵשׁן וּמִתָּן שְׂכָרָן. אֲמָרוֹת טְהוּרוֹת
 מְזַקְקוֹת שְׁבָעֵתִים. צְרוּפוֹת בְּכֶסֶף וּבְחֹנוֹת
 בְּזָהָב :

אֲהוּבִים שְׁמָרוּם. עֲמוּסִים חֲקָרוּם. בְּכָל
 לֵב נְצָרוּם. בְּחִכְמָה דְרָשׁוּם : אֶת אֱלֹהֵי

תִּזְכֹּר לָנוּ אֱלֹהֵי מְעֻזָּנוּ. וְתִרְצֶה לָנוּ וְתַמְלֵא
מִשְׁאֵלוֹתֵינוּ :

עֲלִיּוֹנִים שָׁשׂוּ וְתַחֲתוֹנִים עֲלִזוּ. בְּקַבְּלַת
תּוֹרַת הַכְּתוּבָה מִסִּינִי. תֵּאָר כְּלָה מְאֹד
נִתְעַדָּה. בְּקַבְּלַת יוֹם זֶה עֵשְׂרַת הַדְּבָרִים :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלֶּךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרָשׁ לָנוּ. שׁוֹבָה
אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגַלְל אֲבוֹת שְׁעֵשׂוּ רְצוֹנָךְ. בְּגַה בֵּיתְךָ בְּכַתְחֻלָּה. וְכוֹנֵן
מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנוֹ. וְהִרְאֵנוּ בְּבִגְדֵינוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהִשָּׁב פְּהֵנִים לְעַבְדֹתֶם
וְלִיָּם לְשִׁירָם לְזִמְרָם. וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל לְגִיחָם. וְשֵׁם גַּעֲלָה וְגִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוּהוּ
לְפָנֶיךָ בְּשֵׁלוֹשׁ פְּעָמֵי יְרֵלֵינוּ. בְּכַתּוּב בְּתוֹרָתְךָ. שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים וּבְשָׁנָה יִרְאֶה
בְּלִי וְכוּרָךְ אֶת־פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַמִּצְוֹת וּבְחַג הַשְּׂבָעוֹת
וּבְחַג הַסֻּפּוֹת וְלֹא יִרְאֶה אֶת פְּנֵי יְיָ בְּרִיקָם: אִישׁ בְּמִתְנַת יְדוֹ בְּכַרְפֵּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר גָּמַלְךָ:

וְהַשִּׁיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־כַּרְפֵּת מִנְעֻדֶיךָ. לְתַיִם וּלְשִׁלּוֹם לְשִׁמְחָה וּלְשִׁשׁוֹן.
בְּאֲשֶׁר רְצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְחַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ. שׁוֹבְעֵנוּ
מִטּוֹבָךְ. וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ. וּמַחֵר לְבַנּוּ לְעַבְדְּךָ בְּאֵמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּשִׁמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן. מוֹעֲדֵי קִדְשְׁךָ. וְיִשְׁמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהוֹמְנִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם וְהִשָּׁב אֶת־הָעַבְדָּה לְדָבִיר בֵּיתְךָ וְאִשֵּׁי
יִשְׂרָאֵל וּתַפְלָתָם בְּאֲהָבָה תִּקְבַּל בְּרִצּוֹן וְיִהְיֶה לְרִצּוֹן תְּמִיד עַבְדֹת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְתַעַרְבַ עֲלֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ כְּעוֹלָה וּכְקָרְבָן. אֲנָא רַחוּם. בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים הִשָּׁב שְׁכִינְתְּךָ לְצִיּוֹן עִירָךְ. וְסִדֵּר הָעַבְדָּה לִירוּשָׁלָיִם.
וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. וְשֵׁם נַעֲבֹדְךָ בִּירְאָה בְיָמֵי
עוֹזְקֵם וּבְשָׁנִים קָדְמוֹנִיּוֹת:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שְׂאוֹתְךָ לְבִדְךָ בִּירְאָה נַעֲבֹד:

מִדּוּם אֲנַחְנוּ לְךָ שֵׁאתָ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד. צוּר חַיֵּינוּ מִנּוּן יִשְׁעֵנו
אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדָה לְךָ וְנִסְסָר תְּהַלַּחְךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים כִּידְךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַסְּקוּדוֹת
לְךָ. וְעַל נִסִּיךָ שֶׁבְכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִסְלֹאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְכָל־עֵת עָרַב וּבִקֵּר וְצַהֲרִים. הַטּוֹב
כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמְרָחַם כִּי לֹא תָמוּ חֲסִדֶיךָ מֵעוֹלָם קוִינֵנוּ לְךָ:

מִדּוּם אֲנַחְנוּ לְךָ. שֵׁאתָ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי כָל כֶּשֶׁר וְיִצְרָנוּ יוֹצֵר בְּרָאשִׁית
בְּרֻכּוֹת הַהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל שֶׁהַחַיִּיתָנוּ וְקִימְתָנוּ כֵּן תַּחֲזִינוּ וְתִקְיָמוּנוּ וְתִאֲסָפוּ
נְלוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קִדְשְׁךָ לְשִׁמּוֹר חֲקִידְךָ וְלַעֲשׂוֹתֵי רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ כְּלַכְּכוּ שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מִדּוּם
לְךָ כְּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפניו תמיד לעולם ועד :

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמרת האל ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך ודך נאה להודות:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו מן כהנים קטל עם קדושיך באמור :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשתו של אהרן ובניו בברך את עמו ישראל באהבה :

יברכה. יברכה יי מציון עושה שמים וארץ:

יי אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ:

וישמרה. שמרני אל כי חסיתי בדך:

רבנו של עולם אני שלך וחלומותי שלך חלום חלמתי ואני יודע מה הוא יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיהיו כל חלומותי עלי ועד כל ישראל לטובה בין שחלמתי על עצמי ובין שחלמתי על אחרים ובין שחלמו אחרים עלי. אם טובים הם חזקם ואמצם ויתקיימו בי ובהם בחלומות של יוסף הצדיק. ואם צריכים רפואה רפאם כחזקיהו מלך יהודה מחליו ובמרים הנביאה מצרעתה ובנעמן מצרעתו וכמי מרה על ידי משה רבנו וכמי יריחו על ידי ארישע. וכשם שהפכת את קללת בלעם הרשע מקללה לברכה כן תהפך כל חלומותי עלי ועל כל ישראל לטובה ותשמרני ותחנני ותרצני: אמן

מוסף ליום ראשון של שבועות

יָאֵר. אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סִלָּה:
 יי. יי. יי. אֵל רַחוּם וְחַנוּן. אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת:
 פָּנָיו. פָּנָה אֵלַי וְחַנְּנֵי כִי יִחַד וְעֵנִי אָנִי:
 אֱלֹיָהּ. אֱלֹיָהּ יי גַּפְשִׁי אֲשָׂא:
 וַיִּחַנְךָ. הִנֵּה כְעֵינִי עֹבְדִים אֵל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינִי
 שִׁפְחָה אֵל יַד גְּבוּרָתָהּ בֵּן עֵינֵינוּ אֵל יי אֱלֹהֵינוּ
 עַד שְׂיִחַנְנוּ: רבש"ע

יִשָּׂא. יִשָּׂא בְרַכָּה מֵאֵרַת יי וַצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוּ.
 וּמִצָּא חַן וְשִׁכְל חַן וְשִׁכְל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:
 יי. יי חַנְּנוּ לָךְ קוֹיֵנוּ הִיָּה זְרוּעֵם לְבָקָרִים אַף יִשׁוּעַתְנוּ
 בְּעַת צָרָה:

פָּנָיו. אֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְיוֹם צָר לִי הִטָּה אֵלַי
 אֲזַנְךָ בְיוֹם אֶקְרָא מִהַר עֲנֵנִי:
 אֱלֹיָהּ. אֱלֹיָהּ נִשְׂאֵתִי אֵת עֵינֵי הַיֹּשְׁבֵי בַשָּׁמַיִם:
 וַיִּשָּׂם. וַיִּשְׂמוּ אֵת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָנִי אֶבְרַכֶּם:
 לָךְ. לָךְ יי הַגְדֹּלָה וְהַגְּבוּרָה. וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצְחָה וְהַהוֹד
 כִּי כָל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יי הַמְּלָכָה
 וְהַמְּתַנַּשֵּׂא לְכָל לְרֹאשׁ:

שָׁלוֹם. שָׁלוֹם | שָׁלוֹם לְרַחוּק וּלְקָרוֹב אָמַר יי
 וַרְפָּאתִיו:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׂתַעֲשֶׂה
 לְמַעַן קְדוּשַׁת חֲסְדֶיךָ וְגִדְל רַחֲמֶיךָ הַפְּשׁוּטִים וְלְמַעַן
 מַהֲרַת שְׂמֶךָ הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא בֵּן עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם

אותיות היוצאים מהפסוקים של ברכת כהנים.
 האמורה מפי אהרן ובניו עם קדושה שתהיה קרוב לי
 בקראי לך ותשמע תפילתי נאקתי ואנקתי תמיד בשם
 ששמעת אנקת יעקב תמימה הנקרא איש תם ותתן
 לי ולכל נפשות ביתי מזונותינו ופרנסתנו ברוח ולא
 בצמצום בהתר ולא באסור בנחת ולא בצער מתחת
 ידה הרחבה בשם שנתת (פת) לחם לאכול ובגד
 ללבוש ליעקב אבינו הנקרא איש תם ותתנו לאהבה
 ורחן ולחסד בעיניך ובעיני כל רואינו ויהיו דברי
 נשמעים לעבודתך בשם שנתת ארץ יוסף צדיקה
 בשערה שהלבישו אביו כתנת פסים לחן ולחסד
 ורחמים בעיניך ובעיני כל רואיו ותעשרה עמי
 נפלאות וגסים ולמוכרה אות ותצליחני בדרכי ותן
 בלבי בינה להבין ולהשכיל ולקיים את כל דברי
 תלמוד תורתך וסודותיה ותצילני משגיאות ותטהר
 רעיוני ולבי לעבודתך ותאריך ימי (וימי אבי ואמי)
 (וימי אשתי ובני ובנותי) בטוב ובנעימות ברוב עז
 ושלוש אמן סלה:

אדיר במרום שוכן בגבורה. אתה שלום ושמה
 שלום. יהי רצון שתשים עלינו ועל כל עמך בירת
 ישראל חיים וברכה למשמרת שלום:

Während der Vorbeter שים שלום sagt, sprechen die Priester:

רבון העולם עשינו מה שגזרת עלינו אף אתה
 עשה עמנו כאשר הבטחתנו. השקיפה ממעון קדושה
 מן השמים וברך את עמך ישראל ואת האדמה
 אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת
 חלב ודבש:

שִׁים שְׁלוֹם מְזוֹכָה וּבִרְכָה חֵן וְחֶסֶד
 וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בָּרְכֵנוּ
 אֲבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּךְ כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּךְ
 גִּתַּת לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד
 וְצַדִּיקָה וּבִרְכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב
 בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל יְעַרְת
 וּבְכָל שְׁעָה בְּשִׁלּוֹמָךְ : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ
 אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם :

קדיש שלם

אֵין בְּאֱלֹהֵינוּ . אֵין בְּאֲדוֹנֵינוּ . אֵין כְּמַלְכֵנוּ . אֵין
 כְּמוֹשִׁיעֵנוּ : מִי בְּאֱלֹהֵינוּ . מִי בְּאֲדוֹנֵינוּ . מִי כְּמַלְכֵנוּ
 מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ : נוֹדָה לְאֱלֹהֵינוּ . נוֹדָה לְאֲדוֹנֵינוּ . נוֹדָה
 לְמַלְכֵנוּ . נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ : בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ . בְּרוּךְ
 אֲדוֹנֵינוּ . בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ . בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ : אַתָּה הוּא
 אֱלֹהֵינוּ . אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ . אַתָּה הוּא מַלְכֵנוּ . אַתָּה
 הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ : אַתָּה הוּא שֶׁהַקְּטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ
 אֶת קְטָרֵת הַסַּמִּים :

פְּטוּם הַקְּטִירַת הַצָּרִי וְהַצְּפוּרֵן הַחֲלֻבָּנָה וְהַלְּבוֹנָה .
 מִשְׁהַל שְׁבָעִים שְׁבָעִים מְנָה . מִרְ וְקִצִּיעָה שְׁבַלֵּת גֵּרָה
 וּבְרַכְּם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מְנָה . הַקְּשֵׁט
 שְׁנַיִם עָשָׂר . וְקְלוּפָה שְׁלֹשָׁה . וְקִנְמוֹן תְּשַׁעָה . בּוֹרִית
 בְּרִשִׁינָה תְּשַׁעָה קֶבֶץ . יֵין קִפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא .
 וְקֶבֶץ תְּלָתָא . וְאִם אֵין לוֹ יֵין קִפְרִיסִין . מִבִּיא חֲמֵר
 חוֹרֵין עֲתִיק . מְדַח סְרוּמִית רַבַּע הַקֵּב . מְעַלָּה עֲשָׂן כָּל
 שְׁהוּא : רַבִּי גֵתָן אוֹמֵר אֵף כִּפַּת הַיְרֵדָן כָּל שְׁהוּא

מוסף ליום ראשון של שבועות

וְאִם נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פִּסְלָהּ. אִם חָסַר אַחַת מִכָּל סִמְנֵיהָ
חָיַב מִיתָהּ: רַבֵּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר. הַצְּרִי
אֵינּוּ אֶלָּא שָׂרָף הַנוֹטֵף מֵעֵצֵי הַקֶּטֶף: פְּרִית כַּרְשִׁינָה
שִׁשְׁפִּין בָּהּ אֶת הַצִּפּוֹן. כִּדִּי שֶׁתְּהֵא גָּאָה: יֵין קַפְרִיסִין
שִׁשְׁזֵרִין בּוֹ אֶת הַצִּפּוֹן כִּדִּי שֶׁתְּהֵא עֲזָה: וְהֵלֵא מִי
רַגְלִים יִפִּין לָהּ אֶלָּא שְׂאִין מִכְּנִיסִין מִי רַגְלִים בְּעֲזָרָה
מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

הַשִּׁיר שֶׁהַלּוּיִם הָיוּ אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ: בַּיּוֹם
הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים. לֵי הָאָרֶץ וּמְלוֹאֶה תִּבְל וַיִּשְׁבִּי
בָּהּ: בַּשֵּׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים. גְּדוֹל יֵי וּמְהֻל מְאֹד בְּעִיר
אֱלֹהֵינוּ הֵר קִדְשׁוֹ: בְּשִׁלְיֵשִׁי הָיוּ אוֹמְרִים אֱלֹהִים נִצַּב
בְּעֵדַת אֶרֶץ בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפּוֹט: בְּרַבִּיעִי הָיוּ
אוֹמְרִים. אֵל נִקְמוֹת יֵי אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישִׁי
הָיוּ אוֹמְרִים. הִרְגִּינוּ לְאֱלֹהִים עוֹזְנוּ הִרְיעוּ לְאֱלֹהֵי
יַעֲקֹב: בַּשֵּׁשִׁי הָיוּ אוֹמְרִים. יֵי מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ
יְעוֹז הַתְּאֵזֶר אֵף תִּכּוֹן תִּבְל בַּל תִּמּוֹט: בַּשַּׁבָּת הָיוּ
אוֹמְרִים. מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: מִזְמוֹר שִׁיר
לְעֵתִיד לְבָא. לְיוֹם שֶׁכָּלוּ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינְיָא. תַּלְמִידֵי
חֲכָמִים מְרַבִּים שְׁלוֹם בְּעוֹלָם: שֶׁנֶּאמַר וְכָל בְּנֵיךְ
לְמוֹדֵי יֵי וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךְ. אֵל תִּקְרָא בְּנֵיךְ אֶלְיָא
בּוֹנֵיךְ: שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאֵין לָמוּ מִכְּשׁוֹל:
יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילְךָ שְׁלוֹהַ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ: לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי
אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית יֵי אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה
טוֹב לָךְ: יֵי עֲזוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן יֵי יְבָרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

עלינו קדש יתום שיר היחוד ומזמורים של יום כסוף המחזור

מנחה לשבועות יום ראשון

איתא במס' ברכות דף למ"ד ע"ג חסידים הראשונים היו שיהיו
שעה אחת ואח"כ התפללו דהיינו שיהו שעות להעיר נפשם אל
התפעלות ולהכין לזכר בטהרת הרעיון לאציהם עצמם להתפלל
אליו צומטצה טהורה וע"כ נהגו חסידי עליון ואנשי נועשה
הצאים אחריהם כדמלאנו בהרבה קדורים קדמונים ליטב מעט
אחר אמירת פסוקי מה טובו לאמר פסוק זה :

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה :

ויטהה מעט ויאמר תפלה ז.

מי אנכי שאזכה להתפלל לפני הקדוש
ברוך הוא שהוא אל גדול ונורא ואנכי
איש חוטא והכעסתי שמו הגדול במעשי
הרעים ואני בשר ודם עפר ואפר ואיני כדאי
וראוי להזכיר שמו הגדול כמה פעמים אוי
לי איך אשא פני לעמוד לפני המלך הגדול
ונורא מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך
הוא עלת כל העלות וסבת כל הסבות אלא
מפני רחמיו וחסדיו הגדולים שהוא מרחם
על בריותיו ורוצה בתפלה ותחנונים של
עבדיו כמו שנאמר קרוב יי לכל קוראיו לכל
אשר יקראהו באמת רצון יראיו יעשה ואת
שועתם ישמע ויושיעם שומע תפלה עדיך
כל בשר יבואו :

מנחה לשבועות יום ראשון

Wie schön sind deine Zelte Jakob, deine Wohnungen Israel. Ich, durch deine große Güte betrete ich dein Haus; werfe mich anbetend nieder in deinem heiligen Tempel in Ehrfurcht vor dir. Herr! Ich liebe den Aufenthalt in deinem Hause, die Stätte, wo deine Herrlichkeit ruhet. Ich bete an, falle nieder und beuge das Knie vor dem Herrn, meinem Schöpfer. An dich, Herr! richte ich mein Gebet zur Gnadenzeit. Gott, in deiner großen Güte erhöere mich mit deinem wahrhaftigen Heile.

מַה טָּבוֹ אֲדָרְיָךְ יַעֲקֹב
 מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל: וְאֲנִי בָרֵב
 חֲסִדֶךָ אֵבֵא בֵּיתְךָ אֲשֶׁתַּחֲוֶה
 אֶל־הַיְכָל קִדְשֶׁךָ בִּירְאָתְךָ: "
 אֶהְבֵּתִי מֵעוֹן בֵּיתְךָ וּמִקּוֹם
 מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ: וְאֲנִי אֲשֶׁתַּחֲוֶה
 וְאֶכְרַע אֶבְרַכָּה לְפָנַי־יְיָ עֲשֵׂי:
 וְאֲנִי תַפְלֵתִי־לָךְ יְיָ עֵת רְצוֹן
 אֱהִים בָּרֵב־חֲסִדֶךָ עֲנֵנִי בְּאֵמֶת
 יִשְׁעֶךָ:

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵּיתְךָ עוֹד יִחַלְלוּךָ סֶלָה: אֲשֶׁרִי הָעַם שֹׁכֵנָה לִי
 אֲשֶׁרִי הָעַם שֵׁנִי אֱלֹהֵיו:

קמה תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה: ועוזו נוראותיך יאמרו וגדלותך אספרנה: זכר רב טובה יביעו וצדקתה ירגנו: חנון ורחום י ארך אפים וגדל חסד: טוב לכל ורחמיו על כל מעשיו יזדה י כל מעשיך וחסדיך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתי וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור: סומך לכל הנפלים וזקוף לכל הכפופים: עיני כל אדיך ישברו ואתה נתן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק בכל דרכיו

תפלת מנחה לשבועות יום ראשון
3
והסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל קוראיו לכל אשר
יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע
ויושיעם: שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים
ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברך כדבש שם קדשו
לעולם ועד: ואנהנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב.
נאם יי: ואני זאת בריתי אותם אמר יי רוחי
אשר עליך ודברי אשר שמת בי פיך. לא
ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר
יי מעתה ועד עולם: ואתה קדוש יושב
תהלות ישראל: וקרא זה אל זה ואמר
קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל
הארץ כבודו: ומקבלין דין מן דין ואמרין.
קדיש בשמי מרומא עלאה בית שכינתה.
קדיש על ארעא עובד גבורתה קדיש בעלם
עלמיא. יי צבאות מליא כל ארעא זיו יקרה:
ותשאני רוח. ואשמע אחרי קול רעש גדול
ברוך כבוד יי ממקומו: ונטלתני רוחא.
ושמעת בתרי קל זיעסניא דמשכחין ואמרין
ברוך יקרא דיי מאתר בית שכינתה: יי
ימלך לעלם ועד: יי מלכותה קאם לעלם
ולעלמי עלמיא: יי אלהי אברהם יצחק
וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם: ליצר

מחשבות לבב עמך והכזן לבבם אליך. והוא
רחום ויכפר עון ולא ישחית. והרבה להשיב
אפו ולא יעיר כל חמתו: כי אתה אדני
טוב וסלח. ורב חסד לכל קראיך: צדקתך
צדק לעולם. ותורתך אמת: תתן אמת
ליעקב חסד לאברהם. אשר נשבעת
לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני יום ויום
יעמם לנו. האל ישועתנו סלה: יי צבאות
עמנו. משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות
אשרי אדם בומח בך: יי הושיעה. המלך
יעגנו ביום קראנו: ברוך אלהינו שבראנו
לכבודו. והכבדילנו מן התועים. ונתן לנו
תורת אמת. וחי עולם נטע בתוכנו. הוא
יפתח לבנו בתורתו. וישם בלבנו אהבתו
ויראתו. ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם
למען לא ניגע לריק. ולא נלד לבהלה:
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו.
שנשמור חמיק בעולם הזה. ונזכה ונחיה
ונראה ונירש טובה וברכה לשני ימורת
המשיח ולחי העולם הבא: למען יזמרך
כבוד ולא ידם. יי אלהי לעולם אודך: ברוך
הגבר אשר יבטח ביי. והיה יי מבטחו:
בטחו ביי עדי עד. כי ביה יי צור עולמים:

וַיִּבְטְחוּ בְךָ יְיָ דַעֲי שְׁמֶךָ. כִּי לֹא עֲזַבְתָּ
הַדְּשִׁיף יי: יי חֶפְצִי לְמַעַן צְדָקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה
וַיִּאֱדִיר:

חצי קריש

כי שם יי אקרא- חבו גדל לאלהינו
אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
מְלַךְ עֲזִיז וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מַגֵּן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ גּוֹפְלִים וְרוֹפֵא הוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם
אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גִּבּוֹרֹת וּמִי דוֹמֶה
לְךָ מְלַךְ מַמְיָת וּמַחִיָּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מַחִיָּה הַמֵּתִים:
אַתָּה קְדוֹשׁ וְשְׁמֶךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁי שְׁמֶיךָ בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֶלְהָ:
בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

(ס"ב) בְּקִדְשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָם. כְּשֵׁם
שְׁמֶיךָ יְשִׁים אוֹתוֹ בְּשֵׁמי מְרוֹם. כַּכְּתוּב עַל
יַד גְּבִיָּאךָ וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: ^{ס"א} קְדוֹשׁ
קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֹא כְּלֵי הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
^{ס"ב} לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יִאֱמְרוּ: ^{ס"א} בְּרוּךְ כְּבוֹד יי
מִמְקוֹמוֹ: ^{ס"ב} וּבְדַבְרֵי קְדוּשָׁתְךָ כְּתוּב לֵאמֹר:

יְמִלֵךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵי צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר
הַלְלוּיָהּ :

לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּתְךָ. וּלְנֹצֵחַ נִצְחִים
מִדְּשִׁרְתְּךָ נִקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֶךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ
לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל
וְקָדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ :

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אַהֲבַת
אוֹתָנוּ. וּרְצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְשׁוֹנוֹת.
וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּכָנוּ
לְעַבֹדְתְּךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ
קִרְאתָ :

וַתִּתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה
חַגִּים וְיָמִים לְשִׂשׁוֹן. אֶת יוֹם חַג הַשְּׁבָעוֹת
הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרַתָנוּ. מִקְרָא קֹדֶשׁ. זְכוֹר
לִיצִיאַת מִצְרַיִם :

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֵא וַיִּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה
וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ וּפְקוּדוֹנֵנוּ. וְזָכוֹרֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ.
וְזָכוֹרֵנוּ מִשִּׁיחַ בֶּן־דָּוִד עֲבָדְךָ. וְזָכוֹרֵנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר
קֹדֶשְׁךָ. וְזָכוֹרֵנוּ כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לְפִלְטָה
לְטוֹבָה לְחַן וְלַחֲסֵד וְלִרְחָמִים. לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם בְּיוֹם
חַג הַשְּׁבָעוֹת הַזֶּה : זְכוֹרֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ. לְטוֹבָה. וּפְקוּדָנוּ
בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים

חיים וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו. כִּי אֱלֹהֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחֵם אֶתָּה:

וְהַשִּׁיאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת-בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. לְשִׂמְחָה וּלְשִׂשׁוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. קִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרֶיךָ שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטָהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאִמְרַת וְהַנְּחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂיּוֹן. מוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְּךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מִקִּדְּשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְהוֹמְנִים:

רָצָה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וּבַתְּפִלָּתָם. וְהִשָּׁב אֶת הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בֵּיתֶךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתִפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִקַּבַּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ: וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמַּחֲזִיר שְׂכִינְתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר ויצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחייטנו וקנמתנו בן תשינו ותקימנו ותאסוף פליותינו לסצרות קדשה לשמר חקוק ולעשות רצונה ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו מודים לך: ברוך אל ההודאות:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור חיינו מגן ישענו. אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר

תהלתך. על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפיה שבכל יום

עֲמָנוּ וְעַל גַּפְּלֹאוֹתֶיךָ וְשׁוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת
 עָרַב וּבִקֵּר וְצָהָרִים. הַשּׁוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ.
 וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא תִמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לָךְ:
 וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרֵךְ וְיִתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלְּכֵנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם
 וָעֶד :

וְכָל הַחַיִּים יִזְדוּקְךָ סִלָּה וְיִהְלָלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאֵמַת הָאֵל
 יִשׁוּעֵתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סִלָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַשּׁוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ
 נָא הַהוֹדוֹת :

שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ תְּשִׁים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה
 הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל הַשְּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת
 עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׂרְוֹמָךְ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹם:

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מַרְעֵי וְשִׁפְתֵי מַדְבַּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלֵי
 בְּפִשֵׁי תֵדוּם וּנְפִשֵׁי כְּעַפְרָה לְכָל תְּהִיָּה: פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ
 וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף בְּפִשֵׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רְעָה מִהֲרָה
 הִפֵּר עֲצָתָם וּקְלַקְלֵ מַחְשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ.
 עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְנָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן קֹדְשֶׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 תּוֹרָתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְנֵי:
 יְהִיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי
 עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רִצּוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם נְעַבְדְּךָ
 בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קְדְמוֹנִית:
 וְעַרְבָה לִי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם
 וּכְשָׁנִים קְדְמוֹנִית: קְדִישׁ שְׁלָם עָלֵינוּ ק"

קבלת שבת

לכו נרננה
 dem Ew'gen jauchzen, froh-
 locken unserm Hort und
 Retter; mit Dankgesang
 vor ihm erscheinen, beim
 Saitenspiel ihm laut froh-
 locken! Der Ewige ist ein gro-
 ßer Gott! ein großer König
 über alle Götterwesen. Der
 Erden Schätze sind in sei-
 ner Hand, der Berge
 Gipfel sind sein. Sein ist das
 Meer — er schuf es; das
 Trockne seiner Hände Werk.
 Anbeten laßt uns, nieder-
 fallen, hinknieen vor dem
 Ew'gen, unserm Schöpfer.
 Er ist unser Gott, wir seiner
 Weide Volk, Heerde seiner
 Hand, noch heute, so ihr
 ihm gehorcht. — Verstockt
 nicht euern Sinn, wie
 zu Meriba, am Tage der
 Versuchung in der Wüste.
 Da euere Väter mich versuch-
 ten, mich prüften, schon
 sie meine Thaten sah'n.
 Bierzig Jahre verwarf ich
 dies Geschlecht, und sprach:
 Es ist irrsinnig Volk; will

לכו נרננה ליי
 נריעה לצור ישענו:
 נגדמה פניו בתודה
 בזמירות נריע לו: כי
 אל גדול יי ומלך גדול
 על כל אלהים:
 אשר בידו מחמרי ארץ
 ותועפות הרים לו:
 אשר לו הים והוא
 עשהו ויבשת ידיו יצרו:
 באו בשמחה ונכרעה
 נכרעה לפניי עשנו:
 כי הוא אלהינו ואנחנו
 עם מרעיתו וצאן ידו
 היום אם בקלו תשמעו:
 אל תקשו לבבכם
 כמריבה כיום מסה
 במדבר: אשר נסוני
 אבותיכם בחנוני גם-
 ראו פעלי: ארבעים
 שנה אקוט בדור ואמר
 עם תעי לבב הם והם

Wenn der zweite Tag an שבת fällt wird in Böhmen auch לכו נרננה
 und לכה דודי gesagt.

meine Wege nicht erkennen.
In meinem Zorne schwur
ich da: Nie gehen sie in mei-
ne Ruhe ein:

שירו Singet, singet neues
Lied dem Herrn! dem
Herrn aller Welt! Singet
dem Herrn! lobet seinen Na-
men! verkündet Tag für
Tag sein Heil. Erzählet
unter Heiden seinen Ruhm,
unter allen Völkern seine
Wunder. Denn groß ist
Gott, und hoch gepriesen,
und ehrfurchtswerth ist er;
hoch über alle Götter-
wesen! Gözen sind der Hei-
den Götter alle, der Ewige
hat die Himmel geschaffen.
Vor ihm ist Majestät und
Pracht, in seinem Heilig-
thum Triumph und Schöne.
Bringet dem Herrn, ihr Hei-
dengeschlechter! bringet dem
Herrn Ruhm und Triumph!
Bringt dem Herrn seines
Namens Ruhm, betretet
seinen Vorhof mit Geschen-
ken! Betet ihn an, in festli-
chem Schmuck bebet alle
Welt vor ihm. Saget unter
Heiden: Der Herr ist König!
fest steht die Welt, und
wanke nie; er richtet Völker
gerecht. Himmel, freue dich!

לֹא יֵדְעוּ דְרָכָי: אֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם
יִבְאוּ אֶל-מְנוּחָתִי:
צו שִׁירוּ לִי שִׁיר חֲדָשׁ
שִׁירוּ לִי כָּל-הָאָרֶץ:
שִׁירוּ לִי בְּרָכוּ שְׁמוֹ
בְּשָׂרוֹ מִיּוֹם-לְיוֹם
יְשׁוּעָתוֹ: סִפְרוּ בְּגוֹיִם
כְּבוֹדוֹ בְּכָל-הָעַמִּים
נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יי
וַמְהִלָּל מְאֹד נִוְרָא הוּא
עַל-כָּל-אֱלֹהִים: כִּי
כָּל-אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
אֵלֵי לֵי לֵי וַיִּשְׁמִים
עָשָׂה: הוֹדוּ וְהַדְּרִי קִפְּנֵי
עִז וְתַפְאֲרַת בְּמִקְדָּשׁוֹ:
הִבּוּ לִי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים
הִבּוּ לִי כְבוֹד וְעִז: הִבּוּ
לִי כְבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ
מִנְחָה וּבְאוּ לְחַצְרוֹתָיו:
הִשְׁתַּחֲווּ לִי בְּהַדְרַת-
מִדָּשׁ חֵילוֹ מִפְּנֵי כָּל-
הָאָרֶץ: אָמְרוּ בְּגוֹיִם יי

Erde, sei fröhlich! Es brause das Meer, und was es enthält! Bonnevoll sei Flur, mit allem, was darauf ist; es jauchzen alle Bäume des Waldes vor dem Herrn!—
Er kommt! er kommt und richtet den Erdball, richtet den Weltkreis gerecht, nach seiner Treue die Völker!

„Der Herr regiert, froh ist das Erdreich, fröhlich die großen Eilande. Um ihn her sind Wolken und Dunkel, seines Thrones Beste, Recht und Gerechtigkeit. Feuer waltet vor ihm her, entzündet ringsum die Feinde. Seine Blitze erleuchten die Welt, der Erdball sieht's, und zittert. Berge zergehen wie Wachs vor dem Herrn, des ganzen Erdreichs Herrscher. Die Himmel verkünden seine Gerichte, alle Völker schauen seine Ehre. Beschämt

מֶלֶךְ אֱהֵא־תְבוֹן תִּבֵּל בְּל־
תִּמּוֹט יָדִין עַמִּים
בְּמִשְׁחֹה יִשְׁמְחוּ
הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ
יִרְעֶם הַיָּם וּמְלֹאוּ יַעֲלוּ
שָׁדָי וְכָל־אֲשֶׁר־בוֹ אִז
יִרְנְנוּ כָּל־עֵצֵי־יַעַר
קָפְנִי יִי כִי בָא כִי בָא
לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹט־
תִּבֵּל בְּצֶדֶק וְעַמִּים
בְּאִמּוֹנָתוֹ:

צוּ יִי מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ
יִשְׁמְחוּ אֵימִם רַבִּים: עֲנֹן
וְעַרְפֹּל סִבִּיבֵי צֶדֶק
וּמִשְׁפֹּט מְכוֹן כְּסֹאוֹ:
אֵשׁ לְפָנָיו תִּלְהֹט
סִבִּיב צָרִיו: הֵאִירוּ
בְּרָקָיו תִּבֵּל רְאֵתָהּ
וְתִחַל הָאָרֶץ: הָרִים
בְּדוֹנָג נִמְסוּ מִלְּפָנָי יִי
מִלְּפָנָי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ:
הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צֶדֶקוֹ
וְרָאוּ כָּל־הָעַמִּים

sind alle Bilderdiener, die sich ihrer Gözen rühmten, alle Götter beugen sich vor ihm. Zion hört's und freuet sich; fröhlich sind die Töchter Juda, ob deiner Richter-sprüche, Herr! Denn du Herr, bist in aller Welt der Höchste, über alle Götter hoch erhaben. Freunde Gottes! haßt das Arge, er schüzet seiner Frommen Leben; rettet sie aus Freyler Hand. Licht geht den Frommen auf, Freude treugefünnten Herzen. Freuet euch, Redliche des Herrn, danket seinem heil'gen Namen.

Singt ein neues Lied dem Herrn, denn er hat Wunder gethan, Sieg errang ihm seine Rechte, sein heiliger Arm. Der Herr hat seine Hilfe kund gethan, Gerechtigkeit vor Heiden offenbart. War eingedenk der Liebe und Treue, dem Hause Israels; da sah'n unseres Gottes Hilfe die Enden aller Welt! Jauchzet dem Herrn alle Welt! froh-

כְּבוֹדוֹ: יִבְשׁוּ כָּל-עַבְדֵי
פָּסַל הַמֶּתֶה לְלֵים
בְּאֵלֵי לֵים הַשְׁתַּחֲוֶי-לוֹ
כָּל-אֱלֹהִים: שְׁמַעוּ
וְהַשְׁמַח צִיּוֹן וְהַגְּלִלָה
בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן
מִשְׁפָּטֶיךָ יי: כִּי אֲתָה
יי עֲלִיּוֹן עַל-כָּל-הָאָרֶץ
מֵאֲד נְעֲלִית עַל-כָּל-
אֱלֹהִים: אֲהַבִּי יי שְׁנֵאוּ
רַע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו
מִיַּד רָשָׁעִים יִצִּילֵם: אֹר
זָרַע לְצַדִּיק וְלִישְׂרָיִל
שְׁמַחָה: שְׁמַחוּ צַדִּיקִים
בִּי וְהוֹדוּ לְזִכְרִי קֹדֶשׁוֹ:
זח מִזְמוֹר שִׁיר לֵי
שִׁיר חֲדָשׁ כִּי-נִפְלְאוֹת
עָשָׂה הוֹשִׁיעָה-לוֹ יְמֵינוּ
וְזָרַע קֹדֶשׁוֹ: הוֹדִיעַ יי
יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם
גִּלָּה צְדָקָתוֹ: זָכַר חֲסֵדוֹ
וְאַמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל
רָאוּ כָּל-אֲפֹסֵי-אָרֶץ אֶת

locket, singet, spiele! Schlagt an das Harfenspiel, dem Herrn! laßt Harfenklang und Psalter, Trompeten und Posaunenschall, vor dem Herrn, dem Könige, ertönen! Es stürme das Meer, und was es enthält, der Erdkreis, und die ihn bewohnen! Ströme rauschen, Hände klopfen! Berge jauchzen Wettgesang vor dem Herrn! er kommt den Erdball zu richten; richtet den Weltkreis nach Recht, nach Billigkeit die Völker.

„Der Herr regieret — Heiden zittern; thront auf Cherubim, — die Erde schwanket. Groß ist der Ewige zu Zion; erhaben über alle Völker. Sie huldigen deinem Namen, (Großer, Ehrfurchtbarer! heilig ist er!) dem Reich des Königs, der Gerechtigkeit liebt. Du hast Gerechtigkeit auf festen Fuß gesetzt, in Jakob Billigkeit und Recht verordnet. (Erhebt den Ewigen, unsern Gott! betet an vor seiner Füße Schemel! heilig ist er!) Moses und Aaron unter seinen Dienern; Samuel

ישועת אלהינו: הריעו
 ליי כל הארץ פצחו
 ורננו וזמרו: זמרו ליי
 בכנור בכנור וקול
 זמרה: בחצצרות וקול
 שופר הריעו לפני
 המלך יי: ירעם הים
 ומלאו תבל וישבי בה:
 נהרות ימחאו כף יחד
 הרים ירננו: לפני יי
 כי בא לשפט הארץ
 ישפט תבל בצדק
 ועמים במישרים:

צט יי מלך ירננו עמים
 ישב כרובים תנוט
 הארץ: יי בציון גדול
 ורם הוא על כל
 העמים: יודו שמה
 גדול ונורא קדוש הוא:
 ועז מלך משפט אהב
 אתה כוננת מישרים
 משפט וצדקה ביעקב
 אתה עשית: רוממו

unter seinen Anrufern; die er erhört, wenn sie ihn rufen. Aus der Wolfensäule redete er mit ihnen; sein Zeugniß nahmen sie in Acht und das Gesetz, das er ihnen gegeben. Herr unser Gott! du erhörtest sie, warst ihnen Gott, Bergeber, und Bestrafer ihrer Uebertretung. Chor. Erhebet den Herrn, unsern Gott! fallet hin, zu seinem heil'gen Berge; denn unser Gott, der Herr, ist heilig.

מזמור (Psalm Davids.)
Bringet dem Herrn Söhne der Großen! Bringet dem Herrn Ruhm und Triumph! Bringet dem Herrn Ruhm seines Namens; heilig geschmückt betet ihn an! Stimme des Herrn rollt über Fluthen, Gott der Ehre donnert über mächtige Fluthen. Stimme des Herrn gewaltig, Stimme des Herrn erhaben. Stimme des Herrn zersplittert Zedern; Libanons Zedern zersplittert der Herr. Laßt

יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֶה לְהַדְמֵרְגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא׃
מִשְׁרָה וְאַהֲרֹן בְּכַהֲנָיו וְשִׁמוֹ אֱלֹהֵי שָׁמַיָּם
קְדָאִים אֱלֹהֵי יְהוָה יַעֲנֵם׃
בְּעֵמִיד עֲנָן יִדְבֵר אֲלֵיהֶם שְׁמְרוּ עֲדָתִי וְחֻקֵּי תוֹרַתִּי לְמוֹתֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲתָה עֲנִיתָם אֵל נִשְׂאָהֵי יְיָ לְהֵם וְנִקֵּם עֲלֵיהֶם לְוֹתָם׃
רוּמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֶה לְהַר קְדֹשׁוֹ
כִּי קְדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ׃

כַּסּ מְזִמּוֹר לְדָוִד הָבֵה לִיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים הָבֵה לִיהוָה כְּבוֹד וָעֹז׃
הָבֵה לִיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוֶה לִיהוָה בְּהַדְרַת־קְדֹשׁ׃
קוֹל יְהוָה עַל־הַמַּיִם אֵל־הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים׃
קוֹל־יְהוָה

hüpfen sie, wie muthiges Kalb, Libanon und Schirion, wie junges Reem. Stimme des Herrn wirft flammenden Blitz; Stimme des Herrn erschüttert die Wüste; die Wüste zu Kadesch erschüttert der Herr. Stimme des Herrn regt auf das scheue Gewild; entblättert die Wälder! Aber in seinem Pallaste spricht alles: Majestät! Gott saß zur Sündfluth auf dem Throne; allein der Herr regieret ewig die Welt. Der Herr gibt seinem Volke Sieg: Der Herr beglückt sein Volk mit seligem Frieden.

לכה דורי
Auf! o Freund! der Geliebten entgegen: Der Sabbath tritt heran, freundlich empfangen wir ihn.

Schamor und Sachor ließ der alleinige Gott durch eben und denselben Laut uns vernehmen: Der Ewige ist einig, Einiger sein Name, einig in Ruhm, in Majestät und Preis.

Auf o Freund u. s. w.

Auf! eilet mit mir dem Sabbath entgegen, ihm, dem Urquell aller Seligkeit; vom Anbeginn schon zur Feier bestimmt; als

בַּכַּח קוֹל יְהוָה בְּהַדָּר:
קוֹל יְהוָה שִׁבַר אַרְזִים
וַיִּשְׁבַּר יְהוָה אֶת-אַרְזֵי
הַלְּבָנוֹן: וַיִּדְמִידֵם כְּמוֹ-
עֵגֶל לְבָנוֹן וְשָׁרִיוֹן כְּמוֹ
בֶן-דָּרָאִמִּים: קוֹל-יְהוָה
חִצַּב דְּהַבּוֹת-אֵשׁ: קוֹל
יְהוָה יְחִיל מְדַבֵּר יְחִיל
יְהוָה מְדַבֵּר קֹדֶשׁ: קוֹל
יְהוָה יְחַלֵּל אֵילֹוֹת
וַיַּחֲשֵׁף יַעֲרוֹת וּבְהִיכְלוֹ
כִּדּוֹ אָמַר כְּבוֹד: יְהוָה
לְמַבּוּל יֵשֶׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה
מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עִז
לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ
אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

לְכֶה דוֹרֵי לְקִרְאֵת בְּלָה.
פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:
לכה

שָׁמֹר וְזָכוֹר בְּדַבּוֹר אֶחָד.
הַשְּׁמִיעֵנוּ אֵל הַמְּיוֹחָד.
” אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד. לְשֵׁם
וְדַתְּ פִּאֲרֵת וְלִתְהַלָּה:
לכה

לְקִרְאֵת שַׁבַּת לָכֵן וְנִלְכֶה.
כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה. מֵרֵאשׁ

Ziel der Schöpfung beim Vorwurf schon.

Auf o Freund u. s. w.

Königlicher Tempel! Residenz der Gottheit. Auf! tritt aus deinen Trümmern hervor; allzulange schon liegst du in öder Tiefe; Auf! er (Gott) wird von nun an deiner verschonen.

Auf o Freund u. s. w.

Entschütte dich des Staubs, richte dich auf. mein Volk! leg' deinen feierlichen Schmuck an. Durch des Bethlahemiter Isai Sohn, ahnt meiner Seele eine nahe Befreiung.

Auf o Freund u. s. w.

O, ermanne dich und sei munter. Siehst du jenes Licht, es schwindet schon, meines bricht hervor; auf! erwache, stimme Psalter an; die Herrlichkeit des Ewigen erscheint schon über dir.

Auf o Freund u. s. w.

Was betrübst du dich? warum ist so bang dir? Du wirst nie beschämt, schamroth nie mehr werden; Schutz findet in dir der Arme meines Volks, du wirst fest, zur unüberwindlichen Stadt gebaut.

Auf o Freund u. s. w.

Die dich beraubt haben, werden zur Beute werden, und fern von dir sein, die dich zerstörten; dein Gott wird sich freuen über dich, wie der Bräutigam mit seiner Braut sich freut.

Auf o Freund u. s. w.

Links und rechts umher wirst du dich ausbreiten; durch den Mann vom Parzier Geschlecht, verbreiten um und um, des Ewigen Preis; und wir freuen uns, werden fröhlich sein.

Auf o Freund u. s. w.

מְקַדְּמָם גְּסוּכָה. סוּף מַעֲשֵׂהָ
בְּמַחֲשָׁבָה תִּחְלָה:
לכה

מְקַדְּשׁ מְלֶךְ עִיר מְלוּכָה.
הוֹמִי צְאֵי מִתּוֹךְ הַהִפְכָּה. רַב
לֶךְ שָׁבֶת בְּעֵמֶק הַבְּכָא. וְהוּא
יִחְמוֹל עָלֶיךָ הַמֶּלֶךְ:
לכה

הַתְּנַעֲרִי מֵעֶפֶר קוֹמִי. לְבִשֵׁי
בְגָדֵי תִפְאַרְתְּךָ עִמִּי. עַל יַד בֶּן
יִשִׁי בֵּית הַלְּחָמִי. קָרְבָּה אֶל נַפְשִׁי
וְנִגְלָה:
לכה

הַתְּעוֹרְרִי הַתְּעוֹרְרִי. כִּי בָא
אוֹרֶךְ קוֹמִי אֲוֹרִי. עוֹרֵי עוֹרֵי
שִׁיר דְּבָרֵי. כְּבוֹד " עָלֶיךָ
וְנִגְלָה:
לכה

לֹא תִבוּשִׁי וְלֹא תִכְלָמִי. מַה
תִּשְׁתַּוְּחָחִי וּמַה תִּהְיֶמֶי: בְּךָ יִחְסוּ
עַנְיֵי עַמִּי. וְנִבְנְתָה עִיר עַל
תִּגְלָה:
לכה

וְהָיוּ לְמִשְׁפָּה שְׂאִסִּיךָ.
וְרָחֲקוּ כָּל מְבַלְעֶיךָ. יִשִׁישׁ
עָלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ. כְּמִשׁוֹשׁ הַתֵּן
עַל בְּקָה:
לכה

יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרוּצֵי. וְאֶת
" תִּעְרִיצֵי. עַל יַד אֱוִישׁ בְּךָ
פָּרְצֵי. נִשְׂמַחָה וְנִגְלָה:
לכה

Sei willkommen uns, du Krone des Mannes. Tritt herein o Geliebte! in Freude und frohem Jauchzen; in das Chor meiner Treuen, des geliebten Volkes. Tritt herein, o Geliebte! tritt herein, o Geliebte; auf o Freund

u. j. w.
 Psalmlied für den Sabbat: Lieblich ist's, dem Ewigen danken, Höchster deinem Namen singen, des Morgens deine Güte rühmen, des Abends deine Vätertreue unter Saitenspiel und Psalter, zum Danken von der Harfe erweckt. Herr, deine Werke ergözen mich! fröhlich sing' ich deine Thaten. Wie groß sind deine Thaten, Herr! wie tief die göttlichen Gedanken; die Unvernunft steht das nicht ein, und Denkende begreifen nicht; wenn Frevler grünen gleich dem Grase, wenn alle Uebelthäter blüh'n, damit sie ewig unzergehen: denn du bist ewiglich erhaben, Gott, siehe deine Feinde, Herr! deine Feinde kommen, und Uebelthäter fahren hin; aber wie des Waldstiers Krone steigt mein Horn empor: mein Alter glänzt von frischem

קבלת שבת

בואי בשלום עֲטַרְת בַּעֲלָהּ.
 גַּם בְּשִׂמְחָהּ וּבְצַהֲלָהּ. תִּוְךְ
 אֲמוּנֵי עִם סִגְלָהּ. בּוֹאֵי כָלָהּ.
 בּוֹאֵי כָלָהּ:

לכה

מזמור שיר ליום

הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת
 לַיהוָה וּלְזַמֵּר לְשִׁמְחָה עֲלֵיוֹן:
 לְהַגִּיד בַּבֶּקֶר חַסְדֶּיךָ
 וְאֲמוּנֹתֶיךָ בְּלֵילוֹת: עֲלֵי-
 עֲשׂוֹר וְעֲלֵי נָבֶל עֲלֵי
 הַגִּיזוֹן בְּכַנּוֹר: כִּי שִׁמְחַתֵּנִי
 יְיָ בַּפֶּעֶלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ
 אֲרַנֵּן: מִה־גִּדְלוֹ מַעֲשֵׂיךָ
 יְיָ מֵאֲדַע־מִקּוֹ מַחֲשַׁבְתֶּיךָ:
 אִישׁ-בֶּעַר לֹא יִדְעוּכֶם יֵל
 לֹא יִבִּין אֶת-זֹאת: בַּפֶּרֶחַ
 רִשְׁעִים כָּמוֹ עֵשֶׂב רִיזִיצוּ
 כָּל-פֶּעֲלֵי אֲוֶן לְהַשְׁמַדֵם
 עַד-יֵעָד: וְאַתָּה מְרוֹם
 לְעֵלָם יְיָ: כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ
 יְיָ כִּי-הִנֵּה אֵיבֶיךָ יֵאבְדוּ
 יִתְפָּרְדוּ כָּל-פֶּעֲלֵי אֲוֶן:
 וְהָרָם כְּרֵאִים קִרְנֵי בִלְתֵי

Dele. Ich sehe Lust an stolzen Reibern; ich höre Lust an Uebelthätern, die wider mich sich setzen. Der Fromme grünt wie Palmenwipfeln, so schießt die Zeder Libanon's empor; was im Hause Gottes steht; was in seinem Vorhofe grünet, muß noch im höchsten Alter blühen, immer frisch und saftvoll bleiben; muß lehren, daß der Herr gerecht, mein Hort ohne allen Tadel sei.

” Der Herr ist König, herrlich geschmückt; der Herr hat sein Gewand, die Majestät angelegt und fest umgürtet; so steht sie da, die Welt, und wanket nie. Unererschüttert steht sein Thron seitdem; du selbst von Ewigkeit her! Wasserströme, Herr, erheben; Wasserströme erheben ihr Ungestüm, die Ströme heben die Wellen empor. Erhabener als der Fluthen Getöse, brausen die Wogen des Weltmeeres: Erhab'ner noch ist Gott in jener Höhe; dein Zeugniß bleibt immer treu; deinen Tempel zieret Heiligkeit, o Herr, auf ewige Zeit.

בְּשִׂמּוֹן רַעְנָן: וְתַבְּשׁ עֵינַי
 בְּשׂוֹרֵי בִקְמִים עָלַי
 מֵרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנִי:
 צַדִּיק כַּתְּמָר יִפְרַח כְּאַרְזוֹ
 בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה: שְׁתּוֹלִים
 בְּבַיִת יי כְּחֻצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ
 יִפְרִיחוּ: עוֹד יִגְבוֹן
 בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים וְרַעְנָנִים
 יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יֵשֶׁר יי
 צוּרֵי וְלֹא־עוֹלָתָהּ בּוֹ:
 זָנַי מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבַשׁ
 לְבַשׁ יי עֵז הַתְּאֵזֵר אֶפֶס
 תִּכּוֹן תִּבְּל בְּל־תְּמוֹט:
 נִכּוֹן כִּסְאָךְ מֵאֵז מֵעוֹלָם
 אַתָּה: נִשְׂאוּ נְהַרְרוּת יי
 נִשְׂאוּ נְהַרְרוּת קוֹלָם יִשְׂאוּ
 נְהַרְרוּת דְּכִיָּם: מִקְלוֹת
 מֵיָם רַבִּים אֲדִירִים
 מִשְׁבְּרֵי־יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם
 יי: עֲדַתְּךָ נִאֲמָנוּ מֵאֵד
 לְבֵיתְךָ נִאֲוָה־קֹדֶשׁ יי
 לְאַרְךְ יָמִים:

קדיש יתום.

ערבית ליל שני של שבועות

(*) בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְּבַרֵּךְ

בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבַרֵּךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדָיו
אֵין אֱלֹהִים סְלוֹ לְרַבֵּב בְּעֶרְבֹת בְּיָה שְׁמוֹ וְעֵלְזוֹ לְפָנָיו וְשְׁמוֹ מְרוֹמָם
עַל כָּל בְּרָכָה וְתַהֲלָה: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: יְהִי
שֵׁם יְיָ מְבַרֵּךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדַבְּרוֹ
מֵעֲרִיב עֲרָבִים בְּחֻקְמָה פּוֹתַח שְׁעָרִים וּבִתְכוּנָה מְשַׁנֶּה
עֵתִים וּמַחְלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־הַכּוֹכָבִים
בְּמִשְׁמֹרֶתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ כְּרָצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה גּוֹלָל
אוֹר מִפְּנֵי־הַשֶּׁשׁ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי־אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמְבִיא
לַיְלָה וּמְבַדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל
חַי וְקַיִם תָּמִיד יְמַלּוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

(**) וַיֵּרַד אֱלֹהִים עַל הָהָר

סִינַי. בְּאֵר דַּת לְנַבּוֹנֵי.

וַיְדַבֵּר גְּדוּלוֹת וְנוֹרָאוֹת

לְעֵינָי. דְּגוּרֵי מְעַרִיב

שְׁמֵשׁוֹ מִפְּנֵי:

וירד Du liebest dich herab
auf den Berg Sinai, das
Gesetz zu erklären den Ein-
sichtsvollen, groß und furcht-
bar war das Ereignis vor
Aller Augen. Du, derselbe,
der die Sonne untergehen ge-
bietet. Gebenedeiet du Ewiger,
der die Abende dämmern läßt.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּעַרֵיב עֲרָבִים:

אֲהַבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲהַבֵּת. תּוֹרָה וּמִצְוֹת

חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמִדַּת עַל־כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ

בְּשִׁבְעֵנוּ וּבְקוֹמֵנוּ נִשְׁיַח בְּחֻקֶיךָ. וְנִשְׁמַח בְּדַבְּרֵי תּוֹרָתְךָ

וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאַרְךְ יָמֵינוּ וּבְהֵם

נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאֲהַבֵּתֶךָ אֶל־תִּסֹּר מִפְּנֵי דְעוֹלָמִים:

*) Die Uebers. siehe Seite 9. **) An Sabbat wird kein בית מעי eingeschaltet.

Du sprachst: Ich, Gott, der wunderbare Schöpfer, der dich aus dem Kerker herausgezogen, nicht sollst du Sündhaftes und Unvollkommenes neben mir haben; ich liebe dich, d'rum offenbar' ich mich dir, gebenedeit du Ewiger der sein Volk Israel liebt.

אָנְכִי. הָאֵל עָשָׂה פְּלֵא
וְהוֹצֵאתִיךָ מִבַּיִת כְּלֵא.
לֹא יְהִיֶה לְךָ. זְרוֹן צִמְאָה
לְהַעֲלֶה. חֲשַׁקְתִּי בְּאַהֲבָה
עֲלֶיךָ לְהַגְלֶה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַת אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ
וּבְכָל-מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנְכִי מְצִוֶּה
חַיִּים עַל-לִבְבְּךָ: וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָהּ וּדְבַרְתָּ בָם בְּשִׁכְתְּךָ
בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתֶּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמָה: וּקְשַׁרְתָּם
לְאוֹת עַל-יָדְךָ וְהָיוּ לְטַטְפַת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל-
מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל-מְצוֹתַי אֲשֶׁר אָנְכִי מְצִוֶּה
אֲתָכֶם חַיִּים לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל-
לִבְבְּכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטַּר-אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ
יֵרֵד וּמִלְקוֹשׁ וְאִסַּפְתִּי דְגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וְנָתַתִּי
עֵשֶׂב בְּשַׂדְּךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאִכְלֹתוּ וּשְׂבַעְתִּי: הַשְּׁמְרוּ לָכֶם
פֶּן-יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְתָרָה אַף-יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת-
הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יְהִי מִטַּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ
וְאִבְדֶּתֶם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ דְּשִׁבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן
לָכֶם: וְשָׁמַתֶּם אֶת-דְּבַרֵי אֱלֹהֵי עַל-לִבְבְּכֶם וְעַל-נַפְשְׁכֶם
וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל-יָדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין

עֵינֵיכֶם: וְלִמְדֵתֶם אֹתָם אֶת-בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
 בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתֶּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְכִתְבֹתֶם
 עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמִי
 לְהֵם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לֵאמֹר לְאֲבֹתֵיכֶם לְתַת
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם
 לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל-צִיצִית הַכַּנָּף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה
 לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וַיִּזְכְּרֶתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹת
 יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא-תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי
 עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אֹתָם זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
 אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵהֵיוֹת
 לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וְאִמוּנָה כָּל זֹאת וְקִים עֲלֵינוּ כִּי הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאִין זֹולָתוֹ
 וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים. מְלַכְנוּ הַנּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף
 כָּל-הָעַרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְדֶּע לָנוּ מִצְרַיִם. וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָ לְכָל
 אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הוֹעֵשֶׂה גְּדֻלוֹת עַד אִין חֶקֶר וּנְפִלְאוֹת עַד אִין מִסְפָּר
 חֵשֶׁם נַפְשֵׁנוּ בְּחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמוֹט רַגְלֵנוּ. הַמְדַרִּיבֵנוּ עַל בְּמוֹת
 אוֹיְבֵנוּ וְיָרַם קַרְנֵנוּ עַל-כָּד-שׁוֹנְאֵינוּ. הוֹעֵשֶׂה לָנוּ נַפְסִים וְנִקְמָה
 בַּפְּרָעָה. אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאֶדְמַת בְּנֵי חַם. הַמְּבַהֵ בְּעֵבְרַתוֹ כָּל
 בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם. וַיּוֹצֵא אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוֹת עוֹלָם.
 הַמְּעַבֵּיר בְּנָיו בֵּין גְּזְרֵי יַם סוּף. אֶת-רֹדְפֵיהֶם וְאֵת שׁוֹנְאֵיהֶם
 בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע. וְרָאוּ בְּנָיו גְּבוּרָתוֹ. שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ. וּמְלִכוּתוֹ
 בְּרִצּוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָהֶ עָנוּ שִׁירָה:

אֵימָה נִכְתְּרָה. עֲדוּיָה
 וּמַעֲטָרָה: בְּיוֹם מַתָּן
 תּוֹרָה: בְּחֹרֶה מַעֲמָמִים.

אֵימָה Das gekrönte Volk, ge-
 schmückt am Tage der Befehls-
 gebung, ansersehen unter den Völ-
 kern, Nachkommen dreier From-
 men (Abraham, Sizchak und Ja-
 sob), die du wunderbar zur Wüste

geführt, sich dir zu befreunden, und im dritten Monat d'rauf unter fürchterlichen Erscheinungen dein Gesetz verliehest, das ihr Erbe sein soll. Du sprachst: Sprich nicht vergeblich meinen heiligen Namen aus, erkenne ihn als einig, Tag und Nacht; gedanke des Sabbats zur Ehre deines Schöpfers! Frohlockend und freudig sprachen sie alle:

מי Wer ist unter den Mächten, Erziger! wie du? Wer verherrlicht mit Heiligkeit wie du? Furchtbar im Lobe, Wunderthäter! — Dein Reich sahen deine Kinder, als du das Meer vor Moscheh gespalten.

בַּת שְׁלֹשֶׁת הַתְּמִימִים .
 מְפֹשֵׁט וְתָרָה . גְּרָרָה בְּרוֹב
 נַפְסִים . אֲדוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים .
 בָּאָה לְמַדְבָּרָה : דִּבֶּר עַל
 לְבָהּ . יוֹשֵׁב בְּכֶם רַבָּבָה .
 עָדִיו לְהִתְחַבֵּרָה : הֲרִיץ
 לָהּ שְׁלִישִׁי . בַּחֲדָשׁ
 הַשְּׁלִישִׁי . לִיציאת שָׁה
 פְּזוּרָה : וְחִמְדָּה בְּצֵלוֹ
 חֲסוֹת וְהִשְׁיבָה בֶן לַעֲשׂוֹת . וְנִתְּיַפְתָּה נְזוּרָה :
 זְמַנָּה רָם וְאִיוֹם . וְנִתְּקַדְּשָׁה לְשֹׁלֶשֶׁת יוֹם
 בְּרָמִים נוֹמְרָה : חֲלָאִים נִתְּקַשְׁמָה .
 וּבְלֹאוֹתֶיהָ פִּשְׁמָה . מִמּוֹר מְקַטְרָה : מָהוֹר
 בְּאֵשׁ וְזוֹהַר . יָרַד לְרֹאשׁ הָהָר . וְגִזְדָּעִזְעָה
 בָּרָה : יִשְׁבָּה בְּנִקְיָיִם . מִחֲרַדַּת הַבְּרָקִים .
 וּמְקוֹל הַהִתְחַבְּרָה : כָּל לָהּ עֲדִיִּים . וְנִכְוְנוּ שְׂדִים .
 לְיוֹנָה מִסְתַּרָה : לְמָדָה בְּמָה לְעַבְדוֹ . בְּכָל
 לְבָהּ לְכַבְדּוֹ וְהִדָּת נִפְתָּרָה : מְלֹאָה פִּיהָ
 שְׁחֹק . בְּיוֹם נְתִינַת חוֹק . בְּכָל מְפֹאֲרָה :
 נְחַמְדִּים יִרְשָׁה . לְהִיזוֹת לָהּ מוֹרְשָׁה . לְצַבִּי
 וְתִפְאָרָה : סְלוּל פְּנִינִיָּה . חֲגָרָה בְּעוֹז מִתְּנִיָּה .
 עֶקֶב טוֹב סְחָרָה : עֶרְכָּה שְׁלֹחָנָה . וּמְלָכָה
 שֶׁם חָנָה . וְלִלְחוֹם נִסְחָרָה : פְּתוּכֵי אֵשׁ

גְּפִי וְהִשְׁבָּה בְּנִקְיָיִם . מִחֲרַדַּת הַבְּרָקִים .
 וּמְקוֹל הַהִתְחַבְּרָה : כָּל לָהּ עֲדִיִּים . וְנִכְוְנוּ שְׂדִים .
 לְיוֹנָה מִסְתַּרָה : לְמָדָה בְּמָה לְעַבְדוֹ . בְּכָל
 לְבָהּ לְכַבְדּוֹ וְהִדָּת נִפְתָּרָה : מְלֹאָה פִּיהָ
 שְׁחֹק . בְּיוֹם נְתִינַת חוֹק . בְּכָל מְפֹאֲרָה :
 נְחַמְדִּים יִרְשָׁה . לְהִיזוֹת לָהּ מוֹרְשָׁה . לְצַבִּי
 וְתִפְאָרָה : סְלוּל פְּנִינִיָּה . חֲגָרָה בְּעוֹז מִתְּנִיָּה .
 עֶקֶב טוֹב סְחָרָה : עֶרְכָּה שְׁלֹחָנָה . וּמְלָכָה
 שֶׁם חָנָה . וְלִלְחוֹם נִסְחָרָה : פְּתוּכֵי אֵשׁ

וּמִים . יָרְדוּ מִן הַשָּׁמַיִם . לְרַקַּד בְּחִבּוּרָהּ :
 צוּרָה תוֹךְ עִירִין . נוֹדַע בְּשַׁעְרִים . כִּי לֹא
 הִגְבוּרָה קְצִיעוֹת וְאֶהְלוֹת . מִבְּסַמַּת בְּשִׁיר
 וְתִהְלֹת . וְחֶסֶד מִקְשָׁרָה : רַבּוֹת עֲשׂוּ הַמוֹנָה .
 וְאֵת עֲלִית עַל כָּלָנָה . בְּזֹאת מֵאֲשָׁרָה :
 שׁוֹשְׁנֵת עֲמָקִים . קִבְּלָה מְצוֹת וְחֻקִּים . בְּכַתֵּב
 מוֹהָרָה : ס"ז תוֹרָה מְנִיגָם . וְשִׁתִּים בְּרֹאשׁ
 בְּנִיגָם . כְּהֵנָּה מוֹהָרָה :

לֹא תִשָּׂא . מִכּוֹס שֵׁם נוֹרָא עֲלִילָה . יַחַד
 שְׁמוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה . זְכוּר . כִּלְכוּל עוֹנֵג לְכַפְּלָה .
 לְיוֹצֵרְךָ תִּשׁוּרֵר כְּעוֹבְרֵי מְצוּלָה :
 בְּגִילָה בְּרִנָּה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאִמְרוּ כֻלָּם :
 מִי כָמֹכָה בָּאֵלִים יי . מִי כָמֹכָה נֶאֱדָר .
 בְּקֹדֶשׁ . נוֹרָא תִהְלֵת עֲשֵׂה פְּלֵא : מַלְכוּתְךָ
 רְאוּ בְּנֵיךָ בּוֹקֵעֵי יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה .

Du sprachst ferner:
 Ehre deinen Vater und deine
 Mutter, auf daß du lange
 lebest; morde nicht, was in
 meinem Ebenbilde geschaffen
 ist, gehorche meinem königlichen
 Befehle. Und sie sprachen:
 Dieses ist der Fels
 unsers Heils.

כְּבֹד . מְאֹד אָבִיךָ וְאִמְךָ .
 נֶצַח יִרְבּוּ יְמֵיךָ . לֹא
 תִרְצַח . סְדוּר בְּצִלְמִי
 וּבְנִלְמָה . עֲלִיוֹן צוּרְךָ
 הַמְדִיכֵהוּ כְּנִאוּמָה :

זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פְּצוּ פִּיה וְאִמְרוּ :
 יי יִמְלֵךְ לְעֵלָם וָעֶד :

וְנֹאמֵר כִּי פָדָה יי אֶת־יַעֲקֹב . וְגִאֲלוּ מִיַּד
 חֲזָק מִמֶּנּוּ :

לא Dein Gebot lautet weiter: Du sollst nicht ehebrechen, und nicht unkeuschen Umgang pflegen, der dich ins Verderben stürzt; du sollst nicht stehlen was Andere erworben, ich schütze dich vor Noth. — Gebenedeit du, Ewiger! König und Fels Israel's, und sein Erlöser.

לא תנאף פַעֲמוֹת
חוצות ומחליות. צודות
נפשיות בשוחות
עמוקות. לא תגנוב.
קבוצות זהב חשוקות.
רחום יגאלך ממצוקות:

ברוך אתה יי מלך צור ישראל וגואלו:

השכיבנו יי אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים ופרוש עלינו סבת שלמה. ותקננו בעצה טובה מלפניך. והושיענו למען שמך. והגן בעדינו. והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגזן. והסר שמן מלפנינו ומאחרנו: ובצל כנפיק תסתירנו. כי אל שמרנו ומצילנו אתה. כי אל מלך חנון ורחום אתה. ושמור צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם. ופרוש עלינו סבת שלמה:

לא Und du schloffest deine Rede: Lege kein falsches Zeugniß ab, strebe nach Gerechtigkeit; Anderer Besitz laß dich nicht gelüsten, wohne in Frieden und Ruhe und ungestört. — Gebenedeit du, Ewiger! der du die Friedensdecke ausbreitest über uns, über dein ganzes Volk Israel und über Jerusalem.

לא תענה. שקרים
לענות בעדותיך. תרהוף
צדק בכל אורחותיך.
לא תחמוד. יופי צחות
קנין עמיתך. בנורה
משכנות השלום תשכב
וערבה שנתך:

ברוך אתה יי הפורש שלום עלינו ועל כל-עמו ישראל ועל ירושלים:

לשבת ושמו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורתם ברית עולם: בני ובין בני ישראל אות היא לעולם ביהשבת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש:
וידבר משה את מועדי יי אל בני ישראל: חצי קדיש

Herr! öffne meine Lippen,
mein Wort verkünde deinen
Ruhm.

ברוך Gefegnet seist Du,
Ewiger! unser Gott und
Gott unserer Väter, Gott
Abraham's, Gott Si-
chaf's und Gott Jakob's,
großer, mächtiger und furcht-
barer Gott! Allerhöchster!
der gütig Wohlthaten er-
weist; Signer des Weltalls!
der du gedenkest der from-
men Werke der Urväter, und
bringst in Liebe ihren Nach-
kommen den Erlöser, um
deines Namens willen.

מלך Herr des Lebens!
König, Beistand und Helfer!
Gefegnet seist du, Ewiger,
Schirm Abraham's!

אתה Du bist mächtig in
Ewigkeit, o Herr! du be-
lebst die Todten wieder, all-
mächtiger Erretter! du er-
nährest die Lebenden mit

אֲדַנִּי שְׁפֹתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי
אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן
גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים
וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי
אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי
בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ
בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ
וּמַגֵּן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶגֶן
אֲבֹרָהֶם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם
אֲדַנִּי מְחִיָּה מֵתִים אַתָּה
רַב לְהוֹשִׁיעַ:

מִכָּלֵל חַיִּים בְּחֶסֶד
מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים
רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים

we
bre
sch
die
du
Ar
die
dei
un
jeit

יב
-ק
זמן
לנו
ים

Re
Zen
Gen
itz
woh
he
bene
du
breit
gan
über

אל

גרי
עשה

קדיש

מעריב ליל ראשון של שבועות

Gnade, erweckest die Todten durch deine große Barmherzigkeit; stütze die Fallenden, heilest die Kranken, und lösest die Gefesselten; du lässest dauern deine Treue den im Staube Schlummernden. Wer gleicht dir, allmächtiger Herr? und wer ist dir ähnlich, o König, der du tödtest, wieder belebst, und Heil aufblühen lässest?

Du bist deiner Zusage treu, die Todten wieder zu beleben. Gesegnet seist du, Ewiger, der du die Todten belebest.

Du bist heilig, heilig ist dein Name, und Heilige preisen dich täglich. Selah.

Gelobt seist du Gott, allerheiligster Weltenherr.

Du hast uns erlöst aus allen Völkern, hast uns geliebt und an uns Wohlgefallen gefunden, und uns erhoben über alle Völker und uns geheiliget durch deine Gebote, und uns eingeführt, o unser König, zu deinem Dienste, und mit deinem großen und heiligen Namen uns benannt.

וְרוּפָא חוֹלִים וּמְתִיר
אֲסוּרִים וּמְקִיִּים אֲמוּנָתוֹ
לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם כְּמוֹד
בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה
לָךְ מֶלֶךְ מִמִּית וּמְחַיֶּה
וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחְיֹת
מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי
מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ
קְדוֹשׁ וּקְדוּשֵׁים בְּכָל
יּוֹם יְהִלְלוּךָ סֶלָה:

בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל
הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל
הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ
וּרְצִיתָ בָּנוּ. וְרוּמַמְתָּנוּ
מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת.
וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.
וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּפָנֶיךָ
לְעַבֹדְתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִרְאתָ:

und um der Verheißung des Heiles und des Erbarmens begnade und schone uns und erbarme dich unser und hilf uns; denn auf dich sind unsere Blicke, denn ein Gott, huldvoll und erbarmend bist du.

Und lasse uns empfangen, Ewiger, unser Gott, den Segen deiner Feste zu Leben und Heil, zu Freude und Wonne, so wie du in Gnade gesprochen, uns zu segnen. (Am Sabbat: Unser und unserer Väter Gott, habe Wohlgefallen an unserer Ruhe.) Heilige uns durch deine Gebote und laß uns Theil haben an deiner Torah; sättige uns mit deinem Gute und erfreue uns mit deiner Hilfe, und reinige unser Herz, dir in Wahrheit zu dienen, und verleihe uns, Ewiger, unser Gott, aus Liebe und Huld mit Freude und Wonne (den Sabbat und) deine heiligen Feste, daß sich in dir freuen die Kinder Israel, die deinen Namen heilig preisen. Gelobt seiest du, Ewiger, der du heiligest (den Sabbat und Israel und die Festzeiten.

וּבְדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים
 חוּס וְחַנּוּן. וְרַחֵם עָלֵינוּ.
 וְרוּשִׁיעֵנוּ כִּי אֱלֹהֶיךָ
 עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן
 וְרַחוּם אַתָּה :

וְהַשִּׂיאוּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 אֶת בְּרַבַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
 וְלְשָׁלוֹם. לְשִׂמְחָה
 וְלְשִׂשׁוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ
 וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ. (אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחָתָנוּ)
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְרַחֵם
 חֲלִקְנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שֶׁבְּעֵנֵינוּ
 מִשׁוֹבֵךְ וְשִׂמְחָה
 בִּישׁוּעָתֶךָ וְטוֹהָר לְבָנוּ
 לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת וְהַנְּחִילֵנוּ
 יי אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן)
 בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן (שֶׁבֶת
 מוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ
 בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי
 שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי
 מִקִּדְּשֵׁי (הַשֶּׁבֶת) יִשְׂרָאֵל
 וְהַזְּמִינֵם :

רצה Nimm wohlgefällig an, Gott unser Herr, dein Volk Israel und ihr Gebet, und führe zurück den Dienst in die Halle deines Tempels, und die Feueropfer Israels und ihr Gebet; mit Liebe mögest du das wohlgefällig annehmen, und stets sei dir zum Wohlgefallen der Dienst deines Volkes Israel.

וּתְחַיֶּנָה Und unsere Augen mögen es schauen, wenn du zurückkehrst nach Zion mit Barmherzigkeit. Gesegnet bist du, Ewiger, der zurückkehren lässest seinen Gottesglanz nach Zion.

מִוֹדִים Wir danken dir; denn du, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, bist für immer und ewig, Hort unseres Lebens, Schirm unseres Heils bist du in alle Geschlechter. Wir danken dir und verkünden deinen Ruhm, für unser Leben, das in deiner Hand liegt, und für unsere Seelen, die du in Obhut nimmst, und für deine Wunder und Gnaden zu jeglicher Zeit, Abends und Morgens und Mittags, du, Gütiger! denn nicht

רצה יי אלהינו בעמך
 ישראל ובתפלתם
 והשב את העבודה
 לדביר ביתך ואשי
 ישראל ורתפלתם
 באהבה תקבל ברצון
 ותהי לרצון תמיד עבודת
 ישראל עמך

ותחזינה עינינו
 בשובך לציון ברחמים
 ברוך אתה יי המהזיר
 שכינתו לציון

מודים אנחנו לך
 שאתה הוא יי אלהינו
 ואלהי אבותינו לעולם
 ועד צור חיינו מגן
 ישענו אתה הוא לדור
 ודור נודה לך וגם
 תהללתך על חיינו
 המסורים בידך ועל
 נשמותינו הפקודות
 לך ועל נפיק שבכל
 יום עמנו ועל נפלאותיך

endet dein Erbarmen. Du Barmherziger! denn nicht höret auf deine Gnade. Von Ewigkeit hoffen wir auf dich.

Für dieses alles sei dein Name hochgepriesen und gebenedeiet, du, unser König immer und ewig.

Alle lebendigen Wesen werden dir ewig danken und deinen Namen in Wahrheit preisen. Allmächtiger, unser Heil und unsre Hilfe! Gebenedeiet seist du, Ewiger! Allgütiger ist dein Name, dir allein gebühret Lob.

Verleihe deinem Volke Israel immerwährenden Frieden, den du bist König und Herr des Friedens; dir möge es gefallen, dein Volk Israel zu allen Zeiten und Stunden mit deinem Frieden zu segnen.

Gelobt seiest du, Gott, der dein Volk Israel mit Frieden gesegnet.

וּשְׁבוּתִיךָ שְׁבֻכְלָאֵת
 עָרַב וּבָקֵר וְצִהָרִים *
 הַשּׁוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ
 וְהִמְרָחֵם כִּי לֹא תָמוּ
 חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קוֹיֵנוּ לָךְ *
 וְעַל כָּלָם יִתְבָּרַךְ
 וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּכָנוּ
 תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד *
 וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סְלָה

וְיִהְיֶה לָּךְ שְׁמֶךָ בְּאֵמֶת
 הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעִזְרַתָּנוּ
 סְלָה * בָּרוּךְ אַתָּה יי
 הַשּׁוֹב שְׁמֶךָ וְיָךְ נָאֵה
 לְהוֹדוֹת *
 שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל
 עִמָּךְ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי
 אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן
 לְכָל הַשְּׁלוֹם וְשׁוֹב
 בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת עַמָּךְ
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל
 שָׁעָה בְּשְׁלוֹמֶךָ *
 בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרַךְ
 אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם *
 שְׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל
 עִמָּךְ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי
 אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן
 לְכָל הַשְּׁלוֹם וְשׁוֹב
 בְּעֵינֶיךָ לְבָרַךְ אֶת עַמָּךְ
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל
 שָׁעָה בְּשְׁלוֹמֶךָ *
 בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרַךְ
 אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם *

Mein Gott! bewahre meine Zunge vor Bösem, und meine Lippen vor Trugreden, laß meine Seele meinen Lästerern schweigen und gegen Jeden gebeugt sein, wie Staub der Erde. Deffne mein Herz deiner Lehre, laß meine Seele deine Gebote befolgen, und die gegen mich Böses stimmen — vernichte bald ihren Rathschluß und veretle ihr Sinnen. Thue es deines Namens willen deiner Rechte willen, deiner Heiligkeit willen, deiner Lehre willen, auf daß deine Geliebten errettet werden; deine Rechte helfe mir, und erhöre mich. Mögen dir gefallen die Reden meines Mundes und die Gedanken meines Herzens, dir, Ewiger! mein Fels und mein Erlöser! — Er, der in den Himmelhöhen Eintracht erhält, erhalte auch uns und ganz Israel in Frieden. Amen.

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי
 מִרְעוּ וּשְׁפֹתַי מִדְּבַר
 מִרְמָה וּלְמַקְלָלֵי נַפְשִׁי
 תְּדוּם וְנַפְשִׁי כְּעֹפֶר לְכֹל
 תִּהְיֶה פֶתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ
 וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי
 וְכֹל הַחֹשְׁבִים עָלַי רָעָה
 מִהָרָה הִפֵּר עֲצָתָם
 וּקְלָקְלָ מַחֲשַׁבְתָּם.
 עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה
 לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 קִדְשֶׁתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 תּוֹרָתְךָ. לְמַעַן יִחְלְצוּן
 יְדִידֶךָ: הוֹשִׁיעֵה יְמִינְךָ
 וְעֲנֵנִי: יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרֵי
 פִּי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ
 יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי: עֲשֵׂה
 שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוֹאֵל
 יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל
 כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש
 במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי
 עולם ובשנים קדמוניות: וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים בימי
 עולם ובשנים קדמוניות: קדיש שלם

Wenn die zweite Nacht auf einen Sabbat fällt.

„Nun waren vollendet die Himmel und die Erde und ihr ganzes Heer. Also vollendete Gott mit dem siebenten Tage sein Werk, das er gemacht, und ruhte am siebenten Tage von all seinem Werke, das er gemacht hatte. Und Gott segnete den siebenten Tag und heiligte ihn, weil er an demselben geruhet von all seinen Werken, welche Gott erschaffen und gemacht hatte.“

Gebenedeiet seist du, Ewiger! unser und unserer Väter Gott, der Gott Abraham's, Gott Isak's und Gott Jakob's! großer, mächtiger, furchtbarer Gott! allerhöchster Herr, Schöpfer des Himmels und der Erde!

Schirm der Väter durch sein Wort! der nach seiner Zusage die Todten erweckt! heiliger König! dem Keiner gleicht. Er läßt sein Volk ruhen an seinem heiligen Sabbat, weil er Wohlgefallen hat an ihnen, daß sie ruhen. Laßt uns ihn anbeten mit Ehrfurcht, und seinen Namen preisen täglich und stets, nach den Segensformeln, ihm, der Quelle alles Segens, dem Gotte des Ruhmes! dem Herrn des Friedens, der den Sabbat heiliget, den

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
 וְכָל-צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים
 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ
 אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי מְכֹל-מְלַאכְתּוֹ
 אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים
 אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ
 אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכֹל-
 מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בָּרָא
 אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֱבֹתֵינוּ
 אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן
 קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

מִגֵּן אֲבוֹת בְּדַבְרוֹ
 מְחַיֶּה מֵתִים בְּמֵאמְרוֹ
 הָאֵל הַקָּדוֹשׁ שְׂאֵין
 כְּמוֹהוֹ הַמְּנִיחַ לְעַמּוֹ
 בַּיּוֹם שָׁבַת קָדְשׁוֹ כִּי בָם
 רָצָה לְהַנְיִחַ לָהֶם לְפָנָיו
 נְעַבֹּד בִּירְאָה וּפְחָד
 וְנוֹדָה לְשִׁמּוֹ בְּכָל יוֹם

stebenten Tag segnet, und heilige Ruhe seinem Volke gibt, von Seligkeit gesättigt — zum Andenken des Schöpfungswerkes.

אלהינו Unser und unserer Väter Gott! nimm gnädig an unseren Ruhetag, heilige uns durch deine Gesetze, und laß deine Lehre unser Antheil sein, sättige uns mit deiner Güte, erfreue uns durch dein Heil; laß uns, Ewiger unser Gott! den Sabbat in Lieb' und Ruhe genießen, und Israel, die deinen Namen heiligen, an ihm Ruhe finden. Gebenedeiet seist du, Ewiger, der geheiliget den Sabbat.

תמיד מעין הברכות אל
ההודאות ארון השלום
מקדש השבת ומברך
שביעי ומניח בקדשה
לעם מדשני עונג זכר
למעשה כראשית:

אלינו ואלהי אבותינו
רצה במנוחתנו. קדשנו
במצותיה ורתן חלקנו
ברתורתך. שבענו
משוכה. ושמחנו
בשועתך. וטהר לבנו
לעבודך באמת.
והנחילנו יי אלהינו:
באהבה ובדצון שבת
קדשה: וינוחו בה:
ישראל מקדשי שמך:
ברוך אתה יי מקדש
השבת: קדיש שלם

Wenn das Fest am Sabbat fällt, wird bis לעשות bis יום השני gesagt, dann das Folgende.

Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der die Frucht der Rebe hat geschaffen!

ברוך אתה יי אלהינו
מקד העולם בורא פרי
הגפן:

Gelobt seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der uns hat erwählet vor jedem Volke, uns hat erhöhhet über alle Sprachen und Nationen, uns hat geheiliget durch seine Gebote. Du hast uns gegeben, Gott unser Herr, in deiner Liebe (Sabbathtage zur Ruhe) Feste zur Freude, feierliche Tage und Zeiten, zur Wonne, diesen (Sabbath-Tag und diesen) Tag des Wochenfestes als die Zeit der Gesetzgebung (mit Liebe) zur Verkündigung des Heiligen, zum Angedenken an den Auszug aus Egypten.

Denn uns hast du erwählet und geheiliget vor allen Völkern, (den Sabbath) und deine heiligen Feste (mit Liebe und Wohlgefallen) in Freude und Wonne uns theilhaftig werden lassen. Gelobt seist du, o Herr, der da heiliget (den Sabbath) Israel und des Festes Zeiten.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
בָּנוּ מִכָּל עַם וְרוּמָמְנוּ
מִכָּל לְשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו. וַתִּתֵּן לָנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שְׁבֻתוֹת) מְנוּחָה
מִזְעָדִים לְשִׂמְחָה
חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן
אֶת־יוֹם (הַשְּׁבֻת הַזֶּה וְאֶת
יוֹם) חַג הַשְּׁבֻעוֹת הַזֶּה זְמַן
מִתֵּן תּוֹרַתְנוּ (בְּאַהֲבָה)
מִקְרָא קֹדֶשׁ זִכָּר לְיִצְיַאת
מִצְרַיִם כִּי בָנוּ בְּחִרָתְךָ
וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל־
הָעַמִּים. (וְשִׁבְרָתְךָ) וּמִזְעָדֵי
קֹדֶשׁ (בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן)
בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן
הִנְחַלְתָּנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי
מִקְדֵּשׁ (הַשְּׁבֻתוֹת) יִשְׂרָאֵל
וְהַזְּמַנִּים :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם :
שֶׁהִחַיְנוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעְנוּ לְזְמַן הַזֶּה :

עלינו קדיש יתום יגדל

G o t t

Du bist allmächtig durch die Allgewalt deiner Kraft, groß durch die Herrlichkeit deines Namens, allgewaltig in Ewigkeit, und ehrfurchtbar durch deine furchtbaren Thaten.

Du der König! sitzend auf erhabenem und hohem Throne, thronet unendlich — Allerhöchster und Allerheiligster, sein Name. So heißt es: „Frohlocket ihr Gerechten in Gott! den Redlichen geziemt Lobpreis!“

Mit dem Munde der Redlichen wirst du hochgepriesen.

Mit den Worten der Gerechten wirst du hochgelobt.

Mit der Zunge der Frommen wirst du hochehoben.

In der Heiligen Mitte wirst du hochgeheiligt.

In den Versammlungen der Tausenden deines Volkes Israel wird mit Jubel verherrlicht dein Name, unser König, in jedem Geschlecht — denn dies ist die Pflicht aller Geschöpfe, vor dir, o Ewiger, unser und unserer Väter Gott, — zu danken, zu loben, zu rühmen, zu verherrlichen, zu erhöhen, zu huldigen, zu benedeien, zu würdigen und zu preisen, über die Sprüche, Lieder und Lobgesänge Davids, Sohn Jischaj, deines Knechtes, deines Gesalbten.

ה א ל

בְּתַעֲצוּמֹת עֵזְךָ. הַגְּדוֹךְ
בְּכְבוֹד שְׁמֶךָ. הַגְּבוֹר לְנִצְחָה
וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ:

הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַם וְנִשְׂא:

שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכַתוּב
רְנִנּוּ צְדִיקִים בְּיְיָ לְיִשְׂרָאֵל נְאוּהַ תְּהַלֵּה:

בְּפִי יִשְׂרָאֵל תִּתְהַלֵּל:

וּבְדַבְרֵי צְדִיקִים תִּתְבָּרַךְ:

וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמֵם:

וּבִקְרֹב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדֵּשׁ:

וּבְמִקְהֵלוֹת רַבְבוֹת

עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה

יִתְפַּאֵר שְׁמֶךָ מֶלֶךְ כְּבוֹד

בְּכָל דּוֹר וְדוֹר. שְׂכֵן

חֹבֵת כָּל־הַיְצוּרִים

לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

אֲבוֹתֵינוּ. לְהוֹדוֹת

לְהַלֵּל לְשַׁבַּח לְפָאֵר

לְרוֹמֵם לְהַדָּר לְבָרֵךְ

לְעֹלָה וּלְמִלָּם. עַל כָּל־

דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת

דָּוִד בְּנֵי־שִׁיעֲבָדֶיךָ מְשִׁיחֶיךָ:

גערפריען זיי דיין
 Name in Ewigkeit, unser
 König, Gott! großer und hei-
 liger Regent im Himmel und
 auf Erden. Ja, dir gebührt,
 Ewiger, unser und unserer
 Väter Gott, Lied und Lob,
 Ruhm und Gesang, Macht
 und Herrschaft, Sieg, Größe
 und Stärke, Preis und Herr-
 lichkeit, Heiligkeit und Ma-
 jestät, Benedelung und Dank
 von nun an und in Ewig-
 keit. Gebenedeiet sei, Ewiger!
 Gott und König, erhaben
 über Lobpreisungen, Gott der
 Danklieder, Herr der Wun-
 der; der Wohlgefallen hat
 an Lobgesängen; König,
 Gott, Welterhalter!

ישתבח שמה לעד
 מלכנו האל המלך
 הגדול והקדוש בשמים
 ובארץ כי לך נארה יי
 ארדינו ואלהי אבותינו
 שיר ושבח הלה
 וזמרה עוז וממשלה
 נצח גדלה וגבורה
 תהלה ותפארת קדשה
 ומלכות ברכות
 והודאות מעתה ועד
 עולם: ברוך אתה יי
 אל מלך גדול בתשבות
 אל ההודאות אדון
 הנפלאות הבורח
 בשירי זמרה מלך אל
 חי העולמים:

ועתה יגדל נא פה אדני באשר דברת לאמר.

זכור רחמיך וחסדיך כי מעולם חמה:

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די ברא ברעיתה וימליך מלכותה בתימן

ובימיכון ויבחי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב. ואמרו אמן:

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא:

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתקדר ויתעלה ויתהלל שמה

דקודשא בריך הוא לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשבתא ונקמתא דאמין

בעלמא. ואמרו אמן:

יוצר ליום שני של שבועות

ס"ז בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְּבַרֵּךְ :

יְתַבְרַךְ וַיִּשְׁמַח וַיִּתְפַּאֵר וַיִּתְרוֹמַם וַיִּתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא . שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמְבַלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים : סְלוּ לְרַכֵּב בְּעֲרֻבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעֲלוּ לְפָנָיו : וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתַהֲלָה : בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : יְהִי שֵׁם יְיָ מְבַרֵּךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

קסל בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבַרֵּךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

ברוך Gebendeiet feist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, Bildner des Lichts und Schöpfer der Finsterniß; der Friede stiftet und das All geschaffen.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת־הַכּוֹל :

Das Urlicht barg er in des Lebens Schatz. Er sprach, und Licht entstand aus dem Dunkel!

אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצֵר חַיִּים . אוֹרוֹת מֵאֶפֶל אָמַר וַיְהִי .

Der Liebe Inbegriff war das Geschenk auf Sinai, der Ergözung Meisterstück war der Erbantheil von Sinai, in des Gesetzes Licht strahlte wieder die Heiligkeit des Sinai, als das Volk erschütteret ward, als es umgab den Sinai.

אֵילַת אֲהָבִים מִתַּנַּת סִינִי . אָמוֹן שַׁעֲשׂוּעִים מוֹדֵשָׁה מִסִּינִי . בְּאוֹר תּוֹרָה אוֹר קְדֻשַׁת סִינִי . בְּהִתְחַרְד עִם סְבִיבוֹת סִינִי :

Eine Warnung erging an das Volk, den Berg nicht zu berühren; ein dichtes Gewölk umzog ihn, ihm entführen Donner und Blitze, und die da standen am Fuße des Berges, hörten, daß der Schöpfer des Lichtes nie zu seinem

הַשְּׁמָרוּ עִם בְּלִי נְגוּעַ בְּהַר . וְעַנְן כָּבֵד עַל הָהָר קוֹלוֹת וּבְרָקִים מִן הָהָר . שָׁמְעוּ נִצְבִּים בְּתַחֲתִית

Wolke erkoren, er, der Aller-
heiligste!

Der weise Mann
Moses bestieg den Berg Sinai,
der majestätische Herrscher
zeigte sich in seiner Allmacht
auf Sinai, das Gesetz, sein
tägliches Ergößen, brachte er
auf Sinai; das geistlichärfende
Gesetz beleuchtete den Sinai,
und der Heilige ließ das Volk
umkreisen den Fuß des Sinai.
Er erschien in seiner Herrlich-
keit, und heiligte den Sinai,
er neigte die Himmel, und ließ
sich herab auf Sinai, und das
Licht seines Glanzes erglänzte
auf Sinai, er verwarf alle
übrigen Berge und erkor den
Sinai, die Fülle des Glanzes
floß leuchtend aus von diesem
Sinai. Die stolzen Gebirge
stürmten gleichsam herbei, den
Vorrang abzugewinnen dem
Sinai; aber der Allmächtige
hatte zu seinem Sitze erkoren
diesen Sinai, und laut ward
die reine Gottesfurcht auf
Sinai. Der sanfte (Moses)
trat im sanften Strahlenglanze
hin zum Sinai, damit das
Volk empfangen Moses Wei-
sung vom Sinai. Da klärte
Moses auf das bräutliche Volk

הָהָרִי . יוֹצֵר אֹרֶךְ בְּעַמּוֹ
יִבְחָר . קְדוֹשׁ :

גָּבַר הָכֶם עָלָה לְסִינֵי .
גָּאָה בְּרוֹב כַּחוֹ שֶׁבֶן
בְּסִינֵי . דַּת מְשַׁחֶקֶת יוֹם
יוֹם לְסִינֵי . דַּעַת מְחַוָּה
הָאֵירָה הַר סִינֵי הַגְּבִיל
גּוֹי קְדוֹשׁ תַּחְתִּית סִינֵי .
רוֹפֵיעַ בְּכְבוֹדוֹ וְקִדְשׁ
סִינֵי . וַיֵּשׁ שָׁמַיִם וַיִּרְדּוּ
לְסִינֵי . וְעַמִּיהָ שָׂרִי
נְהוֹרָא הָאֵירָה הַר סִינֵי
זַעַף בְּהָרִים וּבְחָר בְּסִינֵי
זָהָר אֹרֶךְ הַזְּרִיחַ זָהָר
סִינֵי . חָשׂוּ גְבֻנוֹתֵיהֶם
לְקִדְשׁ לְסִינֵי . חָמַד
אֱלֹהִים לְשִׁבְתוֹ זָהָר
סִינֵי . מְהוֹרָה יִרְאָה
הַשְּׁמִיעַ בְּסִינֵי . מוֹב
בְּמֵאוֹר מוֹב נִגְשׁ לְסִינֵי .
יִרְצֵדוּ הָרִים אֶל מוֹלָה
סִינֵי . יִקְבְּלוּ הַלְּכָה
לְמַשְׁרָה מִסִּינֵי : כֹּלֵת

Israel, da unterrichtete Moses das herrschende Gesetz. Er drang hinein in das himmlische Gewölk, um es dem Volke zu verkünden, und ließ sich dann wieder herab. Das Wort Gottes tönte hervor aus Feuerflammen, darum verbreitet sich auch immerfort ein sanftes Licht aus der Lehre Gottes, ein süßer Honigseim bleibt ewig die Gabe Gottes, vorzüglicher als Gold und köstliches Erz ist der Ausspruch Gottes. Du hast dein heiliges Volk hoch erfreuend mit dem Meisterwerke deiner Hände, und dem Demüthigen dein ergößendes Geheimniß anvertrauet. Auf dem Berge Sinai offenbartest du dich mit den Miriaden deiner Heerschaaren, und begannst mit dem Ausspruche: Ich bin der Ewige dein Gott. Du zertheiltest das Meer mit deiner Stärke, und schrittest darauf einher. Du erlösest dein Volk mit Feuerflammen Kraft, welche deiner Stimme entfuhr, du hast Aufklärung verbreitet bei den Empfängern des Gebotes: Du sollst keine fremden Götter haben. Ferner befaßt du: Du sollst nicht vergebens aussprechen meinen ehrfurchtsvollen Namen in deinen Reden. Heilige, gedenke, und halte aufrecht den Ruhetag, die

לְבַנוֹן הַזֶּהִיר מִשָּׁה.
כָּתַב שְׁלִישִׁים לְמִדָּם
מִשָּׁה. לְעֶרְפָּל נִגַּשׁ
מִשָּׁה לְהַשְׁמִיעַ לְעַם
וַיֵּרַד מִשָּׁה: מִתּוֹךְ הָאֵשׁ
אָמַר אֱלֹהִים. מִתּוֹךְ
הָאוֹר בְּתוֹרַת אֱלֹהִים.
נִפְתַּת צוּפִים נָתַן אֱלֹהִים:
נִחְמָדִים מִזָּהָב וּמִפָּז
וַיִּדְבֹר אֱלֹהִים: שְׂמַחַתָּ
גֹּי קָדוֹשׁ בְּמַעֲשֵׂה יָדָיָה.
סִדְרָתָּ לְעֵנוֹ סוֹד
שַׁעֲשׂוּעֵיָהּ. עַל הַר סִינַי
נִגְלִיתָ בְּרִבְבוֹת אֱלֹפֵיָהּ.
עֲנִיתָ וְאָמַרְתָּ אֲנֹכִי יי
אֱלֹהֵיָהּ פּוֹרְרַת יָם בְּעִזָּהּ
וְעָלְיוֹ דִּרְכָהּ רַגְלֵיָהּ.
פְּדִיתָ בְּלִהְיוֹת אֵשׁ אֲשֶׁר
חָצַב קוֹלָהּ. צִהַרְתָּ אוֹר
מִקַּבְלֵי לֹא יִהְיֶה לָהּ.
צִוִּיתָ לֹא תִשָּׂא. לְשׂוֹא
כְבוֹד שָׁמַי בְּמַלּוֹךְ־יָהּ.
קָדֵשׁ זָכוֹר וְקַיִם שְׁמוֹר.

Volke
heiligst
כח
Moses
der
zeigte
auf
täglich
auf
Gesetz
und
umfr
Er er
keit,
er nei
sich h
Licht
auf
übrig
Sine
floß
Sine
für
Vor
Sin
hatt
die
die
Sir
trat
hin
Bo
sun
M

Gemeinde Jakobs weihe ihm Gesänge! Sei eifrig in der Ehrfurcht gegen deine Erzeuger, und befolge den Pfad, auf welchem sie dir vorleuchten. Worde nicht das Ebenbild deines Schöpfers, und mache auch deine Selbsterhaltung dir zur Pflicht! Vermeide bösen Ruf, und verlege demnach die Keuschheit nicht! Hüte dich Jemanden Etwas zu entwenden, ob daß du nicht der Schande heimfällst! Tritt nie als falscher Zeuge gegen deinen Nächsten auf! Gelüste nie nach dem Eigenthume deines Nächsten, es betreffe Menschen oder Viehe!

השמרו Eine Warnung erging an das Volk, den Berg nicht zu berühren, ein dichtes Gewölke umzog ihn, ihm entfuhr Donner und Blitze, und die da standen am Fuße des Berges, hörten daß der Schöpfer des Lichtes sie zu seinem Volke erkoren, er, der Allerheiligste!

קְהֵלוּת יַעֲקֹב יַעֲנֵנו
 מְזִמּוֹר. רוּץ לְמַצּוֹת
 כִּבְד וְאוֹר נְתִיבוֹתֶיהָ
 תִּגְמֹר. רְאֵה לֹא תִרְצַח
 צְלָם צוּרָה וְעֵצָמָה
 תִּשְׁמֹר: שֵׁם רַט לֹא
 תִּנְאֹף זְנוּנֵי זָמָה. שְׁמֹר
 לֹא תִגְנֹב פֶּן תִּוְשַׁת
 לְכַלְמָה. תָּמִיד לֹא
 לֹא תַעֲנֶה בְרַעַף עֵדוּת
 מְזָמָה. תִּאֲוֹת רַעַף לֹא
 תִחַמֵּד מֵאָדָם וְעַד
 בְּהֵמָה:

הַשְׁמֵרוּ עִם בְּלִי נְנוּעַ
 בְּהָר. וְעֵנֵן כִּבְד עַל הָהָר
 קוֹלוֹת וּבְרָקִים מִן הָהָר.
 שָׁמְעוּ נְצַבִּים בְּתַחֲתֵיתָ
 הָהָר. יוֹצֵר אוֹר בְּעַמּוֹ
 יְבָהָר. קְדוֹשׁ

הַמַּאִיר לְאָרֶץ וְלַדָּרִים
 עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבְטוֹבוֹ
 מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד
 מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית: מָה
 רָבוּ מַעֲשֵׂיךָ יְיָ כִּלְמֵם
 בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ. מְלֶאכֶה

הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יִשְׁבַּחֲךָ.
 וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קְדוֹשׁ כִּי
 הַכֹּל יְרוֹמְמוֹךָ סֶלָה יוֹצֵר
 הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל
 יוֹם דְּלִתּוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרַח:
 וּבּוֹקֵעַ חֲלוֹנֵי רְקִיעַ. מוֹצֵיא
 חֲמָה מִמְּקוֹמָהּ וּלְבַנְיָהּ
 מִמְּכוֹן שַׁבְּתָהּ: וּמַאִיר

לְעוֹלָם כָּלוֹ וְלִיּוֹשְׁבָיו. שִׁפְרָא
 לְאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים.
 תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית: הַמְּלֶאכֶה
 הַמְּרוֹמֵם לְבַדּוֹ מִכָּל:
 הַמְּשַׁבֵּחַ וְהַמְּפָאֵר וְהַמְּתַנַּשֵּׂא
 מִיְמוֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. רַחֵם עַדְיֵנו
 אֲדוֹן עֲזֵנו צוּר מְשַׁנְּבֵנו
 מִגֵּן יִשְׁעֵנו מְשַׁנְּבַב בְּעַדְנוּ:
 אֵין בְּעַרְפֶּךָ וְאֵין זוּלָתְךָ.
 אָפֶס בְּלָתְךָ וּמִי רוּמָה לָךְ:
 אֵין בְּעַרְפֶּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְאֵין זוּלָתְךָ
 מְלַבְּנוּ לְחַיֵּי הָעוֹלָם
 הַבָּא: אָפֶס בְּלָתְךָ גְּאֻלָּנוּ
 לַיְמוֹת

הַכֹּל Alles dankt dir, alles preiset dich, alles spricht: Kei- ist heilig wie der Ewige. Alles erhebt dich, Schöpfer des Alls! den Allmächtigen, der täglich die Pforten des Himmels öffnet, der der Himmel Fenster bricht, der die Sonne aus ihrem Orte hervorzieht, den Mond aus seiner Wohnstätte, und der ganzen Welt mit ihren Bewohnern, die er durch Erbarmen erschaffen, leuchten läßt. Du leuchtest der Erde und ihren Bewohnern durch Barmherzigkeit, deine Güte erneuet täglich, stets das Schöpfungswerk. — O König, du allein Erhabener von Anbeginn, hochgerühmt und

הַמַּאִיר Du leuchtest der Erde und ihren Bewohnern durch deine Barmherzigkeit; deine Güte erneuet fortwährend jeden Tag das Schöpfungswerk. Wie zahlreich sind deine Werke, Ewiger! Alles hast du mit Weisheit angeordnet, die Erde ist voll von deinen

Am Sabbat

Am Bochentage

הַמְּשִׁיחַ. וְאִין דּוֹמְרָה לְךָ
מוֹשִׁיעֵנו לְתַהֲיִית הַמְּתִים:
אֲדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים.
בְּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָל
נְשָׁמָה. גָּדְלוֹ וְטוֹבוֹ מְלֵא
עוֹלָם דְּעַת וְתַכּוּנָה סְכָבִים
אוֹתוֹ: הַמְּתַנַּאֵה עַל הַיּוֹת
הַקֹּדֶשׁ. וְנִהְדָּר בְּכַבוֹד עַל
הַמְּרַבָּה: זְכוּרָה וּמִישׁוֹר

הָאָרֶץ קִנְיָנָךְ. הַמְּקַדֵּךְ
הַמְּרוֹמָם לְבְדוֹ מֵאֵז
הַמְּשַׁבַּח וְהַמְּפָאֵר
וְהַמְּתַנַּשֵּׂא מִיּוֹת
עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם
עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲזָנוּ צוּר

לְפָנֵי כְסָאוֹ. הַסֵּד וְרַחֲמִים לְפָנֵי כְבוֹדוֹ. טוֹבִים מְאֹד שְׁפָרָא
אֱלֹהֵינוּ: יִצְרָם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׁכֵּל: פַּח וּגְבוּרָה נָתַן
בָּהֶם. לְהַיּוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תְּכַל: מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נִגְוָה.
נֶאֱהָה זִיוֹם בְּכָל הָעוֹלָם. שְׂמַחִים בְּצִאתָם וְשֹׁשֵׁי בְּבִאָם.
עֹשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנֵם. פָּאֵר וְכַבוֹד נוֹתְנִים לְשִׁמּוֹ. צְהַלְהָה
וְרָנָה לְזִכָּר מַלְכוּתוֹ קְרָא לְשִׁמְשׁ וַיִּזְרַח אוֹר. רָאָה וְהַתְּקִין

gepriesen für ewige Zeiten!
aller Welten Gott! mit deiner
Barmherzigkeit erbarme dich,
Herr unserer Stärke, Fels un-
serer Macht, Schild unseres
Heils, unser Schutz. Keiner
deinem Werthe gleich, Keiner
außer dir, gar Keiner sonder dir;
deinem Werthe gleich, Ewiger,
unser Gott, in dieser großen Welt;
Keiner außer dir, unser König,
in der künftigen Welt; gar
Keiner sondern dir, unser Erlöser,
zur Zeit des Moschiach, Keiner
dir ähnlich, unser Erretter,
wenn einst die Todten wieder
aufleben sollen.

Gütern. O König, du allein Erhabener
von Anbeginn, hochgerühmt, verherrlicht
und gepriesen für ewige Zeiten! —
Aller Welten Gott, mit deiner großen
Barmherzigkeit erbarme dich unser.
Herr unserer Stärke, Fels unserer Macht!

אֱלֹהֵינוּ! הַסֵּד וְרַחֲמִים לְפָנֵי כְבוֹדוֹ. טוֹבִים מְאֹד שְׁפָרָא
אֱלֹהֵינוּ: יִצְרָם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׁכֵּל: פַּח וּגְבוּרָה נָתַן
בָּהֶם. לְהַיּוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תְּכַל: מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נִגְוָה.
נֶאֱהָה זִיוֹם בְּכָל הָעוֹלָם. שְׂמַחִים בְּצִאתָם וְשֹׁשֵׁי בְּבִאָם.
עֹשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנֵם. פָּאֵר וְכַבוֹד נוֹתְנִים לְשִׁמּוֹ. צְהַלְהָה
וְרָנָה לְזִכָּר מַלְכוּתוֹ קְרָא לְשִׁמְשׁ וַיִּזְרַח אוֹר. רָאָה וְהַתְּקִין

מִשְׁבְּבוּנוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ | צוֹרֵת הַלְבָנָה. שְׂבַח נוֹתָנִים
 מִשְׁנֵב בְּעֵדְנוּ: אֵל כְּרוֹךְ | לוֹ כָּל צָבָא מְרוֹם. תְּפֹאֶרֶת
 גְּדֹלַת דַּעַה הַכִּיָּן וּפְעֵל | וַיִּגְדַּלְהָ שָׁרְפִים וְאוֹפְנִים
 זְוָרֵי חֶמֶה טוֹב יִצַר | וְחַיֵּית הַקֹּדֶשׁ:
 כְּבוֹד לְשִׁמוֹ. מְאוֹרוֹת | לְאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל
 גִּתָּן סְבִיבוֹת עֵזוֹ: פְּנוֹת | הַמַּעֲשִׂים. בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי
 כְּבוֹדוֹ: תְּפֹאֶרֶת עֲמָה לְיוֹם | הַתְּעֵלָה וַיֵּשֶׁב עַל כִּסֵּא

הַמְנוּחָה עֲנַג קָרָא לְיוֹם הַשְּׁבִיטָה. זֶה שְׁבַח שְׁלֵיִם הַשְּׁבִיעִי
 שָׁבוּ שְׁבַת אֵל מִכָּל מְלָאכָתוֹ. וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְׁבַּח
 וְאוֹמֵר מְזִמּוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשְּׁבִיטָה טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְי לְפִיכֶךְ
 יִפְאָרוּ וַיְבָרְכוּ לְאֵל כָּל יִצְוָיו. שְׁבַח יִקַּר וַיִּגְדַּלְהָ יִתְּנוּ לְאֵל
 מֶלֶךְ יוֹצֵר כָּל הַמְּנַחֵל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ

und Geradheit vor seinem Schild unseres Heils, unser Schutz. Er
 Thron, Gnade und Erbarmen der Allmächtige. Gebenedeit, unendlicher
 vor seiner Majestät. Wohlthätig sind die Lichter, die unser Verstand! — hat die Strahlen der Sonne
 Gott erschaffen, gebildet mit bereitet und geschaffen; Er, der Gütige,
 Einsicht, Vernunft und Verstand; Kraft und Stärke verlieh er ihnen, auf daß sie walten
 sollen in des Erdballs Mitte, glanzvoll und strahlenreich, herrlich
 ihr Schein in der ganzen Welt; freudig kommen sie hervor, fröhlich
 gehen sie heim, ehrfurchtsvoll erfüllen sie den Willen ihres Schöpfers
 Ruhm und Ehre seinem Namen gebend, Jubel und Gesang dem
 Andenken an seine Regierung. Er rief der Sonne, und es strahlte
 Licht, er sah, bildete des Mondes Gestalt. Preis geben ihm alle himmlischen
 Heere, Verherrlichung und Hoheit die Serafim, Ofsanim
 und die heiligen Chasoth.

לֵאלֹהֵי דֵם אֱלֹהִים הַמְּנַחֵל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ
 לֵאלֹהֵי דֵם אֱלֹהִים הַמְּנַחֵל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ
 לֵאלֹהֵי דֵם אֱלֹהִים הַמְּנַחֵל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ

צְבָאוֹ קְדוֹשִׁים רוֹמְמִי בְּיּוֹם שַׁבָּת קֹדֶשׁ: שְׁמַךְ
 שְׂדֵי + תָמִיד מְסַפְּרִים יי אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדֵּשׁ וְזָכַרְךָ
 כְּבוֹד אֵל וּקְדוּשָׁתוֹ: מְלַבְּנוּ יִתְפָּאֵר. בְּשָׁמַיִם
 תִּתְבַּרְךָ יי אֱלֹהֵינוּ תִּתְבַּרְךָ מִן שָׁמַיִם עֵנוּ
 עַל שִׁבְחָה מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ וְעַל מְאֹרֵי אֹזֶר שְׁעֵשִׂיתָ יְפָאֲרוּךְ
 סְלָה: חֲתֻבָּה

tag! — Dies der Ruhm des siebenten Tages, daß an ihm Gott ruhet von aller seiner Arbeit, und der siebente Tag preiset und spricht: „Sang-

vom Allmächtigen erhoben, verkünden ununterbrochen die Majestät Gottes und seine Heiligkeit. Hochgelobt bist du, Ewiger, unser Gott; um deiner herrlichen Werke willen, und des leuchtenden Lichtes, das du erschaffen, müssen sie dich preisen.

darum verherrlichen und bene-
 deien den Allmächtigen alle seine Geschöpfe, geben Preis, Würde und Hoheit dem allmächtigen König, dem Schöpfer des Alls, der Ruhe zutheilte seinem Volke Israel, in seiner Heiligkeit, am heiligen Sabbat!tage. Dein Name, Ewiger, unser Gott, sei geheiligt, dein Angedenken, unser König, sei verherrlicht, im Himmel oben, und auf Erden unten. Gepriesen du, unser Beistand!

להשעים ולספר סוד החרוז "אור עולם באוצר חיים" וכו' סלה הכרז ר"ה חת ידו
 ואחריו רמ"ל זל"ל וכהנה צניחורם למחזור גם חנכי נסיתי לזכרו צניחורי למחזור עורני
 צבתוים . והנה חחר הסקידה צלמודים והחופים צמחורים ישנים וקדמונים דפוסים וכ"י
 מלחתי כי לריק יגעתי וגם החכמים הנזכרים ולא קלענו אל החמה . כי צמחור מנהב
 קרפנטרן (כ"י חשר צידו) מלחתי הנוסחה היסדה והקדמונה ועל ידה החרוז מוצן
 מאליו וחין לריק עוד לסירוס וצחור והיא "אור עולם באוצר חיים" והכוונה פשוטה האור
 הוא הולך החיים הן מן חיי נפשות והן מן הנימה כידוע צלי חור ילך הכל לצדון
 ולכליון . ולדעתי זה החרוז הוא ההתחלה מן פיוט אחד מזה הענין שהוספו
 הקדמונים צצת וי"ט מענין היום צצרת יולך חור (צמנהב חוטחליה חומרים זה
 החרוז צכל צצת) כמו הפיוט צצרתית יום הכפורים "חז ציום כפור" וחולי הוא
 ההתחלה מן זה הפיוט חשר נמלא צו צחמת צכל חרות וחרוז מלת אור מזכירו
 הכרז פענה רוי (צכ"י חשר לי) ונתן טעם לזה . וצודחי הי' לכל יום טוב פיוט גדול
 מזה הענין חשר היסופו הפייטנים עליו כל אחד ואחד לפי שכלו והכשרתו וצחמת
 צמחור קרפנטרן יש פיוט צמלות חור על י"כ צהתחלת "חור עולם" צנרסח"ח הכ"ל.
 ולא נשחר לנו רק ע"י יום הכפורים , ומר"ה ומימים טובים וצצתות האחרים הסיוריה
 הקלות, כנהוג שהסירו וקלרו הכרה פיוטים לפעמים צעצור עורח הצור וקולר הזמן
 ולפעמים צחמת כצוד חרות הרחשוים כמו צפיוט לצצועיות(ע"ס צהערס שלי)ולפעמים צחמת
 מורח כמו כל החרוזים "מלך חזיון" ומעשה חנוס" ולא השחירו רק ההתחלה והסוף
 וצודחי זה החרוז הוא מן הקדמונים חו מר"ה הקליר חו מר"י וני כי חלם לדעתי חו
 הכרה זמן קודם הגוונים צהתחלת זמי הסצורחיס (כחשר כצצתי צמחור למחזור) :

Hochgelobt du, unser Gott, König und Erlöser; Schöpfer der Heiligen, gepriesen sei dein Name ewig, unser König. Schöpfer jener Diener, die in höheren Wolken stehen, und verkünden mit Ehrfurcht allesammt, laut die Befehle des lebendigen Gottes und Königs der Welt. Sie alle sind lieblich und auserwählt, und sind mächtig, und alle vollstrecken sie mit tiefer Ehrfurcht den Willen ihres Schöpfers, — ertönen mit Heiligkeit und mit Reinheit, mit Lied und mit Sang, beneiden, loben, preisen, verherrlichen, heiligen und huldigen.

שם Gottes Namen, des großen, mächtigen und furchtbaren Königs, heilig Er!

Alle beugen sich unter der Macht der göttlichen Regierung mit einander, um vereinigt zu heiligen ihren Schöpfer

תתְּכַרְךָ צוֹרְנוּ מֶלְכֵנוּ
וְנִאֲלָנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים
יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד
מִקְּבָנוּ יוֹצֵר מִשְׁרָתִים
וְאֲשֶׁר מִשְׁרָתָיו כָּלָם
עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם
וּמִשְׁמִיעִים בִּירְאָה יְיָ
בְּהוֹל דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים
וּמְלֶכֶךְ עוֹלָם: כָּלָם
אֱהוּבִים כָּלָם בְּרוּרִים
כָּלָם גְּבוּרִים וְכָלָם
עֹשִׂים בְּאִמְרוֹ וּבִירְאָה
רְצוֹן קוֹנָם וְכָלָם
פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם
בְּקִדְשָׁהּ וּבְמִדְּוָהּ
בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה
וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים
וּמְפָאֲרִים וּמְעֲרִיצִים
וּמְקַדְּשִׁים וּמְמַלְיָכִים:
אֶת שֵׁם הָאֵל הַמְּלֶכֶךְ
הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָאִי
קְדוֹשׁ הוּא וְכָלָם
מִקְּבָלִים עֲלֵיהֶם עוֹל

pfers mit seliger Lust, und in
reiner Sprache und mit heiliger
Anmuth, alle wie Einer
stimmen und sprechen ehr-
furchtsvoll:

קדוש Heilig, heilig,
heilig ist der Ewige,
Sebaoth! dessen Ma-
jestät den ganzen Erd-
kreis füllt.

מְלִכּוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה
וְנֹתְנִים רְשׁוֹת זֶה לְזֶה:
לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצֵרם בְּנִחַת
רוּחַ בְּשִׁפְרָה בְּרוּרָה
וּבְנֵעִימָה. קִדְשָׁה כָּלֵם
כְּאֶחָד עֹנִים וְאוֹמְרִים
בִּירְאָה:

קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יי
צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ
כְּבוֹדוֹ:

וְאַתָּה בָּנִים. שִׁירוּ לַמֶּלֶךְ בְּתִפְאֶרֶת
מְפֹאָר. בְּרִקְמֵי מַעֲטָף וּמַעֲטָר וּמִתּוֹאָר.
בְּהוֹד וְהִדָּר וְשִׁבַח מְבֹאָר. בְּעֶטְרֵת גְּאוֹת
וּכְתֹר נֹרָא יִתְפָּאֵר.

שִׁמְעוּ לִי. מְלָלוּ. עֲזוּזוֹ נֹרָא פְּלֵאֵי גְדָלוֹ.
שִׁשְׁמוֹ עָרַב לוֹ. וּזְכְּרוּ נְעִים לְהַלְלוֹ. וְהִיכְלוּ
נְחֻמָּד לוֹ. וּכְבוֹדוֹ נְהַדָּר לוֹ וְהוֹדוֹ לוֹ. וּמִשְׁרָתוֹ
מִנְעִימִים לוֹ:

וְאַשְׁרֵי. עֲבָדָיו הַמְּשִׁמְעִים בְּקוֹל שְׁבָחוֹ:
כִּי עָרְבִים לְפָנָיו וּמְקַבְּלִים נִכְחוֹ. שִׁמְעֵיאל
הַשָּׂר מְשִׁמְעֵם בְּכוֹחוֹ. לְשִׁתְּק הַמּוֹזֵן מֵעֲלָה
בְּרוֹן בְּנֵי אֲזָרְחוֹ:

דְּרָכֵי וְחוֹבֵי תֵּת קְדוּשָׁה לְמִקְרָה אֲוִירִים.
 הַמְּשֹׁנֵב וּמִכְתָּר בְּכַתְרֵי כְּתָרִים. פִּי אֵר
 מְלָכִים. תְּהַלֵּל לְבָרוּרִים מִפְּחָדוֹ יְחִילוּ
 אֵיתָנִים וְצוּרִים:

יִשְׁמְרוּ. נִכְסֵפִים בְּחִצְרוֹת מִעַט מִקְדָּשׁוֹ:
 בְּפֶחַד וַיִּרְאָה לְהַעֲרִיצוֹ וּלְהַקְדִּישׁוֹ:

וְאַחַר שְׁתֵּי תֵיבוֹת מְזֻכָּרִים שֵׁם קְדוּשׁוֹ.
 לְהוֹדִיעַ לְכָל כִּי הֵם זָרַע קְדוּשׁוֹ:

Und die Chajoth
 besingen ihn, die Cherubim
 verherrlichen, die Seraphim
 stimmen Hymnen an, die
 Seraphim benedeien, und Chajah,
 Daphan und Cherub wenden zu
 Einem Zwecke den Seraphim
 sich zu, und einen Kreis um
 sie bildend, loben sie und
 rufen: Gebenedeiet sei die
 Majestät Gottes durch ihre
 Allgegenwart.

Ihm, dem gebenedei-
 ten Gott, weihen sie anmuthig
 Töne, dem Allmächtigen, dem
 immer lebenden König stim-

וְהַחַיּוֹת יִשׁוּרְרוּ
 וְכְרוּבִים יִפְאָרוּ וְשֶׁרָפִים
 יִרְנּוּ וְאַרְאֵלִים יְבָרְכוּ
 פְּנֵי כָל חַיָּה וְאוֹפֵן וְכְרוּב
 לְעַמַּת שֶׁרָפִים. לְעַמַּתָם
 מִשְׁבְּחִים וְאוֹמְרִים:

בָּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ:

לְאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת
 יִתְנּוּ. לְמִלְדָּה אֵל חַי וְקַיִם
 זְמִירוֹת יֵאֱמָרוּ
 וְתִשְׁבְּחוּת יִשְׁמִיעוּ. כִּי

bens — o sei auch uns gnädig und lehre uns! Unser Vater, erbarmungsvoller Vater, Allbarmherziger! erbarme dich unser, und mache fähig unser Herz, auf daß wir einsehen, verstehen, aufmerken, lernen, lehren, beobachten, ausüben und vollziehen alle die Vorschriften deiner Lehre, mit Liebe; erleuchte unsere Augen in deiner Lehre, laß unser Herz zugethan sein deinen Geboten, bestimme unser Herz, daß es liebe und fürchte deinen Namen, und wir nie zu Schanden werden; denn auf deinen großen und furchtbaren Namen vertrauen wir ja, frohlocken und freuen uns deines Heils. So bringe uns in Frieden aus den vier Seiten der Erde, und führe uns aufrecht in unser Land; du bist ja heilwirkend, allmächtig, hast uns erkoren aus allen Völkern und Sprachen, hast uns deinem Namen anverwandt, in Wahrheit zu hul-

הַחַיִּינוּ וְתִלְמַדְנוּ: אָבִינוּ
הָאֵל הַרְחֵמֵנוּ הַמְּרַחֵם
רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ
לְהוֹבִיִן וְלִהְיוֹת כִּי לֹ
לְשִׁמוֹעַ לְלַמֵּד וְלִלְמֹד
לְשָׁמֵר וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְיִים
אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד
תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה: וְהֵאָר
עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וּדְבַק
לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיִיחַד
לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וְלִירְאָה
שְׁמֶךָ וְלֹא נִבְוֵשׁ לְעוֹלָם
וְעַד: כִּי בְּשֵׁם קֹדֶשְׁךָ
הַגָּדֵל וְהַנּוֹרָא בְּמַחְנֵנוּ
נִגְיִלָה וְנִשְׂמַחָה
בִּישׁוּעָתְךָ: וְהִבִּיאֵנוּ
לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְּפוֹת
הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ
קוֹמְמֵיֹת לְאַרְצֵנוּ: כִּי
אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אַתָּה
וּבְנוּ בְּחֵרֶת מִכָּל עַם
וְלִשׁוֹן וּמְרַבְּתָנוּ לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל סְלָה בְּאַמֶּת.

digen dir, dich in deiner Einheit anzuerkennen. Gebenedeiet, du, Ewiger, der dein Volk Israel erkoren, in Liebe. —

שמע „Höre Israel, der Ewige, unser Gott, ist ein einziger, ewiger Gott.“

ברוך Gelobt sei der Name deines herrlichen Reiches auf immer und ewig.

ואהבת „Du sollst lieben den Ewigen, deinen Gott, mit deinem ganzen Herzen und mit deiner ganzen Seele und mit deinem ganzen Vermögen. Und es sollen diese Worte, die ich dir heute befehle, auf deinem Herzen sein. Und du sollst sie einschärfen deinen Söhnen und davon reden, wenn du sitzt in deinem Hause und wenn du gehest auf dem Wege, und wenn du dich hinlegst und wenn du aufstehst. Und binde sie als Zeichen auf deine Hand, und sie sollen sein eine Binde zwischen deinen Augen, und schreibe sie auf die Pfosten deines Hauses und an deine Eingänge.“

והיה „Und es wird geschehen, wenn ihr höret auf meine

להודות לך וליחדך
באהבה: ברוך אתה יי
הבוחר בעמו ישראל
באהבה:

שמע ישראל יהוה
אלהינו יהוה אחד:
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם
ועד:

ואהבת את יהוה
אלהיך בכל לבבך ובכל
נפשך ובכל מאדך:
והיו הדברים האלה
אשר אנכי מצוה היום
על לבבך: ושננתם
לבניך ודברתם בם
בשבתך בביתך ובליכתך
בדרך ובשכבך ובקומך:
וקשרתם לאות על ידך
והיו למשפת בין עיניך:
וכתבתם על מזוזות
ביתך ובשעריך:

והיה אם שמע
תשמעו אל מצותי אשר

Gebote, die ich euch heute gebiete, den Ewigen, euren Gott zu lieben, und ihm zu dienen mit eurem ganzen Herzen und mit eurer ganzen Seele: so werd' ich geben den Regen eures Landes zu seiner Zeit, Früh- und Spätregen, und du wirst einsammeln dein Getreide, deinen Most und dein Del, und ich gebe Grün auf deinem Felde für dein Vieh, daß du issest und satt werdest. Nehmet euch in Acht, daß euer Herz nicht thöricht sei, und ihr abtrünnig werdet und fremden Göttern dienet und euch zu ihnen bückt. Und es wird entbrennen über euch der Zorn des Ewigen, und er wird die Himmel verschließen und es wird kein Regen sein, und der Erdboden wird kein Gewächs nicht geben, und ihr werdet schleunig verschwinden von dem guten Lande, das Gott euch gibt. Und ihr sollt diese meine Worte euch zu Herzen nehmen und zu Sinne, und sie binden als

אֲנֹכִי מִצִּוְיָה אֶתְכֶם הַיּוֹם
לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ בְּכָל־
לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם :
וְנָתַתִּי מִטֶּר־אֶרְצְכֶם
בְּעֵתוֹ יוֹרֵד וּמִלְקוֹשׁ
וְאִסַּפְתָּ דִגְנְךָ וְתִירְשֶׁךָ
וַיִּצְהַרְךָ : וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשָׂדֶךָ לְבִהֵמֶתְךָ וְאֵבֵלֶת
וּשְׂבַעֶת : הַשְׁמֵרוּ לָכֶם
פֶּן־יִפְתָּר לְבַבְכֶם
וּסְרֹתֶם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם : וְחָרָה אַף־יְהוָה
בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם
וְלֹא־יִהְיֶה מִטֶּר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־
יְבוּלָהּ וְאֵבֵדְתֶם מִהָרָה
מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה
אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם :
וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי
עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־
נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרֹתֶם אֶתֶּם

Zeichen auf eure Hand, und sie sollen sein eine Binde zwischen euren Augen, und ihr sollt sie lehren eure Kinder, davon zu reden, wenn du sitzt in deinem Hause und wenn du gehst auf dem Wege, und wenn du dich hinlegst und wenn du aufstehst. Und du sollst sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Eingänge. Auf daß sich mehren eure Tage und die Tage eurer Kinder auf dem Erdreiche, das der Ewige zugeschworen euren Vätern, ihnen zu geben, wie die Tage des Himmels über der Erdrunde."

וַיֹּאמֶר „Der Ewige sprach zu Moscheh also: Rede zu den Kindern Israel, daß sie sich Schaufäden machen an den Ecken ihrer Kleider, in alle ihre Geschlechter, und sie sollen an die Fäden der Ecke eine himmelblaue Schnur thun. Und sie sollen euch dienen als Schaufäden, daß ihr sie ansehst und euch erinnert all der Gebote des Ewigen

לְאוֹת עַל-יְדֵיכֶם וְהָיָה לְמוֹשֶׁפֶת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמִדְתָּם אֲתֶם אֶת-בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשֹׁבְתֶךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתֶּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וְכַתַּבְתֶּם עַל-מְזוּזוֹת בְּיַרְיֵךְ וּבְשַׁעֲרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיַמֵּי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתֵּיכֶם לֵאמֹר: לָהֶם כִּי־יָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל-הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל-כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וּנְתַנוּ עַל-צִיצִית הַכַּנָּף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם

und sie ausübet, und nicht nachspähet eurem Herzen und euren Augen, welchen ihr nachbuhlet. Auf daß ihr euch erinnert und ausübet all meine Gebote und heilig seiet eurem Gotte.

Ich bin der Ewige euer Gott, der ich euch herausgeführt aus dem Lande Mizraim, euch zum Gott zu sein. Ich bin der Ewige, euer Gott."

אמת Wahrhaft und zuverlässig, unwandelbar, gerecht und gewiß, lieblich und angenehm, schätzbar und ergötzend, ehrwürdig und herrlich, bewährt und erprobt, nützlich und schön ist diese Verheißung uns in Ewigkeit. Wahr ist's! der Gott der Welt ist unser König, der Fels Jakobs, Schild unsers Heils, für und für dauert er, dauert sein Name, steht fest sein Thron, sein Reich und seine Treue blei-

וְלֹא תִתְּוֹרוּ אַחֲרַי
לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר אֲתֶם זְנִים
אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ
וַעֲשִׂיתֶם אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי
וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים
לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לְהִיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אמת ויציב ונכון וקים
וישר ונאמן ונאהוב
וחביב ונחמד ונעים
ונורא ואדיר: ומתקן
ומקבל וטוב ויפה
הודבר הזה עלינו
לעולם ועד: אמת אלהי
עולם מלכנו צור יעקב
מגן ישענו לדור ודור
הוא קים ושמו קים
וכסאו נכון ומלכותו
ואמונתו לעד קימת:

Zeich
sie f
zwise
ihr f
der,
du f
und
dem
hinle
stehf
schre
dein
Eing
meh
Tag
Erd
zuge
ihne
des
run
7
zu
zu
daf
ma
Kle
schl
die
hin
Un
ale
an
all

ben ewig. Und seine Verheißungen leben und bestehen, sind treu und erquickend auf alle Zeiten, für unsere Vorfahren, für uns, für unsere Kinder, für unsere Nachkommen und für alle Geschlechter der Abkömmlinge Israels, deine Knechte.

על Diese Verheißung ist der Vor- und Nachwelt eine wohlthätige, ewig dauernde; treue Wahrheit, ein ewiges Gesetz, unverleßlich. Du bist unser König und unserer Väter König. Um deines Namens willen erlöse uns bald, wie du unsere Väter erlöset hast. Wahr ist's! von je nanntest du deinen großen Namen über uns, in Liebe; außer dir ist kein Gott!

אנכי Ich bin der Ewige — dies gabst du kund und sie erbebten — erkennet meine Herrschaft an — und ihr werdet nimmer fehlen; nehmt Belehrung an — und ihr werdet weise. Vertrauet nimmer einem fremden Be-

וּדְבָרָיו חַיִּים וְקַיָּמִים
בְּאַמְנִים וּבְנַחֲמִים לְעַד
וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים עַל
אֲבוֹתֵינוּ וְעַלֵינוּ עַל
בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ
וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זְרַע יִשְׂרָאֵל
עַבְדֶּיךָ:

על הראשונים ועל
האחרונים לעולם ועד
חוק ולא יעבור: אמת
שאתה הוא יי אלהינו
ואלהי אבותינו לעולם
ועד: אתה הוא מלכנו
מלך אבותינו אתה.
למען שמך מהר לגאֵלנו
כִּי אֵשׁ רַגְזְךָ אֶת
אֲבוֹתֵינוּ: אמת מעולם
שמך הגדול עלינו נקרא
באהבה אין אלהים
זולתך:

אנכי שמעת ונתת אמו.
קבלו מלכותי ולא תאשמו.
שמעו מוסר וחכמו:
לא יהיה מקויכם זר ותרעו.

ien, fern sei euch solch ein Frevel, entzieht euch meinem Dienste nicht, und artet nimmer aus. D laße nicht auf dich die Schuld, meinen Namen zu entweihen, dann wirst du frei von Schmerz und Leid; denn Heil dem Sterblichen der mir gehorcht. Sei eingedenk des Ruhetages, beobachte ihn streng, dann findest du Erlösung und Befreiung, wirst täglich dann an meine Pforten eilen. Verehere du für meiner Verheißung Lohn deine Erzeuger; du lebest lange dann, stehest lebenskräftig da, meiner Thore Eingang zu bewachen. Du sollst nicht morden, und nicht den eigenen Geist vom Leben trennen, wie auch immer sei dein Los hienieden; denn wer meine Bestimmung erreicht, wird Glückseligkeit erreichen. Du sollst nicht unkeusch sein; denn solche Gluth ist verzehrender Brand, wer sie verdrängt, schwelgt einst im himmlischen Genuß, ihm wird die Huld des Ewigen zu Theil. D stehle nicht was ehrlich sich der Mensch erworben, denn fremdes, schwer errungenes Eigenthum, wird schnell in Nichts zerfließen — wer mein Gebot verlegt, ist Räuber seines Seelenheils. Lege nie zum Nachtheil der Gerechtigkeit ein Zeugniß ab; der Verleum-

וּמַעְבֹּדְתִי בַל תִּגְרָעוּ. וְאַל
תִּפְרָעוּ:

לֹא תִשָּׂא. עֹנֵשׁ לְחַלְלִי.
וְתִנְצֵל מִמִּכְאוֹב וּמִחֶלְי. אֲשֶׁר־
אָדָם שׁוֹמֵעַ לִי:

זְכוּר. וְשָׁמֹר אֶת יוֹם
וְתִמְצֵא כּוֹפֵר וּפְדִיּוֹם. לְשִׁקֵּךְ
עַל דְּלַתְתִּי יוֹם יוֹם:

כִּבְד. נָא הוֹרִיד בְּמִבְטְחִי.
וְתִאֲרִיד יָמִים וְתִהְיֶה חֵי.
לְשֹׁמֵר מְזוּזוֹת פֶּתְחֵי:

לֹא תִרְצַח. בְּנַפְשׁ מַחִיִּים.
וְיִהְיֶה חֵלְקֶךָ בְּחַיִּים. כִּי מִצְּאֵי
מִצְּאֵי חַיִּים:

לֹא תִנְאֶה. רִשָּׁף כְּיוֹנֵי.
מִרְחִיקָה יִשְׁבַּע עַדְנֵי. וַיִּפֶּק
רְצוֹן מִי:

לֹא תִגְנֹב. יִגִּיעַ אִישׁ
לְאִישׁוֹ. כִּי עָמְלוֹ לְרִיק
יִחִישׁוּ. וְחוֹטְאֵי הוֹמֵם נַפְשׁוֹ:

לֹא תִעֲנֶה. צֶדֶק לְעִוְרָה.
מִלְּשֹׁנֵי יִרְשׁ צְלָמוֹת. כָּל
מִשְׁנֵאֵי אֲהַבּוּ מוֹת:

לֹא תִחַמֵּר. חֶפְצֵי
הַרְבִּיתָּהּ. תְּעוּדָהּ קִשְׁר
אֲהַבְתָּהּ. חֲכָמוֹת בְּנִתָּהּ
בֵּיתָהּ:

ben
heißu
hen, f
auf
Borä
fere S
komm
schled
Isra
על
der S
wohl
treue
Gese
unfer
ter S
wille
du u
Waf
du d
unß
fein
y
dies
erbe
Sei
wer
neh
ibr
nir

der fällt der Hölle heim, denn alle meine Feinde sind des Verderbens Freunde. Gelüste nicht der Güter Zahl zu häufen, dem heiligen Ge-
setze nur verbinde dich mit Liebe, denn die Wissenschaften nur gründen deines Hauses Glück.

Die irdischen Güter alle, bald wird man ihrer übersatt; doch Wissenschaft behält ewig ihren hohen eigenthümlichen Werth, sie hat sich auf sieben Säulen festgestellt.

Sei muthig und beharrlich durch ihre Weihe; umgürte dich mit Gottesfurcht, dann wird dein Schw-
pfer auch dein Beistand sein.

Der Beistand un-
ferer Väter warst du von je-
her, Schild und Erretter
ihren Kindern nach ihnen
in jedem Zeitalter. Ueber der
Welten Höhe ist dein Sitz,
dein Recht und deine Ge-
rechtigkeit reichen bis zu der
Erde Enden. Heil dem
Manne, der deinen Befehlen
gehört, deine Lehre und
deine Verheißung zu Herzen
nimmt. Fürwahr! du bist
Herr deines Volkes und
mächtiger König, ihr Recht
auszuführen. Fürwahr! du
bist der Erste, du bist der
Letzte, und außer dir haben
wir keinen König, Erlöser
und Erretter. Aus Mizrajim

וְכָל־קַנְיִינֵיךָ שִׁבְעָה־יָקָר
מְאֹד־טִבְעָה־הַצָּבָה עִמּוּדֵיךָ
שִׁבְעָה־: מִן הַזֶּקֶן וְאֶמֶץ בְּגִזְרֵךָ
בִּירְאֵת צִוְרֶךָ לְהִתְאַזְרָה
וְהוּא יְהִי לְךָ לְעִזְרָה:

עִזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אֲתָה
הוּא מְעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ
לְבַנְיָהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל
דוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם
מוֹשֶׁבֶךָ וּמִשְׁפַּחֲךָ
וְצַדִּיקְתָּ עַד אַפְסֵי אָרֶץ:
אֲשֶׁר־יֵשׁ שִׁישְׁמַע
לְמִצְוֹתֶיךָ וְרַחֲמֵיךָ
וְדַבְּרֶךָ יִשִּׁים עַל לִבּוֹ
אַמֶּת אֲתָה הוּא אֲדוֹן
לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לְרִיב
רִיבָם: אַמֶּת אֲתָה הוּא
רַחֲשׁוֹן וְאֲתָה הוּא
אַחֲרוֹן וּמִבְרַעְדֶיךָ יֵשִׁין
לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ:
מִמִּצְרַיִם גָּאֵלְתָּנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים
פְּדִיתָנוּ כָּל בְּכוֹרֵיהֶם

hast du uns erlöst, Ewiger unser Gott, und aus dem Sklavenhause uns befreit; alle ihre Erstgeborenen hast du erschlagen, und deine Erstgeborenen erlöst; das Schilfmeer hast du getheilt, die Freyler versenkt, die Lieblinge hindurchgeführt, worauf die Fluthen ihre Verfolger verschlangen, daß keiner von ihnen entkam. Darob priesen die Geliebten und erhöhten den Allmächtigen, und es brachten die Geliebten Lieder und Gesänge, Lobgedichte, Benedigungen und Dankfagungen dar, dem allmächtigen, lebendigen, dauernden König, dem hohen und erhabenen, großen und furchtbaren — der die Stolzen niederdrückt, die Gebeugten erhebt, die Gefesselten löst, die Unterdrückten befreit, den Armen beisteht, und sein Volk erhört, wenn sie zu ihm schreien; Dank dem höchsten Gotte, gelobt und gebenedeiet er. Moscheh und die Kinder Israel's stimmten dir ein Lied an, freudenvoll, und alle sprachen:

מ "Wer ist wie du unter den Mächtigen, Ewiger! Wer wie du, verherrlicht mit Heiligkeit, furchtbar im Lobe, Wundertthäter!"

הַרְגַת וּבְכוּרָךְ גְּאֻלָּתָם
וַיִּם סוּף בְּקַעַת וַיִּדִים
טַבְּעָת וַיִּדִים הַעֲבַרְתָּ
וַיִּכְסּוּ מַיִם צְרִיהֶם אֶחָד
מֵהֶם לֹא נוֹתַר: עַל זֹאת
שָׁבְחוּ אֱהוּבִים וְרוֹמְמוֹ
אֲ וַנְּתַנּוּ יְדֵידִים זְמִירוֹת
שִׁירוֹת וְהַתְּשַׁבְּחוּרָת
בְּרִכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ
אֵל חַי וְקַיִם: רַם וְנִשְׂא
גְדוֹלָ וְנוֹרָא מִשְׁפִּיל
גְּאֻיִם וּמַגְבִּיָּה שְׁפִלִים
מוֹצִיא אֲסִירִים וּפּוֹדָה
עֲנּוּיִם וְעוֹזֵר דְּלִים וְעוֹנָה
לְעַמּוֹ בְּעֵת שׁוּעִם אֵלָיו:
תְּהַלּוֹת לֹא עֲלִיוֹן בְּרוּךְ
הוּא וּמְבוֹרָךְ מִשָּׁה וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנּוּ שִׁירָה
בְּשִׂמְחָה רַבָּה וַאֲמָרוּ
בְּכָלִם:

מִי־כְמֹכָה בְּאֵלִים יי
מִי כְּמֹכָה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ
נוֹרָא תְּהַלֵּת עֲשֵׂה־פְלֵא:

der
dem
des
Gel
zu h
setze
Lieb
ten
Ha
alle
über
beh
eige
hat
fest
F
har
um
für
pfe
fein
fere
her
ih
in
W
dei
red
Er
M
gef
dei
ni
He
mä
au
bif
Le
mi
un

Ein neues Lied sangen die Erlösten deinem Namen am Ufer des Meers, einstimmig dankten sie alle, huldigten und sprachen: „Der Ewige wird immer und ewig regieren!“

Fels Israel's! Auf zum Beistande Israel's, und befreie, nach deinem Ausspruche, Jehuda und Israel; unser Erlöser, Ewiger, Sebaoth sein Name, Heiliger Israels.

Gebenedeiet du, Ewiger, der Israel erlöste.

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ
גְּאוּלִּים לְשִׁמְךָ עַל שִׁפְתֵי
הַיָּם יַחַד כָּלֵם הַיְּהוּדִים
וְהַמְּלִיכִים וְאָמְרוּ:

”יְמַלֹּךְ לְעַלְמִים וָעַד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה
בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה
בְּנֵי אֲמֹת יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל.
גְּאֹלֵנוּ ” צְבָאוֹת שְׁמוֹ
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:

בְּרוּךְ אַתָּה ” גְּאֹל יִשְׂרָאֵל:

אֲדַנִּי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה ” אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא
אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל זִכְרֵי חַסְדֵי
אֲבוֹת וּמָבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עֶזְרָר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה ” מַגֵּן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

מִכָּלֵל חַיִּים בְּחַסֵּד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים
וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לְיִשְׁגֵי עֶפְרָי. מִי
כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לְךָ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה מְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:
וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה ” מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה:
בְּרוּךְ אַתָּה ” הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

אתה Du hast uns erwählt unter allen Völkern, hast uns geliebet und dein Wohlgefallen an uns gehabt; hast uns erhöht über alle Nationen, uns durch deine Gebote geheiligt und uns dir genähert, Herr, zu deinem Dienste, und deinen erhabenen und heiligen Namen genannt über uns.

Du hast uns gegeben in deiner Liebe, Ewiger, unser Gott, die Feste der Freude, Festtage und Zeiten zur Lust und Freude; — diesen Tag des Wochenfestes, die Zeit der Gesetzgebung, zum Andenken an den Auszug aus Mizraim.

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter, möge aufsteigen, vor dich kommen, und zu dir dringen und vor dir erscheinen unser Andenken und das Andenken unserer Väter, und das Andenken David's, deines Gesalbten, so wie das Andenken an Jerusalem, deiner geweihten Stadt, zu befreien und zum Heile, zur Gunst und Milde, zur Gnade, zum Leben und Frieden an diesem Tage
des Wochenfestes.

Gedenke unser, o Ewiger,

אתה בחרתנו מכל העמים.
אהבת אותנו ורצית בנו.
ורוממתנו מכל הלשונות.
וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו
מקרבנו לעבודתך. ושמה הגדול
והקדוש עלינו קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה
ומועדים לשמחה חגים וזמנים
לששון. את יום חג השבועות
הזה. זמן מתן תורתנו מקרא
קדש זכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו.
יעלה ויבא ויגיע ויראה
וירצה וישמע ויפקד
ויזכר זכרוננו ופקדוננו
זכרון אבותינו. וזכרון
משיח בן דוד עבדך
וזכרון ירושלים עיר
קדשך. וזכרון כל עמך
בית ישראל לפניך.
לפליטה לשובה לחן
ודחסד ולרחמים. לחיים
ולשלום. ביום חג
השבועות הזה. זכרנו

unser Gott, zum Heile! — Gedenke unser zum Segen, laß uns Hilfe angedeihen, damit wir des Lebens Heil erlangen. Schonung und Guld schenke uns durch dein Gnadenwort; begnadige uns mit deinem Beistand, denn dir sind unsere Augen zugewendet, da du ein Gott und König der Guld und Gnade bist.

Und lasse uns empfangen, Ewiger, unser Gott, den Segen deiner Feste zum Leben und Heil, zur Freude und Wonne, so wie du in Gnade gesprochen, uns zu segnen, heilige uns durch deine Gebote, und laß uns Theil haben an deiner Thora; sättige uns mit deinem Gute, und erfreue uns mit deiner Hilfe, und reinige unser Herz, dir in Wahrheit zu dienen, und verleihe uns, Ewiger unser Gott, mit Freude und Wonne deine heiligen Feste, daß sich in dir freuen die Kinder Israel, die deinen Namen heilig preisen. Ge-

יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹבָה.
וּפְקֹדֵנוּ בּוֹ לְבִרְכָה.
וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים.
וּבְדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים
חַוֶּם וְחַנּוּן. וְרַחֲמֵם
עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי
אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל
מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְהוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֶת בְּרֵכַת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
וּלְשָׁלוֹם. לְשִׂמְחָה
וּלְשִׂשׁוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ
וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ.
קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְרַחֲמֵנוּ
חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שֶׁבִעֲנֵנוּ
מִטוֹבֶךָ וְשִׂמְחָנוּ
בִּישׁוּעָתֶךָ וְטוֹהַר לְבָנוּ
לְעֲבֹדֶךָ בְּאַמֶּת וְהִנְחֵלְנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׂמְחָה
וּבְשִׂשׁוֹן מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ.
וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל
מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה

lobt feiest du, Ewiger, der
du heiligst Israel und die
Festzeiten.

יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל
וְהַזְמַנִּים :

רצה Nimm wohlgefällig
an, Gott unser Herr, dein
Volk Israel und ihr Ge-
bet, und führe zurück den
Dienst in die Halle deines
Tempels, und die Feueropfer
Israel's und ihr Gebet;
mit Liebe mögest du das
wohlgefällig annehmen, und
stets sei dir zum Wohlge-
fallen der Dienst deines
Volkes Israel.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעֵמֶךָ
יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם .
וְהוֹשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה
לְדָבִיר בֵּיתֶךָ . וְאֲשֵׁי
יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם
בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל בְּרָצוֹן .
וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת
יִשְׂרָאֵל עִמָּךָ .

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים . בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַמְּחַזֵּר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן :

מזדים אנחנו לך שאתה הוא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
וְעַד צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּזוֹ יִשְׁעֵנוּ : אַתָּה הוּא לְדוֹר וּדְוֹר גּוֹדֵל לְךָ וְנִסְפָּר
תְּהַלְתֶּךָ . עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל גְּשׁוֹמֵתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לְךָ .
וְעַל נַפְשֵׁי שְׂבַכְל־יּוֹם עַמָּנוּ וְעַל גַּבְלֵאֲזוּתֶיךָ וּמִזְבוֹתֶיךָ שְׂבַכְל עַת
עַרְכּוֹבֶקֶר וְצַהֲרִים . הַשׁוֹב בִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם בִּי לֹא תִמּוּ
חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם סוּיֵנוּ לְךָ :

וְעַל כָּלֵם יְתַבְרַךְ וְיִתְרוֹמֵם שְׁמֶךָ מִלְּכֵנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם
וְעַד :

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וְיִהְלְלוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאֵת מַתְּ הָאֵל
יְשׁוּעַתָּנוּ וְעִזְרַתָּנוּ סֵלָה . בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַשׁוֹב שְׂמָהּ וְלֶךָ
גְּאֵה לְהוֹדוֹת :

שִׁים שְׁלוֹם מוֹכָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ

וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. בְּרַכְנוּ אֱבִינוּ כָּלֵנוּ כְּאַחַד
 בְּאוֹר פְּנֶיךָ. כִּי בְּאוֹר פְּנֶיךָ נִתְתָּ לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת
 חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם
 וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל
 שָׁעָה בְּשִׂדְמוֹמָךְ: בְּרוּךְ אַתָּה יי חֲמֻכְךָ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 בְּשְׁלוֹם:

Mein Gott! be-
 wahre meine Zunge vor Bösem,
 und meine Lippen vor Trugreden;
 laß meine Seele meinen Läst-
 tern schweigen und gegen Jedem
 gebeugt sein, wie Staub der Er-
 de. Deffne mein Herz deiner Lehre,
 laß meine Seele deine Gebote be-
 folgen, und die gegen mich Bö-
 ses stimmen, vernichte bald ihren
 Rathschluß und vereitle ihr Sin-
 nen. Thue es deines Namens
 willen, deiner Rechte willen, dei-
 ner Heiligkeit willen, es helfe
 deine Rechte mir, und erhöre
 mich. Mögen dir gefallen die
 Reden meines Mundes und die
 Gedanken meines Herzens, dir,
 Ewiger! mein Fels und mein
 Erlöser! — Er, der in den Him-
 melshöhen Eintracht erhält, er-
 halte auch uns und ganz Israel
 in Frieden. Amen.

אֱלֹהֵי נְצוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ
 וְשִׁפְתֵי מַדְבַּר מְרָמָה וְלִמְקַלְלֵי
 גַּפְשֵׁי תְהוֹם וְנַפְשֵׁי כְּעַפְרָ לְכָל
 תְּהִי־רָ פֶתַח לִבִּי בְּתוֹרַתְךָ
 וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף גַּפְשֵׁי וְכָל
 הַחוֹשְׁבִים עָלַי רַעַה מְהֵרָה
 הִפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם.
 עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
 יִמְיֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ
 עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ לְמַעַן
 יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יִמְיֶךָ
 וְעַנְגִּי: יְהִי לְרָצוֹן אֱמָרֵי פִי
 וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי
 עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוֹיָא
 יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: שִׁיבְנָה
 בַּיִת הַמְּקֹדֵשׁ בְּמַחֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ: וְשֵׁם
 גְּעֻבְדְּךָ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת:
 וְעֲרֻכָה לִי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
 קְדָמוֹנִיּוֹת:

חזרת התפלה לשליח צבור

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
 יא עליזן גומל הסרים טובים ומנה הכל וזוכר חסדי
 אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:
 מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתחה
 פי בשיר ורננים. להודות ולהלל פני שוכן מעונים:

* ארץ מטה ורעשה. בסהר שלישי התגעשה. גריה חיתם נרעשה. הוד בשורה ותתעשה: רזר אפדנו נטה. ועל גבנו אותו הטה. זה סיני גאורת עטה. חידתו בעל אברה הועטה: טוהר צוף שלישי. ישראל הרגיל לפלשי. חזן כתב שלישים שלשי. לעת געה בחדש השלישי:

Es wankte die Erde, sie dröhnte, sie erbehte am dritten der Monde, ein Zittern durchzückte zugleich das Leben ihrer Bewohner — o sie hatte die freundliche Gottheit geschaut, darob ergriff sie heiliger Schauer. Der Allmächtige beugte sein himmlisches Prachtzelt hernieder und spannte es aus über dem hügligten Berg; der Sinai war's, den Hoheit umfloss, noch schwebte die scharfsinnige Lehre auf einem Fittig wolkenverhüllt, bis jener drittgeborne Holde, Reine, den Weg zu ihrer Enthüllung gebahnt. Dem dreifach schriftlichen Werk (Thora) ward die Herrschaft geweiht, als der dritte der Monde den Zeitlauf begann.

קבל גורדי תמוד לגונני. פין באתי לגני:
 חזן עזרי ומגני. במגנו לגונני:

Der Allgütige hatte ein sicherndes Loos zu meinem Schutze bestimmt; er verhieß es — und ich trat ein in mein Paradies,

ברוך אתה יי מגן אברהם:
 אתה גבור לעולם אדני מהיה מתים אתה רב דהושיע:

(* In vielen Kahlut wird am zweiten Tag vom ersten Tag gesagt.

o mein Heil! mein Schild!
das schirmend mich umgibt!
Gebenedeiet seiest du, Ewiger!
du Schild Abraham's!

מִן הַהָר מִן הַהָר
rief er eilends in seine heilige
Wohnung den Demuthsvollen,
der die siebenfache Weihe in
seinen Wolkenräumen erhielt;
er führte ihn ein, um ihm zu
entdecken die wichtigsten Dinge;
da ward er eingesetzt zum Fürsten,
zum Vertrauten des himmlischen
Hauses. Welche Sonne! welche
Lust! als er den Schmuck des
Hauses errungen! Noch stand
er in der Vorhalle des göttlichen
Ballastes, und die höhern Wesen
verschlossen die Pforte vor ihm,
laut rufend: was ist der Sterbliche,
daß man seiner in höhern Regionen
gedenkt, und er wagt es noch,
den schutzgewährenden Schmuck
dieser Höhe zu entführen? Aber
er schritt vorwärts, drang durch,
erhob sich, und ward hoch aufgenommen,
denn der Welt hört selbst gebot
dem treuen Boten: steige heran!
Er trat heran und drang hinauf.

Der Allmächtige ließ fließen
aus des Himmels Höhen der Befehle
Worte, wie jenen Thau der aus
allen Fernen einst die todterstarrten
Grustbewohner erwecken wird
Gebenedeiet seiest du Ewiger!
der du die Todten belebest.

Der All. heiligste leuchtete auf,
von Baron aus,

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה
מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ
נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְחַיֶּה
אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ
כִּי שָׁנִי עֵפֶר. מִי כְמוֹדָה
בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי דוֹמֵה
לְךָ מֶלֶךְ מִמֵּית וּמְחַיֶּה
וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמַן
אֶתְּהָה דְּהַחַיּוֹת מֵתִים:

מִן הַהָר לְמַעֲוָנָיו. מֵהָר וְקָרָא
לְעָנּוֹ. נִקְדָּשׁ שְׁבָעָה בְּעַנְיָו.
נִהְיָה לְפַעֲנָה לוֹ עַנְיָו: שָׁר
וְנֶאֱמַן כְּהוֹשֵׁת לְבַיִת. שֵׁשׁ וְדָן
שְׁלוֹךְ נוֹרָת בַּיִת. עוֹדוֹ צָג
בְּפָרוֹזוֹדוֹר הַבַּיִת. עֲלִיּוֹנִים
נַעֲלוּ בְּעוֹדוֹ בַּיִת: פָּצוּ מָה
אֲנוֹשׁ לְהַזְכֵּר בְּמַעֲלָה. פָּאָר
מִבְּשָׁחָה לְהוֹרִיד מִמַּעֲלָה.
מִן צָעַד וּגְבַר וְעָלָה וְנִתְעָלָה.
צָוָה צוֹר לְצִיר עָלָה וְנָשׂ וְעָלָה:
קֹסֶל אֱלֹהִים הַזֵּיל מִשְׁחָקִים.
כְּמַל אֲמַרֵי חֻקִּים.

מִן מְמַרְחָקִים נִקְוִים יְקִים:
בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:
קְדוֹשׁ רַחוּמֵי מִפְּאָרָן. רַד
בְּאֵלָפֵי שְׁנָאָן. סִין הַשֵּׁית שְׁאָנָן.

und ließ sich hernieder mit tausenden himmlischen Wesen; der Berg Sinai war die glückliche Stätte, von wo aus das Gesetz ward gelehrt. In einem Gefolge von Myriaden ließ sich der Allerheiligste herab, einen Stamm zu krönen der sich zahlreich ausbreitet. Er trug wohl die Lehre vor Baron und Schehir, aber der Allmächtige hatte diese Angelehrten nur darum zum Aufruhr gereizt — nun zog er mit Myriaden Heiligen daher, und unter ihnen erschien der Herr in Heiligkeit. — Das Gesetz selbst gab mir die Weihe, diese selige Lehre ward meine Richtschnur. Die heilvolle Losung besiegelte er einst mit dem Worte: ich bin. — Darum begann er auch das Begehrt mit dem Worte: ich bin!

Der Herr wird ewiglich regieren; dein Gott o Zion! zu allen Zeiten. Hal-
lelujah!

Dir Allerheiligster!
der du unter den Lobgesän-
gen Israels' thronst, dir
Allmächtiger! trage ich meine
Bitte vor.

Ich bin es, der unter
dem Namen Allmächtiger, Aller-
nährer, einst zur Schöpfung
sprach: bis hieher! — auf Ba-
schan erläuterte ich meinen Lieb-
lingen jenes Namens Begriff. Als
sie mich erkannt, da wurden sie un-
terthan. Sei bedacht, daß du außer
mir keinen Gott anerkennst! ent-
weihe nimmer durch eine Lüge
meinen Namen, damit du rein er-
scheinst. Gedenken und Beachten
sind zwei Glaubenszeugen. Verehere
deine Erzeuger! ihre Ehre ist mei-
ne. Du sollst nicht ermorden mei-

וְדַתּוּ בּוֹ שָׁנָן: רָם רָד בְּמַרְכָּבוֹת
בְּעֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם אֲלֶפֶה. לְהַכְתִּיר
מִשָּׁה סָפוּר בְּעֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם
אֶלֶף שָׁנָן בְּפֶאֶרְן וְשַׁעִיר. וְאוֹתָם
אֵל הַסָּעִיר: וְאוֹתָהּ מַרְכָּבוֹת
קֹדֶשׁ. אֲדַנִּי בָּם סִינֵי בַקֹּדֶשׁ:

סוּן תּוֹרָה חֲנֻכִּי. תּוֹשִׁיָה אֲנֻכִּי.
תַּכְלִית פֶּן אֲנֻכִּי. לָכֵן פָּתַח
בְּאֲנֻכִּי:

יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן
לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

וְאוֹתָהּ קֹדֶשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת
יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

אֲנֻכִּי בְּשֵׁם אֵל שַׁדַּי. פְּצֵתִי
מֵאֵז לְעוֹלָמֵי דַי. וּבְכַשְׁן
בְּאַרְתִּיו בְּפִרוֹשׁ לִי דִי דַי.
בְּשִׁבְבָלוֹ עוֹל מַלְכוּתִי עֲבָדִי.
צוֹיִתִּי לֹא יִהְיֶה לָךְ אֵל אַחֵר
מִבְּלָעָדִי. לֹא תִשָּׂא שֵׁם לְשׁוֹא
וְתִנְקָה עָדִי. זְכוֹר וְשָׁמוֹר בִּי
הֵם שְׁנֵי עָדִי. בְּבֶד הוֹרִיקָ בִּי
כְבוֹדִם כְּבוֹדִי. לֹא תִרְצַח
מִתּוֹאֵר מַעֲשֵׂה יָדַי. לֹא תִנְאָף

ner Hände Schöpfung! Verleße selbst dem Scheine nach die Keuschheit nicht, denn die Strafe wird zur Wirklichkeit. Du sollst nicht stehlen! dann wird Segen dir. Du sollst nicht meine Wahrheit entkräften. Du sollst nicht lüstern sein, außer nach dem was mir Lust gewährt. — Das sind meine Denkmäler des Glaubens, mein Zeugniß, meine Weisung, meine Lehre für meine Auserwählten, die Bewährung, daß außer mir keiner der Allmächtige, Allernährer. —

Ewig lebender, Furchtbarer, Höchster und Allerheiligster!

אף בספק פן תעניש בודאי.
לא תגנוב ותתפרה עד בלי די.
לא תענה עדות שקר בעדי.
לא תחמד כי אם מהמדי.
אלה הם סודי. מורי שרידי.
מועדי פקודי. סהדי מעדי.
כי אין בלעדי ואני אל שדי:

חי וקים נורא ומרום
וקדש:

אז בכתב אשורית. ובלשון עברית. וכדבור מצרית.
הנחלת לבת עברית: לאלף הקדמת בית ביצירת
בראשית. כי הוכן מאז למתן קנין ראשית: עולם
הוכן באות שני. כי יש עולם שני. אנכי באות ראשון
כי הוא אחד ואין שני: וע אלף וידא מול כסא עשרים
וששה דורות. עד שנתן החלה לדברות: רון דת
אנכי בכתב נוסריקון נחבאת. אנכי אנא גפשי בתבית
יהבית: בארה לעמו פנים בפנים. עד כל נקדה ונקדה
תשעים ושמנה פנים: יה ראה ויספרה. הכינה וגם
חקרה. לאוהביה ולשומריה וישנה ויתמרה: רשם
למפרע אותותי מאמריה: יהיבה כתיבה נעימים
אמריה: בשנים הראשונים חיתם עלפה. כי הסביתום
מפה אל פה: ישקני מנשיקות ולא כל נשיקות. סחוי
אד ירד אותם מיין הרקח להשקות: קצובות ונעימות
ופתי מהבימות. רשומות וחתומות. פתיחות וסתומות:

לְעַם אֲשֶׁר אָהַב. בְּחֶבֶה יְהִי. וְהִנְחִיל נְחֻמִּים מִזֶּהָב.
 לְעַם לֹו מִוֹאֲהָב: יְהִי שׁוֹכֵן עֲרֵבוֹת. רָד לְהִנְחִיל
 רַבּוֹת. בְּעִשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֲלֶף מְרַבּוֹת. אֲשֶׁר מֵאֵשׁ
 וְשִׁלַּג חֲצוּבוֹת: מִן רְחוּם הַדָּר בְּשִׁחָקִים. יִסַּד עַז מִפִּי
 עוֹדָלִים וַיִּזְנְקִים. וּבִזְכוּת אֶפְסֵי אֶרֶץ הַקִּים. זֶהר תּוֹרוֹת
 וְחֻקִּים:

אֵל נָא. לְעוֹלָם תּוֹעֲרֵץ. וּלְעוֹלָם תּוֹקֵדֵשׁ. וּלְעוֹלָמֵי
 עוֹלָמִים תִּמְלֹךְ וְתִתְנַשֵּׂא: הָאֵל מֶלֶךְ נוֹרָא מְרוֹם
 וְקָדוֹשׁ. כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ מַדְבֵּי הַמַּלְכִים. מַלְכוּתוֹ
 נִצָּח. נוֹרְאוֹתָיו שִׁיחוּ. סִפְרוּ עִזּוֹ. פְּאֲרוּהוּ צְבָאוֹ.
 קִדְשׁוֹהוּ רוֹמְמוֹרוֹ. רוֹן שִׁיר וְשִׁבַּח תּוֹקֵף תִּהְלֹוֹת
 תִּפְאֲרָתוֹ:

וּבְכֵן יִי קִנְנֵי רֵאשִׁית דְּרַכּוֹ:

יִי קִנְנֵי רֵאשִׁית דְּרַכּוֹ. אֲלֵפִים שָׁנָה נִמְתַּקְתִּי בְּחַכּוֹ.
 עַד לֹא מָדַד עוֹלָם רָחְבוֹ וְאַרְכּוֹ. מָרַם מִתַּח רוּם עַד
 כַּה וְעַד כַּה. וְקָדַם הַכִּין בִּם רַכֵּב אֲרִתְכּוֹ. אֲנִי הֵייתִי
 מִשְׁתַּעֲשַׁעַת עַל בְּרַכּוֹ. מִשְׁחַקְתָּ לְפָנָיו לְהִלְדוֹ וּלְבְרַכּוֹ.
 מִשְׁחַקְתָּ בְּתַבֵּל אוֹתִי אִיוִם (נ"א היום) בְּעֲרַכּוֹ. דְּהוֹדִיעַ
 לְכָל כִּי אִין בְּעֲרַכּוֹ. (וְאַהֲיָה אֲמוֹן אֶצֶל אֲדוֹן. וְאַהֲיָה
 שְׁעִשׂוּעִים יוֹם יוֹם. מִשְׁחַקְתָּ עַד זֶה הַיּוֹם):

קָדַם מִפְּעֻלָּיו מְאֹז. בְּקָדַם קְדָמוֹנִים קְדָמָתִי מְאֹז.
 קָדַם עֲמוּדֵי רוּם הֵייתִי עֲמוּד מְאֹז. קָדַם פְּעַל יִסּוּד
 הָיָה יִסּוּדֵי מְאֹז. קָדַם אֶבֶן פְּנֵה הֵייתִי אֶבֶן פְּנֵה מְאֹז.
 קָדַם כָּל נְסִיכִים הֵייתִי נְסוּכָה מְאֹז. (וּבְהֵייתִי עוֹלָם
 תִּהְיוּ וּבְהֵייתִי כְּנֵר מְאֹז. וּבְהֵייתִי הַשֶּׁדַּע עַד פְּנֵי תְהוֹם
 הֵייתִי כְּמִנּוֹרָה מְאֹז. קָדַם כָּל אֱלֹהִים הוּא וְאֲנִי הֵינּוּ מְאֹז:

(וְהָיָה אֲמוֹן מְהֵרָה לְמַעַנָּה. וְאָמַר בְּלִבּוֹ אֲבָרָא עוֹלָם
בְּבִינָה. בְּעֵבוֹר אֲמָנָה):

מֵעוֹלָם נִסְכְּתִי מֵרֹאשׁ: גְּזָרָה שְׂוֵה גְזַר בִּי מֵרֹאשׁ.
לְחַקּוֹר וְלִדְרוֹשׁ. הַכֹּל מֵרֹאשׁ. מִי יַעֲלֶה בְּרֹאשׁ. מִי יִהְיֶה
בְּרֹאשׁ. מִה שְׂיִהְיֶה מֵרֹאשׁ. הוּא שְׂיִהְיֶה בְּסוֹף לְרֹאשׁ.
נִסְכֵי אָדָם נִסְכוּ בִּי מֵרֹאשׁ וְנִסְכְּתִי לְמַלְכֵי הַמִּתְנַשְּׂא
כָּל קְרֹאשׁ:

(וְהָיָה אֱלֹהֵי בְּדַבְּרָה. וְנִשְׁתַּעֲשַׁע בְּדַבְּרָה. וְאָמַר
בְּעֵבוֹרָה. אֲבָרָא עוֹלָם בְּהַגְבִּירָה. וְלִדְרוֹת לְהַסְבִּירָה):
מִקְדָּמֵי אֶרֶץ. (מִקְדָּוִי אֶרֶץ). דְּבָרִים שְׂבַעָה קָדְמוֹ
לְאֶרֶץ בְּסֵא רָם וְנִשְׂא קָדָם לְשָׁמַי אֶרֶץ. בְּסֵא יִשְׂרָאֵל
קָדָם לְמַמְלָכוֹת הָאֶרֶץ. אֲבוֹת הָעוֹלָם קָדְמוֹ לְמוֹסְדֵי
אֶרֶץ. שֵׁם מְשִׁיחַ קָדָם לְשִׁמוֹת אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ. נֵן עֵדֵן
קָדְמָה לְעֵנֹי אֶרֶץ. עֵרוֹד מֵאֶתְמוֹל תּוֹפֵת קָדָם לְרִשְׁעֵי
אֶרֶץ. יִשְׂרָאֵל וְהַתְּשׁוּבָה קָדְמוֹ לְיוֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ. וְאֲנִי
קָדָם מִקְדָּמֵי אֶרֶץ:

(וְהָיָה מֶלֶךְ בְּמִסְבּוֹ מְהֵרָה בְּמִדַּת טוֹבוֹ. וְאָמַר
בְּלִבּוֹ. אֲבָרָא עוֹלָם לְיֹשְׁבוֹ. בְּעֵבוֹר יִשׁוּבוֹ):

בְּאֵין תְּהוֹמוֹת הוֹלְלָתִי. הָאֶרֶץ עַד לֹא גִתְחוּלְלָה
גִתְחוּלְלָתִי. וּבְאֵין חֶשֶׁד עַל פְּנֵי תְהוֹם הָאָרֶץ וְהַגְהָתִי.
וּבְאֵין קוֹרָא תְהוֹם אֵל תְּהוֹם בְּפִי נִקְרָאתִי. וּבְעַרְת
נִבְקָעוּ בְּדַעְתּוֹ נִבְקָעוּ בְּדַעְתִּי. וּבְתְהוֹם רַבָּה מִשְׁפָּטִי
מִלֵּאתִי. וְעַלֵּיהֶם חוֹק חֲגָתִי וְנִגְבְּרָתִי. וּבְתַנְיִינִים אֲשֶׁר
בְּתְהוֹמוֹת גִּתְחוּלְלָתִי:

בְּאֵין מַעֲיִנוֹת נִכְבְּדֵי מַיִם. וּבְאֵין מַעֲיִנוֹת מַעֲיִנֵי
נוֹבַעַת מַיִם. וּבְאֵין נִקְרוֹת נְהָרֵי מוֹשֵׁד מַיִם. וּבְאֵין בְּאֵרוֹת
בְּאֵרֵי נוֹבַעַת מַיִם. וּבְאֵין מְהוֹרוֹת מְקוֹרֵי חַיִּים מַיִם.

וּבְאֵין מַיִם הַיְיִתִי כְּבִרְכַת מַיִם. וּבְאֵין מְקוֹה מַיִם. מְקוֹה
 יִשְׂרָאֵל יי לְהוֹזֹת מִמְּקוֹה מַיִם:

בְּטָרִם הָרִים הִטְבְּעוּ. זְוִיּוֹת עוֹלָם בִּי נִטְעוּ. הָרְרִי
 יִשְׂרָאֵל בִּי נִתְקַעוּ. הָרְרִי עַד בִּי נִתְיַדְעוּ. הָרְרִי אֵל בִּי
 נִתְיַדְעוּ. בְּפֶלֶס וּבְמֵאֲזֹנִים בִּי נִשְׁקְלוּ וְנִדְעוּ. תּוֹעֲפוֹת
 גְּבָהֶם וּמַחְקְרֵי יְסוּדֵם בִּי גִשְׁתַּמְעוּ. וּבַהֲיַדְעֵי בְּסִינֵי
 כָּלֶם גִּזְדְּעוּעוּ. וְיִהְיֶה הַמּוֹרֶיָה כָּלֶם נִכְרְעוּ. וְעַל מָה
 אֲדַנֶּיָה הִטְבְּעוּ. בְּטַבְּעֵתִי אֶרֶץ וְאֲדַנֶּיָה הִטְבְּעוּ:

לְפָנַי גְּבַעוֹת חוֹלְלֵתִי. הִקֵּר גְּבַעוֹת עוֹלָם הַתְּחוֹלְלֵתִי.
 גְּבַעַת הַלְכוּנָה אֲנִי חִלֵּיתִי. וְגְבַעָה נִשְׂאָה אֲנִי הוֹלֵדֵתִי.
 וְגְבַעוֹת כְּנִשְׂאוֹ בְּצַדִּיקָה נִתְנַשְׂאֵתִי וְלִכְלֵל הָרַר וְגְבַעָה
 קְדָמָה גְּבַעֵתִי. וּמִגְּבַעוֹתֵי לְגְבַעוֹת עוֹלָם דִּלְגֵתִי.
 וּמִגְּבַעוֹת עוֹלָם לְגְבַעַת סִינֵי גְּבַלֵּתִי:

עַד לֹא עָשָׂה אֶרֶץ וְחוּצוֹת. טַבּוֹר הָאָרֶץ וְטַבּוֹר
 חוּצוֹת. טַבּוֹרֵי הַיָּרֵה מִשְׁתִּירַת אֶרֶץ וְחוּצוֹת. וּמִשְׁתִּית
 טַבּוֹרֵי הוֹשְׁתוֹ אֶרֶץ וְחוּצוֹת. מַחִיקֵי אֵל חִיק הָאָרֶץ
 וּמַחִיק הָאָרֶץ אֵל חִיק חוּצוֹת. וּמִמִּשְׁתִּיתִי הָיָה מִשְׁתִּית
 הָאָרֶץ וְחוּצוֹת. כְּפִי תַחְרָא בֵּין אֶרֶץ וְחוּצוֹת:

וְרֹאשׁ עֲפָרוֹת תִּבֵּל. יֵצִיר אֲשֶׁר יֵצֵר רֹאשׁ עֲפָרוֹת
 תִּבֵּל. מִמֶּנּוּ הֵצִיק מְצוּקֵי תִבֵּל. וַיֵּשֶׁת עֲלֵיהֶם תִּבֵּל.
 כְּתֵרוּמָה הוֹרֵם רֹאשׁ עֲפָרוֹת תִּבֵּל כְּחִלָּה. מֵעֶסֶה
 הַפְּרִישׁ לְתִבֵּל. וּמִזִּבַּח אֲדָמָה הָיָה רֹאשׁ לְתִבֵּל. מִגּוֹשֵׁי
 הַשֶּׁלֶךְ עֶפֶר לְתִבֵּל. הוּא הָיָה רֹאשׁ עֲפָרוֹת תִּבֵּל:

בְּהִכִּינוּ שָׁמַיִם שֵׁם אֲנִי. כְּאֹהֵל עֵת טָרֵם מִתְחַם
 יוֹתֵר מֵהֶם מִתְחַנֵּי. כְּדוֹק עֵת טָרֵם נָטַם אֶצְלוֹ נְמִנֵי
 בִּימֵין טָרֵם טַפְחָם מִימֵינוֹ אֵשׁ דֵּת טַפְחָנִי. וּבְזֵרַת טָרֵם
 תִּקְנָם בָּהּ תִּקְנֵנִי. וְאַצְבְּעוֹת טָרֵם קִבְּעָם בְּאַצְבְּעוֹתַי

קבעני. וערת אשר פרשם באהל כיריעה פרשני.
וליריעותם אמר די וליריעותי לא אמר דיני:

בחקו חוג על פני תהום. למעני חק שלשה חקים על
רום ועל תחת ועל תהום. בשומי לים חקו חקי הגעל פני
תהום. בחקו אבן שתיה על פני תהום. בחקו לויתן על
דלתות תהום. בחקו אבן פנה שלא יציה לעזרם תהום.
בחקו חוג חקי כבוש על תהום:

באמצו שחקים ממעל. מתאמצת הייתי במרומי מעל.
באמצו ערבות לרכוכו. הייתי רכוכו. באמצו שחקים
לעזו. הייתי מעזו. באמצו מעונה בזרועו. הייתי כקמיע
על זרועו. באמצו זבול לקדשו: הייתי זבולה בשם
קדשו: באמצו ערפל תחת רגליו. הייתי משתעשעת
על ארכובות רגליו. באמצו שמים ושמי השמים והמים
אשר מעל השמים. באמצו כל אלה אמצני נוטה
שמים:

בעזו עינות תהום. נעזוה מעיני ממעינות תהום.
נתעזו מימי ממימי תהום. בטרם נעזו עזים עזוה
הייתי על תהום. בשומו לים חקו. שם עדיהם חקו.
ומים לא יעברו פיו. כן לא יעברו על פי. ונשתכלל
עולם במאמר פי שהייתי בפיו:

בחקו מוסדי ארץ. סד במוסדי מוסדי ארץ. המה
היוצרים היוצרים אשר בארץ. ויושבי גטעים גטיעת
שורק בארץ. לנטוע שמים וליסוד ארץ. ונגדרה נעשיתי
בארץ. ועם המלך במלאכתו מלך בי מלך עד כל
הארץ. המליכני והמקתי עד לא שמים וארץ. ומיום
דבר ויקרא ארץ. קרא לי ראשי דורות ארץ: קרא
לאדם הנוצר מארץ. קרא לנח איש צדיק בארץ.

קָרָא לְאַבְרָהָם מֵאֲצִילֵי אֶרֶץ. קָרָא לְיִצְחָק הַזּוֹרֵעַ
בְּאֶרֶץ. קָרָא לְיַעֲקֹב הַנִּחְתָּם בְּשֵׁמי עֶרֶץ. קָרָא
לְשִׁבְטִים לְקְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ. וְעַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
שָׂאֲלֵנִי יוֹצֵר הָאֶרֶץ:

עַמֵּד אָדָם רֹאשׁ לְנִשְׁמוֹת. זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם
רְשׁוּמוֹת. וְאָמַר אֵלֶיהָ הִנֵּה זֶה חֶכֶם מְלֵא חֲכָמוֹת.
בְּצֶלֶם וּבְדַמוֹת אוֹתוֹ לְדַמוֹת. בְּאֶחָד מִמֶּנּוּ מְעוֹלָה
בְּאִימוֹת. וּמוֹרָאוֹ עַל חַיּוֹת וּבְהֵמוֹת. וּכְלָם יִצְרָתִי עָלַי
אֲדָמוֹת. וּבְדַעְתּוֹ קָרָא לְהֵן שְׁמוֹת. וְאַחֲרַי כֵּן קָרָא
שְׁמֵי הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא בְּשִׁמוֹת:

פִּרְשׁ זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם. וְנִמְצָא דוֹר שְׁלִישִׁי
דְּחוּף מִבְּנֵי אָדָם. כִּהוּחַל לְקִרְוֹא בְּשֵׁם מְעִשֵׁי יְדֵי אָדָם.
וְקָם דוֹר עֲשִׁירֵי מְקַלְקֵל בְּאָדָם. וַיִּרְאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים
אֶת בְּנוֹת הָאָדָם. וַיֵּרָא יי כִּי רַבָּה רַעַת הָאָדָם. וַיֹּאמֶר
"אִמְחָה אֶת הָאָדָם. לֹוֹלֵי נוֹלַד אִישׁ צְדִיק בְּאָדָם. זֶה
יִנְחַמְנוּ אוֹמְרִים מִלְּמַעְלָה פְּנִיָהם פְּנֵי אָדָם. וְלִמְטָה
אוֹמְרִים זֶה יִנְחַמְנוּ בְּנֵי אָדָם. וְאָמַר אֵלֶיהָ הִנֵּה זֶה
אָדָם תַּחַת אָדָם. וּמְצָא חֵן וְשָׁכַל מִזֶּב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים
וְאָדָם:

צִי מְמוֹרָה וּכְשֹׁחַר עָלָה. וְנִקְרָא עֵיט פּוֹרַח עַל פְּנֵי
מְעָלָה. אֵב הַמּוֹן נִקְרָא וְנִתְעָלָה. וּבְעֵשֶׂר גְּצִרְף וְלֹא
נִמְצָא כּוֹ עוֹדָה. עֵבוּדָה זָרָה עַל יְדוֹ בְּטָגָה. וְקָרַב
רְחוּקִים לְזִכּוֹת מְנַטְלָה. הַכִּירְנִי וְהַכִּרְתִּיו בְּאֶהְבְּרָה
כְּלוּדָה. כְּרִי הוּא לָךְ לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה. לְשִׁמּוֹר מְצוֹתֶיךָ
יוֹמָם וְלַיְלָה. הַזּוֹרוֹת אֲשֶׁר לְפָנָיו לֹא זָכוּ דְמִילָה. וּמַעַת
נִתְחַתְּמָה בּוֹ נִתְמַנָּה דְכָל תְּפִלָּה.

קָרְבֵן שְׁלָם יַחֲדוֹ גִּמְצָא. כְּטָנָא בְּכוֹרִים אִזְ גְּרָצָה

בְּשֵׁה לְטַבַּח רֵיז בְּמְרוּצָה. שְׁלֹשָׁה יָמִים מְזוּרָה וְנִפְשׁוּ
 לֹא קָצָה. הוֹעֵצִי גַא עִמִּי דַת מוֹעֵצָה. וְלִקְחִי אוֹתוֹ
 לְחַפְתָּ עֲלֵי צָה. לְשׁוּחַ בְּשָׂדֵה לְקָרְאתְךָ יֵצֵא. וְלִמְעַנּוּ
 אֲרָאִים מִמְּחֵצָה. מֵר צָעֲקוּ חוֹצָה:

רַחֵק אִישׁ שָׂדֵה וְקוֹרֵב אִישׁ תָּם. יֵשֶׁב אֶהְלִים
 בְּאֶהְלִי רוּם נְחָתָם. וְגַם בְּמִרְכָּבָה תִּאָּרוּ נְחָתָם. עוֹלִים
 בְּמַעְלוֹתָם וְיִוֹרְדִים בִּירִידָתָם. תִּמְהִים עַל מְרָאָה זֶה
 חוֹתָם. וְאוֹמֵר אֶלֶיָּה הִנֵּה זֶה חוֹתָם יָפָה מְכַל חוֹתָם.
 חוֹחַ מוֹת שְׁנַיִם עֶשֶׂר נְחָתָמוּ מִזֶּה חוֹתָם. בְּשִׁבְעַת הַמִּקְדָּשׁ
 שָׁבוּעִים בְּאַחַד חוֹתָם. עַל לֵב וְעַל זְרוּעַ לְמַעַנְךָ חֲתַמְתִּי
 חוֹתָם:

שָׁלְמוּ כָּל אֱלֹהִים בְּעִמּוֹד עִם עוֹלָם. כְּשִׁלְמוּ אֱלֹפִים
 עַד שָׁלֹא נִבְרָא עוֹלָם. וְאֱלֹפִים וְאַרְבַּע מְאוֹת וְאַרְבַּעַיִם
 וְשִׁמְנָה שָׁנָה מִשְׁנִבְרָא עוֹלָם. אִמְרָה תוֹרָה זֶה מֹשֶׁה
 אֲשֶׁר נִקְרָא עָנּוּ מֵעוֹלָם. וְיִדְבֵּר יי אֵל מֹשֶׁה אֲשֶׁר
 נִכְתָּב מֵעוֹלָם. הוּא יִרְשִׁי מוֹרֶשֶׁת עוֹלָם. וְהוּא יִקְחִי
 מִתְּנַת עוֹלָם. וְכָל בְּאִי עוֹלָם יִאֲמִינוּ בִּי לְעוֹלָם:

(וְהָיָה אֵל אֱמוּנָה. מְהִרְהֵר לְמַעַנָּה. וּמִבֵּין בְּחִנֵּינָה.
 אִבְרָא עוֹלָם בְּבִינָה. בְּעִבּוֹר אֱמוּנָה.)

תוֹלְדוֹת רוּם וְתַחַת בְּהוֹדְעוֹתָם. וּבְשִׁבְעָה קוֹלוֹת
 כְּנִרְאוּ כְּנוֹעִים. שְׁתֵּים זוֹ שְׁמַעְנוּ שְׁמַעֲם. וְלִשְׁתֵּי
 שְׁמִיעוֹת נִחְלַק קוֹל רַעֲם. לְגוֹיִם קוֹל זַעֲם. וְלִישְׂרָאֵל
 קוֹל נוֹעֲם. וְאִמְרוּ הַכֹּל מָה זֶה קוֹל מוֹרֶעִם. הוֹלֵךְ
 וּמִתְגַּל כְּגִלְגְּלֵי רַעֲם. וְאוֹמֵר לָהֶם יֵשׁ לִי טַעַם בֵּינִי
 וּבֵין עָם. וְרִכְבּ רַבּוֹתִים נִתְכַּוְּנוּ מוֹד עָם. וְשִׁבְעָה
 רְקִיעִים נָטוּ בְּזוֹ עָם. בְּזֶרֶת אֲשֶׁר תִּכְנַם בְּהַ קְרָעִים.
 וַיִּשָּׂם וַיִּסִּיעֵם מִמְּקוֹמָם וּמִמְּסָעָם. וְהָיוּ נוֹטְפִים בּוֹשָׁם

מִזַּעַם. וְאָמְרוּ מִלְּאֲכֵי הַשָּׁרֵת מַה זֶה הַפֶּעַם. נוֹרָא
 אֱלֹהִים מִמֶּקְדָּשׁוֹ הַמּוֹנֵעַם. אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עֶז
 וְתַעֲצוּמוֹת לָעַם. וּבִכֵּן אָמַר לָעָנּוּ רַד הַיַּעַד בָּעַם:
 וַיִּשְׁמְחוּ כָּל הָעָם. בְּשִׂמְחַת אֲמָרֵי נֹעַם. וְנִתְמַנָּה
 צִיר רוּעַם. וַיֵּרַד מֹשֶׁה מִן הָהָר אֶל הָעָם:
 וּבִכֵּן וַיֵּרַד מֹשֶׁה מִן הָהָר אֶל הָעָם:

אֵתוֹ מִצֹּת וְחֻקִּים. בְּאֵר הַיֵּטֵב הַקּוֹקִים. גְּמוּלֵי חֶלֶב
 מְנִיקִים. יְדִימוֹ חֲכָמָה מְפִיקִים. הַשִּׁפְעַ מְקוֹר מַיִם חַיִּים
 מְזַנְקִים. וּמְנוֹפֶת צוּפִים וּמְדַבֵּשׁ מִתּוֹקִים. זוֹהַר לְעֵינַיִם
 מְבַהֲיָקִים. חוֹבֵשׁ דְּעֲצָמוֹת מְשִׁיקִים. מוֹכִים יִשְׂרָאֵל
 וְצַדִּיקִים. יְקָרִים מְפַנֵּינִים וּמְכַל חֲשׂוֹקִים. כְּתֹב אֲצַבֵּעַ
 שׁוֹכֵן שְׁחֻקִּים. לְנוֹצְרִימוֹ מִחֲטָא מְנַקִּים. מְצַדִּיקִים לְכָל
 בָּם עוֹסְקִים. גְּדַבְרִימוֹ בְּסִפְרֵי גְחֻקִּים. סוֹפְרִימוֹ בְּצַדִּיק
 מְחַקְקִים. עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים. פֶּאֶר לְוֵית חַן וְעֵנְקִים.
 צְדָקוֹת מִלְּאֵים וְלֹא רָקִים. קְרוּמִים טָרָם יְסוּד אֲפִיקִים.
 (נ"א אַרְקִים) רוֹם וְעוֹמָה אֵל בָּם הַקִּים. שְׁמַעֵם לְשׁוֹשְׁנֵת
 הָעֲמָקִים. תּוֹצְאוֹתֵם לְחִיד מְמַתְקִים. מִמַּתְקִים דְּבָרֵי
 אֱלֹהִים לְאוֹמְרֵי אֵין כְּמוֹד בְּאֵלֵהָם:

קו"ח וַיֵּדְבַר אֱלֹהִים:

תָּתוּ קוֹל עֶזוֹ אֵל אֱלִים. שְׁלֵהֲבוּ לְפִידֵי גְחָלִים. רְצוּ
 בְּרָקִים קָלִים. קוֹלוֹת הֲרַעִימוּ גְלָגָלִים. צָרָה שׁוֹפֵר
 מִמַּעְלִים. פְּצָמָה רְקוּעַת שְׁעוּלִים עַמִּים אַחְזוּם בְּחָלִים.
 סַעַד צִירִים וְחֻכָּלִים. גְּהִי בְּיֹלְדָה חָלִים מְרַצְדִּים הִיוּ
 מְגַבְּדִים. לְבָנוֹן וְשִׁרְיוֹן כְּעֵנְגָלִים. כְּרַמֶּל וּבִשְׁן כְּמוֹ אֱלִים.
 יַחַד תְּבוֹר וְכָל תְּלוּלִים. מוֹרְחוֹ בְּגוֹבָה וּנְמַצָּאוּ פְּסוּלִים.
 חֵי רָם רוֹאֵה שְׁפָלִים. זֶה סִינֵי כְּדָךְ לֹא הִכְלִים. וְהִטָּה
 אֱלֹו זְבוּגִים. הָעֲטִירוֹ עֲגָנִים וְעַרְפָּלִים. דָּר בּוֹ בְּשִׁנְאָן

אֲרָאִים. גֵּאוֹן קוֹלוֹ הַשָּׁמַיִם לְנִדְגָלִים. בַּסִּבִּיב הַהָר
נִגְבְּלִים. בְּנַעֲשֶׂה וּנְשַׁמַּע דָּת מְקַבְּלִים. אֲזַנֵּם שָׁם רֵאשׁ
מַלְאִים. אֲנֹכִי שָׁמַע לְכַלּוּדִים:

חון לְכַלּוּלִים הַשְּׁמַעַת מַלְיָה. מְפּוֹצֵץ הָרִים קוֹלָהּ:

ק"ח אֲנֹכִי יי אֱלֹהֶיהָ:

אֲשֶׁר כָּל פִּעְלוֹ תָמִים. בּוֹנֵה מַעְלוֹת בְּמְרוֹמִים. גּוֹדֵר
תַּחְתִּיּוֹת הַדּוֹמִים. דֹּלֵת סוּגֵר בְּעַד הוֹמִים. הַמְזִרִיחַ
מְאוּרוֹת רָמִים. וּמְנַהֵג לַיְלוֹת וַיָּמִים. זִיקִים עֲשֵׂה
וְרַעְמִים. חוֹשֵׁר טָלָלִים וּגְשָׁמִים. טִיעוֹת מְגִדֵּל צְמִיחֵי
תְקָמִים. יוֹצֵר וּבוֹרֵא כָּל הַנְּשָׁמִים. כָּל רוּחוֹתֵם בְּיָדֵי
שָׁמַיִם. לַחֲמָם אֲבִין בְּמַטְעָמִים. מַמִּית וּמְחַיֶּה וְאֲנִי חַי
לְעוֹלָמִים. נָפִי גְדוֹלִים וְעֲצוּמִים. סָלָה לְעוֹלָמִים
קַיָּמִים. עוֹזֵרָה בְּבְרִית אֲבוֹת תָּמִים. פּוֹדֵה מְסַבְּדוֹת
עֲנָמִים. צִלְלָם בְּנִבְכֵי תְהוֹמִים. קוֹרַע לְפָנֶיהָ יָמִים. רוֹעֵה
בְּמִן מַטְעָמִים. שְׂמֵדֵתִי לְבַהֲרָה לִי מְאֵמִים. תַּרְתִּי
לְסִגְלָה לִי מַעֲמִים:

חון מַעֲמִים חֲשֵׁתִי לְהַבְדִּילָהּ. תַּמּוּרֵי אֵל לֹא יִהְיֶה לָּהּ:

ק"ח לֹא יִהְיֶה לָּהּ:

תַּעֲוֹרַת זוֹרְחִים וְצוֹלָלִים. שְׂקוּץ תּוֹעֵבוֹת וְגִלּוּלִים.
רַק וְתַהוֹ הֵם הָאֱלֹהִים. קָטֵב שְׁעִירֵי בָעֵלִים. צִלְמֵי
מַסְכוֹת וּפְסִילִים. פְּעֵלַת תְּכַנִּירַת כָּל סְמָלִים. עֲצָבֵי
עוֹבְדֵי הָאוֹמָלָלִים. סוּמִים הָרָשִׁים וְלֹא מַמְלָלִים. נְשָׂאִים
עַד כְּתָף וְנִסְבָּלִים. מְאוּמָה לְהוֹעִיל לֹא יְכוּלִים. לֹא
עוֹזְרִים וְלֹא מְצִילִים. כְּנוֹפְלִים נְשַׁבְּרִים בְּנִבְכָלִים.
יְבוֹשׁוּ כָּל בָּם מִתְהַלְלִים. טוֹעִיָהֶם לְחוֹשֵׁף מוֹכְלִים
חֲגִיָהֶם מְאוּסִים וְגֵעוּלִים. זְבַחֵיהֶם מְרַק פְּגוּלִים. וְנִסְפִיָהֶם
יִין תְּרַעֲלִים. הַבְּלִיָהֶם הַפִּילוֹ חֲלָלִים. דְּתִיָהֶם חֲמוֹת

הַבָּלִים. גּוֹיִם לְתוֹפֵת נִדְגָלִים (נ"א נגדלים). בְּנֵי לְבוֹרָאָה
 תְּנָה הַלּוּלִים. אֵל תִּתֵּן אֶת שְׁמוֹ לְחַלּוּלִים: מִן לְחַלּוּלִים
 אֵל תִּתֵּן אֶת שֵׁם. וְסוּר מִרַע פֶּן תִּכְשַׁל וְתֵאשָׁם:
 ה"ו וס לא תשא את שם:

אֵת שֵׁם אֲדִיר בְּאֲדִירִים. בְּרוּךְ זְכוֹר לְדוֹר דּוֹרִים.
 גַּחְלִי אִישׁ מִמֶּנּוּ בּוֹעֲרִים. דָּתוֹ חָרַב לְלֵה מְפִירִים.
 הַמַּרְעִישׁ אֶרֶץ וּמַרְגִּיז הָרִים. וְגוֹעַר בַּיָּם וּמַחְרִיב קָרִים.
 זַעֲמוֹ לֹא יִכִּירוּ יְצוּרִים. חֲמָתוֹ מִנְתַּצֵּת צוּרִים. טוֹב
 לַיִשְׂרָאֵל וְנוֹקָם לְצָרִים. יַחְתּוּ מִמֶּנּוּ אֲבִירִים. כָּלֵם
 מִפְּחָדוֹ נִסְעָרִים. לוֹ מִשְׁרָתִים וְתֵאָרוּ לֹא שָׁרִים. מוֹרָא
 שְׁמוֹ לִשְׂוֹא לֹא תָרִים. נִגְעָה בּוֹ יִרְעֵדוּ בְּהָ אֲבָרִים. סוּר
 מִשְׁבוּעַת שְׁקָרִים. עָרוּךְ בְּהָ אֲלוֹת וְאֲרָרִים. פּוֹרַעַת
 מַעוֹר וּמִבְּשָׂרִים. צוֹפֶרֶת כְּעוֹף וּבֹאָה בַּחֲדָרִים. קִירוֹת
 הוֹפֶכֶת עִם מְקָרִים. רַחֵק מִמֶּנּוּ בְּכָל דְּבָרִים. שְׁמוֹר
 שְׁבוּעַת אֶסֶר וּנְדָרִים. תִּירָא אֵל נוֹתֵן שַׁבָּת לְשׁוֹמְרִים:
 מִן לְשׁוֹמְרִים יוֹם שַׁבָּת גִּפִּישׁוֹ. עֲתִידִים בְּקִדְשׁ לְהִקְדִּישׁוֹ.

Darum gedenke doch
 des Ruhetages, ihn zu
 heiligen.

תכלית Er ist der Ruhe-
 punkt des himmlischen und des
 irdischen Wirkens; er ist der
 siebente, der die Zahl der Wo-
 chentage schließt, und ist der
 erste, der an der Spitze der
 Festtage steht. Er ist dem Herrn
 der Herren selbst heilig; ein
 heiliges Entzücken durchglühet
 jene, die am Sabbath ruh'n.

זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת
 לְקִדְשׁוֹ:

תְּכַלִּית כָּל פּוֹעַל רוּם
 וְתַחַתּוֹנִים-שְׁבִיעֵי לַיָּמִים
 הַגְּמִינִים. רֵאשׁוֹן
 לְמִקְרָאֵי זְמָנִים. קָדוֹשׁ
 לְאֲדָנֵי הָאֲדָנִים. צָבִי
 קוֹדֵשׁ שַׁבָּת שְׁאֲנָנִים.
 פְּדַת מִדִּין יִצִּיר מִלְּפָנִים.

Der Sabbat war's, der schon das menschliche Urgeschöpf vom strengen Gericht erlöst, der ein Lobgesang angestimmt und die Gottheit versöhnte. Er ist als ein Zeichen und Denkmal zwischen dem himmlischen Vater und seinen Kindern. Beobachte alle ihn betreffenden Andeutungen, wie sie die Weisen gelehrt haben, und trage keine Last von einem Gebiet in das andere. Wer ihn entweiht wird zum Tode verurtheilt — Verkürzung des Lebens — Steinigung. — Dir ist es aus längst vergangener Zeit durch den Man bekannt, daß er am Sabbat nicht vom Himmel fiel. Der Todtenbeschwörer Zauberkunst wird gelähmt an diesem Tage, und bedenke, daß jener unerforschliche Fluß (סמבטיון) selbst am Sabbat keine Wellen wirft. Darum ruhe auch du an ihm aus von öffentlicher und häuslicher Arbeit; weihe ihn dem Allmächtigen durch heilige und erhabene Gesänge; schmücke deine Tafel mit köstlichen Gerichten; auch Knecht und Magd, selbst wenn sie dir Leibeigen sind, sollen in jeder Beziehung an deiner Ruhepflege Theil nehmen. — Der Allmächtige lehrt dich auch, Eltern und Elteste zu ehren. Die Alten haben

עֲנֵתָהּ שִׁירָה וְכִפְרָה
פָּנִים. סִימָה לְאוֹת
וְלַעֲד בֵּין אָב לְבָנִים.
נִצּוֹר יִצְיֵאוֹתֶיהָ כְּהוֹרֵי
נְבוֹנִים. מִשָּׂא בְלִי
לְרוֹצֵיָא מִבְּפָנִים.
לְמַחְלֵיָה מִיתוֹת דְּנִים.
כָּרַת וּדְגִימַת אֲבָנִים.
יְדוּעָה הִיא לָךְ בְּמִן
מִימֵים קְדָמוֹנִים. מַעֲמוֹ
לֹא רָד בָּהּ מִמְעוֹנִים
חֹזְבֵי אוֹב בָּהּ לֹא נִעְנִים
זְכוֹר כִּי בָהּ יִשְׁבוֹת נְהַר
צְפוֹנִים. וְנָה בָּהּ
מִמְלֶאכֶת חוּץ וּפְנִים.
הִגָּה בָּהּ לְאֵל קְדָשׁוֹת
וּדְנָנִים: דִּשְׁן עַל שְׁלַחְנָךְ
מִעֲדָנִים. נִם עֲבַד וְאַמָּה
אֲשֶׁר לָךְ נִקְנִים. בָּהּ
יְנוּחוּ עַמָּךְ בְּכָל פָּנִים. יֵא
הוֹרָה לָךְ לְכַבֵּד הוֹרִים
וְזִקְנִים:

וְזִקְנִים הַנְּעִימוֹךְ

dich von zarter Jugend an sanft geleitet; verehere sie fernerhin, damit auch du ein hohes Alter erreichst.

Ja ehre deinen Vater und deine Mutter!

Nur Gehorche deinen Erziehern, welche die treuen Pfänder noch fester band. Nur durch ihre frommen Gebete haben sie dich erhalten und dich eingeführt in den Bund des Glaubens. Erst reichte die Mutter dir die ehrenden Brüste, dann kleidete der Vater dich in zarte Gewänder, beide führten die Speisen dir zum Munde, beide erflehten dein Gedeihen in inbrünstigen Gebeten vor dem Throner in Himmels Höhen. — Wie sorgfältig haben sie dich auf ihre Schultern getragen! wie unermüdet haben sie sich für dich geplagt! wie sehr hatte jeder Schmerz, der dich ergriff, sie selbst gemartert; sie haben dich zur Gottesfurcht hingeleitet, dich in Religion und Sitten unterrichtet, dir Vermögen und Haus zum Eigenthume gegeben; sie boten dir die Gehilfen dar, und haben dich mit dem Eheband umschlungen. — Darum willfahre ihr Verlangen und kränke sie nicht durch

מִימִיָּהּ . כְּבֹדָם סְלֵהוּ יְרֵבֶה
יָמֶיהָ :

קו"ס כְּבֹד אֶת אָבִיךָ וְאֶת
אִמֶּךָ :

אֶזְוֶן לְהוֹרִיךָ בְּחֵבֶר
אֲמוּנִים . בְּעֵת יְרוּת אוֹתָהּ
קוּנִים . גְּרָרוּךְ בְּבְרִית
אֵיתָנִים . דֵּי חֵלֶב שְׂדֵים
לְהַמְדֵּשְׁנִים . הַמְלִבִּישׁוּךָ
לְבוּשׁ עֲדָנִים . וּמֵאֲכָלִים
בְּפִיךָ נוֹתָנִים . זֹעֲקִים
בְּעֵדָה תַּחֲנוּנִים . חֵתֶךָ
לְמוֹדֵר עֲלִיוֹנִים . מוֹעֲנִיךָ
עַל שְׂכָמָם כְּאוּמָנִים .
יְגִיעֵי בֶךָ שְׁבַעֵי אוּנִים .
כָּאֵב אִם יִקְרָאךָ הֵם
מִתְעַנִּים . לִירֵאת שְׂדֵי
אוֹתָךְ מִפְּנִים . מְצוֹר
וְדַתּוֹר לְךָ מְבוֹנָנִים .
נִחְלַת הוֹן וּבֵית לְךָ
מִקְנִים . סוּמְכִים לְךָ עֶזֶר
וּמִתְחַתָּנִים . עֲשֵׂה חֶפְצָם
וְלֹא תַעֲזֹב פְּנִים . פֶּן

Trog. Wehe, wenn sie dich vor den Richtern verklagen, wenn sie unter ihren Kindern einen widerspenstigen Sohn erblicken müßten? — gewiß die ganze Menschheit würde sich versteinigen! — O verlasse die Eltern nicht in ihrem vorgerückten Alter, und sei ihnen so ergeben wie ein treuer Knecht dem Herrn; nimm dann ihren Segen, welcher ein hohes Alter gewährt. Ja, so wirst du lange leben, und einst vor dem Allreinen rein erscheinen, wenn du das Ebenbild Gottes nicht moralisch mordest. —

Du sollst nicht mor-

den.
 Sei vorsichtig und meide Blutgierige, die Haß und Rache in ihrem Herzen verbergen, auf boshafte Ränke sinnen, dem Leben des Gerechten nachstellen, die Arglosen belauschen und belauern, den redlichen Wanderer Schlinge legen, nach dem Blute des Nächsten muthwillig dürsten, die Mordgeschosse wuthvoll schwingen, und den Unschuldigen erbarmungslos hinschlachten. So richten sie zu Grunde das vollkommenste Werk des Schöpfers, und stürzen zur Gruft dessen Ebenbild; ein Augenblick —

יַעֲמִידוּךָ לְפָנַי דִּינִים.
 צָפָה דַת סוּרֵר וּמוֹרָה
 בְּבָנִים. קָרוֹל יִרְגְמוּךָ
 בְּאֲבָנִים. רְאֵה פֶן תַּעֲזֹבם
 לְעַרְת זְקוּנִים. שְׁרֵתֶם
 כְּעֶבֶד לְאֲדוֹנִים. תִּפְלֹתֶם
 קַח וְתֹארוּךְ יָמִים וְשָׁנִים:
 מִן וְשָׁנִים תֹּארוּךְ וְתִזְכֶּה
 פְּנֵי צַח. יִצִּיר צֶלֶם אֱלֹהִים לֹא
 תִרְצַח:

קו"ח לא תרצה:

תֹּר וְסוּר מֵאֲנָשֵׁי
 דָמִים. שׁוֹמְרִים בְּלִבָּם
 אֵיבָה וְשׁוֹמְנִים. רִשְׁעַת
 סוּד מְעַרְיָמִים. קַחֲת
 נַפֶּשׁ צַדִּיק זֹמָמִים.
 צוֹפְנִים וְאוֹרְבִים עַל
 תְּמִימִים. פַּח שׁוֹמְנִים
 לְמִישְׁרִים פְּטָמִים. עַל
 דָם רַע בְּזֹדוֹן קָמִים.
 שְׂאֵרַת בְּרִי מוֹת בְּאֶף
 מִזְעִימִים. נָקִי רוֹצֵחִים
 בְּאֵין רַחֲמִים. מְאֲבָדִים

sterstück des Schöpfers! ihrer Zeugung Frucht geben sie einem fremden Namen preis und regen auf den Zorn und die Rache Gottes. Waffne dich gegen die Lockung der Buhlerin, versenke dich nicht an den Gluthen ihrer Schönheit; wer sie berührt, verzehrt die unkeusche Flamme; er taumelt hinein in das Gemach des Todes, und wird gestossen in den Schlund der Hölle; er stürzt in's Verderben und richtet sich nimmer auf. Darum erfreue dich eines mäßigen tugendhaften Lebens, theile es mit einer treuen Gattin; dann wird alles bewundern, welche Zweige der fruchtreiche Stamm dir treibet, die schön gereicht deinen Tisch umgeben und heilige Gesänge der Gottheit weihen — o welchen Jubel regen sie in deinem Herzen auf. Darum trinke aus deiner Quelle reines Wasser, und verabscheue den verstohlenen

כְּשָׁפִים . הַמְשִׁמָּאִים
 אֶרֶץ וּמַחְנִיפִים . וּמַעֲשֵׂה
 יְדֵי אָמֶן מִסְּלָפִים . זְרָעִם
 לְשֵׁם אַחֵר מַחְלֵיפִים .
 חַמַּת יֵא וְקֶצֶף מֵאֲנִיפִים .
 טוֹב עֲצָמָךְ מִסּוּטָה
 נְאוּפִים יִפְיֶה אֵל יְדִיחָךְ
 לְרִשְׁפִים . כָּל נוֹגְעִיךָ
 בְּאוֹר נְשָׂרְפִים . לְחֹדְרֵי
 מוֹת הַהֵם נְשִׂאֲפִים .
 מַעֲמֵקֵי שְׂאוֹל נְהַדְפִים .
 נוֹפְלִים לְשַׁחַת וְלֹא
 נִזְקָפִים . שְׂמַח בְּחֻלְקָךְ
 בְּחַיִּים יִפִּים . עִם לְקוּחָה
 לָךְ וְהַכֹּל צוֹפִים . פּוֹרִיָה
 רַתְפְּרִיחַ לָךְ עֲנֻפִים .
 צְמוּדִים לְשִׁלְחָנְךָ
 מִקִּיפִים . קוֹדֵשׁ חֲלוּלִים
 לְאֵל מִצְנִיפִים . רְנָה
 בְּלִבְךָ אִזּוּ מוֹסִיפִים . שְׁתָה
 מִבוֹרֶךְ מַיִם כְּסוּפִים .
 תָּעֵב גְּנֹבַת מַיִם
 מְנוּפִים :

Genuß eines schlammigen Wasfers. Mein! schlammige Wasfer stehle nimmer! freue dich deines Antheils, und er wird dir wohl gedeihen. —

Du sollst nicht stehen.

Entferne dich von Diebesbanden, sie plündern, stellen fremdem Eigenthume nach, belauern aus dunkeln Verstecken, durchbohren von Finsterniß begünstigt die Wände, pressen sich zusammen und schlüpfen durch die Lücken, und stehlen so anderer mühsamen Fleißerwerb. Sie stellen die Reichen nackt hin, geben die Ueberflußgewöhnten dem Hunger preis, und setzen die Gemüther in Angst und Furcht. Sie lauern im Hinterhalt auf Straßen, um arglose Wanderer zu berauben; sie zücken gegen sie blanke Waffen, und sind sonach zum blutigsten Mord gerüstet. Sie entreißen wie offene Feinde Gepäck und Leibgewand, und fallen an wie die reißenden Wölfe. Aber ihr blutbeschwerter Raub zerfließt in Nichts, sie ziehen damit den Fluch in's Haus, ihr Nachlaß ist kein gesegnetes

טו טנופים מים לא
תגנב. שמח בקלקך
ובשוב תשוב:

ק"ו לא תגנב:

תרחק מחבורת גנבים.
שודדים ללא למו
אורבים. רואים באשנבי
ערבים. קירות בחשך
נוקבים. צודדים ובאים
באשנבים. פעלת יגיע
אחרים גונבים. עשירים
ערומים מציבים. שבעים
ללחם מרעיבים. נפשות
מפיהים ומדאיבים.
מארבים על דרכים
יושבים. לגזול לכל
עוברי נתיבים. כלי זין
עליהם מלהיבים. יחד
גם להרגם רוחבים.
מעונו ובגדו שוללים
באויבים. חוטפים
ושורפים כזאבים. זרה
עמלם לריק חושבים.

Gut, denn alle Flucharten lasten darauf. Ihr Körper ist dem Henkerbeil verfallen, ihre Schande wird auf belebten Straßen zur Schau getragen, und das Strafurtheil zur Warnung öffentlich vollzogen. Darum sammle nur was der Fleiß dir redlich erworben, den genieße, der wird dich erquickten. Strebe nicht mein Sohn nach Reichthümern, und hänge nicht an den Schattenschildern der Lüge. Die Lüge sollst du nicht gegen deinen Nächsten behaupten, dann wird dich nimmer Unglück treffen.

Du sollst nicht falsch zeigen!

אטו Schließ deine Lippen schändlichen Ausfagen, schliesse dich nicht spitzfindigen Schwägern an, sie sprudeln von Trugschlüssen und ihre Saat ist Dorn und Distel. Sie spizen wie Pfeile ihre Zungen, und ihrem Munde

וּמֵאָרְרָה לְבַתֵּיהֶם
שׁוֹאֲבִים. הוּז בְּרָכָה
אֲחֵרִימוּ לֹא עֹזְבִים.
דְּבָרֵי אֹתָעֲלֵיהֶם קוֹבִים.
נְוִים לְמַה לְוִמִּית
מְחִיבִים. בְּשֵׁתָם
בְּרַחֲוִכּוֹת מְסוֹבְבִים
אִידָם בְּבוֹא יְרֵאוּ רְבִים.
אֲסוֹף יִגִּיעַ הַמְּוִבִים.
אֲכוֹל וּלְנַפְשֵׁךָ יְהוּ
עֲרָבִים. אֵל תִּפְנֶה בְּנֵי
אֵל רְהָבִים. וְאֵל תְּהִי
עִם שְׂמֵי כְּזוֹבִים:

סז כְּזוֹבִים בְּרַעַךְ לֹא
תַעֲנֶה. וְרַעַה אֵלֶיךָ לֹא
תֵאָנֶה:

ק"ט לֹא תַעֲנֶה:

אטו שְׂפֹתֶיךָ
מִתְּפֹלְצִים. בַּל תִּתְחַבֵּר
לְדָצִים. גּוֹלְשִׁים דְּבָרִים
נִמְרָצִים. דְּרֹדֵר זֹרְעִים
עִם קוֹצִים. הַשׁוֹנְנִים
לְשׁוֹנָם כְּחָצִים. וּפִימוֹ

entsprühen Flammen; sie denken auf Ränke, und sinnen auf Trug; heuchelnd sind sie der Verleumdung Boten, und die Darstellung falscher Zeugnisse ist ihr Rednertalent. Frech ist ihr Anblick, gefährlich der Wink ihres Auges, der Basilisken gleich beißt und verwundet. Bosheit ist ihr Ziel, Unheil ihre Lust. Sie fachen Zwist unter Brüdern an, stiften Zwietracht, und zerreißen die Bande der Geselligkeit. Sie sind Gottverhasste abscheuliche Kreaturen, und fallen einst den Höllengluthen anheim. Ihre Schandthaten häufen sich ob ihrem Haupte, Ausatz verbreitet sich über ihre Haut, Flüche krallen sich in ihrem Körper ein, und Gift und Galle schlürfen sie aus ihren Kelch. — Darum bewahre deine Zunge vor niederträglichen Reden, und verabscheue Lug und Trug und Greuelthat. Greuelthat und Unzucht werde nie die Weide deiner Lust, dann leitet er dich auf des Glückes Weide —.

יְפוּצִין נְצוּצִים • זֹמְמִים
אָזן וּמְרֻמָּה יוֹעֲצִים •
חֲנָפִים וְלֶרְכֵּל אֲצִים •
מַפְלוֹת עֵדוֹת שְׂוֵא
פּוּצִים • יְהִירִים וּבְעִין
קוֹרְצִים • כָּצַפְעוּ נִי
נוֹשְׁכִים וּמוֹחֲצִים • לָרַע
רָצִים וּלְאֵד דָּצִים • מְדַנִּים
בֵּין אַחִים מִנְצִים • נוֹתְנֵי
מַחְלוּקֹת וְגֵדֵר פּוֹרְצִים •
שְׂנוֹאִים לֹא וּמְשַׁקְצִים •
עֲתִידִים לְמְדוּרַת אֵשׁ
וְעֲצִים • פָּעַלְם עַל רֵאשִׁם
קוֹבְצִים • צָרַעַת בְּעוֹרֵם
מִנְפְצִים • קָלְלוֹת
בְּבִשְׂרָם רוֹבְצִים • רוֹשׁ
וְלִטְנָה בְּכוֹסֵם מְצִים •
שְׁמוֹר לְשׁוֹנֵךְ מִנְאוּצִים •
תִּתְעַב תִּרְמִית שְׁקֹר
וְשִׁקּוּצִים •
מִן שִׁקּוּצִים וְזָנוּת אֶל
יְהִי מְרַעָה • וּבְמְרַעָה טוֹב
הוּא יִרְעָה •

Gelüste nicht nach **לא תחמוד בית** ק"ס
 dem Hause deines
 Nächsten! רעף.

תחמודות בתים ואוהלים. שקר החן
 ויופי הבליים. רשע חומסים וגוזלים. קנין
 אשר קנו עמדים. צופה עין תאות שללים.
 פז וכסף וכל בצע כלולים. עש בגדים
 ורקב בדים. שדה וכרם לרוח נחלים.
 נפש וכל אשר לה נוטלים. מלחמוד אלה
 עין תעלים. למה תהיה בפלילים. כסות
 אלמנה חובלים. יתומים חומסים ולא
 חומלים. טורחים להשיג גבול עולים
 חוטפים עניים ודלים. זעת יגיע אחרים
 גוזלים. וגשף ותרבית מכפילים. הרא
 לקברות הם מובלים. דבר הון בידם לא
 מובילים. גחלים פקש אותם אוכלים.
 ביום עברה לא מצלים. אנשים אשר עולה
 פועלים אלה הדברים בלא תחמד תרולים.
 אם תשמרם ולב לאל תשלים. חן אז תצליח
 בכל מפעלים. אורף יזהיר כמשכילים.
 אשר שני עולמות נוחלים. ויאשרוה קטנים
 וגדולים:

ס"ז גדולים וקטנים נעו מקולות. ונשמות
 עפו מקולי קולות:

קו"ס וְכָל הָעַם רֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת:

וּבְכֵן וְלֵךְ תַּעֲדָה קְדוּשָׁה בִּי אֶתָּה קְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל
וּמוֹשִׁיעַ:

סילוק אֵלֶּה הַעֲדוֹת וְהַחֲקִים. אֲשֶׁר גִּתְּנוּ לָעַם חֲשׂוֹקִים.
בְּקוֹלוֹת וְשׁוֹפְרוֹת וְלִפְיָדִים וּבְרָקִים. בְּרַעַשׁ וּבְרַעַד
בְּאִמָּה וּזְיָקִים. בְּנִשְׁיָקָה מִפִּי שׂוֹכֵן שְׁחָקִים. מִבּוֹאֲרִים
וּמִחֲזָקִים. מְשׁוּלִים בְּכָל מִתְּקֵן אֲכָלִים וּמִשְׁקִים.
מִנּוֹפֶת צוֹפִים וּמִדְּבֶשׁ מִתּוֹקִים. בְּתִשְׁעִים וְשִׁמְנָה פָּנִים
בְּפְרוּשׁ חֲקוּקִים. בְּאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה פָּנִים טַמֵּא
נְחָקִים. אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה פָּנִים טְהוֹר מִחֲשָׁקִים.
מִנֵּן וְדָגְלוּ נְדָרָשִׁים וּנְהַקִּים. בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ
עֶשְׂרֵה מִצּוֹת זְקוּקִים. מֵאֲתִים וְאַרְבָּעִים וְשִׁמּוֹנָה
בְּעֵשֶׂה לְהַקִּים. וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת וּשְׁנָיִם וְחֲמִשׁ בְּלֹא
תַעֲשֶׂה מִתְּחֲזָקִים. בְּעֵלִיל שְׁבַעֲתִים מִזְּקוּקִים.
וְשׁוֹמְרִימוּ גָּעַר לֹא נִזְקִים. וְלוֹיֵת חֵן לְרֹאשִׁים
מִעֲנִיקִים. וְלִגְדָּרוֹתָם עֲשׂוֹר עֲנִיקִים. מִשְׁמַחִים לֵב
וְעֵינִים מִבְּהִיקִים. מִתּוֹק לְנֶפֶשׁ וּמִרְפָּא לְעַצְמוֹ
מִפִּיקִים. עֵץ חַיִּים חַיָּא לְמִחֲזִיקִים: וְכַעֲלֵתָהּ עַל
דְּעֵתוֹ לְתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ. בְּיָא מִסִּינַי בְּכַבּוֹד גְּאֻמּוֹ.
וּזְרָח מִשְׁעִיר לָמוֹ. וְעַבְדְּךָ לֹא תִרְצֶה לְפָנֵימוֹ: וְעַל
כִּי בְּחֶרֶבֶם הֵם חַיִּימוֹ. לֹא קִבְּלוּ עוֹל תּוֹרָה עֲלֵימוֹ.
וּמִהָר פֶּאֶרְזֵן הוֹפִיעַ לָמוֹ. לֹא תִגְנַב שִׁנָּן בְּמַחְנֵימוֹ.
וְעַל כִּי בְּגִנְבוֹת וּבְגִזְלוֹת הֵם מִפְּעֵלֵימוֹ. לֹא קִבְּלוּ
עוֹל תּוֹרָה עֲלֵימוֹ. וְאַתָּה מִרְבִּבּוֹרֵת קִדְשׁ לְתַן עוֹז
לְעַמּוֹ. הֵם קִבְּלוּ עוֹל תּוֹרָה עֲלֵימוֹ. וְנַעֲשֶׂה לְנִשְׁמַע
הַקְּדִימוֹ. טָרַם נִשְׁמַע נַעֲשֶׂה נָמוֹ. וְצַדִּיקָה בְּהַ
נְחִשְׁבָה לָמוֹ. וְלִשְׁנֵי כְּתָרִים סִימוֹ. לְמַלּוּכָה וְלִכְהֻנָּה

וּלְלוּיָהּ אָיִמוֹ: וּבַעֲשָׂרָה קְדוּשִׁים קָדַשְׁם אֵל לְשִׁמוֹ.
 וּבְשִׁבְעִים שְׁמוֹת יִחָסֶם לְאָמוֹ. וּבְשִׁלֹּשׁ עֶשְׂרֵה
 מִדּוֹת תּוֹצְאוֹתֶם בְּקִימוֹ. וּכְלָל שְׁמֶם בְּשִׁמוֹ. וּכְאֶזְזֹר
 לְחַלֵּץ הַדְּבִיקֶם לְנַאֲמוֹ. וְלִסְיֵנִי הַפָּרָה שְׁמוֹ מְרוֹמוֹ.
 וַיֵּרֶד הוּא וְכָל קְדוּשָׁיו עִמּוֹ. וְהִגְעִישׁ וְהִרְעִישׁ וְהִרְעִיד
 הַדּוֹמוֹ. וְאַחֲרַי בְּדַבְּרוֹ הִתְרִיד עוֹלָמוֹ: וְעֵשְׂרִים
 וְאַרְבָּעָה מִל מִהֶלֶךְ נָעוּ עִמּוֹ. שְׁתֵּים זֹו בְּהַשְׁמִיעוֹ
 נַאֲמוֹ. וְרָגְזוּ וְחָלוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם. מֵאֵימַת חַי הָעוֹלָם.
 בְּרִדְתּוֹ לְדַבֵּר לְעַם עוֹלָם. רָעִישׁוּ אֲמוֹת הָעוֹלָם.
 פִּחַד קָרָאִם וְרָעַד הַחֵילִם. חֵיל בְּיֹולְדָה הַבְּהִילִם.
 נָעוּ וְרָעְדוּ וְסָר צֶלֶם. וְאַצֵּל קְמוּאֵל בָּאוּ כָּלֶם.
 לְנַחֵשׁ בְּקֶסְמֵי קְלָקוּלֶם. וְשָׂאֲלוּ לוֹ מַה זֶה בָּא
 לְעוֹלָם. שְׁמָא הַיּוֹם לְמִימּוֹ חֲזוֹר עוֹלָם. " לְמַבּוּל
 יָשָׁב לָבוֹא לְעוֹקֶם. וְהִשִּׁיב אוֹתָם בְּשִׂאֲלָם. " עֹז
 לְעַמּוֹ יִתֵּן לְהַנְחִילֶם. וּבְשִׁמְעֶם בְּדָ נָמוּ כָּלֶם. "
 יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם. וְרִדְתּוֹ לְהַשְׁפִּילֶם. וְכָל דּוֹר
 וְדוֹר וּמְנַהֲיָיָהֶם. אֲשֶׁר עֲמָדוֹ לְפָנֵיהֶם. וְהַעֲתִידִים
 לְעַמּוֹר אַחֲרֵיהֶם. כָּלֶם רַעְמִידֶם בְּסִינֵי עַמְהֶם.
 לְהוֹדִיעֶם כִּי דוֹר יֵעַ נִחַשְׁק מִכְּלָהֶם. טוֹב טַעַם
 וְרַעַת לְהַשְׁפִּילָהֶם. וְכֵן מוֹם לֹא הָיָה בָהֶם. כִּי
 שְׂדֵמִים וּמְשַׁלְּמִים הָיוּ כָּלֶהֶם: בְּהַגְלוֹתוֹ בְּסִינֵי עֲלִיהֶם.
 וּבְפָנִים הַרְבֵּה נִרְאָה לָהֶם. מְדַבֵּר אֲנֹכִי עִם כָּד
 אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם. פָּנִים בְּפָנִים לְהִרְאוֹתֵיהֶם. פָּנִים
 בְּאֵימָה לְמַקְרָא לְמוֹדֵיהֶם. פָּנִים בִּינוֹנוֹת לְמַשְׁנַת
 עֲרִפְיָהֶם. פָּנִים שׁוֹחֲקוֹת לְתַלְמוּד חֲכָמֵיהֶם. פָּנִים
 מְסִבִּירוֹת לְאַגְרוֹת טַעֲמֵיהֶם. כְּעֵתִיק יוֹמִין וְצַח
 נְדָמָה לָהֶם. נִחְמָרִים בְּהַר חֲמָד עֲרַךְ לְפָנֵיהֶם.

וְהַקִּיּוֹם וּמִצּוֹת מְזֻבָּיִם וְשִׁבְרֵי אֲתַנְנִיָּהֶם. אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
 אֹתָם הָאָדָם וְחֵי בָהֶם. כִּי חַיִּים הֵם לְמוֹצָאֵיהֶם.
 לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיהֶם וַיְמִי בְנֵיהֶם: וְדַבּוּר אֶחָד (נ"א שתי
 דברות) מִפִּי בְמַלְלוֹ. שְׁתֵּי יָמִים זֶה בְּהַשְׁמִיעוֹ לְקַהְלוֹ.
 רַחֲקוּ שְׁנַיִם עָשָׂר מִלְּמַפְחֵד חֵילוֹ. וּפְרָחוּ גַפְשָׁם
 מִפְּשִׁמְעֵי הוֹד קוֹלוֹ. וְהַעֲמִיד עֲנֵנִי כְבוֹד גְּדֻלוֹ. וְשֵׁם
 גְּדוּבוֹת הַגִּיפּוֹ וְהַזִּילוֹ. וְחַיּוֹ וְשִׁבּוֹ שְׁנַיִם עָשָׂר מִלְּ
 בְּתוֹקֶף חֵילוֹ. וְדַבְּרוּ לְצִיר וְאָמְרוּ לוֹ. קָרַב אֵתְּךָ
 וְשָׁמַע מְלוּלוֹ. וְדַבֵּר עִמָּנוּ קִנְיָן פִּעְלוֹ. פֶּן נִמּוֹת
 מֵאֵימַת קוֹלוֹ. וַיִּשְׁמַע אֵל דְּבָרֵי קַהְלוֹ. וַיִּשָּׁב דְּפָנָיו
 וְגַם עָרַב לוֹ. וַיִּקְרָא דְצִיר וְלְמַרוֹמוֹ הַעֲדוֹ. וַיְבִינּוּ לְבִין
 עִם שְׁלִישֵׁי עֵדוֹ. וְהַעֲמִידוּ וְגִנֵּשׁ אֵל עַרְפְּלוֹ. וּפְנֵי
 בְּפָנִים דְּבָר לוֹ. וְקִרְנֵי מִירוֹ לוֹ. יְהוֹן יְהוֹן רַעֲשׂוּ
 לְמוֹלוֹ. וְדַבְּרוּ לְפָנָיו צוּר וְאָמְרוּ לוֹ. מַה אֶגְנוֹשׁ כִּי
 תִגְדֹּל. וּמַה תִּחְשַׁבְהוּ לְמַקְוֵמָנוּ לְהַעֲדוֹ. קִנְיָן
 שְׁעֵשׂוּעִים לְהַנְחִילוֹ. וְהַשִּׁיבֵם אֵל הַנְּיָחוּ לוֹ. מֵאִז
 חֲשַׁקְתִּיו לְהַגְדִּילוֹ. קִנְיָן שְׁעֵשׂוּעִים לְנַחֲלוֹ. וְדַהֲכֵנִס
 לְפָנָיו וְלְפָנֵי רְשׁוֹת נְתַתִּי לוֹ. שְׁבוּיַת מְרוֹם לְתַת
 לוֹ. מְנַת חֶלְקוֹ וְגוֹרְדוֹ. לְלַמֵּד לְבָנֵי כָל אֲשֶׁר יְדַבֵּר
 לוֹ. וּמַהֲרֵ סִינֵי קַבְלוֹ תוֹרָה. לֹא מִפִּי מְלֹאךְ וְלֹא
 מִפִּי שְׁלִיחַ אֲמוּרָה. כִּי אִם מִפִּי מִלֶּךְ עוֹשֶׂה אֲוָרָה.
 מְהוֹר עֵינַיִם וַיִּרְאֵתוּ טְהוֹרָה. מִפִּי גְבוּרָתוֹ לְבַחִירוֹ
 הוֹרָה. דֵּת בְּאֵר הַיִּשָּׁב מְבוֹאֶרָה. בְּדַבּוּר בְּאַמִּירָה.
 בְּצוּוֹי בְּאַזְהָרָה. בְּתַלְמוּד בְּאַגְדָּה בְּמִשְׁנָה בְּמִקְרָא.
 בְּהַקָּה בְּמִצְוָה בְּבְרִית גְּמוּרָה. עֲרוּכָה כִּפְלֵ וְשְׁמוּרָה.
 וְכָל מִצְוָה שְׂבָה בְּעֵינֵי סְרוּרָה. לְהַתְּבַרֵךְ בְּהוֹנִירָה
 בְּכָל יוֹם בְּרוּחַ נוֹתֵן הַתּוֹרָה: וּבְאַלְפֵי שְׁהִיָּה לְכָל

האותיות ראש. פתח באנכי לדברות ראש. להודיע
שהוא אלהי קדם ראש. בראשית ראש. ובאחרית
ראש. ראשון ואחרון בסוף ובראש. צופה מר
יהיה בסוף מראש ולמה באלף פתח בראש. כנגד
אלף דור שצפה מראש: לתן להם אמונת ראש.
לצוות להם דבר מראש. ועבר מהם תשע מאות
ושבעים וארבעה לפרוש. ולסוף עשרים וששה
דורות השק תבואת ראש. דבר צורה לאלף דור
מראש. לנהול חוק נסוכת ראש. בתעצומותיה
דחקור וקדוש. להשתחות ולכרוע ולקוד ראש.
לאל חי וקים המתנשא לכל דראש: ובשורם
צבאות אלים. כי למתן דת זכו סגולים. וכברו
בה נדגלים. נתנו שבה ותהלה לאל אלים.
והמון גדודים וכתי אראלים. שיר ותשבחות
מפארים ומהללים. ושורפים ממעל להם עומדים
ומעלים. וליושב על כפאי רם ונשא מגדילים.
וצבאות גבורי חילים. מנעימים שיר הדודים.
ופאר כרובים ורעש גלגלים. במתן אמון היו גלים.
ומלאכי אש ומים בלולים. בשמחת גות בירת
מסלדים ומחלים. וזה אל זה קוראים ושואלים.
לקדוש וברוך תפארת מכללים. רוממות למלכם
ממללים. ועוזו נוראותיו מגדילים. ושדוש קדש
לקדוש בקדש מעלים:

שחרית Siehe oben Ende des ersten Tages קדושה.

סדר הלל

Lobesp salmen.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְקַרְוֵא
אֶת הַהֶלֶל:

ק"ב הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם
יְיָ: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
מִמְזֵרַח שֶׁמֶשׁ עַד־מְבֹאוֹ מִהַלֵּל שֵׁם יְיָ:
רַם עַל־כָּל־גּוֹיִם יְיָ עַל־הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי
בְיְיָ אֱלֹהֵינוּ הַמְגַבִּיחַ לְשִׁבְתָּ: הַמְשַׁפִּילִי
לְרֵאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימִי מֵעַפְרֵי דָל
מֵאֲשָׁפוֹת יָרִים אֲבִיוֹן: לְהוֹשִׁיבֵי עַם־גְּדִיבִים
עַם גְּדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת אִם־
הַבָּנִים שִׂמְחָה הַלְלוּיָהּ:

ק"ד בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב
מֵעַם לֵעָז: הִיִּתָּה יְהוּדָה לְקִדְּשׁוֹ יִשְׂרָאֵל
מִמְשָׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה וַיִּגַּם הַיַּרְדֵּן יִסַּב
לְאַחֹר: הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים גְּבַעוֹת כְּבָנֵי־
צֹאן: מִהַלֵּךְ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסַּב
לְאַחֹר: הַהָרִים תִּרְקְדוּ כְּאֵילִים גְּבַעוֹרֵת

בבני-צאן: מלפני אדון חולי ארץ מלפני
ארוה יעקב: ההפכי הצור אגם-מים חלמיש
למענינו מים.

קסו לא לנו יי לא לנו כיי-לשמך תן כבוד על-
חסדך על-אמתך: למה יאמרו הגוים איה-נא אלהיהם:
ואלהינו בשמים כל אשר-הפך עשה: עצביהם פסף
וזהב מעשה ידי אדם: פה-להם ולא ידברו עינים
להם ולא יראו: אזנים להם ולא ישמעו אף-להם
ולא יריחון: ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו
לא-יהגו בגרונם: כמוהם יהיו עשייהם כל אשר-בטח
בהם: ישראל בטח ביי עזרם ומגנם הוא: בית
אהלן בטחו ביי עזרם ומגנם הוא: יראי יי בטחו ביי
עזרם ומגנם הוא:

יי זכרנו יברך יברך את-בית ישראל
יברך את-בית אהלן: יברך יראי יי הקטנים
עם-הגדלים: יסף יהודה עליכם עליכם
ועל-בניכם: ברוכים אתם ליהודה עשה
שמים וארץ: השמים שמים ליהודה וארץ
נתן לבני-אדם. לא-המתים יהללויה ולא
כל-יודי דומה: ואנחנו נברך יה מעתה
ועד-עולם הללויה:

קסז אהבתי כיי-שמע יי את-קולי תחנוני: כיי
הטה אזנו לי ובימי אקרא: אפפוני חבלי-מות ומצרי
שאול מצאוני צרה ויגון אמצא: ובשם-יי אקרא אנא
יי מלטה נפשי: חנון יי וצדיק ואלהינו מרחם. שמר

פְּתָאִים יי דַּלְתִּי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ : שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחַיִכִּי
 כִּי־יִגְמַל עָלַיִכִּי : כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמּוֹת אֶת־עֵינֵי מִן־
 הַמָּעַה אֶת רַגְלֵי מִדְּחִי : אֶת־הַלֶּךְ לִפְנֵי יי בְּאַרְצוֹת
 הַחַיִּים : הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עֲנִיתִי מְאֹד : אֲנִי אָמַרְתִּי
 בְּחַפְזִי כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב :

מָה־אָשִׁיב לַיִּי כָּל־תַּגְּמוֹלָהִי עָלַי : כּוֹס־
 יְשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשְׁם יי אֶקְרָא : נְדָרֵי לַיִּי
 אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ : יִקַּר בְּעֵינַי יי
 הַמּוֹתָה לְחַסְדֵּי־וְאָנָּה יי כִּי־אֲנִי עֲבַדְךָ אֲנִי
 עֲבַדְךָ בֵּן־אֲמַתְךָ פִּתְחַת לְמוֹסְרֵי : לָךְ אֲזַבַּח
 זִבְחַ תּוֹדָה וּבִשְׁם יי אֶקְרָא : נְדָרֵי לַיִּי אֲשַׁלֵּם
 נִגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ : בַּחֲצֵרוֹת אֲבֵית יְהוָה
 בַּתּוֹכֵכִי יְרוּשָׁלַם הִלְלוּ־יָהּ :

ק^י הִלְלוּ אֶת־יְהוָה כָּל־גּוֹיִם שֶׁבַחְוָהוּ כָּל־
 הָאֲמִים : כִּי־נָבֵר עָלֵינוּ חֶסֶדוֹ וְאַמֶּת יְהוָה
 לְעוֹלָם הִלְלוּ־יָהּ :

ס^י הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ :
 יֹאמְרוּ־נָּא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ :
 יֹאמְרוּ נָּא בֵּית־אֱהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ :
 יֹאמְרוּ נָּא יְרֵאֵי יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ :
 מִן־הַמַּצַּר קָרָאתִי יָהּ עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יָהּ :
 יְהוָה לִי לֹא אֵירָא מִה־יַּעֲשֶׂה לִּי אָדָם : יי לִי
 בְּעִזְרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאֵי : טוֹב לְחַסוֹת בַּיִּי
 מִבְּטַח בְּאָדָם טוֹב לְחַסוֹת בַּיִּי מִבְּטַח

בְּגִדֵי בָיִם: כָּל־גֹּזִיִּים סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילֵם
 סָבְבוּנִי גַם־סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילֵם: סָבְבוּנִי
 כְּדַבְרֵי־מִדְּבָרִים דַּעְכוּ כַּאֲשֶׁר קוֹצִים בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילֵם:
 דַּחַח דַּחִיתַנִּי לִנְפֹל וַיִּי עֲזַרְנִי: עֲזֵי וְזָמַרְתָּ יְהוָה
 וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה: קוּל רְגָה וַיִּשׁוּעָה
 בְּאֶהְלִי צַדִּיקִים יְמִין יי עֲשֵׂה חֵיד: יְמִין יי
 רוֹמְמָה יְמִין יי עֲשֵׂה חֵיד: לֹא־אֲמוֹת כִּי אֶחֱיָה
 וְאֶסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה: יִסֹּר יִסְרְנִי יְהוָה וְדַמּוֹת לֹא
 נִתְּנָנִי: פֶּתַח־לִי שַׁעַר־צַדִּיק אֲבֹא־בָם אוֹדָה
 יְהוָה: זֶה־הַשַּׁעַר לִי צַדִּיקִים יִבְאוּ בוֹ: אוֹדָה
 כִּי עֲנִיתַנִּי וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה: אוֹדָה אֲכַנּוּ מֵאִסוּ
 הַבּוֹגִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פְּנָה: אֲכַנּוּ מֵאֵת יי הָיְתָה
 זֹאת הִיא נִפְקֵאת בְּעֵינַיִנוּ: מֵאֵת זֶה־הַיּוֹם
 עֲשֵׂה יי נְגִילָה וְנִשְׂמַחָה בוֹ: זֶה

אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָּא:

אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָּא:

אָנָּה יי הַצְּלִיחָה נָּא:

אָנָּה יי הַצְּלִיחָה נָּא:

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית
 יְהוָה: בְּרוּךְ אַל | יְהוָה וַיֵּאָר לָנוּ אֶסְרוּ־חַנּוּ
 בְּעַבְתִּים עַד־קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֵל אֱלֹהֵי אֲתָה
 וְאוֹדָה אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמָךְ. אֵלֵי הוֹדוּ לִי כִּי מִשֵּׁב
 כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: הַיּוֹם

יְהַלְלוּךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ. וְחַסִּידֶיךָ צְדִיקִים
 עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרָנָה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ
 וַיִּשְׁבְּחוּ וַיְפָאֲרוּ וַיְרַמְּמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיְקַדִּישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ
 אֶת־שִׁמְךָ מִלְּכָנוּ כִּי לָךְ מִזֶּבֶחַ לְהוֹדוֹת וְלִשְׁמֹךְ נָאָה
 לֵאמֹר כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל: בְּרוּךְ אַתָּה
 יי מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתְּשׁבָחוֹת:

קדיש שלם

מגלת רות

וַיְחִי בִימֵי שֹׁפֵט הַשְּׁפָטִים וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ נִילָךְ אִישׁ מִבֵּית לֶחֶם
 יְהוּדָה לָגוּר בְּשָׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו: וְשֵׁם הָאִישׁ
 אֱלִימֶלֶךְ וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ גִּעְמִי וְשֵׁם שְׁנֵי בָנָיו מַחֲלֹן וְכַלְיוֹן אֶפְרַתִּים
 מִבֵּית לֶחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שָׂדֵי מוֹאָב וַיְהִיו שָׁם: וַיָּמָת אֱלִימֶלֶךְ אִישׁ
 גִּעְמִי וַתִּשָּׂאֵר הִיא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ: וַיִּשָּׂאוּ לָהֶם נָשִׁים מֵאֲבוֹת שֵׁם
 הָאֵחָת עֶרְפָּה וְשֵׁם הַשְּׁנִית רֹת וַיִּשְׁבוּ שָׁם כַּעֲשֵׂר שָׁנִים: וַיָּמָת גַּם
 שְׁנֵיהֶם מַחֲלֹן וְכַלְיוֹן וַתִּשָּׂאֵר הָאִשָּׁה מִשְׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמְאִישָׁהּ: וַתִּקַּם
 הִיא וְכַלְתֶּיהָ וַתִּשָּׁב מִשָּׂדֵי מוֹאָב כִּי שָׁמְעָה בְּשֻׂרָה מוֹאָב כִּי פָקַד
 יְהוָה אֶת עַמּוֹ לְחַת לָהֶם לֶחֶם: וַתֵּצֵא מִן הַמְּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה
 שָׁמָּה וּשְׁתֵּי בָלוֹתֶיהָ עִמָּה וַתִּלְכְּנָה בְּדֶרֶךְ לָשׁוּב אֶל אֶרֶץ יְהוּדָה:
 וַתֹּאמֶר גִּעְמִי לְשֵׁתִי בַלְתֶּיהָ לִכְנָה שִׁבְנָה אִשָּׁה לְבֵית אִמָּה יַעֲשֶׂה
 יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם עִם הַמֵּתִים וְעַמְדִי: יִתֵּן יְהוָה
 לָכֶם וּמִצְאֵן מְנוּחָה אִשָּׁה בֵּית אִישָׁה וַתִּשְׁק לָהֶן וַתִּשָּׂאנָה קוֹלָן
 וַתִּבְכְּינָה: וַתֹּאמְרָנָה לָהּ כִּי אַתְּ נָשׁוּב לְעַמְּךָ: וַתֹּאמֶר גִּעְמִי
 שִׁבְנָה בְּנָתִי לָמָּה תִּלְכְּנָה עִמִּי הַעוֹד לִי בָנִים בְּמַעֲי וְהָיוּ לָכֶם
 לְאִנְשִׁים: שִׁבְנָה בְּנָתִי לָכֵן כִּי זָקַנְתִּי מְהִיזֹת לְאִישׁ כִּי אִמְרַתִּי יֵשׁ
 לִי תִקְוָה גַם הֵייתִי תְלִילָה לְאִישׁ וְגַם יְלָדִיתִי בָנִים: הֲלֵהֶן תִּשְׁבְּרָנָה
 עַד אֲשֶׁר יִגְדְּלוּ הֲלֵהֶן תַּעֲנֶנָּה לְבַלְתִּי הָיֹזֶת לְאִישׁ אֵל בְּנָתִי כִּי מֵר
 לִי מְאֹד מִכֶּם כִּי יֵצְאָה בִּי יַד יְהוָה: וַתִּשְׁנָה קוֹלָן וַתִּבְכְּינָה עוֹד
 וַתִּשְׁק עֶרְפָּה לְחֻמוֹתֶיהָ וְרוֹת דִּבְקָה בָּהּ: וַתֹּאמֶר הִנֵּה שָׁבָה יְבַמְתֶּךָ
 אֵל עַמָּה וְאֵל אֱלֹהֶיהָ שׁוּבִי אַחֲרַי יְבַמְתֶּךָ: וַתֹּאמֶר רֹת אֵל תִּפְגְּעִי

בי לעזבך לשוב מאחריך בי אל אשר תלכי אלך ובאשר תלגי
 אלן עמך עמי ואלהיך אלהי: באשר תמותי אמות ושם אקבר
 כה יעשה יהוה לי וכה יסוף בי המות יפריד ביני ובינך: ותרא
 בי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל לדבר אליה: ותלכנה
 שתיהם עד באנה בית דהם ויהי בבאנה בית לחם ותחם כל העיר
 עליהן ותאמרנה הזאת נעמי: ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי
 קראן לי מרא בי חמר שדי לי מאד: אני מלאה הלכתי וריקם
 השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי ויהוה ענה בי ושדי הרע לי:
 ותשב נעמי ורות המואביה בלתי עמה השבה משדי מואב והמה
 באו בית לחם בתחלת קציר שעדים: ולנעמי מידע דאישה איש
 גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעז: ותאמר רות המואביה
 אל נעמי אדכה נא השדה ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצא
 חן בעיניו ותאמר לה לכי בתי: ותלך ותבא ותלקט בשדה אחרי
 הקצרים ויקר מקרה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך:
 והנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקצרים יהוה עמכם ויאמרו לו
 יברכה יהוה: ויאמר בעז לנערו הנצב על הפוצרים למי הנערה
 הזאת: ויען הנער הנצב על הפוצרים ויאמר נערה מואביה היא
 השבה עם נעמי משדי מואב: ותאמר אלקטה נא ואספתי בעמרים
 אחרי הפוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר ועד עתה זה שבתה
 הבית מעט: ויאמר בעז אל רות הלא שמעת בתי אל תלכי ללקט
 בשדה אחר וגם לא תעבירי מזה וכה תדבקין עם נערת: עניך
 בשדה אשר יקצרון והלכת אחריהן הלא צויתי את הנערים
 לבלתי נגעך וצמת והלכת אל הפלים ושתיית מאשר ישאבון
 הנערים: ותפל על פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע
 מצאתי חן בעיניך להפירני ואנכי נכריה: ויען בעז ויאמר לה הנד הנד
 לי כל אשר עשית את המזנה אחרי מות אישך ותעזכי אביך
 ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל עם אשר לא ידעת תמול שלשם:
 שלם יהוה פעלך ותהי משפחתך שלמה מעם יהוה אלהי ישראל
 אשר באת לחסות תחת כנפיו: ותאמר אמצא חן בעיניך אדני כי
 נחמתני וכי דברת על לב שפחתך ואנכי לא אריה באחתי
 שפחתך: ויאמר לה בעז לעת האכל נשי הלם ואבלת מן הלחם
 וטבלת פתך בחמץ ותשב מצד הקצרים ויצבט לה קלי ותשבע

ותחר: ותקם ללקט ויצו בעז את נעריו לאמר גם בין העמרים
 תלקט ולא תכלימוה: וגם של תשלו לה מן הצבתיים ולקטת ולא
 תגערו בה: ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את אשר לקטת ויהי
 כאיפה שערים. ותשא ותבוא העיר ותרא חמותה את אשר לקטת
 ותוצא ותתן לה את אשר הותרה משבעה: ותאמר לה חמותה
 איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכרך ברוך ותגד לחמותה
 את אשר עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשיתי עמו היום
 בעז: ותאמר געמי לבלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב חסדו
 את החיים ואת המתים ותאמר לה געמי קרוב לנו האיש מגאלנו
 הוא: (חצי הספר) ותאמר רות המואביה גם כי אמר אלי עם
 הנערים אשר לי תדבקין עד אם בלו את כל הקציר אשר לי:
 ותאמר געמי אל רות בלתה טוב בתי כי תצאי עם נערותיו ולא
 יפגעו בך בשדה אחר: ותדבק בנערות בעז ללקט עד בלות
 קציר השערים וקציר החטים ומשב את חמותה: ותאמר לה
 געמי חמותה בתי הלא אבקש לך מנוח אשר ייטב לך: ועתה
 הלא בעז מדעתנו אשר היית את נערותיו הנח הוא זרה את בן
 השערים הלילה: ורחצת וסכת ושמת שמלתך עליך וירדתי הגורן
 אל תודעי לאיש עד בלתו לאכל ולשתות: ויהי בשכבו וידעת את
 המקום אשר ישכב שם וכאת וגלית מרגלתיו ושכבתיו והוא יגיד
 לך את אשר תעשין: ותאמר אליה כל אשר תאמרי אעשה: ותרד
 הגרן ותעש ככל אשר צוה חמותה: ויאכל בעז וישת וייטב לבו
 ויבא לשכב בקצה הערמה ותבא בלש ותגל מרגלתיו ותשכב:
 ויהי בחצי הלילה ויחבר האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגלתיו:
 ויאמר מי את ותאמר אנכי רות אמתך ופרשת בגנף על אמתך כי
 גאל אתה: ויאמר ברוכה את ליהוה בתי הישבת חסדך האחרון
 מן הראשון לבלתי לכת אחרי הפחורים אם דל ואם עשיר: ועתה
 בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה לך כי יודע כל שער עמי כי
 אשת חיל את: ועתה כי אמנם כי אם גאל אנכי וגם יש גאל קרוב
 ממני ליגי הלילה ודעה בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם לא יחפץ
 לגאלך יגאלתיך אנכי חי יהוה שכבי עד הבקר: ותשכב מרגלותיו
 עד הבקר ותקם במרם יכיר איש את רעהו ויאמר אל יודע כי באה
 האשה הגרן: ויאמר חבי המטפחת אשר עליך ואחוזי בה ותאחזי

בה וימר שש שעדים וישת עליה ויבא העיר: ותבוא אל חמותה
 ותאמר מי את בתי ותגד לה את כל אשר עשה לה האיש: ותאמר
 שש השעדים האלה נתן לי כי אמר אל תבואי ריקם אל חמותך:
 ותאמר שבי בתי עד אשר תדעין איך יפל דבר בי לא ישקט האיש
 כי אם בלה הדבר היום: ובעז עלה השער וישב שם והנה חגואל
 עבר אשר דבר בעז: ויאמר סורה שכה פה פלגי אלמני ויסר וישב:
 ויבא עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה וישבו: ויאמר
 שבו פה וישבו: ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך
 מכרה געמי השכה משדה מוצב: ואני אמרתי אגלה אונק לאמר
 קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי אם תגאל גאל ואם לא יגאל חגידיה
 לי ואדע כי אין זולתך לגאול ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל:
 ויאמר בעז ביום קנותך השדה מיד געמי ומאת רות המוצאיה אשת
 המת קניתי להקים שם המת על נחלתו: ויאמר הגאל לא אוכל
 לגאול לי פן אשחית את נחלתי גאל לך אתה את גאלתי כי לא
 אוכל לגאול: וזאת לפני בישראל על הגאלה ועל התמורה
 לקים כל דבר שלף איש געלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל:
 ויאמר הגאל לבעז קנה לך וישלף געלו: ויאמר בעז לזקנים וכל
 העם עדים אתם היום כי קניתי את כל אשר לאלימלך ואת כל
 אשר לכליון ומחלון מיד געמי: וגם את רות המוצאיה אשת
 מחלון קניתי לי לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא יברת שם
 המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום: ויאמרו כל העם אשר
 בשער והזקנים עדים יתן יהוה את האשה הכאה אל ביתך כרחל
 וכלאה אשר בנו שתיהם את בית ישראל ועשה חיל באפרתה
 וקרא שם בבית לחם: ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר
 ליהודה מן הזרע אשר יתן יהוה לך מן הנערה הזאת: ויקח בעז
 את רות ותהי לו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון ותלד בן:
 ותאמרנה הנשים אל געמי ברוך יהוה אשר לא השבית לך גאל
 היום ויקרא שמו בישראל: והיה לך למשיב נפש ולכלכל את
 שכבתך כי בלדתך אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובה לך משבעה
 בנים: ותפח געמי את היגדו ותשתחו בתיקה ותהי לו לאמנת:
 ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד בן לגעמי ותקראנה שמו
 עזבד הוא אבי ישי אבי דוד: ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את

הַצָּרוֹן: וְהַצָּרוֹן הַזֶּה אֶת רֵם וְרֵם הַזֶּה אֶת עַמִּינָדָב: וְעַמִּינָדָב
הַזֶּה אֶת נְחֻשׁוֹן וְנְחֻשׁוֹן הַזֶּה אֶת שְׁלֵמָה: וְשְׁלֵמָה הַזֶּה אֶת
בְּעֻזָּה וְבְעֻזָּה הַזֶּה אֶת עֹבֵד: וְעֹבֵד הַזֶּה אֶת יִשׁוּי וְיִשׁוּי הַזֶּה
אֶת דָּוִד:

קריש יתום

אֵין כְּמוֹהָ בְּאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֵׂיהָ: מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת
כָּל עֲלָמִים וּמַמְשַׁלְתָּהּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר: " מֶלֶךְ " מֶלֶךְ " מֶלֶךְ " יִ
יִמְלֶךְ לְעֵלְמָם וְעַד: " עֲזוּ לְעַמּוֹ יִהְיֶה " יְבָרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

אֵב הַרְחֵמִים הִיטִיבָה בְּרִצּוֹנָהּ אֶת צִיּוֹן הַתְּבַנָּה חֲזוֹמֹת
יְרוּשָׁלַיִם: כִּי בָהּ לָבַד בְּטַחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רֵם וְנִשְׂא אֲדוֹן
עֲזָלָמִים:

סדר הוצאת ספר תורה

וַיְהִי בְּנִסְעַת הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה " וַיַּפְצוּ אֵיבֵיהֶם וַיִּנְסוּ
מִשְׁנֵאֵיהֶם מִפְּנֵיהֶם: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תּוֹרָה וְדָבַר " מִירוּשָׁלַיִם:

בְּרוּךְ שְׁנַתֵּן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ:

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת.
נִצָּר חֶסֶד לְאֱלֹפִים. נִשְׂא עֵז וּפִשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְחָה: ג"פ

רְבוֹן הָעֲזָלָמִים מִלֵּא מִשְׁאֵלוֹת לְבִי
לְטוֹבָה וְהִפֵּק רִצּוֹנִי וְתֵן שְׂאֵלְתִי לִי עֲבָדְךָ
(פב"פ) אֲמַתָּה וְזִכְנִי (וְאֵת אִשְׁתִּי וּבְנֵי
וּבְנוֹתִי) לְעֵשׂוֹת רִצּוֹנָהּ בְּלִבְבִי שָׁלוֹם.
וּמִלְטֵנִי מִיַּצַּר הָרָע. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ.
וְזִכְנֵנוּ כִּדְי שְׂתִּשְׁרָה שְׂכִינָתְךָ עֲלֵינוּ. וְהוֹפֵעַ
עֲלֵנוּ רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה וַיִּתְקַים בָּנוּ מִקְרָא
שְׂכָתוֹב וְנִחָה עָלֵינוּ רוּחַ " רוּחַ חֲכָמָה

וּבִינָהּ. רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה. רוּחַ דַּעַת וַיִּרְאֵת
 יי. וְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שְׂאֵזְכָּה לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים
 בְּעֵינֶיךָ. וּלְלַכֵּת בְּדַרְכֵי יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ.
 וְקִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. כְּדֵי שְׂנֹזְכָה לְחַיִּים
 טוֹבִים וְאֲרוּכִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.
 וְתִשְׁמְרֵנוּ מִמַּעֲשִׂים רָעִים. וּמִשְׁעוֹת רְעוֹת
 הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לְבֹא לְעוֹלָם. וְהַבּוֹטֵחַ בְּי
 חֶסֶד יִסּוּבְכֶנְהוּ אָמֵן: יְהִיו לְרְצוֹן אִמְרֵי פִי
 וְהִגִּיוֹן לִבִּי קִפְנִיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי:

וְאֲנִי תַפְלִיתִי לָךְ יי עַת רְצוֹן אֱלֹהִים
 בְּרַב חֶסְדְּךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ: ^{נ"פ}

בְּרִיךְ שְׂמַח דְּמֵרָא עֲלֵמָא בְּרִיךְ כְּתוּרָךְ וְאַתְרָךְ. יְהֵא רְעוּתְךָ עִם
 עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְעַלְמִים. וּפּוֹרְקֵן יְמִינְךָ אַחֲזִי לְעַמְּךָ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ
 וְלֹא־מִטּוֹיָא לְגַא מְטוּב גְּהוּרָךְ וְלִקְבַל צְלוֹתְנָא בְּרַחֲמִין. יְהֵא רְעוּא
 קְדָמָךְ דְּתוֹרִיךָ לֵן חַיִּין בְּטִיבוּתָא. וְלֵהוּא אֲנָא פְקִידָא בְּגוּ צְדִיקָיָא.
 לְמַרְחָם עָלֵי וְלִמְנַטְר יְתִי וַיִּת כָּל דֵּי לִי וְדֵי לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. אַנְתָּ
 הוּא זֶן לְכֹלָא. וּמְפָרְגִים לְכֹלָא. אַנְתָּ הוּא שְׁלִיט עַל כֹּלָא. אַנְתָּ
 הוּא דְשְׁלִיט עַל מַלְכֵיָא וּמַלְכוּתָא דִּילְךָ הִיא. אֲנָא עֲבִידָא דְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא דְסַגִּידָנָא קַמָּה וּמְפָא דִיקָר אֲזִרְיָתָה בְּכָל עֵדֵן וְעֵדֵן:
 לֹא עַל אֲנָשׁ רַחֲמֵינָא. וְלֹא עַל בְּרַ אֱלֹהִין סְמִיכְנָא. אֵלָא בְּאֱלֹהֵא
 דְשָׁמַיָא. דְהוּא אֱלֹהֵא קְשׁוּט. וְאֲזִרְיָתָה קְשׁוּט. וְגַבִּיאֲזִחֵי קְשׁוּט.
 וּמְסַגָּא לְמַעַבְדֵּי טַבְּוֹן וְקְשׁוּט. כִּה אֲנָא רַחֲמִין. וְלִשְׁמַח קְדִישָׁא
 יְקִידָא אֲנָא אִמְר תּוֹשְׁבָתָן. יְהֵא רְעוּא קְדָמָךְ דְּתַפְתַּח לִבִּי בְּאֲזִרְיָתָא
 וְתִשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבִּי וְלִבְּא דְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. לְטַב וְלַחֲזִין
 וְלִשְׁלָם:

ט"ק שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:
 ט"ז אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ קְדוֹשׁ
 שְׁמוֹ:

ט"ס גְּדֹלוֹ לִי אֱתִי וְגִדּוּמָה שְׁמוֹ יַחְדּוֹ:
 קסל לך יי הַגְּדֹלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצְחָה וְהַהוֹד
 כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לך יי הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא
 לְכָל לְרֹאשׁ:

רו"ממו יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹי לְהַרְוֹם רַגְלֵינוּ קְדוֹשׁ הוּא
 רו"ממו יי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹי לְהַרְוֹם קְדוֹשׁ כִּי קְדוֹשׁ יי
 אֱלֹהֵינוּ.

Während des Vorbeitragens der Thora:

על הכל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא
 שמו של מלך מדכי המלכים הקדוש ברוך הוא: בעזלמות שפרא
 העולם הזה והעולם הבא: ברצונו וברצון יראיו וברצון כל בית
 ישראל: צור העולמים אדון כל הבריות אלוה כל הנפשות:
 היושב במרחבי מרום השוכן בשמי שמי סדם: קדשתו על
 החיות וקדשתו על פסא הכבוד: ובכן יתקדש שמה בנו יי
 אלהינו לעיני כר חי. ונאמר לפניו שיר חרש בכתוב: שירו
 לאלהים זמרו שמו סלו לרוכב בערכות ביה שמו ועלוו לפניו:
 ויראהו עין בעין בשובו אל נוהו בכתוב: כי עין בעין יראו בשוב
 יי ציון: ונאמר ונגלה כבוד יי וראו כל בשר יחדו כי פי יי דבר:
 אב הרחמים הוא ירחם עם עמוסים ויזכור ברית איתנים
 ויציל נפשותינו מן השעות הרעות ויגער ביצר הרע מן הנשואים
 ויחון אותנו לפלישת עוזמים וימלא משאלותינו במדה טובה
 ישועה ורחמים:

ט"ז ויעזור ויגן וישוע לכל החוסים בו ונאמר אמן: הכל הבו גדל
 לאלהינו ותנו כבוד לתורה כהן קרב. יעמוד. (ס"ס סנסן). ברוך
 שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו: תורת יי המימה משיבת
 נפש עדות יי נאמנה מחימת פתי: פסודי יי ישרים משמחי

קריאת התורה ליום שני של שבועות

לב מצות יי ברה מאירת עינים: יי עז לעמו יתן יי יברך את
עמו בשלום. האל תמים דרכו אמרת יי צרופה מגן הוא לכל
החוסים בו:

קסג ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם היום:

קורין בס"ת ראשון בשבת ז' נכרי כפ' ראה ובחול מתחילין כל הבכור ה' נכרי
עשר תעשר את כל-תבואת זרעה היצא השדה שנה
שנה: ואכלת לפני ה' אלהיך במקום אשר-יבחר
לשכן שמו שם מעשר הגנה תירשה ויצהרך ובכורת
בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את-יהוה אלהיך כל-
הימים: וכי-ירפה ממך הדרך כי לא-תוכל שאתו כי-
ירחק ממך המסום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו
שם כי יברכה יהוה אלהיך: ונתתה בכסף וצרת הכסף
בידך והלכת אל-המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו:
ונתתה הכסף בכל אשר-תאווה נפשך בבקר ובצאן
וביין ובשכר ובכל אשר תשאלה נפשך ואכלת שם לפני
יהוה אלהיך ושמתת אתה וביתך: והלוי אשר-בשעריך
לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך: ס מקצהו שלש
שנים תוציא את-כל-מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת
בשעריך: ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר
והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען
יברכה יהוה אלהיך בכל-מעשה ידך אשר תעשה: ס לוי
מקץ שבע-שנים תעשה שמטה: וזה דבר השמטה שמוט
כל-בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא-יגש את-רעהו
ואת-אחיו כי-קרא שמטה ליהוה: את-הנכרי תגש ואשר
יהיה לך את-אחיק תשמט ידך: אפס כי לא יהיה-בך
אכיון כי-ברך יברכה יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך
נתן-לך נחלה לרשתה: רק אם-שמוע תשמע בקול
יהוה אלהיך לשמור לעשות את-כל-המצוה הזאת אשר
אנכי מצוה היום: כי-יהוה אלהיך ברכה באשר דבר-לך
והעכסת גוים רבים ואתה לא תעכט ומשלת בגוים רבים

וּבַךְ לֹא יִמְשְׁלוּ: ׀ כִּי־יְהִי־בָךְ אֲבִיוֹן מֵאַחַד אַחֶיךָ בְּאַחַד
 שְׁעָרֶיהָ בְּאַרְצָהְךָ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לֹא תֹאמַן
 אֶת־לִבְּךָ וְלֹא תִקְפֵץ אֶת־יְדֶיךָ מֵאַחֶיךָ הָאֲבִיוֹן: כִּי־פָתַח
 תִּפְתַּח אֶת־יְדֶיךָ לֹו וְהֵעֵבַט תִּעֲבִיטֵנוּ דֵי מַחֲסוֹ אֲשֶׁר
 יִחַסֵּר לֹו: הַשְּׁמַר לָךְ פְּנֵי־יְהוָה דְּבַר עַם־לִבְּךָ בְּלִיעַל
 לֵאמֹר קִרְבָּה שְׁנַת־הַשְּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרַעַר עֵינֶיךָ
 בְּאַחֶיךָ הָאֲבִיוֹן וְלֹא תִתֵּן לֹו וְקִרָא עֲלֶיךָ אֱלֹהֵי־יְהוָה וְהָיָה
 בָּךְ הַטָּא: נָתַן הַתֵּן לֹו וְלֹא יִרַע לִבְּךָ בְּתַתָּה לֹו כִּי
 בְּגִלְלוֹ הִדְבַר הַזֶּה יְבָרְכֶה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֶׂיךָ וּבְכָל
 מַשְׁלַח יְדֶיךָ כִּי לֹא־יִחַדֵּל אֲבִיוֹן מִקִּרְבֵּי הָאָרֶץ עַל־כֵּן אֲנֹכִי
 מְצַוֶּה לֵאמֹר פָּתַח תִּפְתַּח אֶת־יְדֶיךָ לְאַחֶיךָ לְעֵנֶיךָ
 וּלְאַבְיֹנֶה בְּאַרְצָה: ׀ כִּי־יִמְכַר לָךְ אַחֶיךָ הָעֵבֶרִי אוֹ הָעֵבֶרִיָּה
 וְעִבְדָּה שֵׁשׁ שָׁנִים וּבַשְּׁנָה הַשְּׁבִיעִת תִּשְׁלַחְנוּ חֲפָשִׁי
 מֵעִמָּךְ: וְכִי־תִשְׁלַחְנוּ חֲפָשִׁי מֵעִמָּךְ לֹא תִשְׁלַחְנוּ רִיקָם:
 הַעֲנֵק תִּעֲנִיק לֹו מִצֹּאֲנֶה וּמִגִּרְנָה וּמִקִּבָּה אֲשֶׁר בְּרַכָּה
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַתֵּן־לֹו: וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאָרֶץ מִצְרַיִם
 וַיִּפְדֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן אֲנֹכִי מְצַוֶּה אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה
 הַיּוֹם: וְהָיָה כִּי־אָמַר אֵלֶיךָ לֹא אֵצֵא מֵעִמָּךְ כִּי אֶחָבְךָ
 וְאֶת־בֵּיתָה כִּי־טוֹב לֹו עִמָּךְ: וְלִקְחַתָּ אֶת־הַמְרִצֵּעַ וְנָתַתָּהּ
 בְּאָזְנוֹ וּבִדְלַת וְהָיָה לָךְ עֶבֶד עוֹלָם וְאִף לְאַמְתְּךָ תַעֲשֶׂה־
 בּוֹ: לֹא־יִקְשֶׁה בְּעֵינָיֶה בְּשִׁלְחָךְ אֹתוֹ חֲפָשִׁי מֵעִמָּךְ כִּי מִשְׁנֵה
 שָׂכָר שָׂכִיר עִבְדָּה שֵׁשׁ שָׁנִים וּבְרַכָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־
 אֲשֶׁר תַעֲשֶׂה: ׀ פ ישראל

אשר תעשה: פ ישראל

בחול מתחילין כאן.

כָּל־הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יוֹלֵד בְּבִקְרָה וּבְצֹאֲנֶה הַזָּכָר תִּקְדֵּשׁ
 לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בְּבִכּוֹר שׁוֹרְךָ וְלֹא תִגְזוּ בְּכֹר צֹאֲנֶה:
 לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֵנוּ שְׁנָה בְּשָׁנָה בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר־
 יִבְחַר יְהוָה אֹתָהּ וּבֵיתָהּ: וְכִי־יְהִי־בוֹ מוֹם פֶּסַח אִם עוֹר
 כָּל מוֹם רָע לֹא תִזְבַּחְנוּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: בְּשַׁעֲרֶיךָ תֹאכְלֵנוּ
 הַטָּמֵא וְהַטְּהוֹר יַחְדוֹ כְּצִנִּי וְכֶאֱיִל: רַק אֶת־דָּמּוֹ לֹא תֹאכַל

על הארץ תשפכנו כמים: פ לוי בשבת ד שמור את-חדש
 האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך
 יהוה אלהיך ממצרים לילה: וזכתה פסח ליהוה אלהיך
 צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם:
 לאתאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל-עליו מצות
 לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכור את
 יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך: ג בשבת ה ולא-
 יראה לך שאר בכל-גבלה שבעת ימים ולא-ילין מן-
 הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לפקר: לא תוכל
 לזבח את-הפסח באחד שעריך אשר-יהוה אלהיך נתן
 לך: כי אם-אל-המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן
 שמו שם תזבח את-הפסח בערב כבוא השמש מועד
 צאתך ממצרים: ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה
 אלהיך בו ופנית בפקר והלכת לאהליך: ששת ימים
 תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא
 תעשה מלאכה: ס רביעי בשבת ו שבעה שבעת תספור-לך
 מהחל חרמש בקמה תחל לספור שבעה שבועות: ועשית
 חג שבועות ליהוה אלהיך מסת גדבת ידך אשר תתן
 כאשר יברכה יהוה אלהיך: ושמחת לפני יהוה אלהיך
 אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך
 והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר
 יהוה אלהיך לשכן שמו שם: וזכרת פי-עבד הייך
 במצרים ושמרת ועשית את-החטים האלה: פ חמישי בשבת ז
 חג הסופת תעשה לך שבעת ימים באספה מגרנה ומיקבה:
 ושמחת בחנך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי
 והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: שבעת ימים
 תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכה
 יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידך והיית אף
 שמח: שלוש פעמים בשנה יראה כל-זכורך את-פני ו
 יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג

קריאה למפטיר וההפטרה ליום שני של שבועות 111
השבועות ובחג הספורת ולא יראה את פני יהוה ריקם :
איש כמתנת ידו ככרפת יהוה אלהיה אשר נתן לך :

למפטיר בפרשת פינחס :

וביום הכפורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה
בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבודה
לא תעשו: והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים בני-
בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני-שנה: ומנחתם
סלת בלולה בשמן שלשה עשרגים לפר האחד שני
עשרגים לאיל האחד: עשרון עשרון לכבש האחד
לשבעת הכבשים: שעיר עזים אחד לכפר עליכם: מלבד
עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימם יהיו לכם וגם פיהם:

Beim Emporheben der Thora.

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: על פי יי ביד
משה: עץ חיים היא למחויקים בה ותזמכיה מאשר: דרכיה
דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: ארך ימים בימינה בשמאלה
עשר וכבוד: יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר.

ואומרים ינוז פתגם חתום סס העוזר יעקב צדני עולד לוי זלשוי חרות.
צ"ק אומרים אותו אחד פסוק ראשון, אזל פ"פ אומרים אותו קודם זכות
ההפטרה.

יציב פתגם. לאת ודגם. ברבו רבבן עירין :
עני אנא. במנינא. דפסלין ארבעה טורין :
קדמוהי. רגו מוהי. נגיד ונפיק נהר דינורין :
בטור טלגא. נהור שרגא. וזיקין דנור
ובעורין :
ברא וסכא. מה בהשוכא. ועמיה שרין
נהורין :
רחיקין צפא. בלא שטפא. ונלין ליה
דמטמריין :

בְּעִית מְנִיָּה • יֵרַת הַיּוֹרְמָנִיָּה • וּבִתְרוּהִי עֲדִי

גּוֹבְרִין :

יִזְדְּעִי הַלְכָתָא • וּמִתְנִיתָא • וְתוֹסְפָתָא סְפָרָא

וּסְפָרִין :

מֶלֶךְ חַיָּא • לְעֵלְמִיָּא • יִמְגֵן עִם לְהוּן מְשַׁחְרִין :

אֲמִיר עַל־יְהוּן • כְּחָלָא יְהוּן • וְלֹא יִתְמַנּוּן הֵיךְ

עֲפָרִין :

יְחִוְרוּן כְּעֵן • לְהוּן בְּקֵעֵן • יִשׁוּפוּן נַעֲוֵהִי חֲמָרִין :

רְעוּתְהוּן חַב • וְאַפִּיְהוּן צָחַב • יִנְהָרוּן כְּנֶהָר

צְפָרִין :

לִי חַב תְּקוּף • וְעֵינֶךָ זְקוּף • חַזִּי עָרְךָ דְכָךְ

כְּפָרִין •

וְיְהוּן כְּתִיבְנָא • בְּגוֹ לְבָנָא • כְּאַבְנָא יִשְׁתַּקֵּון

חֲפָרִין :

יְהוּנְתָן • גְּבַר עֲנוּתָן • כִּכְן לִיָּה גַמְשִׁי אֲפָרִין :

ברכות הפטרה

Vor der Haftorah

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר

בָּהָר בְּנְבִיאִים מְזֻכָּרִים וְרָצָה בְּדַבְרֵיהֶם

הַנְּאֻמִּים בְּאַמֶּת :

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמִשְׁרָה

עַבְדּוֹ וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְנְבִיאֵי הָאַמֶּת וְצַדִּיק :

וַיְהוֹדֶה בְּחִיבָל קִדְשׁוֹ תָּם מִפְּנֵי כָּל־הָאָרֶץ :

Habakuf 4. Kap.

Gebet Chabakuf's, des Profeten, auf Schigjanoth. Ewiger! ich habe vernommen deinen Ruf, ich fürchte mich. Ewiger! dein Werk, innerhalb der Jahre, erhalte es, innerhalb der Jahre, mache es kund; im Zorne gedente der Liebe. Gott kommt von Scheman her, der Heilige vom Berge Paran. Selah! Es decket der Himmel seine Pracht, und seines Ruhmes voll ist die Erde. Ein Glanz wie Sonnenlicht zeigt sich, Strahlen von jeder Seite werfend, dort die Hülle seiner Unmacht. Vor ihm her geht die Pest, es folgen Seuchen auf dem Fuße nach. Er steht, und macht beben die Erde, steht und macht zittern die Völker, es zersplittern die ewigen Berge, es sinken ein die Höhen der Urwelt. — Er wandelt seine ewigen Bahnen. In banger Schuld seh' ich die Hütten vor Kusch, es erzittern die Gezelle im Lande Midjan. Zürnt der Ewige über Ströme? Trifft sein Grimm die Ströme? Trifft sein Groll das Meer, daß du besteigst deine Kofse, deinen Siegeswagen? Daß du deinen Köcher ausleerst, das Geschloß beschworest mit deinem Machtspruch, Selah! daß Flüsse der Erde entflürzen? Dich sehen die Berge und beben, der wilde

תפלה לחכפוק הנביא על שג'נות: יהוה שמעתי שמעה יראתי יהוה פעלך בקרב שנים חייהו בקרב שנים תודיע ברנזו רחם תזכור: אלוה מתימן יבוא וקדוש מהר-פארן סלה כסה שמים הודו ותהלתו מלאה הארץ: ונגה באור תהיה קרנים מידו לו ושם חביון עזה: לפני ילך דבר ויצא רשף לרגליו: עמדו וימדד ארץ ראד ויתר גוים ויחפצצו הרר-עד שהו גבעות עזקם הדיכות עולם קו: תחת און ראיתי אלהי כו שן ירגזון ירעות ארץ מדין: הכנהרים חרה יהוה אם בנהרים אפך אם בים עברתך כי תרכב ע-סוסך מרכבתך ישועה: עריה תעזר קשתך שבעות מפות אמר סלה נהרות תבקע-ארץ: ראוך יחילו הרים זרם מים עבר נתן תהום קולו רום ידיו נשא: שמש ירח עמד זבלה לאור חציה יהלכו לנגה ברק חניתך: בועם תצעד-ארץ באף תדוש גוים: יצאת לישע עמך לישע את-משיחך מתצת ראש מבית רשע ערוה יסוד עד-צואר סלה: נקבת

Strom schwillt über, der Abgrund braust, — da er in die Höhe seine Hand erhob. Sonne, Mond bleiben stehen in ihrer Wohnung; beim Sonnenlichte rauschen deine Pfeile, beim Mondes-schimmer blitzen deine Speere. In Wuth durchschreitest du die Erde, im Zorn zermalmst du die Völker. Du ziehest aus, dein Volk zu retten, zu retten deinen Gesalbten, und zerschmetterst die Häupter im Hause des Frevelers, entblößest Grund und Stiebel. Selah! Du durchlöcherst mit seinem eigenen Pfeil das Haupt seiner Führer, die heranstürmen, mich zu zerstäuben, die da jubeln, als verschlängen sie schon den Armen im Verborgenen. Du tratest durchs Meer mit deinen Rossen, durch die aufgethürmten Gewässer. Ich höre es und mein Inneres erbebt, beim Gerichte dröhnen meine Lippen, Morschheit dringet in mein Gebein, und auf meiner Stelle schreck' ich auf — daß ich ruhig harren soll des Tages der Noth, des Heranziehens der wilden Bedränger meines Volkes. Da wird kein Feigenbaum blühen, kein Weinstock Frucht treiben; es täuscht des Delbaums Ertrag, und die Gefilde bringen keine Speise; der Hürde ist das Schaf entrisfen, und kein Rind ist mehr in den Ställen. — Doch ich will in dem Ewigen frohlocken, jauchzen in dem Gotte meines Heils. Gott der Herr ist meine Kraft, er macht leicht meine Füße gleich den Hindinnen, und läßt mich einherschreiten auf meinen Höhen. — Dem Sangmeister auf dem Saitenspiele.

בְּמַטְוֹ רֹאשׁ פָּרוּז יִסְעֲרוּ לְהַפְּיִצְנִי
עַל־יְצִתְכֶם כְּמוֹ-לֶאֱכֹל עֲנִי בְּמִסְתָּר:
דְּרִכְתָּ בָיִם סוּסֶיךָ הַמָּר מִיָּם
רַבִּים: שָׁמַעְתִּי וְהִרְגִז בְּטִנִּי לְקוֹל
צִדְלוֹ שִׁפְתֵי יְבוּאָה רָקֵב בְּעֵצָמַי
וְתַחְתִּי אָרְגֹז אֲשֶׁר אָנֹכִי לַיּוֹם
צָרָה לַעֲלוֹת לְעַם יְגוּדְנִי: בִּי-
תֵאָנְרָה לֹא-תִפְרָח וְאֵין יְבוּל
בְּגַפְנַיִם כִּחֵשׁ מַעֲשֵׂה-זֵית וּשְׂדֵמֹת
לֹא-עָשָׂה אֲכָל גֹּזֵר מִמְּכֻלָּה צֹאן
וְאֵין בָּקָר בְּרִפְתִּים: וְאֲנִי בִיהוֹדָה
אֶעֱלֶזְהָ אֲנִילֶה בְּאֱלֹהֵי יִשְׁעֵי:
יְהוָה יִהְיֶה יִתְדִנִּי חֵילִי וַיִּשְׁם רַגְלִי
כְּאֵילֹת וְעַל בְּמוֹתַי יִדְרֹכֵנִי
לְמַנְצָה בְּגִינֹתַי: בְּרִכּוֹת

ברכת אחר ההפטרה

Nach der Haft orah.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל הָעוֹלָמִים
צַדִּיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנְּאֻמָּן הַאֹמֵר וְעוֹשֶׂה. הַמְדַבֵּר
וּמְקַיֵּם. שְׁכַל דְּבָרָיו אֵמֶת וְצַדִּיק:

נֶאֱמַן אַתָּה הוּא " אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ. וְדָבַר
 אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזֹר לֹא יִשׁוּב רִיקָם. כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמַן
 וְרַחֲמָן אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה " הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל דְּבָרָיו:
 רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיִּינוּ. וְלַעֲלוּבֵת נַפְשׁ
 הַיּוֹשִׁיעַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה " מִשְׁמַח צִיּוֹן בְּכַנְיָהוּ:
 שְׂמַחְנוּ " אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלֵיהֶוּ הַנְּבִיא עֲבָדֶךָ. וּבְמַלְכוּת
 בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. בְּמַהֲרָה יָבֹא וַיַּגֵּל לַבְּנוּ. עַל כִּסְאוֹ
 לֹא יֵשֵׁב זָר. וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אַחֲרָיִם אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי
 בְּשֵׁם קִדְשֶׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ שְׁלֹא יִכָּפֵה גֵרוֹ לְעוֹלָם וְעַד:
 בְּרוּךְ אַתָּה " מִגֵּן דָּוִד:

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום (לסבת השבת)
 הזה ועל יום חג השבועות הזה) שנתת לנו " אלהינו (לקדשך
 ולמנוחתו) לששון ולשמחה לכבוד ולתפארת. על הכל " אלהינו
 אנו מזדים לך ומברכים אותך: תברך שמוך בפליחי תמיד לעולם
 ועד: ברוך אתה " מקדש (השבת ו) ישראל והזמנים:

Wenn das Fest auf einen Sabbat fällt:

יָקוּם פּוֹדֵקָן מִן שְׂמִיָּא חֲנָא וְחֲסֵדָא וְרַחֲמֵי וְחַי
 אֲרִיכִי וּמְזוֹנֵי רוּחֵי וְסִיעָתָא דְשְׂמִיָּא וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא
 וְנְהוּרָא מַעֲלִיא: זְרַעָא חֵיא וְקִיָּא. זְרַעָא דִּי לֹא
 יִפְסוֹק וְדִי לֹא יִבְטוּל מִפְתָּגְמֵי אוֹרִיתָא: לְמַרְנָן
 וְרַבְּנָן חֲבוּרְתָא קִדִּישְׁתָּא דִּי בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל וְדִי
 בְּכָכֵל. לְרִישֵׁי כְּלָה. וְלְרִישֵׁי גִלוּתָא. וְלְרִישֵׁי מְתִיבְתָּא.
 וְלְדֵינֵי דְבִבְיָא: לְכָל תַּלְמֵי דִּיהוֹן. וְלְכָל תַּלְמֵי דִּי
 תַּלְמֵי דִּיהוֹן. וְלְכָל מִן דְּעַסְקִין בְּאוֹרִיתָא: מְדַבְּרָא
 דְּעֵלְמָא יְבָרַךְ יְתְּהוֹן. יִפִּישׁ חַיִּיהוֹן. וְיִסְגֵּא יוֹמֵי דִּיהוֹן
 וְיִתֵּן אַרְבָּא לְשִׁנְיָהוֹן. וְיִתְפָּרְקוּן וְיִשְׁתַּזְבֹּנוּ מִן כָּל עֲקָא.

וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישׁוּן. מָרַן דֵּי בִשְׁמִיָּא. יְהֵא בְּסַעְדָּהוּן
כָּל זְמַן וְעַדְן. וְנֹאמַר אָמֵן:

יְקוּם פּוֹדֵקָן מִן שְׁמִיָּא חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אַרְיֵכִי
וּמְזוּנֵי רוּיְחֵי וְסִיעֵתָא דְשְׁמִיָּא וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא וְנִהוּרָא
מַעֲלִיָּא: זִרְעָא חֵיָּא וְקִימָא. זִרְעָא דֵּי לָא יִפְסוֹק וְדֵי
לָא יִבְטוּל מִפְתַּגְמֵי אֹרִיתָא. לְכָל קַהֲלָא קוֹדִישָׁא
דְהַדִּין. רַבְרַבִּיָּא עִם זַעֲרִיָּא. מַפְלָא וְנִשְׂיָא: מַלְכָּא
דְעֻלְמָא יִבְרַךְ יִתְכוּן. יִפִּישׁ חַיִּיכוּן. וְיִסְגָּא יוֹמִיכוּן. וְיִתֵּן
אַרְכָּא לְשַׁנִּיכוּן. וְתַתְּפַרְקוּן וְתִשְׁתַּזְכּוּן. מִן כָּל עַקָּא.
וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישׁוּן. מָרַן דֵּי בִשְׁמִיָּא יְהֵא בְּסַעְדָּכוּן
כָּל זְמַן וְעַדְן וְנֹאמַר אָמֵן:

מִי שִׁבְרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם. יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יִבְרַךְ
אֶת כָּל הַקְּהָל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה. עִם כָּל קַהֲלוֹת הַקְּדוֹשׁ. הֵם
וְנִשְׂיָהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם. וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם. וּמִי
שְׁמִיָּחֲדִים בֵּיתֵי כְּנַסִּיּוֹת לְתַפְלָה. וּמִי שְׁבָאִים בְּתוֹכֶם
לְהַתְּפִיל. וּמִי שְׁנוֹתָנִים נֹר לְמֵאוֹר וְיִין לְקִדּוֹשׁ וְיִלְהַבְדִּילָה
וּפֶת לְאֹרְחִים וְצַדִּיקָה לְעַנְיִים. וְכָל מִי שְׁעוֹסֵהִים
בְּצַרְכֵי צְבוּר בְּאַמוּנָה. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַם
שְׂכָרָם. וְיִסִּיר מֵהֶם כָּל מַחֲלָה. וְיִרְפָּא לְכָל גּוֹפָם.
וְיִסְלַח לְכָל עוֹנָם. וְיִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶם. עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אַחֵיהֶם. וְנֹאמַר אָמֵן:

Gebet für den Landesfürsten.

Gott! der du den
Königen Sieg, den Fürsten
Gewalt verleihst, dein Reich
ist aller Welten Reich, der du

הַנּוֹתֵן הַשְׂעוּדָה לְמַלְכִים
וּמַשְׁלָה לְנַסִּיכִים מַלְכוּתוֹ
מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים הַפּוֹצֵדָה

deinen Knecht David gerettet von der Bosheit Schwert, durchs Meer einen Weg gebahnt, einen Pfad in mächtigen Fluthen: segne, behüte und bewahre, unterstütze, erhöhe, vergrößere und hebe hoch empor unsern Regenten: **Franz Josef I.**; hochehaben bleibe seine glorreiche Herrschaft! König aller Könige! erhalte und behüte ihn huldvoll, bewahre ihn vor jedem Leiden, Kummer und Schaden, erfülle mit Treue und Folgsamkeit die Unterthanen, und lasse niedersinken vor ihm seine Feinde, und laß ihn, wohin er sich wendet, glücklich sein. König aller Könige! Allbarmherziger! stöße ein seinem Herzen und dem Herzen eines jeden seiner Mätthe und Beamten Wohlwollen für uns, daß sie Gutes üben an ganz Israel. Laß in seinen Tagen und in unsern Tagen Hülfe erstehen für Jehuda, und Israel in Sicherheit wohnen, und Zion den Erlöser kommen. So wollest du! Amen.

אֶת־דָּוִד עַבְדְּךָ מִחֶרֶב רָעָה .
הַנּוֹרֵאן בַּיָּם דָּרָךְ וּבַמַּיִם
עֲזִים נְתִיבָהּ . הוּא יְבָרְךָ
וַיִּשְׁמֹר וַיִּנְצֹר וַיַּעֲזֹר וַיְרוֹמֵם
וַיַּגְדֵּל וַיַּנְשֵׂא לְמַעַלָּה אֶת־
אֲדוֹנֵינוּ הַמֶּלֶךְ :

פְּרֹאֲנֵץ יֵאָזֶעַף הַרְאֵשׁוֹן

יְרוֹם הוֹדוּמְלָךְ מְלָכֵי הַמְּלָכִים .
בְּרַחֲמֵי יְתִיחוּ וַיִּשְׁמְרוּהוּ וּמְכַל־
צָרָה וַיִּגְזוּ וַנִּזְקַּ וַיִּצִּילֵהוּ וַיְדַבֵּר
עֲמִים תַּחַת רַגְלָיו וַיַּפִּיל שְׁנֵאָיו
לְפָנָיו וּבְכָל־אֲשֶׁר יִפְנֶה יִצְלִית .
מֶלֶךְ מְלָכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמֵי
יִתֵן בְּלִבּוֹ וּבְלִבְ כָּל־יֹעֲצָיו
וַיִּשְׁרִי רַחֲמָנוֹת לַעֲשׂוֹת טוֹבָה
עִמָּנוּ וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל . בְּיָמָיו
וּבְיָמֵינוּ תִּישַׁע יְהוּדָה וַיִּשְׂרָאֵל
יִשְׁכּוֹן לְבַשְׂתָּה וּבֵא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל
וּבֵן יְהִי רִצּוֹן . וְנֹאמַר אָמֵן :

סדר הזכרת נשמות

Gebet für das Seelenheil der Verstorbenen.

Für den Vater:

יְזַכּוּר אֱלֹהִים נִשְׁמַת אָבִא מוֹרֵי (פכ"פ) שְׁהֶלֶךְ
לְעוֹלָמוֹ בְּעֵבוֹר שְׁאֲנֵי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעֵדוֹ בְּשִׁכְרֵי זָה
תְּהֵא נַפְשׁוֹ צְרוּרָה בְּצָרוֹר הַחַיִּים עִם נִשְׁמוֹת אַבְרָהָם

יִצְחָק וַיַּעֲקֹב שָׂרָה רַבֵּקָה רַחֵל וְלֵאָה וְאֵם שְׂאֵר צְדִיקִים
וְצַדִּיקַיִת שְׁבַגְנָן עֶדְן וְנֹאמֵר אָמֵן :

Für die Mutter :

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נְשִׁמַּת אִמִּי מוֹרְתִי (פכ"פ) שְׁהִלְכָה
לְעוֹלָמָה בְּעִבּוֹר שְׂאֵנִי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעֵדָה וּבְשִׁכְרָה זֶה
תְּהִיֵּא נַפְשָׁה צְרוּרָה בְּצָרוֹר הַחַיִּים עִם נְשִׁמוֹת אַבְרָהָם
יִצְחָק וַיַּעֲקֹב שָׂרָה רַבֵּקָה רַחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׂאֵר צְדִיקִים
וְצַדִּיקַיִת שְׁבַגְנָן עֶדְן וְנֹאמֵר אָמֵן :

עצור נשמת אב ואם הזקנים ויתר הקרובים :

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נְשִׁמוֹת אָבִי וְאִמִּי זְקֵנֵי וְזִקְנוֹתֵי הַיּוֹדֵי
וְדוֹרְתֵי אַחֵי וְאַחֵיֹתֵי בֵּין מֵצַד אָבִי בֵּין מֵצַד אִמִּי שְׁהִלְכוּ
לְעוֹלָמָם בְּעִבּוֹר שְׂאֵנִי נוֹדֵר צְדָקָה בְּעֵדָם וּבְשִׁכְרָה זֶה
תְּהִיֵּינָה נַפְשוֹתֵיהֶם צְרוּרוֹת בְּצָרוֹר הַחַיִּים עִם נְשִׁמוֹת
אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב שָׂרָה רַבֵּקָה רַחֵל וְלֵאָה וְעִם
שְׂאֵר צְדִיקִים וְצַדִּיקַיִת שְׁבַגְנָן עֶדְן וְנֹאמֵר אָמֵן :

עצור נשמות המומתים על קדוּשַׁת הַשֵּׁם :

יִזְכּוֹר אֱלֹהִים נְשִׁמַּת (פכ"פ) וְנְשִׁמוֹת כָּל קְרוֹבֵי
וְקְרוֹבוֹתֵי הֵן מֵצַד אָבִי הֵן מֵצַד אִמִּי הֵן שְׁהוּמְרוּ הֵן
שְׁנַחֲרָגוּ הֵן שְׁנַשְׁחֲמוּ וְשְׁנַשְׂרָפוּ וְשְׁנַמְכְּעוּ וְשְׁנַחֲנָקוּ עַל
קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּעִבּוֹר שְׂאֵתָן צְדָקָה בְּעֵד הַזְּכָרָת
נְשִׁמוֹתֵיהֶם וּבְשִׁכְרָה זֶה תְּהִיֵּינָה נַפְשוֹתֵיהֶם צְרוּרוֹת
בְּצָרוֹר הַחַיִּים עִם נְשִׁמוֹתֵיהֶם שֶׁל אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב
שָׂרָה רַבֵּקָה רַחֵל וְלֵאָה וְעִם שְׂאֵר צְדִיקִים וְצַדִּיקַיִת
שְׁבַגְנָן עֶדְן וְנֹאמֵר אָמֵן :

והחזן אומר :

מִי שְׁכַרְךָ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב הוּא יְבָרְךָ
אֵת (פכ"פ) בְּעִבּוֹר שְׂאֵר צְדָקָה בְּעֵד הַנְּשִׁמוֹת שְׁהוּמְרוּ

הַיּוֹם לְכַבוֹד הַמָּקוֹם וְלְכַבוֹד הַתּוֹרָה וְלְכַבוֹד הַרְגְּלֵי
 וּבְשֹׁכֵר זֶה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמְרֵנוּ וְיִצְלֵנוּ מִכָּל
 צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה. וַיִּזְכֵּנוּ לְעֹלֹת לְרַגְלֵי
 וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו עִם כָּל יִשְׂרָאֵל
 אָחִיו וְנֹאמַר אָמֵן:

אֵב הַרְחָמִים שֶׁבֶן מְרוֹמִים. בְּרַחֲמֵי הַעֲצוּמִים. הוּא יִפְקֹד
 בְּרַחֲמִים. הַחֲסִידִים וְהַיִּשְׁרִים וְהַתְּמִימִים. קְהֵלוֹת הַקָּדוֹשׁ שְׁמֹסְרוֹ
 נַפְשָׁם עַל קֹדֶשׁ הַשֵּׁם. הַנְּאֻהָבִים וְחַנְּעִימִים בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם
 לֹא נִפְרְדוּ. מִנְּשָׁרִים קָלוּ וּמֵאֲרִיזוֹת נִבְרוּ. לְעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנֵם
 וְהַפֶּן צוּרָם: יִזְכְּרֵם אֱלֹהֵינוּ לְמוֹצָא. עִם שְׂאֵר צְדִיקֵי עוֹלָם.
 וַיִּנְקֹם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָדָיו הַשְּׁפוּף: כְּפָתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה
 אִישׁ הָאֱלֹהִים. הֲרַגְנוּ גֹזִים עִמּוֹ כִּי דָם עֲבָדָיו יִקּוּם. וְנִקָּם יֹשִׁיב
 לְצַרְיוֹ וְכִפֹּר אֲדַמְתּוֹ עִמּוֹ: וְעַל יָדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כְּתוּב לֵאמֹר
 וְנִקְמִיתִי דָמָם לֹא נִסְתִּיתִי. וַיִּי שֶׁבֶן בְּצִיּוֹן וּבְכַתְּבֵי הַקָּדוֹשׁ נֹאמַר.
 לְמַה יֵּאמְרוּ הַגֹּזִים אֵיךְ אֱלֹהֵיהֶם. יוֹדַע בְּגֹזִים לְעֵינֵינוּ. נִקְמַת
 דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּף: וְאוֹמֵר כִּי דוֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכַר לֹא שָׁכַח
 צַעֲקַת עֲנוּיִם: וְאוֹמֵר יָדִין בְּגֹזִים מְלֵא גְיוֹזוֹת מִחֶץ רֹאשׁ עַל אֶרֶץ
 רַבָּה מִנְּחַל בְּדַרְךְ יִשְׁתַּח עַל בֵּן יָרִים רֹאשׁ:

אֲשֶׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלָלוּךָ סֵלָה: אֲשֶׁרֵי הָעַם שֶׁכָּפְּכָה לוֹ
 אֲשֶׁרֵי הָעַם שֶׁיִּי אֱלֹהֵיו:

קִמָּה תִהְלָה לְדוֹד אַרְוֹמָמָה אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָכָה שְׁמָה
 לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל-יּוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאַהֲלִלָה
 שְׁמָה לְעוֹלָם וָעֶד: גְּדוֹל " וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלְתּוֹ אֵין
 חֶקֶר: הוֹר לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּרָתֶיךָ יִגִּידוּ: הַדָּר
 כְּבוֹד הוֹדָה וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעֲזוֹז נוֹרְאוֹתֶיךָ
 יֵאמְרוּ וּגְדֻלוֹתֶיךָ אֲסַפְּרָנָה: זָכַר רַב מוֹבֵךְ יִבְעוּ וְצַדִּיקוֹתֶיךָ
 יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם " אֶרְךָ אַפִּים וּגְדֻלַּת-חֶסֶד: מוֹב "
 לְכָל וְרַחֲמֵי עַל-כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ " כָּל-מַעֲשֵׂיךָ וְחֲסִידֶיךָ

יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וְגִבּוֹרָתְךָ יִדְבְּרוּ:
 לַהוֹדִיעַ לְבְנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרָתוֹ וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ:
 מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל-עוֹלָמִים וּמִשְׁלֶתְךָ בְּכָל-דּוֹר וְדָר:
 סוֹמֵךְ יי לְכָל-הַנְּפִלִים וְזוֹקֵף לְכָל-הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כָל
 אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נָתַן קָדָם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתַח
 אֶת-יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רְצוֹן: צְדִיק יי בְּכָל-הַדְּרָכִיו
 וְחָסִיד בְּכָל-מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יי לְכָל-קוֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר
 יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת: רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֵת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע
 וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יי אֶת-כָּל-אֲהָבָיו וְאֵת כָּל-הַרְשָׁעִים
 יִשְׁמִיד: תְּהִלַּת יי יְדַבֵּר-פִּי וּיְבָרֵךְ כָּד-בְּשֵׁר שֵׁם קִדְשׁוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ נִבְרַךְ יְהִי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

Während des Vorbeitragens der Thora.

יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׁנָב שְׁמוֹ לְבָדוֹ:

קסל הודו על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו תהלה
 לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה:

לְדוֹד מְזֻמּוֹר לִיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְל וַיִּשְׁבֵּי בָהּ:
 כִּי הוּא עַל-יָמִים יִסְדָּה וְעַל גְּהָרוֹת יִכּוֹנְנָה: מִי יַעֲלֶה
 בְּדַר יְהוָה וּמִי יָקוּם בְּמָקוֹם קִדְשׁוֹ: גָּקִי כַפַּיִם וּכְר לִבְךָ
 אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לִשְׂוֹא נַפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יִשְׂא
 בְּרַכָּה מֵאֵת יְהוָה וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דוֹר הַדְּשׁוֹ
 מִבְּקָשֵׁי פְּנִיָּה יַעֲקֹב סִלָּה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם וְהַנְּשֹׂאוּ
 פִתְחֵי עֲלָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה
 עֲזוֹ וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם
 וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֵא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ
 הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סִלָּה:

Am Sabbat:

כס מזמור לדוד הָבו לִי בְנֵי אֱלִים הָבו לִי כְבוֹד וְעֹז:
הָבו לִי כְבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוּוּ לִי בַהֲדַרְת־קֹדֶשׁ: קוֹל יִי
עַל־הַמַּיִם אֶל־הַכְּבוֹד הַרְעִים יִי עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל־יִי
בַּפֶּה קוֹל־יִי בַהֲדַר: קוֹל יִי שִׁבְרֵ אַרְזִים וַיִּשְׁבֵּר יִי אֶת־אַרְזֵי
הַלְּבָנוֹן: וַיִּרְקִידֵם כְּמו־עֵגֶל לְבָנוֹן וּשְׂרִיזֹן כְּמוֹ בְּנֵי־רֵאמִים:
קוֹל־יִי הִצַּב לַחֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל־יִי יִחִיל מִדְּבַר יִחִיל יִי מִדְּבַר
קֹדֶשׁ: קוֹל יִי יִחַלֵּל אֵילֹת וַיִּחַשֶׁף יַעֲרֹת וּבִהַכְּלוּ כָּלוּ
אִמֵּר כְּבוֹד: יִי לַמַּבּוּל יֵשׁוּב וַיֵּשֶׁב יִי מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יִי עֹז
לְעַמּוֹ יִתֵּן יִי יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

כסמעמידין הספר תוך הסיכל לומדים

ובגנחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: קומרה יהוה
למנוחתה אתה נארוז עזה: בהנהיג ילבשו צדק וחסידה ירגנו:
בעבור דוד עבדך אל תשוב פני משיחה: פי לקח טוב גרתי
לכם תורתך אל תעזובו: עץ חיים היא למחויקים פה ותומכיה
מאשר: דרכיה דרכי נעם וכל גתיבותיה שלום: השובנו יי אליה
ונשובה חדש ימינו פקדם:

תפלת מוסף

חצי קדיש

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל
עליון גומל חסדים טובים וקנה הפל וזכר חסדי אבות
ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה.

מלך עוזר ומושיע ומגן ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:

מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים.

מוסף ליום שני של שבועות

סוּמָךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם
אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָי. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֶה
לְךָ מֶלֶךְ מִמִּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:
וּנְאֻמָּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה
הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל־יּוֹם יְהִלְלוּךָ
סֵלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:
חִזן גְּעַרִיצָה וּנְקֻדַּיִשָּׁה. כְּסוּד שֵׁיחַ שֶׁרָפִי קִדְשׁ הַמְקַדִּישִׁים
שְׁמֶךָ בַּקִּדְשׁ: כְּכַתוּב עַל יַד גְּבִיאָה וּמְרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר:
ק"ו ס קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ | יי צְבָאוֹת מְלֵא
כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

חזן כְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם מְשַׁרְתּוֹ שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה
אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לַעֲמֹתָם בְּרוּךְ יֵאמְרוּ:
קו"ח בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְּקוֹמוֹ.

חזן מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֵּן בְּרַחֲמִים וַיְחַזֵּן עִם הַמִּיחַדִּים
שְׁמוֹ עָרַב וּבִקֵּר בְּכָל יוֹם תְּמִיד פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שָׁמַע
אוֹמְרִים:

ק"ו ס שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

חזן אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אֲבִינוּ הוּא מְלַבְּנוּ הוּא
מוֹשִׁיעֵנוּ וְהוּא יִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שְׁנִית לְעֵינֵי כָּל חַי לְהִיּוֹת
לְכֶם לֵאלֹהִים:

ק"ו ס אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם:

חזן אֲדִיר אֲדִירנוּ יי אֲדוֹנֵינוּ מֶה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל
הָאָרֶץ. וְהִיא יי לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ. בַּיּוֹם הַזֶּה יְהִי
יי אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד:

מקדשה ברחמיה הרבים ותבנהו מהרה
 ותגדל כבודו. אבינו מלכנו גלדו כבוד
 מלכותה עלינו מהרה והופע והנשא עלינו
 לעיני כל חי וקרוב פזורינו מבין הגוים
 ונפוצותינו כגם מירכתי ארץ והביאנו לציון
 עירך ברנה ולירושלים בית מקדשה
 בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את
 קרבנות חובותינו תמידים כסדרם ומוספם
 כהלכתם: ואת מוסף יום ^{(לשבת הזה ואת מוסף}
^{יום)} חג השבועות הזה נעשה ונקריב לפניך
 באהבה כמצות רצונך. כמו שכתבת עלינו
 בתורתך. על ידי משה עבדך מפי כבודך
 כאמור:

^{לשבת} וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם
 ושני עשורים סלת מנחה בלולה בשמן ונספו: עולת
 שבת בשבתו עד עולת התמיד ונספה: זה קרבן שבת
 וקרבן היום כאמור:

וביום הבפורים בהקריבכם מנחה חדשה
 ליי בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל-
 מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבתם עולה
 לריח ניחח ליי פרים בני בקר שנים איל
 אחד שבעה כבשים בני שנה:

ומנחתם ונספיהם כמדבר. שלשה
 עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל. ועשרו:

לְכַבֵּשׁ וַיֵּין כְּגִסְכוּ. וְשָׁעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תַמִּידִים כְּהִלְכֹתָם:

לשבת ישמחו במלכותך שומרי שבת וקראי ענג עם מקדשי שביעי. כלם ישבעו ויתענגו משוכך ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת. וזכר למעשה בראשית:

בחזרת התפלה מתחילין פה אזחרת כמו שהוא למטה.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמְטִיב הַדָּרֶשׁ לָנוּ שׁוֹבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַל אֲבוֹת שֶׁעָשׂוּ דְצוֹנָךְ

ע"ס ח"ב. כס"ז חזון התפלה וכסמביע לאו"ח ערך רחמן מתחילין פה.

אֲזַחֲרַת רַאשִׁית לְעַמֶּךָ נְתַתָּ. מִצֹּרֶת עָשָׂה וּמִצֹּרֶת לֹא תַעֲשֶׂה: בְּמִסְפַּר בְּמִפְקַד הֵם שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחָמֵשׁ. כְּנֶגֶד יְמוֹת הַחֲמָה: גַּם מִצֹּרֶת עָשָׂה מְאֹתָיִם וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה. כְּנֶגֶד אֵיבָרִים שְׁבָאָדָם. דוֹק וְחֶלֶד הַעֲדָתָ בְּנוֹ. עַל שְׂכָרָן וְעַנְשָׁן חַחִיִּים וְהַטּוֹב וְהַמּוֹת וְהָרַע: הוֹרִיתָ לָנוּ עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת. וְקִשְׁרָתָ לָנוּ עֲשָׂרָה כְּתָרִים: וּבְשָׁנֵי לְחֹזֶת הַמִּקְתָּם. וּשְׁנֵי עוֹלָמוֹת הַנִּחְלָתָם. עַל יְדֵי גְאֻמָּן גְּתָתָם. וּבֵין שְׁנֵי כְּרוֹבִים הַנִּחְתָּם: זְרוֹזוּ מִקְרָא וְתַרְגוּם תּוֹרָה וּנְבִיאִים שְׁמוֹנֶה. וּכְתוּבִים אֶחָד עָשָׂר:

בְּנֵה בֵּיתְךָ כְּבֵת חֶלְדָּה וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל
 מְכוֹנֵי וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׁמְחָנוּ בְּתַקּוֹנֵנוּ
 וְהִשָּׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדְתָם וְלוֹיִם לְשִׁירָם
 לְזִמְרָם וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם וְשֵׁם נְעֻלָּה
 וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשֵׁלֶשׁ פַּעַמֵּי

חֲקָרֵי הַלְכוֹת וְסִדְרֵי שִׁשָּׁה. וְעֲדִיָּהֶם
 תִּלְמוּד שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה: מַעַמֵּי מִשְׁלוֹ
 שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים. וְיֵהִי שִׁירוֹ חֲמִשָּׁה וְאַלְפֵי:
 יְחִידָה נְתוּנָה לְשִׁשִּׁים רַבּוּא. לְעַם אֲשֶׁר
 בָּחַר מִשְׁבָּעִים לְשׁוֹנוֹת: כְּתוּבָה בְּאוֹתֵיזוֹת
 עֶשְׂרִים וְשֵׁתִים. וְגַם בְּשֵׁם הַמְּפֹרָשׁ
 בְּשִׁבְעִים וְשָׁנִים: לְכֹל אֶחָד וְאֶחָד עֶשְׂרֵה
 כְּתָרִים. כְּתוּבִים בְּאַצְבַּע אֱלֹהִים מְעֵשָׂה
 אֲדוּן: מֶלֶךְ הַדְרָה בְּרוּב נִרְאֹת. אִזְהָרָה
 בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יְכֻנָּה: נִקְרָא
 שְׁמוֹת שְׁבָעִים וְעִמּוֹ בָּחַר מִשְׁבָּעִים וְשִׁמּוֹ
 מְעֻלָּה לְמַעְלָה מִשְׁבָּעִים: סְדְרָה בְּסִמְנֵיזוֹת
 וּבְמִסּוֹרֹת. וּבְדִקְדוּקֵי חֲקִירוֹת. בְּדִינֵי
 מְמוֹנוֹת וְדִינֵי נַפְשׁוֹת: עֲטִיפַת הַזֵּיז צְהֻלָּה
 וְרֵנָה יִרְאָה וְנִבּוּאָה הַגִּיּוֹן וּמְלִיצָה תַּפְאֶרֶת
 וְשִׁמְחָה: פְּרִקֵי אֲגָדוֹת וְעֲרֵבֵי טְנִינֹת.
 דְּקִדּוּקֵיזוֹן וְדִקְדוּקֵי סוּפְרִים: צוּר כְּתָבָם

רגלינו כפרתנו בתורתך שלש פעמים
 בשנה יראה כל זכורך את פני יי אלהיך
 במקום אשר יבחר בְּחַג המצות ובְּחַג
 השבועות ובְּחַג הסוכות ולא יראה את פני
 יי ריקם. איש כמתנת ידו כברכת יי אלהיך
 אשר נתן לך:

בסוד שלשים ונתנם באהבה לזרע
 המקדיש: קבלה בששי בחדש השלשי.
 ונתנה יחד קזרע ישרון: ראשית ואחרית
 הקוק בתוכה. והעיד עליהם שמים וארץ:
 שירה פתח עניו על זאת ואמר שירור
 הרבה. ופיץ ואמר אין כאל ישרון: תורה
 תמימה הנחיל אדון לשבטים. להכניסם
 בגן עדן לעולמי עולמים: תורה תמימה
 נתתי לכם. עמי ונחלתי קראתי אתכם.
 כדי שאתן לכם שכר טוב בעולם הזה וחקק
 טוב לעולם הבא: ^ל דברי אמת וחקי צדק
 ושכל טוב ינחלו עושיהם לעולם ועד:
^ל אז יש מאות ושלש עשרה מצות.
 פרוש עונשן ומתן שכרן. אמרות מהורות
 מזקקות שבועתים. צרופות ככסף ובחונות
 בזהב:

וְהִשְׁיֵאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
 וְלִשְׁלוֹם לְשִׂמְחָה וְלִשְׁשׂוֹן בְּאִשְׁרֵי רְצִיתְךָ וְאִמְרַתְךָ לְבָרְכֵנוּ:
 (לסנת אלהינו ויאחי אבותינו רצה במנוחתינו) קדשנו במצותיך
 ותן חלקנו בתורתך שבענו משוכך ושפחנו בישועתך
 ופחר לבנו לעבדך באמרת והנחילנו יי אלהינו
 (לסנת באהבה וברצון) בְּשִׂמְחָה וּבְשְׁשׂוֹן (לסנת שבת ו)
 מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ וַיִּשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמֶךָ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי מִקִּדְשֶׁךָ (לסנת השבת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמִנִּים:
 רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם. וְהִשֵּׁב
 אֶת הָעֲבוּדָה לְדַבִּיר בִּיתְךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפַלְתֵם
 בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן וְתִהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת
 יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

ק"ח וְתַעֲרַב עֲלֶיךָ עֲתִירַתְנוּ בְּעוֹלָה וּבְקָרְבָן אֲנֵנו
 רְחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הַשֵּׁב שְׂכִינְתְךָ לְצִיּוֹן וְסֹדֵר
 הָעֲבוּדָה לִירוּשָׁלַיִם. וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹכְךָ לְצִיּוֹן
 בְּרַחֲמִים וְשֵׁם נְעֻבְדְךָ בִּירְאָה בְיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
 קְדָמוֹנִיּוֹת: מ"ז בְּרוּךְ אַתָּה יי שְׂאוֹתְךָ לְבָדְךָ בִּירְאָה
 נְעֻבֹד:

אֱהוּבִים שְׂמֵרוּם. עֲמוּסִים חֲקָרוּם. בְּכָל
 לֵב נִצְרוּם. בְּחַכְמָה דַּרְשׁוּם: אֶת אֱלֹהֵי
 תִזְכֹּר לָנוּ אֱלֹהֵי מְעֻזָּנוּ. וְתִרְצֵה לָנוּ וְתַמְלֵא
 מִשְׁאֵלוֹתֵנוּ:

עֲלִיּוֹנִים שָׁשׂוּ וְתַחֲתוֹנִים עֲלִזוּ. בְּקַבְּלַת
 תוֹכְחָה חֲפְתוּבָה מִסִּינֵי. תֵּאָר כֶּלֶה מְאֹד
 גִּתְעָלָה. בְּקַבְּלַת יוֹם זֶה עֲשֶׂרַת הַדְּבָרִים:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָהּ הוּא יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בְּשָׂר
 יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת
 לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְתַקְדוּשׁ עַל שֶׁהִחַיֵּיתָנוּ
 וְקִיַּמְתָּנוּ בֶּן תְּחִינָנוּ וְתַקְיָמָנוּ וְתַאֲסֹף
 בְּלִיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׁמְר חֲקִיךָ
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וְלַעֲבֹדָךָ בְּלֵב שְׁלֵם
 עַל שְׂאֵנָהּנוּ מוֹדִים לָךְ . בְּרוּךְ אַתָּה
 הַהוֹדָאוֹת :

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ
 שְׂאֵתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
 וָעַד צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן
 יִשְׁעָנוּ . אַתָּה הוּא לְדוֹר
 וָדוֹר נוֹדָה לָךְ וּנְסַפֵּר

תְּהִלָּתְךָ . עַל חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל
 בְּשִׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל גְּסִיף שֶׁבְּכָל יוֹם
 עֲפָנוּ וְעַל גְּפִלְאֲתֶיךָ וְמוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת
 עָרַב וּבִקְרוּצָה רַיִם . הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ .
 וְהַפְּרַחַם כִּי לֹא תִמּוּ חֲסִדֶיךָ מֵעוֹלָם קוִיֵּנוּ לָךְ :
 וְעַל כָּלֵם יִתְּבַרְךָ וְיִתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מְלַכְנוּ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעַד :
 וְכָל חַחִיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה וַיִּתְּלָנוּ אֶת שְׁמֶךָ בְּאַמַּת הָאֵל יִשׁוּעַתָנוּ
 עֲזָרְתָנוּ סֵלָה . בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שְׁמֶךָ וְלָךְ נִאֶמֶר לְהוֹדוֹת :

סדר דוכן זיעהע תבוען מוסף ליום ראשון אין כאלהינו עלינו .

דיני נשיאת כפים

ומבניהו ידוהס כננד כתסיהס ופוסטין ידוהס וחולקין חלזעותיהס, ומכווני' לעשות
 ס' חוריס, זין שני חלזעות לשני חלזעות חויר אחד וזין חלזע לכודל וזין גודל לגודל
 לקיים מלין מן החרכיס.
 חון לכהניס לנגן חלח ניבון אחד מתחלה ועד סוף כדי שלא ינחשו לידי טיורף דעת.
 זשעה שחכהניס מזרכין את העס לח יציטו ולח יסיחו דעתס חלח יהא פניהס כלפי
 מטה כמו שעומדין בתפלה.
 חלו מקומות שחכהניס הוסכין פניהס לדרוס ולנפון: יברכך, וישמרך, אליך
 לך, שלום. ולריך הכהן לכון זמלת יצר כן שהחל ית"ס ישסיע חכמ"ע על ישראל, וזמלת
 ריש מרך יכוון שהחל ית"ס יתן זניס לישראל. וזמלת יחר יכוון שהחל ית"ס יוסף חיוס
 לישראל. וזמלת ויחנך יכוון שהחל ית"ס יצרך את ישראל זנשוחת חן. וזמלת
 ישח' סניו חליך יכוון שהחל ית"ס יצרך את ישראל זעושר וזכסיס. וזמלת
 רישס לך שלרס יכוון שהחל ית"ס יצרך את ישראל זצרכת שלרס כמשמעו. וכל
 חדס יכוון לצרכת כהניס ויהא סניו כלפי חכהניס ולח יסתכל זחס. ויהנהניס לומר פסוקיס
 מעין כל מלה ומלה של זרכת יהי זנהניס לחומנס זשעה שהס"ן מנגן דוקא חזל לח
 כשהכניס מנגניס. חזל יותר טוב שלא לחומנס כלל. והס"ן מקרא את הכהניס מלה
 זמלה עד דסיימו פסוק לחסון, וזו הקהל עונין חמן וכן אחר פסיק שני ואחר פסוק שלישי.

מזמורים

לשני ימים של חג השבועות

Am Montag:

היום יום שני בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש.
מח שיר מזמור לבני־קרח. גדול יי ומהלל מאד.
בעיר אלהינו הר־קדשו. יפה נוף משוש כל הארץ הר
ציון ירפתי צפון. קרית מלך רב: אלהים בארמנותיה
גודע למשגב. ביהנה המלכים נועדו עברו יחדו: המה
ראו בן תמהו נכהלו נחפזו. רעה אחזתם שם חיל
כיולדה. ברוח קדים תשבר אניות תרשיש. כ־אשרו
שמענו בן ראינו בעיר־י צבאות בעיר אלהינו אלהים
יכוננה עד־עולם סלה. דמינו אלהים חסדך. בקרב
היכלך. בשמך אלהים תהלתך על־קצוי־ארץ. צדק
מלאה ימינה. ישמהו הר־ציון תגלנה בנות יהודה. למען
משפטיה. סבו ציון והקיפוה. ספרו מגדליה. שיתו
לבכם | לחילה פסנו ארמנותיה. למען תספרו לדור
אחרון. כי זה | אלהים אלהינו עולם ועד. הוא ינהגנו על מות:

Am Dienstag:

היום יום שלישי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית
המקדש:

מב מזמור לאסף אלהים נצב בעדרת־אל בקרב
אלהים ישפט עד־מתי תשפטו עול. ופני רשעים
תשאור־סלה: שפטו־דל ויתום. עני ורש הצדיקו. פלטו־
דל ואביון. מיד רשעים הצילו. לא ידעו ולא יבינו
בחשכה יתהלכו. ימוטו כל־מוסדי ארץ. אני אמרתי

אלהים אתם. ובני עליון כלכם: אכן באדם תמותון.
 ובאחד השמים תפלו. קומה אלהים שפטה הארץ.
 כי אתה תנהל בכל הגוים:

Am Mittwoch:

היום יום רביעי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית
 המקדש:

צד אל נקמות יי אל נקמות הופיע. הנשאת שפט
 הארץ השב גמול על גאים. עד מתי רשעים יי. עד
 מתי רשעים יעלו. יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי
 און. עמך יי ידבאו ונחלתך יענו. אלמנה וגר יהרג.
 ויתומים ירצחו. ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי
 יעקב. בינו בפערים בעם וכסילים מתי תשכילו. והנמע
 און הלא ישמע אם יצר עין הלא יביט. היסר גוים
 הלא יוכיח המלמד אדם דעת. יי ידע מחשבות אדם
 כי המה הבל. אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך
 תלמדנו. להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת.
 כי לא ימוש יי עמו ונחלתו לא יעזב. כי עד צדה ישוב
 משפט ואחריו כל ישרי לב. מי יקום לי עם מרעים.
 מי יתיצב לי עם פעלי און. לולי יי עזרתה לי כמעט
 שכנה דומה גפשי. אם אמרת מטה רגלי הסדה יי
 יסעדני. בלב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו גפשי
 היחברך בפסא הוות יצר עמל עלי חק. יגודו על גפש
 צדיק ודם גקי ירשיעו. ויהי יי לי למשגב ואלהי לצו.
 מחסי. וישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם יצמיתם
 יי אלהינו:

Am Donnerstag:

סא למנצח על-תגתיר לאסף. הרנינו לאלהים
 עזנו. הריעו לאלהי יעקב. שאו זמרה ותנו תף. כנור

נעים עם נבל. תקעו בחדש שופר. בכסה ליום חגנו.
 כי חק לישראל הוא. משפט לאלהי יעקב. עדותו
 ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים. שפת לא ידעתי
 אשמע. הסירותי מסכל שכמו. בפיו מדוד העברנה.
 בצרה קראת ואחלצה. אענה בסתר רעם. אבחה על
 מי מריבה סגה. שמע עמי ואעדה בק. ישראל אם
 תשמע לי. לא יהיה בק אל זר. ולא תשתחוה לאל
 נכר. אנכי יי אלהיך הפעלה מארץ מצרים. הרחב
 פיה ואמלאהו. ולא שמע עמי לקולי. וישראל לא אבה
 לי. ואשלהו בשרירות לבם. ילכו במועצותיהם. לו
 עמי שמע לי: ישראל בדרכי יהלכו. כמעט אויביהם
 אכניע ועל צריהם אשיב ידי. משנאי יי יכחשו לו. ויהי
 עתם לעולם. ויאכילהו מחלב חטה. ומצור דבש
 אשביעך:

Am Freitag:

היום יום ששי בשבת שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

Seite 69.

Am Sabbat:

היום יום שבת קדש שבו היו הלויים אומרים בבית המקדש:

Seite 68.

שיר היחוד ליום ראשון

אֲשִׁירָה וְאֹמְרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדִי. הָאֱלֹהִים הִרְוֵעָה אוֹתִי מֵעוֹד
עַד הַיּוֹם הַזֶּה הַחֲזִיקָתְךָ בְיָדֵי. חַיִּים וְחֶסֶד עָשִׂיתָ עִמָּדִי:
בְּרוּךְ יְיָ וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ. בִּי עַל עַבְדוֹ הַפְּלִיא חֶסֶדוֹ:
לֵאלֹהֵי מְרוֹם בְּמַה אֶקְרָא. וּבְמַה אֶבְרַךְ לֵאלֹהֵי קֶדֶם
אֱלֹהֵי הָרִים לְמַעְרָבָה. וְכֹל עֲצֵי לְבָנוֹן בְּכֹל עֲרוּכָה;
יֵאֵם כָּל בְּהֵמוֹת וְחַיּוֹת קְרוּצִים. נְתַחִים עֲרוּכִים עַל הָעֵצִים
אֵף זְוִיּוֹת מִזִּבְחַ מְבוֹסִים. דָּם בְּמַיִם לַיָּם מְכַסִּים:
וּכְחוֹל סֶלֶת דֶּשֶׁן וְשֶׁמֶן. בְּלוּל בְּרִבְבוֹת נְחָלֵי שֶׁמֶן:
וּלְאֹזְבָרָה לְבוֹנָה וְסָמִים. וְלִקְטֹרֶת כָּל רֵאשֵׁי בְשָׁמִים:
וְאֱלוֹ גְרוֹת עַל הַמְּנוֹרוֹת. יִהְיוּ מְאִירוֹת בְּשֵׁנֵי הַמְּאֹרוֹת
וּכְהָרְרֵי אֵל לֶחֶם הַפָּנִים. עַל שְׁלֶחֶנוֹת עֲרוּכִים בְּפָנִים:
וַיֵּן בְּמִטֵּר הַשָּׁמַיִם. וְשִׁכַר לְכֶסֶף בְּעֵינוֹת מַיִם:

Lieder an die Einheit Gottes.

Erster Tag.

Singen, spielen will ich meinem Gotte immerdar, dem Gotte, der, seit ich bin, mich gepflegt und bis heute meine Hand gestützt, Leben, Guld mir zugetheilt.
Gebenedeit sei Gott, gebenedeit der Name seiner Majestät, denn wunderbar gnädig ist er seinem Knechte. O! womit mich vorbereiten vor dem Allerhabensten, womit mich unterwerfen dem Gotte, von der Vorzeit her?
Denn, könnten die Berge Opferstätten, Libanons Bäume alle zugerichtet werden; würde alles Vieh, Gewild zerhauet auf dem Holzstoß hingereihet;
Und der Altäre Winkel, bluttriefend wie Meeresfluthen überströmen; wie Sand so viel, das feinste Mehl, saftvoll und fett, mit Myriaden Delbächen angekneter;
Und Weihrauch, Spezereien, dustend aufsteigen, zum Rauchwerk alle edlen Gewürze dienen; und die Lichter auf den Leuchtern wie Sonne und Mond Helle verbreiten;
Wie die höchsten Gebirge, das Schaubrod im Heiligthum auf den Tischen emporragen; Wein, dem Regen des Himmels gleich, hinfließen, Wein zum Trankopfer, wie Wasserquellen;
Anhang zu M. 9 theilig. Tom. IX.

ואלו כל בני ארם כהנים. לויים משוררים בכנף רננים:
 וכל עצי ערן וכל עצי יערים. כפורות ונבלים לשירים:
 וכל בני אלהים בקול תרועתם. והפוכבים ממסלותם:
 וכל הלכנון עולה כלה. אין די בער ואין די עולה:
 הן בכל אלה אין די לעבוד. ואין די לקדם לאל הפבור:
 כי נכבדת מאד מלפניו. ובמה נפק לארוננו:
 אמנם לא יוכלו כבדה. כל חי אף כי אני עבדה:
 ואני נבזה וחדל אישים. נמאס בעיני ושפל אנשים:
 ואין לעבדה כל לכבדה. להשיב לה גמול על חסדיה:
 כי הרבית טובות אלי. כי הגדלת חסדיה עלי:
 ורב שלומים לה חיבתי. כי ישיית טובות אתי:
 ולא חיבת לי גמוליה. כל טובתי בל עליה:
 על הטובות לא עבדתי. אחת לרבוה לא גמלתי:
 אם אמרתי אספרה נא כמו. לא ידעתי ספורות למו:

Und wären alle Menschenkinder Priester, Leviten, singend der Hymnen
 Höchsten, und alle Bäume Edens, und aller Wälder Gehölze,
 Harfen, Cymbeln und Saitenspiel;

Und wenn alle Engel jubelnd Stimmen erheben, alle Sterne aus ihren
 Bahnen; der ganze Libanon hoch auslodere, weil nicht genug des
 Feuers, des Opfers wäre —

Siehe, alles dieses reicht' nicht hin zu dienen, nicht hin zu erscheinen
 vor dem Gott der Ehre! denn du, unser König! bist ja sehr (über
 jeden Begriff) verehrt, womit könnten wir ehrerbietig vor unsrem
 Herrn erscheinen?

Wahrlich! nicht vermag zu ehren dich alles Lebende, um wie weniger
 ich, dein Knecht! der ich, verächtlich und von den Edlen fern —
 mir selbst verworfen und der Menschen Niedrigster bin.

Nichts denn hat dein Knecht, um dich zu ehren, Vergeltung dir zu bieten
 ob deiner Gnade; denn du häufest die Wohlthaten über mich,
 liehest groß sein deine Gnadenbezeugungen;

Der Vergeltungen viele bin ich dir verpflichtet, denn du erwiesest
 mir Wohlthaten; nicht du warst mir Vergeltung schuldig, was
 Gutes mir geschah, war nicht Pflicht von dir.

Für jene Wohlthaten reichen meine Dienste nicht hin, nicht eine von
 den vielen Tausenden vermag ich zu vergüten; Ja! versucht' ichs
 bloß, sie aufzuzählen — ich würde keine Zahlen dafür wissen.

שיר היחוד ליום ראשון

ומה אשיב לך והפל שלך. לך שמים אף ארץ לך:
 ימים וכל אשר בם בידך. וכלם ישבעון מידך:
 ואנחנו עמה וצאקה. וחפצים לעשות רצונה:
 ואיך נעבוד ואין לאל ידנו. ולשרפת אש בית מקדשנו:
 ואיך נעבוד ואין זבח ומנחה. כי לא באנו אל המנוחה:
 ומים אין להעביר טמאה. ואנחנו על אדמה טמאה:
 שש אנכי על אמריה. ואני באתי בדבריה:
 כי כתוב לא על זבחה. ועולתיה אוכחה:
 על דבר זבח ועולותיכם. לא צויתי את אבותיכם:
 מה שאלתי ומה דרשתי. ממה כי אם ליראה אותי:
 לעבוד בשמחה ובלבב טוב. הנה שמוע מזבח טוב:
 ולב לשבר ממנחה טהורה. זבחי אלהים רוח בשברה:
 זבח ומנחה לא חפצת. חטאת ועולה לא שאלת:
 מזבח אבנה בשברון לבי. ואשברה אף רוחי בקרבי:

Was könnt' ich aber geben dir, da Alles dein ist? dein sind die Himmel,
 dein ist die Erde! die Meer' und was in ihnen, deiner Hand gehören
 sie! Sie Alle werden aus deiner Hand gesättigt. — —
 Wir sind dein Volk, deine Schaafe, verlangen zu thun nach deinem
 Wohlgefallen; aber, ach! wie dir dienen? wir haben die Macht
 nicht, nachdem das Haus unsers Heiligthums dem Feuer hingegeben;
 Wie sollen wir dienen? es gibt kein Schlacht= kein Speiseopfer, wir
 sind zu jener Ruhe nicht gelangt; auch ist das Reinigungswasser
 nicht vorhanden, denn wir sind auf ungeweihten Boden.
 Doch! wir freuen uns deiner Verheißungen — und ich komme mit
 deinem Spruch: denn es heißt: „Nicht ob deiner Schlachtopfer,
 deiner Brandopfer will ich strafen dich; wegen der Schlacht=
 und Brandopfer gab ich nie Befehle euren Aeltern; was habe
 ich verlangt? was habe ich gefordert von dir? Daß du mich ehr=
 fürchten sollst!“
 „Dienen mit Freude, mit frohem Herzen! Siehe! gehorchen ist besser
 denn Schlachtopfer, zerknirschetes Herz besser als reines Speis=
 opfer, gottgefälliges Opfer ist gebrochener Sinn.“
 Schlacht= und Speisopfer begehrtest du nicht —: d'rum erbaue ich einen Altar in meinem
 zerknirschten Herzen, breche auch meinen Sinn in meinem Innern.
 Senke das stolze Herz, meinen trotzigen Blick, zerreiße mein Herz
 um Willen Gottes; mein zerbrochenes Gemüth sei das Opfer
 dir, das wohlgefällig auf deinen Altar komme;

רום לב אשפיל ואת רוים עיני. ואקדע לכבי למען ארני:
 שכרי רוחי הם זבחה. יעלו לרצון על מזבחה:
 ואשמיע בקול הודיותיה. ואספרה כל נפלאותיה:
 ואשר ירעה נפשי אחבירה. אמלל גבורות ואדרבה:
 ומה אערוד ולא ידעתי מה. היכול אוכל דבר מאומה:
 כי אין חקר לגדלתו. וגם אין מספר לתבונתו:
 חכם לבב הוא מי כמוהו. שגיא כח לא מצאנוהו:
 עושה גדולות ורב נראות. גדול אתה ועושה נפלאות:
 עד אין מספר ועד אין חקר. ולא נודע בי לא יחקר:
 איזו עין אשר תעירה. ואיזה פה אשר יגידה:
 חי לא ראה ולב לא ירעה. ואיזה שבח אשר יציעה:
 גם משרתיה לא ראוה. וכל חכמי לב לא מצאוה:
 אתה לבדה מפיר שבחיה. ואין זולתה ירע בחה:
 ואין ירע בלעריה. שבחות ראיות לבכורה:
 על בן תבורה בראוי לה. כפי קרשה בבורה יגדלה:

Laut will ich Dank dir ertönen, will erzählen deine Wunder alle:
 was meine Seele fühlt, will ich zusammen tragen, von deiner
 Allmacht reden, sprechen.

Doch, was soll ich vortragen, da ichs nicht verstehe? vermag ich's
 denn etwas zu reden? Ist ja unbegreiflich die Größe Gottes,
 unberechenbar seine Weisheit?

Allweise, wie er ist, wer gleicht ihm? Allmächtig er, unerreichbar!
 Wunderthäter, unendlich furchtbarer — ja groß bist du, übest
 Wunder aus,

Unausprechlich, unerforschlich, darum auch ungekannt, unbegriffen.
 Welch' Aug' könnte zeugen von dir? welcher Mund von dir Kunde
 geben?

Kein lebendes Wesen schauet dich, kein Herz begreift dich —, wie
 kann ein Lob dich darstellen? Selbst deine Engel schauen dich
 nicht, die weisesten Herzen finden dich nicht.

Du allein erkennest dein Lob, Niemand außer dir erfasset deine Kraft,
 Eigenschaften, der Verehrung würdig, keiner außer dir kennen sie.
 Drum sei gebenedeit, wie es dir ziemt, deiner Heiligkeit, Majestät
 und Größe, von dem Munde Aller, je nach ihrer Kraft, nach der
 Erkenntniß, deren du sie begnadigtest.

Es preisen deine Wunder die Himmel, es verherrlichen der Fluthen

שיר היחוד ליום שני

וּמִפִּי הַכֹּל בְּכֹל אֵילֹתָם. בְּפִי מִדַּע אֲשֶׁר אַתָּה חוֹנְנָתָם:
 יוֹדוּ פְּלִאָה הַשָּׁמַיִם. וַיֹּאדְרוּהָ קוֹלוֹת מַיִם:
 וַיִּדְעוּ לָהּ כֹּל הָאָרֶץ. יוֹדוּהָ כֹּל מַלְכֵי אָרֶץ:
 אֲף־יֹדוּהָ כֹּל תַּעֲמִים. וַיִּשְׂבַּחוּהָ כֹּל הָאָמִים:
 כֹּל זֶרַע יַעֲקֹב עֲבָדֶיהָ. כִּי עָלֵיהֶם גָּבְרוּ חַסְדֶיהָ:
 אֵת שֵׁם ייִ יְהַלְלוּ כָּל־ס. אֵל אֱלֹהִים אֱמֶת וּמְלֶה עוֹלָם:

ל י ו ם ש נ י

וְאֲנִי עֲבָדָה בְּזוֹ אֱמֶתָה. אֲדַבֵּר אֲמִלֵּל גְּבוּרוֹתֶיהָ:
 דְּרָבִי שְׂבַחָה קִצְתָם אֲסַפְּרָה. מִעֲשִׂיהָ מַה נִּזְרָא אוֹמְרָה:
 אֵין אֵלֶיהָ עֲרוּךְ בַּסֵּפֶר. אֲגִיד שְׂבַחֹתָ עֲצָמוֹ מִסֵּפֶר:
 חִקֵּר אֱלֹהִים לֹא יִמָּצָא. וְתַכְלִית שְׂדֵי לֹא תִקְצָה:
 וְלִתְבוּנָתוֹ הֵלֵא אֵין חִקֵּר. וּמִסֵּפֶר שְׁנֵי לֹא יִחִקֵּר:
 וְגַם אֵין מִסֵּפֶר לְגִירוֹתֶיהָ. בְּצַבְאוֹתֶיהָ אוֹת כְּבוֹדָה:
 אֵיזוֹ עֵין אֲשֶׁר תַּעֲדֶהָ. וְחֵי לֹא רָאָה פְּנֵי כְבוֹדָה:
 גְּבוּן וְחִכָּם הֵן לֹא יִדַּע. וַאֲיֵךְ אֲעֲרוּךְ עַל אֲשֶׁר לֹא אֲדַע:

Stimmen dich. Es jauchzen dir alle Lande, es huldigen dir alle Könige der Erde.
 Auch die Völker alle huldigen dir, es rühmen dich alle Nationen;
 Jakob's Nachkommen, deine Knechte, alle, über die deine Güte mächtig waltet,
 Des Ewigen Namen loben sie alle, der Götter Gott ist wahrhaft,
 König des Weltalls.

Zweiter Tag.

Ich, dein Knecht, Sohn deiner Magd, will reden und sprechen von deiner Allmacht; Nur einige deiner gepriesenen Eigenschaften, deiner furchtbaren Thaten will ich erzählen.
 Nichts ist dir gleichgestellt im Buche der Weltgeschichte; verkünden nur kann ich deine Eigenschaften, nicht erzählen. Das Sinnen Gottes kann nicht aufgefunden, des Allmächtigen Zweck nicht beschränkt werden.
 Seine Weisheit kann nicht ergründet, seiner Jahre Zahl nicht erforscht werden. Ja! deine Engelschaaren selbst sind ohne Zahl, diese Heere, das Zeichen deiner Herrlichkeit!
 Wo ist das Auge, das von dir zeugen könnte? Kein lebendes Wesen hat je geschaut deine Majestät. Der Verständige? der Weise? er weiß nichts! — wie könnte ich demnach schließen auf das, was ich nicht kenne?

ואם יאמר איש עד תכליתו. אערוד אליו ובמחבנתו:
 אבא ואמצא תכלית שבחו. לא נאמנה את אל רוחו:
 יבלע פי לא ידע ערפו. אחרית פיהו ראשית דרפו:
 ועמדו לא כן אנכי. ופי לא אתן לחטא וחכי:
 אספרה לאחי קצות דרבי אל. ולישראל מה פעל אל
 כפתוב אמרו לאלהים. מה נזרא מעשיה אלהים:
 ואמרת עם זו לי יצרתיו. יספרו שמי ותהלתתי:
 במצרים שמתי עלילותי. למען תספר את אותותי:
 נאני עבדך על כן אספר. באשר אדרוש מעל ספר:
 תהליל בפשי כח מעשיה. וכל קרבי את שח קרשיה:
 ואברכה בכל עניני. ובכל לבי אזרה את אדני:
 גם בגרונני רוממותיה. ואת פי אמלא תהלתה:
 כי פי יגיד תהלתה. כל היום את תפארתה:
 ואמרה נא עזו נזראותיה. ואשיהה דברי בפלאותיה:
 ואזכיר טובה וצדקה. חסדיה וגבורותיה:
 ידעתי כי גדול אמה. על כל אלהים מאד גדלת:

Sprache Siner bis an sein Ende: „ich will hin zu ihm mich wagen, und zuverlässig komm' und find' ich das Ziel seines Ruhmes:“ treulos gegen Gott wäre dieser Sinn;

Er muß zu Grunde gehen, denn er kennt sich selbst nicht, seiner Rede Folge, seines Wegs Beginn. Ich bin nicht so vermessen, lasse meinem Munde nicht solch' Sünd' entfahren;

Meinen Brüdern will ich von den Wegen Gottes Einiges erzählen, an Israel, was Gott gewirkt. So heißt es: „Sprechet zu Gott: Wie furchtbar sind deine Werke, Gott!“

Und du sprachst: „Dieses Volk schuf ich mir, daß sie erzählen meinen Namen, meinen Ruhm, in Mizrajim übte ich meine Thaten, auf daß du meine Wunder erzählest.“

So will ich denn, ich dein Knecht, erzählen, wie ich's erfahre aus deinem Buche. Es rühmte meine Seele deiner Thaten Kraft, mein Inneres den Namen deiner Heiligkeit.

Ich preise dich in all meinem Thun, mit ganzem Herzen danke ich Gott; meine Kehle sei deines Ruhmes, mein Mund deines Lobes voll.

Ja, mein Mund verkünde dein Lob, den ganzen Tag deinen Ruhm; sprechen will ich von deinen gewaltigen Thaten, unterhalten will ich von deinen Wunderdingen,

Gedenken deiner Güte und Gerechtigkeit, deiner Gnad' und deiner

שיר היחוד ליום שני

בִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים הֵם . אֱלִילִים אֱלֹמִים . רוּחַ אֵין בָּהֶם :
 הֵן לְעוֹבְדֵיהֶם גְּמוּל אֵין מְשִׁיבִים . וְלָמָּה לָהֶם הַמָּה מְטִיבִים :
 וּבָעֵת צָרָה אִזּוּ יִתְפַּלְּלוּ . וְלֹא יַעֲנוּם בִּי לֹא יוֹעִילוּ :
 דּוֹרְשִׁים בְּכָל לֵב לְרוּחַ אֵין בּוֹ . וְקָרוֹב יִי אֵל עִם קָרוֹבוֹ :
 הַיּוֹצֵר כֹּל הוּא אֱלֹהֵינוּ . הוּא עָשָׂנוּ וְלֹא אֲנַחְנוּ :
 עִם מְרַעִיתוֹ וְצֹאן יְרוֹ . גְּבָרָה שְׁמוֹ בִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ :
 בְּצַד לָנוּ מֵאֵד נִמְצָאתָ . בִּי דּוֹרְשִׁיךָ לֹא עֹבֶתָ :
 וְחַמִּיד בְּפִינוּ תִּהְלָתָה . וּמִתְּהַלְּלִים לְשֵׁם תִּפְאָרְתָּה .
 עַד אַתָּה בָּהּ וּבְכַבֹּדָהּ . וּמִשְׁרֵתֶיךָ אַף עֲבָרְתָּה :
 אֲשֶׁר כְּבוֹדָהּ מְלֵא כָּל הָאָרֶץ . וּכְבוֹדָהּ עַל כָּל הָאָרֶץ :
 וְאֲבוֹתֵינוּ בְּחָרוּ אוֹתָהּ לְבָרָהּ . לְעִבּוֹד וְאֵין לָזֶר אֶתָּה :
 גַּם אֲנַחְנוּ אוֹתָהּ לְבָרָהּ . נְעִבּוֹד בֵּין אֲב וּנְכַבְּדָהּ :
 וְחִנְנוּ עַל יַחְוָדָהּ . יוֹמָם וְלַיְלָה עֲרִיךָ :
 בְּפִי כָּלָנוּ וּבְלִבֵּינוּ . שְׂאֵתָה לְבָרָהּ אֱלֹהֵינוּ :
 אֱלֹהֵינוּ אַתָּה . עַל יַחְוָדָהּ עֲרִים אֲנַחְנוּ וְעֲבָדֶיךָ :

Allmacht. Ich weiß es, daß du groß bist, über alle Götter hoch
 erhaben.

Der Völker Götzen alle aber nichtig, stumm sind, in denen kein
 Geist ist. Thun doch sie ihren Dienern nichts vergelten, warum
 thun diese ihnen Gutes beilegen?

Warum in Nöthen sie anbeten, sie hören ja nicht, können nicht nützen? —
 Suchen andächtig nach geistlosen Wesen — der Ewige aber nah ist
 dem Volke, das ihm naht.

Der das All schuf, ist unser Gott, er schuf uns, ihm allein gehören
 wir an — ein Volk seiner Weide, Schafe seiner Macht — seinen
 Namen preisen wir, ewig ist seine Güte.

Wenn wir in Noth sind, läßt du dich finden, die dich suchen, hast
 du nie verlassen. Drum ist stets dein Lob in unserem Munde,
 rühmend deiner Herrlichkeit Namen.

Du bist Zeuge dir und deiner Ehre und deiner Diener, deine Knechte;
 deiner Majestät die ganze Erdevoll. Deine Majestät verbreitet überall.
 Darum wählten unsere Ahnen dich, dir allein sie dienten, keinem
 Fremden neben dir. So auch wir, nur dich allein wir beten an,
 gleich wie der Sohn den Vater ehrt.

Wir berufen: deiner Einzigkeit Zeugen, Tag und Nacht mit Mund
 und Herz zu sein: du allein bist unser Gott!

Du unser Gott! deiner Einzigkeit sind wir Zeugen, deine Knechte,

שיר היחוד ליום השלישי

אין תחלה אל ראשיתה. ואין קץ ותכלה לאחרייתה:
 ראשון ואחרון מבלי ראשית. ומבלי אחרית ואין לב להשית:
 אין קצה אל גבהותה. ואין סוף לעומק מדותיה:
 אין לה כובב ואין לה פאה על בן אותה חי לא ראה:
 אין צד וצלע וצליעוקה. ורוחב ואורך לא ימציעוקה:
 אין פאה לסביבותיה. ואין תוף מבדיל בינותיה:
 אין חכמה אשר תדעה. ואין מדע אשר יגיעה:
 ולא ישיג אותה כל מדע. ואין שכל אשר יבין וידע:
 ממה מאומה ואיכה אמה. ואיך בלי מאומה כל בראת:

ל י ו ם ש ל י ש י

אמנם ידעתי כי אתה. אלהי יעקב כל יצרת:
 אתה בורא ולא נבראת. אתה יוצר ולא נוצרת:
 אתה ממית ואת כל תבלה. אתה מזריר שאול ואף תעלה:
 ונאמן להחיות מתים אתה. ועל ידי נביאך בן הודעת:

Ohne Anfang ist dein Erstsein, ohne End' und Ziel dein Letztsein.

Erster du und letzter, ohne Anfang ohne Ende, unerfasslich dem Verstande. Deine Höh' hat keine Grenze, deiner Tiefe Maß kein Ende.

Kein Umfang, kein Winkel findet statt bei dir, d'rum was lebt, nie schaut es dich, keine Seite, keine Glieder dich beschränken, keine Breite, Länge, Tiefe dich umfassen.

Es trennet nichts dein Wesen nach Außen, nichts scheidet von Innen dich in Theile. Keine Weisheit kann dich kennen, kein Erkenntniß dich erreichen.

Kein Wissen kann begreifen dich, kein Verstand, der da einsehe etwas nur von dir, und wie du seist, und wie du ohne Etwas das All erschuffst.

Dritter Tag.

Fürwahr! ich, ich weiß es, daß du, Gott Jakobs! das All erschuffst! daß du Schöpfer seist, selbst nicht erschaffen, du Former bist, selbst nicht geformt.

Daß du tödtest, Alles verwesen läßt, du in die Gruft senkst — du wieder emporhebst, gewiß die Todten einst erweckst, wie durch deine Profeten du verkündet.

שיר היחוד ליום השלישי

וְלֹא תָמוּת אֵל חַי וְלֹא מָתָה. מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֲתָה:
 מְשֻׁבֵּר וּמוֹלִיד וְלֹא נוֹלָדָת. מוֹחֵץ וְרוֹפֵא וְלֹא חָלִית:
 מוֹת וּמְדוּה אֵין לְפָנֶיךָ. תְּנוּמָה וְשִׁנָּה אֵין לְעֵינֶיךָ:
 הֵלֵא מְקַדֵּם אֵל חַי אֲתָה. מֵאֲשֶׁר בָּהּ לֹא נִשְׁתַּבְּחָת:
 וְעַד הָעוֹלָם לֹא תִשְׁתַּכַּח. וּמֵאֲלֹהוֹתָה לֹא תִתְגַּבֵּחַ:
 חָדָשׁ וְנוֹשֵׂן לֹא נִמְצְאָת. חֲדָשֶׁת כֹּל וְלֹא חֲדָשֶׁת:
 לֹא יִחַוְלוּ זְקֵנָה וּבְחָרוּת. עָלֶיךָ גַּם שִׁבְיָה וְשִׁחָרוּת:
 וְלֹא חָלוּ בָּךְ שְׂמֵחָה וְעֶצֶב. וְדַמְיוֹן נוֹצֵר וְכֹל רֵבֵר קֶצֶב:
 כִּי לֹא יִסְוֵב אוֹתָה גֶשֶׁם. אֶף לֹא תִדְמָה אֵל כֹּל גֶּשֶׁם:
 כֹּל הַיְצוּרִים גְּבוּל סִבְבָתָם. אֵל רֵאשִׁיתָם וְלֹא אַחֲרֵיתָם:
 כִּי כֹל הַבְּרוּאִים בְּגְבוּל שְׂמָתָם. וְלִימֵי צָבָאָם גְּבוּל הַקִּפְתָּם:
 וְלֶךָ אֵין גְּבוּל וְלִימֵיךָ. וְלִשְׁבוּתֶיךָ וְלַעֲצָמֶיךָ:
 עַל בֵּן אֵינָה צְרִיךָ לְכֹל. לִיָּדָה וְלַחֲסָדָה צְרִיכִים הַכֹּל:
 הַכֹּל צְרִיכִים לְצַדִּיקוֹתֶיךָ. וְאֵינָה צְרִיךָ לְבְרִיאוֹתֶיךָ:

Unsterblich du, lebendiger Gott! nie sterblich! von Ewigkeit zu
 Ewigkeiten du! Entbindest, lässest gebären, selbst ungeboren, ver-
 wundest, heilest, selbst nie erkrankt.
 Tod und Siechheit treffen dich nie, Schlummer und Schlaf sind
 deinen Augen fremd. Bist du ja von jeher: lebend'ger Gott! was
 an dir ist, ward nie verändert.
 Und in Ewigkeit bleibst du unverändert, von deiner Göttlichkeit
 unverringert. Neu und alternd war und ist dein Dasein nicht,
 du das All' erneuest — doch du nicht neu.
 Nicht angethan sind Alter oder Jugend dir, noch Greisesnam' und
 Jünglingszeit; nicht kann bewegen dich Freud' und Schmerz,
 Geschaffnen gleich, dem Endlichen gleich.
 Denn dich umgibt kein Leib, gleichst beseelten Wesen nie. Den
 Geschaffnen Allen stelltest du die Grenze ihres Anfangs, ihres
 Endes.
 Ja! Erschaffnen machtest Grenzen du, ihrer Lebenszeit hast Schranken
 du gezogen; für dich gibt's keine Grenze, deine Tage, deine
 Jahre, deine Allkraft. —
 Darum bedarfst du gar Keines, deiner Hand und deiner Gnad'
 bedarf Jedes; alle sie bedürfen deiner Milde, du bedarfst nicht
 deiner Schöpfungen.

בְּטָרֵם בְּלִיצֵי־הַיָּיִת . לְבִדְדָה מֵאוֹמָה לֹא נִצְרַכְתָּ :
רֵאשִׁית וְאַחֲרֵית בִּידְדָה עֲרוֹכִים . אֵתָה בְּסִוְהֵם בְּרוֹחֵה שְׂרוֹכִים :
כֹּל אֲשֶׁר הָיָה בְּרֵאשֻׁנָּה . וְאֲשֶׁר יִהְיֶה בְּאַחֲרוֹנָה :
כֹּל הַיְצוּרִים וְכֹל מַעֲשֵׂיהֶם . וְכֹל דְּבָרֵיהֶם וּמַחֲשׁוֹבוֹתֵיהֶם :
מֵרֵאשִׁי וְעַד סוֹף תִּדְעֵם כֻּלָּם . וְלֹא תִשְׁכַּח כִּי אֵתָה אֲצֵלֶם :
אֵתָה בְּרֵאשִׁית וְלִבְדָּה עֲרֹכֶם . לְבִדְדָה תִדְעֵם מִקוֹמָם וּרְרָבָם :
הֵן אֵין דָּבָר מִמֶּנּוּ גַעֲלָם . כִּי לְפָנֶיךָ נִכְוָנִים כֻּלָּם :
אֵין חֲשֵׁךְ וְאֵין מְנוּס וְסִתּוֹ . לְנוּס שָׁמָּה וְלֹהֶסֶתָה :
אֵת אֲשֶׁר תִּבְקַשׁ אֵתָה מוֹצֵא . כֹּלֵי נְטוּת אֵלֵיהֶם בַּעַת שְׁתַּרְצָה :
כִּי אֵת הַכֹּל בְּאַחַת תִּרְאֶה . לְבִדְדָה תַעֲשֶׂה כֹל וְאֵינְךָ נִלְאָה :
כִּי עַל כֹּל גּוֹי וְעַל אָדָם יָחֵד . עַל כֹּל תִּרְבֵּד בְּרַגַע אַחֵד :
תִּשְׁמַע בְּרַגַע כֹּל הַקּוֹלוֹת . זַעַק וְלַחֵשׁ וְכֹל הַתַּפְלוֹת :
אֵף תִּבִּין אֵל כֹּל מַעֲשֵׂיהֶם . בְּרַגַע תַּחְקוֹר כֹּל לִבְבֵיהֶם :
וְלֹא תִאָרִיךְ עַל מַחֲשׁוֹבוֹתֶיךָ . וְלֹא תִתְמַהֲמַה עַל עֲצָתְךָ :
אֲצֵל עֲצָתְךָ גּוֹרֶהָ . לִקְצֵץ וְלִמּוֹעֵד קְרִיאָתְךָ :
וְכֻלָּם בְּאַמַּת בְּתוֹם וּבִישׁוּר . מִבְּלִי עוֹרֶךְ וּמִבְּלִי חוֹסֵר :

Es' noch war ein Wesen, warst du allein — du bedurftest Nichts.
Erst und Letzt in deiner Hand gereiht, du in ihnen, sie in deinem
Geist verschlungen.

Alles was zuerst vorhanden war, und was zuletzt sein wird,
alle Wesen, ihre Thaten alle, ihre Reden all' und Tichten —
Vom Anfang bis End' ist dir bekannt, nichts vergißest du — da du
bei ihnen bist. Hast du sie ja geschaffen, eingerichtet sie nach deinem
Sinn, d'rum ist dir allein ihr Gang und Thun bekannt.

Sieh', kein Ding ist, das vor dir verhohlen wäre, denn vor dir liegt
alles da; nicht Finsterniß, nicht Zuflucht, noch Versteck, kann
Flucht gewähren, kann verbergen.

Was du suchst, das find'st du gleich, ohn' hinzuwenden dich nach
ihnen, so du's willst; denn du siehst wie Eins das All', thuest
Alles ganz allein, ermüdest nicht.

Ueber Bösker, über Menschen insgesammt — über Alles sprichst du
aus in einem Augenblick, hörst im Augenblick die Stimmen Aller,
Geschrei, Geflüster, alle die Gebete.

All' ihr Thun bemerkst du, erforschst im Augenblick die Herzen
Aller. Nicht lange währt dein Sinnen, nicht lange weilt dein Rath;
Bei deinem Rath ist auch dein Urtheil, das auf bestimmte Zeit du
kund machst, nach Wahrheit, voll und und recht nicht mehr,
nicht minder.

שיר היחוד ליום השלישי

מִמָּה דָבָר לֹא יֵאָבֵד . וְדָבָר מִמָּה לֹא יִבָּדֵד :
כֹּל אֲשֶׁר תִּחְפּוּץ תּוֹכֵל לַעֲשׂוֹת . וְאִין מִי מוֹחָה בְיָדָהּ מַעֲשׂוֹת :
יְכוּלֹת יי בְּחַפְצוֹ קְשׁוּרָה . וּבְרָצוֹת יי לֹא אֲחַרְהָ :
אִין דָּבָר סֵתֵר מִמָּה גִבְחֵר . עֲתִירוֹת וְעוֹבְרוֹת לָהֶם יִחַד :
אֲשֶׁר מֵעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם . הֵם כָּלָם בָּהּ וְאַתָּה בְּכָלָם :
חֲדָשׁוֹת תִּגְדֵּר וְסוּר דְּרָבִיקָה . אֶל עֲבָדֶיךָ וּמְלֹאכֶיךָ :
וְאַיִנְךָ צְרִיף לְהִשְׁמִיעָהּ . דָּבָר סוּר וְסֵתֵר לְהוֹדִיעָהּ :
כִּי לָהּ כָּל סוּר יִגְלֶה . בְּמָרָם עַל לֵב כָּל יֹצֵר יַעֲלֶה :
בְּלֵב כָּל גִּבְרָא לֹא תִמְצָא . וּמִפִּינוּ עֲתֵק לֹא יֵצֵא :
בְּאִין לוֹ קֶצֶה וְלֹא יִחְצֶה . לֵב לֹא יִתְנַדֵּר וְאִין פֶּה פּוֹצֵחַ :
בְּאִין לוֹ רוּחוֹת וְלֹא רוּחוֹת . אִין לוֹ שִׁיחוֹת בּוֹ מוֹכִיחוֹת :
לְמַרְחֹק מִי יִשָּׂא דַעוֹ . לְלֹא תִחַלֶּה וְלֹא סוּף לְהִגִּיעוֹ :
אֲגוּדִים אֲחֻדִּים תוֹף וְסוּף וְרֹאשׁ . פֶּה וְלֵב אֲבָלוֹם מְהַרְוֵשׁ
וּמְחַרוֹשׁ :
גוֹבַה וְעוֹמֵק נְעוּצִים בְּסוֹבֵב . חֶכֶם לֵב וְנִבּוֹן לֹא יִלְכַב :

Dir kann Nichts verloren gehen, kein Ding zu schwer sein dir,
was du willst, vermagst du auszuüben, Niemand währt Voll-
bringen dir.

Des Ewigen Macht ist eng vereint mit seinem Willen, indem er
will, ist jene ohn' Verzug; Geheimes dir nicht unentzogen ist,
was kommt, was war — sie sind vereinet dir.

Denn von Ewigkeit bis Ewigkeit sie sind sammt in dir, in ihnen
du; Neues kündigst du, vertrauend deinen Thaten, deinen Dienern,
deinen Engeln.

Du bedarfst nicht erst zu hören, was geheim ist, was verborgen, um
es zu erfahren; denn dir ist offenbaret, was geheim, eh' dem Sinn'
geschaffner Wesen sie entsteigen

In des Erschaffnen Sinn bist du unerreichbar, drum entfahre unsrem
Munde keine Frechheit. Wo nicht Endlichkeit, nicht Theilbarkeit —
da erspäht kein Sinn, vermag die Rede nichts.

Wo nicht Seiten, wo nicht Räume sind: wagt die Sprache keine
Kunde. Jene Ferne, wessen Sinn nimmt's auf zu erreichen, was
kein Anfang, kein Ende hat?

Fest vereint sind: Mitte, Ende, Anfang — drum zähm' ich Mund
und Herz, zu forschen, grübeln. Höhe, Tiefe, kreisen, fest gewunden,
der Weisen Größe kanns, nicht fassen.

שיר היחוד ליום השלישי

סובב את הכל ומלא את כל. והקיות הכל אתה בכל:
 אין עליה ואין תחתיה. אין חוץ לה ואין בינותיה:
 אין מראה וגב לאחורה. ואין גוף לעוצם יחודה:
 ואין בתוך ממך נבדל. ואין מקום רק ממך נבדל:
 ואינה נאצל מכל ונבדל. ואין מקום רק ממך ונבדל:
 מקרה ושנוי אין בה נמצא. ולא זמן ועדער ולא כל שמצה:
 כל זמן וכל עת אתה מכינם. אתה עורכם ואתה משגם:
 כל מרע לא ישיג אותה. אין שכל אשר ימצא אותה:
 במדתה חכמתה. בגדלתה תבונתה:
 חכם אתה מאליה. חי מעצמה ואין כגילה:
 זולת חכמתה אין חכמה. בלתי בינתה אין בינה ומזמה:
 חלקת בלב חכמים שכל. ורוחה תמלאם ורעתם תשכל:
 מבלעדי כחה אין גבורה. ומבלעדי עוה אין עזרה:
 אין נבדל פי אם בבדתו. ואין גדול פי אם גדלתו:
 כל יקר וכל טוב מידה. לאשר תחפוז עשות חסדיה:

Das All' umgibst du All' erfüllt, im Sein des All' — bist selbst im All'. Nichts ist über dir, nichts ist unter dir, nichts ist außer dir, nichts ist zwischen dir.

Keine Licht- und keine Rückenseite deinem Ein-, kein Körper deinem Einheitswesen. Nichts in deinem Innern trennbar, nicht eine Stelle schwach und lösbar;

Von nichts entfernt und getrennt, keine Stelle leer, die du nicht fülltest. Weder Zufall noch Veränderung treffen dich, nicht Zeit, Zerstörung, Mangel.

Zeit und Schicksal — du bestimmst sie, ordnest und veränderst; kein Wissen fasset dich, begreifen dich kann kein Verstand.

Angemessen dir ist deine Weisheit, deiner Würde dein Verstand; deine Weisheit stammt aus dir, dein Leben bist du selbst, es gleicht dir nichts.

Ohne deine Weisheit gibts keine Weisheit, ohne dein Verstand nicht Verstand noch Klugheit. Du hast zugetheilt Verstand dem Herz der Weisen, mit deinem Geist erhältst du sie, verständigst ihre Einsicht.

Ohne deine Kraft ist keine Stärke, ohne deine Macht ist keine Hülfe. Ehrenwerth ist keiner, nur wenn du ihn ehrt; keiner groß, nur wenn du ihn groß machst;

Jede Würde, jedes Gute kommt aus deiner Hand, dem Gnade

שיר היחוד ליום השלישי

אין חקר לגדלתה. ואין מספר לתבונתה:
 אין עוד זולת הויותיה. חי וכל תוכל ואין בלתה:
 ולפני הכל היית. ובהיות הכל את כל מלאות:
 לא לחצוקה ולא הטובה. יצוריה אף לא מעטות:
 בעשותה כל לא גבולת. מתוך מלאכתה לא נחלת:
 בעשותה את השמים. ואת הארץ ואת המים:
 לא קרבוה ולא רחוקה. כי כל קירות לא יחלקוה:
 גרם מים לא ישטפה. ורוח פביר לא יהדפה:
 אף כל טנופת לא תטנפה. אש אוכלה אש לא תשרפה:
 להויותיה אין חסרון. וליחודה אין יתרון:
 כמו היית לעולם תהיה. חוסר ועורף בה לא יהיה:
 ושמה מעידה כי היית. והיה ותהיה ובכל אמה:
 הוה לעולם וכן נודעת. בעידה וכן בה העידות:
 שאמה הוא והוה בכל. שילה הכל וממה הכל:
 שמות יקרה יענו ויעירו. בתוקף יקרה בה יסהירו:

du erzeugen willst — Unergründlich deine Größe, unaussprechlich dein Verstand. —

Keine Dauer, denn dein Dasein ewiglebend! allvermögend! nichts ist außer dir. Vor dem All bist du das All gewesen, und als das All entstand, erfülltest du das Ganze.

Nicht konnten drängen dich, bestimmen dich deine Weltgeschöpfe, noch entkräften dich. Indem du Alles schufst, nicht wardst du abgeschlossen, aus deiner Werke Mitte wardst du nicht ausgeschlossen.

Indem du schufst die Himmel, die Erd' und das Wasser — konnten sie nicht nähern dich, noch fernern dich, ja, alle Scheidewände theilen dich nicht ab.

Wasserströme überschwemmen dich nicht; starke Winde stoßen dich nicht; auch der Erde Schlämme schlämmen dich nicht; verzehrend Feuer! Feuer versehrt dich nicht.

An deinem Dasein find't kein Mangel statt, an deiner Einheit kein Ueberfluß; wie du warst, wirst du ewig bleiben, Mangel, Ueberfluß in dir nie sein werden.

Dein Name zeuge dir: du warst, du bist, wirst sein! im All' du ewig wä h r e s t! So wardst du anerkannt, wir bezeugen dir, und so hast selbst gelehret du:

Daß du es selbst, im All, du seist, daß dein das All' von dir das All'! Die Namen deiner Majestät — sie sagens laut und zeugen deiner mächt'gen Majestät, für dich sie zeugen.

ל י ו ם ר ב י ע י

אֲרֹמֶם אֱלֹהֵי אָבִי וְאֵלֵי . אֲנֹה אֱלֹהֵי צוּרֵי וּגְוֹאֲלֵי :
 אֵיחָד אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם . וְהָאָרֶץ בְּכֹל יוֹם פְּעָמִים :
 אֵל חַי אֶחָד הוּא בְרָאָנוּ . אֲבִיר יַעֲקֹב אָב לְכָלֵנוּ :
 אֲדוֹנֵנוּ אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ . מָה אֲדִיר שְׁמָךְ בְּכֹל הָאָרֶץ :
 אֵין בְּאֵל אֵשׁ אוֹכֵלָה וְקָנָא . לְעוֹלָם יִי אֲמַת אֵל אֲמוּנָה :
 אֲוֵרֵי וַיִּשְׁעֵי מְעוֹז חַיִּי . עָלְיוֹ תְּלֹוֹת כָּל מַאֲנוֹי :
 אֱלֹהִים אֲמַת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים . לֹא יִכִּילוּ זַעֲמוֹ גּוֹיִם וְאֵיִים :
 אֲדִיר וְאֲמִין כָּח וְרַב אוֹנִים . אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדִירֵי הָאֲדִנִים :
 אֱלֹהֵי עוֹשֵׂי אִישֵׁי וּבֹעֲעֵלֵי אֱלֹהֵי נַעֲוֵרֵי שׁוֹמְרֵי וְצֵלֵי :
 בּוֹרֵא כָּל וַיִּשְׂרָאֵל גּוֹאֵל . בְּרוּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל :
 בּוֹרֵא רוּחַ הַרִים יוֹצֵר . מִמֶּךָ מְזֻמָּה לֹא יִבְצֵר :
 גָּאָה מְשִׁיב גְּמוּל עַל גָּאִים . עַל הַרְמִים וְעַל הַנְּשָׂאִים :
 גְּבוּר בְּקוֹמוֹ לְעֶרוֹץ בְּעֶבְרָה . מְהַרֵּר גְּאוֹנוֹ מִי לֹא יִירָא :
 גְּבוּהַ כָּל אֲשֶׁר תַּחֲתָיו נוֹשֵׂא . וְגִדְל כָּח גְּדוּלוֹת עוֹשֵׂה .

Vierter Tag.

Preisen will ich mein und meiner Väter Gott, rühmen hoch meinen
 Gott und Hort, Erlöser! Verkünden Gottes Einheit, des Him-
 mels und der Erde Gott, an jedem Tage zweimal.

Er, der Eine, Gott, der ewig lebt, hat uns geschaffen, der Starke
 Jakobs, unser Aller Vater! unser und des Weltalls Herr! wie
 mächtig dein Name auf der ganzen Erde!

Nichts ist wie Gott! Er, verzehrend Feuer, Eiferer, denn ewig wahr
 ist Gott, ein treuer Gott; mein Licht, mein Heil, die Beste meines
 Lebens, alle meine Wünsche sind an ihn gerichtet.

Der Treue Gott, des Lebens Gott ist er — nicht können Heiden,
 ferne Völker, seinen Zorn bestegen — ; mächtig, allgewaltig, all-
 vermögend, der Götter Gott, der Herren Herr!

Gott, mein Schöpfer, Herr, Gemal, Führer meiner Jugend, meine
 Huth mein Schutz; Schöpfer aller Dinge, Israels Erlöser;
 Gepriesen Gott! Israels Gott!

Der die Winde schuf, die Berge hat gebildet — kein Beschluß miß-
 linget dir — ; der Hoherhabene übt Vergeltungsrecht den Stolzen,
 den Hohen, Aufgeblähten;

Wenn mächtig er erhebet sich gewalt'gen Zorns, wer fürchtet seine
 hohe Herrlichkeit denn nicht? der Hohe! was unter ihm ist trägt
 er; groß an Macht, übt er große Wunder.

שיר היחוד ליום הרביעי

גדול הוא ושמו בגבורה. ארית שאג מי לא ירא:
 דוד הגול הוא מרבבה. אל נערץ סוד קרושים רבה:
 דין יתיב בעתיק יומין. וצבאו על שמאל ועל ימין:
 הדרו והודו על בני עבריו. הדר הוא לכל חסדיו:
 הוא אל אלהי הרוחות לכל. בשד שומע תפלה מכל:
 ודאי ותיק יזע ועד. יי ימלך לעולם ועד:
 ואשר חרב גאותינו. להלחם מלחמתינו:
 זוכר לעולם ברית ראשונים. כיום אתמול לו אלה שנים:
 זה אלהינו ולו קיינו. וזמרת יה הוא ישענו:
 חלק יעקב יוצר הכל. חנון יי וחסיד בכל:
 חי לעולם יי חלקי. חכם הרזים יי חוקי:
 טוב ומטיב המלמד העה. טהור עינים מראות בדעה:
 ישר יי וישר דברו. ידידי ידירות משפנות דבירו:
 יועץ וגוזר ומי יפירנה. ויחתוף ויפעל ומי ישיבנה:
 יפה דודי יפיו וטובו. יראו ויחזו ציון בשובו:

Erhaben er, erhaben ist sein Nam' in Allgewalt — ein Löwe brüllend
 — wer fürchtet nicht? Mein Freund! geschmückt von Myriaden,
 — tritt mächtig auf im großen Rath der Heil'gen;
 Als Richter sitzend, Alters her, sein Heer zur Rechten, auch zur Linken;
 Ruhm und Glanz verbreitend über seine Diener, ruhmvoll zeigt
 er seinen Frommen sich.
 Er, der Geister, alles Fleisches Gott, hört an das Flehen Aller, zu-
 verlässig, allwissend, Zeuge, Ewiger! regiert in Ewigkeit.
 Unser's Ruhmes Schwert, den Kampf für uns erkämpfend, einge-
 denkt des alten Bundes ewig, tausend Jahr' ihm gleich der Tag
 von gestern.
 Das ist unser Gott, des harren wir; unser Saitenspiel ist Zahl
 er unser Heil. Der Alles schuf, ist Jakobs Antheil der Allbarmer,
 Gott, der Allgütige.
 Der ewig lebt, ist Gott, mein Theil; Geheimniß' kundig, Gott, meine
 Stärke immer gütig, Einsicht lehrend, reinen Blickes, Böses nicht
 würdigt.
 Gerade ist Gott, gerade sein Wort — über Alles lieblich seiner Wohnung
 Inn'res — des Rathschluß mächtig: wer will lösen ihn? rafft
 hinweg und wirket: wer will's abwenden?
 Wie schön mein Freund! Seine Schöne, seine Güte wird man schanen

כְּגִבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמֹת. יַעֲיֹד קִנְיָהּ לַעֲשׂוֹת נִקְמוֹת:
 כְּנֹשֵׁר עַל בְּנֵי כְשָׁדִים. נִשְׂא עֲבָדָיו וַיִּשֶׁר הַרְרִים:
 כְּדוֹב שְׂפוֹל וּכְנֹמֵר שְׁחָל. כְּרֹקֵב וּכְעֵשׂ וְרוּחוֹ כְּנַחַל:
 כְּדוֹב שְׂפוֹל וּכְנֹמֵר שׁוֹקֵד. הִכְרֹז לַעֲשׂוֹת בְּמִקַּל שְׂקֵד:
 כְּבִיר כַּחַ לֵב כְּמוֹ שְׁחָל. כְּלִבְיָא וּכְאֵרִי וְרוּחוֹ כְּנַחַל:
 כְּאֶרֶז בְּחֹר בְּגִדְלָתוֹ. כְּבְרוֹשׁ רַעֲנָן עֲנֹתֵהנּוּתוֹ:
 כְּתַפּוּחַ בְּרִיחוֹ עוֹז אֶהְבֵּתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל גְּאֻתוֹ:
 כְּתַפּוּחַ בְּעֵצֵי הַיַּעַר. בֶּן הַדְרִי עִם יוֹשְׁבֵי שְׁעָר:
 כְּבִיר כַּחַ לְמַרְגִּיזֵי אֵל. נֹקֵם וְנוֹטֵר וּכְטֹל הוּא לְיִשְׂרָאֵל:
 כּוֹסֵי מִנְתַּחֲלָקֵי וְגוֹדְלֵי. אֲנִי לְרוֹדֵי נַחֲלָה וְרוֹדֵי לֵי:
 כְּבוֹדֵי יִי לֹא אֶמְדַּנּוּ. הָאֶמְדַּנּוּהוּ וְהָאֶמְדַּנּוּ:
 כְּאֶרֶז יִשְׂאֵג וּכְכַפִּיר יִנְהֵם. אֵל יְהִי כִגֵּר וּכְאִישׁ נְרָהֵם:
 כְּרוּעָה אֲשֶׁר לֹא יוּכַל. צֹאנֹו לְהַצִּיל וְהִיא לְמֵאֲכָל:
 כְּגִבּוֹר אֵין אֵיל וּכְאוֹרֵחַ. נֶם וּבֹרֵחַ מֵר צוֹרֵחַ:
 כְּאֶרֶז מִשְׁחִית וּכְכַפִּיר לְעוֹבֵיו. כְּרֹקֵב גַּם כְּעֵשׂ לְאוֹיְבָיו:

wenn nach Zion er heimkehrt; einher zieht wie Held und Kriegsmann, Eifer weckend, Rache ühend;

Dem Adler gleich, auf Schwingen seine Diener trägt, auf Steilung führt; gewalt'gen Muths wie Leu und Löwe, festen Sinns wie Wasserstrom;

Mit Bärenwuth, Liegers Gile vollbringt sein Wort, wie Mandeln blühen, so schnell; mit Bärenwuth, wie Tiger, Leu, wie Motte fressend, festen Sinns wie Wasserstrom;

Hoch empor wie Zeder ragt, sanft wie Hypressenlaub; Zitronenduft, der Liebe Macht für Israel, sein Stolz;

Wie Apfelbaum im Waldgebölz, so mein Freund mit denen, die am Thore (des Gerichts) sitzen; allgewaltig Gott, die ihn erzürnen rächend, mild wie Thau für Israel.

Meines Theiles Kelch, mein Loos! Eigenthum ich ihm bin, er ist's mir. Gott ist meine Ehre, ihm entsag' ich nicht, Treue wir ihm zugesagt, und er sie uns.

Brüllend wie Löwe, tobend wie Leu — nicht wie ein Fremder, noch Verzagter, nicht wie ein Hirt, der nicht kann retten seine Schafe, die verzehrt werden.

Nicht wie ein muthloser Held, wie ein Pilger, der fliehend und laufend bitterlich schreit. Dem Löwen gleich zernichtend, wie Leu, die ihn verlassen, wie Motte nagend ist er seinen Feinden; —

שיר היחוד ליום רביעי

כְּבִיר כַּח בְּשִׁמִּיר וְשִׁית . וְלֹא יִשְׁאִיר בְּנוֹקָה זֵית :
 בְּשִׁמִּיר וְשִׁית צָרִים יִמְגֵן . כְּצַפְרִים עֶפְזֹת לְעִירוֹ יִגֵן :
 כְּנִשְׁמֵי נְדָבָה לָנוּ יָבֵא . כְּמַלְקוֹשׁ וְכַטֵּל לְהַבְקִים בּוֹ :
 כְּנִשְׁרֵי יְרַחֵף עַל גּוֹזְלָיו . וְכַצֵּל כְּנַפְיוֹ יַחֲסוּ מִיַּחְלָיו :
 כְּצַפְרִים עַל עִירוֹ יִגֵן . וְכַצֵּל כְּנַפְיוֹ רַנְנֹת גְּגֵן :
 לְבִדּוֹ ייִ הוּא וְנִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת . עוֹשֶׂה אֵל נוֹרָא עֲלִילוֹת :
 לְצַבִּי וְלַעֲפֹר הַדּוֹמָה דּוֹרִי . כִּי יִקְדַּמְנִי אֱלֹהֵי חֶסְדִּי :
 לְפָנַי עִמּוֹ ייִ שֵׁר הַרְדִּים . וַיִּנְשָׂאֵם עַל כְּנָפֵי נְשָׂרִים :
 לְעוֹלָם ייִ חֲלָקִי וְצוּר לְבָבִי . כִּלְהַ שְׁאֲרֵי לֵהּ וְלִבִּי :
 לְבִדּוֹ ייִ הוּא וְנִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת עוֹשֶׂה . וְרַב נִזְרָאוֹת :
 מְקוֹם וּמַעוֹן אֶתְהָ לְעוֹלָמָהּ . וְאִין יוֹדַע אֶת מְקוֹמָהּ :
 מִזְרָאֵי אֵל רוּעֵי וַיּוֹצִרֵי . צוּר יִלְדְנֵי מְחוֹלְלֵי וְצוּרֵי :
 מְרוֹם וּמַעוֹז הוּא לִי וּמְחַסִּי . מְגִדֵּל עוֹז שֵׁם ייִ מְנוּסֵי :
 מְלֶכֶה יַעֲקֹב מְשֻׁבָּב לָנוּ . הוּא מְחֻזְקֵנוּ וּמוֹשִׁיעֵנוּ :
 מְגִדוֹל יִשְׁוֹעוֹת מוֹשָׁעֵן יְהִי לִי . מְכַטַּח אֱלֹהִים ייִ חִילִּי :
 מוֹשִׁיל עוֹלָם מַלְכוּתָהּ . בְּכֹל דּוֹר וְדוֹר מִמְשַׁלְתָּהּ :

Gewalt'ger Kraft — wie Dornen und Disteln, nichts übrig lassend,
 wie wenn man Oliven pflückt; Dornen gleich und Disteln, wirft
 die Feinde hin, doch umschattend, wie Vögel, schützt er seine Stadt.
 Wie milder Regen kommt er uns — die ihm vertrauen, wie Regen
 und Thau. Wie der Adler um seine Jungen schwebt mit schatt'gen
 Flügeln: so er denen, die seiner harren.
 Er allein ist Gott, der Wunderthäter, mächtig, furchtbar in seinem
 Wirken — schattend, wie Vögel, seine Stadt er schützt, d'rum singen
 wir in seiner Flügel Schatten Jubellieder.
 Dem Reh und dem Hirsche gleicht mein Freund — er kommt mir
 zuvor, Gott mit Güte; vor seinem Wolfe her macht er Steilungen
 eben, trägt hinüber sie auf Adlerflügeln.
 Gott ist immer mein Theil und meines Herzens Trost, mein Fleisch
 und mein Herz nach dir schwachten. Er allein ist Gott, der Wunder,
 groß und furchtbar, übt.
 Du bist Ort und Wohnung deiner Welt, und Niemand kennt deinen
 Ort. Meine Furcht ist Gott, mein Heil, mein Hüter, mein Fels,
 der mich geboren, mein Schöpfer, Bildner.
 Hohe Beste er und mein Schutz, feste Burg, des Ew'gen Name Zu-
 flucht mir; der König Jakob's eine Schutzwehr uns, Befehle uns
 gegeben, Beistand uns gewährt.
 Rettungsturm und Stütze mir, Zuversicht auf Gott den Ewigen ist

מי ימְנֶה כַּאֲחֵי לִי לְצָרָה. הוֹשֵׁעַ יי בִּי יִדָּה לֹא קָצָרָה :
 מְקוֹר חַיִּים מְקוֹה יִשְׂרָאֵל. לֹא אֶעְזֹב בִּי מְעוֹי אֵל :
 מִגֵּן יִשְׁעֵי וְחֶרֶב גְּאוּה. לְשִׁמָּה וּלְזִכְרָה נֶפֶשׁ תִּמְאֹה :
 מִגֵּן הוּא לְכֹל הַחֹסִים בּוֹ. אֲשֶׁר־י אָדָם אֲשֶׁר עוֹז לוֹ בּוֹ :
 נִבְרַ וְנָעִים נֶאֱזָר וְנוֹרָא. נֶאֱדָר וְנֶאֱזָר שְׁמוֹ בְּגִבּוֹרָה :
 בְּאֶמֶן נִצַּח יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ. לֹא יִשְׁקַר אֲשֶׁר־י כֹּל חוֹבֵי לוֹ :
 נִצַּח יִשְׂרוֹן הָאֵל הַנֶּאֱמָן. מֵאֲלֹהֵי יְהוּדָה לֹא אֶלְמָן :
 נִפְלָא עַל כָּל הַנִּפְלְאִים. וּמִתְנַשֵּׂא עַל כָּל הַנְּשָׂאִים :
 נִקְדָּשׁ וְנִגְעַרְץ אֱלֹהֵי קְרוֹשֵׁי. נִכּוֹן וְנִשְׁגָב יי גְּסִי :
 נֹקֵם וְנוֹטֵר וְבַעַל חֶמֶה לְצָרָיו. לֹא־יִבִּיּוּ אִישׁ מִלַּחְמָה :
 נְרִי יי בְּהַלּוֹ נְרוֹ. עָלֵי רֹאשֵׁי וְנֵר לְרַגְלֵי דְבָרוֹ :
 סוֹמֵךְ וְסוֹעֵד יי סִלְעֵי. סוֹבֵל וְסוֹלַח וְנוֹשֵׂא לַפְּשָׁעֵי :
 סִדְרֵי יי סִלְעֵי וְסִתְרֵי. סוֹלַח וְסוֹבֵל סַעֲדֵי וְסִבְרֵי :
 סִלְעָנוּ יי וּמִצּוֹדְתָנוּ. עוֹרֶתְנוּ וּמִפְּלִטָנוּ :
 עוֹז וְגִבּוֹר עוֹזֵי וְעֹזְרֵי. עֲלִיּוֹן עוֹז לִי אֵל יְהִי עָרִי :
 עִיר וְקִדִּישׁ שֵׁת סְבִיבֵי סִתָּר. אֶבֶן אֶתָּה אֵל מִסְתַּתֵּר :

meine Stärke. Weltregent in deinem Reiche, deine Herrschaft für und für.
 Wollest du mir Bruder sein in Nöthten! Hilf, o Er'ger, deine Hand ist ja nicht kurz. Lebensquelle, Hoffnung Israels nie will ich verlassen, Gott ist meine Beste.
 Meines Heiles Schild und Sieges Schwert, zu deinem Namen, deinem Ruhm die Seele strebt; ein Schild ist er Jedem, der ihm fest vertraut, Heil dem Menschen, der in ihm sich schützt.
 Rein und mild, mächtig, furchtbar, geschmückt, umgürtet mit Kraft sein Name. Treu ist Israels Vertrau'n, Erlöser! Er lügt nicht; Heil denen, die seiner harren.
 Zeschuruns Zuversicht, der Gott der Treue; von ihm Jehuda nicht verlassen wird. Ueber alle Wunderbaren, wunderbar, über all Erhabnen, er erhaben!
 Geheiligt, hocherhaben, Gott, mein Heiliger, fest und hoch ist mein Banner in Gott. Rächend, zornig, grimmig, gegen seine Feinde, gleich dem Krieger.
 Meine Leuchte, Gott, ein strahlend Licht über meinem Haupte, leuchte mir sein Wort. Gott mich stützt und schützt, mein Fels, erträgt, vergibt, verzeiht die Sünde.
 Mein Zeuge Gott, mein Fels, mein Schutz, vergibt, erträgt, ist Stütze, Hoffnung mir. Unser Fels ist Gott und unsre Burg, unsre Hülfe, unsre Rettung.

שיר היחוד ליום רביעי

עד ממהר לשלם גמול לאויביו. שומר הברית והחסד לאוהביו
 פדה את אברהם ירדו. הוא יפדה את ישראל עבדו
 פחד יצחק ותן פחדו. על צרי בני יעקב עבדו:
 פועל וחוקר ודורש ובודק. כל הלבבות לו אתן צדק:
 צדור המזר אשבול הכיפר. נותן לעמו צדיו כופר:
 צח וארום דודי בצבאיו אות. על בן נקדא שמו יי צבאות:
 צדיק יי הצוד תמים. אבטח עדי עד בצור עולמים:
 צבא השמים משתחיים לו. שרפים עומדים ממעל לו:
 קדוש הוא בכל מיני קדשות. בתות שלש קדוש משלשות:
 קים לעלמין אלהא חיא. מרא דארעא ומרא שמיא:
 קוני מרחם מקנא לשונאיו. קרן ישעי וקרוב לקוראיו:
 רחוק מכל ואת כל רואה. בי רם יי ושפל יראה:
 רועי יי לא אחסר כל. ורב כח ורב חסד לכל:

Mächtig, siegreich —, Macht und Hülfe mir; der Höchste stets mein
 Sieg, ist nie mein Feind. Von Engelschaar umgeben er im Dunkel;
 wahrlich, Gott, du im Dunkel verhüllt.

Selbst Zeuge — eilt er zu vergelten seinen Feinden; den Bund der
 Treue hält er seinen Lieben. Er, der Abraham, den Liebling, frei
 gemacht, wird Israel sein Knecht befreien.

Der von Sischak war gefürchtet, leget Schrecken auf der Söhne Jakobs
 Feinde. Er wirket, forschet, wäget, sucht durch alle Herzen: ihn
 erkenn' ich als gerecht.

Inbegriff' der Güt' und Guld — gibt er für sein Volk die Feinde
 hin. Glänzend, muthig seinem Heer' erscheint: d'rum er „Gott
 der Heere“ wird genannt.

Gerecht ist Gott, ein Schuttfels ohne Fehl, ihm, dem Fels vertrau'
 ich ewiglich. Die Himmelsheere beten ihn an, Seraphim umgeben
 seinen Thron.

Heilig über alle Heiligkeit ist er; Engel sprechen: „dreimal heilig“
 aus. Ewig dauernd, ewig lebend, Gott! Herr der Erde, Herr des
 Himmels.

Mein Schöpfer, mitleidsvoll — eifert gegen seine Feinde; meines
 Heiles Horn, nahe denen, die ihn anrufen. Fern von Allem —
 schaut er Alles, hoherhaben Gott — schaut das Niedre.

Mein Hirt ist Gott, mir fehlet nichts, allvermögend, Allen gütig.
 Erbarmungsvoll ist Gott, er heilet, er verbindet zerbrochne Herzen,
 drückt die Sünde nieder.

Lieblichkeit ist meines Freundes Wesen; seine Rechtsprüche wahr;
 Seine Rechtsprüche wahr und angenehm. Erster, Letzter, alle
 Ewigkeit hindurch bist du, o Gott, der ewig thront.

שיר היחוד ליום רביעי

רחום יי רופא ומחבש לשכורי לב. ועון בזבש:
 רעי כלו הוא מחמדים. משפטיו אמת מתוקים וחמורים:
 ראשון ואחרון מעולם ועד עולם. אתה אל שוכן עד:
 שליט מלך שמיא בכל דר ודר. ליה אגא משבח מרומים ומרדר:
 שליט ומגן יי אלהים. שופט צדק ומשפיל גבוהים:
 שגיא כח לא מצאנוהו. ישגיב בכחו ומי כמהו:
 שלמה שמו כי שלו שלום. כי ידבר אל חסידיו שלום:
 שם יי אהיה אשר אהיה. בתועפות ראם לו בכפיר וכאריה:
 שדי מאורי מלכי ואלי. הללויה שנוו בפשי הללו:
 תתמם עם יושבי נטעים. השריגים שלשת הרועים:
 תתחסר תתבר עכס. ועם עקשים תתפל להמם:
 תמים דרכיה תקיף מבל. תוכל לבדה לעשות את כל:
 תחלתי וסבדי ותקותי. האנת בפשי ותשוקתי:
 תהלתי ותפארתי ועוי. ממעי אמי גוחי וגוזי:
 תמים דעים אל דעות אחר. כל הלכבות דורש יחד:

ליום חמישי

מי כמותה דעה מורה. ניב שפתים אתה בורא:
 מחשבותיה עמקו ורמו. ושבותיה לא יתמו:

Er herrscht, der Himmelskönig, für und für, ihn preis', erheb', erhöh'
 ich; Sonne und Schild ist Gott der Herr, richtet gerecht und beugt
 die Stolzen.

Allmächt'ger! wir erreichen ihn nicht; allkräftig! wer ist ihm gleich?
 Schemo (Friede) sein Name, denn sein ist der Friede,
 verheißet seinen Frommen Frieden.

Sein Name heißt: „Ich bin, der ich bin!“ Stark wie das Reem,
 Löwe und Leu — Schaddaj (Allmächt'ger), mein Licht, mein König
 und Gott! Hallelujah! seinen Namen lobe meine Seele.

Treu gestant bist du den Bürgern jener Pflanzung (Palästina) den
 Sprößlingen der dreien Hirten (Abraham, Iizchak und Jakob.)
 Allgütig, gerade gehst du um mit ihnen; den Lückevollen bist du
 unverzüglich, du betäubest sie.

Wandellos sind deine Wege, Allgewalt'ger! du allein bist allver-
 mögend — meine Hoffnung, Zuversicht und mein Vertrauen, meine
 Lust und mein Verlangen.

Mein Ruhm, mein Stolz, meine Stärke, der meiner Mutter Schoos
 mich entzog, vollkommen an Erkenntnissen; der Gedanken Gott,
 die Herzen allesamt er. Der Einzige!

שיר היחוד ליום המישי

לא למדוה חכמתה. ולא הבינוה תבונתה:
 לא קבלת מלכותה. ולא ירשת ממשלתה:
 לעולם יהא לה לברה. ולא לאחרים כבוד הודיה:
 ולא תתן לאלהים אחרים. תהלתה לפסילים וזרים:
 וכבוד וגם כל יקר מאתך. וכבודך לא לזרים אתך:
 אתה תעיד ביחודה. ותורתך ועבודך:
 אלהינו על יחודה. אתה עד אמת ואנחנו עבדיה:
 לפניה לא אל הקדימה. ובמלאכתך לא היה זר עמך:
 לא נועצת ולא למדת. בחדשה בריאות פי נבונות:
 ממעמקי מחשבותיה. ומלבה כל פעולותיה:
 קצות דרכיה הלא הפרנו. וממטשיה הן ידענו:
 שאתה אל כל יצרת לברה. מאומה לא נגרעת:
 לעשות מלאכתך לא לחצת. וגם לעור לא נצרכת:
 פי אתה היית לפני הכל. ואז באין כל אין נצרכת כל:
 פי מאהבתך עבדיה. כל בראת לכבודך.
 לא נשמע מן אז והלאה. ולא קם ולא נהיה. ולא נראה:

Fünfter Tag.

Wer wie du, Erkenntniß lehrst? der Lippen Rede du erschufst. Deine Gedanken sind so tief und so erhaben, deine Jahre unvergänglich. Niemand lehrte Weisheit dich, Niemand brachte dir Vernunft bei, dein Reich du nicht erhalten hast, deine Herrschaft nicht ererbt. Ewig bleibet dir allein, nicht Andern, deines Glanzes Ehre, mit fremden Göttern du nicht theilest deinen Ruhm, mit Götzenbildern. Ehr' und Würde gehen von dir aus, deine Ehre theilest du mit Fremden nicht. Du bezeugest deine Einheit, deine Lehre, deine Knechte auch;

Gott, auf deine Einheit bist treuer Zeuge du, und auch wir deine Knechte. Vor dir kein göttlich Wesen je vorhanden war, bei deinem Werke war kein Fremder neben dir.

Nicht wurdest du berathen, noch belehrt als du zu schaffen begonnen, denn Vernunft in deiner Gedanken Tiefe ist gegründet, aus deinem Sinne deine Werke alle sind.

Erkennen wir zum Theile deine Wege nur, so wissen wir aus deinen Thaten doch, daß Alles du geschaffen, Gott, allein, und nichts dabei gefehlet dir;

Und auszuführen deine Werke du nicht wardst genöthiget, auch der Hülfe du nicht brauchtest, denn du bist vor dem All gewesen, konntest also, da nichts vorhanden, Keines nöthig haben.

וְלֹא נִזְדַּע אֶל זִוְלָתְךָ. וְאֵין כְּמוֹהָ וְאֵין בְּלִתְךָ:
 וְגַם אַחֲרֶיךָ לֹא יִהְיֶה אֵל. רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן אֵל יִשְׂרָאֵל.
 בְּרוּךְ יי יְחִיד וְיְמִיחֵד. יי אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד:
 אֲשֶׁר מִי יַעֲשֶׂה כְּמִלְאֲכֶתְךָ. כְּמַעֲשֵׂיךָ וְכִגְבוּרוֹתֶיךָ:
 אֵין יִצִיר זִוְלָת יִצִירְתֶּךָ. וְאֵין בְּרִיאָה כִּי אִם בְּרִיאָתְךָ:
 כֹּל אֲעִיר תַּחֲפוּץ תַּעֲשֶׂה בְּכֹל. כִּי אַתָּה נְעִלִית עַל כֹּל:
 אֵין כְּמוֹהָ וְאֵין בְּלִתְךָ. כִּי אֵין אֱלֹהִים זִוְלָתְךָ:
 אַתָּה הָאֵל עוֹשֶׂה כֹּל. וְדָבָר מִמֶּךָ לֹא יִפְלֵא:
 מִי כְמוֹהָ נִזְרָא תְהִלּוֹת. אֱלֹהִים לְבָדָה עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת:
 אֵין אוֹתוֹת כְּמוֹ אוֹתוֹתֶיךָ. אֵף אֵין מוֹפֵת כְּמוֹ מוֹפְתֶיךָ:
 אֵין תְּבוּנָה כְּתְבוּנָתְךָ. אֵין גְּדֻלָּה כְּגְדֻלָּתְךָ:
 כִּי מֵאֵד עֲמָקוֹ מִחֲשֻׁבוֹתֶיךָ. וְגִבְהוֹ דְרָכֵי אוֹרְחוֹתֶיךָ:
 אֵין גְּאֻנָּה כְּמוֹ גְּאֻנְתֶּךָ. אֵף אֵין עֲנֻוָּה כְּעֲנֻוֹתֶיךָ:
 אֵין קִדְשָׁה כְּקִדְשֶׁתְךָ. אֵין קְרִיבוּת כְּמוֹ קְרִיבוֹתֶיךָ:
 אֵין צְדָקָה כְּמוֹ צְדָקוֹתֶיךָ. אֵין תְּשׁוּעָה כְּתְשׁוּעוֹתֶיךָ:
 אֵין זְרוּעַ כְּזְרוּעוֹתֶיךָ. אֵין קוֹל כְּרַעַם גְּבוּרוֹתֶיךָ:
 אֵין רַחֲמִים כְּרַחֲמָנִיתְךָ. אֵין חֲנִינֻת כְּחֲנִינֻוֹתֶיךָ.

Die Liebe war's zu deinen Knechten, daß du das All zur Ehre dir erschuffst. Nicht wurde je gehört, behauptet, je bemerkt, gesehen, Noch bekannt: ein Gott wär' außer dir, nicht deines gleichen oder Jemand sonst, und niemals wird ein Gott nach dir sein; Erster, Letzter: Gott Israels!

Gelobet du, der Einige und Einzige, Gott ist einig, einzig sein Name. Wer könnte vollführen wohl, wie du gewirkt, wie deine Thaten, deine Wunder?

Kein Bild, das du nicht hast gebildet, kein Geschöpf, das du nicht hast geschaffen. Was du begehrest, thuest du im All, denn du bist über's All erhaben.

Nichts wie du, und nichts ist außer dir, kein göttlich Wesen, nur denn du. Du der Gott, der Wunder thut, nichts ist dir unmöglich.

Wer wie du, im Lobe furchtbar? du allein bist's, Gott, der Großes thut. Keine Zeichen wie die deinen, keine Wunder wie die deinen; Keine Weisheit wie die deine, keine Größe wie die deine, denn allzu tief sind deine Gedanken, erhaben deine Handlungsweise!

Keine Hoheit gleicht der deinen, keine Milde gleicht der deinen, keine Heiligkeit der deinen gleicht, keine Traulichkeit der deinen gleicht.

Keine Güte gleicht der deinen, keine Hülfe wie die deine; keine Macht der deinen gleicht, keine Stimme gleicht deiner Donnerkraft.

אין אלהות באלהותיה. ואין מפליא בשם תפארתה:
 כי שמותיה אלים מרוצים. בזכרה לחוצים להפדיא נחוצים:
 ואשף וחרטום לא ילחצוה. וכל שם ולהט לא ינצחוה:
 לא ינצחוה כל החכמים. כל הקוסמים והחרטמים:
 אתה משיב לאחור חכמים. לא יוכלו לה ערומים וקוסמים:
 להשיב לאחור מזמותיה. להפר עצת סוד גזרתה:
 מרצונה לא יעבירוה. לא ימדרוה ולא יאחרוה:
 עצתה תפר עצת כל יועצים. ועזה מחליש לב אמיצים:
 אתה מצוה ופחדה משה. ואין עליה פקיד מצוה:
 אתה מקנה ואינה מקנה. לה כל מקנה נפש תרוה:
 וכל היצורים וכל ענינם. וכל יקר אשר בה אין דמיונם:
 לא מחשבותם מרשבותיה. כי אין בורא וולתה:
 ואין דמיון נפלא אלהינו. ואין חקר נשגב ארזנו:
 סתור מפל סתור ועמוס מפל עמוס. ומפל פמוכ:
 רק מפל רק וצפון מפל צפון. ויכול מפל יכול:
 נשגב מפל נשגב ונעלם. מפל נעלם ושמו לעולם:
 גבוה מפל גבוה ועליון מפל עליון. ומפל חביון:

Kein Erbarmen gleicht dem deinen, keine Gunst der deinen gleicht;
 keine Göttlichkeit der deinen gleicht, keiner Wunder thut, wie deines
 Ruhmes Name.

Deine Namen sind die Kräfte, die bereit sind — der Bedrängten du
 gedenkest, — Wunder schnell zu thun. Sterndeuter, Zaubrer be-
 zwingen dich nicht, Beschwörung und Kunst bestegen dich nicht.
 Dich bestegen alle Weisen nicht, alle Zaubrer und Künstler; du führst
 rückwärts die Weisen, nicht können Kluge und Zaubrer gegen dich an.
 Zu wenden rückwärts deine Pläne, zu zerstören deinen Urtheils-Schluß;
 von deinem Willen bringen sie dich nicht ab, eilen dich nicht, halten
 dich nicht auf.

Dein Entschluß zerstört den Rath der Rätthe alle, deine Macht hin-
 gegen schwächt den Muth der Starken. Du gebietest und dein Befehl
 bestimmt; nicht über dich gebietet ein Befehl.

Du die Hoffnung, — Selbst hoffst du nicht — an die sich jede
 Seele hoffend labt, und alle die Geschöpfe bei ihrem Thun; doch
 alles Edle, das dir inwohnt, ahnen sie nicht — ;

Ihre Gedanken sind nicht deine Gedanken — denn sonder dir kein
 Schöpfer ist. Nicht wunderbar Gebild ist unser Gott, nicht ein er-
 habenes Gedankenbild unser Herr.

Er ist das geheimste Geheimniß! dunkler als alles Dunkel, als alles

חבוי ועמוק מכל עמוק. לב כל דעת עליו חמוק:
 שאין שכל ומדע וחכמה. יכולים להשוות לו כל מאומה.
 לא משיגים לו איך וכמה. לא מוצאים לו דבר דומה:
 מקרה וערער ושנוי וטפל. וחבר וכסמך אור וגם אפל:
 ולא מוצאים לו מראה וצבע. ולא כל טבע אשר שש ושבע:
 לכן נבוכות כל עשתונות. ונבהלות כל החשבונות:
 וכל שרעפים וכל הרהורים. גלאים לשום בו שיעורים:
 מלשערהו ומלהגבילהו. מלתארהו ומלפרסמהו:
 בכל שכלנו הפשנהו. במדענו לכזוא מה הוא:
 לא מצאנהו ולא ידענהו. אך ממעשיו תברנהו.
 שהוא לבדו יוצר אחר. חי וכל יוכל וחכם מיוחד:
 כי הוא היה לכל קורם. על בן נקרא אלהי קרם:
 בעשותו בלי כל מאום את כל. ידענו כי הוא כל יכול:
 באשר מעשיו בחכמה כלם. ידענו כי בבינה פעלם:
 בכל יום ויום בהדשו כלם. ידענו כי הוא אלהי עולם:

Verborgene; des Zarten zartste, des Seltnen Seltenste, Mächt'gen
 Mächtigste.

Des Erhab'nen Erhabenste, des Unbekannten Unbekannteste, — un-
 greifbar sein Name; des Hohen Höchstes, des Obern Oberstes;
 mehr als alles Verhüllte

verhüllt, tiefer als alles Tiefe, — der durchdringendste Verstand wird
 irre droh. Denn keine Klugheit, Einsicht, Weisheit können ihm Etwas
 ähnlichen,

begreifen nicht an ihm: wie, wie viel, — finden Nichts was
 ihm gleiche: Zufall, Ungefähr, Veränderliches, Beisatz, Zusatz,
 Stützpunkt, Helle, Dunkelheit;

finden nicht an ihm: Schein, Farbe, nichts Natürliches von den sechs
 und sieben (Schöpfungstage). Droh verwirren alle Gedanken,
 schwinden alle die Berechnungen,

Alles Sinnen, alles Nachdenken ermüdet, ihm ein Verhältniß bei-
 zulegen, zu ermessen, zu begränzen ihn, zu beschreiben, zu
 bezeichnen ihn.

Suchten wir mit unserm ganzen Verstande ihn, mit unsrer Kennt-
 niß: was er sei, zu finden, wir fänden ihn nicht, wir kannten
 ihn nicht —; aus seinen Werken nur erkennen wir:

daß er allein der Schöpfer, einzig, lebend, allvermögend, weise, einzig
 sei; daß er vor dem All' vorhanden war, drum Er: „Gott der
 Vorzeit“ wird genannt.

Weil er ohne Etwas Alles hat gemacht, wissen wir, daß er alles ver-

שיר היחוד ליום חמישי

בְּאֲשֶׁר הָיָה קוֹרֵם לְכֹלָם . יִדְעֵנוּ בִּי הוּא חַי וְקַיָּים לְעוֹלָם :
 וְאֵין לְהִרְהוֹר אַחַר יוֹצְרֵנוּ . בְּלִבֵּנוּ וְלֹא בְּסִפּוּרֵנוּ :
 לְמַמַּשׁ וְגוֹדֵשׁ לוֹ נִשְׁעֵרְהוּ . לְטַפֵּל וְתוֹאֵר לֹא נִדְמָהוּ :
 וְלֹא נִחְשְׁבָהוּ לְעֵקֶר וְנֹצֵב . וְלֹא לְמִין וְכֹל אֹזֵן וְלִבֵּל בְּקֹצֵב :
 כֹּל הַנִּרְאִים וְהַנִּשְׁבָּלִים . וְהַמְדַּעִים בְּעִשׂוֹר בְּלֹהִים :
 וְשֹׁבֵעַ בְּמִיּוֹת וְשֹׁשֶׁת גְּדוֹת גְּדוֹת וְעֵתוֹת וְגִדּוֹת :
 הֵן בְּבוֹרָא אֵין גַּם אַחֵר . בִּי הוּא בְּרֹאֵם בְּלָם יָחַד :
 בְּלָכּ יִבְלוּ אֶף יִחְלוּפוּ . הֵם יֹאבְרוּ וְאֶף יִסּוּפוּ :
 וְאַתָּה תַעֲמוֹד וְתִבְלֶה בְּלָם . בִּי חַי וְקַיָּים אַתָּה לְעוֹלָם :

ל י ו ם ש ש י

אַתָּה לְבָדָה יוֹצֵר כֹּל הוּא . וְלֹא יִדְמָה מַעֲשֵׂה לְעוֹשֵׂהוּ :
 כֹּל הָאֲדָצוֹת לֹא יִכִּילוּהָ . וְאֶף הַשָּׁמַיִם לֹא יִכְלְלוּהָ :
 אִזּוּ יִחִילוּ מֵיָם חַיִּים . מִפְּנֵי אֱלֹהִים הַיּוֹם :
 רַעֲשָׂה אֶרֶץ וְנָסוּ מֵיָם . וְנָטְפוּ מֵיָם מִן הַשָּׁמַיִם :
 נוֹטָה לְבָדָה הַשָּׁמַיִם . רִוְקַע הָאֶרֶץ עַל הַמַּיִם :

mag; weil in seinen Werken allen Weisheit ist, wissen wir, daß er mit Vernunft sie gemacht.

Weil täglich er alle sie erneut, wissen wir, daß er der Gott der Welten ist; weil er vor allen ihnen war, wissen wir, daß er ewig und immer lebt.

Wir dürfen nicht grübeln über unsern Schöpfer, in unsern Herzen, unsern Reden, mit dem Fühlbaren, dem Körperlichen ihn ermessen, mit Eigenschaft und Gestalt ihn vorstellen.

Nicht erachten ihn als Stamm, Grund, Gattung, Kraft und Abgemessenes sonst unter sichtbaren, begreifbaren, erkennbaren Dingen (von zehn Inbegriffen.

Sieben Größen, sechs Verwandlungen, drei Spruch-, Zeit- und Maßbestimmungen); sieh, am Schöpfer auch nicht eines ist, sondern er sie allesammt geschaffen hat.

Alle sie veralten, wechseln, vergehen, schwinden hin; du hingegen bleibest, überdauerst sie alle, ja, du lebest, dauerst ewiglich.

Sechster Tag.

Du allein der Schöpfer bist, das All, nicht halte sich das Werk seinem Schöpfer gleich. Die Länder alle fassen dich nicht, auch die Himmel dich umfassen nicht.

Es bebten einst die Fluthen vor dir, des Lebens Gott; die Erd' erbehte, Wasser flohen, Regen trof herab vom Himmel.

Du spanntest selbst die Himmel, dehntest aus die Erd' übers Wasser; vollbrachtest selbst dein Wollen, bedurftest neben dir der Hülfe nicht.

עשית כל חפצה לברכה. ולא נצרכת עזר בנגרה:
 סוער אין מי יסערה. הכל ממך ומיורה:
 ככחה אז בן עתה ודעתה. ולעולם כל כבודה אתה:
 ולא יעפף ולא יגעף. כי במלאכתך לא עמלת:
 כי ברכיך כל יצוריך. ומעשה חפצה במאמריך:
 ולא אחרתו ולא מהרתו. הכל עשיתו יפה בעתו:
 מבלי מאומה כל חפשת. ואת הכל בלי כל פעלת:
 ועד לא יסוד כל יסרת. ברצון רוחה כל תלית:
 דרועות עולם את כל נושאות. מראש ועד סוף ואינם נלאות:
 בעיניך לא דבר הוקשה. רצונה כל דבר רוחה עושה:
 לדעתה לא דמית. אל כל תואר לא שוית:
 ולא קרמה למלאכתך מלאכה. חכמתה היא הכל ערכה:
 לרצונה לא קדמו ואחרו. ועל חפציה לא נוספו וחסרו:
 מכל חפציה לא שכחת. ודבר אחד לא חסרת:
 לא החסרת ולא הערפת. ודבר רק בם לא פעלת:
 אתה תשבתם ומי התעיתם. ושמן דבר לא נשמע בם:

Keine Stütze war, dich zu stützen; von dir, von deiner Hand das All. Deine Kraft von je, sie ist es noch, wie dein Wissen, ewig bleibt mit dir dein Ruhm.

Du wardst nicht müde, wardst nicht matt, hast bei deinem Werke dich nicht abgemüht; denn durch dein Wort entstanden deine Geschöpfe alle, durch deinen Spruch ward deines Willens Werk.

Hast es nicht verspätet, nicht beeilt, alles hast du schön, zur rechten Zeit gemacht. Aus nichts brachtest du alles hervor, das All erschufest ohne etwas du.

Auf Grundloses gründest du das All, an deines Geistes Wille hängtest du Alles; die ew'gen Arme tragen das All, vom Anfang bis zu Ende, nie ermüden sie.

In deinen Augen nichts zu schwer, was dein Geist befiehlt, dein Wille thut. Deinem Werke du nicht gleichest, keiner Gestalt du ähnlich bist.

Nicht war von deinem Werk ein Werk, deine Weisheit, sie hat das All geordnet. Deinem Willen kam nichts zuvor, nichts hernach, deinem Verlangen nichts hinzu noch davon.

Von all deinem Wollen vergaßest du nichts, ließest auch nicht eines fehlen, nicht zu wenig, nicht zu viel sein, zwecklos schufft du nichts darin.

Du heißt es gut, wer wollt's verwerfen? tadelhaftes nie gefunden

החילות בחכמה עשיתם . בתבונה וברעת בליתם :
 מראשית ועד אחרית עשויים . באמת ובישר וטוב ראויים
 הקדמת במעשה ידך . רוב רחמיה וחסדיך :
 כי רחמיה וחסדיך . הלא מעולם על עבדיך :
 ועד לא כל חי הוכן לכלל . לפני אוכל תתן אכל :
 ומעון ומקנה תעשה בפי כל . צרכי הכל באשר הכל :
 שלשת ימים הראשונים . אז הכינוחם לאחרונים :
 אז עשית אור בשלמה . אדר מאורות כמול שלמה :
 בטרם כל היצוד מאור גדלת . ואחר כל מאור נתגדלת :
 אז באין לבוש הזר והדר לובש . עד לא אורג גאות לבש :
 אור בשלמה וכמעיל עוטה . שמים פירעה נוטה :
 עשית בם לאורים הרבים . ורצוא ושוב בנחת מהלכים :
 הברלת בין מים למים . במתיחת רקיע השמים :
 מזונות מעונות לשרץ מים . ועוף יעופף על פני רקיע השמים :
 עשב ורצוד לבשה אדמה . מאכל לחיה ולכל בהמה :
 בקרן שמן גן נטעת . אל האדם אשר עשית :

dran. Du fängst mit Weisheit an zu schaffen sie, mit Vernunft
 und Einsicht vollendest du sie.
 Von Anfang bis Ende sind sie gemacht nach Wahrheit, Recht, wahr-
 haft gut. Liebest deiner Hände Werk (den Menschen) voraus gehn.
 die Fülle deines Erbarmens, deiner Gnade;
 Denn dein Erbarmen, deine Gnade, walten ja von jeher über deine
 Knechte. Eh' was lebt da war, wurde Nahrung bereitet, bevor
 Genießender war, gabst du Genuß,
 Machttest Speis' und Geschmack für Jedes Mund, was das All be-
 darf, wie's Jedem gebührt. In den drei ersten Tagen (der Schö-
 pfung) da sorgtest für die letzten (Tage) du;
 Da hülltest du das Licht wie Gewand, Gewandes Abglanz herrlich
 die Lichter — Eh' noch das Geschöpf da war, warst du sehr erha-
 ben, und hernach wardst du sehr erhoben —
 Damals legtest du an, — nicht ein Kleid, — Pracht und Glanz,
 Gewebes nicht war, legtest Hoheit an; das Licht wie Gewand,
 wie Mantel hülltest, die Himmel wie Teppich spanntest,
 Bahntest in ihnen Wege den Lichtern, die hin und her herabstrahlend
 wandeln, schiedest ab zwischen Wasser und Wasser vor der ausge-
 dehnten Himmelsdecke;
 Speise, Wohnung dem Kriechenden im Wasser, dem Geflügel, flie-
 gend gegen den Himmel; Gras und Kraut die Erde bekleidet:
 Speise fürs Gewild und alles Vieh.

עֹר כְּנָגְדוֹ עָשִׂיתָ לוֹ. הִי מַחְסוֹרוֹ אֲשֶׁר יַחְסֹר לוֹ:
 כָּל מַעֲשֵׂיךָ בְּיָדוֹ מִתְּהָ. וְתַחַת רַגְלָיו הַכֹּל שָׂתָה:
 לְהַעֲלוֹת מָדוּם בְּקֹר וְצֹאן. עַל מִזְבְּחָהּ יַעֲלוּ לְרִצּוֹן:
 עָשִׂיתָ לוֹ כְּתוּבָה לְשִׁירָת. לְהַדְרִית קֹדֶשׁ וּלְתַסְּאֲרֵת:
 שָׁמַת בְּקִרְבּוֹ חֲכֵמַת אֱלֹהִים. בִּי יִצְרָתוֹ לָהּ בְּצַלְמֵ אֱלֹהִים.
 לֹא מִנְעַתָּה עַל פְּנֵי הָאָרְצָה. צְרִכֵי אָדָם וְכֹלָם בְּחֲכֵמָה:
 מַעֲשֵׂיךָ מְאֹד רַבּוּ וַיִּגְדְּלוּ. וְשִׁמְךָ יְיָ כָּלָם יִתְלָלוּ:
 רַבּוּ וַיִּגְדְּלוּ מְאֹד מַעֲשֵׂיךָ. יוֹרוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֵׂיךָ.
 כֹּל פְּעֻלָּתְךָ לְמַעַנְךָ. וּלְכַבִּידְךָ כָּל קִנְיָנְךָ:

ל י ו ם ה ש ב ת

אִז בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי גִחַתָּ. יוֹם הַשַּׁבָּת עַל כֵּן בִּרְכָתְךָ:
 וְעַל כֵּן כָּל פְּעֻלַּתְךָ הִלְהָה עֲרוּכָה. וְחֲסִידֶיךָ בְּכֹל עֵה יִבְרַכּוּכָה:
 בְּרוּךְ יְיָ יוֹצֵר כָּלָם. אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם:
 כִּי מַעֲזוֹלָם עַל עַבְדֶּיךָ. רֹב רַחֲמֶיךָ וְחֲסִידֶיךָ:
 וּבְמִצְרַיִם הַחֲלוּתָ. לְהוֹדִיעַ בִּי מְאֹד בְּעֲלִיָּה:

Auf dem fetten Hügel einen Garten pflanztest, für den Menschen den du geschaffen; Gehülfin um ihn schufst du ihm, genügenden Bedarf der ihm mangelt.

Deine Werke alle gabst in seine Hand, unter seine Füße legtest Alles — daß er von ihnen, Rind und Schaf, darbringe, auf deinem Altare geopfert wohlgefällig werde,

Machtest ihm Bekleidung, darin er dienen soll, zum heil'gen Schmuck, zur Pracht —; legtest göttliche Weisheit in sein Inneres, denn du schufst im Ebenbilde Gottes ihn.

Du ließeſt nicht auf Erden fehlen, was Menschen bedürfen — Alles mit Weisheit! Deine Werke, — wie viel, wie groß sind sie! Alle preisen deinen Namen, Gott.

Wie viel, wie groß sind deine Werke! Dir danken, Gott, alle deine Werke. Alles schufest du um deinetwillen, zur Ehre dir alle deine Geschöpfe.

Sabbath.

Einst, den siebenten Tag du ruheſt, den Sabbath drum segnetest: Da war die ganze Schöpfung des Lobes voll, drob deine Frommen alle Zeit dich loben.

Gelobt sei Gott, der alle sie erschaffen, des Lebens Gott, der König der Welt. Ewigkeit waltet über deine Knechte, deines Erbarmens, deiner Gnade Menge.

In Mizrajim begannst du, zu zeigen deine Erhabenheit über alle

על כל אלהים בעשותה בהם. שפטים גדולים. ובאלהיהם:
 בבקעת ים סוף עמך ראוי יד הגדולה וייראוי:
 נהגת עמך לעשות לך. שם ותפארת. להראות גדלך:
 ודברת עם מן השמים. וגם העבים נטפו מים:
 ידעת לכתם במדבר. בארץ ציה איש לא עבר:
 תתה לעמך דגן שמים. וכעפר שאר ומצוד מים:
 תגרש גזים רבים עמים. יירשו ארצם ועמל לאמים:
 בעבור ישמרו חקים ותורות. אמרות יי אמרות טהורות:
 ויהעדנו במדעה שמן. ומחלמיש צור פלגי שמן:
 בנוחם בנו עיר קרשה. ויפארו בית מקדשה:
 ותאמר פה אשב לארץ ימים. צדה ברך אברה:
 כי שם יזבחו וזבחי צדק. אף בהגיה ילבשו צדק:
 ובית הלוי נעימות יזמרו. לך יהרועעו אף ישירו:
 בית ישראל ויראי יי. יבברו ויודו שמך יי:
 הטיבות מאד לראשונים. בן תטיב גם לאחרונים:

Götter, denn du übest an ihnen und an ihren Göttern große Strafgerichte.

Als das Sinesenmeer du gespaltet, sahen sie drin' allmächt'ge Hand und fürchteten. Dein Volk du führtest — daß es dir bringe Ruf und Ruhm, daß es zeige deine Größe —

Sprachst mit ihnen vom Himmel herab — Wetterwolken sich ergossen — liebest reisen sie in Wüstenei in ödem Land, ein Wand'rer nie betrat.

Himmelspeise gabst du ihnen, Fleisch, des Bodens Frucht, aus Felsen Wasser floß; Völker triebst du weg, Nationen viele, deren Land und Gut sie erben sollten:

Auf daß sie Gesetz und Lehre halten, des Ew'gen Sprüche, reine Sprüche! auf fetter Weide wonniglich, bei Delströmen aus hartem Kiesel.

Als Ruhe sie erlangt, erbauten sie deine heil'ge Stadt, verherrlichten dein heil'ges Haus; „Hier!“ sprachst du, „will ich wohnen auf ew'ge Zeiten, segnen ihre Kost.“

Dort brachten, frommen Sinnes, Opfer, deine Priester wehevoll, sangen Hymnen die Leviten, tönten Lob und Posaunenschall,

Und Israel, die Gottesfürchtigen, deinen Namen ehrend priesen.

O, wie gütig du den Eltern warst! sei gütig auch den Kindern. Ew'ger! freu dich unser, wie einst der Eltern dich gefreut hast, sei gütig mehr und mehr mit uns, daß wir immer dich, deiner Gnade wegen preisen.

שיר היחוד ליום שבת

יי תשיש נא עלינו. באשר ששפת על אבותינו:
 אותנו להרבות ולהטיב. ובידה שמה לעולם בי תטיב:
 יי תקנה עינה מהרה. פי עליה שמה נקרא:
 וקרן דוד תצמיח בה. ותשבון לעולם יי בקרבה:
 ובהי צדק שמה נזבחה. וכימי קדם תערב מנחה:
 וברך את עמה באור פניה. פי חפצים לעשות רצונה:
 וברצונה תעשה חפצנו. הבט נא עמה בלבו:
 בחרתנו להיות לה לעם סגולה. ועל עמה ברכתה פלה:
 והמיר נספר תהלתה. ונהלל לשם תפארתה:
 ומברכתה עמה יבורך. פי את כל אשר תברך מבורך:
 נאני בעורי אהללה בוראי. ואברככה כל ימי צבאי:
 יהי שם יהוה מבורך לעולם. מן העולם ועד העולם:

בפתיב ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם: ויאמרו כל העם אמן
 והלל ליי: ענה דניאל ואמר להוא שמה די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא
 די הקמתא ונבוקתא די ליה היא: ונאמר ויאמרו הלויים ישוע וקדמיאל בני השבניה
 שרביה הודיה שבניה פתחיה קימו ברכו את יי אלהיכם מן העולם ועד העולם
 ויברכו שם בבורך ומרומם על כל ברכה ותהלה: ונאמר ברוך יי אלהי ישראל
 מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללמה: ונאמר ויברך דויד את יי
 לעיני כל הקהל. ויאמר דוד ברוך אתה יי אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם.

Erbaue, Ew'ger, deine Stadt recht bald, die deinen Namen führet,
 laß Davids Heil in ihr erblühen, deinen Thron in ihr erstehn!
 Daß fromme Opfer wir dann bringen, Speiseopfer wie zuvor, gefäl-
 lig dir, mit deines Antlitzes Licht den Segen deinem Volke leihst,
 die deinen Willen gern erfüllen wollen.
 Gefall' es dir nach unserm Wunsch zu thun! Schau hier dein Volk
 wir alle, die du zum Eigenthum erkoren dir, und dein gesegnet
 Volk ist;
 Daß immer wir deinen Ruhm verkünden, preisen deinen Ehrentamen;
 Segen deinem Volke werde — wen du segnest, der ist gesegnet. —
 Aber ich rühme meinen Schöpfer lebenslang, bete an so lang mir
 Trift gegeben hier. Es sei gelobt des Ew'gen Namen ewig, von
 Ewigkeit zu Ewigkeit.

Hochgesang.

Lieblich ertöne mein Saitenspiel, stimme Gesang, denn nach dir meine
 Seele schmachtet. Meine Seele hinblickt nach deiner Allmacht Schat-
 ten, zu erfahren deines Rathes Tiefe.

ספחין סחרון

אֲנַעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֲאָרֹז. כִּי אֵלֶיךָ נִפְשֵׁי תִעְרֹז.
נִפְשֵׁי חֲמֻדָּה בְּצֵל יְדִיהָ. לְדַעַת כָּל רֵז סוּדְיָה:
מִדֵּי דְבָרֵי בְּכַבֻּדָּה. הוֹמָה לְבִי אֶל דּוּדְיָה:
עַל בֶּן אֲדָבָר בָּהּ נִכְבְּדוֹת. וְשִׁמָּה אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:
אֲסַפְּרָה כְבוֹדָהּ וְלֹא רֵאִיתִיהָ. אֲדַמָּה אֲכַנְּהָ וְלֹא יִדְעֶתִיהָ:
בֵּינִי נִבְיָאָהּ בְּסוּד עֵבְדִיהָ. דְּמִית הַדָּר כְּבוֹד הַזֹּדָה
נִדְלָתָהּ וְנִבְוֶרְתָהּ. כִּנּוּ לְתַקָּה פְּעֻלָּתִיהָ:
דְּמוּ אוֹתָהּ וְלֹא כְּפִי יֵשֶׁה. וַיִּשְׁוֶה לְפִי מַעֲשֵׂיהָ:
הַמְשִׁילוּהָ בְּרוּז חַיּוֹנוֹת. הִנֵּה אֶחָד בְּכָל דְּמִיּוֹנוֹת:
וַיַּחְזוּ בָּהּ זְקֵנָה וּבַחֲרוּת. וְשִׁעַר רֵאשִׁיבָהּ בְּשִׁיבָהּ וְשִׁחֲרוּת:
זְקֵנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קָרֵב. כִּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָדָיו
לוֹ רַב:
חָבֵשׁ כּוֹזֵעַ יִשׁוּעָה בְּרֵאשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ וְזִרְעוֹ
קְדָשׁוֹ:
טָלְלֵי אוֹרוֹת רֵאשׁוֹ נִמְלָא. קוֹצוֹתָיו רְסִיסֵי לֵילָה:

Wenn von deiner Majestät ich rede, schlägt mein Herz deiner Liebe hoch empor. So will ich preisend von dir reden, Liebesgesang deinem Namen weihn.

Deinen Ruhm verkünden soll ich — hab' dich ja nie geseh'u! vergleichen, benennen dich — und kenne dich doch nicht! Durch deine Profeten, im Rathe deiner Knechte hast du deiner Hoheit Pracht vergleichend dargestellt.

Deine Würde, deine Macht, bezeichneten sie nach deiner Werke Größe, verglichen dich, doch nie dein Wesen selbst, sie stellten dich nach deinen Thaten dar,

Bildeten dich in vielen Erscheinungen, doch in allen Darstellungen als den E i n e n. Du erschieneſt, bald ein Greis, bald ein Jüngling, des Hauptes Haar grau und schwarz;

Greis im Gerichte, Jüngling im Kampfe, als Krieger mächtig kämpfend; mit Siegeshelm das Haupt geziert, die Rechte Sieg verschafft. Von mildem Thau das Haupt bedeckt, die Locken voll nächtlicher Tropfen — will er an mir, ich ihm gefalle, hochberühmt, mir köstlich Schmuck und Krone sein; —

Diadem, glänzend schön sein Haupt, des heil'gen Namens Majestät vor der Stirne prangt, die zum Dank, zur Ehre, mit Pracht sein Volk ihm krönend windet,

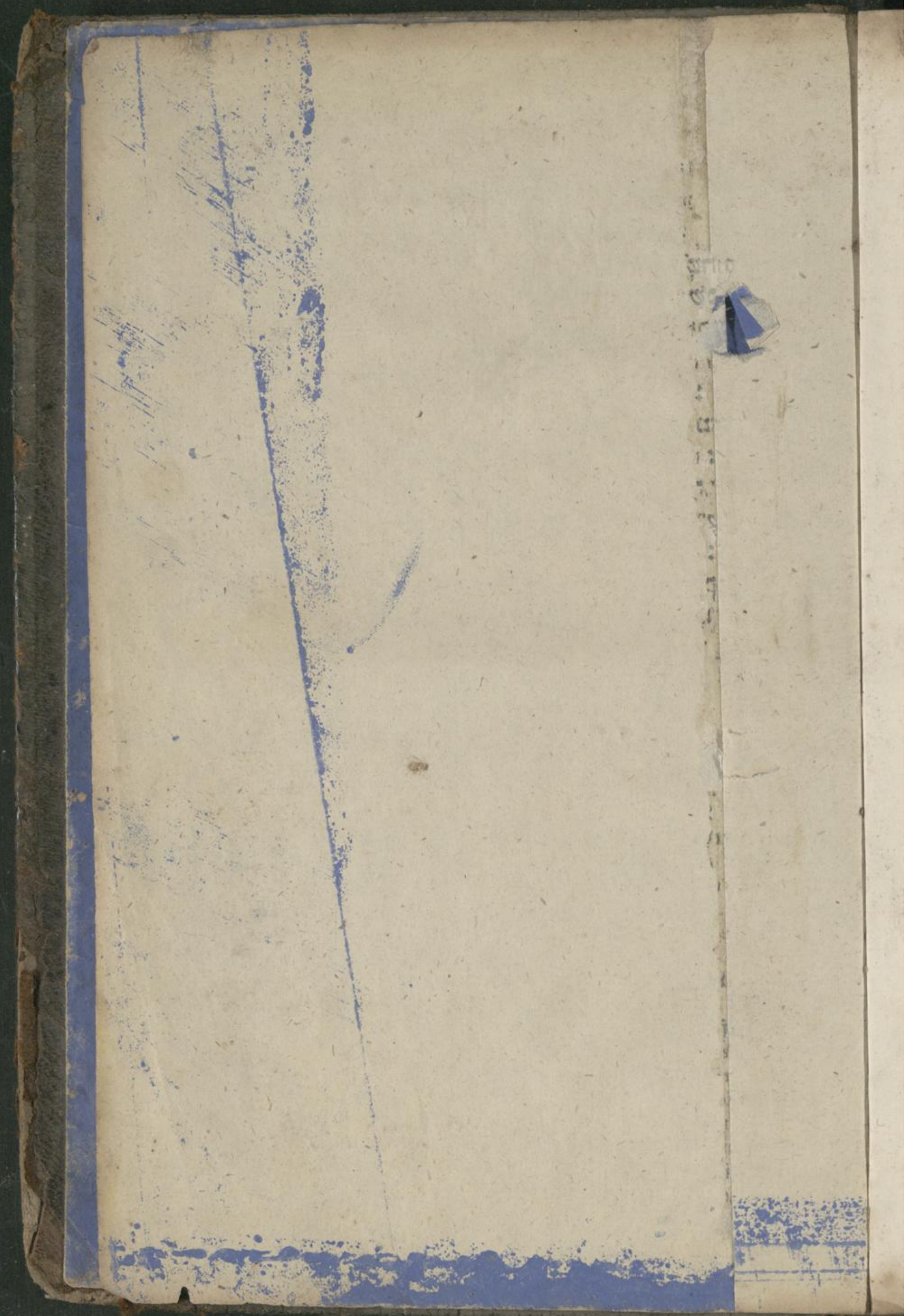
Gewunden jugendlich ums Haupt, gekräuselt in schwarzen Locken. Der heil'ge Tempel, seines Ruhmes Krone, über alle seine Freude reicht,

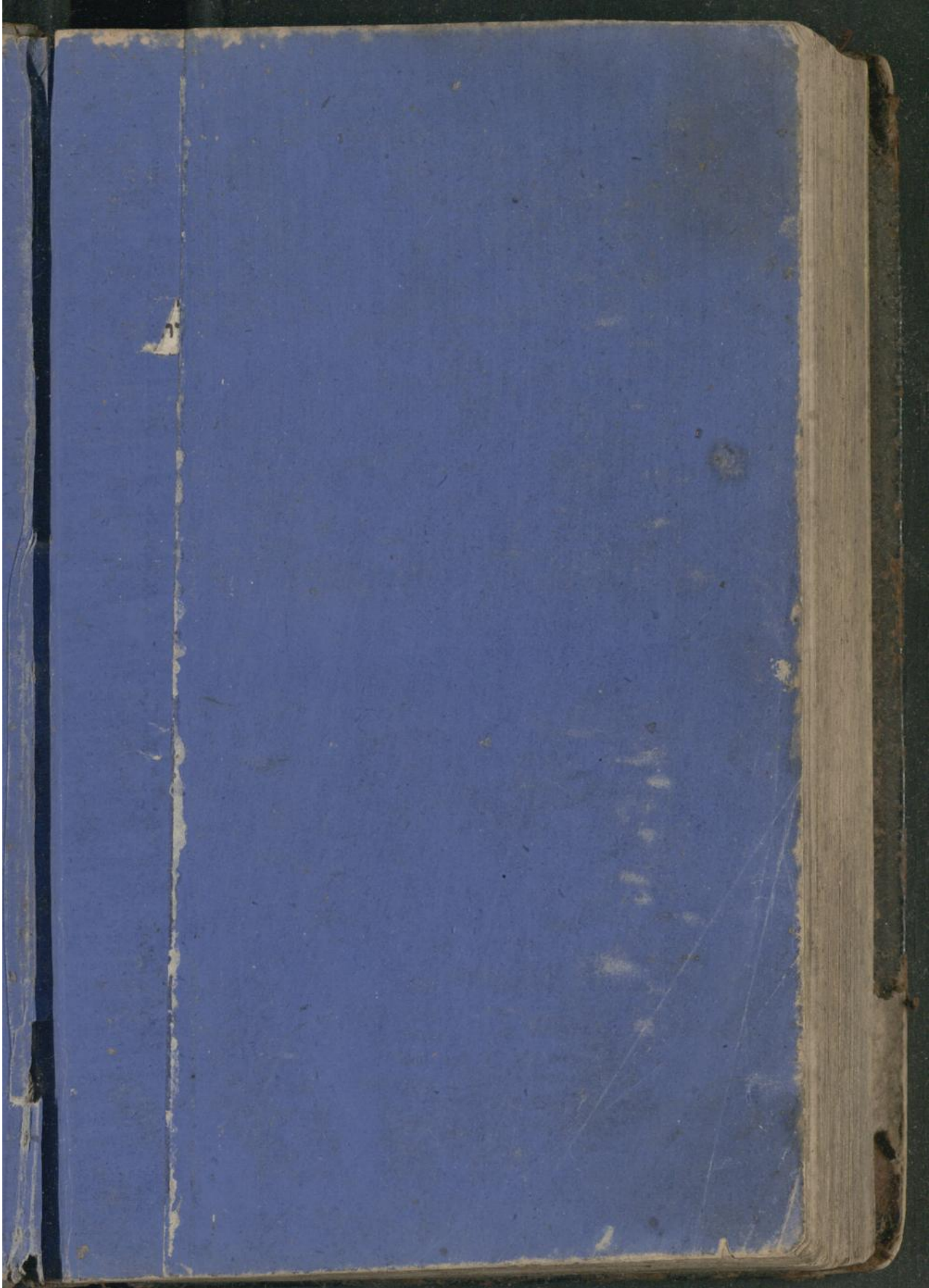
שיר הכבוד

יתפאר בי כי חפץ בי. והוא יהיה לי לעטרת צבני:
 כתם טהור פני דמות ראשו. וחק על מצח כבוד שם קדשו:
 לחן ולכבוד צבי הפארה. אמתו לו עטרה עטרה:
 מחלפות ראשו כבימי בחרות. סוצותיו תלתלים זה:
 נוה הצדק צבי הפארתו. יעלה נא על ראשו זחתו:
 סגלתו תהי בידו עטרת. וצניף מלוכה צבי הפארת:
 עמוסים נשאים עטרת עגדם. מאשר יקרו בעיניו כבדם:
 פארו עלי ופארי עליו וקרוזב אלי בקראי אליו:
 צח ואדום ללבושו אדום. פורה בדרךכו בבואו באדום:
 קשר תפלין הראה לעניו. תמונת יי לנגד עיני:
 רוצה בעמו ענוים פאר. יושב תהלות במלח הפאר:
 ראש דברה אמת קורא מראש. דור ודור עם דור יקה דרוש:
 שית המון שירי נא עליה. ורנתי תקרב אליה:
 תהלתי תהי נא לראשה עטרת. ותפלתי תפון עטרת:
 תיקר שירת רש בעיניה. בשיר יושר על קרבניה:
 ברכתי תעלה לראש משביר. כחולל ומזלד צדיק כביר:
 ובברכת תגעגע לי ראש. ואותה קח לה כבשמים ראש:
 יערב נא שיחי עליה. כי נפשי תערוג אליה:

תושלבע

Sein Lieblich. Krone er in seiner Hand, königlicher Bund, Kleinod —
 von den Treuen aufgesetzt, geschmückt, von seinen Werthen verehrt. —
 Seine Zierde ich bin, meine Zierde er ist, der nah mir ist, wenn
 ich ihn anbetete. Einst glühend roth in Purpur-Gewand kommt er
 von Edom, wie Keltertretter.
 Im Tefillin-Bande ließ er schauen seinen Frommen des Ew'gen Gestalt
 vor Augen; die Frommen seines Volks, ihm gefällig, erhebt er,
 der im Ruhme wohnt, sich ihrer rühmend.
 Deines Wortes Anfang thut Treue kund, vor Beginn der Welt;
 bedenk' das Volk, das dich sucht. Nimm auf meiner Lieder Töne,
 wohlgeällig an mein Lobgesang.
 Es sei mein Lobspruch Krone deinem Haupte, mein Gebet wie Dpfer-
 duft gefällig; es gefalle dir des Armen Lied, wie jene Dpferlieder
 dir gefallen.
 Es steige mein Lob empor zum Schöpfer, Regierer, Erhalter, dem
 Vollkommensten. Wende dich beifällig meinem Lobe zu, nimm ihn
 auf wie Dpfergewürz.
 Möchte lieb dir sein meine Rede! ach, meine Seele schmachtet nach dir.





2203=98008843



Universitäts-
bibliothek

Inventarnr.



98008851

Universitätsbibliothek Potsdam

Auslehnr.



98008851